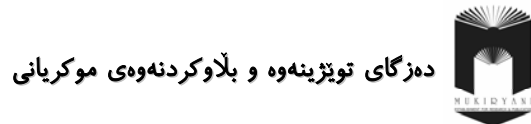


هۆز و دهسهلاته هۆزهکییه کوردییهکانی چاخى ناوهراست



دەزگای توؤزینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

- هۆز و دەسه‌لانه هۆزه‌کیه کوردیه‌کانی چاخی ناوه‌راست
- نووسینی: د. زرار صدیق تۆفیق
- وه‌رگیرانی: ئیدریس عه‌بدوڵا مسته‌فا
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ته‌ها حسین
- به‌رگ: حه‌میده یوسفی
- ژماره‌ی سپاردن: (٧١)
- نرخ: (٢٥٠٠) دینار
- چاپی به‌که‌م: ٢٠١٠
- تیراژ: ٧٥٠ دانه
- چاپخانه: چاپخانه‌ی هاسه‌ر (هه‌ولێر)

زنجیره‌ی کتیب (٣٨٢)

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراره

مالپه‌ر: www.mukiryani.com
ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

هۆز و دەسه‌لانه هۆزه‌کیه کوردیه‌کانی چاخی ناوه‌راست

نووسینی

د. زرار صدیق تۆفیق

وه‌رگیرانی

ئیدریس عه‌بدوڵا مسته‌فا



هه‌ولێر - ٢٠١٠

| | |
|---|-----|
| ميرنشىنى ھەمىدى | ۱۲۵ |
| - مولكەكانى ميرنشىنى ھەمىدى: | ۱۲۵ |
| ميرانى ھەمىدى | ۱۲۶ |
| ميرنشىنى ھەمىدى (مازىنجانى) لە دواى (مبارز كاك) و رووخانىدا: | ۱۳۱ |
| فەيلى: | ۱۷۳ |
| ميرنشىنى قەيمەرى | ۱۷۷ |
| قەلاى قەيمەر: | ۱۷۷ |
| دروستىبونى ميرنشىنى قەيمەرى: | ۱۷۸ |
| دەستگرتنى ئەيويىبەكان بەسەر ئامەد و دروستىبونى ئەيويىبەى ھىصن كىفا: | ۱۹۹ |
| مولكەكانى ميرنشىنەكە | ۲۰۰ |
| شارى ھىصن كىفا: | ۲۰۰ |
| پاشاكانى ھىصن كىفا لە سەردەمى ھىز و دەرکەوتندا | ۲۰۲ |
| پەيودەندى ئەيويىبەكانى ھىصن كىفا - ميرنشىنى مەلكان بە مەمالىك | ۲۱۱ |
| ئەيويىبەكان دواى رووخانى (ھىصن كىفا): | ۲۲۱ |
| ميرنشىنى مەھرانى | ۲۲۷ |
| مولكەكانى ھۆز و ميرنشىنى مەھرانى: | ۲۲۷ |
| ميرنشىنى ھەزبانى | ۲۴۳ |
| رېنسانسى رۆشنىرى و بىناسازى ھەولېر | ۲۵۰ |
| دەستگرتنى عىمادەدىنى زەنگى بەسەر ھەولېر و رووخانى ميرنشىنى ھەزبانى | ۲۵۱ |
| ميرنشىنى ھەكارى | ۲۵۵ |
| ولاتى ھەكارى: | ۲۵۵ |
| دروستىبونى ميرنشىنى ھەكارى: | ۲۵۹ |
| شالاوى ھۆزەكانى غەز بۇ سەر ولاتى ھەكارى: | ۲۶۰ |
| گرنگتېن مىرانى ھەكارى | ۲۶۲ |
| ھۆزانى دىكە: | ۲۶۹ |
| پاشكۆكان | ۲۷۱ |

ناوەرۆك

| | |
|--|-----|
| پېشەكى چاپى كوردى | ۷ |
| پېشەكى | ۸ |
| پېشەكى و سەرچاۋەكانى لىكۆلىنەۋەى ھۆزە كوردىبەكان | ۱۳ |
| ھەندىك تېببىنى گشتى لە بارەى ھۆزە كوردىبەكان | ۲۱ |
| ھۆزۈ تايەفە كوردىبەكان: | ۳۰ |
| ميرنشىنى بوختى | ۴۳ |
| دروستىبونى ميرنشىنى بوختى: | ۴۳ |
| مولكەكانى ئەم ميرنشىنە لە سەردەمى عەبباسى: | ۴۴ |
| مىرە بوختىبەكان (نەۋەى يەكەم): | ۴۶ |
| دووبارە دامەزراندنەۋەى ميرنشىنى جزىرە: | ۴۸ |
| - نەۋەى دوۋەمى مىرانى جزىرە: | ۵۱ |
| ميرنشىنى بەشەۋى | ۶۵ |
| مىرەكانى بەشەۋى: | ۶۵ |
| كەۋتنى ميرنشىنى بەشەۋى: | ۶۸ |
| ميرنشىنى جاۋانى | ۸۳ |
| - ناودارانى جاۋانى: | ۸۳ |
| - شالاۋە توركە غەزەكان بۇ سەر مولكى جاۋانىبەكان: | ۸۶ |
| - مىر أبو الفتىح كورى و رام الجارانى الكردى و خەلافەى فاتمى: | ۸۸ |
| ميرنشىنى جۆلەمىرگ - بنەمالەى مەنكەلان | ۱۰۷ |
| ميرنشىنى چۆپى | ۱۱۷ |
| ولاتى ئەم ھۆزە و مولكەكانى: | ۱۱۷ |
| دامەزراندنى ميرنشىنى چۆپى: | ۱۱۸ |

پیشہ کی چابی کوردی

ئەو دەمەى خەرىكى نووسىنى ئەم پەرتووگە بووم بە زمانى عەرەبى، دلتىابووم لەوەى كە روژتيك ديت وەردەگيردريته سەر زمانى كوردى، ئەوە بوو پاش بلاوكردنهوەى بە ماوهيه كى كەم، لەگەل بەرپرز ئيدريس عەبدووللا خوئيندكارى دكتوراو ماموستا لە بەشى زمانى كوردى كۆليزى زمانى زانكۆى سەلاحەددىن يەكتريمان ديت و لەسەر ئەوە ريككەوتين، كە بەرپرزى وەرگيرانى كتيبه كە بۆ سەر زمانى كوردى بگريته ئەستۆى خوئى.

چابى عەرەبى كتيبه كە لە مانگى تەموزى ۲۰۰۷ز چاپكرا، پيشتريش چەند مانگيك لە دەزگای ئاراس ماپويوه، لەم ماوهيه دا گەلتيك زانبارى ناياب و گرنگ دەربارهى هۆزه كورديهيه كان و ناو و هەواليايم دەستكەوت، چەند هۆزتيكى ترم بۆ ئاشكرا بوو، كە لتيان نەدرا بووم، ئەمەش دواى ئەوە بوو، كە ژمارهيهك سەرچاوهى نوئى گەيشتنە كوردستان، ئەوەش بلييم هەندى وردە هەلەى خۆم و هەلەى چاپيش كەوتنە ناو چابى عەرەبى پەرتووگە كە، بۆيه ئەم وەرگيرانەم بە هەل زانى، بۆ ئەوەى لە لايەك ئەو هەلانە چاكبەمەوه و لەولاشەوه هەندى لەو زانباريه نوئيانەى دەستم كەتوون، بە هۆيانەوه پەرتووگە كە دەولەمەندتر بكەم. كەوابى ليرەدا دەمەويت ئەوە بلييم، كە: ئەم وەرگيرانە كورديهيه، وەرگيرانى كت و متى دەقه عەرەبويه چاپكراوه كە نييه، بەلكو وەرگيردراوى دانەيه كى لى زيادكراو و راستكراويه، بۆ ئەوەى خوئنهەران زۆرتر سوودمەند بن.

بە دووريشى نازانم دواى چابى كورديش زانبارى و هەوالى نوئى ديكەم دەست بكەوى سەبارەت بە هۆز و خياله كانى كورد لە سەدەكانى ناوەرپاست.

د. زرار سديق توفيق

دهوك ۲۲/۷/۲۰۰۸

پیشہ کی

بەشپوهيه كى گشتى كۆمەلگەى كوردى لە چاخى ناوەرپاستى ئيسلاميدا لە ژمارهيه كى زۆرى هۆز و تيره پينكدهات، بە رادهيهك (عومەر) واى دادەنا كە: ((هۆزه كان لە ژمارە نايەن و نەتەوه كانى ديار ناکرين)) (بروانە: پيناسە كەى لاپەرە ۱۴۹)، (ئەوليا چەلەبى) لە سەدەى هەقده ژمارەى هۆز و تيره كورديهيه كانى دەستنيشانكردوو و نووسيوهتى: ((شەش هەزار هۆز و تيرهى كوردى هەيه)) (بروانە: سياحەتنامە، لا ۹۱).

ئەوەى گومانى تيدا نييه، زۆريەى ئەو تيره و هۆزانە هەميشە گەرۆكن بە دواى زامنكردى ئاو و لەوەر، ئابوريه كە شيان لەسەر ئەو سامانە ئاژەلپيه دا دەوستيت، كە هەيانە، هەروەها بەها و داب و نەريتى تايهت بە خۆيان هەيه، شانازى دەكەن بە نازايەتى و پياوەتى و ريزگرتن لەوانەى پەنايان بۆ دەبەن.

- دواى ئەوەى كە لە كۆرساتەكانى سالى يەكەمى خوئندنى ماستەرمان لە ميژووى ئيسلامى تەواوبوين - ئەوكاتە يەك لە ماموستاكانمان پيشنيارى ئەوەى بۆ كردين، كە بۆ بە دەستهيئانى بروانامەى ئەو خوئندنەمان ليكۆلپينهوه لە بارەى تيره و هۆزه كورديهيه كانى سەدەى ناوەرپاست بكەين، بەلام لەبەر ئەوەى ئەوكاتە تازە لە سەرەتاي خوئندنى بالامان دابوين، هەستمان كرد، بابەتيكى وەها زەحمەتە و ئاسان نييه، چونكە بۆ ليكۆلپينهوه لە بارهيهوه، پيويستيمان بە گەران بە ناواخن و دلئى زياتر لە سەد سەرچاوهى رەسەن دەبيت، بە تايهت كە ئەو تيره و هۆزانە لە سەدان زياترن و دابەشبوونەتە سەر هەريمه ليكجياكانى ولاتى كورد، وەكو هەريمى چياكانى روژناوا، هەريمى جەزيرەى فوراتى، هەريمى شارەزور، هەريمى نەرمەنستان، هەريمى نازەربايجان، هەريمى لوپستان، ئەمە چ جاي ئەوەى دەبيت لە بارەى پيشەواو پياوە ديارەكانيشيان ليكۆلپينهوه بكەيت كە زۆرەيان دەولەتۆكە و ميرنشين و دەسەلاتى ناوچهبيان لەسەر بنەماى خيلايهتى درووستكردوو.

ئەوەى سەرخمان رادەكيشيت، ئەوەيه كە زۆريەى ئەو دەولەتۆكەو ميرنشين و دەسەلاتە ناوچهبيانە لە ماوهى سەدەكانى چوارەم و پينجەمى كۆچى دامەزران، بە تايهت لە ماوهى

زالبوونی بوو یهیییه کان به سەر دامودەزگاکانی خەلافەتی عەباسیدا، لە سالانی نیوان (٣٣٤/ك ٩٤٥ ز تا ٤٤٧/ك ١٠٥٥ ز)، ھۆی دروستبوونی شیانی بۆ لاوازی و لەبەریەك ھەلۆشانەوێ دەولەتی عەباسی و لاوازی خەلیفەکانی دەگەرپتەو، كە وای لێھاتبوو خەلیفە عەباسی تەنھا ناوھەكە مابوو، لە خوتبەکانی ھەینی و جەژنەکاندا دوغای بۆ دەكرا و لەسەر پارە ناوی دەنووسرا، دەنا بە كارەكی چ دەسەلاتیكی دیکە نە مابوو، واتە: دەسەلاتەكە بە تەنھا ببوو دەسەلاتیكی رۆحی، ھەرچی دەسەلاتی كارەكیش بوو، ئەوا كەوتبوو دەست مەرە بوو یهیییه کان و سەرکردەکانی سوپا، ئیدی سەرۆك ھۆزە كوردییەكان و خەلكی دیکەش، ئەو ھەلەیان قۆزتەو و لەسەر ئەو زەویانە ھەیان بوو، دەسەلاتەكانی خۆیان دامەزراند.

ھۆیەكی دیکە بۆ دروستبوونی ئەو میرنشین و دەولەتۆكە و دەسەلاتە ناوچەییانە بۆ تێكچوونی باری ناوخبۆی دەولەتی عەباسی دەگەرپتەو، كە لە رووی سیاسی و كارگێری و نابوریەكاندا شپرزەبوو، دیارە سروشتی ناوچە كوردییەكانیش ھۆیەكی دیکەبوو بۆ دروستبوونی ئەو دەسەلاتە ناوچەییانە كوردان لەسەر وڵاتەكە خۆیان، چونكە ناوچە كوردییەكان ناوچە شاخاوی سەختن، زالبوون بەسەریاندا زەحمەتە و لە بەغدا پائتەختی دەولەتی عەباسیش دووربوون.

دەبێ ئەو ھەش لەبەر نەكەین، كە بوو یهیییه کانیش پەپرەو بیان لە سیستمی لامەركزی كردوو، چونكە ئەوان خاوەن رەچەلەكیكی شارستانی بوون، رینگەیان بۆ ئەو پێشەوايانە خۆشكرد، كە دەسەلاتی خۆیان بەسەر ھۆز و تیرەكانی خۆیاندا بسەپینن، لەلای خۆشیانەو دانییان پێدا نان، ئەو ھەش بەو مەرچە ھەر كاتیك بوو یهیییه کان پێویستیان بوو، سەرۆك ھۆزە كوردەكان یارمەتی ماددی وەكو دیاری و بەخشینەكان و یارمەتی سەربازیش بەدەنە میرە بوو یهیییه کان، ئەو ھەش بۆ سەرخستنیان لەو مەملاتییەكە كە لەگەڵ میرانی تر ھەیانبوو لەسەر گرتنە دەستی دەسەلات لە ناو خۆدا، یانیش لەگەڵ دوژمنەكانیان و لەگەڵ ئەوانە ھەدەر لە دەسەلاتی ئەوانن، بۆیە پەپرەندی سەرۆك ھۆزە كوردەكان لەگەڵ میرە بوو یهیییه کان پەپرەندییەكی دۆستایەتی بوو، وەكو دەرەكەو پت: ئەو سەرۆك ھۆزە كوردانە ملكەچی خۆیان بۆ ئەو میرە بوو یهیییه کان دەرپرپو، ھەر ھەش تێبینی ئەو ھەش دەكەین، كە ھەندی میری كورد ناوی میرە بوو یهیییه کان لەسەر پارەكانی خۆیان ھەلەكەند، ئەو ھەش وەكو پێشاندا نی داننایان بە ملكەچی بۆ ئەو میرە بوو یهیییه کان، ئەگەرچی شپوێ ملكەچیەتیەكەشیان بە شپوێیەكی روالەتی بووی.

لە ھەموو ئەوانەش زیاتر، سەرۆك ھۆزە كوردییەكان دەسەلاتی خۆیان بەسەر تاكەكانی ھۆزەكانی خۆیاندا قۆزتەو لەلایەك لەرووی سەربازییەو و بۆ پاراستنی دەسەلاتەكانی خۆیان بەكاریان ھێنان، لەلایەكی دیکەشەو بۆ فراوانکردنی سنوورە جوگرافیەییەكانیان، سوودیان لێوەرگرتن. لەبەر ھەموو ئەو ھۆیانە، سەرۆك ھۆزە كوردییەكان ھەلەسان بە دامەزراندنی دەولەتۆكەو میرنشین و دەسەلاتی ناوچەیی خۆیان، برێكی باشی تۆتۆنۆمییان ھەبوو، پەپرەندیشیان بە خەلیفە عەباسی ھەر بە ناو بوو، گرنگترینی ئەو میرنشین و دەسەلاتانە بریتین لە: میرنشینی شەدادی (٣٤٠-٤٩٥/ك ٩٥١-١١٩٨ ز) لە ھەریمی ئاران (نازەربایجان سۆقیەتی پێشوو)، میرنشینی روادی (٣٤٣-٤٦٨/ك ٩٥٤-١٠٧٦ ز) لە ھەریمی ئازەربایجان (تێران)، میرنشینی ھەسەنەو یهیی بەرزیکانی لە دەورویری (٣٤٨-٤٠٦/ك ٩٥٩-١٠١٥ ز) لە ھەریمی شارەزور و لوڕستانی بچوك، میرنشینی عەننازی شازنجانی (٣٨١-٤١١/ك ٩٩١-١١١٧ ز) ھەر لە ھەریمی شارەزور و لوڕستانی بچوك، میرنشینی دەیسیمی (٣١٥-٣٤٥/ك ٩٢٦-٩٥٦ ز) لە نازەربایجان تێرانی و ھەندی ناوچە ئەرمنیاو ئاران، میرنشینی ھەزبان (٤٣٧-٥٣٤/ك ١٠٤٦-١١٣٩ ز) لە ئەرپیل و دەورویری و... ھتد.

لەگەڵ ئەو ھەشدا كە دەولەتی عەباسی لەو ماویدیەدا (سەدەكانی چوارەم و پێنجەمی كۆچی) لەبەریەك ھەلۆشایەو و دابەشبوو سەر چەندین دەولەت و میرنشین و دەولەتۆكە سەربەخۆ و نیمچە سەربەخۆ، بەلام لەو ماویدیەدا دەولەتی عەباسی لە ھەموو بوارەكاندا گەیشتە بەرزترینی پلەكانی بووژانەو و پێشكەوتنی ژیاوی و شارستانی لە ھەموو بوارەكانەو، ھۆی ئەمەش بۆ شارستانی بوونی بوو یهیییه کان و سیاسەتەكەیان دەگەرپتەو، كە پەپرەوی سیستمی لامەركزییان دەكرد، ھەر ھەش بۆ ئەو ھەش دەگەرپتەو كە ئەو قەوارە نوێیانە چیدیەكە داھاتەكانی خۆیان نەدەدا بە پائتەختی دەولەتی عەباسی، بەلكو لە بەرژەو ھەندییەكانی خۆیان خەرچەكرد، ئەو ھەش خانە زانستییان لە حوجرە مژگەوت و تەكیە و خانەقاكان دروستكرد و گرنگییان بە زانست و بلاو بوونەو، دا، (چەندین قوتابی باش رووی لەو حوجرانە كرد و وەكو زانای گەرە تیاپاندا ھەلەكەوتن - وەرگێتی). ھەر ھەش گرنگییان بە ئاودێری و دروستکردنی پرد و رینگاواندا، ھانی كشتوكالیاندا گەلی شتی دیکەیان كرد، جگە لەمانە ئەو قەوارە نوێیانە لەنیو خۆیاندا پێشبركییان دەكرد و پائتەختەكانیان بوونە سەنتەری بلاو كردنەو، زانست و زانیاریەكان، ئەمە چ جایی ئەو، كە میرەكانیشیان شاعیر و ئەدیب و زانیاریان بۆخۆیان رادەكیشاوارەكی زۆریان بەسەردا دەباراندن.

ئەو دە زۆر جىڭگە دىلخۇشى بىت، ئەو مىرنىشېنەنە بە تىرو تەسەلى لە زانكۆكانى ھەرېمى كوردستانى عىراقدا، بە تايىبە تىش لە زانكۆ سەلاھەد دىن لە ھەولېر، لىكۆلېنە ھەيان لە بارە ھە كراو، بەم ھۆيە ھە زۆر لە ھارخوئىن و ھاوئەتە ھە كاغان پىروانامە بالاكانى (ماستەر و دكتور) ايان لە مېژووى كوردى - ئىسلامى - بە دەستھېناو، ئىمەش واتە: (د. مەھمۇد ياسىنى تىكرىتى)، كە پىروانامە ماستەرى لە سالى ۱۹۷۱دا لە سەر مىرنىشىنى مەروانى ھەرگرت و نووسەرى ئەم چەند دېرەش، كە پىروانامە ماستەرم لە سەر ھەردوو مىرنىشىنى كوردى (بەنو ھەسەنە ھەيى بىر زىكانى و بەنو ھەننازى شازنجانى) لە سالى ۱۹۷۴دا بە دەستھېنا، پىشەنگ بووین لە ھە بوارەدا، ئەمە جگە لە لىكۆلېنە ھەيەش، كە لىكۆلەرى كورد (عەبدولرەھىم يوسىف) لە سالى ۱۹۷۲ لە سەر مىرنىشىنى مەروانى (دۆستەكى) ئەنجامى داو، ھەروەھا جگە لە لىكۆلېنە ھەي دكتورا كەشم، كە تايىبەم كەردىبە ھەردوو مىرنىشىنى كوردى (رەوادى و ئەھمەدىلى) لە ئازەربەيجان.

لىكۆلەر (دكتور زار سىدىق توفىق)، يەك لە قوتايىبە وشيارە كام بوو، وام لى چاوەروان دەكرد، لە دواى تەواكردنى خويىندى ماستەر و دكتوراى لە مېژووى كوردى - ئىسلامى. پىنگەيەكى باش و بەرچا و لە بواری لىكۆلېنە ھەي ئەكادىمى بۆ خۆى زامەن بكات، سەرەنجامىش ھەر وا دەرچوو، ئەو تە ھە لىكۆلېنە ھەي لە بەر دەستمانە (ھۆز و دەسەلاتە ھۆزەكەيە كوردىيە كانى چاخى ناوەرەست) گوزارشت لە ھە دەكات، كە نووسەرەكەي دەستىكى بالاى ھەيە، لە بواری لىكۆلېنە ھەي زانستى رەسەن، ھەرچەندە ئەم كىتەبەي لە سەر شىوئەي ئىنسەكلۆپىدىيە كەدا ھاتوو، بەلام ئەو ھەر بە ھەندە ھەي ئەھىناو كە بە تەنبا ناوئە ھۆز و دەسەلاتانە بىنىت و بەس، بەلكو ھەولېداو تىشك بختە سەريان و ئەو پىشەكەوتنەنە بختە بەرچا و كە بەسەر ھەريەكەياندا ھاتوو، ھەروەھا دەرى بخت چۆن دروست بوونە و شوىنىيان كوئى بوو، لەگەل كورتەيەك لە مېژوويان و خستەنە روى ژياننامەي ناوئادەكانىشيان، بەلام باسى لە مېژووى مىرنىشەن و بنەمالە فەرمانرەواكانى كورد نەكردوو، ئەمەش چونكە ھەكو خۆى دەلېت: (لىكۆلېنە ھەي كەم بە لىكۆلېنە ھەي ئەكادىمى تىركردوو)، لە ھەشدا تا ئەوپەرى سەرکەوتوو بوو، ھەرچەندە دەبى ئەو ھەش بزەنەن، كە لە ئەنجامدانى لىكۆلېنە ھەي لە سەر ھۆز و تىرە كوردىيەكان، خەلكانىكى دىكە بە پىش ئەم لىكۆلەرەمان كەوتوون، بەلام كارەكانىيان لە ئاستى پىويست و بەو فراوانى و بەو قولېيە ئەكادىمىيە نەبوو، ھەك ئەو ھەي (دكتور زار) كوردوويەتى.

پىشتر ھەندى رۆژەھەلاتناسىش چەند ئىنسەكلۆپىدىيە كىيان لە بارەي بنەمالە فەرمانرەواكانى مېژووى ئىسلامى داناو، لە سەرروى ھەمويانەو (زامبەر) لە كىتەبەكەي خۆيدا (مەجم الانساب والاسر الحاكمة) و (ستانلى لىن بول) لە كىتەبەكەي خۆى (سلاطين الاسلام)، بەلام ئەم دوو كىتەبە، تەنبا بە دروستكردنى خستەي بنەمالە فەرمانرەواكان وازيان ھىناو، بى ئەو ھەي لە بارەيانەو بەچنە ناو زانىارى گىرنگ، ھەروەھا ئەوان بەبى جىاوازي باسىيان لە بنەمالە فەرمانرەواكان كوردو، عەرب بن، فارس، تورك، يان كورد، واتە كىتەبەكانىيان بە تەنبا تايىبە نەبوو بە لىكۆلېنە ھەي لە ھۆز و بنەمالە كوردىيەكانى مېژووى ئىسلامى.

ئەو ھەش ناشاردىتەو كە مېژووى كورد لە چاخى ئىسلامى ناوەرەستدا، زۆر كىشەو ئالۆزى بۆ دروستدەبىت، چونكە چ نووسراوگەلىكمان لە بەر دەست دا نىبە، كەھى دانەرە كۆنە پىسپۆرەكانى ئەم بواری مېژوو بن، ئەو ھەشە، بە كەمى نەبىت تەنبا ئەو ھەندەي پەيوەندى بە مېژووى سىياسى خەلىفە و سولتان و مىر و فەرمانرەواكانەو ھەبوو، لەو مېژوو ھەدا، دەنا باسىيان لە كورد نەكردوو، ئەمە ديارە بىجگە لە چەند دانراوئىكى دەگەن، لە بارەي ھەندى لە ناوچەكان كە كورد تىياندا نىشەتە جىبوو، ھەكو (تارىخ اربلى) (أبن المستوفى) و (تارىخ آمد ومىافارقىن) (فارقى)، ھەروەھا ئەو ھەش كە (أبن الندىم) لە (الفهرست) و (حاجى خلىفە) لە (كشف الظنون لبعض المؤلفات عن مناطق سكنى الكرد كتارىخ اذرىجان لأبى الهىجاء الروادى وتارىخ أزان للبرادعى (ت ۳۱۰ھ)) و كىتەبى (انساب الاكراد) (أبى حنىفە الدىنورى) و كىتەبى (القلاع و الاكراد) (مدائنى) (۷۵۲ - ۸۳۹ ز)، بەلام بە داخەو تەواوى ئەم دانراوانەمان بە دەست نەگەيشتوو ھەندى كىيان لە رىزى كىتەبە و نىبووكان ژمىردراون، خۆ ئەگەر بدۆزرا بوونايەو، ئەوا نادىارىيەكانى مېژووى كورد و ولاتەكەيانىيان لە ماو ھەي مېژووى ئىسلامىدا رووندەكردو.

د. جىسامەدىن عەلى غالب نەقشەبەندى

سلىمانى = ۲/۹/۲۰۰۶

به زمانی فارسیش بریتینه له:

- محمد کیوان پور مکر، عشایر کرد، (۱) ایل سنجایی، کتابخانه دانش (تهران ۱۳۲۹ ه. ش).

- سید علی میرنیا، ایل ها وطایفه های کرد ایران، انتشارات دانش (تهران د. ت).
- میرزا شکر الله سنندجی (فخر الکتاب)، عشایر و ایلات و طوایفی کردستان ایران،
وهرگیزی بۆ زمانی کوردی: (انور سلطانی)، له ژیر ناویشانی: هۆز و تیره و تایفه ی کورد له
کوردستانی ئه رده لآن، بنکه ی ژین (سلیمانی ۲۰۰۶).
- ایرج افشار سیستانی، مقدمه بر شناخت ایل ها، چادر نشینان و طوایف عشایری ایران،
چاپ هما، چاپ اول (تهران ۱۳۶۶ ه. ش).

به لام له ماوه ی چاخی ناوه راستدا، میژووی هۆز و تایه فه کوردییه کان له لایهن
هه مووانه وه، گرنگیسه کی ئه وتۆی پینه دراوه، جگه له لیکۆلینه وه کانێ رۆژه لاتناس
مینۆرسکی (۱۸۷۷-۱۹۶۶) له باره ی هۆزه کانی لور و گۆران، له گه ل لیکۆلینه وه
پیشه نگه کی (دکتور مصطفی جواد) له باره ی هۆزی (گاوان) ی دیرین، که له به شی یه که می
به رگی چواره می گۆقاری کۆری زانیاری عیراق له سالی ۱۹۵۶ بلا بۆته وه، له پاشانیش کۆری
زانیاری کورد له سالی ۱۹۷۳ دا له نامیلکه یه کدا چاپ کوردۆته وه، ئه مه ش وه کو ریزگرتنیک له
چاکه ی خوالیخۆشبوو و کۆشسه کانی له لابرندی تارماییه کانی سهر میژووی ئه وه هۆزه
له بپرکراوه، که تا ئیستاش لیکۆلینه وه یه کی زانستی ته واو و گشتگیر له سهر ئه وه هۆزه نییه .
له بهر هه موو ئه وانه ئه م لیکۆلینه وه یه به هه ولئیکه به رایبه دادنه ریت، بۆ ناساندنی هۆز و
تایه فه و تیره کوردییه کان له ماوه ی چاخه کانی ناوه راستدا، که به چاخی ئیسلامی ده ناسریت،
واته هه ر له سه ره تای ئیسلامه وه تا سه ره تاکانی سه ده ی ده یه می کۆچی / شانزه یه می زایینی، -
شه ری چال دیران ۱۹۲۰/ک ۱۵۱۴-ز که زاراوه ی میژووی کوردی ناوه راستی بۆ به کارهاتوه .

ئه م لیکۆلینه وه یه ناوی هۆزه که ده گرتته خو، له گه ل هه ر گه شه کردنیک ئه گه ر به سه ریدا
هاتبیت، له گه ل شوینی نیشته جیبوونی و ئه وه هه ریمه ی هۆزه که ی تیدا ژیاوه، هه روه ها له گه ل
پوخته یه کی کورت له میژووه که ی و ژیا نامه ی ناو دارانی، به پینی ئه وه هینده ی که له سه رچاوه
میژووییه کان له بهر ده ستدا هه یه، کاتیکیش دیننه سه ر ئه وه هۆزه کوردیه گه وراهی ده سه لاتنیکه
وه کو میرنشینیکه بچوکیان بۆخۆیان دروست کرده وه که ده شی ت به سه رۆکایه تی و کارگیزییه
خێله کییه کان ناویان بنیین، وه کو بوختی و به شنه وی و جاوان و چۆپی و هه میدی و قه یه ری و

پیشه کی و سه رچاوه کانی لیکۆلینه وه ی هۆزه کوردییه کان

میژووی تیره و هۆزه کوردییه کان له سه رده می نویدا هه ر له سه ده ی نۆزدیه مه وه بووه ته جینی
گرنگی پیدانی رۆژه لاتناس و لیکۆله ران، له م باره یه وه کتیب و لیکۆلینه وه ی زۆر بلا و کراونه ته وه،
له وانه ئه ماژه بۆ کاره کانی رۆژه لاتناسی رووسی پیوته ر لیریک (P.Lerch) و رۆژه لاتناسی
ئه مریکی هینری فیلد (Henry Field) و کاره کانی رۆژه لاتناسی ئه لمانی و رووسی هه روه ها
ئه و راپۆرته فه رمیانه ش ده که یه که له مارک سایکس (Mark Sykes) و میچهر نیلی
بانستر سون (E. B. Soane) و ئه ی. جی. ئار (E.J.R) له باره ی هۆزه کوردییه کانه وه بۆ
ده سه لاتدارانی ئینگلیز له به غدا به رزیان کوردۆته وه، هه روه ها کاره کانی کابتن های و هه مه ده ئه مین
زه کی و عه باس عه زاوی و ویلام ئیگلتن و هه ندیکه دیکه ش له به رچاوه ده گرین.

له گرنگرتینی ئه و لیکۆلینه وه بلا و کراوه له سه ر هۆزه کوردییه کان له سه رده می عوسمانی
و نویدا به زمانی عه ره بی ئه مانه ی خواره وه ن:

- بیوتر لیریک، الأکراد و اسلافهم الخالدين الشماليين، ترجمة د.عبدی حاجی (دمشق ۱۹۹۲).
- المیجر سون و اخرون، العشائر الكردية، ترجمة فؤاد حه خورشید، (بغداد ۱۹۷۹).
- هنری فیلد، ئی. جی. ئار، مارک سایکس، العشائر الكردية (هۆزه کوردییه کان)،
وهرگیزی: حسین أحمد جاف بۆ زمانی کوردی و بلا و کورده وه ی له دوو به ش له (بغداد ۱۹۸۶-
۱۹۹۲ز)، هه روه ها وهرگیزیانه که ی (د. هه وراز سوار عه لی) بۆ لیکۆلینه وه که ی (مارک سایکس)
بۆ زمانی عه ره بی به ناویشانی: القبائل الكردية في الامبراطورية العثمانية (دهوک ۲۰۰۲).
- محمد أمين زكي، خلاصة تاريخ الكرد وكرديستان، ترجمة محمد علي عوني، القاهرة ۱۹۶۱م.
- عباس العزاوي، عشائر العراق الكردية (بغداد ۱۹۴۷).
- صديق الدملاجي وأحمد عثمان أبوبكر وإبراهيم الداوقني ومهرداد آزادي، عشائر
کردستان، مجموعة دراسات عن العشائر الكردية، منشورات رابطة كاوا (أربيل ۲۰۰۱).
- ویلام ایغلتن، القبائل الكردية، ترجمة احمد محمود خليل، مؤسسة موكرياني، ط ۱
(أربيل ۲۰۰۶).

ئەوانى دىكەش، باسەكانمان لە بارەيانەوه تا رادەيەك دريژتر كردۆتەوه، بۆ ئەوەى وێنەكە باشتر بکەوێتە بەرچا و باسەكە سوودىكى زياتر پيشکەشکەشکات، بەلام نەچوونەتە ناو باسى ميژووى ئەو ميرنشين و بنەمالە کوردییە فەرمانرەوا ناسراوانى ميژوو، کە ليکۆلینەوهى زۆر و تيرۆتەسەليان لەبارەوه کراوه، ماوەتەوه ئەوەش بلێم، کە ناوى هەموو ئەو هۆزانەى لە بارەيانەوه نووسيو، بە پيى ريزبوونى (تەليف بى)، بە دواى يەکتريدا ريزم کردوون.

لە سەدەکانى ناوەراستا لە بارەى هۆزە کوردییەکانەوه بە تەنها شتيكى كەم دەزانیت، بۆیە پيکھيتنانى بۆچوونىكى گشتى لە بارەى ميژوو و قۆناغەکانى گەشەکردن و هەل و مەرجەکانى ژيانى ئەو هۆزە کوردییانە لەو ماوەییدا کارىكى زەحمەتە، چونکە ئەو زانیارى و هەوالانەى لە بارەى ئەو هۆزانە هەن لەو ماوەیدا، کە من و ئەوەش کەهەبە بە نيو سەرچاوەکاندا پەرش و بلاون، چونکە سەرچاوەیەكى ميژوویی رەسەن نيبە لە بارەيانەوه، سەرچاوە ميژووییەکان ميژووى ئەو هۆزانەيان لەو ماوەیدا فەرامۆش کردووه، ئەوەتا چەندین هۆز و تايەفەى کوردی هەبە، بە تەنيا ناوەکانيانمان پيگەيشتووه، هەندى هۆز و تايەفەى تریش هەن، تەنانەت ناوەکانيشيانمان پيگەيشتووه، تەنيا بەلگەش لەسەر بوونيان ئەو ناودارانەن کە دەدرينە پال ناوى هۆزەکانيان، بەلام لە بارەى رەچەلەك و ميژوو و ناوچەکانى نيشتهجييونيان هيج نازانين، بە بيچگەى هەندى سەرچاوەش، ئەوا زۆربەى ئەو زانیاریانەى لە بارەيانەوه هاتووه، لە پەراوێزى هەوالە گشتیەکانەوه، يان لە دريژى گوتەى ميژوونوس و گەريده و بولدانیە موسلمانەکان، يان لە کاتى گيژانەوهى ژياننامەيەك هاتووه، ئەمانەش زۆر جار ناماژى سەريپين و هەوالى ورد نين، نەك هەر ئەوه، بەلكو هەندى جار دروستيش نين، چونکە ئەو هۆز و تايەفانەى بەشداريان نەکردووه لە دروستکردنى رووداوىكى ميژوویی ديارىکراو، يان لە بزوتنەويەكى بەرھەستى لە دژى دەسەلاتى ناوەندى و والیيەکانيان هەلنەستاونەتەوه، يان ئەوانەى دەقەرەکانيان رووبەرپرووى شالآوى دەرهكى نەبۆتەوه، نە هەواليان و تەنانەت نە ناوەکانيشيانمان پي نەگەيشتووه، ئەمە لە کاتيکدايە کە زانیارى وەکو پيويست و سەرچاوەى پسيورى و تاييەت هەبە لە بارەى هۆزە عەرەبى و تورکى و مەغۆلييەکان، سەرچاوەى زۆر بە تيرۆتەسەلى باسيان لە ميژووى ئەو هۆزانە کردووه، ناوچەکانى نيشتهجييونيان دەستنيشانکردوون، کۆچ و کۆچرەوييەکانيان بە دريژايى ميژوو تۆمارکردوون، ئەو تيرە و هۆزانەيان خستۆتەروو کە لەو هۆزانە بوونەتەوه، ئەوەتا لە کتیبەکانى: (الطبقات الكبرى) (ابن سعد)، (کە لە ۲۳۰/ک / ۸۴۵ز، کۆچى دوايى کردووه) - (انساب الإشراف) (بلادري)، (کە لە ۲۷۹/ک / ۸۹۲ز، کۆچى دوايى کردووه) - (تاريخ الطبري)ى

(طبرى)، (کە لە ۳۱۰/ک / ۹۲۳ز، کۆچى دوايى کردووه) - (نهاية الأرب في معرفة أنساب العرب) وقلاند الجمان في التعريف بقبائل عرب الزمان) (قلقشندي) (کە لە ۸۲۱/ک / ۱۴۱۸ز، کۆچى دوايى کردووه) و جگە لەمانەش زانیارى تيرۆ تەسەل و ورد لە بارەى رەچەلەك و نيشتمانى هۆزە عەرەبىيە جۆراوجۆرەکان و ئەو لقانەى لييان بوونەتەوه، هەرودها لە بارەى بنەمالە عەرەبىيەکان و بلاوونەوهيان بە تەواوى جيهانى ئيسلامى دا لە دواى فتوحاتى ئيسلامىيەوه هەبە.

لە کتیبەکانى (ديوان لغات الترك) (محمود الكاشغري) (کە لە دواى ۴۶۶/ک / ۱۰۷۳ز، کۆچى دوايى کردووه) و (جامع التواريخ) (رشيد الدين فضل الله) (کە لە ۷۱۸/ک / ۱۳۱۸ز، کۆچى دوايى کردووه) و (تاريخ طزیده) (حمد الله المستوفي القزويني) (کە لە ۷۵۰/ک / ۱۳۴۹ز، کۆچى دوايى کردووه) هەوال و زانیارى زۆر لە بارەى زۆربەى هۆزو خيّل و هاوپەيمانیەتييە خيّلەکيەکانى تورکى و مەغۆلى لە ولاتى ئەودىيوى دەرياو تورکستاندا هەبە. لەلایەكى ترهوه، زۆربەى ئەو دانراوه ميژوويانەى کەهەندى لايەنى ميژووى کورد، يان ميژووى ئەو شارو هەريمانەيان باسکردووه کە کوردی تيدا نيشتهجييووه، دەريازيان نەبووه و لە ونبوون تا ئيستاشى لەگەلدا بيت، بە کتیبى ونبوو دەژميردريين، لەوانە:

- كتاب القلاع والاکراد لأبى الحسن علي بن محمد المدائني (ت ۲۲۵هـ / ۸۴۰م) (ابن النديم، الفهرست، ص ۱۵۰).

- كتاب انساب الاكراد لأبى حنيفة الدينوري (ت ۲۸۲هـ / ۸۹۵م) او لابن قتيبة الدينوري (ت ۲۷۶هـ / ۸۸۹م)، اشارت اليه المراجع الفارسية المتأخرة.

- تاريخ اذربيجان لابن ابي الهيجاء الروادي من امراء الروادية الكرد اصحاب اذربيجان (۳۴۳-۴۶۸هـ / ۹۵۴-۱۰۷۶م) (الصفدي، الوافي بالوفيات، ۱/ ۵۷).

- ميژوويەكى تر لە بارەى: اقليم اذربيجان لفخر الدين ابي الفضل اسماعيل بن المثنى التبريزي السواعظ المتوفى في حدود سنة ۵۸۰هـ / ۱۱۸۴م (ابن الفوطي، معجم الالقاب، ۲/ ۵۶۳-۵۶۴).

- تاريخ مراغة لابن المثنى (الوافي بالوفيات، ۱/ ۵۷، حاجي خليفة، كشف الظنون، ۱/ ۲۷۵) ئەمەيان دەشى هەر: (تاريخ اذربيجان) خوئى بى، چونکە مەراغە لە شارە ديريەکانى هەريمی نازەربيجانە.

هەرودها راى: (ابن الفوطي) کە لە ۷۲۳هـ / ۱۳۲۳ز، کۆچى دوايى کردووه) کە پيکديت لە چەند بەشيتک، بە خەتى (الفقيه مختص الدين ابو الخير نعمة الله بن محمد

السلماسي) که له ده‌روبه‌ری سالتی (٥٤٠هـ/١٤٥٥ز) له (سه‌لماس) نووسیوه‌ته‌وه، (معجم‌اللقاب، ١٤٩/٥) واته: بهر له مردنی (ابن‌المثنی) به نزیکه‌ی چل سال، نیتر نه‌وه‌ش نازانین، که نایا مه‌به‌ستی نه‌و میژووه‌یه، که میری کوردی ناسراو به (الامیر الروادی) دایناوه، یان نه‌وه‌ی (أبن‌المثنی) دایناوه؟.

- تاریخ آمد ومیافارقین (تاریخ‌الفارقی) لابن‌الازرق‌الفارقی (ت بعد ٥٧٧هـ/١١٨١م).. له سالتی (١٩٥٩ز) نه‌و به‌شهی، که تاییه‌ته به میرنشینی مه‌روانی له قاهره چاپکراوه.

- تاریخ اربل‌المسمى (نباهة‌البلد‌الحامل بما‌اورده‌ من‌الامثال) فی‌اربع‌مجلدات‌لابن‌المستوفی‌الاربلی (ت ٦٣٧هـ/١٢٣٩م).. ته‌نهما ده‌ستنوسی به‌شی دووه‌می ماوه و سالتی (١٩٨٠) چاپکراوه.

- تاریخ آخر‌لمدينة‌اربل‌لأبي‌علي‌الحسن‌الاربلی (كشف‌الظنون، ٢٦٠/١) هیچ‌گومانی تیدا نییه، نه‌مه (الحسن بن احمد بن زفر‌الاربلی‌الشافعی‌المتطبب) خو‌یه‌تی، که له سالتی (٧٢٦هـ/١٣٢٦ز) کۆچی دوا‌یی کردووه، له خو‌یندندا هاورپتی (الذهبي) بووه که له (٧٤٨هـ/١٣٤٧ز)، کۆچی دوا‌یی کردووه، وه‌کو ده‌لئیت: نه‌و چه‌ند کتیبی‌ک و میژوو و ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ریشی (درودو سلأوی‌خوای له‌سه‌ر) نووسیوه، له نووسینه‌کانی جه‌ختی له‌سه‌ر ژیا‌ننامه‌ی شاعیران و ناوداران و مردووه‌کانیان کردۆته‌وه (الصفدي، اعیان‌العصر، ٥٧٥/٢، ابن‌کثیر، البداية و‌النهاية، ١٤/١٢٥، أبن‌حجر‌العسقلانی، الدرر‌الکامنة، ٧/٢_٨)، وه‌کو ده‌ریش ده‌که‌و‌یت، نه‌مه کتیبه‌که‌ی خو‌ی وه‌کو (ابن‌المستوفی) ری‌ک‌خستووه، یان له‌وانه‌یه کردیبیتیه (ذیلاً‌لتاریخ‌اربل‌لأبن‌المستوفی).

(الأربلی) دوا‌یین سالتی‌کانی ته‌مه‌نی له دیمه‌شق به‌سه‌ربردووه، زۆرکاتی‌کراو‌بووه، به چاپکیه‌کانی نه‌وشاره‌و باشی ری‌ک‌خستنه‌که‌ی، بۆیه نامیلکه‌یه‌کی له باره‌ی ناوه‌نده‌ زانستی و خزمه‌تگوزاریه‌کانی نه‌و شاره‌ داناه، به‌رپرژ (محمد احمد ده‌مان) له (دیمه‌شق) له سالتی (١٩٤٧) دا له‌ژیر ناوینشانی (مدارس دمشق وربطها وجوامعها وجماعاتها) به چاپی گه‌یاندووه.

- تاریخ آخر‌لمدينة‌آمد تألیف‌شرف‌الدین‌اسماعیل‌بن‌احمد‌بن‌علي‌الشيباني‌الأمدي (ت ٦٧٧هـ/١٢٧٨م) (الذهبي، تذكرة‌الحفاظ، ٤/١٤٦٨).

- تاریخ خلط‌لشرف‌بن‌ابي‌المطهر‌الانصاري (كشف‌الظنون، ٢٦٨/١).

- تاریخ حصن‌کیفا‌لحسن‌بن‌ابراهیم‌السي، (السخاوي) له باره‌یه‌وه‌ی ده‌لئیت: ((خه‌لکی حصن‌کیفایه، مامۆستا‌که‌مان‌گوتی - واته: (ابن‌حجر‌العسقلانی) (که له ٨٥٢هـ/١٤٤٨ز،

کۆچی دوا‌یی کردووه) - نه‌و میژوویه‌کی بۆ کۆکردۆته‌وه و له سالتی هه‌شتسه‌ده‌ بیست و هه‌ندیکدا، هه‌ندیککی بۆ ناردم)) (الضوء‌اللامع، ٩٢/٣).

هه‌روه‌ها موحه‌ددیسی حه‌نبه‌لی (فخر‌الدین‌احمد‌کوری‌احمد‌کوری‌علي) (که له ٨١٧هـ/١٤١٤ز کۆچی دوا‌یی کردووه) و له نه‌وه‌ی (قازی‌صدر‌الدین‌عبد‌الملک‌کوری‌عیسای‌کوری‌درباس‌المارانی) ی (٥١٧-٦٠٥هـ/١١٢٣-١٢٠٨ز) قازی‌قوزاتی‌ولاتی‌میسری‌سه‌رده‌می سولتان (سه‌ل‌احه‌ددینی‌نه‌ییووبی) یه، له باره‌ی بنه‌ماله‌که‌یانه‌وه له ده‌رباس به ناوینشانی (بنو‌درباس) کتیبی‌کی داناه، که نه‌و بنه‌ماله‌یه له بنه‌ماله‌ زانست په‌روه‌ره ناسراوه‌کانی میژوو‌ی نه‌ییووبی و مه‌ملوکیه‌ین، جگه له‌مه کتیبی‌کی دیکه‌یشی له باره‌ی (بنو‌العجمی) داناه، که نه‌مه‌ی دوا‌یش بنه‌ماله‌یه‌کی دیکه‌ی کوردی سه‌ر به هۆزی (گۆزان) ه، ناودارترین ناوداره‌کانیان بریتین له: شیخ‌یوسفی‌کوری‌عه‌بدوللای‌کوردی (که له سالتی ٧٦٨هـ/١٣٦٦ز کۆچی دوا‌یی کردووه). (المقريزي، درر‌العقود، ٢/٢١٠، الضوء‌اللامع، ٢١٦-٢١٧، ٣٢/١٠، ٣٣-٣٢).

له‌گه‌ل (یوسفی‌کوری‌عه‌بدوللای‌کوردی) که نه‌ویش (له سالتی ٧٦٨هـ/١٣٦٦ز) کۆچی دوا‌یی کردووه). (المقريزي، درر‌العقود، ٢/٢١٠، الضوء‌اللامع، ٢١٦-٢١٧، ٣٢-٣٣).

دووانی دیکه له‌و سه‌رچاوانه‌ی بۆ لی‌کۆلئینه‌وه له هۆزه کوردیه‌کان شایانی نامازه‌بو‌کردن، هه‌ردوو کتیبی (مروج‌الذهب) و (التنبیه‌والإشراف) ی نووسه‌ر و میژوونوسی مه‌وسوعی ناسراو (مه‌سعودی) یه (که له ٣٤٦هـ/٩٥٧ز، کۆچی دوا‌یی کردووه)، ناوبراو به ولاتی کورداندا گه‌راوه، چاوی به سه‌رۆک هۆزه کوردیه‌کان که‌وتوو و له باره‌ی بنه‌چه‌ی هۆزه‌کانیانه‌وه پرسیا‌ری لی‌کردوون، نه‌مه له کتیبی یه‌که‌میدا که له سه‌ره‌وه خرایه به‌ر چا، لیستی‌کی به ناوی نه‌و هۆزه کوردیانه‌ تۆمار‌کردووه، که له ماوه‌ی سه‌ده‌ی چواری هيجری به‌رانبه‌ر به ده‌یه‌می زایینی له هه‌ریمی چیاکان و نازه‌ریجان و شاره‌زور ژیاون، هه‌روه‌ها هه‌واله‌گرنگ و گپ‌رانه‌وه نه‌فسانه‌یه‌ی باوه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی له باره‌ی بنه‌چه‌ی نه‌و هۆزانه‌وه له‌و کتیبه‌یدا خستۆته به‌رچا، له کتیبی دووه‌میشیدا ناوی هه‌ندی هۆزی دیکه‌ی تۆمار‌کردووه، به‌مه‌ش ده‌بیته یه‌که‌م میژوونوسی موسلمان، که لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری کتیبه‌کانی بۆ قسه‌کردن له باره‌ی هۆزه کوردیه‌کانه‌وه ته‌رخان کردبیت، که نه‌وه‌ی پیوسته بگوتیت، هه‌ندی له‌و هۆزانه‌ی له‌و دوو سه‌رچاوانه‌دا، (مه‌سعودی) ناوی تۆمار‌کردوون، له هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه ناویان نه‌هاتووه هيجشتیک له باره‌یانه‌وه نازانیت.

(شهاب الدين ابن فضل الله العمري) (که له ۷۴۹/ک / ۱۳۴۸ز، کۆچی دوايى کردووه)، که له سالانى نيوان (۶۴۸-۹۲۳/ک / ۱۲۵۰-۱۵۱۷ز) نووسەر و ميژوونووس بووه له (ديوان الإنشاء المملوكي) له ميسر و شام، ئەمە له گرنگترينى ئەو ميژوونووسە موسلمانانە، که گرنگيان به ميژووی هۆز و بنەمالە کوردییه فەرمانرەواکانى ماوە دەسلەلاتى مەغۆلى له (جبال الأكراد - كوردستان) داوه که له بەشى سيبه مى كتيبه كيدا (مسالك الأبصار) به شيوه يه كى تيروتەسەل له بارەى ئەو هۆز و بنەمالانە و سەرۆكەكانيان و مولك و مالەكانيان داوه، بەمەش هەوال و زانیاری دەگمەن و شیاوی گرنگییدانى خستۆتە بەر دەست. جگە لەمانەش له كتيبيكى ديكهيدا به ناویشانى (التعريف بالمصطلح الشريف)، زانیاری دیکهى له بارەى كورد و هۆزەكانيان تۆمارکردووه و دەبينين، هەرەها له دواتردا (قلقشندی) (که له ۸۲۱/ک / ۱۴۱۸ز، کۆچی دوايى کردووه) هەموو ئەو زانیاریانەى (عومەرى) له بارەى كوردەوه تۆماری کردوون، ئەویش گواستوونیه تيبه وه نيو كتيبه كهى خۆى (صبح الأعشى). ميژوونووسى ميسرى ناسراو به (مه قريزى) (که له ۸۴۵/ک / ۱۴۴۱ز کۆچی دوايى کردووه، ئەميش لیستیكى به ناوی بیست و سێ هۆزی كوردی له كتيبه كهى خۆيدا له بارەى (خطط القاهرة) ی ناسراو به (خطط المقيزية) دا تۆمارکردووه، هەر هەمان ئەو لیستەى، له لاپسەرەكانى پيشه وهى كتيبه ميژووييه گهوره كهشى كه بريتييه له (السلوك لمعرفة دول الملوك)، دووباره بلاوكردۆتەوه، لەم كارەيدا چاوى بەودا خشاندووه كه (مه سعودى) له بارەى هۆزه كوردەكانه وه تۆماری کردووه، ئەميش شتى له (مه سعودى) گوازتۆتەوه و له لایەن خۆشيبه وه ناوی چه ندين هۆزی دیکهى زیادکردووه، که له کۆتاییه كانی سەده كانی ناوه راستدا ناسراو و خاوهن پينگه يه كى سياسى بوونه.

هەندىكى دیکه لەو سەرچاوانەى ئەم لیکۆلینەوه یەیان دەولەمەند کرد و لە بارەى هۆزه كوردییه كانه وه زانیاریان پيبه خشی، بریتینه له كتيبه كانی:

(المسالك والممالك) ی، کۆچی دوايى کردووه (ابن خرداذبه) ی (که له ۲۸۰/ک / ۸۹۳ز کۆچی دوايى کردووه) و (مسالك الممالك) ی کۆچی دوايى کردووه (اصطخري) (که له پاش ۳۴۰/ک / ۹۵۱ز کۆچی دوايى کردووه) و (صورة الأرض) ی (ابن حوقل) ی (مردوو له ۳۶۷/ک / ۹۷۷ز)، و (تجارب الأمم) ی (مسكويه) ی (که له ۴۲۱/ک / ۱۰۲۹ز کۆچی دوايى کردووه) و (الكامل في التاريخ) ی (ابن الأثير) ی (که له ۶۳۰/ک / ۱۲۳۲ز کۆچی دوايى کردووه) و (مجمع الآداب في معجم اللقب) ی (ابن الفوطي) (که له ۷۲۳/ک / ۱۳۲۳ز کۆچی

دوايى کردووه) و (الدرر الكامنة)، (ابن حجر العسقلاني) ی (که له ۸۵۲/ک / ۱۴۴۸ز، کۆچی دوايى کردووه) و (کتاب دیاربكریة) ی (أبي بكر الطهراني) (که له سالی ۸۷۵/ک / ۱۴۷۰زایینى به زمانى فارسى نووسيوهت، له گەل كتيبي (شهره فنامه) ی (شهره فغانى به دليسى)، (که له ۱۰۱۰/ک / ۱۶۰۱ز کۆچی دوايى کردووه) و بیجگه ی ئەمانەش، چونکه له راستیدا لەو كتيبانەدا زانیاری و گێڕانەوهى هینده به سوود له بارەى هۆزه كوردییه كانه وه هەن، ناشین فرامۆش بكرین.

ئەوهى په یوه ندى به هۆزه كانی كورده لوره كانی شه وه هه بچ، ئەوا (حمد الله المستوفي) له كتيبي (تاريخ كزیده) یدا ناوی ئەو هۆزه كوردییه كانی تۆمارکردووه، که له سەرەتا كانی سەدهى شەشى هيجری بەرامبەر بە دەى زایینى له (جیای ساق) ی ولاتی شامه وه به ره و لورستانی گه ره كۆچیان کردووه و له دەوری میر (هه زار ئەسپی فه زلەوى) گردبوونه ته وه. هه ره ها په رده ی له سه ر ناوی زیاتر له بیست هۆز و تایه فه ی كوردی هه لمانیوه كه له هه ریمی لوری بچووك نيشته جی بوونه، وايداناوه كه ئەمانه له خەلكانی سه ر به میرنشینی خورشیدی بوون، ته واوی ئەمانه پيشتر هه والیان نه بووه، پاشتر هه ر به كه له (معین الدین نطنزي) (که له دواى ۸۱۷هـ / ۱۴۱۴ز کۆچی دوايى کردووه) له كتيبه كه يدا (منتخب التواريخ معيني) و (خواندمیری) ی (که له ۹۴۲هـ / ۱۵۳۵ز کۆچی دوايى کردووه) له كتيبي (حبيب السير) و (شهره فغانى به دليسى) له لیدوانه كانی خۆیان له بارەى میرنشینی لوری فه زلەوى زانیاریان له (تاريخ كزیده) وه رگرتووه و وه كو خۆی گوازتوویان ته وه نيو كتيبه كانی خۆیان.

(شهره فغان) زیاتر له وانەى پيشووی، زانیاری گرنگ و هه والی ده گمەنى له بارەى هۆز و خیل و تایه فه و گردبوونه وه هۆزه كییه كوردییه كان تۆمارکردووه، که ئەمانه زۆربه یان زانیاری نوین و به سروشتی حال ده گمە نیشن، بۆیه چاکه ی ناشکرکردنى ژماره يه كى باش له هۆز و تیره كوردییه كان بۆ (شهره فغان) ده گه ریتته وه، که ئەمانه له لایەن نووسه رو ميژوونووسانى پيش (شهره فغان) ناسراو نه بوون و سه رچاوه ميژووييه كان له ناو و هه والیان خالی بوون، دیسانه وه ئەم كتيبه ی (شهره فغان) پرە له زانیاری شیاو به لیکۆلینەوه له بارەى كۆچ و گۆزانه وه له ناوچه يه كى بۆ ناوچه يه كى دیکه ی (هۆزه كوردییه كان) و ململانی ناوخییان و ئەو گۆزانه كارییه سياسى و كۆمه لایه تیانەى به سه ریاندا هاتووه، که به هۆیان ه وه ميژوو و بار و شوینی نيشته جی بوونيان كارتیكراو بووه و گۆرانی به سه ردا هاتووه.

كوردى كەيكانىش (كەيكى) و توركمانەكان لە وەرزی بەھاردا لەوەرگاكانى زستانەى خۆيان لە دەوربەرى موسل جىدەھىتلا و بەرەو زۆزانەكان دەھاتن، بۆيە مەرەكانى خۆيان ھەرزانفرۆش دەکرد. (ابن الأثير، الكامل، ۳۷۵/۹).

لە دەستونوسىكى نارامىشدا كە (رامىشۆعى راھىب) لە سالى (۸۵۵ك/ ۱۴۵۱ز)ى نووسىويەتى، ئەو ھاتوو، كە: كوردى تىراھى لە ئىزىدىيەكان، ھاوینان لە زۆزانەكان و لەگەل سەرەتای مانگى تشرىنى دووھمىش بەرەو دەوربەرى موسل دەكشىن (عبد الرزاق الحسنى، اليزيديون، ص ۱۷).

لەگەل ئەوھشدا رىژەيەكى گەرەى كوردان لە شار و شارۆچكە و قەلاو گوندەكاندا نىشتەجىبونە، لەگەل كۆمەلگای مەدەنىدا تىكەلاوبونە، خەرىكى پىشە و كارى دەستى و بازرگانى و كارى دىكەى جۆراوجۆر بوونە. لەگەل مانەوئى ئىنتىماى ھۆزايەتەش، ئىنتىماى دىكەش بۆ ئەو شارەى تىباى نىشتەجىبون، سەرىھەلدا، وەكو ئەربىلى و ئامەدى و ئەرمەوى و دىنەوئى و شارەزورى، ھەرۆھە ئىنتىما بۆ پايسە پىشەش پەيدا بوو، وەكو: حاجب و مھماندار و طبردار، لەگەل ئىنتىما بۆ باوانىش وەكو: ئىبن و صەلاح و ئىبن و خەلەكان و ئىبن و خەل و ئىبن و كپ.

زۆربەى ھۆز و تايەفە كوردىيەكان پارىزگاربان لە ناوھ مېژويە رەسەنەكەى خۆيان كرد كە ھەندى لەو ناوانە كۆن بوون، دەشىت بۆ مېژوى بەر لە دەرکەوتنى ئىسلام بگەرپىنەو، وەكو: گاوان و بوختى و بەشنەوى و رەھزادى و ھەزبانى و دەنبلى و بەرزىكانى و گۆران و كەيكان و شىرۆيان و ھى دىكەش. ھەندى ھۆزى دىكەش ناوى عەرەبى ئىسلامىيان بۆخۆيان ھەلگرت، وەكو: ھەمىدى و ھەكەمى و سلىمانەبى و زەرقى، ئەوئى سەرىش بىت، ھەندى ھۆز ھەبە، ناوى تەواو عەرەبىيان ھەبە، كە لە ھەمان كاتدا ناوى ھەندى ھۆزى عەرەبى ناسراوئىش، وەكو: قورەيشى و قەحتانى و مالىكى، بەلام سەرچاوەكان جەخت لەسەر كوردبوونيان دەكەنەو.

دەبى ئەو بلىن، كە مېژوونوسان ناوى ژمارەبەك ھۆزبان بە شىوئەيەكى ھەلەو شىواو نووسبە، بە شىوئەبەك، ھەندىجار زەجمەتە راستكرىنەو، بۆ نمونە: ناوى ھۆزى (دەنبلى) لە كتىبى (مروج الذهبى (مەسعودى) بە شىوئەيەكى كۆراوئى ھەلە ھاتوو، دەلئىت: (دەبایلە)، بەلام راستىيەكەى (دەنابىلە)یە، كە كۆزى (دەنبلى)یە، ھەر ئەم ناوھ لە سەرچاوەكانى دىكەش دىسانەو بە ھەلە دووبارە كراوئە: (دبىلى) و (دەنلى).. ناوى ھۆزى

ھەندىك تىبىنى گشتى لە بارەى ھۆزە كوردىيەكان

زانبارى باوھرپىتكرائى مېژويى لە بارەى رىكخستەنە كۆمەلەيەتى و ئابورىيەكانى ھۆزە كوردىيەكان بە شىوئەيەكە كە وەكو نەبوو وايسە، بەلام دەشىت بگرتىت بەشىكى گەرەيان خەرىكى ژيانى ناژەلدارى و كۆچەرى بوونە، بەشىوئەيەكى سەرەكى ئابورىيەكەيان برىتى بوو ھەو لەوەرگا و ئەو ناژەلەئەى ھەيانبوو، ئەمانە بە دوای پاوان و لەوەرگاوە گەرميان و كۆيستانيان كروو، لەگەل ھاتنى وەرزی بەھار بەرەو زۆزان (كۆيستان)ەكان چوون، ئەم ناوچانەش لە قەدپال و دامىنى چىاكانياندا لەوەر و ئاوىكى سازگاربان ھەبوو، كاتىكىش وەرزی پايز ھاتوو و ھەوا ساردى كروو و لەوەر لە كۆيستان كەمى كروو، بەرەو گەرميان و دەشتەكان ھاتوونەتەو خوار و ھەرىكەو چووئەتەو گوندەكەى خۆى، چونكە ھەر ھۆزى شوين و لەوەرگاى تايبەت بە خۆى ھەبوو. (ابن حوقل، صورة الأرض، ص ۲۶۳، الأدرىسى، نزهة المشتاق، ۱/۴۱۸، ياقوت الحموي، معجم البلدان، ۳/۱۵۹).

ھەر لە كۆنەو لە زۆربەى ناوچەكانى كوردستاندا پاوانى زۆر لە ناوچە شاخاويەكاندا بەدى كراو، گەلى سەرچاوە ناماژەيان بۆ كروو، لەوانە: (رشيد الدين فضل الله، جامع التواريخ، ص ۶۹۸، حمد الله المستوفي، نزهة القلوب، ص ۱۴۶، ۱۵۴، ۱۶۰، البدلىسى، شرفنامه، ص ۴۴۴، ۵۹۵)، ھەرۆھە ژمارەبەك لەوەرگاى زستانە ھەبوو، وەكو دەشتى بەرفراوانى موش (أبو الفداء، تقويم البلدان، ص ۳۹۳، شرفنامه، ص ۵۹۳)، كە ئەمە گەرەتريين و فراوانتريين لەوەرگاى زستانەبە لە كوردستاندا، جگە لە چەند لەوەرگاىەكى دىكەش لە ھەوارى زستانەى ناژەلداران، ئەوھتا ناوچە دەشتايەكەى نىوان ھەردوو زابەكانى ژىرى و ژور و لەوەرگاى ھۆزى ھەزبانى بوو. (صورة الأرض، ص ۲۰۵). ھەرۆھە ژمارەبەك ھۆزى دىكە كە ئەوانىش رىژەيان كەم نىبە، نىمچە، يان تا رادەبەك كۆچەر بوونە، خەرىكى كشتوكال بوونە، لە پال كشتوكالئىش ناژەلداربان كروو، ئەوھتا ناوچەى شارەزورى پارىزگاى سلىمانى، لە پىشووئا ((زستانە ھەوارى شەست ھەزار مائە كوردى جەلالى و باسىانى و ھەكەمى و سەولى بوو و كىلگەى زۆريان ھەبوو تىايدا)) (مسعر بن مھلھل، الرسالة الثانية، ص ۱۰، معجم البلدان، ۳/۳۷۵)،

(لوپ)يش به ((لوزبه) هاتووه، (زيبارى)ش كراوته (بابيرى) يان (باسيرى) و (لوينى)ش له ((صبح الأعمشى)ى (قلقشندى) كراوته: (لۆسه).. له بهر ئه وهى ناوى هۆزه كان زۆربهى جاره كان كوردين، بۆيه له لاي ميژوونوسان و ئه وانى كتيبه كانيان نوسيونه ته وه، به دروستى تۆمارنه كراون، هۆزى ديكه ش ههن، وه كو (غريه) و (سينيه) و (عهيشانيه) و (شمردليه) و هى ديكه ش، چ گوماغان له وه دا نيبه، كه ئه ناوانهى كه بۆيان دانراوه دروست نين، به لام مه حاله بگهينه ناوى دروستيان.

له لايه كى ديكه وه ناو و وه سفى هۆزه كورد بيه كان له سه رچاوه عه ره بيه كاندا به: (قبيله، قبيل، جيل، طائفة، صنف، بطن) هاتووه، به بى هيچ جياوازيكردنيك له نيوان واتاي ههر يه كه له مانه. له سه رچاوه مه ملوكيه كانيش هه وال و ناماژهى سه ير و زانبارى وه ها ده كه وته به رچاومان، له وه سه رچاوه يان گرتووه كه ئه وان هينده گنگيسان به ميلله تانى رۆژه لاتى ئيسلامى نه داوه و شاره زايان له باره يانه وه نه بووه، بۆ نمونه: (نويري) (كه له ۷۳۳هـ/۱۳۳۳ز) كۆچى دوايى كردووه، جياوازي له نيوان كورد و كه ره ج (گورجه كان) دا نه كردووه و ده لئيت: كه ره جه كان تايه فه يه كن له كوردان، توركن).. بړوانه: (نهاية الارب، ۱۳۱/۹).. (عمومى)ش هه رچه نده ناگاداريه كى فراوانى له باره ي كوردانه وه هه بووه، به لام هاتووه هه مان ئه و زانباريه هه لئيه ي پيشووى دووباره كردۆته وه، گوتويه تى: (به موسلمانانى كورد و به ديانه كان ده گوتويت: كه ره ج). بړوانه: (التعريف، ص ۷۸).

(دوادارى)ش (كه له ۷۳۶ك/۱۳۳۵ز) كۆچى دوايى كردووه واى گومان بردووه كه وشه ي (اكراد) ناويكى تاكه و كه كۆبكرتته وه، ده بيتته (اكاريد) (الدر الفاخر في سيرة الملك الناصر، ص ۴۴)، ((ئه وانيش ته نيا له چياكان ده حه وئنه وه.. له وان هيه يه هوديشيان هه بيت، هه ر خوا ئه وه ده زانيت)) (شيخ الربوة، نغمة الدهر، ص ۳۳۶) و ((له عه جه مه كانى رۆژه لاتن.. هه روه ها زۆرينه ي خه لكه كه شيان كۆچه رين، شوئنى باران بۆ مالآته كانيان هه لده بۆين، خه يه ي له لوا دروستكراو بۆ نيشته جيبيوونيان به كاردنين، هه موو كه سابه ته كه يان له و مالآته ي هه يانه، بريتيه له مه ر و مانگا)) (تاريخ ابن خلدون، ۱۴۹/۷)، (ذهبي)ى (له ۷۴۸ك/۱۳۴۷ز كۆچى دوايى كردووه) له باره ي كوردانه وه ده لئيت: ((وه كو ئه عه رابه كان له چياو دۆله كان ده ژين و خه لكيكى زۆرن)) (المشبه، ۵۴۹/۲، ابن حجر، تبصير المنتبه، ۱۲۱۳/۳)، به لام (سمعانى)ى (له ۵۶۲/ ۱۱۶۷ز كۆچى دوايى كردووه)، له باره يانه وه ده لئيت: ((داده به زنه بيا بانه كان و هه نديكيان له گونده كاندا نيشته جيبيوونه)) (الانساب، ۵/۵)، ئه مه له گه ل ئه وه ي كه كوردستان له سه رده مى ئه واندا سه دان شار و شارۆچكه و گوندى پر له خه لكى له خوگرته وه.

گومانى تيدا نيبه، كه ژماره ي ئه و هۆزه كورد بيا نه ي ماوه ي ئه م ليكۆلينه وه يه ده يانگر يتته وه، به ته واى چه سپا و نيبه، ئه مه ش بيتگومان شتيكى ناسايه، بۆيه هه نديك هۆر په يدا بوونه و هه نديك هۆزى ديكه له ناوچوونه، يان به ناويكى تره وه ناسراون، هۆزه گه وره كانيش تيره و لكى ديكه يان ليبيوتته وه، دواتر واى ليها تووه، هه ر يه كه له تيره كان بووته هۆزيكى سه ره خۆ، ئه و تا چه ندين هۆزى وه كو: گاوانى، هه زباني، حه ميدي، به رزيكاني، له سه رده مى عه باسيدا ناسراو و به هيتز بوونه، ده سه لات و هيتز و مولكى فراوانيشيان هه بووه، له پاشان له سه رده مى مه غۆلى و توركى به ته واى ونبوونه، ئيتر نه ناو و نه هه واليان نه ماوه، ئيتر دياره چ گومان له وه دا نيبه كه هۆى ئه م ونبوونه يان هۆى سياسى و ئابورى پشتكشيتن بووه، له پيش هه موويان هاتنى شالاوه سه ربازيه كانى توركى و مه غۆلى و ته يمورى و توركماني بووه، به دريژايى چوار سه ده، له سه ده كانى (۵-۹ك/۱۱-۱۵ز)، كه ئه م شالاوانه به سرورشتى حال زيانى ماددى و مرؤبى به رچاويان به هۆزه كورد بيه كان گه ياندووه، كۆتاييان به ده سه لاته كانيان هيتاوه و له ناوچه كانى خۆيان رايانماليون، ناچار يان كردون كه زيدي خۆيان جيتيلن و به دواى ناوچه ي نوپى نارامدا بگه رين، له به رامبه ريشدا، له ماوه ي سى سه ده ي دوايى چاخى ناوه راستدا، كۆمه لئيك هۆزى ديكه ده ركه وتوون، له سه رده مى عه باسيدا نه ناسراون، يان ئه وسا به ناوى ديكه ناسراون.

دياره راست نيبه هۆى هه موو ئه وه ي به سه ر ئه و هۆزه كورد بيا نه دا هاتووه له كۆچيكردن و ده ربه ده كردن و تيكدانى ئه وه ي هه يانبوه به ته نيا بۆ هۆكارى ده ره كى بگيردريتته وه، چونكه مملاتنى كۆن و ريشه داره كانى ئه و هۆزانه له نيوان خۆيان له سه ر له وه رگا و سه رچاوه كانى ناو و شه ره به رده وامه كانيان له سه ر ده سه لات و پيشه وايه تيكردن و ناكۆكيه كانيان له سه ر سنوره كانيان كه ئه م ناكۆكيان به چاره سه ريه كيان نه بووه، جگه له مانه ((په رته وازه يى راو بوونى زياتر له يه ك وتار))يش، هه موو ئه وان له فشارو هۆكاره ده ره كيه كان كه متر نه بوون، به لكو هۆكارى زۆر كاريگه ربوونه له ميژووى ئه و هۆزانه، به شيويه كى قول كار يان له ژيان و بوونيان كردووه، به شيويه كه شوئنه وارى ئه و زيانانه ي له م رووه به ر ئه و هۆزانه كه وتوون كاريگه ريان له سه ر ته واى ميژووى كورددا جيهايتشوره، دياره شمشيرى هه لكتيشراوى فيتنه ش ناماده يى به هيتز و به رده وامى هه بووه، له په يوه ندييه ناو خۆبيه كانى نيوان ئه و هۆزانه، كه ئه وه هۆكار يكي ته نيا بووه، له يه كلا كردنه وه ي مملاتنيكانى نيوان ئه و هۆزانه.

ناكۆكى نيوان هۆزه كانى ده وروبه ريش به سرورشتى حال بووته هۆى هه لگيرسانى شه ر و به يه كدادانى نيوان ئه و به يه كناكۆكانه، له م ريبه وه ئه وه ي له هه ردوو لا كوژراوه، كوژراوه،

سەرچاوه میژوووبیه کان هه‌والتی ئه‌و نا‌کۆکیانه‌مان بۆ ده‌گێڕنه‌وه، که شه‌ر و به‌یه‌ک‌دادانی لێ‌ که‌وتۆته‌وه، وه‌کو نا‌کۆکی نی‌وان: (به‌زریکان _ شازنجان) و (به‌زریکان _ کوران) و (جه‌اربه‌ختی _ به‌شهنه‌وی) و (به‌ختی _ هه‌کاری) و (سه‌هرانی _ بابانی) و (پروژه‌کی - بازوکی) و (زیبایی - مازنجانی) و (مه‌حمودی - دنبلی) و هی دیکه‌ش.. بڕوانه: (مؤلف مجهول، مجمل التواریخ والقصاص (به‌ زمانی فارسیه)، ص ۴۰۱، الکامل، ۲۷۳/۸، ۲۸۰، ۶۹/۸-۷۰، ابن فضل الله العمري، مسالك الابصار (مخطوط)، ۱۳۲/۳، التعریف بالمصطلح الشریف، ص ۵۸، شرفنامه، ص ۳۷۴-۳۷۶، ۵۱۸-۶۸۴، ...).

میر شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی شانازی به‌ میر (شه‌ره‌فخان)ی باپیری ده‌کات، سه‌رسامی خۆی بۆ نازایه‌تیبه‌که‌ی ده‌رده‌پریت، له‌وه‌ی که‌ هه‌لساوه‌ به‌ تیکشکاندنی دوژمنه‌کانی له‌ هۆز و خێله‌ کوردیبه‌کان و تۆله‌لیسه‌ندنه‌وه‌یان، ده‌لتی: ((هیچ هۆز و خێلێک نه‌بووه‌ ده‌ستدریژی کردیته‌ سه‌ر باب و باپیرانی، ئیلا شه‌ره‌فخان تۆله‌ی لێ‌وه‌رگرتونه‌ته‌وه، له‌م رووه‌ چ داخێکی له‌ دلتی خۆی نه‌هه‌بشتوه))، ئینجا ئه‌وه‌ ده‌گێڕیته‌وه، که‌ چۆن باپیره‌ی (بازوکی)یه‌کانی له‌ناویردوه، ((بێ‌ ئه‌وه‌ی گۆی بداته‌ ئه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ پیاوه، یان ژنه، یان منداله، یان پیر و به‌سالاچوه))، ته‌نانه‌ت ناگری به‌رداوه‌ته‌ ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌ش، که‌ هه‌ندێ له‌وانه‌ی ئه‌و هۆزه‌ له‌ شمشیری پیاوه‌کانی ده‌ربازیان ببوو و په‌نایان بۆ ئه‌وی بردبوو، ئیتر ((ته‌نها پیریکی ده‌نا هیچ یه‌کیکی له‌ ده‌ست ده‌رباز نه‌بووه))، لێ‌رده‌دا شه‌ره‌فخان (بازوکی)یه‌کان به‌ قه‌ومی عاد و تورپه‌یی باپیره‌شی به‌ ره‌شه‌بای (سه‌رسه‌ی) له‌ناو به‌ر وه‌سفکردوه. (شرفنامه، ص ۶۸۳-۶۸۴).

وه‌کو تێبینی ده‌کریت، ته‌نانه‌ت ئه‌و کۆمه‌له‌ و تایه‌فه‌ و هۆزه‌ کوردیانه‌ی ولاتی خۆیان جه‌هێلاوه‌ و چوونه‌ته‌ غه‌ریبايه‌تی بۆ ولاته‌کانی شام و میسر و ازبان له‌ مملانی کۆنه‌کانیان و هۆکاره‌کانی په‌رته‌وازه‌بوونیان نه‌هه‌یناوه، بۆیه‌ (عومه‌ری) راستی هه‌یناوه، که‌ له‌ باره‌یانسه‌وه‌ ده‌لتی: ((تیستاش شمشیره‌کانیان لیکتری هه‌لکێشراوه، خوین ریشیان له‌ نیواندا هه‌ر ماوه‌.....)) (التعریف، ص ۵۸)، بۆ نمونه: (باپیری) و (لاوینی) که‌ دوونه‌ له‌ هۆزه‌کانی (شاره‌زور) و به‌ هۆی شالاوه‌کانی مه‌غۆل بۆ سه‌ر ولاته‌که‌یان به‌ هه‌زارانیان لێ‌ ده‌ربه‌ده‌ریبوو، روویانکرده‌ ولاته‌کانی شام و میسر، تا سه‌ره‌نجام له‌ (مه‌غریب) گه‌رسانه‌وه، مملانی کۆنه‌کانیان له‌ گه‌ل خۆیان گوازه‌وه‌ ئه‌و ولاته، ئه‌وه‌بوو له‌ سالتی (۶۷۴ک/۱۲۷۵ز)، له‌ شاری (فاس)دا شه‌ریان له‌ نیوان به‌ریابووه‌وه، له‌و شه‌ره‌دا تیر و که‌وان به‌کاره‌نیروو ((خه‌ریکیبوو فیتنه‌که‌ی نیوانیان وه‌کو ئه‌وساته‌ی لیبیته‌وه، که‌ له‌ ولاتی خۆیان له‌ نیوانیاندا بوو)) (تاریخ ابن خلدون، ۱۵۰/۷).

ژماره‌ی هۆز و تایه‌فه‌ و کۆمه‌له‌ کوردیبه‌کان له‌ چاخی ناوه‌راست زۆر زیاتر بووه‌ له‌وه‌ی لێ‌رده‌دا تیشکیان خراوته‌ سه‌ر، چونکه‌ ئه‌وان ((خه‌لکێک بوونه‌ نه‌کراوه‌ ئامار بکرین و میله‌تانیک بوونه‌ نه‌کراوه‌ له‌ (ژماره‌یه‌ک) کورتبکریته‌وه)) (التعریف، ص ۱۴۹)، ئه‌وه‌تا (مه‌سه‌ودی) که‌ له‌ ماوه‌ی سه‌فه‌ره‌کانیدا چۆته‌ قوولایی ناوچه‌ شاخاوبیه‌ کوردیبه‌کان، به‌ ناوه‌ینانی هۆزه‌ گه‌وره‌کانی نیشته‌جێی هه‌ریمی (چیاکان) و (شاره‌زور) و (نازه‌ربینجان) وازیه‌یناوه، ئیتر نه‌ باسی هۆزه‌ بچوکه‌کانی ئه‌و هه‌ریمانه‌ی کردوه، نه‌ باسی ئه‌و هۆزانه‌شی کردوه که‌ له‌ هه‌ریمه‌کانی دیکه‌ی ولاتی کوردان بوونه، یانیش ده‌شیت ناوی هه‌ندیکانیشی بردبێ، به‌لام زانیاریبه‌کانی به‌ ده‌ستمان نه‌گه‌یشته‌ن، چونکه‌ به‌ پێی گوته‌ی (شیخ الربوة الانصاری)ی (مردوو له‌ ۷۲۷هـ/۱۳۲۷ز): (مه‌سه‌ودی) له‌ کتێبه‌کانی خۆیدا ناوی سیسه‌د تایه‌فه‌ی کوردی هه‌یناوه. (نخبة‌ الدهر، ص ۳۳۶).

به‌لام (ابن فضل الله العمري) جه‌ختی له‌ سه‌ر هه‌والتی هۆز و بنه‌مائه‌ ده‌سه‌لاتدار و پایه‌داره‌کان کردۆته‌وه، ئه‌وانه‌ی قه‌لاو سوپای نیزامی هه‌میشه‌بیان هه‌بووه، ئه‌وانه‌ی ده‌شین ده‌وله‌تی مه‌ملوکی سوودیان لێ‌وه‌رگرتن و له‌ مملانیکانیان له‌ گه‌ل مه‌غۆل، کۆمه‌کی سوپایی و زانیاری هه‌والتگریان لێ‌ به‌ده‌ست بێنن، بۆیه‌ زانیاریه‌کانی له‌ شیوه‌ی راپۆرتیکی تیروته‌سه‌له‌ له‌ باره‌ی هیزی سه‌ربازی و توانای شه‌رکردنی ئه‌و ده‌سه‌لاتداره‌ هۆزه‌کیبه‌ کوردیانه، ئه‌وه‌تا ده‌لتی: ((له‌ هۆزه‌کانیاندا ته‌نیا ناوی ئه‌وانه‌م هه‌یناوه، که‌ شاره‌زاییم له‌ باره‌یانسه‌وه‌ هه‌بووه، به‌ ته‌نیاش ناوی ئه‌وانه‌م بردوه، که‌ مولک و میرایه‌تیان هه‌بووه... ئه‌و دیو ده‌ریاش جه‌یدیلین (?)) له‌ دیجله‌وه‌ تا فورات، ئه‌مه‌ له‌ به‌ر که‌می ئاشنایه‌تیم بێیان، هه‌روه‌ها له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌یش که‌ باس کردوه ئه‌وه‌ پوخته‌ی مه‌به‌سته)) (مسالك الابصار، ۱۲۵/۳).

(شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی)ش وازی له‌ ناوه‌ینانی زۆریک له‌ تایه‌فه‌ و هۆزه‌ کوردیبه‌کانی کوردستانی رۆژه‌لات هه‌یناوه، ئه‌وه‌ش له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کو باسه‌که‌ی درێژیبه‌ته‌وه‌ و خوینهر وه‌رس بکات، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ بیست و چوار هۆزی کوردی نیشته‌جیبوی ویلايه‌تی نه‌خجه‌وان (شرفنامه، ص ۵۵۲)، گردبوونه‌وه‌ی خێله‌کی (سلیمانی - سلیقانی)ش به‌ ته‌نیا زیاتر له‌ سه‌د خیل و تیره‌ی له‌خۆ ده‌گرت (شرفنامه، ص ۴۴۴).

ئه‌ولیا چه‌له‌بی له‌ سه‌ده‌ی هه‌فده‌یه‌م ده‌لتی: ((شه‌ش هه‌زار هۆز و خێلی کوردی له‌ نیو شار و چیاکانی کوردستان داده‌ژین)) (سیاحتنامه، لا ۹۱).

(ف. دیتیل)ی رۆژه‌لاتناسی رووسیش له گه‌شته‌کانی به کوردستانی عوسمانیدا، که سی سالی نیوان (۱۸۴۲-۱۸۴۵ز)ی گرتۆته‌وه، تیبینی و زانیاری مه‌یدانی له باره‌ی نزیکه‌ی (۲۵۰-۳۰۰) هۆزی کوردیی نیشته‌جیبو له ویلایه‌ته‌کانی دیاربه‌کر و ئورفه و ماردین و نه‌سیب و ویلایه‌تی دیکه تۆمار کردوه. (به‌رکوتیکی خهرمانی کوردناسی، لا ۷۹، دانتسیغ، الرحالة الروس في الشرق الاوسط، ص ۲۳۹).

رۆشتنی هۆز و بنه‌ماله و کۆمه‌له کوردییه‌کان به‌ره‌و شام و میسر بۆ چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک به‌رده‌وامی هه‌بووه و به‌چه‌ند چینیکیش بووه، دیاره‌ شالاره‌ سه‌ربازییه‌ به‌رده‌وامه‌کانی هۆز و نه‌هوه‌ تورک و مه‌غۆلی و ته‌تارییه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان که هه‌میشه‌ ئه‌و شالاره‌ ته‌وژمیکی مرۆیی گه‌وره‌ی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌هینا، به‌هه‌یزترین هۆکاری ئه‌و کۆچه‌ی کوردان بووه، گرنه‌گرتین شالاره‌کانی بۆ سه‌ر کوردستان له لایه‌ن ئه‌مانه‌وه‌ کراوه:

- تیبیه‌ مورته‌زه‌قه‌ تورکه‌کان به‌ درێژایی سه‌ده‌کانی (۳/ک/۹ز).

- داگیرکاری تورکه‌کان له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی (۵/ک/۱ز).

- سه‌لجوقیه‌کانی نیوه‌ی دووه‌می ئه‌و سه‌ده‌ی پێشوو.

- کۆمه‌لی مه‌غۆله‌ هه‌رشه‌هه‌ینه‌کانی به‌ درێژایی سه‌ده‌ی (۷/ک/۱۳ز).

- تورکه‌کانی قه‌ره‌ قۆینلو له ماوه‌ی سه‌ده‌ی (۸-۹/ک/۱۵ز).

- شالاره‌ وێرانکه‌ریه‌کانی ته‌مور له‌نگ له ماوه‌ی نیوان (۷۸۹- ۸۰۷/ک/ ۱۳۸۷ - ۱۴۰۵ز).

- تورکه‌مانه‌کانی ئاق قۆینلو به‌ درێژایی سه‌ده‌ی (۹ه‌/ ۱۵ز).

له لایه‌کی تره‌وه، که ئه‌ییبویه‌کان له رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی فه‌رهنجه‌ خاچه‌رسته‌کاندا سه‌رکردایه‌تی جیهانی ئیسلامیه‌یان گرته‌ نه‌ستۆ، خه‌لکیکی زۆری هۆزه‌ کوردیه‌کان په‌یوه‌ندیان پێوه‌کردن و له نیو ریزه‌کانی سوپای ئه‌ییبویه‌کاندا خۆیان ریکخست، له هه‌موو ئه‌و شه‌ره‌ جیهادیانه‌ی سولتان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییبوی، یان پاشا ئه‌ییبویه‌کانی تر سه‌رکردایه‌تیان ده‌کرد، رۆڵیان دیاریوو و گورزیکی گه‌وره‌یان له دۆژمنان وه‌شاند.

کۆچه‌رو موجه‌یده‌ کورده‌کان له شاره‌کانی شام و میسری وه‌کو: دیمه‌شق، حه‌له‌ب، قودس، خه‌لیل، حومس، قاهره، مقس جگه‌ له‌وانه‌ش ره‌هه‌ندی کوردی گه‌وره‌یان پیکه‌هینا، له نیویاندا زاناو فه‌قی و وتار خۆین و خاوه‌ن قه‌له‌می باش هه‌لکه‌وتن، هه‌ندێ کۆمه‌لێش له‌وه‌دانه‌ په‌یوه‌ندیان کرد به‌ ریکخستنه‌کانی سوپای ئه‌ییبوی و مه‌ملوکی و دامه‌زراوه‌ کارگیر و داراییه‌کانی ده‌وله‌ت، هه‌روه‌ها میر و سه‌رکرده‌ و والی و که‌سانی کارگیر و خه‌لکانی خاوه‌ن

شمیتری به‌ناوبانگیان لێ هه‌لکه‌وت، که هه‌موو ئه‌وانه‌ پارێزگاریان له بنه‌چه‌ کوردی و ئینتیمای هۆزه‌کییه‌کانی خۆیان کرد، له رینگه‌ی خۆیندنه‌وه‌ی ژیا‌نامه‌کانیان له سه‌رچاوه‌ میسریه‌کاندا بۆمان ده‌رکه‌وت که ئه‌مانه‌ سه‌ر به‌ هه‌ندێ هۆز و خێلی وه‌کو: شه‌نبه‌کی و جاک و به‌بانی و بابیری و کدوانی و هه‌ندیکه‌ دیکه‌ بوونه.

کوردستانی رۆژه‌لات له ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وی دروستبوون و ده‌رکه‌وتنی ژماره‌یه‌ک یه‌کیته‌ی خێله‌کی چالاکی به‌خۆیه‌وه‌ بینی، ئه‌مانه‌ له شوینی نیشته‌جیبوونی خۆیاندا توانا سه‌ربازییه‌کانیان گه‌شه‌ی کرد و ده‌سه‌لاتیکی خێله‌کی گه‌وره‌ و سه‌لاحیاتی کارگیر فروانیان بۆ په‌یدا‌بوو، بۆیه‌ به‌هه‌یزه‌وه‌ خۆیان به‌سه‌ر گۆره‌پانی سیاسیدا سه‌پاند، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی که‌وتبوونه‌ سه‌ر سنوور جێ په‌نجی خۆیان له مملانیکنانی سه‌فه‌وی عوسمانیدا به‌جیه‌ه‌شت، هه‌ریه‌که‌شیان ژماره‌یه‌ک تیره‌ و لکی دیکه‌یان له‌خۆ ده‌گرت، له‌وانه‌: شکاک، برادۆست، موکری، که‌هور، گه‌لباغی، له‌ک، بلباس، جاف، کولیاتی، کروسی (Garrosi)، زه‌ند، به‌لام زانیاری له باره‌یانه‌وه، له ماوه‌ی پێش سه‌ده‌ی شانزه‌یه‌م، واته‌: له ماوه‌ی سه‌ده‌ی ناوه‌راست (که ئه‌مه‌ ماوه‌ی زه‌مه‌نی دیاریکراوی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه)، به‌ شیویه‌که‌ وه‌کو نه‌بی وایه‌.

وه‌کو ده‌رده‌که‌وت: گه‌لی به‌ش و ده‌قه‌ری ناوه‌وه‌ی کوردستان، که سروشتیکی شاخاویان هه‌یه‌، به‌ درێژایی سه‌رده‌مه‌ میژویه‌کان به‌شیکی گه‌وره‌ی سه‌ربه‌خۆییان له‌وه‌ حکومه‌تانه‌ به‌ده‌سته‌هێناوه‌ که فه‌رمانه‌وايه‌تی کوردستانیان کردوه‌ تا راده‌یه‌کی زۆریش دووربونه‌ له کاریه‌رییه‌ ده‌ره‌کییه‌کان، به‌لام ئه‌وانه‌ له هه‌مان کاتدا به‌ ده‌ست له‌به‌ریه‌که‌له‌وه‌شانه‌وه‌یه‌کی سیاسی ترسانک ده‌یاننالا‌ند، ئیتر هه‌ر له شکسته‌هێنان و که‌رتنی میرنشینه‌ کوردیه‌ گه‌وره‌کان به‌ هۆی شالاری سه‌لجوقیه‌کان و به‌ درێژایی سه‌رده‌مه‌کانی ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقی و ته‌تابه‌کی و مه‌غۆلی و جه‌لائی و تورکه‌مانیه‌وه، له لایه‌ن (حکومه‌ته‌کانی شاره‌کان) و (میرنشینه‌کانی قه‌لاکان)ی په‌رشویلاو به‌ پانی و درێژی ولاته‌که‌وه‌ به‌رپۆه‌ده‌بران، فه‌رمانه‌وايه‌ی هه‌ریه‌که‌یان یان له لایه‌ن سه‌رۆکی هۆزیکه‌وه‌ ده‌کرا که هه‌یزه‌که‌ی خۆی له هه‌یزه‌ به‌شه‌رییه‌که‌ی هۆزه‌که‌ی خۆی وه‌رده‌گرت، یانیش له لایه‌ن میریکی خۆجیه‌یه‌وه‌ ده‌کرا که پشتی به‌ زیره‌کی سیاسه‌تی خۆی و توانا سه‌ربازییه‌که‌ی ده‌به‌ست، ده‌سه‌لاتی ئه‌و میرنشینه‌ش له‌سه‌ر ته‌نیا شاریک، یان قه‌لاتیک و هه‌ندێ زه‌وی و زاری سنوورداری ده‌وربه‌ریان کورته‌ده‌بووه‌وه، چونکه‌ زنجیره‌ چیا درێژ و دا‌برینه‌ره‌کانی ناوچه‌یه‌ک له یه‌کیکی دی جگه‌ له گرنه‌گیه‌که‌یان له رووی سه‌ربازییه‌وه‌ و جگه‌ له سوودوهرگرتنی میر و سه‌رۆکه‌کان لێیان وه‌کو شوورایه‌کی سروشتی قایم و پۆلایین بۆ به‌رگری کردن

بووہیہی گرتیانہ ہەر، لەگەڵ بوونی گەلی ھۆکاری دیکەش. (بگەرئۆھ بۆ لیکۆلینەوہ کەمان: قۆناغەکانی دروستبوون و گەشەکردنی میرنشینە کوردییەکان لە سەردەمی عەباسی، کە لە ژمارە (۱)ی گۆڤاری (تەکادیمی)، گۆڤاری کۆری زانیاری کوردستان، لە ساڵی ۲۰۰۲ لە ھەولێر دەرچوو، لاپەرەکانی ۸۷-۱۱۲)، بەلام میرنشینەکانی نەوہی دووہم، دواي نەمانی دەوڵەتی مەغۆلە ئیلخانییەکان و لەبەرئێکھە ئۆھشانەوہی بۆ دەوڵەتۆکەیی بچوک بچوک دەرکەوتن، وەکو پێشتر لە نامەیی دکتۆراکەم لە بارەیانەوہ دواوم.

ھۆزو تايەفە کوردییەکان:

- ئاق کجلۆ- آق کجلو - Aq kachalu:

ئەمانە لە سەردەمی دەسەڵاتی تورکمان قەرەقۆینلۆ و ئاق قۆینلۆ (سەدەیی ۹ک/ ۱۵ز) شان بە شانی ھۆزیکی دیکە بە ناوی قەرە کجلۆ لە دەورووبەری ماردین دەژیان، کاریگەری زمانی تورکی بەسەر ناوی ھەردوو ھۆزەوہ ئاشکرا دیارە. وا دەردەکەوێت ئەمانە بە بەرچاوترنی ناوی دوو ھۆزە تورکییەکە قەرەقۆینلۆ و ئاق قۆینلۆ بە دوو ناوہ دەرکەوتن. (أبو بکر طهراني، کتاب دیاربکرية، ص ۲۳۴)، تا ئێستاش ھۆزیکی بچوکی کورد ھەیە لە دەورووبەری سنجاڕ دەژین، بە کجلی دەناسرین.

- ئالانی - آلانی:

ئالانی ناویکی کۆنە لە میژووی کورددا، (مەمی ئالان) پالەوانی داستانی کوردیی دلگەر (مەمی ئالان)ە، (ئالانی)ش یەک لە شارۆچکەکانی ویلايەتی کوردستانە، کە مەغۆلەکان لە سەرەتای دەسەڵاتیان دروستیان کرد (نزهة القلوب، ص ۱۶۳). بووہ قەلاو ناحیەیکە سەر بە ویلايەتی دەرەتک (حلوانی کۆن) یەکیک بووہ لە مولکەکانی میرانی دەرەتک (شرفنامە، ص ۵۳۷)، ئالانی یەکیکە لە ھۆزەکانی لوپستانیی بچوکیش (حمد الله المستوفي، تاریخ کریدیە، ص ۵۵۰، شرفنامە، ص ۱۴۱).

- ھەرکی - الارجی - ارکی - ھرکی:

ھەرکی کە ھۆزیکی گەورەییە لە پارێزگای ھەولێر و شوینانی ترن، وەکو گومانى بۆ دەبەم، لە سەدەکانی ناوہراست بە ھەرجی یان ھەرکی دەناسران، دواتر گۆرانیکی بچوک بەسەر

لە ھۆیان، لەھولادەش ببوونە رێگر لەوہی یەکیەتیییەکی سیاسی خۆجیئی لە نیوان ئەو فەرمانرەوایە بچووکانە دروستبیت، ئەوہ جگە لەوہی ژمارەیی ئەو ھۆزانەیی کە لەو ناوچانە نیشتەجی ببوون، یەکجار زۆر بوون، ئەوانیش بەرژوہەندییەکانیان لە یەکی دەداو خاوەنی ژمارەییەکی زۆر قەلاو پینگە بوون، سەرۆکی ھەر ھۆزیکی پشٹی تەنیا بە پیاوہەکانی ھۆزەکی خۆی و ھۆزە ھاویەیانەکانی دەبەست، لەوانەیی کە لەژێر ئالاکەیی کۆببوونەوہ، بۆیە ھەر یەکی لە خاوەن قەلاو سەرۆک ھۆزەکانیان بگری، لاوازتریبوون لەوہی ھۆزی بێجگە لە ھۆیان بشکیتن و بیاخەنە ژێر رکیف و دەسەڵاتی ھۆیان و ناچاریان بکەن واز لە قەلاو خاوەنداریتی ناوچەکانی ژێر دەسەڵاتیان بێنن، بۆ ئەوہی لەگەڵ خۆیاندا یەکیان بخەن و بەمە قەوارەییەکی سیاسی گەورەتر دروستبکەن و قۆناغی (دەسەڵاتی خێلەکی) و (دەوڵەتە بچووکەکانی قەلاکان) بەجی بێنن.

لە واقعیشدا دەرکەوتنی دەسەڵاتە ھۆزەکییە کوردییەکان لە ماوہی، سەدە ئیسلامییەکان نادیارە و جۆریک لە تەمومۆیی بەسەرەوہییە، چونکە ئەم قەوارانە، ھیچ جارتیک بە دەسەڵات وەرگرتن لە خەلافەتی عەباسی، یان بە داوایتکران لە لایەن ھیچ دەسەڵاتیکی سیاسی لە کوردستاندا دروست نەبوونە، تا بزانریت چۆن دروستبوونە و میژووہەکانیان لە کەییەوہ دەستیپدەکات، بەلکو ھەموویان ھەر لە ھۆزە، ئەو کاتەیی زانیویانە ھەلیکی گونجاو ھاتۆتە پیش و ھەلو مەرجه ناوہکی و دەرەکییەکان لە بارن، ئیتەر دروستکران، چونکە میر و فەرمانرەوا کوردەکان زۆریی ھەرە زۆریان سەرۆکی ھۆزیکی، یان ئەو پەری سەرۆکی ھاویەیانەییەکی خێلەکی بوونە، ھەریەکەیان بە شیوہییەکی میراتگری کور لە باوک و باب لە باپیرو بەم شیوہییە سەرۆکیەتی ھۆز، یان ھاویەیانەتیییەکەیی خۆیانیان گرتۆتە ئەستۆ و لە شەرەکاندا پیشەوایەتییان کردوون، کاتیکیش ھەلیان بۆ رەخسارە، وەکو ئەوہی دەسەڵاتی ناوہندی لاواز بوویت و ھیزی خێلەکی خۆیان گەشەیی کردبیت و ژمارەیی شەرکەرەوہ چەکدارەکانیان زیادی کردبیت، لە ناوچەکانی ژێر دەسەڵاتی خۆیاندا سەر بەخۆیی خۆیانیان راگەیاندووە و کاریان بۆ ئەوہ کردووە، رەزامەندی خەلیفە، یان سولتان بۆ ئەو کاریان وەرگیرن، لە بەرامبەرەدا ئەوانیش ھەمیشە دان بەو خەلیفە، یان سولتانەدا بنین و باجیان پێدەن و ھاوسییەکی باش بن بۆیان.

وہکو دەزانریت، دەرکەوتنی کارەکی زۆریی میرنشینەکانی نەوہی دووہم لە میرنشینە کوردییەکان، لە ماوہی دەسەڵاتی بووہییەکان بووہ (۳۳۴-۴۴۷ک/ ۹۴۶-۱۰۵۵ز)، ئەمەش بە ھۆی ئەو سیاسەتە لامەرکەزیییە، میرە بووہییەکانی قۆناغی یەکەمی دەرکەوتنی

ناوه‌که‌یاندا هاتوو و بوو‌ته هه‌رکی، که دياره گۆزانی دهنگ و پیت و گۆکردن شتیکی باوه له نیوان زاره له‌یه‌کجیاکانی کورد، بۆیه زۆرجار (أ) ده‌کرێته (هه) بۆ نمونه:

- نه‌ینی - هه‌ینی.
- ناسان - هاسان.
- نه‌ژمار - هه‌ژمار.

ئه‌مانه له سه‌رده‌می عه‌باسیدا وه‌کو ده‌رده‌که‌وت له ده‌روبه‌ری عه‌مادیه‌دا نیشته‌جی‌بوونه، (باوی ئه‌رجی) یه‌کێک بووه له پیاوه‌کانی (أبي الهيجاء كورى عبد الله الهكاري) - باپیری مه‌شطوبی هه‌کاری - که: میری قه‌لاکانی عه‌مادیه‌ و هاوچاخى عیماده‌دین زه‌نگی بووه (٥٢١-٥٤١هـ/١١٢٧-١١٤٦ز)، کاتێک له قه‌لاى ناشب ده‌رچوووه به‌ره‌و موسڵ ئه‌و باوه ئه‌رجه‌یه‌ی له شوێنی خۆی به‌سه‌ر ئه‌و قه‌لاهیه‌وه داناه (الكامل، ٨ / ٣٤٣).

ئه‌رکی هه‌روه‌ها یه‌کێکه له هۆزه‌کانی لورستانی بچوک له تیپی (جنکوبی)، شیوه‌زاره‌که‌ی (لوری)یه، ئه‌گه‌رچی به‌یه‌کێک له هۆزه‌ لوریه‌ ره‌سه‌نه‌کان ناژمی‌درت (تاریخ کریده، ص ٥٥٠) نه‌مه‌ش وا پینده‌چیت هه‌ر (هه‌رکی) بن، تا ئیستاش هه‌ندێ گروپی هه‌رکی له پارێزگای (دیاله) ده‌ژین و به‌ (هه‌رکی) ده‌ناسرین (عباس العزوي، عشائر العراق الكردية، ص ١٣٥).

- نه‌زخی - الأزخي - الأزخية:

هۆزێکی نیمچه له‌بیرکراوی جزیره‌ی ئیبنو عومه‌ر (بۆتان)ه، ناوه‌که‌ی زۆر روون نییه، له ده‌ستنه‌وسی (مسالك الأبصار ١٢٧/٣) دا ده‌شێ به‌ (نه‌زخی، یان ئه‌رخ) بچویندرتیه‌وه، له وه‌رگێژدراوی عه‌ره‌بی (تاریخ الزمان)ی (ابن العري)یش (ص ٣٦٣) به‌ نه‌زخی هاتوو، هه‌روه‌ها هۆزی (ئه‌روخی) لکێکه له لکه‌کانی (بوختی) و خاوه‌نی قه‌لاى (ئه‌روخ)ن له جزیره‌ی بۆتان (شرفنامه، ص ٢٧٣).

(ئه‌زخیه‌کان) میر و پێشه‌واو خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوونه، له‌وانه: (موباریزی کورپی شوجاعه‌دین)، که ئه‌مه ولات و هۆزه‌که‌ی خۆی له‌ژێر فشار و هه‌ره‌شه‌ی مه‌غۆله‌کان جێهێشت و رایکرده ولاتی شام، له‌وێ پهبه‌هه‌ندی کرد به‌ خزه‌تی ملک المنصور سیف الدین قلاوون المملوكي (٦٧٨-٦٨٩هـ/١٢٧٩-١٢٩٠ز)، له‌وێش هه‌نده‌ی نه‌خایاند، له سه‌رده‌می دادگر زین الدین کتبغا (٦٩٤-٦٩٦هـ/١٢٩٥-١٢٩٧ز) دواى ئه‌وه‌ی هه‌ستیان کرد دۆخه‌که‌ وا ده‌خوازیت بگه‌رپینه‌وه ولاتی خۆیان له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک میره‌ کوردی دیکه‌ گه‌رانه‌وه کوردستان، چونکه

((ریزێکی وه‌کو پێویست و نانێکیان ده‌ست نه‌که‌تبوو، که پێی رازی بن)) (مسالك الأبصار، ١٢٧/٣)، له میره‌کانی دیکه‌شیان له کوردستان (سجال الدین)ه، که له موسڵ له‌گه‌ل یه‌ک له کوره‌کانی له لایه‌ن مه‌غۆلییه‌کانه‌وه کوژران. (تاریخ الزمان، ص ٣٦٣).

- (ئیزۆلی): الايزولية - اليزولية:

ئیزۆلی یان (ئیزۆلا) چیایه‌که له نزیک (نه‌سیب) و (دنیه‌سه‌ر - دنیه‌سه‌ر - قوج حصار)، له نه‌نیشته‌ چیایه‌که‌ش گوندیک هه‌یه هه‌ر به‌م ناوه‌ ده‌ناسریت (مؤلف مجهول، التاريخ الصغير، ص ٧٣-٧٤، ابن اللمش، تاريخ دنيسر، ص ١١٨)، ئه‌و هۆزه کوردیه‌ش که لیسه و له‌وێ ئه‌و چیایه ژیاون هه‌ر به‌ (ئیزۆلی) ناسران، له ناودارانێ ئه‌و هۆزه له سه‌رده‌می عه‌باسی (قاضي أبو بكر عتيق كورى إبراهيم كورى عمر كورى داود كورى محمد ايزولى)یه، که ئه‌مه له شیخه‌کانی (ابن اللمش)ه له (٦٤٠هـ/١٢٤٢ز) کۆچی دوا‌یی کردوو. بڕوانه: (تاریخ دنيسر.. ص ١١٨-١١٩).

(مقریزی)ی (مردوو له ٨٤٥هـ/١٤٤١ز)، ئه‌م هۆزه‌ی له ریزی هۆزه کوردیه‌کان داناه. (السلوك، ٤/١، الخطط المقریبة، ٤٠٥)، ئه‌م هۆزه له سه‌رده‌می عه‌سمانی له شاری (مه‌لاتیه) و ده‌روبه‌ری نیشته‌جی ببوون، قه‌لاى (به‌رتک)ی باکوری (خه‌ربوت) یه‌کێک بووه له مولکه‌کانی ئه‌و هۆزه، له گونده‌کانی سنووری (خه‌ربوت)یش گوندیکه‌ی هه‌بوو به‌ ناوی (ئیزۆلی). (سیاحه‌تنامه، ص ٢٥-٢٦، ٣١٠).

- باهه‌ کری: الباهكرية:

له هۆزه‌کانی ده‌روبه‌ری هه‌ولیه‌، یه‌کێکه له لکه‌کانی (حه‌کمی)، ناوه‌که‌ی دراوه‌ته پال پێشه‌وا‌ی یه‌که‌می (باهه‌کری کورپی میکائیل)، که سالی (٥١٧هـ/١١٢٢ز) شاری هه‌ولیه‌ی له‌به‌رده‌ستی دوو کوره‌کانی میر (أبي الهيجاء الهذباني) به‌ ناوه‌کانی (فضل) و (ابی علی) ده‌هه‌تیاو کوره‌ براهیه‌کی خۆی کرده حاکمی ئه‌و شاره، ئیتر تا سێ ساڵ له‌به‌ر ده‌ستی باهه‌کرییه‌کان مایه‌وه (الكامل، ٨ / ٣٢١)، ئه‌وانه وه‌کو داگیرکه‌ر حوکمرانیان کرد و باری سه‌رشانی خه‌لکی هه‌ولیه‌یان به‌ باج و سه‌رانه‌ قورس کرد، بۆیه خه‌لکه‌که‌ شاره‌که‌یان جێهێشت و روویان کرده گوندی (عیسی لالن - مناره‌ی سه‌ر به‌ ناحیه‌ی (حبتون - خفتون)ی سه‌ر به‌ اربیل. (ابن المستوفی، تاریخ اربل، ١/٢٧٣).

ئەو دە سەبەبىشە مېژوونوسى ارىبلى (أبن أبي الهيجاء الهذلي) لى ۷۰۰ ك / ۱۳۰۰ ز كۆچى دوايى كىردو، وى دادەنى، كە ئەم بابە كىرمانە توركمان بوونە، دەشلى مەملەتتى نىوان بابە كىرمانە كان و ھەزىنە كان لەسەر لەو ھەرگا بوو، ئەو ھەرگا بابە كىرمانە كان بە دواي لەو ھەرگا روويان كىردە ناوچە كانى ارىبلى، مېرى ھەزىنە كانى ارىبلىش پىشى لىگرتن و سوپاي ھەناردە سەريان پەرت و بلاوى كىردن، مالات و شتە كانى تالان كىردن، بابە كىرمانە كانىش ھېرشىيان ھېناو ھەسەر سوپاي ھەزىنە كانى، ئەو ھەيان لى سەندنەو كە پىشتەر ئەو سوپايە لە وانى تالان كىردبوو، لەو ھەش زىياتر سەريان لە دوو نان تا ھاتنە ناو ارىبلى و داگىريان كىرد. (تارىخ ابن ابى الهيجاء، ص ۲۱۸).

- (بابونى): البابونية:

بابونى تىرەيە كى ھۆزى جورقان (گۆران) ى گەورەن، وەكو دەردە كەوئىت سەرۆكايەتى ھەموو گۆران لەو تىرەيە بوو، كە لە راستىدا پىشە وى ئەو تىرەش بوو و ناوى (أبو الفرج البابوني) بوو، لە سالى (۴۱۷ ك / ۱۰۲۶ ز) بە ھۆى ناكۆكەيەك كە لە نىوان خۆى و لە نىوان (أبى منصور) ى فەرمانەر وى (مىر علاء الدولة كورپى كاكەويە) ى - يەك لە مىرە كانى كاكەويە - بەسەر شارى (شاپور خواست) ى سنوورى ناوچە كانى دەسەلاتى (گۆران)، كوژرا، بەمەش پىاوانى گۆران ھەلسانەو ە توئەى بكنەو، گەورەوگچەكەيان ھاتنە مەيدان و ولاتە كەيان تالان كىردن. (الكامل، ۷/۳۲۵).

لە نادارانى بابونى سۆفى و زاھىد أبو عبد الله البابوني (يان البابوني) ى كە لە سالى (۳۷۴ ك / ۹۸۴ ز كۆچى دوايى كىردو)، كە ئەمە لە دەستەى يەكەمى پىاوانى تەسەوفى كوردىيە، دەگوتىت، گوتەى: ((أُمسيت كُرديا، وأُصِبت عَرَبيا)).. واتە: ((تېوارە كورد بووم و بەيانى بوومە عەرەب)) دەدرتتە پال ئەو. (شىرازى، تذكرة هزارمزار، ص ۲۰۳-۲۰۷)، ھەر ھەش شاعىرى گەورە (جامى) ى كە لە نىوان (۸۱۷-۸۹۸ ك / ۱۴۱۴-۱۴۹۳ ز) ىش ئەم گوتەى سەرووى ھەر داووتە پال ئەو پىاوە ((نفحات الأتس، ص ۳۲۵)، بەلام بۆ زانين ئەم گوتە بەناوبانگ و زۆر بلاو ھە ناو ھندى سۆفىيە كان لە ھەندى سەرچاوەى دىكەدا، دراوتە پال ھەندى سۆفى دىكەى كورد، لەوانە، بۆ نمونە: (ابى بكر الحسين كورپى على كورپى يزدا نىسار الكردى الارموى) ى كە لە سالى (۳۳۳ ك / ۹۴۵ ز) كۆچى دوايى كىردو، كە ناوبرا لە (ئورمىيە) نىژراو، ھەر ھەر ھەر داووتە پال (باباتاھىرى ھەمەدانى) كە لە سەدەى (۵/ك ۱۱ ز) زىاوە، ھەر ھەر ھەر داووتە پال (أبو الوفاء الحلوانى) ى كە لە: (۵۰۱ ك / ۱۱۰۷ ز) كۆچى دوايى كىردو. (بروانە: النرجسيه)، دىسانەو ە دراوتە پال (حسام الدين الدنبلى) كە لە (۶۸۳ ك / ۱۲۸۴ ز) كۆچى دوايى كىردو، كە ئەمەى دوايىن خەلىفەى (جەلالەدەينى رۆمى) بوو لە تەرىقەى مەولەوى لە تەسەوفدا (بروانە: الدنبلى).

تا ئىستاش يەك لە تىرە كانى گۆران بە بىبىنى دەناسرىن.

- (باپىرى): البابيرية:

ئەمە ھۆزىكى گەورەى ولاتى شارەزور، لە (صبح الأعشى) دا ناوى بوو تە باسرى، لەسەردەستى سەربازانى مەغۆل زىان و ناخوشىيەكى زۆرى چەشتو، چونكە شارەزور بەھۆى نىكىيى لە بەغداو لەبەر ئەو ى لەسەر رىگەى ئەو سوپايانە بوو، كە لە رۆژ ھەلاتەو ھاتون، كەوتتە بەر ژمارەيك شالوى توندى مەغۆلىيە كان، بەمەش زىانى گەورەى پىنگەيشتو ە لە ناوچە كانى دىكە زەرەمەندىر بوو، ئەو ەتا مەغۆلىيە كان و ئىران و تالانىيان كىردو، توندترىنى ئەو شالوانە ئەو بوو، كە لە سالى (۶۵۶ ك / ۱۲۵۸ ز) روويدا، بە ھۆيەو ھەزاران خانەوادەى شارەزورى لە ھەردو ھۆزى باپىرى و لاوينى مال و مولك و ولاتى خۆيان جىھىشت و روويان كىردە ولاتى شام، لەو ى پەيوەندىيان بە ئەيوەيە كانەو كىرد، (عمري) دەلېت: ((دواي كارەساتى بەغدا - واتە: گىرانى بەغدا لەلەين مەغۆلە كان - ئەو ناوچەيان جىھىشت، ژمارەيكەى زۆرى خەلكى ناعەرەب، بە ژن و مندالىشەو، ولاتى خۆيان جىھىشت و چوونە مىسر و شام، چەندىن لىكان لى بوو، بەلای لىدان، نازارە كانىيان گەورەبوو، ھەموو ئەجەلىكىش كىتېبىكى ھەيە)) (مسالك الإبرار، ۳/۱۲۶، القلقشندى، صبح الأعشى، ۴/۳۷۴).

(مقرىزى) ش و ھەى و ھەسەدەكات: ((لە سالى ۶۵۷ ھ - تايەفەيەكى كوردان لەرووى سوپاي ھۆلكۆ رايان كىرد، پىيان دەگوتىت شەھرەزورى، چووبوونە دىمەشق، ژمارەيان نىكەى سى ھەزار كەس دەبوون، ژن و مندالىشيان لەگەلدا بو)) (السلوك ۱/۴۱۱).

پىاوانى ھەردو ھۆزى باپىرى و لاوينى كە رۆشتن پەيوەندىيان بە (مەلىكى ناصر يوسف) ئەو ى سەلاھەدەين ئەيوى كىرد، كە ئەوسا مىرى ھەلەب و دىمەشق بو (۶۳۴-۶۵۸ ك / ۱۲۳۶ - ۱۲۶۰ ز)، ئەويش پىشوازى لىكردن و نەيشاردەو، كە چەند ئاسودەيە بە گەيشتىيان، چونكە پىويستى زۆرى بە خزمەتە كانىيان ھەبوو، بۆ ئەو ى بە ھۆيان خۆى بەھىزىرتىكات لە بەرانبەر دوژمنە كانى تىرە لە نىو خانەوادەى ئەيوى و لە بەرانبەر ئەو مەمالىكە توركانەش كە مىسرىيان لە دەست خانەوادەكەى دەرھىتابوو، ئەو جگە لەو ى، كە بۆ رووبەر بوونەو ى مەغۆلىش ھەر پىويستى بە كۆمەكى ئەوانە ھەبوو، بەلام ئەو پىاوانەى شارەزور داواكارى زۆريان لىكرد و نازاوەى زۆريان نايەو، تەنانت لىيى ياخى بوون و پەيوەندىيان بە مەلىكى موغىس (عمر كورپى عادلى دووم كورپى كامل) (۶۳۷-۶۶۱ ك / ۱۲۳۹-۱۲۶۳ م) ى تەمىرى (كرك) كىرد، بۆيە روو ە ولاتى كەنارە كان و غەزە چوون و پەيوەندىيان بە مەمالىكە كان كىرد، لەو ى (ظاھر بىبىرس

المملوكى) په يوه ندى له گهڼ بهستان و ژنيكى له و شاره زووريانه هینسا، به لام كه له سالى (۱۸۱/ك/۲۶۰) ز) بووه سولتانی سله نه نهى مه مملوكى، نه و ژنه ته لاقدا (ابن شداد، تاريخ الملك الظاهر، ص، ۲۳۳، العيني، عقد الجمان، ۱/۱۸۱).

پياوانى شاره زوورى همر له و روژه وهى گه شتنه ولاتى شام، بوونه سه چاوهى نيگه رانى بو نه يوييه كان و له پاش نه وان بو مه ماليكه كانيش، ههروه ها بوونه هوى سه ره له داني نازاوه، نه وه تا دواى چند ساليكى كه له گه شتنيان، په يوه نديان به كه سيكه وه كرد، واى پيشانده دا، كه نه وهى (خه ليفه ناصري عه باسى) بى (۵۷۵-۶۲۲/ك/۱۱۷۹-۱۲۲۵) و ويستيان به يعه ته پيبدنه، له وه شدا قازى مقس (كمال الدين خضر كورى احمدى كوردى) هاوپه يمانى كردن، نه مه ش دواى نه وهى نه و قازيه به له بنديخانه دا ناسيارى له گه ل نه و كه سه په يدا كرد، كه له گه ل شاره زووريه كان په يوه ندى هه بوو، كاتنيكيش نه و بيلا نه ناشكرا بوو، مه ماليكه كان له شاره زووريه كانيان داو په رت و بلايان كردن، ههروه ها نه و قازيه كورديه شيان له سالى (۱۷۱-۱۷۰/ك/۲۶۶) ز) له سيداره دا. (اليونيني، مرآة الزمان، ۲/۱۷۰-۱۷۱، عقد الجمان، ۱/۳۳۶-۳۳۵).

به هوى نه م ليده انه، هه ندى گروهى شاره زوورى له هه ردو وهوئى باپيرى و لويى نه و ناوچه شيان دو باره كوچيان كرد و روويان كرده ناوايه كانى مه غريب، كه نه مه له دواړو ژه كانى فه رمانه وايى ده وله ته مو هه دى بوو (۵۲۴-۶۶۸/ك/۱۱۳۰-۱۲۶۹) ز، نيتر له مه راكش سولتان (ابو حفص عمر المرتضى الموحدى) ي كه له نيوان (۶۴۶-۶۶۵/ك/۱۲۴۸-۱۲۶۶) ز ژباوه) له مه راكش پيشواى ليكردن و ريزى ليتان، پايه ي گه وهى پيدان و هه ندى ناوچه ي پيدان، به لام دواى رووخانى مو هه دين له سالى (۲۶۹/ك/۶۶۸) ز) شاره زووريه كان ليكترى جيا بوونه وه و به نيو ويلايه ته كانى مه غريبدا په رش و بلا بوون، ئيدى هه نديكيان په يوه نديان به مرينيه كان كرد (۵۹۱-۸۷۵/ك/۱۱۹۵-۱۴۷۰) ز، هه نديكى ديكه شيان په يوه نديان كرد به (به نى زبان) له مه غريبى ناوه راسه (جه زانيرى نيستا) - (۶۳۷-۹۶۲/ك/۱۲۳۹-۱۵۵۴) ز، گروهى ديكه (باپيرى) چونه نيو (به نى حه فص) له نه فريقيقا - (تونسى نيستا) - (۶۲۵-۹۸۱/ك/۱۲۲۸-۱۵۷۴) ز، هه شيان بوو وه كو (محمد كورى عبدالعزى ناسراو به (مزوار)، له گه ل يه كه له ميره باپيريه كانى ولاتى مه غريب به ناوى (على كورى حه سه ن كورى ساف) و كوره كه ي: (موساى كورى على) حاجبى سولتان يوسفى مرينى و براكه ي (سه مانى كورى حه سه نى كورى ساف)، كه وه كو مورابتيك له خالى سنوورى (ته ريف) كوچى دواى كرد. (تاريخ ابن خلدون، ۷/۱۴۹-۱۵۰).

له سالى (۶۶۹/ك/۱۲۷۰) ز) ييش هه ندى له ميرانى شاره زوورى كو بوونه وه يه كيان به ست، له وانه: (بهاء الدين يعقوب كورى نورالدين بدل) ي كه له (۷۰۶/ك/۱۳۰۶) ز) كوچى دواى كردوه و

(شهاب الدين توتل) - كه له سالى (۶۸۰/ك/۱۲۸۱) ز) له شهري حه س كوژرا - له گه ل (سنقران و جمال الدين اغل (?)) و علاء الدين ايدغدى) و كه سانى ديش، له م كو بوونه وه يه له سه ره نه وه ري ككه وتن، كه له شار دوورى مه ليك زا هيرى مه مملوكى به هه ل بزنان بو نه وهى له سه ره ته خت لاييه ن، بو نه مه ش بيتن سه ره تا مه ليكول سه عيدى كورى بكوژن و له جييدا مه ليكول عه زيز عوسمان كورى مه ليكول موغيسى نه يويى بكه نه سولتانی قاهيره، به لام كه مه ليك زا هير به وه هه واله ي زانى كه پيلانى له دژگه راوه، به خيراى گه رايه وه قاهيره، به په له (ده) له ميرانى شاره زوورى و مه ليك عه زيز عوسمانيشى گرتن. (نهاية الارب، ۳۰/۱۱۲، الكتبى، عيون التاريخ، ۲/۳۹۹)، (علاء الدين ايدغدى) ييش به سه رو كايه تى گروهى كانه له شاره زووريه كان رايسان كرده ولاتى (به حيره) و له وي شوه چونه (ته سه كنده ريه)، له وي دا چاوى به بازرگانه مه غريبه كان كه وت و تيكه لاويان بوو، له گه ليتاندا خوئى و پياوه كانى سوارى كه شتى بوون و وه كو شاره زووريه كانى پيشه خوئيان له ريگه ي ده رباوه گه شتنه ولاتى مه غريب، له وى په يوه ندى به سولتانی مه غريب ابى يعقوب يوسف الميرنى (۶۸۵-۷۰۶ هـ/۱۲۸۶-۱۳۰۶) ز) كرد، سولتان چا كه ي له گه لدا كرد، له خوئى نزيك كرده وه و برديه پيش، واى ليتاه به كه سايه تيبه كه ي كار يگه ر بوو، دواى نه وهى بوئى ده كه وت زيرك و به توانايه وه زاره تيكي پيدا. (عقد الجمان، ۴/۳۴۶-۳۴۷)، له سالى (۷۰۴/ك/۱۳۰۴) ز) ييش (علاء الدين ايدغدى) له ريگه ي چوونى بو نه دا كردنى فه ريزه ي حه ج، له گه ل كاروانى حاجبانى مه غريبى ها ته ميسر، له گه ل خوئيدا ديارى به نرخ و توحه فيات و نه سپى چاك و قوماشى باشى پيشكه شى سولتانی مه مملوكى كرد. (اعيان العصر، ۱/۴۷۵، الدرر الكامنة، ۱/۴۲۹، عقد الجمان، ۴/۳۴۶).

هه ندى كو مه له ي ديكه ي باپيريان و جگه له وانيش له شاره زووريه كان له ولاتى مه مملوكيه كان مانه وه، له نيو نه مانه: مير (سيف الدين ابو بكر الباييرى)، كه نه م ميره بو ماوه يه كى زور و به دواى يه ك، وه كو به رپرسيكى ئيدارى به ز له ويلايه ته كانى ديمه شق و حه له ب و ته رابلس و جه عبهر و ويلايه تى شه رقيه ي ميسر نه ركى پى ده سپردا، سه ره نجام سالى (۷۵۶/ك/۱۳۵۵) ز)، له ده رويه رى حه فتا سالى له ميسر كوچى دواى كرد. (ابو الفداء، المختصر في اخبار البشر (تاريخ ابو الفداء)، ۲/۴۵۶، الدرر الكامنة، ۱/۲۷۶).

جگه له م ميره ي پيشوو مير (ابوبكر كورى بهادر الباييرى الجعبرى) ييش، كه جيگرى قه لائى رو مى مه ماليكه كان بوو، نه ويش ما بووه وه، له سالى (۸۲۰/ك/۱۴۱۷) ز) له گه ل براكه ي (عومر شاي كورى به هادر) له سه ر كار لا برا كه نه وه ش له هه مان سالدا كرابوه جيگرى قه لائى ناوبراو. - نه گه ر بيت و نه مانه هه ردو كيان يه كه سه نه بن، ده بى برا بن - (السلوك، ۴/۴۱۷، ۱۰/۴).

- بازلی - البازلي:

لهو ناودارانهای سهر بهم هۆزانه، فهقیهیی شافعی و موده پرسی ناسراو (شمس الدین أبو عبد الله محمد کوری داود البازلی الکردی)یه، که له سالی (۸۴۵/ک/۱۴۴۱ز) له جزیره ی بۆتان له دایک بووه، دواتر بۆ به دهسته یێتانی (فهرموده) و زانسته کانی تر چووته ته وریتز، نزیکه ی ده سالییک لهوئ ماوه ته وه، به مه خویندنی ته واکردوه و ئیجازه ی عیلمی وه درگرتوه، ئینجا هاتوته حه له ب و له ویش چووته (بلد القصیر) و سه ره نجام له شاری (جمه) گیرساوه ته وه، لهوئ خه ریکی ده رسگوتنه وه و فه توادان بووه، لهو کتیبانه ی ده درینه پالی، ئه وانهن: (الضوء اللامع، ۲۴۰/۷، الحنبلي، شذرات الذهب، ۱۳۸/۸)، ههروه ها (غایه المرام فی رجال البخاری الی سید الانام) ئه وه ش موجه له دیکی گه وره یه، تاییه ته به پیاوانی فهرموده (کشف الظنون، ۲/ ۱۹۱).

- باسان - الباسیان - البارسیان - البارسان:

هۆزیکه ی دیکه ی ولاتی شاره زووره، له ماوه ی سه ده ی چواره می کۆچی، ده یه می زانستی، ناسراو بووه، به لām له سه ده کانی دواتر دا هه والی نامیتنی، (مه سعودی) ش ناوه که ی به ته واری نه گوازتوته وه، ئه وه تا جارتیک به (بارسیان) و (التنیبه و الاشراف، ص ۹۴) جارتیکی دیکه به (بارسان) (مروج الذهب، ۲/ ۱۲۴) ناوی برده وه، به لām گه ریده یه کی هارچاخه مه سعودی، که ناوی (مسعر کوری مه له له) ه که ئه مه له ده وره ی سالی (۳۴۱ ک/ ۹۵۲ز) سه ردانی شاره زووری کرده وه، به (باسیان) ناوی برده وه. (الرساله الثانيه، ص ۱۰، معجم البلدان، ۳/ ۳۷۵).

ناشزانری که ئایا ئه م ناوه په یوه ندی به (بازیان) ی ئیستاوه هه یه، یان نا؟.

- بالکان - البالکان - بالکیان - بالك:

بالکان هۆزیکه ی بچووک، یان باشتر بلتین تیره یه کی هۆزی زرزاری بووه، به ناوی گونده که ی خۆیان (بالکان) ناوی ده ر کرده وه، له سه رچاوه کانی پێش سه رده می مه غۆلی ناوی نه هاتوه، (عمری) به ته نیا قسه ی له باره وه کرده وه، گوتویه تی: ((گروویکی به ژماره که م ده درینه پال زه رزاری، بۆیان وه کو کۆمه ک وان، به ناوی گونده که یانه وه بالکانی ده ناسرین)) (مسالك الإیصار، ۳/ ۱۳۰-۱۳۱).

پیاوانی بالکان، که ژماره یان نزیکه ی سیسه د پیاو ده بوو، به سه ره به رزاییه کی گرنگه وه زالبون، که ده پهروانییه (عقبه الحان)، ئیشکگری ئه و کاروانه بازرگانیانه بوون، که ریگه ی

نیوان ئه ربیل - نازه ریجانیان تیده په راند، ئه و میره ی بالکانیش که به ته مر به گ ناسرابوو (?)، وا پیده چیت له گه ل نه جمه دینی میری زه رزارییه کان له رووداویکی ناشکرانه کراو به ده سته ی مه غۆله کان کوژرابن. (مسالك الإیصار، ۳/ ۱۳۰-۱۳۱، صبح الأعشی، ۴/ ۳۷۶-۳۷۷).

یه کیکی دی له ناودارانی گه وره ی سهر به و هۆزه، زانای تایینی (عز الدین کوری شرف البالکی)یه، که ئه مه له پیاوانی سه ده ی نوویه می هیجری، پانه ی زاینیه، له سالی (۸۹۴ ک/ ۱۴۸۹ز) له مه دره سه ی قجماسی له شاری حه له ب کتیبی (الموشح فی شرح الکافیة الحاجبیه ی نووسیوه ته وه، که ئه مه (شرح الکافیة فی النحو) ی (ابن الحاجب) ه که له (۶۴۶ ک/ ۱۲۴۸ز) کۆچی دوایی کرده وه، ئه م قوتابخانه یه ش جیگری ویلایه تی شام (قجماسی جه رکه سی) که له سالی (۸۹۲ ک/ ۱۴۸۷ز) کۆچی دوایی کرده وه دامه زرانوه. (النعمی، المدارس فی تأریخ المدارس، ۱/ ۴۳۴).

- بابانی - الببانية - الببانية:

به بانای یان بابانی، هۆزیکه، یان باشتر بلتین: بنه ماله یه که به دوا ی یه که فه رمانه واکانی ولاتی شاره زووره بۆ سه رده میکی دووردریتز، هه رچه ندیشه له هیج سه رچاوه یه کی پێش (شه ره فنامه ی) شه ره فخانیه ی به دلیسی ناوی نه هاتوه، به لām ده کری بگوتری: سه ره تای ده رکه وتنی یه که م بنه ماله ی بابانی، بۆ سه رده می مه غۆله ئیلخانییه کان ده گه ریتته وه. (سه ده ی ۷ ک/ ۱۳ز)، (عبد الصمد التوداری) ی خاوه نی کتیبی (نور الأنوار)، که به زمانی فارسی له سالی (۱۰۹۹ ک/ ۱۶۸۸ز) له به ر رۆشنایی کتیبی (تذکره الاجناد فی محاربة الأتراك والاکراد) دا دایناوه، — که ئه م کتیبه ی دووم، کتیبیکی میژوویی، شتیک ده گه ریتته وه، وه کو ریوایه تیکی نیمچه میژوویی وایه، — به پتی ئه و گه رانه وه یه — که باسی میر حه مزه ی بابانی ده کات، میری ناوبراو رووبه رووی مه غۆله کان وه ستاوه ته وه و شاره کانی (دیار به کر و حه لب) ی داگیر کرده وه (?).

له گه رتبه ستیکی فرۆشتندا له مانگی ربیع الأولى سالی ۷۷۵ ک/ ۳۷۳ز که (ته وادری) بۆمانی گوازتوته وه باسی که سایه تیبه کی بابانی دیکه ده کات، ئه ویش (میرزا عبد الکریم کوری میر خالد کوری احمد الببانی)یه، که ناوبراو مولکداریکی گه وره ی ناوچه ی هه ورامان بووه.

شایانی باسه: (مه مه دی ملا عبدالکریم) یش ئه وه ی په یوه ندی به میژووی کوردستانه وه هه یه، له کتیبی (نور الأنوار) دا هه مووی وه رگه رپاوه ته سه ر زمانی کوردی. (چمکیکی میژووی هه ورامان و مه ربوان، به غدا، ۱۹۷۰، ل ۱۴، ۴۳).

سەرچاوه میسراییه کانیس باس له بوونی هۆزیکێ دیکه ی کورد ده کهن، به ناوی (به بانی) که له ماوهی سهردهمی مه مالیکه جه رکه سییه کان (٧٨٤-٩٢٣/ك/١٣٨٢-١٥١٧ز) دیار بوونه، ژياننامه ی که سایه تیبیه کی ناینی ناسراویان به ناوی (الشیخ الصالح المعتقد المجذوب عمر کوری إبراهیم کوری أبي بكر البانیاسی البانی الکردي، القاهري) تو مار کردوه، که نووسیویانه: ئەم زانییه له ولاتی کوردستان له دایک بووه و گه وره بووه، له پاشان به ره و قاهره هاتوه، ئەو هاتنه شی له پاش سالی (٨٤٠/ك/١٤٣٦ز) بووه، ئیدی له قاهره ی پایته ختی میسر نیشته جی بووه، تا سه ره نجام له مانگی (سه فه ری سالی (٨٦٨/ك/١٤٦٤ز) له ته مه نیکێ سه رووی سه فتا سالی گیانی سپاردوه. (ابن تغری بردی) ی (له سالی ٨٧٤هـ/١٤٦٩ز کۆچی دوایی کردوه) ده لیت: ((به بنه چه به بانی بووه، که تایه فه یه که له کوردان)) دوای ئەوه گوتوویه تی ((پیم وایه هۆزیکه له کوردان)) (النجوم الزاهره، ٣٢٩/١٦) (سخاوی) یش ئەوه ی ده خاته سه ر: ((له گه ل دووری ماوه ش- بو گۆرستان- جه نازه که ی له سه ر ده ستان هه لگیرا)) (الضوء اللامع، ٦/٦٤).

ده شی په یوه ندی له نیوان به بانی و بابۆنی که ئەمه ی دووه تیره یه که له تیره کانی گۆران، هه بی. گوندیکی گه وره ش به ناوی بیبانی له دهسته راستی ریگه ی که روک - هه ولیر هه یه.

- بوختی - البختیه - البوختانیة - بوختانی:

بوختی یه کیکه له هۆزانی پتویست به ناساندن ناکات، چونکه له ماوه ی سهردهمی ناوه راست و سهردهمی عوسمانیدا، یه کیکه له به ناوبانگترین و گه وره ترین هۆزه کوردییه کان، ناوی له درێژه ی باس و خواسه کانی تایبه ت به فتوحاتی ئیسلامیدا هاتوه، (شترک، دائره المعارف الاسلامیه، ماده بوختان، ٢٥٠/٤)، هه ره ها ناوه که ی به ویلایه تی بوختان به ستراوه ته وه - جه زیره ی ئین و عومه ر - به (ویلایه تی بوختی) ش ناسرا. (کتاب دیاربکریه، ص ٥٤٢). به لām ئەوه ی سه یه ره، هه ریبه که له (مه سعودی) و (مه قریزی) کاتییک باسی هۆز و تایه فه کوردییه کانیان کردوه، ئاماژه یان بو ناوی بوختی نه کردوه.

(بوختی) یان (بوختو) ناویکی زۆر کۆنه، به لانیکه م ریشه که ی بو سه ده ی پینجی پیش زاین ده گه رپه ته وه، چونکه میژوو نوسی یۆنانی هیرۆدۆتس (٤٨٥ - ٤٢٥ پ.ز) ئاماژه ی بو ویلایه تییک کردوه به ناوی به ختویخ (Pakhtuikh) له باره یه وه ی گوتوویه تی: ئەمه یه که بووه له سینزه ویلایه ت (ساتراب) هکانی ده ولته تی ئەخمینی (٥٥٩ - ٣٣١ پ.ز)، (پیدودر نولد که) ی رۆژه لاتناسی ئەلمانیش وای ده بینێ و (کیبرت) یش جه ختی له سه ر ده کاته وه که:

به ختویخ په یوه ندی له گه ل بوختان (بوختانی) ئیستا هه یه و (بوختی) یه کان ئەو نه ته وه ن که (هیرۆدۆتس) له درێژه ی قسه کانی له سه ر ئه رمه ن، باسی لی کردوون، به لām (مارتن هارتمان) گومانی له و رایه هه یه، ئەوه ی بو رای خۆیشی پشتی پی ده به ستیت، جیاوازی ده برینی هه ریبه که له و وشانه یه. (سترک، ماده بهتان، ٤/٢٥١) محمد آمین زکی، کورد و کوردستان، ٤٠/١، جمال رشید، دراسات کردیه فی بلاد سوپارتو، ص ١١٦ - ١١٧).

به پی گێرانه وه یه کی میللیش که له رووی میژوو یه وه بر واپیکرا و نییه، شه ره فخانێ به تلیسی له خاوه ن هه وāl و گێره ره وه جی متمانه کان گوازتوویه تیبیه وه، له وانه ی که وا زانیارییان له باره ی میژووی هۆزی به شنه وی هه بووه و گرنگیان پیداوه، له م گێرانه وه یه دا ئەوه مان ده که ویتته به رچاو، که: به ختو - بوختان له بنجدا ناوی که سه (اسم علم)، له گه ن: به جنی - به جنۆ - به شنۆ - به شنه وه یه کانیس ئەوانه ی خاوه نی قه لای فنک بوون، دوو برا بوونه، له زنجیره ی فه رمانه ر ه وایانی جه زیره، به لām ناکوکییه که له نیوانیاندا دروستبووه، سه ره نجام مه سه له ی فه رمانه ر ه وایی و ده سه لات بو (بوختی) یه کلاد ه بیته وه و حکومه ت بو خۆی دروستده کات، که چی هه رچی به جنی، یان (به شنۆ) ش بو شاری (حصن کیفا) راده کات. له پال ئەوه شدا، به تلیسی شتیکی دیکه ش ده گێرپه ته وه، که ئەویش له نیو کورد باو بووه، ناواخه که ی ئەوه یه، که: ((میلله تی کورد هه مووی له زنجیره ی به جنی - به شنۆ و به خت - بوختان)) (شه ره فنا مه، ص ٣٢٠).

ئهو گێرانه وه ی دووه م، نه گه ر گوزارشت له شتییک بکات، ئەوا گوزارشت له وه ده کات، که: ناوی بوختان و هۆزی بوختی زۆر کۆنن، هه رچه نده ش گێرانه وه که زیاتر له ئەفسانه و حه کایه تی میللی نزیکتره، نه که له وه ی راستی میژوویی بی.

ئهو ی له وه ش زیاتر گوزارشت له دیرینی بوختییه کان ده کات، یان: کۆنترین ئاماژه بو هۆزیک له هۆزه کوردییه کان له سه رچاوه ئیسلامییه کاندایه ته به هۆزی (بوختی)، ئەوه یه که ده لیت: ئەو هۆزه له سه رده میکی زۆر زووه وه ی سهرده می ئیسلامی وه کو ((نه وه یه که له عه جه مه کان) ناسرابوو، ئەوه تا وه کو گێراویتیان ه وه، (عوده ی کوری ئه رته نه ی) ئەمه یی به سه ره له ٩٩- ١٠١/ك/٧١٨-٧١٩ز)، له خه ودا بینویه تی، ده لیتی بوختییه کی ده دۆشی، سه ره تا هه ندی شیر ده دۆشیت، له پاشان خوین ده دۆشیت، بۆیه خه ونه که ی له نامه یه کدا دنووسیت و له گه ل پیاویکی خۆی بو خه ولیکده ره وه ی به ناوبانگ (محمد) ی ناسراو به (ابن سیرین) (٣٣-١١٠/ك/٦٥٣- ٦٢٨ز) ی ره وانده کات، به لām به پیاوه که ی ده لیت: ئیبن و سیرین وایه تیه گه ینه خه ونه که من

دیومه، بلای خۆم دیومه. پیاوه‌کەش هاته لای ئیبن و سیرین دانیشت و له‌گەڵی کەوتە قسەکردن، له پاشاندا پێی گوت: له خەوندا بینووومە له بوختییەك شیر دەدۆشم، دواتر بینیم خۆین دەدۆشم. ئیبن و سیرین پێی گوت: ئەم خەونە تۆ نەتەدیتوو، (عدی کورپی أوطاة) بینویوەتی. پیاوه‌کەش هاتەرە لای (عوددی) و ئەو هەوالەیی پێ راگەیاندا. بۆیە (عوددی) بە دوا ئیبن و سیرینیدا نارد بێتە لای، ئەویش هاته لای، عوددی خەونەکی بۆ گێڕایەوه، دوا ئیبن و سیرین پێی گوت: هەرچی بوختییە، ئەوانە نەتەوه‌یه‌کی عەجەمانن،... بە هەلالی شتیان پێ دايت، دواتر ستمت لێکردن و زۆرتت له هەقی خۆیان لێ وەرگرت، له خۆتێرشتنیشدا له‌وهی خۆی گەرە بۆی هەلالێکردبووی تێتپەراند، بۆ ئەوهی خۆدا لێتتی حەرام کردبوو، بۆیە له‌خوا بترسە و دەست هەلگرە (ابن عساکر، تاریخ دمشق، ۶۳/۴۰).

بوختی له نێو هۆزەکانی کوردستان، بە نازایەتی و جورئەت و خۆپاگری و قوربانیدان بە گیان و مال له پێناو عیززەت و کەرەمەتی خۆیاندا ناسراون، هەرودها و هەناسراون کە لێزانن له رێکخستنه سەربازییەکان و هونەرەکانی ئەسپسواری. (شرفنامه، ص ۲۷۰-۲۷۱).

ئەمەش دیسان وەکو رۆژەکی و سلیقانه‌یی و گۆزان کە هۆزێکی فراوانه، دەیان هۆز و تیره له‌خۆ دەگرێ، له‌وانه‌ی کە به فەرمی له‌نیو قەلاو له ناوچه‌کانی سنووری دەسه‌لاتی میری بوختی - بۆتانی دەژین، له هەمان کاتیشدا هەریه‌کە له‌مانه به مۆلکه بۆماوه‌ییەکانی هۆزە‌کە دەژمێردین و هەموویان به رەعیەتی میرنشینی بوختی دادەنرین، کە هەندێ له‌و تیره و هۆزانەیان ناوه‌کانیان بەستراوته‌وه به ناوی ئەو قەلایەتی تیبای دادەنیشن، بە‌لام سەرەنجام وای لێهاتوو بوختی بێتە کۆناوی هەموو ئەو تیره و هۆزانە و بال بە‌سەر ناوه‌ تاییه‌تییه‌کاندا بکێشێ، کەچی له‌گەڵ ئەوه‌شدا دەبینین هۆزی گەرەیان هەیه، سەر‌به‌خۆ و شوین چه‌سپاوه له ویلایه‌ته‌کانی دیکه‌ی وەکو دنبلی و شیروی - شیروانی دەژین.

هۆز و تیره‌کانی (بوختی)یان، ئەمانه‌ی خواره‌وه‌ن:

شهریوری، شهریلی (پروانه: الشهریه)، گورگیل، ئەستوری، نیویدکاون (?)، شورش، هیودل، ئەم سێیانە‌ی دوا‌ی یەزیدین، برکه (برکی)، ئەروخی، بروز (بەرۆژی) کە ئەمە پێک‌دێت له جاستولان و بزم و کرافان (کرافیان)، کارسی، جلکی (چەلکی)، کە چەلکی له‌ گۆندە‌کانی ناحیه‌ی بەرواری بالایه، شیلدی کە ئەمانه‌ گۆندی (شیلادی)ی سەر کە‌ناره‌کانی زابی گەرەیان هەیه، سەر به‌ قەزای نامیدی پارێزگای دهۆکن، واته: هۆزی شیلدی دانیشتووی سەر زبێ زاب - برازی، قرشی ئەمانه‌ هەر له‌ رۆژانی داگیرکاری مەغۆله‌کان ناسراوبونه، دنبلی، نوکی،

مه‌حمودی، شیخ بزینی، ماسکی، ره‌شکی، مخ نهران (?)، پیکان، بلان، بلاستوران، شیرویان، دوتوران (شرفنامه، ص ۲۷۳-۲۷۴).

(بوختی) له‌گەڵ ئەوه‌شدا کە هۆزێکی گەرەیه و میژوووییکی دیاری هەیه له‌ کوردستان، بە‌لام پیاوه‌کانی په‌یوه‌ندیان به‌ ئەیبوییە‌کانه‌وه نە‌کردوو، تە‌نانه‌ت تا ئەوکاتە‌ش کە ئەیبوییە‌کان دەستیان بە‌سەر جزیره‌ی بۆتان و شارە‌کانی دیکه‌ی دیاربه‌ کریشدا گرت، وایله‌تات ولاتی جه‌زیره هەمووی کەوتە ژێر دەسه‌لاتی ئەوان، ئەمە‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی هاوسی باشوورییه‌کانی تریان، وە‌کو مه‌هرانی و هەکاری و حەمیدی.

له‌ رووی زانستیشه‌وه له‌نیو بوختییە‌کان فوکه‌هاو زاناو شاعیری ناوداریان له‌سەر ناستی جیهانی ئیسلامی لێ هە‌لنه‌کەوت، جگه‌ له‌ مودە‌ریسی شافیعی (صدر الدین سلیمان کورپی موسی کورپی سلیمانی بوختی) کە له‌ سالی (۷۲۲/ک/۳۲۲ز) کۆچی دوا‌ی کردوو، کە به‌ (سەر سلیمان الکودی) ناوبانگی دەرکرد، ئەمە له‌ قوتابخانه‌ی عەزراوی له‌ دیمه‌شق له‌ سالی (۷۱۰/ک/۳۱۰ز) بووه‌ مامۆستا وانه‌ی گۆته‌وه. دیاره‌ ئەو قوتابخانه‌یه به‌ ناوی دامە‌زرێنه‌ره‌کە‌ی (الست عذراء کچی نور الدوله‌ شاهنشاه کوری ایوب) ناوانراوه، دیاره‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌سەر وانه‌گۆتته‌وه له‌و قوتابخانه‌یه ناکۆکی ده‌کە‌وتته‌ نیوان (الصدر الکودی) و (صدرالدین کورپی الوکیل)، به‌لام دوا‌ی سالی، (قراستقر المنصوری) له‌ والیه‌تی دیمه‌شق لاده‌دری، به‌مه‌ (صەر الکودی) واز له‌ وانه‌گۆتته‌وه له‌و قوتابخانه‌یه ده‌هینیت و به‌گە‌ل (قراستقر) ده‌کە‌وت، له‌ پاشان ده‌بیتته‌ نایی حە‌له‌ب. (الذهي، ذیول‌العبر، ص ۲۶، ۲۳، الدرر الکامنه، ۹۷/۲، المدارس في تاریخ المدارس، ۳۰۴-۳۰۵، ۳۷۶-۳۷۷).

میرنشینی (بوختی) وه کو ناماژده مان پیتدا، به ته مه نترین میرنشینی کوردی بووه. له ولاته کانی جزیره و زۆزاندایا دهستیکی درێژی هه بووه، پیشه واکانی بوختی هه ره له سهردهمی عه ببا سییه وه هه موو وه ناوچانه و قه لاکانی (گورگیل) و (ناتیل) و (علوس) یان خستۆته ژیر دهسه لاتی خۆیان و فه رمانه وایه تییان به سه ره وه کردوون. (معجم البلدان، ۳ / ۱۵۸)،

میرانی بوختی له نه بوونی دهسه لاتی عباسی و و شیرزه بوونی دهسه لاتی بووه یه ییه کان به سه ره ولاته چیاپی و دووره دهسته سه خته کانیاندا، دهستیان به سه ره چه ندین قه لاه و قولله و گوندی چیاپی چه ندین ناوچه ی رۆژه لاتی شاری (جزیره) دا گرتووه، تا وای لیها ته به تییه پینی کات بوونه خاوه نی میرنشینی، له دواتردا - له سه ره دهمی مه غۆلی و تورکمانی - یه ک له میرنشینه کانی کوردستان بوون، به لام ئیمه به ته وای له وه بیئاگاین که ئهم میرنشینه چۆن دامه زرا، میره دامه زرینه ره که ی کئی بوو، له چ سالتیکدا دامه زرا. به لام ده توانین ماوه ی نیوان سالتی (۳۸۰ - ۴۲۰/ک) ۹۹۰-۱۰۲۹ (ز)، به ماوه ی دروستبوون و دامه زرانی ئه وه میرنشینه دابنن، چونکه ئه وه ماوه یه له هه موو کوردستاندا سه ره له لان و گه شه کردنی میرنشین و دهسه لات و یه کیتییه هۆزه کییه کانی به خۆوه بینی.

جا به به رچا و گرتنی ئه وه راستیییه ی سه روو، ده کری میژووی میرنشینی (بوختی) ش دابه شی سی قۆناغ بکه یین، ئه وانیش:

قۆناغی یه که م: میژووه که ی له سه ره دهمی عه ببا سیدا

قۆناغی دووه م: میژووه که ی له سه ره دهمی زالبوونی مه غۆلی و تورکی و تورکمانیدا

قۆناغی سییه م: میژووه که ی له سه ره دهمی عه ببا سیدا

مولکه کانی ئهم میرنشینه له سه ره دهمی عه ببا سی:

له وه قۆناغه دا ئهم میرنشینه به به راورد له گه ل میرنشینه کوردیییه گه وره کانی وه کو دۆسته کی و مه پوانی و شه دادی و رووادی، تا راده یه که نه ناسراو بووه، چونکه بچووک بووه و دهسه لاتیکی که می هه بووه، ئه مه ش له راستیدا له به ره ئه وه ی، والی و فه رمانه وای سه ربا زییه کان و ئه تا بکه کانی موسل له لایه ک و میرانی میرنشینی مه پوانی کوردیش له لایه کی دیکه وه، ماوه یان نه هیشته ته وه له پیش میرانی بوختی، بۆ ئه وه ی خۆ دهر بخهن و به ره و رۆژناوای میرنشینه که یان فراوان بکه ن، بۆیه سنووره کانی ئه وه میرنشینه نه گه یشتۆته سه نته ری شاری جزیره (بۆتان) ی هه لکه وتوو له سه ره ئه وه ریگا بازرگانی و عه سه که رییه ی، شاری موسل به

میرنشینی بوختی

میرنشینی بۆتان، یان میرنشینی جهزیره، میرنشینیکی دیرینی کورده، میژووییه کی پرشنگداری هه یه، چونکه کۆنترین میرنشینی کوردیییه و له هه مووشیان ته مه ندریتر بووه - ئه گه ره به شیوه ییه کی بچر بچریش بیته، هه ره له سه ره دهمی بووه یه ییه وه - که سه ره دهمی زیرینی میرنشینه کوردیییه کان بووه -، تا ناوه راستی سه ده ی نۆزده یه م، که عه سمایییه کان وه کو هه ره میرنشینیکی دیکه ی کوردی رووخاندییان، فه رمانه وایه تییه کردووه، ئه گه ره به شیوه ییه کی بچر بچریش بیته، له م میژووه دوور و درێژه شیدا هه لکشان و داکشانی زۆری به خۆوه بینیه وه، چه ندین جار رووبه رووی هه لمه ت و په لاماری هیزه خۆجییی و هه ریما یه تییه کان بووه ته وه، له وانه غه زوی سه لجوییه کان و فه رمانه وایانی موسل وه کو (جیوش بك) و (عماد الدین زنگی) و (بدر الدین لؤلؤ) و خه وارزمیییه کان و مه غۆله کان و ته یورله نگ و میره کانی قه ره قۆینلۆ و ناق قۆینلۆ (قره یوسف القره قوینلو وقره ایلك الاق قوینلو واوزون حسن) و سه فه وییه کان و هه تا به عه سمایییه کان کۆتایی هات، دیاره بیگومان هه ندی له وه دهست درێژیانه به سروشتی حال، بوونه ته هۆی داگیرکردنی بۆتان و کاولکردنی و له دهسته چوونی دهسه لات و فه رمانه وایه تییه میره بۆتانییه کان به سه ره ئه وه ناوچه داگیرکراوانه یان بۆ ماوه یه ک، به لام له گه ل ئه وه شدا، زانیاری له باره ی میرنشینی جهزیره، تا ئه مرۆشی له گه لدا بیته، سنورداره و میژووه که ییشی نادیاره، به تایبه ت له وه ی که تایبه ته به میژووه که ی له ماوه ی سه ره دهمی عه ببا سی و سه ره دهمی داگیرکاری مه غۆلی و تورکی و تورکمانی، واته: ئه وه سه ره ده مانه ی ده که ونه پیش سه ره دهمی داگیرکاری عه سمایییه کان به سه ره کوردستان.

دروستبوونی میرنشینی بوختی:

میره کورده کانی جهزیره، هه موویان ده چنه وه سه ره هۆزی گه وره ی بوختی، که میرنشینی جزیره و شاری جزیره ش خۆی، هه ره له پیش هاتنی عه سمایییه کان بۆ کوردستان به وناوه ده ناسران.

شاره‌کافی باکووری جزیره ده‌به‌ستیت‌هوه هه‌لکه‌وتوو، بۆیه جزیره له ماوه‌ی سه‌ده‌ی پینجی کۆچی / یازده‌ی زایینی، له‌ژێر ده‌سه‌لاتی میرنشینی مه‌روانیدا بووه، له‌ سالانی نیوان (٤٠١-٤٥٣/ك/١٠١٠-١٠٦١ز) میر (نصر الدوله احمد کوری مروان کردی) یه‌ک له‌ کورانی خۆی به‌ ناوی (أبا حرب سليمان) وه‌کو جیگری خۆی به‌سه‌ر ئه‌و شاره‌ داده‌نیت. (الکامل، ٦٩/٨).

له‌ دوا‌ی رووخانی میرنشینی مه‌روانی له‌ سالی (٤٧٨/ك/١٠٨٥ز)، فه‌رمانه‌وايه‌تی جزیره‌ که‌وته ده‌ست فه‌رمانه‌واو ئه‌تابکه‌کانی موسل، ئه‌وانیش فه‌رمانه‌وايه‌تیکردنه‌که‌یان ده‌دایه کورانی خۆیان و شوینکه‌وتووانیان. (بروانه: ابن شداد، الاعلاق الخطیره، ٢١٧/٣-٢٤٥)، هه‌رچی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وايه‌ی میرانی بوختیه‌، ئه‌وا ته‌نیا له‌سه‌ر قه‌له‌ سه‌خت و پارێزواوه‌کانی به‌ری رۆژه‌لاتی جزیره‌ ئه‌و ناوچانه‌ی سه‌ر به‌ ئه‌وانه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌و ناوچانه‌ی ده‌که‌ونه به‌ری رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی ئه‌خلات (ده‌ریاچه‌ی وان) مایه‌وه، که‌ ئه‌م ناوچانه‌ ناوچه‌ی شاخاوین و به‌ زۆزان ده‌ناسرین (معجم البلدان، ١٥٨/٣، الاعلاق الخطیره، ٢٣٠/٣-تاریخ الزمان، ص ٢٠٦، ٢٥٤، ٢٦٠)، (زۆزان) یش له‌ زمانی کوردیدا بریتیه‌ له‌و ناوچه‌ ساردانه‌ی که‌ هۆز و خه‌له‌ کوردیه‌کان ده‌یانکه‌نه‌ هه‌واری هاوینه‌ی خۆیان، بۆ له‌وه‌راندنی ناژه‌له‌کانیان تییدا، به‌لام دواتر ئه‌م ناوه‌ له‌ سه‌رده‌می فتوحاتی ئیسلامیدا بوویه ناویکی جوگرافی (البلاذري، فتوح البلدان، ١٨٠)، هه‌ریمی (زۆزان) یش له‌ ماوه‌ی سه‌رده‌می عه‌باسی، هه‌موو ئه‌و ناوچه‌ شاخاویانه‌ی، که‌ له‌ باشوره‌وه‌ ده‌که‌وته‌ نیوان موسل و ولاتی هه‌کاری، له‌گه‌ڵ شاری ئه‌خلات له‌ باکور، نازه‌ریبجان له‌ رۆژه‌لات، دیاربه‌کر و جه‌زیره‌ش له‌ رۆژئاوا ده‌گرێته‌وه‌، (ياقوت) ده‌لیت: ((زۆزان هه‌ریمیکی خۆشه‌، ده‌که‌ویته‌ نیوان ئه‌خلات و چیاکانی ئه‌رمینیا و نازه‌ریبجان و دیاربه‌کر و موسل، خه‌لکه‌که‌ی ئه‌رمه‌ن و تايه‌فه‌ی کوردیشی تیدايه‌... یه‌که‌م سنوره‌کانی له‌ دووری دوو رۆژه‌ رینه‌ له‌ موسل، تا یه‌که‌مین سنوره‌کانی ئه‌خلات، ئیتر له‌گه‌ڵ یه‌که‌م ناوچه‌ی سه‌لماس کۆتایی به‌ سنوره‌کانی زۆزان دیت)) (معجم البلدان، ١٥٨/٣).

هه‌ر لایه‌کی زۆزانت بگرتیایه، قه‌لاو قولله‌ی زۆر بلا‌وبوووه‌، ئه‌مانه‌ هی کورده به‌شه‌وی و بوختیه‌کان بوون، ئه‌م کوردانه‌ی ئه‌و شوینه‌ چیايه‌ سه‌ختانه‌ پارێزگارییان له‌ ده‌سه‌لاتی ره‌های خۆیان ده‌کرد، چونکه‌ دووره‌ ده‌ست بوون و ئاسان نه‌بوو دوژمن بتوانیت ده‌ستی پێیان بگات، ته‌نانه‌ت پاش شه‌ری (چالده‌ران)ی سالی (٩٢٠/ك/١٥١٤ز) یش، ئه‌و ناوچانه‌ هه‌ر له‌ژێر ده‌ستی میره‌ کوردیه‌کان مانه‌وه‌. (شترک، ماده‌ به‌تان، ٢٥٢/٤) هه‌ندێ له‌و قه‌لایانه‌ بریتین له‌: حزدقیل (گورگیل) و ناتیل و علوس و باز الحمراء (بأزاء الحمراء) و برخو و بشیر و (القی) و

(اروخ) و (باخوخه) و کنکور و نیروه و خوشاب، چوار قه‌لایه‌کانی یه‌که‌م هی میرانی بوختی بوون، دواتر (بدر الدین لؤلؤ)ی ئه‌تابکه‌ی موسل له‌ سالی (٦١٥-٦٥٧/ك/١٢١٨-١٢٥٩ز)، زۆریه‌ی ئه‌و قه‌لاتانه‌ی داگیرکرد و خستیه‌ سه‌ر مولکه‌کانی خۆی. (معجم البلدان، ١٥٨/٣، تاریخ الزمان، ص ٢٦٠-٢٦١).

قه‌لای حزدقیل (گورگیل) چاکترین قه‌لای بوختیه‌کان و سه‌نته‌ری سه‌ره‌کی میرنشینه‌که‌یان بوو، وا وه‌سفته‌کرا که‌ ئه‌و قه‌لایه‌ ((پایته‌ختی شانشین کورده بوختیه‌کانه‌)) (معجم البلدان، ١٢٤/٢، ١٥٨/٣)، ئه‌و قه‌لایه‌ له‌ نزیک چیا‌ی جودی به‌ناوبانگه‌، نزیکه‌ی سه‌د گوندی ئاوه‌دانی موسلمانان و ئه‌رمه‌نی له‌ چوارچیوه‌ی سنوره‌کانی خۆی ده‌گرت، هه‌ر له‌ سنوره‌کانی ئه‌و قه‌لایه‌دا هه‌واری زستانه‌ی هۆزه‌ کوردیه‌ موسلمان و ئیزیدییه‌کانیش هه‌بووه‌. (شرفنامه، ص ٢٧٣).

میره بوختیه‌کان (نه‌وه‌ی یه‌که‌م):

١- میر موسک کوری الملی (? - ٤٤٧هـ / ١٠٥٥ز):

نه‌ (ابن الأثیر) و نه‌ میژوونوسانی دیکه‌ش، شتی‌ک له‌ باره‌ی میره‌ بوختیه‌ به‌رایه‌ کاغان بۆ ناگوازنه‌وه‌، بۆیه‌ ته‌نانه‌ت ناویشان نازانین، به‌ ته‌نیا میر (موسک) نه‌بیته‌، که‌ ئه‌مه‌ له‌ درێژه‌ی گێڕانه‌وه‌ی رووداوی (أبي حرب سليمان كوري نصر الدولة)ی نایبی جزیره‌ له‌ سالی (٤٤٧/ك/١٠٥٥ز) ناوی هاتوه‌.

درێژه‌ی ئه‌م رووداوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌کو پێشتر خستمانه‌ روو، (نصر الدوله المروانی) کورپکی خۆی به‌ ناوی (أبا حرب سليمان) وه‌کو نایبی خۆی به‌سه‌ر جزیره‌وه‌ داده‌مه‌زرینیت، ئه‌مه‌ش ده‌ستبه‌کار ده‌بیته‌ و ده‌ستدریژی ده‌کاته‌ سه‌ر زه‌وییه‌کانی ده‌رووبه‌ری، له‌وانه‌ زه‌وی و زاریکی زۆری میر موسه‌کی بوختی داگیر ده‌کات، به‌مه‌ش گرژیه‌ک له‌ نیوانیاندا دروستده‌بیته‌، وه‌کو پێش ده‌چیت، (ابا حرب) ده‌سته‌وسان ده‌بیته‌ له‌وه‌ی به‌ ریکه‌ی سه‌ربازی خۆی له‌ میر موسه‌ک رزگار بکات، بۆیه‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر فیلیک، پێشنیار ده‌کات، میر موسه‌ک کچی میر (أبي طاهر البشنوي)ی خاوه‌نی قه‌لای (فنک) بخوایته‌، که‌ ئه‌مه‌ خوشکه‌زای میر (نصر الدوله أحمدی باوکی ابا حرب سلیمان)ه‌، میر (موسه‌ک) یش به‌مه‌ رازی ده‌بیته‌، ئیدی له‌گه‌ڵ (ابا حرب) ئاشتبووه‌وه‌، کاری به‌ پێشنیاره‌که‌ی کرد و هاته‌ جزیره‌ بۆ لای، به‌لام (ابا حرب سلیمان) لێرده‌ ناپاکی له‌ میر

(موسهك) كرد و خستییبه بهندیخانه، لهو كاتهشدا سولتان (تهغول بهگی سهجوقی) (٤٢٩ - ٤٥٥ ك / ١٠٣٨ - ١٠٦٣ ز)، له درێژهی هیرشهکانی بۆ سههر ههریمهکانی دهولتهتی عهباسی، دهگاته ههریمی جزیره و كه بهم مهسهلهیه دهزانیت، نوینهریکی خووی وهكو شهفاعهتكههر بۆ میر (موسهك) دهنیڕیته لای (میر نصرالدوله)، بۆ شهوهی ناوبراو بهری بدات و رزگاری بكات، بهلام (میر نصرالدوله) به نوینهرهكهی سولتان دهلیت: میر موسهك له بهندیخانهدا مردوو، جا كاتیک (أبو طاهر البشنوي) به مردنی زاواكهی دهزانیت، غهمی زۆری بۆ دهخوات و له نامهیهكیدا بۆ (نصر الدوله) و (ابا حرب سلیمان)ی كورپی دهنووسیت: ((تهگهر دهتانهویست بیکوژن؟! بۆچی كچهكهی منتان كرده پیناوی ئەم مهبهستهتان؟!)) (الكامل، ٧٠-٦٩/٨).

٢- میر (أسد الدین البختی) و میر (حسام الدین عزیز البختی) (؟ - ١٢٦١/٦٥٩ز).

دوای كوژرانی میر (موسهك)، نازانری كۆ سهروكایهتی بوختییبهكان دهگریته نهستۆ و دهبیته میری نوییان، چونكه ناوی هیچ میریکی دیکهمان دواي نهو دهستناكهویت، بهلام لهگهڵ شهوهشدا دهتوانین بلیین: وهكو یاقوتی ههمهوی له زیاتر له بۆنهیهك ناماژدی بۆ کردوو، میرنشینی بوختی له قهلاکانی زوزان ههر ماوهتهوه. (بروانه: معجم البلدان، ٥١/١، ٣٢١، ٣/١٥٨، ٤/١٤٧)، (ابن شداد) ناماژه بۆ دوو میری دیکهی بوختییان دهکات، كه شهوانیش (أسد الدین البختی) و (حسام الدین عزیز البختی) نه، كه له سهردهمی شهمانهدا مهغۆلهكان دین کوردستان داگیر دهکن، وهكو دهلین: (میر أسد الدین) یهك له میرهکانی (ملك السعيد نجم الدین كورپی ابلاغزی ارتقی)ی خاوهنی ماردین بووه. (الاعلاق الخطیره، ٥٦٤/٣، ٥٧٠).

له مانگی رهمهزانی سالی ٦٥٩/١٢٦١ز، (ملك المظفر قره أرسلان كورپی ملك السعيد الأرتقی) به سهروكایهتی وهفدیک هاته لای (هۆلاکۆ)، شهو كاته هۆلاکۆ له ناوچهکانی سنووری سهلماس بوو، لهم وهفدهیدا (مهلیکی موزهفر) ژمارهیهك میری لهگهڵ خووی هینابوو، دیاری گرانبهها و توحهفیاتی به نرخ بۆ هۆلاکۆ هینابوو، كه شهو شتانه له زوهوه باوك و باپیرانی دهستیان خستبوو، بهلام هۆلاکۆ بهمه رازی نابو، بهلكو (مهلیکی موزهفر) بهوه تاوانباری دهکات كه به نهیینی پهیوهندی به مهمالیکهکانی میسر کردوو، بۆیه بریار دهوات له سههری مهلیکی موزهفر و ههموو شهو میرانهی هاوڕی بدیت، كه ژمارههیان ههفتا میر بوو، له

نیوانیشیان میر (اسدالدین البختی) و میر (حسام الدین عزیز البختی) دهبینران. (الاعلاق الخطیره، ٣/٥٧٠، الدواداری، الدرہ الزکیه، ص٨٤).

له راستیشدا سهربازانی مهغۆل زهروو زیانیکی گهورهیان له شاری جهزیره و هۆزی بوختیدا، ههر شهمانه میرنشینهكهشیان رووخاند، ئیدی شهو پیاوانهی بوختی كه نهكوژران، بهرهو ولاتی شام و میسر رایانکردو به ولاتاندا بلابوونهوه، (أبن العبري) لهم بارهیهوه دهلیت: ههفتا ههزار كورد لهگهڵ میر (سیف الدین)ی خاوهنی جهزیره كۆبوونهوه و لهگهڵ خۆیان بردیانه سوریا. (تاریخ الزمان، ص٣٢١) (عمری)ش: ((بوختییبهكان نهتهوهبیك بوون هاوشیوهی ههمیدهكان بوون، بهلام میللهتهكهیان زۆرتر و هۆزهكهیان گهورهتر بوو، گهوره و ناودار و میری خۆیانیهان ههبوو، بهلام میرهکانیان لهناو چوون، گهورهکانیان پههرت و بلابوون، بهوهش گردیهتییهكهیان لهبهریهك ههلوهشایهوه، تهنیا كهمیکیان نهی، شهوانی تریان لهگهڵ یهك شهمانهوه و له نیوان گهڵ و میللهتانی تر تانهوه)) (مسالك الإیصار، ٣/١٣٤، صبح الأعشی، ٤/٣٧٨).

چهند كۆمهلهیهکی پیاوانی بوختی، شهوانهی له دهستی مهغۆلییهكان ههلاتبوون، هاتنه میسر و ولاتی شام، لهوی پهیوهندیان به سوپای مهملوکییهوه كرد. له وهسیهتنامهی پیشهنگی كوردان (مقدم الاكراد)، گهوهه شهو كوردانهی كه له سنورهكانی دهولتهتی مهملوکییهوه نیشتهجیبوون، هاتوو: ((با بزاین، كه دۆستایهتییه قوولهكانمان كهم نییهو چاودیرییه پیاوانهیهیهكهمان دهیانگریتهوه - واته كوردان -، ئیدی شاگری ههموو هۆزیك ههلهدهكریت، ئیمه خهلكیكین له لاماندا یهك بوختی كهم ناكات، لایهنی (دیسنی)ش لهبیر ناكهین...)) (التعريف بالمصطلح الشريف، ص١٤٩).

دوو باره دامهزراندنهوهی میرنشینی جزیره:

چهند سالیکی كهم تینهپههری، هۆزی بوختی میرنشینهكهی خۆیان سههرلهنوی دامهزراندنهوهو دهستیان گرتوه بهسههر قهلاو قولله و پیگه عاسی و پارێزراوهکانی خۆیان، تهنانهت شاری جزیرهشیان خستهوه ژیر فرمانی خۆیان.

جزیرهی ئیبن و عومه - بۆتان وهكو ناو وهكو میژوو و وهكو ئینتیماش شارێکی كوردیه، ناوه كۆنهكهی (قردۆ)یه، شهوهش ههر (كوردۆ)كهیه، سربانییهكان و تایهفه مهسیحیهییهکانی تریش ههر له سهردهمهكانی پیش ئیسلامهوه و تا سهردهمی ئیسلامیش به (باقردی) یان (باقردو)یان ناودهنا، كه شهمه سووكوردنی ناوی (بیت قردۆ) - واته: مالی كورد

- ولاتی کورده، یاقوتی حه‌مه‌وی ده‌لی: خه‌لکی باقردی ناو له شاره‌که‌یان ده‌نێن، قردی. (معجم البلدان، ۱/۳۲۷) له به‌رام‌به‌ریشیدا له‌سه‌ر که‌ناره‌کانی ده‌یله‌ شارێکی دیکه‌ هه‌بووه، به‌ ناوی بازیدی - گوندی بازفتیی نێستایه، که ده‌که‌وێته‌ سه‌ر سنووره‌کانی تورکی - سوری، ده‌شی زۆر جاریش ناوی هه‌ردوو شار پێکه‌وه‌ هاتبێت، یان پێکه‌وه‌ بێت، بۆ نمونه: بقردی و بازیدی هاوینه‌هه‌وار و جێگه‌بێکی هه‌وانه‌وه‌ی خۆشه، ناوی سازگاره‌و له‌ شیرینی و سازگاریدا وه‌کو سه‌له‌سه‌بیله. (معجم البلدان، ۱/۳۲۱-۳۲۲).

له پال ناوی (باقردی)، بۆتان تا سه‌رده‌می خه‌لیغه‌ مه‌ئومنی عه‌باسی له‌ سالانی (۱۹۸- ۲۱۸/ک/۸۱۴ - ۸۳۳ز) یان تا سالی (۲۵۰/ک/۸۶۴ز)، له سه‌رچاوه‌ی تردا به‌ ((جزیره‌ الاکرد)) واته: (جزیره‌ی کوردان) ناوی هاتووه، که ئه‌مه‌ش بێگومان وه‌رگێرانی عه‌ره‌بیه‌ بۆ جزیره‌کانی دو‌قردو، چونکه‌ کورد وه‌کو (ابن شداد) له‌ باره‌یه‌وه‌یان ده‌لێت: ((زۆر جار بۆ جێبه‌جێکردنی پێوستیه‌کانیان به‌ شوێنی هه‌وانه‌وه‌ی ده‌گرن)) (العلاقات الخطیره، ۳/۷).

له‌و میژوووه‌ش، واته: (سه‌ده‌ی سه‌یبه‌می کۆچی/ نۆیه‌می زایینی)، له‌ جه‌زیره‌ی کورداندا، یان جزیره‌ی بۆتاندا پیاویک په‌یدا بوو، میژوونوسان له‌ باره‌یه‌وه‌ی جیاوازییان هه‌یه، هه‌ندێ گوتوویانه‌ شه‌و پیاوه‌ (حسن کورپی عمر التغلبي) بووه‌ وه‌ندێکی دیکه‌ گوتوویانه: شه‌و پیاوه‌ (اوس، یان کامل کورپی اوس التغلبي، یان ابنی یوسف کورپی عمر التغلبي) بووه. بره‌وانه:

(ابن خلکان) که له (۶۸۱/ک/۲۸۲ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌ ده‌لێت: ((نازائم ئیبن و عومه‌ر کێبه‌؟ به‌لام دواتر له‌و رووه‌هه‌ گه‌یشتمه‌ راستی، شه‌ویش شه‌ویه: که پیاویکی خه‌لکی به‌رقه‌عید له‌ ناچه‌کانی سه‌ر به‌ موسل، به‌ ناوی (عبد‌العزیز کورپی عمر البرقعیدی) بینای شه‌و شاره‌ی کردووه، بۆیه‌ ناوی شاره‌که‌ دراوه‌ته‌ پال ناوی شه‌و پیاوه)). (وفیات الاعیان، ۳/۳۴۹)، که‌واشبی (به‌دلیسی) راست نه‌بووه، که بیناکردنی شه‌م شاره‌ی داوه‌ته‌ پال خه‌لیغه‌ی دووه‌می شه‌مه‌وی عومه‌ری کورپی عه‌بدولعه‌زیز. (شرفنامه، ص ۲۷۰).

شه‌م پیاوه‌ واته: (ئیبن و عومه‌ر) هه‌لسا به‌ نه‌خشه‌کێشانی شاره‌که‌ و بنیاتی نا، ئیدی له‌ورژۆژه‌ به‌ جه‌زیره‌ی ئیبن و عومه‌ر ده‌ناسرێت، نه‌ک هه‌ر شه‌مه، به‌لکو شه‌و ناوه‌ نۆیه‌ به‌سه‌ر ته‌واوی ناوه‌ کۆنه‌کانی دیکه‌دا زالبوو.

شاری جه‌زیره‌ شوێنیکی جوگرافی گرنگی هه‌بوو، چونکه‌ وه‌کو گوتمان ده‌که‌وته‌ سه‌ر شه‌و رێیه‌ی شاری موسلی به‌ شاره‌کانی باکوری جه‌زیره‌ ده‌به‌ستایه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌لکه‌وتنی له‌سه‌ر

رووباری (دیجله‌)ش گرنگیه‌کی نابوریشی بۆ زیادکرد. زه‌وییه‌کی به‌ پیت و فراوان و پڕ خێریشی هه‌بوو، هه‌ر له‌ناو شاری جه‌زیره‌ نێکه‌ی (سی) بێستان هه‌بوون. (معجم البلدان، ۲/۱۳۸، العلاقات الخطیره، ۳/۲۱۵)، به‌مه‌ وایله‌ها شه‌و شاره‌ به‌ به‌ره‌مه‌یه‌تان و هه‌ناردنه‌ ده‌ره‌وی په‌نیر و هه‌نگوین ناوبانگی ده‌رکرد. سه‌ره‌پای شه‌و وێران و خاپوربوونه‌ش که به‌ شه‌وی داگیرکرانی له‌ لایه‌ن مه‌غۆله‌کانه‌وه‌ رووبه‌رووی بووه‌وه. (صورة الأرض، ص ۲۰۲، نزهة القلوب، ص ۱۵۷، بلدان الخلافة الشرقية، ص ۱۲۳).

دیاره‌ هه‌شت قه‌ل له‌ ماوه‌ی سه‌ده‌کانی هه‌فت و هه‌شتی هه‌جری/ سه‌یژه‌ و چوارده‌ی زایینی، شه‌وکاته‌ی به‌ هۆیانه‌وه‌ میرنشینی بوختی دروستبوو، سه‌ر به‌ جه‌زیره‌ بوون، شه‌و قه‌لایانه‌ بریتی بوون له:

جه‌راحیه، قه‌لای فرح، برخو، فنک، جه‌دیده، قه‌صر، اروخ، کنکور (العلاقات الخطیره، ۳/۲۱۵) شه‌مه‌ له‌گه‌ل نێکه‌ی سه‌د گوندی ناوه‌دان (نزهة القلوب، ص ۱۵۷).

له‌ گرنگترین گونده‌کانیشی بریتی بوون له‌ (قوره‌یشی) که به‌ به‌ره‌مه‌یه‌تانی سیوی قوره‌یشی ناوبانگی ده‌رکردبوو، (معجم البلدان، ۴/۳۳۷) له‌گه‌ل گوندی (عه‌قیمی) که به‌رام‌به‌ر به‌ شاری جه‌زیره‌ بوو و ته‌نیا رووباری ده‌یله‌ لێکی جیا‌ده‌کردنه‌وه، بێستانێکی زۆری هه‌بوو. (الکامل، ۹/۱۰۷) "العلاقات الخطیره، ۳/۲۲۴).

شه‌وه‌ی له‌ میژووی میرنشینی بوختی (میرنشینی جه‌زیره‌)ی سه‌رده‌مه‌کانی داگیرکاری مه‌غۆلی و تورکی و تورکمانی (قۆناعی دووه‌م) شایانی ناماژه‌ پێدانه‌، شه‌ویه، که شه‌و میرنشینه‌ زۆر فراوان بوو و بوویه‌ یه‌ک له‌ میرنشینه‌ گه‌وره‌کانی کوردستان، ئیتر موکه‌کانی جگه‌ له‌ شاری جه‌زیره‌، که پایته‌خته‌که‌ی بوو، زیاتر له‌ چوارده‌ قه‌لای گرنگیشی گرته‌وه، له‌وانه‌ گرنگترینیان بریتی بوون له: (گورگیل) و ناوچه‌کانی ده‌روبه‌ری، قه‌لای (اروخ) که شه‌مه‌ له‌ پارێزراوترین قه‌لاکانی کوردستان بوو، لادێی ته‌نزی و قه‌لکه‌ی، قه‌لای فنک و ده‌قه‌ره‌که‌ی، ناحیه‌ی هه‌یسه‌م، ناحیه‌ی شاخ و قه‌لکه‌ی و هی دیکه‌ش. هه‌روه‌ها پیاوانی هۆزه‌ کوردیه‌کانی: (شه‌ریوری، استوری، اروخی، کارسی، جلکی، شیلدی، شیخ‌بزینی، رشکی، ماسکی، شیروانی، دنبلی، محمودی، براسی) و هی دیکه‌ش له‌ دوری میری جه‌زیره‌ کۆبوونه‌وه‌ و به‌ هه‌موویانه‌وه‌ گردبوونه‌وه‌ی خێله‌کی بوختییان پێکه‌یتنا. (شه‌ره‌فنامه، ص ۲۷۳-۲۷۴).

وهكو دهرده كه ویت، سولتانی مهملوکی له میسر و جیگره که ی به سهر ولاتی شام، کاریان کرد بۆ شهوی دهرگای په یوه نندیه کاریان له گهژ میرنشینی بوختی بکه نهوه، شه مهش له بهر شهوی سوودی بۆ ههردوو لا هه بوو.

- نهوهی دووهمی میرانی جزیره:

۱- میر سلیمان کورپی خالد و کوره که ی: میر عبد العزیز:

به دلیسی ناماژه بۆ شهوه دهکات که یه کهم کهس فه زمانه وایه تی جهزیره ی گرتنه ستۆ، له سه ردهمی مه عۆلی، میر (سلیمان کورپی خالد) ه، به لام هه شه و نه ده و بی شهوی هه و الیک له باره یوه بدات، یان ده ستینیشانی شه و میژوره بکات که تیایدا بوته میر.

حه کایهت و چیرۆکه میللیه کان ره چه له کی میر سلیمان کورپی خالید ده به نه وه سه هاره ل (خالدی کورپی وه لید)، دیاره شه پرویا که نده یه شه له وه وه سه رچاوه گرتوه که کورد زۆر به نازایه تی و قاره مانیه تیبه کانی شه ها وه له کاریگه ربوونه (واته: خالدی کورپی وه لید)، دنا خو (خالیدی کورپی وه لید) چ مندالیک ی له پاش به جینه ماوه. (شه ره فنا مه، ص ۲۶۹، ههروه ها په راویزی ژماره (۱)).

له دوا ی مردنی میر سلیمان، مولکه کانی شه و میرنشینه، له لایه ن سی کوره کانییه وه (عبد العزیز و حاجی به در و ته بدال) دابه شکرا، به مه (جهزیره ی پایته خت بووه به شی (میر عبد العزیز)، شه مهش له بهر شهوی له هه موو براکانی دیکه ی لیته تووتر و به توانا تر و ناماده تر بوو بۆ بهر پوه بردنی کاروباره کانی حکومهت. (حاجی به در) یش فه زمانه وایه تی قه لای (گورگیل) ی وه رگرت، هه رچی قه لای (فنگ) یشه بووه به شی میر (ته بدال). (شه ره فنا مه، ص ۲۷۴-۲۷۵).

له دوا ی میر (عبد العزیز) ی دامه زری نه ری دووهمی میرنشینی بوختی (میرنشینی جهزیره)، دوا ی رووخانی له سه ر دهستی هۆلاکو که شه میر (عبد العزیز) ه باپره گه وه ری میرانی فه زمانه وای جهزیره یه، له وه وه یه شه و بنه ماله فه زمانه وایه به بنه ماله ی (نازیزان) ناسراوه، شه مهش وه کو درانه پالین بۆ شه باپره گه وه یان. (شه ره فنا مه، ص ۲۷۵) له سه رچاوه مه ملوکیه کان هه یج زانیاریه که له سه ر شه و میر عبد العزیزه و براکانی دیکه ی نییه، من له و پر وایه دام که شه میر (عبد العزیز) ه، که له شه ره فنا مه وه ناوی هاتوه، میر (حسام الدین عزیزه)، که به فه رمانی هۆلاکو کوژرا.

۲- میر عزالدین احمد کورپی سیف الدین البختی (؟- ۷۶۴هـ/ ۱۳۶۲ز):

شه وه ی له سه رچاوه میژوویه کان چه سپاوه و هه یج گومانی له سه ر نییه، شه وه یه، که میری جهزیره له سه ره تای سه ردهمی تورکی جه لایری (۷۳۷-۸۱۴ک/ ۱۳۳۶-۱۴۱۱ز)، میر (عز الدین احمد کورپی سیف الدین البختی) بووه. (بروانه: ابن ناظر الحیش، تثقیف التعریف، ص ۷۷، صبح الأعشی، ۲۹۷/۷)، میر (سیف الدین) یش له (شه ره فنا مه) دا (ص ۲۷۵) وه کو کوره گه وه ری میر (عبد العزیز کورپی سلیمان) ناوی هاتوه.

میر (عز الدین) په یوه ندی پته وی له گه ل ده ولته تی مه ملوکی له میسر هه بوو، سولتانی مه ملوکیش ریزی ده گرت و پایه ی خزی بۆ داده نا، دانی پیا دنا، که (شه و فه زمانه وای جزیره و بو تانه))، بۆیه له گه لیدا نامه و نو سراوی فه رمییان ده گۆریه وه، شه و نامانه ی له میسر بۆی ده هاتن، له پله حه وت بوون که له دیوانه کانی ئینشا ئدا به ((صدرت و السامی)) ده نو سران. (صبح الأعشی، ۲۹۷/۷).

۳- میر سیف الدین عیسی کورپی عزالدین احمد کورپی سیف الدین البختی (۷۶۴- ۷۸۵هـ/ ۱۳۶۲- ۱۳۸۳ز):

میر (عیسه ددین) له سالی (۷۶۴ک/ ۱۳۶۲ز) کوچی دوا یی کرد، له جیگه یدا میر (عیسه ددین) ی کورپی فه زمانه وایه وایه وه رگرت، (صبح الأعشی، ۲۹۷/۷). به دلیسی ده لیت: میر (عیسی کورپی مجد الدین کورپی عبد العزیز) ه، به مهش پیچه وانه ی نو سه ری دیوانی ئینشا و نو سه ری مه ملوکی (ابن ناظر الحیش) ی که له: (۷۸۶ک/ ۱۳۸۴ز) کوچی دوا یی کردوه ده وه ستیته وه، که شه می دو وه میان ها وچاخی رو دا وه کانه و جه خت له سه ر شه وه ده کاته وه که نو سراوی میر (عیسی) له مانگی سه فه ر گه یش و تیایدا هه والی شه وه ی دابوو که باوکی شه وان کوچی دوا یی کردوه. (صبح الاعشی، ۲۹۷/۷).

دوا ی شه وه ی میر عیسا ده سه لات ده گریته ده ست، ئیدی نه شه ره فخان و نه میژو نو سه میسریه کانیش هه یج ناماژه یه کیان پی نه کردوه، به لام ده قیک له به رده سه شه وه رو نده کاته وه که: خاوه نی جهزیره له سالی (۷۸۳ک/ ۱۳۸۱ز) میر (سیف الدین) بووه، ده قیک ی دیکه ش له بهر ده ستوه ده لیت: مردنی میر سه فه دین، له مانگی ره جه بی سالی (۷۸۵ک/ ۱۳۸۳ز) بووه. (ابن حجر العسقلانی، إنباء الغمر، ۲۳۹/۱، ۲۸۰).

لهو بروايله دام، كه (مير سيف الدين) همر (مير عيسى كوري مير عز الدين احمد كوري مير سيف الدين) خوځه تي، چونكه وا دهرده كه ويته كه نه مه نازناوي باپري خوځي وه رگرتبیت، كه (سيف الدين) بووه، نه وهش كارتيكي باو بووه له نيو ميرانسي كورده دا، يه كييك بيت نازناوي باپره ي خوځي هلبگريت.

۴- مير تهبدال (عبداللله) (۷۸۵ك/ ۱۳۸۳ز --؟):

به دليسي له دستنیشانکردنی ناو و ناسنامه، نهو ميره ي شويني مير (سيف الدين عيسى) گرته وه، له پاشه خوځي، له گهڙ ميژوونوسي ميسري ناسراو به (ابن حجر العسقلاني) ريک ناکه ويته، نهو هتا به دليسي ده ليت، كورو پارچه كه ي جگه ري خوځي، (بدرالدين) جينگه ي باوكي گرته وه، هندی زانياري گشتيشي له باره وه ددهات، كه نه م زانياريانه له سه همر ميرتيكي دادگر بهرام بهر به ميلله ته كه ي خوځي ده چه سپيت، دواي مردني نه مهش، له فرمانره وايي ميرنشينه كه دا مير (تهبدال) ي كوري جينگه ي گرته وه. (شهرفنامه، ص ۲۷۶- ۲۷۷) نه گه نه مهش راست بيت، نهوا مير تهبدال ده بيته نهو ي مير سيف الدين عيسى، به لام (ابن حجر) له گيړانه وه ي خوځيدا، كه زور روشن نييه، ده ليت: له دواي مردني سيف الدين، براهي به ناوي (عزالدين احمد) و (عبداللله) ي كوري و كه سيكي ديكه به ناوي (عهلي تهيره) له شوينيدا ده سه لاتيان گرته ده ست، (عهلي تهيره) پيش (ابن بكر) ي كوري مرد. (?)، له شوينيكي ديكه شدا، جه خت له سه نهو ده كاته وه، كه ((گه وه ي بوختييه كان)) له سالي (۷۸۷ك/ ۱۳۸۵ز) دا (عبد الله البختي) بووه. (انباء الغمر، ۱/ ۲۸۰، ۳۰۳).

۵- (مير عز الدين البختي) ي هاوچاخي غه زواته كاني ته يموري له ننگ بو سه ر كوردستان (۷۸۹-۸۰۷ك/ ۱۳۸۷-۱۴۰۵ز):

به دليسي ده گيړي ته وه، ده ليت: (مير عز الدين) كوري مير (تهبدال) ه، له شويني باوكيدا بووه ميري ميرنشينه كه. (شهرفنامه، ل ۲۷۷) به لام به دور نازنري نه مه مامي مير تهبدال بي، نهو ي (ابن حجر) له كاتي مردني مير سه يغه ددين له سالي (۷۸۵ك/ ۱۳۸۳ز) ناماژي بو كرديو، نه وهش نازنين كه كه ي بووه ته ميري جه زييره. رننگترين رووداويكي سه رده مي مير (عز الدين) روويه روويونه وه ي ولاتي جزيره و تهواوي ناوچه كاني ديكه ي كوردستان بو، بو داگير كاره ته يموريه كان.

نهو هتا له زستاني سالي (۷۹۶ك/ ۱۳۹۴ز) (ته يمور) بو جاري دووم له ريگه ي به غدا - تکریت - كهركوك - ههولير - موسل گه يشته وه ههريمي ديار به كر، له دواي خوځي ويرانه يه كي زوري جي هيتشت، به لام پيش نهو ي پيشه ننگي سوپا كه ي بگاته سه ر سنوره كاني شاري جه زييره، مير (عز الدين) چوه پيشوازي و له بهر دهستي راوه ستا، سوژ و گويړايه لي خوځي بو راگه ياندا، ديار ي گرانبه هاي پيشكه شکرد و واده ي نهو ي پيدا، كه قوت و پاره بو پشتگيري سوپا كه ي بنيريت، به مه ته يمور داني به ده سه لاته كه يدا له سه ر ولا ته كه ي داناو ريگه ي پيدا بگه ري ته وه باره گاي فرمانره و اويي كوردي خوځي، به لام شيخي بوختي كه يه ك بو له پياواني بوختي، له گهڙ مير (عز الدين) نه گه رايه وه جه زييره، به لكو له تهك (ته يمور) دا مايه وه. (شامي، ظفرنامه، ص ۱۴۹- ۱۵۰، يزد ي ظفرنامه، ۱/ ۴۷۸- ۴۷۹، الغياشي، التاريخ الغياشي، ص ۱۹۰).

ته يمور عاده تي وا بوو كه پاره و ساماني زوري لهو مير و فرمانره و ايانه ودره دگرت كه گويړايه لبيان ده كرد، واته ديار ي و پاره و توجه فيات و شته ده گمهن و ناوازه كان و (المدايا التسع) و هي ديكه ش، به مه بريكي گه وري شتي رننگي له لا كوځيو وه، ويستي بياننيري بو مال و منداله كاني له شاري سولتانيه ي نازه رييجان، لهو كاته شيخي بوختي نه م هه له ي قوسته وه، مؤلته ي له ته يمور ودرگرت بگه ري ته وه جه زييره، له مه شدا مه به ستي نهو بوو، لهو كاته يدا، كه كارواني مال و سامانه كه ي ته يمور به جه زييره دا تيده په ريت، بيته سه ر كاروانه كه ي و ده ست به سه ر هه موو نهو پاره و توجه فياته گرانبه هايانه دا بگريت، كه ته يمور به زور له خه لك و به تايهت له مير (عزالدين) ي ودرگرتبوو كه وه كو گوتان مير عزالدين به ناچاري نهو مال و سامانه ي به ديار ي بو بردبوو، ئيدي ته يموريش ريگه ي ددهات، شيخ ده گه ري ته وه جه زييره و خوځي ناماده ده كات، بويه كه كارواني ديار ي و ده سته كه و ته كاني ته يمور ده گاته نزيك جزيره، شيخي بوختي و پياوه كاني به سه ر كاروانه كه داده دن و به تهواوي نهو ي پيايه لبيان ده سين و راده كه نه قه لاي جه زييره، لهوي خوځيان قايم ده كن. كاتيكيش ته يمور بهو هه واله ده زانيت، دوو جار داوا له مير (عزالدين) ده كات، شيخي بوختي ناوبراو به ده سته وه بدات، نه گه رنا تهواوي ولاتي جه زييره به قه لاي هوژه كانيه وه راده ماليت، به لام مير (عز الدين) نه م داوايه ي ته يموري له ننگي ره تکرده وه و نهو يش له قه لادا خوځي قايم كرد، بو بهر گري كورديش پشتي به قايمي قه لاکه و ناوي رووباري ديچله به ست. (ظفرنامه يزد ي، ۱/ ۴۷۸، شرفنامه، ۲۷۷- ۲۷۸).

له بهر نهو له مانگي جه مادي يه كه مي سالي (۷۹۶ك/ ناداري ۱۳۹۴ز) دا، ته يمور به تهواوي سوپا كه يه وه له رووباري ديچله په ريبه وه هيرشي هيئايه سه ر شاري جه زييره، شاره كه ي

داگیرکرد، تالانکردن و راوړووتی تیدا حلال کرد، ههروهه زۆریه قهلاته کانی دهوروبه ښو دسه لاتنی خوئی ملکه چ کرد، نه وانیش رووبه رووی تالان و راوړووتی بوونه وه، ئیدی سهر بازه کانی ته یور بئی ژمار مهر و مالات و نسیپ و نازه لانی دیکه یان به تالان برد. (ظفرنامه شامی، ص ۱۵۰، ظفرنامه یزدی، ۱/ ۴۷۹، شرفنامه، ص ۲۷۸).

دوای نهم رووداوه، له باره ی هوی هه لسانی ته یور به داگیرکردنی شاره که یان و نه وه ی به سهر میر (عزالدين) دا هات، قسه یه که له نیو خه لکی جهزیره بلاو بووه وه، جیا یه له وه ی سهر چاوه ته یور یه کان بلاویان کرد و ته وه، ناواخنی نه قسه یه نه وه یه: میر (عز الدین) خوئی له ته یور شارده وه، چوه نیو پیاوانی هوزی (اروخی) - خاوه نانی قه لای اروخ - و ته وای نه و ماوه یه ی ژبیانی مابووه وه، به شه قاوه ت و کوله مهرگی به سهر برد. (له باره ی نهم قسه یه به دووردوریژی، پروانه: شرفنامه، ص ۲۷۸).

به لام له راستیدا میر (عز الدین) له گه ل نه و زه بره گه وره یه ش، که له سهر دهستی ته یور به ی که وت، به پیچه وانه ی نه وه ی له شه رفنامه دا هاتوه، تا دوای سالی (۱۷/ ک / ۱۴۱۴ ز) به میریتی مایه وه، میرنشین که شی پاریزگاری له دهسه لات و سهر به خوئی خوئی کرد، به تابه ت دوای نه وه ی له سالی (۷/ ک / ۱۴۰۴ ز) ته یور مرد و کیشه و مملانی که و ته نیوان مندان و نه وه کانی.

نه و تا له سالی (۱۷/ ک / ۱۴۱۴ ز) دا هه ریه که له میر (عز الدین البختی) و میر (توکل الکردی) خاوه نی (شرانش) و (میر محمد الحزرقیلی) خاوه نی قه لای (حزرقیل)، و لامی داوی فه قیبه ی شافعی ده مارگیر (جلال الدین محمد کوری عزالدین الخلوانی) یان دایه وه ښو شه ری ئیزیدیه کان و قه لچو کردنیان، ئیدی هه مو نه وانه به ره و لالش هاتن، زوزیکسی کورده ئیزیدیه کانیان به دیل گرت. قوبه که یان خابور کرد، قه بره که ی (عدی کوری مسافر الهکاری) ی شیخی ئیزیدیان هه لته کاند، ئیسک و پرووسکه که یان ده ره ی ناو، له بهرچاوی نه و ئیزیدیان ه ی به دیلیان گرتبو، سووتان دیان. (السلوک، ۱/ ۴ - ۲۹۳ - ۲۹۴).

نه و هه لویسته ی میر (عز الدین البختی) له دژی کورده ئیزیدیه کان، نه و ده ده رده خات که دیاره بهر له و میره، به ماوه یه کی دریز میرانی جهزیره وازیان له دینی ئیزیدی هیناوه و بوونه ته موسلمان، واته بنه ماله ی فرمانر هوی بوختی زووتر وازیان له دینی ئیزیدی هیناوه، به لام هندی له هوزه کانی دهوری (گورگیل) ی سهر به میرانی جهزیره تا هاتنی سهرده می عوسمانی له سهر ئیزیدی مابوونه وه. (شهرفنامه، ص ۲۷۳).

بهر له و میژووه ش سالی (۸/ ک / ۱۴۰۶ ز) میری جهزیره له گه ل میر و پینشه و کورده کانی دیکه دا په یوه ندییان کرد به (قره یوسف القره قوینلو)، نه وه ش نه و کاته ی که ناوبراو له ولاتی شام گه راپه وه - نه مه ش نه وه ده گه یه نییته که سهره رای شالاوه به رده وامه کانی ته یور، نه و میرنشین هه ماوه ته وه و نه و شالاوه نیان توتانیوه به ته وای بیرووخینن. هه روه ها له و گیرانه وانه دا، دیسانه وه نه وه ش به دیار ده که ویت که میر (عزالدين) یش تا بیست سالی ش شالاوه کانی ته یور، هه ر له ژبیان مابووه و له میرایه تی جهزیره ش ماوه ته وه. (کتاب دیار بکریه، ص ۵۷).

میر (عزالدين) له سهر بهرنامه ی باب و باپیرانی و سیاسه ته که ی نه وان بهرام بهر به ده ولته تی مه ملوکی له میسر هه ر به رده وامبوو که نه مه ښو نه و کاته گه وره ترین ده ولته تی ئیسلامی بوو. جگه له وه میر (عزالدين) پاریزگاری له په یوه ندیبه باشه کانی له گه ل سولتانی مه ملوکی و جیگره که شی له شامدا کرد، نه مه ش چونکه چ ده ولته تی مه ملوکی و چ میرنشین کور دیبه کانی پتو یستییان به وه بوو که په یوه ندیبه کانی نیوانیان به هیژ بکه ن و به ره و پیچی به ن، ښو نه وه ی هه ول و کوششه کانیان یه کبخن و رووبه رووی شالاوه کانی (ته یوری له نگ) یان بکه نه وه. ښو نه وه ی بهر له داگیر کاریه کانی بگرن و هه وله فراواغوزیبه کانی له سهر حسینی زوی و زاری ناوچه کانی خو یان له بار به ن، نیتر له میانی نه و په یوه ندیبه ی نیوان هه ر دوو لا نامه و نووسراوه کانی جیگری سولتانی مه ملوکی به سهر شامه وه که له پله ی شه ش بوو، ده گه بیشتنه جهزیره و میره که ی، نه و جیگره له دیوانی ئینشادا به ((الجناب العالی)) ناوده را. (صبح الأعشی، ۸/ ۲۲۶).

سهرچاوه کان هه والی سهره نجام و کو تایی میر (عزالدين) مان پی ناده ن، (قه زوینی) ناماژه ښو نه وه ده کات، که (اسکندر کوری قره یوسف القره قوینلو) له سالی (۸۲۸ هـ / ۱۴۲۵ ز) نازه ربیجانی داگیر کرد، (عزالدين) پاشای کوردیشی کوشت. (لب التواریخ، ص ۲۱۴)، به لام به دوور ده زانری، نه و میره کوژراوه، میر (عزالدين) ی بوختی بیته، به لکو زیاتر را ښو نه وه ده چیت، که میری کوژراو میر (عزالدين شیتر الهکاری) ی ناسراو به ((ملک کردستان)) بیته، که نه و دهسه لاته کانی تا نازه ربیجان دریزده بووه وه.

۶- میر مجد الدین (له دهوروبه ی سالی ۸۲۰ ک / ۱۴۱۷ ز دهسه لاتنی گرتنه ده ست): زانیاریه کانی به دلیسی سه باره ت به میره کانی جهزیره و ریزبه ندیبه کانیان له گه ل نه و زانیاریه که مانه ی له سهرچاوه فارسی و مه ملوکیبه کاند ا به دیده کرین، به پیچه وانه ی یه ک

دهه‌ستنه‌وه، نه‌وه‌تا به‌دلیسی ده‌لئیت: له دواى مردنى مير (عزالدين) مير عه‌بدال (ابدال) كورپى جينگه‌ى گرت‌ه‌وه، بووه ميرى جه‌زيره و سه‌ره‌كايه‌تى هؤز و عه‌شيره‌ته‌كانى گرت‌ه‌ده‌ست، به‌لام له ده‌سه‌لاتدا زؤر ته‌مه‌ن دريژ نه‌بوو، نه‌وه‌بوو دواى ماوه‌يه‌كى كه‌م و زوو مرد، له دواى نه‌وه (ابراهيم) كورپى جينگه‌ى گرت‌ه‌وه. نه‌مه‌ش ديسان‌ه‌وه زوو مرد و ماوه‌ى ده‌سه‌لاته‌كه‌ى نه‌وه‌نده نه‌بوو شياوى باس بيٽ، به‌لام له پاشه‌خوى سى كورپى جيه‌بشت، بريتى بوون له: (مير شه‌ره‌ف و مير به‌در و كاك محمد)، يه‌كه‌مياى جينگه‌ى باوكى گرت‌ه‌وه و بووه ميرى جه‌زيره، به‌لام نه‌وه‌ش پاش ماوه‌يه‌كى كه‌م له فه‌رمان‌په‌وايى وه‌كو باب و باپيرانى خوى به‌زويى سه‌رى نايه‌وه. (شه‌ره‌فنامه، ل ۲۷۹) ئيدى باسى چ ميريكيش ناكات به‌ ناوى (مجد الدين).

له هه‌مان كاتدا، له گوته‌كانى (ابى بكر الطهرايى) به‌ روونى نه‌وه ده‌رده‌كه‌ويٽ كه‌ مير، يان فه‌رمان‌په‌واى جه‌زيره له ده‌روبه‌رى سالى (۸۲۵ك / ۱۴۲۲ز) مير (مجد الدين) بووه، نه‌وه ميريكى به‌هيژ بوو، خاوه‌نى سوپايه‌كى نيزامى گه‌وره بوو به شيوه‌يه‌كه كه (اسكندر كورپى قره يوسف) داواى يارمه‌تى عه‌سكهرى ليكرد به ده‌ميه‌وه چوو و سى هه‌زار پيساوى له سوپاكه‌ى خوى له‌گه‌ل بوو. (كتاب دياربكرىه، ص ۷۸-۷۹).

به‌لام په‌يوه‌ندى خزمايه‌تى نيوان مير (مجد الدين) و نه‌وه ميرانه نازانريٽ كه به‌دليسى ناوى هيټاون.

۷- مير نه‌بدال - (عبدالله‌ى دووهم) (پيش سالى ۸۴۱ك / ۱۴۳۷ز):

رووغان كرده‌وه كه به پيى گوته‌ى به‌دليسى مير نه‌بدال ماوه‌يه‌كى زؤر فه‌رمان‌په‌وايى نه‌كرد و گيانى سپارد، به‌لام سه‌رچاوه فارسىيه‌كان باس له‌وه ده‌كه‌ن كه (نه‌بدال بيك) فه‌رمان‌په‌واى جه‌زيره و (ملك خلف الايوبى) ميرى (حصن كيفا) له سالى (۸۴۱ك / ۱۴۳۷ز) له پال سوٽتان (حمزه كورپى قره ايلك عثمان الاق قوينلو) وه‌ستان، له روويه‌روبوونه‌وى (أصفهان كورپى قره يوسف القره قوينلو) دا. (كتاب دياربكرىه، ص ۱۳۱، حسن روملو، أحسن التواريخ، ۱ / ۲۳۱).

نه‌مه‌ش له‌وانه‌يه نه‌وه بگه‌ينيٽ، كه مير (نه‌بدال) به پيچه‌وانه‌ى نه‌وه‌ى به‌دليسى گوته‌ى، تا نه‌م سالى تامازهى بو كرا، به ميرى جه‌زيره مابووبيته‌وه، يان له‌وانه‌يه نه‌وه مير (نه‌بدال) ه، هه‌مان مير (نه‌بدال كورپى مير عزالدين) نه‌بوويٽ، هه‌روه‌ها ده‌شيت مير (مجد الدين) بوويٽ.

(ابن تغرى بردى) پيش به پيچه‌وانه‌ى (ابى بكر الطهرايى و حسن روملو) ده‌لئيت: خاوه‌نى جه‌زيره له سه‌رده‌مى سوٽتانى مه‌ملوكى (ملك العزيز يوسف) (۱۳ ذى الحجه ۸۴۱ك - ۱۹ ربيع الأول ۸۴۲هـ) بريتى بوو له مير (عمر البختى) (النجوم الزاهره، ۱۵ / ۲۲۴).

ده‌كرى گوته‌كه‌ى (ابى بكر الطهرايى) پيش به راستر وه‌ربگيرى، چونكه نه‌وه نزيكتر بووه له شويى رووداوه‌كان و ميژوونووسى ده‌ربارى (آق قوينلو) بووه، هه‌روه‌ها ميژوونووسى سريانيش (ادى السرينى) كه خه‌لكى دياربه‌كره و هاوچاخى رووداوه‌كانه، ده‌لئيت: مير عبدالله تا دواى سالى (۸۵۹هـ / ۱۴۵۵ز) به ميرى مايه‌وه. (مار اغناطيوس، تاريخ طوعابدين، ص ۱۰۴-۱۰۶).

۸- مير به‌در (به‌درو) بيك (? - ۸۷۳هـ / ۱۴۶۹ز):

مير به‌در (به‌درو بيك) له ميره گه‌وره‌كانى جه‌زيره‌يه، بو ماوه‌يه‌كى دريژ فه‌رمان‌په‌وايى كردوو، دوور نيبه ته‌مه كورپى مير نه‌بدال بيٽ، يان كورپى مير ئيراهيمى كورپى مير نه‌بدال بيٽ، (شه‌ره‌فنامه، ص ۲۸۲)، له سه‌رده‌مى ته‌مه‌دا مير أوزون حسن الاق قوينلو (حسن الطويل) (۸۵۷- ۸۸۲هـ / ۱۴۵۳-۱۴۷۸ز) سه‌ريه‌لدا.

(حسن الطويل) له به‌رامبه‌ر ميرنشين و ده‌سه‌لاته كوردييه‌كانى دياربه‌كر و شه‌رمينيا، په‌په‌ره‌وى سياسه‌تيكى دوژمنايه‌تى فراوانخاوى كرد، هه‌ندى‌كيانى رووخاند و هه‌ندى شوپى گرنكى له ئيره و نه‌ويى كوردستاندا داگير كرد، نه‌وه‌تا له سالى (۸۷۳ك / ۱۴۶۹ز) دا سه‌ركردايه‌تى سوپايه‌كى گه‌وره‌ى كرد و له (دياربه‌كر) هوه به‌رهو (جه‌زيره) هيرشى هيټنا، ژماره‌يه‌كه مير و فه‌رمان‌په‌واش له‌وانه: دارزغا نامه‌د و دارزغا بيجك و فه‌رمان‌په‌واى شاره‌كانى شه‌نگال و موسل و ته‌له‌عفه‌ر به خويان و هيژه‌كانيان هاتنه پالى. هيژه‌كانيان كه له پينج هه‌زار سوار پينكه‌دهات، گه‌ماروئى شارى جه‌زيره‌يان دا، دواتر ده‌ستيان به‌سه‌ردا گرت، ئينجا قه‌لاى ساق (شاخ) پيش ملكه‌چيتيى نواند، به‌مه مير (به‌درو بيك) رايكرد و خوى له قه‌لاى (كارسى) توندكرد، ميرانى توركمانيش گه‌مارويان خسته سه‌ر قه‌لاى ناويراو، بويه مير (به‌درو) ناچار نه‌وه قه‌لايه‌شى به‌ده‌سته‌وه دا. (كتاب دياربكرىه، ص ۵۴۲ - ۵۴۳).

به‌دليسى ده‌لئيت: هيژشه‌كه‌ى (حسن الطويل) بو سه‌ر جه‌زيره، له سه‌رده‌مى مير (كاك محمد) براى (مير به‌درو) بوو، نه‌وه‌ش به‌بى هيچ گومانتيك هه‌له‌يه، چونكه (أبا بكر الطهرايى)

یه کتیک بووه لهوانه‌ی له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌و هێرشه بووه، که (أوزون حسن) کردییسه سهر میرنشینه‌کانی دیاربه‌کر، جگه له‌وه‌ش ناوبراو میژوونوسی دهرباری (أوزون حسن) بووه، کتیبه‌که‌ی له‌ سالی (۸۷۵/۱۴۷۰ز) نووسیوه، واته دوو سال‌ دوا‌ی داگیرکردنی جه‌زیره.

دیاره‌ئ‌ه‌م هێرشه‌ی (حسن الطویل) بووه هۆی وێران و خاپورکردنی ولاتی جه‌زیره، به‌ هۆیه‌وه‌ی زۆریه‌ی پیاو و ناودارانی بوختی گیانیان له‌ده‌ستدا، میر و براکانیشی بوونه‌ دیلی تورکمانه‌کان، ئ‌ه‌وان بۆ عیراقیان دوورخستنه‌وه‌، جه‌زیره‌شیان به‌ ده‌وله‌تی (آق قوینلو) به‌سته‌وه‌، (حسن الطویل) فه‌رمانه‌وه‌یای جه‌زیره‌ی به‌ پیاویکی تورکمان به‌ ناوی (جلیبی بیگ) به‌خشی. (کتاب دیار بکریه، ص ۵۴۲، شه‌ره‌فنامه، ل ۲۷۹).

۹- میر شه‌ره‌فخان کوری میر به‌دره:

میر شه‌ره‌فخان له‌و پیاوانه‌ی هۆزی بوختی بوو که له‌ ده‌ست (حسن الطویل) دهربازیان ببوو، ئ‌ه‌و له‌ جه‌زیره‌ه‌لات و خۆی له‌ ناوچه‌یه‌کی دوور شارده‌وه‌، تیایدا وه‌کو که‌سیکی ساده‌ خۆی پیشانده‌دا، له‌ژیره‌وه‌ش له‌ هه‌ولتی ئ‌ه‌وه‌دا بوو، هه‌لیکی بۆ دروستبیت، بۆ ئ‌ه‌وه‌ی شاری جه‌زیره‌ رزگارباته‌وه‌ و تورکمانه (ئ‌اق قوینلو)‌کانی لی‌ و ده‌درینی.

ئ‌ه‌وه‌بوو له‌ سالی (۸۹۷/۱۴۹۲ز) یه‌وه‌ لاوازی و له‌به‌ریه‌که‌ه‌له‌شانه‌وه‌ رووی له‌ دامه‌زراوه‌کانی ده‌وله‌تی (ئ‌اق قوینلو) کرد، ئ‌یدی شله‌ژان و بی‌ سه‌رویه‌ری هه‌موو ولاته‌که‌ی گرت‌ه‌وه‌ و کێرکیی نیوان میره‌کانی (ئ‌اق قوینلو) له‌سه‌ر ده‌سه‌لات ده‌رکه‌وت، رۆژ به‌ رۆژ توندترده‌بوو، ئ‌ه‌مه‌ش له‌ کاتی‌کدا که‌ ده‌سه‌لاتی رۆژی و سیاسی سه‌فه‌ویه‌کان رۆژ به‌ رۆژ له‌ نیوان خه‌لکی‌دا زۆر ده‌بوو، به‌م شیویه‌ی دوا‌ی سی سال‌ له‌ چاوه‌روانی و خۆ‌ونکردن، ئ‌ه‌م باره‌ ناوخۆیه‌ی ده‌وله‌تی (ئ‌اق قوینلو) بووه هه‌لیکی زی‌پین بۆ میر شه‌ره‌فخان بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی سه‌روه‌ریه‌کانی باب و باپیرانی، ئ‌یدی قۆزتیبه‌وه‌ به‌ کاره‌کیش سه‌رکه‌وت له‌ گه‌راندنه‌وه‌ی شاری جه‌زیره و ته‌واوی قه‌لاو پی‌نگه‌ پارێزراوه‌کانی بوختیه‌یه‌کان، دوا‌ی ئ‌ه‌وه‌ فه‌رمانه‌وه‌یای ئ‌ه‌و ناوچانه‌ی گرت‌ه‌وه‌ ده‌ست. (شه‌ره‌فنامه، ص ۲۷۹-۲۸۱).

به‌رزیکانی - البرزیکانیه - البرزیکان:

ئ‌ه‌مه‌ له‌ هۆزه‌ گه‌وره و ناسراوه‌کانی کوردی شاره‌زور و هه‌ریمی چیاکانه - کوردستانی رۆژه‌لات له‌ سه‌رده‌می عه‌باسی -، به‌لام ناکری‌ به‌ وردی ده‌ستنیسانی شوینه‌کانی تیدا

هه‌وانه‌وه‌ی بکریت، هه‌رچی سه‌باره‌ت به‌ ناوه‌که‌یه‌تی: ئ‌ه‌وا چ گومانی تیدا نییه‌ که‌ ئ‌ه‌م ناوه‌ی ناویکی کوردیه‌، پینکه‌اتوه‌ له‌ (به‌رز - العالی)، به‌لام (مسعودی) به‌ هه‌له‌ ناوه‌که‌ی کردۆته‌ بوزیکان. (التنبیه‌ والإشراف، ص ۹۴)

سه‌رۆکی ئ‌ه‌م هۆزه (حسنیه کوری حسین البرزیکانی) بوو، له‌ ده‌وره‌یه‌ری سالی (۳۴۸/۹۵۹ز) له‌ ناوچه‌کانی شاره‌زور و دینه‌وه‌ر میرنشینیکی دامه‌زراند، ئ‌ه‌و میرنشینه‌ له‌ سه‌رده‌می کوره‌که‌یدا میر (به‌در کوری حسنویه) (۳۶۹ - ۴۰۵/۹۷۹-۱۰۱۴ز) که‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی ولاتی شاره‌زور و هه‌ریمی چیاکانی خسته‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خۆی، بووه یه‌کتیک له‌ میرنشینه‌ به‌هێز و گه‌وره‌کان، ئ‌یدی ئ‌ه‌و میرنشینه‌ به‌ میرنشینی (هه‌سنه‌وه‌یه‌ی به‌رزیکانی) ناسرا. (بۆ زانیاری زیاتر له‌م باره‌یه‌وه‌ بروانه: حسام الدین النقشبندی، الکرد فی‌ الدینور وشه‌رزور، أطروحة ماجستير غیر منشورة، جامعة بغداد ۱۹۷۵).

سه‌یر ئ‌ه‌ویه‌، دوا‌ی رووخانی ئ‌ه‌و میرنشینه‌، هه‌والی ئ‌ه‌م هۆزه‌ش له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ون ده‌بیت، وا پینده‌چیت، دابه‌شبوویته‌ سه‌ر چه‌ند تیره و گروپیکی بچوک بچوک، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ناویکی نوی‌ ناسرابیت، به‌لام له‌گه‌ل‌ ئ‌ه‌وه‌شدا زنجیره‌ی میرانی به‌رزیکان، به‌ شکستی میرنشینه‌که‌یان و نه‌مانی هۆزه‌که‌یان، ناویان ون نه‌بوو، ئ‌ه‌وه‌تا بۆ ئ‌ه‌وه‌ی وه‌کو به‌دلیسی ده‌یلیت، ئ‌ه‌گه‌ر گوته‌که‌ی راست بیت، هه‌موویان ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر میر (هلال کوری به‌در کوری هه‌سنه‌وه‌یه‌ی) (شه‌رفنامه، ص ۴۹۵)، که‌ ناوبراو له‌ کۆتاییه‌کانی سالی (۴۰۵/۱۰۱۴ز) له‌ شه‌رێکی له‌گه‌ل‌ (شمس الدوله‌ البویه) کوزرا (الکامل، ۷/ ۲۷۳- ۲۷۴).

هه‌روه‌ها سو‌فی و واعیزی ناسراو عبدالقاهر کوری عبدالله کوری محمد کوری عه‌مه‌ویه‌ی سه‌هره‌وه‌ردیی کوردی (۴۹۰-۵۶۳/۱۰۹۷-۱۱۶۷ز)، که‌ پرۆپاگه‌نده‌ی ئ‌ه‌وه‌ی ده‌کرد، ده‌چیت‌ه‌وه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می پی‌غه‌مبه‌ری خوا ئ‌ه‌بی به‌کری صدیق (زه‌زای خوا‌ی له‌سه‌ر)، له‌ راستیدا ئ‌ه‌م پیاوه‌ له‌ ئ‌ه‌وه‌ی میر (هه‌سنه‌ویه‌ی کوردی) بووه. (الذهبی، تاریخ الاسلام، حوادث (۵۶۱-۵۷۰هـ)، ص ۱۶۷، التادفی، قلاند الجواهر، ص ۱۰۰).

- بزین - شیخ بزینی:

(ابن العماد الخنبلی) که‌ له‌ (۱۰۸۹/۱۶۷۸ز) کۆچی دوا‌ی کردووه‌ ده‌لێت: ((بزین به‌ کۆکراوه‌یی و به‌ بچووکه‌کراوه‌یی هۆزیکه‌ له‌ کوردان)) (شذرات‌ الذهب، ۸/ ۳۳۱)، له‌وانه‌شه‌ بزینی هه‌ر بریتی بیت له‌ هۆزی شیخ بزینی خۆی، که‌ له‌ بنجدا له‌ هۆزه‌کانی قه‌لا‌ی (دیره‌)ی

سەر بە دەقەری تەنزی (تەنزه)ی سەر بە جزیرەى بۆتان بوو (شرفنامه، ص ۲۷۴)، بەلام بەشیکیان لەوی هاتنه خوار و بەره کوردستانی باشوور هاتن، بە درێژایی کەناری چەپی زایی خواروو لە ئالتون کۆیری بۆ تەقەتەق نیشته جی بوون.

ئەوانەى سەر بە (بزیڤن)، فەقیهێ شافیعی (عبدالرحمن کوری اصفهان) و (عبدالله)ی کورینه، کە (عبدالله) زانسته کانی نهحو و سەرف و مەنتیق و بەلاغەى لەلای باوکی و لەلای زانایانی سەر دەمه کەى خویندوو، لە سالی (۹۶۲/ک/۱۵۵۵ز)، لە شارى (قەصیری) (شام) کۆچی دوایی کردوو. (شذرات الذهب، ۸ / ۳۳۱-۳۳۲).

– بەشنهوی: البشنویة – بجنو – بەژنهوی Badhnawi:

بەشنهوی هۆزێکی گەورەى کوردانه، لە کۆنه وه لە هەریمی جزیرەى کوردستانی باکور بوونه. وه کو هاوسۆ باشوریه کەى هۆزی (بوختی – بۆتانی)، میژوویه کی دێرنیان ههیه، که له دواى (بوختی) دووم گهوره ترين هۆزه.

(ابن الأثیر) له مادهی (البشنوی) دا ده‌لێت: ((تایه‌فیه‌کی گه‌وره‌ی کوردان له لادیکانی جزیره‌ی ئیبن و عومه‌ر به‌و ناوه‌ ناسراون، قه‌لایه‌کیان هه‌یه، به‌ قه‌لای فنک به‌ناویانگه‌)) (اللباب فی ته‌ذیب الأئساب، ۱ / ۱۵۷).

به پیتی گێرانه‌وه‌یه‌کی میلی نیچه میژوویی، که له نیوان کوردان باوه، به‌دلیسی له هه‌واله‌ین و راوییه‌ گرنگیده‌ره‌کان به‌ میژووی هۆزی به‌شنه‌ویی بیستوه، که: ناوی ئەو هۆزه‌ی به‌شنه‌وی، له ناوی کەسیکه‌وه‌ هاتوه، ناوی (به‌جنو)، (به‌ژنو)، بووه، وه‌کو (بوختی) سەر به‌ زنجیره‌ی فەرمانه‌وايانی جزیره و میرانی بۆتان بووه، دواتر له‌سه‌ر ده‌سه‌لات ناکۆکی و مەملانی له‌ نیوانیان روویداوه، وه‌کو ناماژه‌ی بۆ کرا، ئەمه‌ درێژه‌ی کیشاوه، تا سه‌ره‌نجام ده‌سه‌لات بۆ (بوختی) یه‌ کلابوه‌ته‌وه، (به‌جنو)ش به‌ره‌ (حصن کیفا) رایکردوو. به‌ پیتی بیرواوه‌ری باوی نیو کوردانی جزیره‌ش، که له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ ده‌خریته‌ روو: کورد هه‌ر هه‌موویان له‌و دوو برایه‌ (به‌جنو) و (به‌ختو) په‌یدا بوونه. (شرفنامه، ص ۳۲۰).

وه‌کو دیاریشه‌ ناوی ئەو هۆزه به‌ کوردی بریتییه‌ له‌ (به‌ژنو – به‌ژنه‌وی)، له‌ (شه‌ره‌فنامه‌)ش (بجنو – بجنوی) هاتوه، میژوونوسه‌ موسلمانه‌کان به‌ (به‌شنه‌وی)یان تۆمارکردوو.

بەشنه‌ویییه‌کان به‌ ده‌مارگیری و خۆپه‌سندی و هه‌روه‌ها به‌ که‌ره‌م و پیاوه‌تی و عیزه‌تی نه‌فس و میوانپه‌روه‌ری ناویانگیان ده‌رکردوو، (ابن الأثیر) میژوونوس چوه‌ته‌ ناویان له‌ نزیکه‌وه‌ ناسیونی و زانیویه‌تی چ سروشت و سیفه‌تیکیان هه‌یه، چونکه‌ خۆی له‌ دایکبوی جزیره‌ی بۆتانی نزیک ولاتی به‌شنه‌وییانه، له‌ سالی (۵۵۵/ک/۱۱۶۰ز)، بۆیه‌ پێیدا هه‌لدان و به‌م شیوه‌یه‌

سوپاسی ناویانگ و میژووه‌که‌یانی کردوو: ((مه‌به‌ستی باشیان هه‌یه، ئەمه‌کدار و ده‌مارگیرن، ده‌ستی هه‌ر که‌سیک ده‌گرن، په‌نایان بۆ ببات، ئیتر نایده‌نه‌وه‌ ده‌ست ئەوه‌ی به‌دوایدا دیت، هه‌ر کێبه‌ک بیت و ناسراو، یان بیگانه‌ بیت)) (الکامل، ۹ / ۱۲).

(یاقوت)یش زانیاری زیاتر ده‌دات ده‌لێ: ((پیاوه‌تی و نازایه‌تییان هه‌یه، ئەوه‌ی په‌نایان بۆ ببات، ده‌پیارێزن و چاکه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کهن)). (معجم البلدان، ۴ / ۲۷۸)، (قزوینی)ی که له‌ (۶۸۲هـ/ ۱۲۸۳ز) کۆچی دوایی کردوو هه‌مان شت له‌ باره‌ی به‌شنه‌ویییه‌کان دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌. (آثار البلاد واخبار العباد، ص ۴۳۲).

بەشنه‌ویییه‌کان ژماره‌یه‌ک زاناو شاعیر و نووسه‌ریان لێ هه‌لکته‌وتوه، له‌وانه‌: سۆفی و شیخ صالحی ناسراو به‌ (مامکی به‌شنه‌وی) که له‌ سالی (۴۰۰/ک/۱۰۱۰ز) کۆچی دوایی کردوو. (اللباب، ۱ / ۱۵۷)، له‌گه‌ل میر و شاعیری ناسراو (أبو عبد الله الحسين کوری داود البشنوی)ی که له‌ ده‌روه‌یه‌ری سالی (۴۶۵/ک/۱۰۷۳ز) کۆچی دوایی کردوو، که ئەمه‌ نامۆزای میری قه‌لای فنکه، ده‌شی حوسینی به‌شنه‌ویش یه‌که‌م شاعیری کورد بیت، شانازی به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کردبیت. بۆ سه‌روه‌ییه‌کانی میر و پیاوانی هۆزه‌که‌ی گۆرانی گوتیب، ئەوانه‌ له‌ ده‌وری میر (بادی کوردی) کۆبوونه‌وه‌ و پشتیوانییان کرد، له‌ مەملانیکانی له‌گه‌ل بووه‌یه‌یه‌کان و هه‌مدانییه‌کان. (عبد الرقيب يوسف، حضارة الدوله‌ الدوستکيه، ص ۲۶۳)، ئەوه‌تا له‌ شیعره‌کانی خۆیدا شه‌ری (باجلیا)ی سالی (۳۷۳/ک/۹۸۳–۹۸۴ز) تۆمارده‌کات و له‌ به‌رچوونه‌وه‌ ده‌پیارێت که ئەم شه‌ره له‌ نزیک گوندی (باجلی)ی ئیستای سه‌ر رووباری خابوور روویدا، تیایدا میر (باد) سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر بووه‌یه‌یه‌کان و شوێنکه‌وتوه‌کانیاندا به‌ده‌سته‌ینا، شکستیکی گه‌وره‌ی تووش هینان، بۆیه‌ ئەم شاعیره له‌ یه‌ک له‌ شیعره‌کانیدا ده‌لێت:

البشنویة أنصار لدولتکم

ولیس فی ذا خفا فی العجم والعرب

أنصار باد بارجیش وشيعته

بظاهر الموصل الحدباء فی العطب

بباجلایا جلونا عنه غمغمة

ونحن فی الروع جلاوون للکرب

(الکامل، ۷ / ۱۴۳).

(عماد الأصفهاني) پیش کورته‌یه‌کی ژیا نی هیناوه و چند دیریکه شیعری بلاگردۆته‌وه:

أَدْمِنَةُ الدَّارِ مِنْ رَبَابٍ
قَدْ حَصَّكَ اللَّهُ بِالرَّبَابِ
يَحْنُ قَلْبِي إِلَى طُلُولِ
بَنْهَرِ قَارٍ وَبِالرَّوَابِي

.....

مَفَاخِرَ الْكُرْدُ فِي جُدُودِي
وَتَخَوَةَ الْعَرَبِ فِي انْتِسَابِي

(خریده القصر، قسم شعراء الشام، ۵۴۱/۲، الوافي بالوفيات، ۶-۵/۱۲).

له شیعریکی دیکه شیدا شانازی به پایرانی خۆی (بنو مهران) ده‌کات که ئەوان بنه‌ماله‌ی فرمانرۆه‌وی به‌شهنه‌وینه، چونکه له هه‌موو ژیا نی خۆیاندا واتای زه‌لیلی و ملکه‌چوونیان نه‌زانیه:

ان يعرف الناس رسم الذل في جهةٍ
فالذل عند بني مهران مجهولٌ
(خریده القصر، ۵۴۲/۲)

ئه‌مه (دیوانیکی به‌ناوبانگ) یشی هه‌بووه (اللباب، ۱/۱۵۷)، میژوونوسه شیععه‌کان به درێژی له باره‌ی ژیا نیان نووسیوه و نمونه‌ی ئه‌و شیعرا نه‌یان هیناوه‌ته‌وه که تیا یاندا شانازی به ئیما مه‌کان ده‌کات و چاکیه‌کانیان ده‌خاته به‌رچا، به‌و پێیه‌ی خۆشه‌ویستی زۆری بۆ ئالولبه‌یت هه‌یه، له دیوانه‌که‌یدا چهند دیریکه‌کان گوازتۆته‌وه. له هۆنراوه‌یه‌که‌یدا له‌باره‌ی (غه‌دیر) دا گوتویه‌تی:

وقد شهدوا عيد (الغدیر) وأسمعوا
الست بكم اولی من الناس کلهم
فقال خطیباً بین اعداء منبر
بجیدرة والقوم خرس اذلة
قلب مجیباً ثم اسرع مقبلاً
فلاقاه بالترحیب ثم ارتقی به
وشال بعضیه وقال وقد صغی
علی اخي لا فرق بیني و بینه

مقال رسول الله من غیر کتمان:
فقالوا: بلا یا افضل الانس والجان
ونادی باعلی الصوت جهراً بإعلان
قلوبهم ما بین خلف وعینان
بوجه کمثل البدر فی غصن البان
الیه وصار الطهر للمصطفى ثان
إلی القول اقصى القوم تالله والدان
کهارون من موسی الکلیم ابن عمران

وواری علمی و الخلیفة فی غد

فیا رب من والی علیا فواله

علی أمتی بعدی اذا زرت جثماني

وعاد الذی عاداه واغضب علی الشانی.

(www.14masom.com)

شاعیر جگه له دیوانی شیعره‌کانی دوو کتیبی دیکه یشی هه‌بووه، ئه‌وانیش:

۱- کتاب الدلائل.

۲- الرسائل البشنية (ابن شهر آشوب، معالم العلماء، ص ۳۶، حضارة الدولة

الدوستکیة، ص ۲۶۳).

- پیاویکی دیکه‌ی ناواریان بریتیه له: (ابو بکر محمد کورپی الحسن کورپی ابی جید البشنی) له پیاوه‌کانی سه‌ده‌ی پینجی هیجری - یازده‌ی زاینی، به‌شیکی ژیا نی خۆی له جه‌زیره‌ی بۆتان به‌سه‌ربردووه، دواتر بۆ به‌ده‌سته‌ینانی زانستی فه‌رمووده (علوم الحدیث) چووه‌ته‌شام و له شاری (قودس) نیشته‌جی بووه. خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه بووه له فه‌رمووده و گوتنه‌وه‌ی وانه‌ی فه‌رمووده، کۆری دانیشته‌کانی جمه‌ی هاتووه له قوتایان، له‌وانه‌ی (فه‌رمووده) بیان لێ گێراوه‌ته‌وه، بریتین له: شیخ الاسلام نصر کورپی ابراهیم کورپی نصر النابلسی (۱۰-۴۹۰هـ/۱۰۱۹-۱۰۹۷ز) و، أبی احمد حامد کورپی سفیان کورپی الحسین التفلیسی الادیب (تاریخ دمشق، ۱۲/۱۲، الوافي بالوفيات، ۱۱/۲۱۴).

به‌شهنه‌ویه‌کان وه‌کو به‌ختیه‌کان له میژووی ئه‌ییبیدا هیج ئاماده‌یه‌کیان نه‌بووه، چونکه سه‌رۆکه‌کانی به‌شهنه‌وی ده‌ستیان به‌ قه‌لاکانی خۆیان وه‌گرت و ده‌سته‌رداریان نه‌بوون، هه‌روه‌ها نه‌چوونه پال ئه‌ییبیه‌کان بۆ پشتیگریکردن و سه‌رخستیان به‌ جیهادکردن له رووبه‌رووی بونه‌وه‌ی به‌گژداچوونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان، هه‌رچهنده به‌شهنه‌ویه‌کان ده‌چوونه ولاتی شام بۆ بازرگانیکردن و به‌ده‌سته‌ینانی زانسته‌کان، ته‌نانه‌ت له شاری حه‌له‌بدا به‌شهنه‌ویه‌کان مزگه‌وتی خۆیان هه‌بوو. (الاعلاق الخطیره، ۱/۱۹۹).

میر نشینی به‌شنه‌وی

به‌شی باکووری ناوچه‌کانی جزیره‌ی بۆتان و هندی به‌شی ولاتی زۆزان ولاتی به‌شنه‌وییان پینکده‌هینا، ئیتر قه‌لاو شوینه پارێزراو و داموده‌زگا‌که‌یان هه‌مووی له‌وناوچانه‌وه‌بوو، له‌ گرنگترین شوین و قه‌لایانه‌یان بریتی بوون له: قه‌لای به‌شیری، قه‌لای به‌رقه، قه‌لاپارێزراو و قایمه‌که‌ی (هه‌یسهم) و (شاروا) و (جه‌دیده). (معجم البلدان، ۱/۴۲۹، ۳/۱۵۸، التاریخ الباهر، ص ۷۳)، له‌گه‌ل قه‌لای (فنگ)ی هه‌لکه‌وتوو له‌ دووری دوو فهرسه‌خ، واته: نزیکه‌ی دوانزه کیلومه‌تر له‌ باکووری جه‌زیره‌ی بۆتان، که‌ شه‌وه‌ش قه‌لایه‌کی قایم و پارێزراو‌بوو، له‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاپه‌کی بلند بینا‌کرا‌بوو که‌ به‌سه‌ر رووباری (دیجله‌) دا ده‌پروانی. (الکامل، ۹/۱۴۰، معجم البلدان، ۴/۲۷۸) شه‌وه‌ قه‌لایه‌ مزگه‌وتی‌کیشی تێدابوو، شه‌م دێره‌ شیعره‌ی خواره‌وه‌ی له‌سه‌ر دیواره‌که‌یدا نووسرا‌بوو:

تجنبت غشیان الدیار و لیس فی
تجنبها بعد الفراق ملام
(اسامة بن منقذ، المنازل والديار، ص ۹۴).

له‌سه‌ر شه‌وه‌ قه‌لایه‌ قولله‌یه‌که‌ له‌سه‌ر به‌ردی‌کی گه‌وره‌ و به‌رز دروستکرا، زۆر به‌رزتر بوو له‌ قه‌لاته‌که‌، هه‌ر له‌وه‌ قه‌لایه‌س سه‌ردابێک هه‌لکه‌نرا به‌ره‌وه‌ چاوه‌کی ئاو، که‌س نه‌یده‌توانی شه‌وه‌ ناوه‌ له‌ دانیش‌توانی شه‌وه‌ قه‌لایه‌ به‌رپیت. (التاریخ الباهر، ص ۷۳، الکامل، ۹/۱۴۰، آثار البلاد، ص ۴۳۲).

له‌ ساوه‌ی سه‌رده‌می ئیسلامی ناوی به‌شنه‌وی به‌ قه‌لای (فنگ)ه‌وه‌ ده‌به‌ستراوه‌، به‌شنه‌ویه‌کان کردیانه‌ لانه‌ و سه‌نته‌ر و باره‌گای میرنشینه‌ بچووه‌که‌یان، که‌ له‌گه‌لیدا میژویه‌کی درێژیان هه‌بوو.

میره‌کانی به‌شنه‌وی:

له‌ ده‌وره‌ی سالی ۲۷۵/ک - ۸۸۸ - ۸۸۹ز، پینشه‌واکانی به‌شنه‌وی میرنشینی‌کی بچووه‌کی نیمچه‌ نه‌ناسراویان دروستکرد، (ابن الأثیر) که‌ له‌ جزیره‌ی بۆتان له‌ دایک بووه‌وه

به‌شیکی ژبانی له‌ویدا به‌سه‌ر بردوو، بیستویه‌تی: پیاوانی به‌شنه‌وی گوتویانه‌ شه‌وه‌ سێ سه‌ده‌ ساله‌ و قه‌لای فنگ له‌ ده‌ستی ئیتمه‌ دایه‌. (التاریخ الباهر، ص ۷۳، الکامل، ۹/۱۴۰) (یاقوت)یش شه‌وه‌ی دووباره‌کردوته‌وه‌، ده‌لێت: ((قه‌لای فنگ.. له‌ سالانیکی له‌میژه‌ویه‌ که‌ ده‌گاته‌ سێ سه‌ده‌ سال له‌ ده‌ستی شه‌وه‌ کوردانه‌یه‌ - مه‌به‌ست (به‌شنه‌ویه‌کان) -)) (معجم البلدان، ۴/۲۷۸، آثار البلاد، ص ۴۳۲)، له‌ راستیشدا له‌ ساوه‌ی زه‌مه‌نی نیوان (۲۵۰ - ۳۳۴/ک - ۸۶۴ - ۹۴۶ز)، ناوچه‌ جیا‌جیا‌کانی کوردستان سه‌ره‌ه‌ل‌دان و دروستبوونی زۆریک ده‌سه‌لاتی کوردی بچووه‌کی به‌خۆه‌ بینی.

به‌شنه‌ویه‌کان تا رۆژانی داگیرکردنی مه‌غولی له‌ قه‌لای فنگ و قه‌لاکانی ده‌وره‌یه‌وه‌ پارێزگاریان له‌ میرنشینه‌که‌ی خۆیان کرد، به‌لام زانیاری له‌ باره‌یانه‌وه‌ نیمچه‌ نادیاره‌. له‌ کاتی سه‌ره‌ه‌ل‌دانی میرنشینی (دۆسته‌کی - مه‌روانی)ش، به‌شنه‌ویه‌کان چوونه‌ پال (باد)ی خالۆیان، هاوکاری و به‌شدارییه‌کی باشیان کرد له‌ شه‌رانه‌ی که‌ له‌ دژی بووه‌یه‌یه‌کان و هه‌مدانییه‌کان شه‌نجامی ده‌دا.

له‌ سالی (۳۳/ک - ۱۰۴۱ز)ی سه‌ریازه‌کانی میرنشینی به‌شنه‌وی به‌ره‌په‌رچی هیژه‌کانی غه‌زه‌ تورکه‌کانیان دایه‌وه‌، شه‌وانه‌ی به‌ ژماره‌ی زۆره‌وه‌ هاتن، ولاتی (زۆزان) و (دیاره‌که‌)یان داگیر کرد و بو‌خۆیانیان هه‌ل‌ل‌کرد، بۆیه‌ سه‌ریازانی به‌شنه‌وی شه‌ریان له‌گه‌لدا کردن و په‌رت و بلاویان کردن. (الکامل، ۷/۳۴۱)، له‌ میرانی به‌شنه‌وی شه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ ده‌ناسین:

۱- میر أبو طاهر البشني (؟ - ۴۴۷هـ / ۱۰۵۵ز):

شه‌وه‌ یه‌که‌م میری به‌شنه‌ویه‌ له‌وانه‌ی که‌ناسراون، خوشکه‌زای میر (نصر الدوله‌ احمد کورپی مه‌روانی کوردی)یه‌ (۴۰۱ - ۴۵۳/ک - ۱۰۱۰ - ۱۰۶۱ز). له‌ سالی (۴۴۷/ک - ۱۰۵۵ز) به‌ ده‌ستی کورپه‌ خالی خۆی (سلیمانی کورپی نصر الدوله‌)ی ناسراو به‌ (ابی حرب) کوزراوه‌، شه‌مه‌ش به‌ هۆی شه‌وه‌ رووداوه‌ی خواره‌وه‌:

سلیمان جینگری باوکی بووه‌ به‌سه‌ر جزیره‌ی بۆتان، له‌ نیوان خۆی و میر (موسک بن الجلی)ی میری هۆز و میرنشینی بوختی نا‌کوکییه‌که‌ دروستده‌بیت، سلیمان پلانیک داده‌ریژیت بۆ شه‌وه‌ی له‌ (موسک)ی ناوبراو ده‌ربازی بیت، بۆیه‌ پینشیا‌ری شه‌وه‌ی بۆ ده‌کات که‌ کچی شه‌به‌ی تاهیری به‌شنه‌وی بخوازیت، بۆ شه‌وه‌ی له‌م ریگه‌یه‌وه‌ ده‌سته‌خه‌رۆی بکات و به‌ غه‌در و سته‌م بیکوژی‌ت، ئیدی پلانه‌که‌ی سه‌رده‌گری‌ت و شه‌وه‌ ده‌کات، به‌لام که‌ میری به‌شنه‌وی به‌مه‌ ده‌زانیت، کوزرانی

زاواکەى بەلاوه ناخۆش دەبیت، غەمى بۆ دەخوات و پلانه که ریسوا دەکات، بۆیە لە نامەیه کدا ئەمە بۆ نەصرولدهولهى خالى و سلیمانى کورى دەنووسیت و دوزمنايه تى خۆيانيان بۆ دەردەبرى، بۆیە سلیمان لى دەترسیت و له رینگه که سىکى خۆى ژهرخواردووى دەکات، بەمە دەمریت. (الکامل، ۸ / ۶۹ - ۷۰).

۲- میر عبید الله کورى أبى ظاهر (۵۴۷هـ / ۱۰۵۵ز-؟):

له دواى کوژانى باوکى دەسلاتی گرتە دەست، شتىكى واى له بارهوه نازانين، ئەوه نەبیت که تۆلهى باوکى خۆى کردۆتەوه و میر سلیمانى کورى نەصرولدهولهى کوشتوو. (الکامل، ۸ / ۷۰).

۳- میر نور الدوله داود کورى مهران البشوى (؟-۵۲۶هـ / ۱۱۳۱ز):

له ماوهى چارهگى يه که مى سه دهى شه شه مى کۆچى دوانزهى زاینى فه رمانه وایى قه لای فنكى کردوو، هیچی له بارهوه نازانين، ئەوه نەبیت، له سالى (۵۲۶هـ / ۱۱۳۱ز) کۆچى دواى کردوو. (الفارقى، من تاريخ امد وميافارقين، ص ۲۱۹)، ميرنشینی به شنه ویش له سه رده مى ئەو میره له سالى: (۵۰۹هـ / ۱۱۱۵ز)، رووبه رووى شالاولى سوپای ئەتابه کى موسل (جيش بك) بووه تەوه. (الکامل، ۸ / ۳۰۹).

- میر ناصر الدين حسام الدولة أبو نصر مهران کورى داود کورى مهران البشوى (۵۲۶هـ / ۱۱۳۱ز - دواى ۵۴۱هـ / ۱۱۴۶ز):

له دواى باوکى دەسلاتی ميرنشینه کهى گرتە دەست و دهیان سال مايه وه، کاتیک که ئەتابه کى موسل عیما ده دینی زه نکى (۵۲۱ - ۵۴۱هـ / ۱۱۲۶-۱۱۴۶ز) سوپایه کى گه و رهى سوار و پیاده ی نارده سه ر قه لای فنک بۆ ئەوه ی له ده ستى به شنه و ییبه کانى بێنیسته ده ر و به ده ولته که ی خۆى به سیتته وه، ئەو میرى ئەو قه لایه بوو، زه نکى نه یده و یست ((له ناوه پاستى ولاته که یدا شتىک هه بیته مولى که سى تر بیت))، به لام له ماوه ی گه مارۆى به سه ر قه لای (جهعبه) دا کوژرا، بۆیە سوپاکه ی گه مارۆى سه ر (فنک) یان هه لگرت. (الکامل، ۹ / ۱۲ - ۱۳، الروضتين، ۱ / ۱۸۰).

هه ر له قه لای فنک میرى شاعیر (أبو شجاع القاسم کورى الحسن البغدادى) ناسراو به (أبن الطوابيقى) که له (۵۶۹هـ / ۱۱۷۳ز) کۆچى دواى کردوو به هاوڕیبه تى (المعالى کورى سلیمان

الذهبي) هاته سه ردانى ئەو میره، میریش ئەوسا له راو ده بیست، کاتیک که ده گه ریتسه وه (أبن الطوابيقى) به م چهنه دێرانه ی شیعری بۆ ده لى:

يا ناصرالدين، سمعاً من فتى، علقّت
 يئن غدون لصيد الوحش في عددٍ
 يسداه بجبلٍ غير منبتك
 من النيازك والبتارة البتک
 فحسبهُ ليلت سوءٍ غدا بهما
 نزيل مُلكك يا مولاي كالمليک

(خریدة القصر، قسم شعراء العراق، ۲ / ۳۱۸-۳۱۹).

۵- میر (أبو الفوارس فخر الدين شمس الدولة محمد کورى داود کورى مهران البشوى):

(ابن الفوطى) که له (۷۲۳هـ / ۱۳۲۳ز) کۆچى دواى کردوو به ((میرى کوردان)) ی وه سه فده کات، ده لیت: ((له و میرانه یه، که ناوبانگى کى باشى هه یه، فه رمانه وایى و سه رۆکایه تیشى به سه ر کوردانه وه هه یه)) (معجم الالقاب، ۳ / ۱۳۹).

وا پێده چیت وه کو میر (حسین کورى داود الشاعر) شیعەش بوو بیت، یان لایه نگریان بوو ی، چونکه شاعیرى شیعى (أبو الحسين مهذب الدين احمد کورى منير الطرابلسي) (۴۷۳ - ۵۴۸هـ / ۱۰۸۰ - ۱۱۵۳ز)، له سالى (۵۳۴هـ / ۱۱۳۹ز) پێداهه لداوه، به لام له دیوانه که یدا ئەو هۆنراوه یه مان نه دۆزیه وه، که بۆ ئەو میره به شنه و ییبه نووسيو یه تى.

۶- میر ئیبراهیم (سالى ۵۷۲هـ / ۱۱۷۶ز):

ئەمە میرى قه لای (فنک) بووه له سالى (۵۷۲هـ / ۱۱۷۶)، عیساى برائى له سه ر ده سه لات مملانیتى له گه ل ده کرد، بۆیە له سه ر فه رمانه وایه تى قه لای (فنک) ناکوکیان له نیتواندا دروستبووه، (ابن الأثیر) له وه دا چیرۆکى رزگار بوون له دواى ناخۆشى ده هیتتسه وه. (الکامل، ۹ / ۱۴۰، آثار البلاد، ص ۴۳۲).

کهوتنى ميرنشینی به شنه وى:

هه رچه نده له سه رچاوه مێژوویه کان هه والیشى نه ما، به لام میرنشینی به شنه وى هه تا کۆتاییه کانى سه رده مى عه باسى مايه وه، هیچ نه بى قه لاکانى (فنک) و (به شیرى) و (به رقه) له هه موو ئەو ماوه یه هه ر له ده ست میره به شیریه کاندای بوو، له قه لای (فنک) هیژ و ده سه لاتى کى وه هایان هه بوو، نه میرى جهزیره که له (ئه رته قیبه تورکه کان) بوو، نه ئەوانى دیکه ش نه وێران

هێرشى ببهنه سهر، ههرچهنده زۆرىشيان لى نزيك بوو. (معجم البلدان، ١/٤٢٩، ٣/١٥٨، ٤/٢٧٨) ئەو ميرانه له نهوهى مير حيسامولده لهى به شهنهوى بوون (الكامل، ٩/١٢)، زۆرىنهى گومانيش له سهر نهويه كه كاتيك مهغوله كان (دياربه كر و زوزان) يان گرت، ئەمه بووه هۆى دهستگرتن به سهر ميرنشيني به شهنه و يش وهكو ههريه كه له ميرنشين و دهسه لاته خۆجىيه كوردىيه كانى ديكه.

كاتىكيش له كۆتاييه كانى سه دهى ههفتى كۆچى / سيزدهى زايىنى ميرنشيني (بۆتان) دامهزرا، قه لاکانى (فنك) و (بهرقه) و ناوچه كانى سهر بهو قه لايانه، بوونه به شىك له مولكى ميرنشيني بۆتان. ئيتر له قه لاي (فنك) دا لىكىكى زنجيرهى ميرانى جهزيره، له نهوهى مير ئه بدالى كورپى عه بدولعه زيزى كورپى سليمان فه رمانه واييان كرد، به شهنه و يش وهكو هۆزىكى گه وهى خاوهن دهسه لاتی خياله كى به هيز له ده روبرهى (فنك) و (حصن كيفا) مايه وه، به لام قه لاي به شيرى، كه وته ژير فه رمانه وايي پاشا ئه وييه كانى خاوهنى (حصن كيفا). (شرفنامه، ص ٣١٠).

- به شيرى: البشيرية - بشيرى:

كورد ههر له كۆنه وه له لادىكانى نه عمانيه و نه هره وان و ده سه كه رهى واست (كوت - ي ئيستا) نيشته جيپوونه، ناوچه كانى نيشته جيپوونيان تا ده روبرهى هيلله دريژبوته وه، له ماوهى سه رده مى عه باسى به چرى لهو ناوچانه هه بوونه و بوونه ته يهك له ره گهزه سه ره كيهه كانى دانيشتووانه كهى، نه وه تا ريوايه تىك ههيه گوزارشت له زۆرييان ده كات له سه ره تا كانى سه دهى چواره مى كۆچى / دهيه مى زايىنى له و ناوچانه دا (القرطبي، صلة تاريخ الطبري، ص ١٢٧-١٢٨) كه له سه رچاوه ميژوييه كاندا به دواى هۆزى نهو كوردانه دا ده گه رپين، بۆمان ده رده كه و يت كه هه موو كوردى نه و ناوچانه له هۆزى گاوان (جاوان) ي گه وه و تيره كانى نهو هۆزه بوونه.

به لام سه باره ته به به شيرى، نه و شتىكى زۆريان له باره وه نازانريت، چونكه سه رچاوه كانى ميژووى سياسى باسيان ناكات، نه گه رچى به كيكه له هۆزه كانى لادىكانى هيلله، له ماوهى سه رده مى سه لجوقى رۆليان به دياركه وتوه، عيمادى نه سفه هانى كه له (٥٩٧/ك/١٢٠٠) ز) كۆچى دواى كرده وه ده لىت: ((به شيرى و نه رگسى دوو تيرهى كوردان له حله هى بهنى مه زيد))، هه ر دوو كيبان له تيره كانى (گاوان) ن. (مصطفى جواد، جاوان القبيلة الكردية المنسية، ص ٢٤).

به شيرى دراوه ته پال (به شير) كه به كيكه له بايره كانيان (المنذري، التكملة لوفيات النقلة، ٣/٢١١) به دووريش نازانريت بنه چهى به شيريه كان له هه ريمى جهزيره - كوردستانى باكور و ورتدر بليين: له قه لاي به شيريه وه هاتن، كه نهو قه لايه به كيكه له قه لاکانى هۆزى به شهنه وى. (معجم البلدان، ١/٤٢٩)، له واقيعيشدا شالاوه به دواى يه كداها توهه كانى سه لجوقيه كان له ماوهى سه دهى پينجى كۆچى / يازدهى زايىنى، بۆ سه ر و لاتی جهزيره و نه رمينيا، به خراب به سه ر دانيشتووانه كهى نهو و لاتانه له كوردو نه ته وهه كانى ديكه ش شكايه وه، واى له هۆزه كورديهه كان كرد، ناوچه كانى خۆيان جيپيالن و به دواى ناوچهى ديكه دا بگه رپين، جگه له وهش وهكو ده زانريت سولتان (مه له كشا) ي سه لجوقى له سالى (٤٧٨/ك/١٠٨٥) ز) ده ستى به سه ر جهزيره دا گرت و كۆتايى به ده سه لاتی ميرنشيني (دۆسته كى - مه روانى) هينا، ته واوى زه وييه كانيشى دا گير كرد، گوندى (حه ربى) ي باكورى (به غدا) ي بۆ مير (مه نصورى مه روانى) ديارى كردو بۆ نه و يى دوورخسته وه. (الفارقى، تاريخ الفارقى، ص ٢٠٥-٢١٤).

ليرده دا ناماژه يه كى ميژووى ده گمه نيش ههيه، نه وه ده سه لمي نييت كه ميره كانى مه روانى (واته: فه رمانه واكانى خانه وادهى مه روانى كوردى) له باشورى عيراقدا هه بوونه، نه وه تا (عيمادى نه سفه هانى) ده گيرپيته وه: ((هه ندى له سه رۆكه كانى هه ماميه ي بهنى مه روان قسه يان بۆ كردم) (خريده القصر، ٤/٢٣/٤)، جا ده شيت: پياوانى قه لاي به شيرى قه لاکه ي خۆيان جيپيشتييت و له گه ل ميره مه روانيه كان به ره و باشورى عيراق هاتن.

سولتان محمد السلاجوقى (٤٩٢-٥١١/ك/١٠٩٩-١١١٧) ز) له لادىكانى هيلله زه وى كشتوكالى و هه ريمانىكى فراوانى مولكه پيشووه كانى ميرنشيني مه زيدى و هۆزى گاوانى كوردى هاوپه يمانيان بۆ به شيريه كان برييه وه، (مسته فا جهواد) ده لىت: سولتانى سه لجوقى به م كاره ي ويستى: ((به كورد له كورد بدا. كه نه مه ريپازىكى سياسيه)) (جاوان، ص ٢٣).

شاعير (مرجى بن بتاه البطاحي) به م بۆنه يه وه ده لىت:

ثلاثون ألفاً (للبشيري) وحده فَدَعُ عَنكَ مَنْ لَا يَجُوزُ لَهُ ذِكْرُ
وما كان (اسياكيل) يَرْكَبُ خَلْفَهُ جِيَادَ الْبَرَاذِينِ (البشيرية) الْحُمْرُ
ويركَبَ (سلار) أخوه بدهره ومن خلفه فَهَدُّ وَقَدَامُهُ صَقْرُ

(خريده القصر، ٤/٢/٥٣٤-٥٣٥).

وهكو لهم شيعره دهردهكهوئيت، ههردوو برا (سيكيل و سالار) له ميره بهشيرييهكانن، بهلام (حسيني) مير سالاري بردوتهوه سهر (زوههيري)يهكان، كه تيرهيهكي ديكهي (گاوان)ه. (زبده التواريخ، ص ٢٤٢)، مير سالار به (سالاري كورد) ناوبانگي دهركدروه، له سالي (٥٤٤٢/١٤٧١ز) سولتان مهسعودي سهلجوقي شاري حيللهي بو دياريكردوو پييدا. (الكامل، ١٧/٩).

له زاناياني بهشيريش شيخ (موتهليب كوري بهدر كوري موتهليب كوري زههماني كوردي بهشيري)يه (٥٤٧-٦٢٤ك/١١٥٢-١٢٢٧ز)، شه مه زانستي فهرموودهي لهلاي ژمارهيهك له زاناياني فهرمووده (المحدثين)ي بهغداوه وهرگرتوه، دواتر ئيجازهي عيلمي به ههندي قوتابي وا داوه كه دواتر زاناي گهورهيان لي دروستبووه، لهوانه: زكي الدين عبدالعظيم المنذري البغدادي (٥٨١-٦٥٦ك/١١٨٥-١٢٥٨ز) خاوهن كتيبي التكملة لوفيات النقلة (التكملة، ٢١١/٣، تاريخ الاسلام، حوادث (٦٢١-٦٣٠هـ)، ص ٢١٢).

- بلاشجان - البلاشجان-Blashgan:

ههوالي كوردي بلاشجان له كاتي كردهكاني فهتحي ئيسلامي بو ههريمي تازهرييجان له سهردهمي خليفه (عومهرى كوردي خهتاب)دا (رهزاي خوي لي بي) هاتوو، لهوكاتهدا شه هوزه كوردييه له دهشتهكاني بلاشجان و چيبي سبلان و ساترودان له ناوهراستي ههريمهكهوه بهرهو باشوري روزههلاتي دهرياجهي ورمي دهزيان، يهك له بهندهكاني شه ريككهوتنهي له نيوان فهرماندهي موسلمان (حوزهيفه كوردي يهمان) و مهزهبان (والي تازهرييجان) ئيمزا كرا، جهخت لهسهر شهوه دهكاتهوه، كه: (حوزهيفه و موسلمانان ههقيان بهسهر كوردي بلاشجان وسبلان وساترودان)هوه نهبيت. (فتوح البلدان، ص ٣٢١، قدامه بن جعفر، الخراج وصناعه الكتابه، ص ٣٧٨).

لهمهوه شهوه دهردهكهوئيت كه كوردي بلاشجان موسلمان نهبووين، دواي شهوهش دياره لهبههر فشاري موسلمانان نارچهكهي خويان جهيشتييت، بهرهو باكور بو ولاتي ئاران و شهرمينيا هاتين. له ههوالهكاني فهتحي شهرمينيادا هاتوو: (سهلماني كوردي رهبعهي باهيلي) شاري (بيلقان)ي فهتكدردو داواي له كورده بلاشجانيهكان كرد موسلمان بن، بهلام شهوان به شهري وهلاميان دايهوه، كه چي سهرنهكهوتن، بهلكو (سهلمان) بهسهر بلاشجانيهكان سهركهوت، بويه

ههنديكيان ناچاربوون جزيه بدن و ههنديكي تر سهدهقهيان پيدا، كه شهمانه كهه بوون. (الخراج وصناعه الكتابه، ص ٣٢٨، ابن الفقيه، مختصر كتاب البلدان، ص ٢٦٨).
ئيتر نازانري شه هوزه چي بهسهر هات، چونكه ههر له روزهاني فهتحي ئيسلامييهوه ههواليان ناميني.

- بلي - البلية:

(بلي) يان (تيلي) وهكو له (صبح الأعشى)دا هاتوو، يهك له تيرهكاني هوزي هسناني - خوشناوه، كه له ولاتي كهركار دادهنيشتن (? (مسالك الإبصار، ١٢٦/٣، صبح الأعشى، ٣٧٤/٤)، له (شهرفنامه)شدا (تيلي) يهكيكه له هوزهكاني بادينان. (شرفنامه، ص ٢٥٧)، شهوهش نازانري، كه نايا پهيوهندييهك ههيه له نيوان تيرهي (بلي) و گوندي (بلي)ي بارزاني ئيستنا، يان نا!؟

- بوزي - البوزية-بوزاني:

بوزان ئيستناكه گونديكي ناحيهي (قوش)ه له قهزاي (تلكيف)، دانيشتووانهكهي كوردي ئيزيدين، شه گوندهيان لهلا گونديكي پيروزه، ژمارهيهك مهزاري شيخهكانياني ليهه كهلايان پيروزن، له سهردهمي عهباسيهكاندا بوزي هوزيكي كوردي بووه، يهكيك بووه لهوه هوزانهي گوپراهلي شيخ عودهي كوردي موسافيري ههكاريي (كه له ٥٥٧ك/١١٦٢ز) كوچي دوايي كردوو، چوته نيو كومهلي شوينكهوتواني و برواي بي كردوو، دياره كومهلهيهك له بوزيهكان سهردانيان كردوو، له شوينهكهي خزي له دولي لالش. (قاتلد الجواهر، ص ٨٦).

- بازوكي - Pazoki:

هوزيكي نيمچه نادياره، قسهي لهيهكجيا لهبارهي شويني بنجيان ههيه، (بهدليسي) دهلييت: ميرهكاني بازوكي له بهناوبانگترين ريوايهتهكان و به ريككهوتني راوي و ههوالنووسهكان، له هوزي (سویدی)ي دهروبهري ديارهكرهوه دهركهوتونه، له ههندي راوي تريشهوه شهوه بيستراوه كه بازوكي هي كوردستاني ئيرانن، واته: كوردستاني روزههلاتي ژيردهستي سهفهويهكان، له خانهي شه هوزه كوردiane ژميردراوه، كه له ئيران نيشتهجين. (شرفنامه، ص ٥٥٢، ٥٦٠-٥٦١).

شهوهي لهلاي ئيمهدا ساغبوبويتهوه، شهويه كه بازوكي ههمووي، يان تاياهفهيهكيان له ماوهي سهردهمي دهولتهي مهماليكه جهراكسييهكان له سنورهكاني ديارهكري روزهاناوا لهسهر

تخويه كانی ولاتی رۆم نیشته جی بوونه، قه لای (که رکهر) ی به ناوبانگیش، که ده که ویتته سهر شه تی فورات، یه کینک بووه له قه لاکانی ئەوان، دیاره ئەو قه لایهش قه لایه کی قایم و پارێزراو بووه، زۆر بهرزبووه، له توانادا نه بووه به گه مارۆ خستنه سهر و شهرکردن داگیر بکریت، به لکو دهستبه سهرداگرتنی ده بووه به فیل و ئەمان به خشین به خه لکه که ی بیست. (ابن تغری بردی، حوادث الدهور في مدى الأيام والشهور، ص ۶۶).

پیاوانی بازۆ کیش ئەوه دیان ده زانی، بۆیه به فیل ده چنه لای (جه کم) ئەو فه رمانره وایه ی مه مالیک بۆ ئەو قه لایه یان دیاری کردووه، ده یه نه نه سهر قه لاته که، له وێ (جه کم) ی فه رمانره وا ده کوژن و ده ست به سهر قه لاته که دا داده گرن. (حوادث الدهور، ص ۶۷، الضوء اللامع، ۳ / ۷۷)، له هه مان سه ده دا بازۆ کیه کان میرنشینیکی بچووک و حسیب بۆکراویان هه بووه، مولکه کانی (کیغی و آرکیش و عا دلجواز و آلیشکرد) ی ده گرتنه وه. (شرفنامه، ص ۵۶۵-۵۶۶).

- پولاوندی - Polawandi:

ئهمه له هۆزه کانی ده وره ی نه هاوهند و دینه وهری هه ریمی چیاکانه له کوردستانی رۆژه لاتدا. هه ر له سه رده می میرنشینی هه سنه ویه ی به رزیکانی ناسراو بووه، کاتیک که میر (شمس الدوله البویه) له شهریکدا له نزیک هه مه دان له سالی ۴۰۵/ک ۱۰۱۵ز، میر (هیلالی کوری به دری کوری هه سنه ویه) به دیل گرت، هه نارده یه لای (بولادوند) یه کان، له ویدا له تۆله ی خوینی میر (عبدالملك) دا که (هیلالی کوری به در) له سالی ۴۰۰/ک ۱۰۰۹ز دوا ی به دیلگرتنی کوشتبوی، کوشتیانه وه. (مجمّل التواریخ والقصص، ص ۳۹۹-۴۰۱، الکرد فی الدینور، ص ۱۸۵).

شایانی باسه بولاوندی تا ئیستاش پارێزگاری له ناوه میژوو یه که ی خۆی کردووه و له ئیستادا له گونده کانی سهر به (نه هاوهند و جایل) دا نیشته جین.

- تهسته کی - التستکیه (?):

سه رچاوه کانی سه رده می عه باسی باسیان له هۆزیکانی کوردی به و ناوه نه کردووه، یه که م باسکردنی ئەو هۆزه بۆ سه رده می مه غۆله کان ده گه رپتته وه، به لām میژوونوسه کان ناوه که بیان به ته واوی تۆمانه کردووه، ئەوه تا له ده ستنوسی (مسالك الأمصار) دا ده شی به (التستکیه،

النستکیه) بخوینرپتته وه. (۱۳۴/۳)، (قلقشندی) ش له (مسالك الأبصار) دا به (التنکیه) تۆماری کردووه. (صبح الأعشى، ۳۷۸/۴)، له (دائرة المعارف الإسلامیه) ش به (بسیتیکی) هاتووه. (کرد در دائرة المعارف اسلام، ص ۷۲).

شوینه کانی تیانیشته جی بوونی تهسته کی له سه ر چیاکانی عه مرانی و شهشکه وتی داود له ولاتی (مرج) دا بووه. (مسالك الإبصار، ۱۳۴/۳) (مرج) یش بریتی بووه، له ناوچه یه کی ده شتی درێژبووه له نا کرپوه تا موسل، (عمرانیه) ش گوندیکانی گه وره ی رۆژه لاتنی موسل بووه، هاو تخوی ناویه (شوش) بووه، (مرج) و قه لاکه شی ویران و خاپوور بوونه، شهشکه وتیکانی تییدا بووه، به شهشکه وتی داود ناسراو بووه. (معجم البلدان، ۱۵۳/۴).

ده کری بگوتری که تهسته کی (?) له وانه یه هۆزی دۆسکی ئیستا بیت، خۆ شه گه ر ناوه که شان به شه به کی خوینده وه، ئەوا بیگومان تاهه ی شه به کی ئیستا ده گرتته وه، که تا ئیستاش له (مرج) دا نیشته جین و له ده وره ی رۆژه لاتنی موسل چهند گوندیکان هه یه.

- تیراهی - التیراهیة:

ئهمه له هۆزه کوردیه یه ئیزیدییه کانه، وه کو له یه که له ده قه نارامیه کاندا هاتووه که (رامیشوع) ی راهیب له سالی (۸۵۵/ک ۱۴۵۱ز) نووسیویه تی، ده لی: باوکی شیخ عوده ی - شیخی یه زیدیان - له کورده تیراهییه کان بووه، له وانه ی که هاوینان له زۆزانه کان و زستانان له ده وره ی موسل ژیانان به سه ر ده برد. (الیزیدیون، ص ۱۷).

- جابارقه - الجابارقة:

ئهمه هۆزیکانی دیرینی کورده، که چی هه نووکه ونه، بولدانییه موسلمانه یه که مه کان ناویان هیناوه، مه سعودی له (التنیه والإشراف، ص ۹۴) به جابارقه و له (مروج الذهب، ۱۲۴/۲) به جابارقیه ناوی هینان، به لām وا دیاره جابارقه راستره، چونکه بولدانییه کانی دیکه ش هه ر ئەو ناوه یان به کارهیناوه.

ئهمه له ناوچه جیاجیاکانی هه ریمی فراوانی چیاکان ژیانان به سه ر بردووه، وه کو ناوچه کانی هه لوان و خانه قین و قه سرشیرین، (ابن خرداذبه) که له: (۲۸۰/ک ۸۹۳ز) کۆچی دوا یی کردووه، که

ئەمە لە بولدانییە پێشەنگەکانە، دەلیت: ((کۆرە استان شاذ فیروز وھی حلوان، وظیفە حلوان مع الجابارقة والاکراد من الورق الف وثمان مائة والف)) (المسالک والممالک، ص ۲۷).

(ابن الفقیه الهمذانی) که له: (۳۱۰هـ/ ۹۲۳ز) کۆچی دوایی کردووه دەلیت: ((کورد و جابارقه کان له مەملەحە فەراھان که دەکەوێتە ناوچەیه کی سەر بە هەمەدان خۆییان بارده کرد و بەرەو تەواوی ناوچەکانی هەریمی چیاکانیان دەبرد)). (مختصر کتاب البلدان، ص ۲۲۶).

و هەکو تییینی دەکۆت: ئەو نووسەرانی جیاوازی له نێوان کورد و جابارقه کاندا دەکەن، بەلام مەسعودی دوو جار جابارقه له چوارچێوهی هۆزه کوردییەکاندا دەژمێریت.

پۆژەهلاناسی ناسراو (ف. ف. مینۆرسکی) ش بە بەرچاگرتنی گوته کەمی (ابن خرداذبه) ئەو برۆاییە بۆ دروستدەبیت که: جابارقه باپیرانی (گۆران) هەکانی ئیستان. (بروانه: گۆقاری (گەلاوێژ)، ژماره (۶)، سالی پینجەم، حزیران، ۱۹۴۴، لا ۲).

ئەو له بارهی بنهجهی ناوی جابارقه دهگوتیت: یهك له رۆژههلاتناسهكان وههههه دهبینیت ئەمە بە عەرەبیکراوی وشە (گابارە—کابارە) ی فارسییە، که بە مانای دوو پارچه گامیش دیت، یانیش بە عەرەبیکراوی وشە (گابارک) ه، که بە مانای: سواری گامیش دیت، بەلام مینۆرسکی لهگەڵ ئەو تەفسیرانەدا نییە، بەلکو هەولێداوه ناوی ئەو هۆزه بە ناوی دامەزرێنەری خانەوادەیه کی فەرمانرەوا له هەریمەکانی گەیلان و تەبەرستان و باشوری دەریای خەزەر بیهستیتەوه. (گەلاوێژ، ژماره (۶)، لا ۲-۴).

- جارودی - الجارودية:

له سەرچاوه ئیسلامییەکاندا باسی (جارودی، یان جاروری) مان دەست ناکه ویت، ئەو نهبی قەشه (أدی السیرینی) ی خەلکی (طور عابدين) له بلاوکراوه دەورییەکانی خۆیدا له سالی (۹۰۵/ ۱۵۰۰ز) دا دەلیت: له دواي کوژرانی مهلیکی ئەشرف ئەحمەد کۆری مهلیکی عادل سلیمانی ئەیوبی خاوەنی (حصن کیفا) له سالی: ۸۳۶/ ۱۴۳۲ز / ۱۷۴۳ یۆنانی، کورده جارودییهکان دەستیان بەسەر قەلای (ههیسەم) دا گرت. (مار اغناطیوس أفرام الأول، تاریخ طور عابدين، ص ۱۰۵)، له شوینیکی دیکه شدا دهلیت: جارۆریه کان له بارهی میری تورکی (خەلیل بیك)، له سالی ۸۶۴/ ۱۴۶۰ز / ۱۷۷۱ یۆنانی، لهگەڵ هۆزه کوردیهکانی دیکه کۆبوونهوه. (تاریخ طور عابدين ص ۱۰۸).

- جاف - الجاف:

جاف له ماوهی سەردەمی عوسمانیدا گەورەترین هۆزی کوردی کوردستانی باشور و رۆژههلات بوونه، له هەمووشیان زیاتر تیره و لك و پۆیی هەبووه، بەلام وهكو دردهكهویت، دیاره ئەوسای بەر له هاتنی عوسمانییەکان بۆ کوردستان و دەستبەسەرداگرتیان بۆ ئەو ولاتە بە هەمان ئەو ناوهی ئیستای نەناسراوه، ئەو تا نه (ابن فضل العمري) له (مسالك الإبصار) ی (۷۳۹/ك / ۱۳۳۸ز) و نه (مأمون بيك كورې بيگه بيك) له یادداشتەکانی خۆی له سالی (۹۸۵/ك / ۱۵۷۷ز) و نه (شەرهفخانی بەدلیسی) له (شەرهفنامە) ییدا له سالی (۱۰۰۵/ك / ۱۵۹۶ - ۱۵۹۷ز)، باسیان نەکردووه، بەلام وهكو دهگوتیت: شاعیریکیان هەبووه بە ناوی (ئیل بەگی جاف)، که به پیتی بۆچوونهکان له سەدهی شانزهدا ژیاوه. (عەلایەدین سەجادی، میژووی ئەدەبی کوردی، ل ۵۳۶-۵۳۷).

به پیتی زانیاری ئیমে، یهكەم ناوهێنانی هۆزی جاف بۆ سالی (۱۰۴۹/ك / ۱۶۳۹ز) دهگهڕیتتهوه، ئەو ههش له پیماننامە (زەهاو) دا، که له نێوان سولتان مورادی چوارەمی عوسمانی (۱۶۲۳-۱۶۴۰ز) و سەفەویەکاندا مۆرکرا. (عشائر العراق الكردیه، ص ۲۸).

ئەو له پەڕیویندیشی بە بنهجهی ناوهکهوه ههیه، کهس نازانی له چیهوه هاتووه، بەلام عەلایەدین سەجادی دهلیت: ئەمە کورتکراوهی وشە (جەفاکیش) ه، هەر وهه گوتویانە: جاف له (جوانرود) هاتووه، عەرەب وههیاان گوتووه، ئیدی گشتگیر بووه و بلاوئۆتەوه. چەندین تەفسیری دیکه نازانستیش بۆ ئەو ناوه کراوه، که له چیهوه هاتووه، بەلام دیاره ههچیان برۆهین نین. (میژووی ئەدەبی کوردی، ل ۴۷۰-۴۷۱، عشائر العراق الكردیه، ص ۲۹).

ناوچه بنجییهکانی تیرهکانی جاف هەریمەکانی (جوانرود و زەهاب و قصر شیرین) بووه، له سەردەمی سولتان مورادی چوارەمی عوسمانیش، ژمارهیهك له تیره و لقهکانی جاف بهرەو بهشه کوردستانییه کەمی ولاتی عوسمانی هاتن، ئەو سولتانە عوسمانییه ناوبراوهش جیجی کردنهوه و لهوهرگای بۆ دابینکردن، ئیدی ئەو بهشەیان هەر لهو رۆژگاروه به جافی مورادی دەناسرین، ئەو تیره و لقانەشیان، که له هەریمەکانی خۆیان مانهوه، به جافی جوانرۆیی دەناسرین. (میژووی ئەدەبی کوردی، ل ۴۷۰).

(عەزاوی) دهلیت: جافی مورادی له عیراقدا میژووییه کی کۆنیان ههیه، میژوویان بۆ بهر له سەردەمی سولتان مورادی چوارەم دهگهڕیتتهوه. (عشائر العراق، ص ۴۴).

چاکی - الجاک - Chaki:

چاکی تیره‌یه‌کی هۆزی خه‌شنانی - خو‌شناوی ولاتی هه‌ولیره. (مسالك الابصار، ۱۲۶/۳)
(جاکی)ش به (خاکی) له شه‌ره‌فنامهدا هاتوه، كه شه‌مه هه‌له‌یه، له هۆزه كوردییه‌كانی
لورستانی گه‌وره‌یه، به‌لام په‌یوه‌ندییه‌كانی نیوان شه‌م دووانه بۆ نیمه‌ روونه‌بۆته‌وه. (تاریخ
كزیده، ص ۵۴۱).

ئه‌وه‌ی تاییه‌ت به ناوه‌كه‌یشیه‌تی، سه‌رچاوه مه‌ملوكییه‌كان به (جیم) نووسیویانه (چاك)،
كه شه‌مه وشه‌یه‌كه له زمانی كوردیدا چ مانایه‌کی نییه، هه‌ر شه‌وه سه‌رچاوه مه‌ملوكیانه
هه‌ندیکی دیکه‌یان به (حا) نووسیویانه و كوردویانه‌ته (خاکی)، به‌لام بیگومان ناوه دروسته‌كه
(چاك)ه Chaki-Chak كه به واتای پیاوی چاك - یان شیخ دیت، شه‌وه‌تا پیاوچاکیك هه‌یه به
ناوی شیخ جاکیری زاھیدی كه له (۵۹۰-۵۹۱ك/۱۱۹۴-۱۱۹۵ز) كۆچی دواپی كردوه، شه‌مه
له به‌پێترتین شیخه‌كانی عیراق بووه، له هه‌مووان له‌خواترس و به ته‌قواتر بووه، (الشطنوفی،
بهجة الاسرار، ص ۶۲-۶۳، المناوی، الكواكب الدرية، ۲/۲۳۵)، سه‌ر به هۆزی نه‌رگسی بووه،
كه شه‌مانه له بنجدا تیره‌یه‌کی (جاوان)یه‌كان بوونه، بیگومان (چاك) په‌یوه‌ندی به
(زوهه‌یری)یه‌كانیش هه‌بووه، كه شه‌وه زوهه‌یریانه‌ش هه‌ر تیره‌یه‌کی جاوان بوونه، شه‌وه‌تا له باره‌ی
ره‌چه‌له‌کی یه‌ك له میره‌كانی (چاك)دا هاتوه: ((الزهیری الجاکی)). بڕوانه: (ذیل مرآة
الزمان، ۹۰/۳)

له لایه‌کی دیکه‌وه، ده‌بینین (چاك) له شوینانی دیکه‌ی به‌ده‌ر له هه‌ولیره و لورستانی‌ش
هه‌یه، بۆ نمونه (میر و موحه‌دیث محمدی كوری درباسی كوری ئاساکی كوردی چاکی)، كه له
شیخه‌كانی (زه‌ه‌بی)یه، له رۆژی عه‌ره‌فه‌ی سالی (۶۲۷ك/۱۲۳۰ز) له شاری (ره‌ها - ئورفه)
له‌دايكیوه، له خانه‌واده پێشكه‌وتوو و سه‌ربازییه‌كانی شه‌وی بووه. (الذهبی، معجم الشيوخ،
۱۸۹/۲، المقریزی، المقفی الكبير، ۵/۶۴۹) به واته: به دوو سال به‌ر له هیرشه‌ینانی مه‌غۆلی،
له‌وانه‌شه (ده‌رباس)ی باوکی له میره شه‌یوبییه‌كانی شاره‌كه بوو بیته.

(چاك) دیسانه‌وه له‌وه هۆزانه‌یه، كه سه‌رچاوه‌كانی سه‌رده‌می مه‌ملوكی تیشكیان
خستۆته‌سه‌ر، شه‌مه‌ش دوا‌ی شه‌وه‌ی هه‌ندی خیزان و بنه‌ماله‌ی چاکی شوینه بنجیه‌كانی
خۆیانیان جیه‌تلاو ئاواره‌ی ولاتی شام و میسر بوون، هه‌ندی له كه‌سایه‌تییه‌كانیان پایه‌ی
كارگێری و عه‌سكهری به‌رزیان له دامه‌زراوه كارگێرییه‌كانی شه‌وی و مه‌ملوكییه‌كاندا
وه‌رگرت، له‌وانه: میر (سیف الدین ابراهیم) كوری شیروه كوری علی كوری مه‌رزهبان كوری كلول

جكوی زوهیری چاکی (۶۰۰-۶۷۳ك/۱۲۰۳-۱۲۷۴ز)، "كه شه‌مه له شه‌مانه‌تپاریزی و
نابرومه‌ندی و راستگویی و عزه‌ت نه‌فسیدا به شیوه‌یه‌ك بوو، كه‌سی تر هاتای نه‌بوو"، شه‌م
پیاوه له میره‌كانی (الملك الناصر یوسف)ی شه‌میری حه‌له‌ب و دیمه‌شق و مه‌لیك العیزی كوری
بوو. (ذیل مرآة الزمان، ۱/۴۵، ۳/۹۰، تاریخ الاسلام، حوادث (۶۷۱-۶۸۰هـ)، ص ۱۲۴)

(علاء الدین احمد الجاکی)ی كورپشی، كه له شه‌ری (شقحب) له گه‌له‌ مه‌غۆلدا له سالی
(۷۰۲ك/۱۳۰۲ز)دا كوژرا (النجوم الزاهرة، ۸/۲۰۶) له گه‌له‌ میر (شرف الدین ابراهیم كوری
علي الجاکی المهماندار) و كوره‌كانی دیکه‌ی (بدر الدین الجاکی) و (جمال الدین الجاکی) و
شه‌وانی دیکه‌ی. (الدرة الزكية، ص ۱۹۱، الدر الفاخر، ص ۳۶۸-۳۶۹، السلوك، ۱/۴۶۱، ۴۸۱،
۷۰۱، ۷۴۳، المخطوطات المرقزیة، ۳/۸۳، عقد الجمان، ۱/۳۳۴).

هه‌روه‌ها كه‌سانێکی تر له ناوداره (جاکی)یه‌كانی ولاتی میسر، بریتیه‌یه له (الفقيه والمحدث
شرف الدین حسین كوری الیاس كوری یعقوب الجاکی)ی كه له (۷۳۶ك/۱۳۳۵ز) كۆچی دواپی
كردوه و (الشیخ الزاهد حسین كوری ابراهیم الجاکی)ی كه له (۷۳۷ك/۱۳۳۶ز) كۆچی دواپی
كردوه، كه شه‌وه كوری (میر شرف الدین ابراهیم الجاکی)یه، پیاویکی باش و خاوه‌ن بڕوایه‌کی
به‌هێز بوو، نامۆژگاری خه‌لكی ده‌كرد و به‌ره‌و چاكه‌كاری و شه‌نجامدانی كاری باش هانی ده‌دان،
خه‌لك هه‌ر بۆ سوود لیوه‌رگرتن ده‌چوونه خزمه‌تی. (تاریخ الجزیر، ۳/۹۰۲، ۱۰۰۴، الشعرائی،
الطبقات الكبرى، ۲/۲، الكواكب الدرية، ۳/۲۴)، (مقریزی) له باره‌یه‌وه‌ی ده‌لیته: "كه مرد،
كه‌ژاوه‌ی جه‌نازه‌كه‌ی زۆر گه‌وره‌ بوو، خه‌لك به‌رده‌وام ده‌چوونه سه‌ر گۆری، رۆژانه خه‌لكێکی زۆر
له‌سه‌ر گۆره‌كه‌ی كۆده‌بوونه‌وه، نه‌زریان بۆ شه‌وی ده‌بدر، وایان ده‌زانی له‌سه‌ر گۆره‌كه‌ی شه‌وه پیاوه
هه‌ر دو‌عاپی بکه‌ن، خودا لییان قه‌بوون ده‌كات و رته‌ی ناكاته‌وه! شه‌مه ئیتر بووه فیتنه‌یه‌ك
شه‌یتان سه‌ری له خه‌لكێکی زۆر شیواند، ته‌نانه‌ت هه‌یه تا شه‌مۆش هه‌ر وا ده‌كات!" (المخطوط
المقرزیة، ۴/۳۱۴).

له شوینه‌واره بیناسازییه‌كانی (چاك)، كه ما‌بیته‌وه: مزگه‌وتی چاکییه له (حكر)ی
(قاھیره)، (میر بدرالدین الجاکی) له سالی (۷۱۳ك/۱۳۱۳ز) فراوانی كرد و نوپی كردوه،
بپاریدا وتاری هه‌ینیش به ناوی شیخ حه‌سه‌نی بڕای بخوینداریته‌وه. جگه له‌وه مزگه‌وته ته‌کیه‌ی
چاکییش ماوه‌ته‌وه، شه‌مه شه‌وه ته‌کیه‌یه‌یه كه شیخ حه‌سه‌ن خه‌لو‌دی تیدا ده‌كرد. (المخطوط
المقرزیة، ۴/۱۱۹، ۳۱۴، الكواكب الدرية، ۳/۲۴).

- گاووان - الجاوان - Gawan:

گاووان عه‌شیره‌تییکی گهورن، چه‌نده‌ها هۆز و تیره‌یان لێ ده‌بیتسه‌وه، له‌ به‌ناوبانگترین عه‌شیره‌ته‌ کوردییه‌کانه، به‌ درێژایی سه‌رده‌می عه‌بباسی به‌رده‌وام هه‌وایی له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ناماده‌یه، ته‌مه‌ش وه‌کو زۆریه‌ی عه‌شیره‌ته‌ کوردییه‌کانی تر، به‌ر له‌وه‌ی له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی پیننجی کۆچی/ یانزه‌ی زایینی بینه‌ حله‌ و ده‌وره‌یه‌ری، دانیشتووی چیاو زورگ ساره‌ده‌کانی کوردستان بوونه. (التنبیه‌ والإشراف، ص ۹۴، مروج‌ الذهب، ۲/ ۱۲۴، مصطفی‌ جواد، جاوان القبيلة‌ الكردية‌ المنسیة، ص ۱۲).

له‌ راستیدا ناوچه‌ شاخاوییه‌ سه‌خته‌کانی نیوان رۆژتاوای دۆله‌کانی ئیتران (چیاکانی زاگرو‌س) و باکوری ولاتی نیوان دوو رووباران، ته‌مه‌ نیشتمانی بنجی عه‌شیره‌ته‌ کوردییه‌کان و سه‌نته‌ری قه‌رارگرتنیانه‌ تیتیدا له‌ سه‌رده‌مه‌ به‌سه‌رچووه‌کاندا، به‌ تێپه‌رینی کاتیش، به‌ هۆی هۆکاره‌ ئابوری و سیاسی و عه‌شایه‌رییه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کان، گه‌لێ عه‌شیره‌ت وازی له‌ نیشتمانی بنجی خۆی هیناوه‌ له‌ چیاو دۆله‌کان و ورده‌ ورده‌ هاتوونه‌ته‌ خوار له‌ ده‌شته‌ ته‌خته‌کاندا نیشته‌جێبوونه، ته‌وه‌تا گاووانی و تیره‌کانی دیکه‌ی وه‌کو: (نه‌رگسی و به‌شیری و زوهه‌یری و نه‌وانی دیکه‌ش) هه‌ندیکیان له‌ ده‌وره‌یه‌ری شارۆچکه‌کانی به‌ندینجین (مندلی) و ده‌سه‌کهره‌ و نه‌عمانیه‌ و قوسان و واسیت دابه‌زین، به‌ گوند و ناوچه‌کانی ته‌و شارۆچکه‌کانه‌دا که‌ له‌ به‌رزایی چیاکانی (پشتی کۆوه‌ درێژه‌بهنه‌وه‌ تا ده‌گه‌نه‌ که‌ناره‌کانی رووباری دیجله‌ بلا‌بوونه‌وه‌. ته‌م نارچانه‌ش درێژه‌وه‌بوویکی سروشتی ولاتی کوردانه‌، چونکه‌ له‌ راستیدا کورد له‌ ماوه‌ی شه‌ش سه‌ده‌ یه‌که‌مه‌کانی کۆچییه‌وه‌ یه‌که‌ له‌ ره‌گه‌زه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی دانیشتووانی ته‌م ناوچه‌یه‌یان پیکه‌تیاوه‌، له‌ ماوه‌ی فه‌تعی ئیسلامی بۆ ته‌م ناوچه‌یه‌ و دواتریش ناویان هاتووه‌. (تاریخ‌ الطبری، ۲/ ۵۵۷-۵۵۸) هه‌روه‌ها له‌ دانیشتوانی ده‌وره‌یه‌ری (به‌ندینجین)یش بوونه و له‌ سالی (۲۵۲ کۆچی/ ۸۶۶ زاینی) به‌شدارییان له‌ شه‌ری (جرت)، که‌ له‌ ناوچه‌یه‌ روویدا کردووه‌. (تاریخ‌ الطبری، ۵/ ۵۴۷).

(اصطخري)ی که‌ له‌ ده‌وای (۳۴۰/ ۹۵۱ ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌، که‌ (ابن‌ حوقل)یش له‌وه‌وه‌ ده‌گوازیتته‌وه‌، ئاماژه‌ی به‌ ناوچه‌ کوردییه‌کانی ده‌وره‌یه‌ری ده‌سه‌کهره‌ کردووه‌ که‌ له‌ گه‌ل عه‌ره‌به‌کاندا له‌ ناوچه‌کانه‌دا له‌ ته‌که‌ یه‌کتری ده‌ژین. (مسالك‌ الممالک، ص ۶۱، صورة‌ الارض، ص ۲۲)، له‌ سه‌رده‌می خلیفه‌ (مقتدر)ی عه‌باسی له‌ (۲۹۵- ۳۲۰/ ۹۰۸- ۹۳۲ ز)، (اسحاق‌ الکردی)ی ناسراو به‌ (أبی‌ الحسین) له‌ میره‌ سه‌رکه‌وتووه‌کان بووه‌ و هه‌وایی جوولته‌ سه‌ربازییه‌کانی له‌ ده‌وره‌یه‌ری واسیت و نه‌هراواندا گه‌یشتۆته‌ به‌غدا، ئیتر خه‌لافه‌ت ده‌رکیان به‌ مه‌ترسیی هه‌لئۆیسته‌که‌ کردووه‌، بۆیه‌ له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌وه‌، (علی‌ کورپی یلبق) وه‌کو

فه‌رمانده‌ی سوپای شه‌رکه‌ر له‌ ناوچه‌یه‌ دامه‌زینراوه‌، داواشی لێکراوه‌ له‌ ناوچه‌یه‌دا رووبه‌رووی ئیسحاقی کوردی بووه‌ستیتته‌وه‌، به‌لام ته‌مه‌ له‌ گه‌ل ته‌و میره‌ کوردییه‌ سیاسه‌تی نه‌رمی به‌کارهیناوه‌، واده‌ی پێداوه‌ که‌ ((بیکاته‌ سوولتانی هه‌موو کوردان)). (صلة‌ تاریخ‌ الطبری، ص ۱۲۷)

له‌ سالی (۳۲۵/ ۹۴۷ ز)یش ((کورد و عه‌ره‌ب) ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر شارۆچکه‌ی ده‌سه‌کهره‌. (الصولي، اخبار‌ الراضي بالله، ص ۸۸).

میر و سه‌رۆکه‌ جاوانییه‌کان له‌ مێژووی عێراقدا له‌ سه‌رده‌می سه‌لجوقییه‌کاندا رۆژتییکی گه‌وره‌یان بینی، له‌ گه‌ل میره‌ مه‌زیدییه‌ عه‌ره‌به‌کانی به‌نی عه‌وف که‌ له‌ تیره‌کانی هۆزی ته‌سه‌دی بوون، په‌یوه‌ندی به‌هێز و ژن و ژنخوازی پیکه‌وه‌ی ده‌به‌ستانه‌وه‌. ته‌و میرو سه‌رۆکه‌ کورده‌ جاوانییانه‌ باشت‌ترین یارمه‌تی بوون بۆ ته‌و مه‌زیدیانه‌، چ وه‌کو میر و سه‌رکرده‌، چ وه‌کو تاکیش له‌ سوپاکه‌یاندا خزمه‌تیان پێشکه‌شده‌کرد.

جگه‌ له‌ مانه‌، جاوانییه‌کان ژماره‌یه‌که‌ فه‌قیه‌ و زاھید و نووسه‌ری ناوداریان لێ په‌یدا‌بوو، له‌وانه‌: - الفقیه‌ شرف‌ الدوله‌ محمد کورپی ورام‌ الجاوانی: دروستکه‌ری قوتابخانه‌ی شافیعی له‌ شاری (واسیت)، له‌وانه‌ش که‌ له‌ قوتابخانه‌یان خویندووه‌، (حسن‌ کورپی أحمد‌ کورپی عبدالله‌ الواسطی)ی که‌ له‌ (۵۷۶ ک/ ۱۱۸۰ ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌. (السبکی، طبقات‌ الشافعیة‌ الکبری، ۷/ ۶۰).

- شیخی صالح‌ و زاھید أبو‌ الحسن‌ ورام‌ کورپی أبی‌ فراس‌ عیسی‌ کورپی أبی‌ النجم‌ کورپی أبی‌ القاسمی جاوانی ناسراو به‌ (شیخ‌ ورام)ی خاوه‌نی کتیبی: (تنبیه‌ الخواطر و نزه‌ة‌ النواظر).

ته‌مه‌ له‌ وه‌عز و نامۆژگاریکردندا وه‌کو زانایه‌کی گه‌وره‌ ناوبانگی ده‌رکرد، له‌ رۆژی دووه‌می سالی (۶۰۵ ک/ ۱۲۰۸ ز)ی له‌ شاری (حله‌) کۆچی دوا‌یی کرد. (ابن‌ الساعی، الجامع‌ المختصر، ۹/ ۲۷۱).

- فه‌قیه‌ و شاعیر أبو‌ سعید محمد کورپی علی‌ کورپی عبدالله‌ الجاوانی (۴۶۸ - ۵۶۱ ک/ ۱۰۷۵ - ۱۱۶۵ ز). ته‌مه‌ له‌ حیلله‌ له‌دایک‌ بوو، منداڵ بوو هاتنه‌ به‌غدا، له‌وێ له‌سه‌ر ده‌ستی ئیمامه‌ گه‌وره‌کان زانست و زانیاری به‌ده‌سته‌تیا، له‌وانه‌: (الامام‌ الغزالی)ی که‌ له‌ (۵۰۵ ک/ ۱۱۱۱ ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و (الکيا‌ الهراسی)ی که‌ له‌ (۵۰۴ ک/ ۱۱۱۰ ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و (ابی‌ بکر‌ الشاشی)ی که‌ له‌ (۵۰۷ ک/ ۱۱۱۳ ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌، هه‌روه‌ها کتیبه‌کانی (الجم‌ العوام)ی غه‌زالی و (مقامات‌ الحریری)ی (قاسم‌ کورپی علی‌ الحریری)یشی لای

قاسمی نووسەر خویند، که ناوبراو له (١٦/٥١٦/١١٢٢ز) له دونیا ده‌چوو، له پاشان شه‌رحی ئەم کتیبە‌ی نووسی و تیا‌یدا سه‌رکه‌وتوو بوو، ئینجا رووی کرده هه‌ولێر و تیا‌یدا نیشته‌جێ بوو، له پاشان بۆ ماوه‌یه‌ک له شارۆچکه‌ی (بوازێج) دانیشت، سه‌ره‌نجام له قه‌لای خفتیان – هاودی‌ان – رواندو، له سالی (٦١/٥١٦٥ز) کۆچی دوایی کرد. گ‌رنگ‌ترین دانراوه‌کانی بریتینه له:

١- عیون الشعر.

٢- الفرق بین الراء والغین.

٣- شرح مقامات الحریری.

٤- کتاب فی التوحید انتهج فیه اسلوب شیخه الغزالی فی التصنیف.

(خزیده القصر، قسم شعراء العراق، ٣/١/٣٠٠-٣٠١، طبقات الشافعية الكبرى، ٦/١٥٢).

- موحه‌ددیشی شیعی حسین کوری ابی طاهر احمد کوری محمد کوری حسینی جاوانی:

ئەمە له موحه‌ددسینی سه‌رده‌می سه‌له‌جوقی و له راویه‌کانی کتیبی (سلیم کوری قیس الهلالی) یه، له زانستی فه‌رمووده و پیاوه‌کانییدا کتیبی‌کی هه‌یه به ناو‌نیشانی (نور الهدی والمنجی من الردی)، (رضی الدین أبو القاسم علی کوری موسی کوری جعفری ناسراو به ابن طاووس) ی که له سالی (٦٦٤/٥١٦٥ز) کۆچی دوایی کردوه - سبط شیخ ورام الجاوانی - له کتیبه‌که‌ی خۆیدا (التحصین) خوتبه‌ی (الغدیر) ی له کتیبی (حسین الجاوانی) وه‌رگرتوه.

دیاره جاوانییه‌کانی دوایی پروپاگه‌نده‌ی ئەوه‌یان کردوه که ده‌چنه‌وه سه‌ر (مالک کوری اشتر النخعی) ی یاوه‌ری ئیمامی علی کوری ابی طالب (ره‌زای خوی لی‌ بێ) ئەمه‌ش به پالنه‌ری خۆشه‌ویستی زۆریان بۆ (ئیمامی عه‌لی)، تا وایان لی‌هات وازیان له بنه‌چه کوردییه جاوانییه‌که‌یان هینا و نازناوی (مالیکی نه‌خعی) یان هه‌لگرت، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا کورده جاوانییه‌کان تا سه‌رده‌مه ئیسلامییه دره‌نگه‌کانیش، یه‌ک له ره‌گه‌زه سه‌ره‌کییه‌کانی شاری حلله‌یان پتکه‌ده‌هینا، (ابن بطوطه) ی گه‌ریده‌ی که له (٧٧٩/ک/١٣٧٧ز) کۆچی دوایی کردوه له کاتی سه‌ردانی بۆ شاری حلله ده‌لیت: ((خه‌لکی ئەم شاره _ حلله _ هه‌موویان دوانزه ئیمامین، دوو تایه‌فه‌نه، یه‌کیکیان به کورد ده‌ناسرین...)) (رحله ابن بطوطه، ص ٢٣٢).

عه میدی سوپاکان (عمید الحیوش)، میری شازنجانی کردبووه پاریزه‌ری ریگه‌ی خۆراسان _ زهویه‌کانی پاریزگای دیاله‌ی ئیستا _، شه‌وه‌ش میر به‌دری توره کردبوو، بویه هه‌لسا به کۆکردنه‌وی میره‌کانی سه‌ر به خۆی و (ابا جعفر الحجاج)ی بانگکرد و نزیکه‌ی ده هه‌زار سواری کۆکرده‌وه. (الکامل، ۲۳۲/۷).

پاش ئه‌مه ئیتر هه‌والی میر ورام ون ده‌بی، تا شه کاته‌ی له سالی (۴۰۳/ك/۱۰۱۲ز) کۆچی دوایی ده‌کات و (ابو الفتح)ی کورپی له جیگه‌ی داده‌نیشی، به‌لام (ابن الجوزی)ی که له (۵۹۷/ك/۱۲۰۰ز) کۆچی دوایی کردووه به هه‌له‌چووه، که شه میری به تورك داناوه، چونکه شه‌مه بیگومان هه‌له‌یه. (المنتظم، ۲۳۶/۷).

۲- میر ابو الفتح کورپی ورامی کوردی جوانی (۴۰۳-۴۵۵/ك/۱۰۱۲-۱۰۶۳ز):
 شه‌مه له گه‌وره‌ترین میره‌کانی جاوانییه‌کانه و زیاتر له په‌نجا سال فەرمانرهبوایی کردووه، به‌لام چالاکی و هه‌والی سی سالی یه‌که‌می فەرمانرهبواییه‌که‌ی به ته‌واوی ونه، له‌وه‌وه‌یه‌دا هیچ شتی که له‌باره‌یه‌وه‌ی نازاریت، جا شه‌مه بۆ بی‌ده‌نگی میژوونوسان له‌باره‌یه‌وه‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، یان بۆ شه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که خۆی له‌وه‌وه‌یه‌دا رۆژێکی دیاری له رووداوه‌کانی شه‌وه رۆژگاره‌دا نه‌گێراوه‌وه کارو چالاکیه‌کی وه‌های شه‌نجام نه‌داوه که گرنگیه‌کی شیاری ناماژه‌په‌یکردنی هه‌بووی.

له سالی (۴۰۵/ك/۱۰۱۴ز) دا میر عه‌لی کورپی شه‌سه‌دی مه‌زیدی داوای یارمه‌تی له پیاوانی هه‌ردوو هۆزی شازنجانی و جاوان کرد، بۆ شه‌وه‌ی تۆله‌ی خۆی له دوژمنه‌کانی، (چوار کوره‌کانی دییس) (مضر و نبهان و حسان و طراد) و ده‌رگه‌په‌ته‌وه. (الکامل، ۲۷۴/۷)، به‌لام شه‌وه روون نییه، که نایا میر (ابو الفتح علی) له سه‌رکردایه‌تی شه‌وه جاوانیانه بووه، یان نا؟ به‌س شتی گرنگتر که پیوسته ناماژه‌ی بۆ بکریت، هه‌میشه یارمه‌تی و ده‌رگرتنی میر (عه‌لی کورپی شه‌سه‌دی مه‌زیدی)یه، بۆ شه‌ر و ململانی خه‌له‌کیه‌کانی له پیاوانی جاوان، شه‌وه‌ش به ده‌ستپه‌یکی په‌یه‌نده‌یه‌کانی دۆستایه‌تی و هاوکاری نیتوان هه‌ردوو لا جاوانییه کورده‌کان و مه‌زیدییه عه‌ره‌به‌کان داده‌نریت، که نزیکه‌ی سه‌ده و نیوێک درێژه‌ی کیشا، شاعیر حیص بیص (۴۹۲-۵۷۴/ك/۱۰۹۹-۱۱۷۸ز) به‌م شێوه‌یه له باره‌یه‌وه‌ی ده‌دویت:

وبین عوف و ورام مفاخره و ضاحه " حینما تتلی مناسبا

(دیوان حیص بیص، ۱۰۳/۳)

میرنشینی جاوانی

جاوانی له سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنیان به هۆی په‌یه‌نده‌یی هاوسه‌په‌یه‌تی باشیان، له‌گه‌ل شازنجانیه‌کان، له نامی‌زی میره شازنجانییه‌کان چالاکیه سیاسییه‌کانی خۆیان شه‌نجامده‌دا. پیاوانی جاوانی زۆریکیان له ریزه‌کانی سوپای میر محمد کورپی عناز الشاذنجانی (۳۸۱-۴۰۱/ك/۹۹۱-۱۰۱۰ز) خزمه‌تیان ده‌کرد، هه‌ندێ تاکێ دیکه‌شیان وه‌کو سه‌بازی به‌کریگه‌راو له چوارچێوه‌ی تپه‌ عه‌سکه‌رییه‌کانی سه‌رکرده و میره تورك و ده‌یله‌مییه‌کان خزمه‌تیان ده‌کرد. یه‌که‌م ده‌ق له باره‌ی هه‌والی میره جاوانییه‌کان و ده‌رکه‌وتنی چالاکیه عه‌سکه‌رییه‌کانیان، بۆ سالی (۳۹۲/ك/۱۰۰۲ز) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، شه‌کاته‌ی (ابو جعفر الحجاج)ی جیگری (به‌اء الدولة البویه) به‌سه‌ر عیراق و (ابی الحسن علی کورپی کوجری) داوای یارمه‌تی لیکردن، بۆ ده‌رکردنی عه‌قیلییه‌کانی خاوه‌نانی موسل له مه‌دانین، به‌لام به‌ پی‌چه‌وانه‌وه نزیکه‌ی دوو سه‌ده سواری جاوانی ریزه‌کانی سوپای (ابی جعفر)یان جبه‌په‌شت و چوونه پال (ابی الفتح محمد کورپی عناز الشاذنجانی). (تاریخ هلال الصابی، ملحق کتاب ذیل تجارب الامم، ص ۴۲۳).

- ناو‌دارانی جاوانی:

۱- میر ورام کورپی محمدی کوردی جاوانی (پیش ۳۹۷-۴۰۳/ك/۱۰۰۶-۱۰۱۲ز):
 (ورامی کورپی محمد) به‌یه‌که‌م دامه‌زرینه‌ری میرنشینی جاوانی ده‌ژمه‌ردی، یه‌که‌م ده‌رکه‌وتنی بۆ سالی (۳۹۷/ك/۱۰۰۶ز) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، شه‌وه کاته‌ی له‌گه‌ل شه‌وانی دیکه له میره کورده‌کان و میر عه‌لی کورپی مه‌زیدی شه‌سه‌دی له‌گه‌ل (ابی جعفر الحجاج) کۆده‌بنه‌وه، شه‌مه‌ش به پلانی میر به‌در کورپی حسنویه‌ی برزیکانی (۳۶۹-۴۰۵/ك/۹۷۹-۱۰۱۴ز) و به نامانجی رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی میر محمد کورپی عناز و سه‌ربازه تورکه‌کان و نابلو‌قه‌که‌یان بۆ سه‌ر به‌غدا. دیاره هۆی شه‌وه نابلو‌قه‌یه‌ش ناکۆکی نیتوان هه‌ردوو میری کورد (به‌در کورپی حسنویه) و (محمد کورپی عنازی شازنجانی) بوو، چونکه (ابو علی کورپی جعفر کورپی ئوستاز هه‌رمز)ی ناسراو به

بهری ئەو پەيوەندیانەش، بەهێزبوونی دەسلەتتی میرنشینی مەزیدی بوو لە باشوری بەغداو بطانج، (لە بارەى ئەو پەيوەندیانەوه پروانە: عبدالجبار ناجى، الاماره المزيديه (بغداد ۱۹۷۳)...)

لەگەڵ دامەزراندنی شارى حله.

بە سەرچاوەگرتن لەو خالەوه، بەشى گەورەى مێژووی جاوان، پەيوەندییەکی بەهێز و تۆکمەى بە مێژووی مەزیدیيەکانەوه هەبیه، چونکە وای لێهات هەردوو لا بوونە خاوەنى راستەقینەى باشورى عێراق و فوراتى ناوەراست، (ابن الجوزى) بەم شێوەیە وەسفی شانشینى (جلال الدوله كورى بهاء الدوله البويهى) ئەمیری عێراق لە سالی (۲۲/ك/۱۰۳۱ز) دەکات و دەلێت: ((من ئەو سالی دەرجووم، شانشینى جلال الدوله له نێوان (حضرة و واسط و بطيحة) بوو، لەو شانشینیدا تەنیا گوتاری هەبوو، بەلام کار و بارەکان لە نێوان کورد و عەرەبەکانەوه دابەش ببون، هەندى ناوچەیشى کەوتبوو بەر دەستی تورکەکان، وەزارەتیش خالی بوو لە هەر یەكێک لەوانە)). (المنتظم، ۶۰/۸).

دوای پێچانی هەوالتی میر ابن ورام و کورده جاوانیەکان، بۆ ماوەیەك کە خۆی لە چارەگە سەدەیهك دەدا، سەرچاوەکان دیسانەوه هەوالتی ئەو میره جاوانییه دیتنەوه نێو باس، ئەو تەلە سالی (۳۱/ك/۱۰۳۹ز) دا، دەبینن (أبا الفتح كورى ورام) داوای (جلال الدوله) بەجێ دێنن، لە کۆتایی هێنان بە شلەژانەکانى بارى ئاسایش و ئارامى بەغداد بە دەستی تورکەکان. (المنتظم، ۱۰۴/۸)، لە سالی (۳۲/ك/۱۰۴۰ز)یش، میر (حسام الدوله أبو الشوك فارس كورى محمد كورى عناز الشاذنجاني)، (سەعدى)ى كورى رەوانەى داقوقا _ داقوقى ئیستا _ کرد، بۆ ئەوێ لەبەر دەستی (أبي الماجد المهلهل كورى محمد)ى برای دەرى بێنى، دواى ئەمە (أبو الشوك) خۆیشى بەرەو داقوقا هات و ئابلوقەیدا، هەتا شوراكەى كۆنکرد و چوو ناو شارۆچكەكە، ئیدی كورەكەى بە فەرمانێرەوا لەسەر داناو بە خێزایی بەرەو بندنيجين و حەلوان گەراپەوه، ئەمەش لە ترسى ئەوێ، مەبادا براكەى تری (سرخاب كورى محمد) ئەو هەلەى نەبوونی لە شارەكە بۆزیتەوه، بە تايبەت كە ئەو فێربوو بە هاوێمانیەتى میر (أبى الفتح كورى ورام) و ئەو جاوانیانەى لەگەڵى بوون، ماوه ماوه هێرشى دەكرده سەر ناوچەكانى (أبى الشوك). (الكامل، ۲۹/۸)، لە هەمان سالییدا غەزەكان هاتنە نێو هەرىمە كوردییهكانى نازەربيجان و هەكارى و زۆزان، تا لە سالی (۳۵/ك/۱۰۴۴ز)، پێشەنگى سوپاكەيان گەيشته شارى موصل. (سبط ابن الجوزي، مرآة الزمان، ص ۳۹۳)، بۆیه میرى ئەو شارە (قرواش كورى مقلد العقيلي) داوای یارمەتى لە میره كورد و عەرەبەكان کرد، ئەو هەبوو میر (أبو الفتح

الكردى الجوانى) لەنێوان ئەو میرانە بوو كە سوپای خۆيان بۆ یارمەتیدانى قرواش نامادەکرد. (الكامل، ۳۴۲/۷).

لە سالی (۳۷/ك/۱۰۴۵ز)یش (سعدى كورى أبى الشوك الشاذنجاني) شارۆچكەى بندنيجين (مندیلى)ى بۆ (أبى الفتح كورى ورام الجوانى) بریەوه، هەردووکیان لەسەر ئەوه رێككەوتن كە شەپى (سرخاب كورى محمد)ى مامەكەى تری سەعدى بكەن، بەلام سرخاب پێشتر بۆسەیهكى بۆ دانانەوه و لەگەڵیان بەشەر هات، ئەو شەپه بووه هۆى ئەوهى (أبى الفتح الجوانى) و (سعدى الشاذنجاني) و ((سەركردهكانى دیکهى بيجگهى ئەمانەش)) بە دیلى بكهونه دەستی (سرخاب)، بەمە تورکە غەزەكان و ئەو كوردانەى لەگەڵیان بوون، بەو ناوچانەدا بلاوبوونەوه. (الكامل، ۴۴/۸).

لێرەدا (أبن الجوزى) جارێكى دیکه بەهەله چوو و دەلێت: (أبا الفتح) لەگەڵ براكەى و كورێكى بە دیل گیرا، (سرخاب) غەدرى لێكردن و لە خاچى دان و كوشتنى. (المنتظم، ۱۳۰/۸)، كە ئەمەش هەلەیه، چونکە (أبو الفتح) تا سالی (۴۵/ك/۱۰۶۳ز) لە ژياندا ماو، بۆیه گومان لەوهدا نیهى كە دواى ئەو بە دیلگیرانە، ئازاد كراوه.

- شالاهه تورکه غەزەكان بۆ سەر موگی جاوانییهكان:

غەز چەند هۆزێكى توركى شەراوى بوون، ولاتی بنجیان (چۆلاییهكانى بوخارا) و ولاتی ئەودیبوی رووبار) و (دۆلەكانى ئاسیای ناوەراست) بوو، هەر لە سەدهى چوارەمى كۆچى/ دەى زاینی بە هۆى چەندین هۆكارى ئابورى و سیاسى ولاتى خۆیان جێهێشت و بە ئاراستەى هەرىمەكانى رۆژهەلاتى ئیسلامى هاتن، لەسەر ژيانى كۆچەرى و شوانكارەى راهاتبوون، هەروەها لەسەر ئەوێش راهاتبوون كە هەر شار و گوندیک لە پێشياندا بووستن، خەلكەكەى بكوژن و خاپوورى بكەن.

ولات و مولكەكانى أبا الفتح الجوانى لە سالی (۳۹/ك/۱۰۴۷ز) رووبەرووی هێرش و شالاهه عەسكەرییهكانى ئەم غەزه توركانە بە سەركرديهتى ئیبراهیم كورى ینال بوویهوه، ئەمەش دواى ئەوهى سوپای ئیبراهیم توانییان قەلاى كنگور و قەلاكانى دیکهى سەر بە دەسلەتتى عەننازییهكان داگیر بكەن، ئیتەر تايهفەیهك لەو غەزانە بە ئاراستەى (بندنيجين) رۆشتن و لە مانگی جمادى الاخره سالی (۳۹/ك/۱۰۴۷ز) گەيشتنە ناوى، تیايدا ((كاره قێزەونەكانى وهكو كوشتن و تالانیان کردو... سزایان خستە سەر رزگارکردنى ماڵ و سامان)).

(الکامل، ۸/۴۵)، تايه‌فیه‌کی دیکه‌یشیان به‌روه شارۆچکه‌کانی (ابی الفتح کوری ورام) هاتن، ابی الفتح له ترسی ئەو شەرۆبه‌لایه‌ی لیبی چاوه‌روان ده‌کردن، ناوچه‌کانی خۆی جێهێشت و ماڵ و سامان و مولکەکانی ناوا به‌جێ هێشت، ئەمەش وەکو تەکتیکێک بوو بۆ ئەو‌ی غەزەکان که دینە ناوی خەریکی تالان و بردن بن، ئینجا ئەو له‌گەڵ سوپاکه‌ی بگه‌رپێتته‌وه و هێرشیان بپێتته‌ سه‌ر، به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەو‌ی چاوه‌روان ده‌کرا، غەزەکان نه‌هاتن تالانکاری بکه‌ن، به‌لکو سه‌ریان له‌ دوا‌ی نا، ئەویش له‌ ترسی ئەو‌ی که پێی بگه‌ن و به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌ون، به‌ره‌چه‌ی دانه‌وه و به‌ نازایه‌تییه‌وه شه‌ری له‌گه‌ڵدا کردن، کۆمه‌لێکی لێ کوشتن و کۆمه‌لێکی دیکه‌ی لێ به‌ دیل گرتن، به‌مه‌ش به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌وت و تێکی شکاندن، ماڵ و مولکەکانیشیان، ئەوانه‌ی لایان بوو، هه‌مووی به‌ غه‌نیمه‌ بۆ خۆی برد، دوا‌ی ئەو‌ه نامه‌ی بۆ خه‌لافه‌ت نووسی، داوا‌ی یارمه‌تی لێکردن، مه‌بادا ئەم غه‌زانه هێرش بپننه‌وه سه‌ری، به‌لام که‌سه وه‌لامی نه‌دایه‌وه، ((ئەوه‌ش له‌به‌رئەوه‌ی هه‌یه‌به‌ت نه‌مابوو و کاروباره‌کان له‌ ده‌ست ده‌رچوو‌بوون)) (الکامل، ۸/۴۵، جاوان، ص ۱۴).

بۆیه سه‌ره‌نجام (ابو الفتح) له‌ژێر فشاری غه‌زەکان، ناچار بوو وڵاته‌که‌ی جێهێتلی و له‌گه‌ڵ ماڵ و مندال و خزم و که‌سه‌کانی (بنو ورام) له‌ رووباری دیچه‌ بپه‌رپێتته‌وه، به‌روه به‌شی رۆژئاوا‌ی بپت. غه‌زه‌کان لێرده‌دا که‌وتنه‌ بیری ئەوه‌ی هێرش توندتر و به‌زه‌بتر بیه‌نه سه‌ر ناوچه‌کانی دیکه، ئیدی ئەوه‌بوو هێرشیان کرده سه‌ر شارۆچکه‌ی (باحسری) له‌ رۆژه‌لاتی شاری به‌غدا که ئەو شارۆچکه‌یه (سه‌دی کوری ابی الشوک)ی لیبوو، ((ناچار خۆی و ئەوانه‌ی له‌گه‌ڵی بوون رایانکرد، چونکه‌ برا هیچی بۆ براو باوک هیچی بۆ کوره‌که‌ی پێ نه‌ده‌کرا)). پاش ئەوه غه‌زه‌کان شاره‌کانی (دسکه‌ه) و (هارونی) و (قصر سابور) و ته‌واوی گوند و شارۆچکه‌کانی ناوچه‌که‌یان تالانکرد، ((له‌ خه‌لکی ئەو ناوچه تالانکراوه که‌سانێکی زۆر له‌ناوچوون، چونکه هه‌یانبوو کوژراو هه‌یانبوو نغزۆی رووبار بوو و هه‌شاینبوو له‌ سه‌رمان مرد))، ئەوانه‌ی ماشبوونه‌وه، ژماره‌یه‌کی زۆریان هاتنه‌ ناو به‌غدا، هانایان بۆ سوڵتان هیناو حاڵی خۆیان بۆ باسکرد که چاوه‌کانی دینانه‌ گریان. (الکامل، ۸/۴۵).

وه‌کو ده‌رده‌که‌وت، (أبا الفتح الکردی) به‌ ته‌نیاو تاکه میری جاوانیه‌کان نه‌بووه، بۆ ئەوه‌ی فه‌رمانه‌وا‌یی هۆز و میرنشینه‌که‌ی به‌ ته‌نیا بکات، به‌لکو میرێکی دیکه‌ی جاوانی به‌ ناوی (أبو دلف القاسم کوری محمد الجاوانی) هه‌بووه، مولکی ئەوه هه‌ر له (ماهیدشت)وه تا براز الروز (بلدروز) و نعمانیه و رووباری سلیلی ده‌گرتته‌وه، ئەمەش به‌ره‌چه‌ی غه‌زه‌کانی دایه‌وه‌وه نه‌یه‌هشت چیتر بینه‌ پێش. (الکامل، ۸/۴۶) به‌لام وڵاته‌که‌ی له‌ سالی (۱۰۵۲/ك/۴۴۴) (ز)

جاریکی دیکه رووبه‌رووی هێرشێ غه‌زه‌کانی سه‌ر به‌ سوڵتان (طغرل بك السلجوقی) (۴۲۹- ۴۵۵/ك/ ۱۰۳۷-۱۰۶۳ز) بووه‌وه که ئەم سوپایه‌ی سوڵتان له‌ژێر فه‌رمانده‌ی میرێکی کورد به‌ ناوی (سه‌دی کوری ابی الشوک) بوو، ئەمجاره‌یان (أبو دلف)شکاو ناچار له‌ ده‌ستیان رایکرد، به‌لام (سه‌دی) و غه‌زه‌کان سه‌ریان له‌ دوو ناو مولکو سامانه‌کانیان تالانکرد، ده‌ستیان به‌سه‌ر ناوچه‌کانیدا گرت، تا که‌یشتنه‌ شارۆچکه‌ی نه‌عمانییه، هه‌رحی (أبو دلف الجاوانی)شه، به‌ زه‌مه‌تیکی زۆره‌وه توانی خۆی له‌ ده‌ستیان رزگار بکات. (الکامل، ۸/۶۴).

هه‌روه‌ها میرێکی دیکه‌ی کورد به‌ ناوی (علی کوری قاسم الکردی) هه‌بوو، له‌ وڵاتی جاواندا مولکی هه‌بوو، هاوچاخی (أبی الفتح و أبی دلف)ی جاوانی بوو، ئەوه‌ش به‌ره‌چه‌ی غه‌زه‌ تورکه‌کانی دایه‌وه‌وه له‌ ته‌نگه‌به‌رێکدا ئابلقه‌ی دان، شمشیری له‌سه‌ر گه‌ردنی زۆربه‌یان داناو هه‌موو ئەو مولک و سامانه‌ی خۆی لێسه‌ندنه‌وه که تالانیان کردبوو، (الکامل، ۸/۴۶)، به‌لام سه‌رچاوه‌کان په‌یوه‌ندی ئەم میره به‌ میره جاوانیه‌کان رووناکه‌نه‌وه، تیشک ناخه‌نه سه‌ر ئەوه‌ی، که ئایا کوری (أبی دلف القاسم کوری محمد الجاوانی) ناوبراو بووه؟ یان میره جاوانیه‌کی تر بووه؟ یانیش له‌ هۆزێکی دیکه بووه؟.

- میر أبو الفتح کوری ورام الجاوانی الکردی و خه‌لافه‌ی فاتمه‌:

له‌و کاته‌دا که سه‌لجوقیه‌کان هاتنه‌ نێو به‌غدا‌ی پایته‌ختی خه‌لافه‌ی عه‌بباسی له‌ سالی (۴۴۷/ك/ ۱۰۵۵ز)، خه‌لافه‌ی فاتمه‌کان بۆ ئەوه کاریان ده‌کرد عی‌راق بۆ خۆیان بگرن و شیعایه‌تی له‌و ناوچانه‌ بلابکه‌نه‌وه، که پر بوون له‌ کیش و مملانیی خێلایه‌تی و به‌ ده‌ست له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌کی سیاسی مه‌ترسیدار ده‌یاننالاند، ئەوه‌تا جگه له‌ خه‌لافه‌تی عه‌بباسی که ده‌سه‌لاته‌که‌ی به‌ ته‌نیا له‌ به‌غداو ده‌وربه‌ریدا کورتکرا‌بوویه‌وه و جگه له‌ سه‌لته‌نه‌تی سه‌لجوقیش، میرنشینی عه‌قیلی (۳۸۰-۴۸۹/ك/ ۹۰۹-۱۰۹۶ز) له‌ موسل و ده‌وربه‌ریدا فه‌رمانه‌وا بوو، میرنشینی مه‌زیدیش (۳۹۲-۵۵۸/ك/ ۱۰۰۲-۱۱۶۳ز)، له‌ باشوری به‌غدادو ناوچه‌کانی فو‌راتی ناوه‌راسته‌دا ده‌سه‌لاتدار بوو، ئەمانه جگه له‌ بزافه سه‌ربازییه‌کانی (بنی خفاجه) و (بنی نمیر) و فیتنه‌ی به‌ساسیری و په‌یوه‌ندیان به‌ فاتمییه‌کانی فه‌رمانه‌وا‌یانی میسریش که ئەمه‌ی دوا‌یی به‌ ناوی فاتمییه‌کانه‌وه شه‌ری له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌ی عه‌باسی و سه‌لجوقیه‌کانیش ده‌کرد، بۆیه میر ابی الفتحی جاوانی کوردی له‌ با‌ریکی وه‌هادا نه‌یده‌توانی وه‌کو ته‌ماشاکه‌ر بمینتته‌وه و نه‌که‌وینته‌ ژێر کاریگه‌ری ره‌وته مه‌زه‌بیه‌کان و ئەو

مملاتنی سیاسیانهی درووستیده‌کن شهوانی دیکه‌ش، به تاییهت که میرانی وه‌کو شه که‌وتبونه ژیر کاربگه‌ری روداو و روتانه و نامه‌ی هاسوزیبیان بۆ خلیفه‌ی فاطمی المستنصر بالله (۴۲۷-۴۸۷ک/۱۰۳۶-۱۰۹۴ز) نووسیوو، ملکه‌چی خۆیان بۆ راگه‌یانده‌بو و له‌سه‌ر مینبه‌ره‌کانی خۆیان خوتبه‌ی هه‌ینانیان به‌ناوی شه ده‌خوینده‌وه، بۆیه میر (ابو الفتح) یش وه‌کو شه میرانه‌ی هاشانی خۆی کرد، خلیفه‌ی فاطمی ناویراویش له‌سالی (۴۴۸ک/۱۰۵۶ز)، (خلع)ی بۆ هه‌ریه‌که له (بساسیری) و (نورالدوله دبیس کوری مه‌زید) و (مقبل)ی برای و (أبی الفتح کوری ورامی جاوانی) و شهوانی دیکه‌ش نارد. (الکامل، ۷۷/۸)، (مصطفی جواد) هۆی به‌شيعه بوونی (أبی الفتح)ی جاوانی وه‌ها لیکنده‌داته‌وه که ده‌لیت: ((ببگومان ترسیان له سه‌لجوقیه‌کان له‌وه‌ی که ده‌شی به‌سه‌ر میرنشین و زه‌ویه‌کانیان بیسن، به‌هیزترین هۆ بو)). (جاوان، ص ۱۴).

شه‌وه‌ی سه‌رنج راکیشه، شه‌وه‌یه: به‌شيعه‌بوونی ژماره‌یه‌ک میر و له‌نیویشیاندا میری جاوانی زۆری درێژه نه‌کیشا، گومانیش له‌وه‌ نییه که سووربوونی سولتانی سه‌لجوقی (طغرل بک) له‌سه‌ر ریشه‌کیشه‌کردنی شيعايه‌تی له‌ ولاته‌که‌ی و بنه‌برکردنی مه‌سه‌له‌ی به‌ساسیری، رۆلێکی گه‌وره‌یان هه‌بووه له‌ مه‌سه‌له‌یه، چونکه که شه‌مه زانرا هه‌ر زوو میر (قریش کوری بدران العقیلی) و (نور الدوله دبیس کوری مزید الاسدی) نامه‌یان بۆ میر (تاج الملوك هزار اسب کوری بنکیر کوری عیاض اللری الکردی) نووسی، بۆ شه‌وه‌ی له‌ لای سولتان میانه‌گیریان بۆ بکات و وا بکات سولتان بیانبه‌خشیت له‌وه‌ی که‌وا چونه گوپراه‌لی خلیفه‌ی فاطمیان کردوه، سولتانیش سۆزی بۆ نواندن. وه‌کو دهر ده‌که‌ویت، (أبا الفتح کوری ورام الجاوانی الکردی)ش له‌ پیش هه‌ردوو شه‌مانه‌ش که تیشکیان خرایه سه‌ر واز له‌ شيعايه‌تی دینیت و داوای به‌خشینی سولتانی ده‌کات، شه‌وه‌ش به‌ به‌لگه‌ی شه‌وه‌ی که (دبیس وقریش) داوایان له‌ سولتان (طغرل بک) کرد، (أبا الفتح)یان بنیڕیته ناو، بۆ دلنیا‌بوون له‌ راستی شه‌وه‌ی پیشانی ده‌ده‌ن، که ده‌لین له‌ شيعايه‌تی واز دینین و ده‌گه‌رپینه‌وه‌ خانه‌ی سونایه‌تی، ئیدی (أبا الفتح) به‌ فرمانی سولتان ده‌چیتته ناویان، داوای دلنیا‌بوون لییان، ده‌گه‌رپیتته‌وه‌ لای سولتان و جه‌ختی بۆ له‌سه‌ر شه‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که شه‌وه‌ دووانه‌ ملکه‌چی خۆیان به‌ راستی راده‌گه‌ینن و حمز ده‌که‌ن میر (هزار أسب) بجیتته لایان، بۆ شه‌وه‌ی هاوپه‌یمانیه‌تیان له‌گه‌ل به‌ستیت، سولتانیش به‌ گه‌رمی پیشوازی له‌مانه و شه‌وانی دیکه‌ش ده‌کات و ریز له‌ هه‌مووان ده‌گریت، داوای لی‌بووردنه‌کانیان قه‌بوولده‌کات، قسه‌ی خۆشیان بۆ ده‌کات و خلع به‌ (أبی الفتح الجاوانی) و ناودارانی قومه‌که ده‌به‌خشی. (الکامل، ۷۸/۸، مرآة الزمان، ص ۱۷-۱۹).

کاتیکیش له‌ سالی (۴۴۹ک/۱۰۵۷ز) (أبو الفتح الجاوانی) له‌گه‌ل (بدران کوری نور الدوله المزیدی) هاتنه‌ به‌غدا، سه‌رۆکی سه‌رۆکه‌کان (أبو القاسم علی کوری مسلمه) گله‌یی له‌ (أبو الفتح الجاوانی) کرد، له‌وه‌ی که‌وا په‌یوه‌ندی به‌ بزوتنه‌وه‌ی به‌ساسیری کردوه و شه‌ره‌زوی به‌لای شيعايه‌تییه‌وه‌ چوه، (أبو الفتح الجاوانی) به‌م شپوه‌یه به‌ریه‌چی دا‌یه‌وه: ((نیوه ئیمه‌تان بۆ شه‌وه ناچار کرد، چونکه که سولتان هاته شه‌ه ولاتانه، هه‌موو خه‌لکتان به‌ هۆی تالانی سه‌ربازه‌کانتانه‌وه له‌ خۆ دورخسته‌وه، خۆ شه‌ه سه‌ربازانه. ما‌ن و مندال و خه‌لک و هه‌موو شتێکیان تالان ده‌کرد، به‌مه‌ چ شویتیک بۆ ئیمه‌ نه‌مایه‌وه، خۆمانی تیدا په‌نا بده‌ین، بۆیه له‌ ترسی ژن و ماله‌کامان ناچار بوین وه‌هامان کرد)). (مرآة الزمان، ص ۲۳-۲۴، جاوان، ص ۱۶).

شه‌وه‌ی سه‌یره (أبا الفتح) جارێکی دیکه‌ خۆی له‌ گوپراه‌لی خه‌لافه‌ی عه‌باسی و سه‌لجوقیه‌کان ده‌بویری و په‌یوه‌ندی به‌ (به‌ساسیری) ده‌کات، ته‌نانه‌ت له‌ شه‌ره‌کانیشدا له‌ ریزی سوپای به‌ساسیری که بۆ خلیفه‌ی فاطمی (المستنصر بالله) شه‌ری ده‌کردو کاری ده‌کرد بانگه‌وازی فاطمی سه‌رنجات، (أبا الفتح) شه‌ریکی زۆر توند له‌ دژی خلیفه‌ی عه‌باسی و سولتانی سه‌لجوقی ده‌کات، شه‌ه‌تا له‌ سالی (۴۵۱ک/۱۰۵۹ز) سوپای سولتان (طغرل بک) که له‌لایه‌ن (خمارتکین الطغرائی) سه‌رکردایه‌تی ده‌کرا، شکستێکی گه‌وره‌و ناخۆش له‌ ده‌روره‌ری کوفه‌ به‌سه‌ر به‌ساسیری ده‌هینیت، له‌وه‌ شه‌ره‌دا به‌ساسیری ده‌کوژریت و ژماره‌یه‌ک له‌ پیاوه‌کانیشی و له‌ نیویشیاندا (أبا الفتح) جاوانی) و سی‌ کوره‌کانی (نورالدوله دبیس حیماد و به‌دران و مه‌نصور) به‌ دیل ده‌گیرین. (المنتظم، ۳۰۲/۸، الکامل، ۸۶/۸، مرآة الزمان، ص ۶۶)، به‌لام (انوشروان)ی کوری خیزانی سولتان (طغرل بک) چاکه‌ی له‌گه‌ل (أبی الفتح) کرد و رزگاری کرد، هه‌رچه‌نده سولتان شه‌ه‌شی پیناخۆش بوو و رته‌ی ده‌کرده‌وه، به‌لام دواتر میر (تاج الملوك هزار اسب کوری بنکیر الکردی)ش هاته ناو شه‌ه‌ه باسه‌و داوای له‌ سولتان (طغرل بک) کرد، له‌وه‌ میره کوردو عه‌ره‌بانه خۆش بی‌ت، شه‌ه‌وه‌ی به‌گه‌ل به‌ساسیری که‌وتبوون، ئیدی داوای زالبوون به‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌ی به‌ساسیری، شه‌ه‌کاته‌ی سولتان (طغرل بک) گه‌یشته (واسیت). میر (هزار اسب) هاته لای و (دبیس کوری مزید) و شوینکه‌وتوه‌کانیشی له‌گه‌ل خۆی هینایه لای سولتان، بۆ شه‌وه‌ی لییان خۆشبی، سولتانیش لییان خۆشبوو، به‌ شپوه‌یه‌که که سولتان (واسیت)ی جی‌هیشته و گه‌راه‌وه به‌غداد، هه‌ریه‌که له‌ میر (هزار أسب) و میر (أبی الفتح الجاوانی) و چه‌ن‌دین میری دیکه‌ش له‌گه‌لیدا رۆشت و هه‌موویان رۆشتنه لای خلیفه و سوتن‌دیان بۆ خوارد، که گوپراه‌لی خلیفه و سولتان بکه‌ن، شه‌ه‌یش (خلع)ی پی به‌خشین. (الکامل، ۸۹/۸، مرآة الزمان، ص ۶۶-۶۸).

میر (أبو الفتح الجاوانی) له خزمهتی سولتان (طغرل بك) دا به دلسوزی مایه‌وه، تا هه‌ردوکیان له میژووینه‌کی نزیك له یه‌ك مردن، وای لیتهات (تال ورامی جاوانی) نرخ‌ی باشیان په‌یدا کرد و له ده‌رباری سه‌لجوقی حسیبیان بۆ ده‌كرا، له كاروباره‌ گرنگ و هه‌ستیاره‌كانی ده‌ولت پرس و را به میر و ناوداره‌كانیان ده‌كرا. شه‌ه‌تا دوا‌ی مردنی سولتان ((طغرل بك السلجوقی) له ره‌مه‌زانی سالی (٤٥٥/ك/١٠٦٣ز)، له دیوانی خه‌لافه‌ت له به‌غدا نووسراویکی بانگه‌یشت‌کردنی فه‌رمی بۆ میره‌ كورده‌كان ده‌ركرا، له‌وانه: میر بدر كورپی مه‌له‌ل كورپی محمد كورپی عناز الشاذنجانی و میر هزار أسب كورپی بنكیر و میر ابو الفتح كورپی ورام و براكه‌ی میر ابی‌النجم و هه‌ریه‌كینکی تال وهرام كه له‌گه‌لیان بوون، له‌گه‌ل میره‌ عه‌ره‌به‌كانیش، له وینه‌ی: شرف‌الدوله مسلم كورپی قریش‌العقیلی خاوه‌نی موسل و نورالدوله دبیس كورپی مزید‌الاسدی خاوه‌نی حیل، بۆ شه‌وه‌ی هه‌موو شه‌مانه‌ بگه‌نه به‌غدا، تا باس له مه‌سه‌له‌ پی‌ویست و گرنگه‌كانی دوا‌ی مردنی سولتان‌ی سه‌لجوقی بگه‌ن، كاری پی‌ویستیش شه‌مجامبده‌ن، بۆ دانانی (الب ارسلان) له جیگه‌ی سولتان‌ی كۆچ‌كردوو. (الكامل، ٩٤ / ٨، مرآة‌الزمان، ص ١٠٢).

میر (أبا الفتح) له كاتی بوونی له به‌غدادا مرد، ته‌رمه‌كه‌ی گو‌ی‌زرایه‌وه بۆ شارۆچكه‌ی (جرجرایا) و له‌وی نیژرا، شو‌ینكه‌وتوو‌ه‌كانیشی په‌یوه‌ندیان کرد به (نورالدوله دبیس). (الكامل، ٩٥/٨)، (مصطفی‌جواد) له باره‌ی مردنی میر (أبی‌الفتح) هه‌ ده‌لیت: ((به‌مردنی، ژیاننامه‌ی میریکی گه‌وره‌ی كورد پچرا، میرنك كه له سیاسه‌ت و له شه‌ریشدا چه‌ن‌دین سه‌ره‌كه‌وتنی به‌ده‌سته‌پینابوو، چاكه‌ی ده‌ركردنی جاوانیبه‌كان له شو‌ینه ته‌سكه‌كه‌ی خۆیان بۆ شه‌و فراوانیسه‌ی رووداوه‌كان و میژوو‌ی پر له ژیان و جوولانه‌وه، بۆ شه‌و ده‌گه‌رپینه‌وه)). (جاوان، ص ١٩).

٣- میر سیف‌الدوله أبو‌النجم به‌در كورپی ورامی جاوانی (٤٥٥-٤٧١/ك/١٠٦٣-١٠٧٨ز):

دوا‌ی كوژرانی (أبا الفتح)، فه‌رمانه‌ه‌وایی میرنشینه‌كه كه‌وته ده‌ست براكه‌ی تری كه ناسراوه به میر (سیف‌الدوله)، چونكه شه‌مه‌ پی‌شتر له هه‌موو هات و چوونیک و شه‌روشو‌ی‌رئیکیدا له‌گه‌لی بوو، واش پی‌ده‌چیت له سالی (٤٣٨/ك/١٠٤٦ز) دا، (سیف‌الدوله) به دیلی كه‌وتبیته ده‌ست میر (سرخاب كورپی محمد كورپی عناز الشاذنجانی)، هه‌روه‌ها شه‌وكاته‌ی سولتان طغرل بك مردو میره‌كان بانگه‌یشتی به‌غدا کران، دیسانه‌وه (سیف‌الدوله) له‌گه‌ل میر (أبو الفتح) ی برای بوو، هه‌ردوو برا له (دار‌الخلافه) داد‌ه‌به‌زن، به‌لام بی‌جگه له‌وه، هیچ شتیکی

شیاو‌ی باس له باره‌ی (سیف‌الدوله) و میرنشین‌ی جاوانی له سه‌رده‌می شه‌م و په‌یوه‌ندیبه‌كانی میرنشینه‌كه‌ی له‌گه‌ل میرنشین‌ی مه‌زیدی و سه‌لجوقیبه‌كان و خه‌لافه‌ی عه‌بباسی، بۆ ماوه‌ی بیست سا‌ل ه‌یچی له باره‌وه نازان‌ی، ته‌نانه‌ت له‌و بیست سا‌له‌دا هه‌والی جاوانیبه‌كانیش دیار نییه، شه‌مه‌ش به بۆشاییه‌کی گه‌وره و كه‌موكوریبه‌کی روون له میژوو‌ی شه‌و هۆزه ده‌زان‌ی‌ت.

میر (سیف‌الدوله أبی‌النجم بدر) له مانگی (ربیع‌الاول) ی سالی (٤٧١/ك/١٠٧٨ز) كۆچی دوا‌یی کرد، ته‌رمه‌كه‌یان برده‌وه گوندی (طسفونج)، كه شه‌مه گوندی‌کی گه‌وره‌ی رۆژه‌لاتی دی‌ج‌له بوو و ده‌كه‌وته به‌رامبهر نه‌عمانیبه، (سیف‌الدوله) له‌و گونده نیژرا. (الكامل، ١٢٦/٨-١٢٧)، شه‌مه‌ش شه‌وه ده‌گه‌ی‌نیت، كه شه‌م گونده له مولكه‌كانی (بنی ورام‌الجاوانی) بووه.

٤- میر ابو فراس كورپی ورام (٤٧١- پی‌ش ٤٨٨/ك/١٠٧٨- پی‌ش ١٠٩٥ز):

شه‌مه كورپی سی‌یه‌می میر (ورام) ه، جیگه‌ی میر (ابی‌النجم) ی برای گرتۆته‌وه، بۆ سه‌رۆكایه‌تی جاوانیبه‌كان، ناماژه‌یه‌کی ده‌گمه‌نیش هه‌یه كه بۆ سالی (٤٧٦/ك/١٠٨٣ز) ده‌گه‌رپینه‌وه، شه‌و كاته‌ی وه‌زیری سه‌لجوقی (نظام‌الملك) بانگی كردوووه داوا‌ی لی‌كردوووه بیته ریزی (فخر‌الدوله‌ی كورپی جهیر)، شه‌مه‌ش وه‌كو هه‌ولتیکی دیکه‌ی خۆن‌اماده‌کردن بۆ داگیرکردنی دیار به‌كر. (مرآة‌الزمان، ص ٢٢٥).

شه‌وه‌ی له میژوو‌ی جاواندا له ماوه‌ی سه‌ده‌ی پی‌نجی كۆچی/ یازده‌ی زاینی سه‌رنج راده‌كیشیت شه‌وه‌یه كه: تاكه‌كانی شه‌و هۆزه ژیان‌ی كۆچه‌ری و به‌داوه‌تیان ره‌ت‌كردۆته‌وه و هاتوونه له گوندو‌شاره‌كانی ناوچه‌ی ده‌شتایی در‌یژبووه‌ی نیوان به‌غدا و واسیت نیشه‌جی بوونه. تیایدا ده‌ستیان كردوووه به چاك‌کردنی زه‌وی و هه‌لگه‌ندنی جۆگه‌ی ئاو و وایان لیتهاتوووه، بوونه‌ته خاوه‌نی گوندی كشتوكالی، شه‌ه‌تا منداله‌كانی ورام له سالی (٤٥٢/ك/١٠٦٠ز) هه‌لسان به گرتنه‌وه‌ی جۆگه‌ی ئاو له رووباره‌كان. (الكامل، ٩٠/٨)، بی‌گومان شه‌وه‌شیان بۆ مه‌به‌ستی كشتوكال‌کردن و ئاودانی زه‌ویبه‌كانیان كردوووه. (جاوان، ص ١٧)، بردنه‌وه‌ی جه‌نازه‌ی میر (أبا الفتح) یش بۆ شارۆچكه‌ی (جرجرایا)، شه‌مه گوزارشت له‌وه ده‌كات كه شه‌و شارۆچكه‌یه بووه‌ته مولگی شه‌وان. هه‌روه‌ها میر (ابو‌النجم كورپی ورام) یش گوندی ((ابی‌النجم) ی له خوارووی واسیتدا ئاوه‌دان‌كردوه كه شه‌مه له گونده گه‌وره‌كانه و به‌ناوی شه‌وه‌وه. (خریده‌ القصر، قسم شعراء‌العراق، ٤/٢/٤٢٢-٤٢٢) هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی زۆر هه‌یه له‌سه‌ر زۆرییان له رووی ژماره‌وه له ناوچه‌كانی نه‌هراوان و واسط. (المنتظم، ١٨٩/٨) له‌وه‌ش زیاتر، شه‌وان

به‌شداریه‌کی به‌کاریان کرد له‌گه‌گه‌ بنه‌ مه‌زید له‌ هۆزی ته‌سه‌د له‌ دامه‌زاندنی شاری حله و نیشته‌جیبوون تییدا له‌ سالی (٤٩٥/ك/ ١١٠٢ز). (له‌ باره‌ی دروستکردنی شاری حله‌ بره‌انه: الأمارة المزیدية، ص ٢٥٣-٢٦١).

٥- میر ورامی دوهم کورپی أبو فراس کورپی ورامی جاوانی (پیش سالی ٤٨٨هـ/ ١٠٩٥ز - پاش سالی ٥٠٠هـ/ ١١٠٦ز):

ناوی سیانی ته‌وه‌ گوزارشت له‌وه‌ ده‌کات که نه‌وه‌ی میر ورام و له‌ ته‌بی فراسی کورپی بی، واش ده‌رده‌که‌وێت سه‌رژکایه‌تیکردنی جاوانیه‌کان، له‌ باوکیه‌وه‌ بۆ ته‌وه‌ گوازابیتته‌وه‌.

هه‌واله‌کانی میر (ورامی دوهم) و ورامیه‌کان له‌ چوارچێوه‌ی رووداوه‌کانی سالی (٤٨٨/ك/ ١٠٩٥ز) دین. ته‌وه‌ کاته له‌ ویلايه‌تی ریگه‌ی خۆراسان نیشته‌جی بوونه، چونکه له‌وه‌ ساله‌دا (تتش کورپی الب ارسلان)ی پاشای سه‌لجوقیه‌کانی شام، هه‌لده‌ستیت به‌ روانکردنی (یوسف کورپی أبق الترمکاني) بۆ به‌غداد، بۆ ته‌وه‌ی تییدا پروپاگه‌نده‌ی بۆ بکات. ناوبراویش له‌وه‌ گه‌شته‌یدا بۆ به‌غدا تورکمانیکی زۆری له‌گه‌گه‌ ده‌بیت، بۆیه‌ ریی پی نادرئ بجیتته‌ ناو به‌غدا، له‌ هه‌مان کاتدا ده‌سته‌جی سیف الدوله‌ صدقه‌ کورپی منصوره‌ی مه‌زیدی (٤٨٧-٥٠١/ك/ ١٠٩٤-١١٠٥ز) که رقی زۆری له‌ (تتش) بوو و له‌ ولاتی خۆی خوتبه‌ی به‌ ناوی ته‌وه‌ نه‌ده‌خوینده‌وه‌، هاته‌ نێو به‌غدا. (الکامل، ١٧٥/٨)، بۆیه‌ (یوسف)ی تورکمان به‌غداي به‌جیه‌شت و چوو (ده‌سه‌که‌ره‌ و شاره‌بان)و ته‌واوی ناوچه‌کانی ویلايه‌تی ریگه‌ی خوراسانی تالان کرد، که ته‌م ناوچانه‌ سه‌ر به‌ میرنشینی جاوانی بوون، وه‌زیر عمید الدوله‌ کورپی جهیر به‌ حاجه‌که‌ی خۆی گوت: ((به‌ وه‌رامیه‌کان بلی: له‌ تاریکی شه‌ودا چه‌کدار بن، (حاجب)یش پیی گوتن: وه‌کو ته‌وه‌ی مه‌ولانا پیی گوتووین: له‌ سوفه‌یه‌ بنوون. (ورام کورپی ابی فراس) گوتی: ته‌مه‌ وه‌کو ته‌وه‌ وابوو، ئیمه‌ ده‌ستمان له‌ (سوفه‌یه‌)یا شو‌ردبی)) (المنتظم، ٨٤/٩-٨٥).

میر ورامی دوهم پارێزگاری له‌ په‌یوه‌ندییه‌ باشه‌کانی نێوان میرنشینی جاوانی و میرنشینی مه‌زیدی کرد. به‌ دلۆسۆزی بۆ میر (صدقه‌ کورپی منصوره‌ی مه‌زیدی) مایه‌وه‌، به‌ راویژوی وی کاری ده‌کرد، بووه‌ جیه‌گی متمانه‌ی، له‌ به‌رامبه‌ریشدا (صدقه‌) پشتی پی ده‌به‌ست و له‌سه‌ر ته‌وه‌ دلۆسۆزی و نیاز باشیه‌ی پاداشتی پێدا، بۆیه‌ ته‌وه‌کاته‌ی قه‌لای (تکریت)ی له‌ ده‌ست (که‌یقوبادی کورپی هزار أسب الدیلمی الباطنی) له‌ سالی (٥٠٠/ك/ ١١٠٦ز) ده‌ره‌یتسا و خستیه‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خۆی، (ورامی کورپی ابی فراس ورامی جاوانی)ی کرده‌ جیه‌گری خۆی

له‌سه‌ر ته‌وه‌ قه‌لایه‌. (الکامل، ٢٣٨/٨). به‌لام دواي ته‌وه‌ی کاروباری قه‌لای تکریت ده‌گریتته‌ ته‌ستۆ، ئیدی ناوی میر ورامی دوهم ون ده‌بی. بیر بۆ ته‌وه‌ ده‌جیت که ناوبراو له‌ شه‌ره‌کانی نێوان مه‌زیدییه‌کان و سولتان محمد کورپی مه‌لکشای سه‌لجوقی (٤٩٨-٥١١/ك/ ١١٠٤-١١١٧ز)، له‌ سالی (٥٠١/ك/ ١١٠٧ز) کوژرایت. ته‌وه‌ شه‌رانه‌ی له‌ ته‌نجامی هه‌لسانی (صدقه‌ کورپی منصوره‌ی مه‌زیدی) به‌ په‌نادان و شاردنه‌وه‌ی (أبی دلف سرخاب کورپی که‌بخوسره‌وه‌ی) خاوه‌نی شاری (ساوه‌)، ته‌وه‌ که‌سایه‌تییه‌ی که‌ سولتانی سه‌لجوقی لێی به‌ رقدا چوو، به‌رپابوون، چونکه جگه له‌ په‌نادان و جیه‌کردنه‌وه‌ی، (صدقه‌) ته‌وه‌یشی ره‌تکرده‌وه‌ که‌ (أبی دلف) بداته‌ ده‌ستی سولتانی سه‌لجوقی ناوبراو.

دیاره له‌وه‌ شه‌رانه‌دا جاوانیه‌کان رۆلێکی قاره‌مانانه‌یان بینیوه‌، بۆیه‌ (صدقه‌) له‌ کاتی توندی شه‌ره‌کان واده‌ی پێدان: ((له‌ به‌رامبه‌ر ته‌وه‌ نازایه‌تییه‌یان هه‌موو چاکه‌یه‌کیان له‌گه‌لدا بکات))، به‌لام شه‌ره‌کان به‌ شکستی مه‌زیدییه‌کان و میر (صدقه‌) خۆی و سی هه‌زار سواره‌کانی به‌ کۆتای هات. (الحسینی، زیده‌ التواریخ، ص ١٦٩، الکامل، ٢٤٥-٢٤٩، و فیات الاعیان، ٢٦٣/٢-٢٦٤)، جا له‌وانه‌یه‌ میر ورامی دوهمه‌یش هه‌مان چاره‌نوسی به‌ چاری خۆی دیبی، یان هیچ نه‌بی، به‌ دیل گیرایی و قه‌لای تکریتی له‌ ده‌ست چوو، چونکه کوژرانی میر (صدقه‌) و په‌رشویلابوونی هه‌لک و خزمه‌کانی، به‌ گورزیکی پشتشکین بۆ مه‌زیدییه‌کان و هاوپه‌یمانه‌ جاوانیه‌کانیان ده‌ژمی‌دریست، به‌م هۆیه‌وه‌ هه‌ردوو لا مولکێکی زۆریشیان له‌ ده‌ست دا، جا ئاسایه‌ ژماره‌یه‌کی جاوانیه‌کانیش له‌وه‌ شه‌رانه‌، کوژرابن، یان به‌ دیل گیرابن، یان ده‌ربه‌ده‌ربووبن که‌ پێده‌جیت ته‌وانه‌ ژماره‌یان که‌م نه‌بووی.

٦- میر أبو النجم کورپی أبي القاسم الورايمي الجاواني:

ته‌مه‌ خالۆزی (صدقه‌ کورپی منصوره‌ی مه‌زیدی)یه‌ و هاوچاخی میر (ورام کورپی ابی فراس)ه‌، ده‌کرئ به‌ نامۆزاییشی بۆمێردی، ته‌مه‌ش ته‌گه‌ر هات و وامان دانا، که‌ (ورامی یه‌که‌م) کورپی چواره‌میشی هه‌بووه‌ به‌ ناوی (أبی القاسم)، به‌لام له‌ باره‌ی (أبی النجم)ه‌وه‌ هیچ شتی نازانریت، هه‌ره‌ته‌وه‌نده‌ نه‌بیت که‌ ته‌وه‌ له‌ کاتی ده‌ستگرتنی (صدقه‌ کورپی منصور) به‌سه‌ر شاری به‌سپادا له‌ سالی (٤٩٩/ك/ ١١٠٥ز) کوژراوه‌، هه‌روه‌ها میریکی ئازاو هه‌میشه‌ پێشه‌نگ و پالنه‌وان بووه‌، دواي مردنی هه‌ندی له‌ شاعیران لواندوویانه‌ته‌وه‌ و به‌ (سیف الدوله‌)یان دا هه‌لداوه‌، گوتووینه‌:

تَهَنَ يَا خَيْرَ مَنْ يَجْمِي حَرِيمَ حَمِي
 فِتْحَا اغْتَتَّ بِهَ الدُّنْيَا مَعَ الدِّينِ
 رَكِبْتَ لِلْبَصْرَةِ الْغَرَاءَ فِي نَجْبِ
 غَرَّ كَجِيْشِ عَلِيٍّ يَوْمَ صَفِيْنِ
 هُوَ أَبُو النُّجْمِ كَالنُّجْمِ الْمُنِيرِ بِهَا
 لَكِنَّه كَانَ رَجْمًا لِلشَّيَاطِينِ

(الكامل، ۲۳۱/۸-۲۳۲)

ولأخذ مال المسلمين وغصبهم
 بالزور، أعظم من يمين المصحف
 له شيعر يكي ديكه ييشي دا ده لئيت:
 وخصمي ذو مال، ومن أجل ماله
 أهان، وما يلوي عليّ. ويكرم
 ولو حل ذو مال باكناف ((فارسي))
 ونادي، أجاته ((قريش)) ((وجرهم))

مير (سیف الدوله ابي النجم بدر) له مانگی (ربیع الاول)ی سالی (۱۰۷۸/ك/ ۱۲۷)ز) کۆچی
 درایی کرد، تهرمه که بیان برده وه گوندی (طسفونج)، که ئەمه گوندیکی گه وره ی رۆژه لاتی دیکه
 بو و ده که وته به رامبهر نه عمانیه، (سیف الدوله) له و گونده نیژرا. (الكامل، ۱۲۶/۸-۱۲۷)،
 ئەمه ش ئەوه ده گه یه نیت، که ئەم گونده له مولکه کانی (بنی ورام الجوانی) بووه.
 (خریده القصر، ۴/۲/۴۲۳).

- جاوانیه کان له ماوه ی سه ده ی شه شه می کۆچی / دوانزه ی زاینیدا:

دوای کۆژرانی میر (صدقه کوری منصور میزیدی) و دهر به ده ربوونی ژن و منداله کانی
 له سالی (۵۰۱/ك/ ۱۱۰۷ز)، حلله و نه هره وان تووشی فه وزاو نا ئارا میه کی گه وره
 بوونه وه. وایلپهات میرنشینی مه زیدی میریکی فه رمییان نه ما، چونکه سولتان محمد
 (دبیس کوری صدقه ی گرت و ریگه ی نه دا بگه ریته وه حلله، شه وه ش له بهر شه وه ی
 دلنیه بو له وه ی دل سۆزه بۆ، یان نا، ئیدی (دبیس) تا مردنی سولتان محمد له سالی
 (۵۱۱/ك/ ۱۱۱۷ز) هه ره له ژیر چاودیری مایه وه. (الكامل، ۲۴۵/۸-۲۴۹، البنداری،
 تاریخ دولة آل سلجوق، ص ۱۱۵).

له و ماوه یه دا ژماره یه کی میری کوردی جاوانی دهر که وتن، مولک و سامانه کانیان زیادی
 کرد، ولاتی (صدقه) بیان بۆ خۆیان دابری و به مه مولک و زهویه کانیان فراوانبوو، له گه ل ئەمه دا
 توانای سیاسی و سه ربازی شیان گه وره تر بوو. له لاییکی دیکه دا ژماره ی جاوانیه کانیش زیادی
 کرد، شه هۆزه چه نندین لق و تیره ی لی بووه وه، شاعیری صارم مرجی کوری بتاه البطاحی
 به مه ی خواره وه هه جوی کوردانی کردووه:

۷- میر أبو شجاع عاصم کوری ابي النجم الكردي (سه ره تا کانی سه ده ی شه شه می کۆچی/

دوانزه ی زاینی):

ناوی شه و میره جاوانیه به پی ناگاداری ئیمه له هه یچ سه رچاوه یه کی میژووی نه هاتووه،
 هه رچه نده ((پیاویکی نیو پیاوان و پاله وانیکی نیو پاله وانه کانیش بووه، شیریک بووه هه ر
 شیرای شکاندووه ... پیده چیت له ژبانی خۆی په نجا شیرای کوشتن، له کوشتنیشیان
 پیویستی به که س نه بووه)) (خریده القصر، قسم شعراء العراق ۴/۲/۴۲۲).
 له خوارووی (واسیت)یش، له سه ره که ناره کانی رۆژه لاتی دیکه، خاوه نی چه نندین گوند و
 زهوی و زاریکی زۆر بووه. (سیف الدوله صدقه کوری منصور) وه کو ریژنانتیک له کوششه کانی
 باوکی و رۆله به رچاوه که ی له سوپای مه زیدی ئەم گوند و زهویانه ی پی دابوو، هه روه ها خۆیشی
 گوندی ((عاصمیه)) ی دروست کرد، به لām وه کو دهر ده که ویته، ئەمه خۆی به دوور گرتووه له وه ی
 تیکه لای جیهانی سیاست و شه روشۆر بیته، به لکو خه ریکی ته ده ب و شاعر بووه، (عیمادی
 ئەصفه هانی) له ریزی شاعیره باشه کاند ناوی هیناوه و له (الخریده) یدا کورته یه کی بۆ
 ژبانامه ی شه و پیاوه ته رخان کردووه.

(أصفهانی) له هه ندی سه ره زکی کورده هوما میه کانه وه ده گوازیته وه، که: عاصم
 دوژمنیکی هه بوو له سه ره هه ندی له مولکه کانی کیشمه کی شی له گه لدا ده کرد، شه ویش
 شیعریکی بۆ (سیف الدوله) نووسی، تیایدا سکالای خۆی بۆ دهر بری، شه وه ی له و
 شیعره یدا هاتبوو:

مولای، خصمي فاسق ومن ادعی
 زوراً، ولم يخش العواقب يخلف

لقد عرض (الاکراد) جيشاً عرمرما

كفى الله رب الناس شرمهم البقا

إذا ركبوا واستلأموا خلت انهم

ذباب إذا ما كان أكثرهم زرقا

.....

وليس لهم إلا خضاب لحاهم

ولو حلقوها كان ابقى لهم حلقا

(خریدة القصر، ۴/۲/۵۴۲).

به هه مان واتای نه وهی پیشوو، له شیعریکی دیکهیدا ده لیت:

واصبحت لا ادري اذا ما رأيتہ

اقد جن (اسياکيل)، أم خرف الدهر؟

سلام على مال ((العراق))، فإنه

مضى حيث لاينفع لذاك ولا ضر

فشطر ل(اتراك) ومن دونها النهير

وشطر ل(اکراد) ومن شأنها الغدر

وشطر لكتاب وما فيهم صدر

وشطر لحجاب وما بهم فخر

(خریدة القصر، ۴/۲/۵۳۵).

له بهناوبانگترین میره کورده مولک زهوتکه ره کان میر ((سیاکیل)) یان ((اسیاکیل)) ه که

نهمه دوژمنیکی لاملی میر آبی شجاع عاصم الجاوانی بوو، نه وهش به هوی زهوی و زارو

مولکانهی که بۆ خوی دایرپیوو، میر عاصم له بارهی نهو مملانییهی نیوانیان، بهم شیعره

هه ندی شت ده خاته روو:

فقلت لها: يا من جعلت لها الفدا

ألم تعلمي أن الزمان قد انقلب؟

قري (النيل) قد أضحى (سیاکیل) آمرا

بها ونفي (بدران) الى حلب

(خریدة القصر، ۴/۲/۴۲۴).

وادهرده که ویت، که سولتانی سه لوقی ویستی به کوردان له کوردانی تر بدات، نه مهش
وهک کارکردنیک بهو مهزه به سیاسییهی ده زانریت. (جاوان، ص ۲۳).

۹-۱۰- ههردوو میر عهتتهر و مهلهل کورانی آبی العسکر الجاوانی الکردي:

له سالی (۵۱۲/ک/۱۱۱۸ز) دا (دیسی کوری صدقه) به مؤلته تی سولتانی مه جمود
گه پایه وه حلله، به گه رانه وهی، هیندهی نه برد عه ره ب و کورد له ده وری کویونه وه، به لام
دهسه لاتی فیعلی لهو سه رده مه به دهست ههردوو میر فخرالدین عهتتهر کورپی آبی العسکر
و براکهی ضیاء الدین مهلهل بوو. نه وانه دهستیکی بالایان هه بوو له ناراسته کردنی
سیاسه تی دیسی و سه رکردایه تی سوپاکه ی، له دژی دوژمنه کانی، نه وانهش دیسانه وه هه
له مندالانی نه وهی (ورام)ن، وه کو له هونراوه یه کی (حیص بیص) وه ها ده خوینریتته وه.
(دیوانه، ۱/۳۲۰).

نه وه تا له سالی (۵۱۶/ک/۱۱۲۲ز) مهلهل فه رمانده یی نهو سوپایه ی مه زیدی ده کرد که
دیسی بۆ شه ری تورکه کان ره وانه ی واسیت کرد، به لام مهلهل له م نه رکه یدا شکستی هینا و
تورکه کان به سه ریدا سه رکه وتن، له گه ل ژماره یه کیش له نه ندامانی سوپاکه یدا به دیل گیران.
(المنتظم، ۹/۲۳۷، الکامل، ۸/۳۰۸).

له سالی (۵۱۷/ک/۱۱۲۳ز) یش له کاتی نهو شه رانه دا که له نیوان دیسی و سوپای خلیفه
موسته رشیدی عه باسی (۵۱۲-۵۲۹/ک/۱۱۱۸-۱۱۳۵ز) دروستبوو، عه نته ری کورپی دووه می
نه بی عه سه کر سه رکردایه تی سوپای مه زیدی ده کرد، دوو جاری له سه ر یه ک هیرشی برده سه ر
سوپای خلیفه که له لایهن (آقسنقرالرسقی) فه رمانده یی ده کرا، به لام چ سه رکه و تنیکی به
دهست نه هینا، ئیدی نه وه بوو سوپای واسیت هه لسان به نه نجامدانی هیرشیکی به ره رچدانه وه
له دژی سوپای مه زیدی و وه کو یارمه تییه ک بۆ سوپای خلیفه، له مه دا توانیان نابلقه ی
مهلهل بدن و له گه ل هه موو نهو سوپایه ی پییه تی به دیلی بگرن، بۆ نه وه ی یه ک عه سه کری
نهو سوپایه یان له دهست ده ربجیت، به مه دیسی تیکشکا و به ره وه ده ورو به ری فورپات رایکرد.
(المنتظم، ۹/۲۴۲-۲۴۳، الکامل، ۸/۳۱۱، التاریخ الباهر، ص ۱۲۵، البادیة والنه ایة،
۱۲/۱۹۰-۱۹۱).

له سالی (۵۲۹/ک/۱۱۳۵ز) یش سولتانی مسعود (۵۲۷-۵۴۷/ک/۱۱۳۳-۱۱۵۲ز)
فه رمانی کرد به کوژرانی دیسی کوری صدقه، غولامیکی نه رمه نی له ده روازه ی شاری

خوی له نازدربینجان شهو فرمانه‌ی به‌جیته‌ینا، ئیدی شوینک‌وته و مولک و سامانه‌کانی دبیس له حلله‌دا که‌وتنه به‌رده‌ستی کورپه بچکۆله‌که‌ی به‌ناوی (صدقه)، لی‌ره‌دا میر عه‌تته‌ر کورپی ابی العسکر بۆی بووه وه‌سی. ((ییدبره ویتیم نقص صباه)) (الکامل، ۳۴۹/۸، ۳۵۲، تأریخ ابوالفداء، ۷۴/۲).

له سالی (۵۳۲/ک/۱۱۳۷ز) زۆریک له میر و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ناوچه‌کان له گوێراپه‌لی سولتان مه‌سعود دهرچوون و به‌ره‌و پاشا (داود کورپی سولتان محمدی سه‌لجوقی) چوون، له‌نیو شه‌وانه‌شدا میر (صدقه) و (عه‌نته‌ری وه‌سیشی ده‌بینران، ئیدی ناکوکیه‌کانی نیوان هه‌ردوو لا له کۆتایی سالی (۵۳۱/ک/۱۱۳۶ز) گه‌یشه‌ شه‌ری ئاشکرا. شه‌وتا له شه‌ریکی به‌کلاکه‌ره‌ودا له‌لای (بنج انکشت) یان (کورشنه‌) له‌لای (حوسه‌ینی)، هه‌ریه‌که له (صدقه) و (عه‌نته‌ر) و خه‌لکی دیکه‌ش له لای (بوازبه‌ی جیگری خوزستان بۆ میر (منکبرس)ی خاوه‌نی هه‌ریمی فارسی سۆزدار بۆ سولتان مه‌سعود، به‌ دیل گیران، کاتیکیش میر (بوازبه‌) به‌ کۆزانی (منکبرس)ی زانی، ته‌واوی دیله‌کانی کوشتن، سولتان (مه‌سعود)یش دانی نا به‌ ده‌سه‌لاتی میر (محمد کورپی دبیس) به‌سه‌ر شاری حلله، هه‌روه‌ها وایشی کرد (مه‌له‌لی کورپی ابی العسکر الجاوانی) کاروباره‌کانی ریک بجات. (زبده‌ التواریخ، ص ۲۱۳، الکامل، ۳۶۱/۸، تأریخ دوله‌ آل سلجوق، ص ۱۷۱).

واپه‌لته‌ات (مه‌له‌ل) له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ مقتفی (۵۳۰-۵۵۵/ک/۱۱۳۵-۱۱۶۰ز)، بووه یه‌که‌م پیاوی جاوانی و مه‌زیدی، به‌ تابه‌ت که‌ وازی له سیاسه‌تی دژایه‌تیکردنی خه‌لیفه‌ هه‌یناوی کاری له‌سه‌ر شه‌وه کرد، په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌لیدا باش بکات و بجیته‌ ژیر ئالاکه‌ی، ئیدی له سالی (۵۴۹/ک/۱۱۵۴ز) له کاتی توندبوونی مه‌ترسی تورکمان و سه‌لجوقیه‌کان به‌ خۆی و به‌ ((ته‌واوی کورده‌ جاوانیه‌کان))، به‌رگری له خه‌لیفه‌ و له شاری به‌غداد کرد. (زبده‌ التواریخ، ص ۲۴۴).

خه‌لیفه‌ش له به‌رامبه‌ر شه‌وه‌تانه‌ی پاداشتی کرد، شه‌وه‌بوو له خه‌لیفه‌وه هه‌موو سالییک حلله‌ شه‌وه‌ت هه‌زار دیناری مسۆگه‌ر کرد. (المنتظم، ۱۰/۱۴۸). حسینی زیاد له‌وه ده‌لیت: ((حلله‌ شه‌وه‌ی سه‌ر به‌ حلله‌ بوو بۆ شه‌وه‌ی داپری)). (زبده‌ التواریخ، ص ۲۴۴).

میر مه‌له‌ل وه‌کو پارێزه‌ری خه‌لافه‌ت مایه‌وه، به‌شدارێ ده‌کرد له ریکخه‌ستنی به‌رگری خه‌لکی به‌غدا و به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌موو شه‌وه‌ هه‌یرشانه‌ی، ته‌یه‌ عه‌سکه‌رییه‌ تورکی و سه‌لجوقیه‌کانی سه‌ر به‌ میره‌ تورکمانه‌کان و سولتانه‌ سه‌لجوقیه‌کان بوون و ده‌یانته‌یانه‌ی سه‌ر شه‌وه‌ شاره‌، دوا به‌شدارێ له‌م

روه‌وه له سالی (۵۵۲/ک/۱۱۵۷ز) بوو، له سه‌رکردایه‌تی سوپای خه‌لیفه‌ مقتفه‌ی بوو، (تاریخ دوله‌ آل سلجوق، ص ۲۱۹-۲۲۰)، شه‌وه‌ بوو به‌ره‌و حلله‌ هات، (به‌نی عه‌وف)ی ته‌یدا وه‌ده‌رنان و شاره‌که‌ی لی‌ سه‌ندنه‌وه. (المنتظم، ۱۰/۱۶۸، الکامل، ۵۱/۹).

له دوا سالی (۵۵۲/ک/۱۱۵۷ز)، ئیتر سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌ به‌ میر مه‌له‌لی جاوانی ناکه‌ن، ته‌نانه‌ت ئاماژه‌ بۆ مردنیشی ناکه‌ن، به‌لام (مصطفی جواد) له‌و بڕوایه‌ دایه که‌ ناوبراو له سالی (۵۵۳/ک/۱۱۵۸ز) کۆچی دواپی کردییت. (جاوان، ص ۳۴).

(حیص بیص)ی شاعیر له‌و هۆنراوانه‌ی، که‌ له پێداهه‌لدانی میرانی جاوانی نووسیونی، به‌ چه‌ند میریکسی دیکه‌ی (به‌نی ورام)دا هه‌لده‌لیت. سه‌رچاوه‌کانی میژووی سیاسی هه‌یج هه‌واڵیکیان له‌ باره‌ی شه‌وانه‌وه‌ تۆمارنه‌ کردوه، بۆیه هۆنراوه‌کانی (حیص بیص) وه‌کو سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م له‌ باره‌ی هه‌واڵی شه‌وه‌ میرانه‌وه‌ ده‌میننه‌وه که‌ بریتین له‌:

- میر ابو الفوارس حسام الدین بدر کورپی مه‌له‌ل کورپی ابی العسکر الجاوانی، (حیص بیص) له چه‌ندین هۆنراوه‌یدا پێدا هه‌لگوتوه. (بڕوانه‌ دیوانه‌که‌ی: ۱/۲۹۷، ۲/۲۲، ۲۴، ۲۹۵، ۳/۳۸، ۳۴۶).

- میر عزالدین نصر کورپی الهیج کورپی به‌ختیاری جاوانی (حیص بیص) له چه‌ندین هۆنراوه‌یدا پیاپه‌لداوه. (بڕوانه‌ دیوانه‌که‌ی: ۲/۳۳۵، ۳/۳۳، ۴/۳۵۴)، له‌وانه‌شه شه‌وه شه‌وه‌ میر (نصر کورپی سعد الکردی)یه خۆی بیته‌، که‌ له سالی (۵۱۳/ک/۱۱۱۹ز)دا، هه‌واڵی هاتوه. (المنتظم، ۹/۲۰۵).

- میر نصره‌ الدین اسماعیل کورپی عنتر کورپی ابی العسکر الجاوانی. (بڕوانه‌ دیوانی حیص بیص: ۳/۱۰۳).

ده‌شکرێ سالی (۵۵۸/ک/۱۱۶۳ز)، به‌ سالی له‌ناوچوونی راسته‌قینه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌نی شه‌سه‌د و میرنشینی مه‌زیدی و هاویه‌یانه‌ جاوانیه‌کانیان له‌ حلله‌ و به‌تانیج بژمیرین، (ابن الاثیر) ده‌لیت: ((له‌و ساله‌دا خه‌لیفه‌ مستنجد بالله (۵۵۵-۵۶۵/ک/۱۱۶۰-۱۱۷۰ز) فرمانی دا به‌ به‌ له‌ناو بردنی به‌نی شه‌سه‌د و مه‌زیدییه‌کانی خه‌لکی حلله، شه‌وه‌ش له‌به‌ر شه‌وه‌ گه‌نده‌لی و خراپانه‌ی لییان به‌ده‌رکه‌وت، هه‌روه‌ها له‌به‌ر شه‌وه‌ کۆنه‌ رقه‌ی زووتر خه‌لیفه‌ لیی هه‌لگرتبوون، شه‌وه‌ش له‌ کاتی نابالوقه‌ی سولتان محمد بۆ سه‌ر شاری به‌غدا که‌ شه‌وان یارمه‌تی سولتانیان دا، بۆیه خه‌لیفه‌ فرمانی به‌ (یزد ن کورپی قماج) کرد بجیته‌ سه‌ریان شه‌ریان له‌گه‌ل بکات و ولاته‌که‌یان لی‌ پاکبکاته‌وه، به‌لام شه‌وان له‌ شوینه‌ عاسی و

دوره ده‌دهسته‌کان بوون، بۆیه پییان نه‌ده‌ده‌ستا... بۆیه خۆی و (ابن معروف) به لیبراوییه‌وه کهوتنه شه‌پرکردن له‌گه‌لیان و سنوور ته‌سک‌کردنه‌وه له‌سه‌ریان، سه‌رچاوه‌ی نه‌و ناوانه‌شیان لی‌برین که بۆیان ده‌چوو، نه‌وکاته هه‌موویان خۆیان به‌ده‌سته‌وه دا، چوار هه‌زاریان لی‌کوژرا، بانگه‌وازیش به‌ناو نه‌وانه‌دا بلاو‌کرایه‌وه که مابوون: هه‌ر مه‌زیدییه‌ک له‌مه‌ولا له‌حلله بمی‌نیته‌وه خۆینی هه‌لآله، بۆیه نه‌و شوینه‌یان جیه‌ه‌شت و به‌ولآتدا بلاو‌بوونه‌وه، ئیتر که‌سیکی وه‌هایان له‌عیراقدا نه‌مایه‌وه ناسراو بی، ولآته‌که‌شیان درایه (ابن معروف) ((الکامل، ۸۳/۹).

دیاره‌ئاساییه (بنی ورام) ده‌جاوانیه‌کانیش هه‌مان چاره‌نووسیان تووشه‌هاتیی، نه‌وانیش کوژراون و له‌شوینی خۆیان وه‌ده‌نراون، موئک و هه‌ریمه‌کانیان له‌ده‌ست داوه، ئیدی سه‌رچاوه‌کانیش تیشکیان نه‌خستونه‌سه‌ر، به‌لام وا به‌دیاره‌که‌ویت، که هه‌ندی ده‌سته‌ی جاوانی به‌ره‌وه هه‌ریمی لو‌رستان چوون، چونکه (حمدالله‌المستوفی) ده‌لیت: له‌ماوه‌ی نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی/ دوازه‌ی زایینی، زیاتر له‌بیست و شه‌ش هۆز و عه‌شیره‌تی کوردی به‌ره‌وه هه‌ریمی لو‌رستان چوون، چونکه له‌ماوه‌یه‌دا وایله‌هاتبوو ئارام و له‌رووی ئابورییه‌وه گه‌شاهه‌بوو، یه‌ک له‌وه‌هۆزانه‌ش هۆزی جوانکی بوو. (تاریخ‌کریده، ص ۵۴۱، شرفنامه، ص ۱۲۹).

به‌لام له‌گه‌ل نه‌و کوشتن و ده‌ریه‌ده‌ریه‌شدا که به‌سه‌ر جاوانیه‌کان هات، هه‌ندی گرووییان هه‌ر له‌ولآتی خۆیاندا مانه‌وه، میرانی جاوانیش دوا‌ی رووخانی میرنشینه‌که‌یان له‌دامه‌زراوه‌کانی خه‌لافه‌ی عه‌باسیدا به‌دلسۆزییه‌وه خه‌مه‌تیا پيشکه‌شکرد، له‌وانه: میر مجیر الدین جعفر کوری ابی فراس‌الورامیی که له (۶۲۷هـ/ ۱۲۲۹ز) کۆچی دوا‌یی کردوه، نه‌مه‌برای شیخ ورام بوو، له‌لایه‌ن خه‌لافه‌ته‌وه بۆ ماوه‌ی چهند سالی‌ک پۆستی شه‌حه‌کیه‌ی واسیت و به‌سرای پی‌سپێردرا، هه‌روه‌ها کوره‌که‌ی میر حسام‌الدین ابی فراس‌الحارث به‌برباری خه‌لافه‌ت کرایه‌یه‌ک له‌میره‌گه‌وره‌کانی ده‌رباری خه‌لافه‌ت، له‌ماوه‌ی سالانی (۶۰۷-۶۴۰هـ/ ۱۲۱۰-۱۲۴۲ز) سێزده‌جار نه‌ماره‌ی هه‌جی عیراقی پی‌سپێردرا، هه‌روه‌ها له‌پاش باوکیشی کرایه‌شه‌حه‌ی واسیت و به‌سرای، دواتر له‌سالی (۶۴۱هـ/ ۱۲۴۳ز) کۆچی دوا‌یی کرد. (مرآة‌الزمان، ۵۵۶/۸-۵۵۷، ۶۲۱-۶۲۵، ۶۳۳-۶۳۹، مؤلف مجهول، کتاب‌الحوادث، ص ۳۶، ۷۶، ۱۱۹، ۲۰۲-۲۰۷-۲۱۷).

به‌لام (عماد‌الدین ابی‌المظفر محمدی کوری، که ((له‌مائی میرینی و ویلایه‌ت بو))، نه‌ویش له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌وه وه‌کو شه‌حه‌نی حلله‌ی سه‌یفی له‌سالی (۶۳۵هـ/ ۱۲۳۷ز) دامه‌زرێنراو له‌و پۆسته‌یدا مایه‌وه، هه‌تا سالی (۶۴۳هـ/ ۱۲۴۵ز)، دوا‌ی نه‌وه له‌سه‌ر کار لابرا، نه‌وه‌ش له‌به‌ر ((هه‌ندی مه‌سه‌له، که لابریان واجب‌کرد))، دوا‌ی نه‌وه کرایه‌شه‌حه‌نی کوفه‌و هینده‌ی نه‌خایاند دیسانه‌وه له‌و پۆسته‌ش لابرا، نه‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی بیه‌هۆشکهری ده‌خوارد و کاروباره‌کانی پشت‌کۆی ده‌خست، به‌لام هه‌ر له‌خه‌مه‌تی خه‌لافه‌ت مایه‌وه، تا له‌گه‌ل داگیرکردنی به‌غدا له‌سالی (۶۵۶هـ/ ۱۲۵۸ز) کوژرا. (معجم‌اللقاب، ۱۳۴/۲-۱۳۵).

هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌په‌یوه‌ندی میره‌جاوانیه‌کان هه‌یه به‌نه‌یویه‌کانه‌وه، ده‌کرێ بگوتری، نه‌مه‌له‌ناستیکی سنوورداردا بووه، بۆ نمونه له‌سالی (۶۲۱هـ/ ۱۲۲۴ز) میر حسام‌الدین ابی فراس‌الحارث وازی له‌نه‌ماره‌تی هه‌ج هیناوه‌جایی عیراقی به‌جیه‌ه‌شت، له‌گه‌ل جه‌غه‌ری باوکی چوه‌میسر و په‌یوه‌ندی به (المملک‌الکامل محمد‌الایوبی) ی (۶۱۵-۶۳۵هـ/ ۱۲۱۸-۱۲۳۷ز) کرد، مه‌لیکی ناوبراویش پیشوازی لیک‌کرد و پایه‌یه‌کی به‌رزتر له‌میره‌کانی خۆی پی‌دا، ئیتر نه‌وه‌بوو تا سالی (۶۲۹هـ/ ۱۲۳۱ز) ناوبراو له‌میسر مایه‌وه، به‌لام هه‌رچی باوکی بوو، نه‌و دوو سال زووتر، واته له‌سالی (۶۲۷هـ/ ۱۲۲۹ز) گه‌رایه‌وه به‌غداد و پاش ماوه‌یه‌ک له‌وی کۆچی دوا‌یی کرد. (کتاب‌الحوادث، ص ۲۱۷، ۶۸، ۳۶، جاوان، ص ۴۲-۴۳).

- جروغان - الجروغان - الجروان:

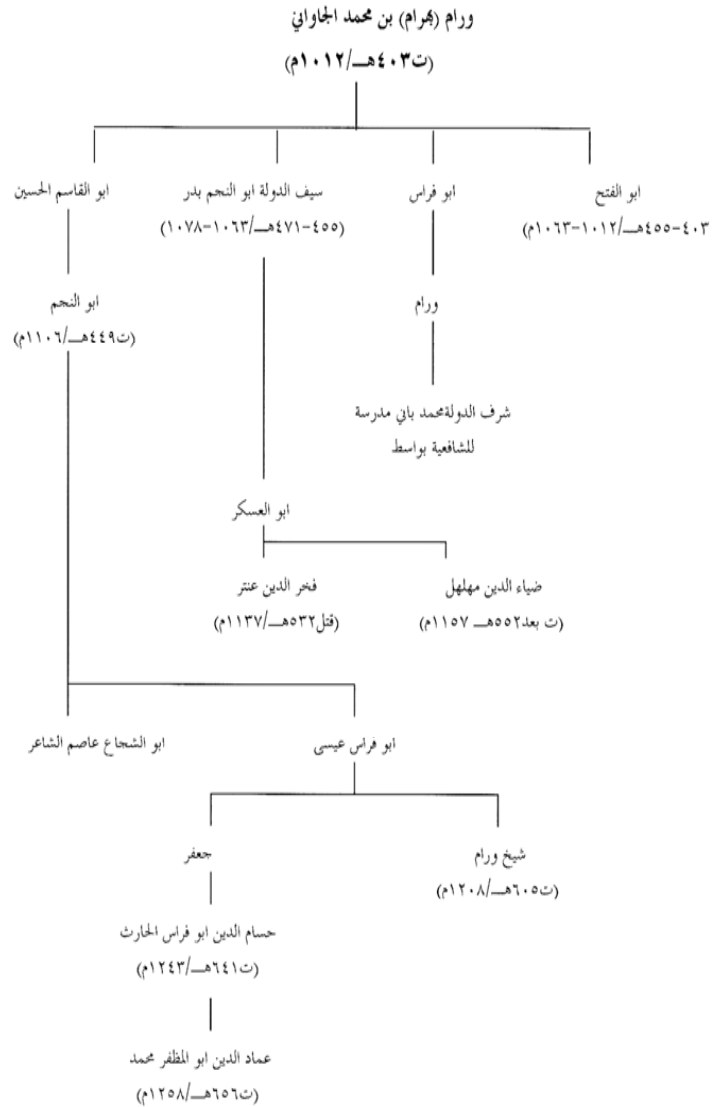
جروغان هۆزتيكى ناديارن، مهسعودى ناماژهى بۆ كىردوون (پروانه: التنبيه والاشراف، ص ۹۴) له توانادا نيبه دهستنيشاني شويى حهوانه وهى يه كه ميان بكرى، زياتر وا پييده چى ئەمه هه هۆزى جروان بى، ئەو هۆزى سۆفى و زاهيد (ماجد الكردى الجروانى) ي كه له سالى (۱۱۶۶/ك/۵۶۱)، يان سالى ۱۱۶۹/ك/۵۶۴) له وانه، دياره ئەمه له گه وه ترين شيخه كانى تهسوف و زوهدى عيراقه، چوه گۆشه يه كى خۆى له كيوى حه ميين بۆ خواپه رستى، جيبى ريز و خۆشه ويستى شوينكه وتوانى بوو، چونكه كه رامات و شتى سه بيريان لى كيپاره ته وه، ههروه ها له دۆستانى تاج العارفين (ابو الوفاء الحلوانى) ي كه له (۱۱۰۷/هـ/۵۰۱) كۆچى دوايى كىردوه و شيخ عه بدولقادرى گه يلانىي كه له (۱۱۶۸/هـ/۵۶۳) كۆچى دوايى كىردوه، خۆى خه لكى (قوسان) ه كه ده كه ويته نيوان نه عمانيه و واسيتى باشورى رۆژه لاتى عيراق بوو. (تاريخ اربيل، ۱/۲۶۳-۲۶۴، بهجه الاسرار، ص ۱۶۶-۱۶۷، قلاتد الجواهر، ص ۱۰۹، الكواكب الدريره، ۱/۱۹۱) به تاييه ت ئەم ناوچه يه له عيراق شويى مانه وه و ولاتى هۆزو تيره كورديه كان بووه، له وانه هۆز و تيره كانى: جاوانى، نه رگسى، به شيرى، زوه بيرى و هى ديكه ش. بۆيه زۆر پييده چيت، (جروغان _ جروان) يش له دانيشتوانى ئەو ناوچانه بووى.

- جهنگروىيى - جنكروىيى Jangrroiy:

يه كيكه له لقى هۆزه لورييه كان، شويى ژيانى يه كه مى له دۆلى (كول) ي ويلايه تى (مانرود) ي هه ريمى لورستانه، هه ر له سه ده ي (شه شه مى كۆچى - دوازده ي زاييى) يه وه ناسراو بووه. پيشه واكانى كه نه وهى مير محمد كورى خورشيدى جهنگروىيى بوون، يه كه له دواى يه كه ده سه لاتى ميرنشيني لورستانى بچووكيان وه رگرتوه. (تاريخ كزيد، ص ۵۴۹، قاضي احمد غفاري، تاريخ جهان آرا، ص ۱۷۲).

- گۆران - الجورقان Goran:

گۆران هۆزتيكى گه ووه و ناسراوه و هه واله كانى به دريژايى سه رده مى عه باسى به رده وامه (التنبيه والاشراف، ص ۹۴، مروج الذهب، ۲/۱۲۴، الكامل، ۷/۲۷۳، ۳۲۵)، ئەمه له ناودار ترين هۆزه كانى ولاتى حه لوان و درتنگ و شاپورخواست بوو، ناوه كه ي له هه ندى سه رچاوه دا به هه له بووه به جوزقان، (ابن الأثير) ده لئيت: ((جوزقان هۆزتيكى گه ووه ي



کوردان له لادیکانی حهلوان...)) (اللباب في تهذيب الأنساب، ۳۰۷ / ۱، ههروهه: معجم البلدان، ۱۸۴/۲).

ناوی دروستی ئەو هۆزه گۆرانه (Goran)، که ئەو نووسەرە نەناسراوەی کتیبەکەمی خۆی بە زمانی فارسی نووسیوە له سالی (۱۲۲۸/۱۲۲۵ز)، ناوی (جورقان)ی بە شیوهی (گۆران)، بیان (گۆرانان) هیناوه. (مجمّل التواريخ والقصاص، ص ۳۹۹، الكرد في الدينور وشهرزور، ص ۱۶۷، ۲۷۲)، ههروهه سەرچاوه مهملوکیه کانی ناوی ئەو هۆزهیان به (گۆران و گۆرانی) چهسپاندوه. (مسالك الأبصار، ۱۲۵/۳، صبح الأعشى، ۳۷۳/۴، الخطط المقریزيه، ۴۰۵/۳).

له لیکۆلینهوهیهکی رۆژهه لاتناس (مینورسکی) شدا که له گۆقاری مهدرهسهی دیراساتی شەرقی و ئەفریقی (B. S. O. A. S) له سالی ۱۹۴۳ بلامیکردۆتوه و (ناجی عباس) وهریکتیاوه ته سەر زمانی کوردی، گۆقاری (گهلاویژ) له ژماره کانی (۵-۹)ی سالی ۱۹۴۴ بلامیکردۆتوه- مینورسکی گهیشتۆته ئەو رایهی که جورقان هه مان (گۆران)ی نیستایه، به هه مان شیوه (جبارقه)ش خودی (جورقان)ی نیستایه، به لام ئەوهی رهتکردۆتوه که گۆران کورد بن، له گهلا ئەوه شدا که زۆربهی سەرچاوه میژووویه کان جهخت له سەر کوردبوونیان ده که نه وه.

سه رۆکه کانی جورقان هیژ و دهسه لاتی فراوان و گه وره یان هه بووه، له ویلیه تی (درتنک) میرنشینیکی بچووکیان دروستکردوه، (بۆ زانیاری زیاتر له سەر هۆزی گۆران و میرنشینه کهمی، بگه رپوه بۆ ئەو لیکۆلینهوهیه مان که به زمانی کوردی له گۆقاری (ئه کادیمی)ی گۆقاری کۆری زانیاری کوردستان، ژماره (۴)، (هه ولیژ، ۲۰۰۶)، (ل ۱۷۳-۲۰۴).

له سه رده می عه باسیدا هۆزی گۆران به هۆی چاکه کانی فه قیهی حه نیفی و موحه ددیسی ناسراو أبو عبدالله حسین کوری ئیبراهیم کوری حسین کوری جعفر الجورقانیی که له (۵۴۳هـ/ ۱۱۴۸ز) کۆچی دوا یی کردوه، نووسه ری کتیبی (الموضوعات من الاحادیث المرفوعات) و کتیبی (التکلیف فی الفروع) ناسراوه. (الذهبی، سیر اعلام النبلاء ۱۶/۱۵-۱۷، تذکره الحفاظ، ۱۳۰۸/۴، اسماعیل باشا البغدادي، هدیة العارفين، ۳۱۳/۱).

له گۆرانه کۆچکردوه کانی ناوی بۆ ولاتی شام له هه ر دوو سه رده می ته یوی و مه ملوکی، کۆمه لێک زانی ناودار وه کو مو ده ریس و فه قیه و زا هید و قازی ده رکه وتن، له وانه:

- شیخی زاهد اسماعیل کوری علی گورانیی که له (۶۴۴ک/ ۱۲۴۶ز) کۆچی دوا یی کردوه. (مرآة الزمان، ۷۸۴/۸، الذهبي، العبر ۳/ ۲۱۵).

- قازی شافیعی الکمال علی کوری یعقوب الدولبی، که بووه قازیی شاره کانی به عله به گ، سه ر خه د، برزه، که سه ره نجام له برزه له ره مه زانی سالی (۶۴۵هـ/ ۱۲۴۷ز) کۆچی دوا یی کرد. (ذیل الروضتین، ص ۱۸۰)

- مو ده ریس و خه تی ب و قازیی شافیعی محمد کوری به رامی گۆرانی (۶۲۵- ۷۲۵هـ/ ۱۲۲۸-۱۳۲۵ز)، هی دیکه ش. (الدرر الكامنة، ۱۰۷/۴، شذرات الذهب، ۱۳/۶).

دیاره هۆزیکی دیکه ش هه بووه به ناوی جورقان، شوینی نیشته جیبوونی له گه ل یه عقوبیه کانی ناوچه شاخاوییه کانی رۆژهه لاتی موسل و ده وره بری چیا ی جودی بوو. مه سعودی وای داناون، ئەمانه له گه ل کورده یه عقوبیه کان له نه صرانییه کورده کان. (مروج الذهب، ۱۲۴ / ۲)، دیاره ئەو ناوچانه ش، که ناماژه یان بۆ کرا هه وار و له وه رگای هاوینه یان بووه، چونکه له زستانان ده هاتنه وه ده وره بری ئاکری و به رده رده ش، وه کو ئەم رۆ وه هان و گوندو ماله کانیان له و ناوچانه یه، له کۆتاییه کانی سالی (۶۲۸ک/ ۱۲۳۱ز)ی، تایه فه یه کی مه غۆله کان له ریگه ی خۆیان به ره و هه ولیژ هاتنه نیو ولاتی گۆران و هه ر کوردیکی جورقان و تورکمانیکی نیشته جیبی سه رپتیان هاته پیتش، هه مو یان کوشتن. (الکامل، ۹ / ۳۸۵).

هیچ ده قیکی میژوویش نییه، په یوه ندی نیوان جورقانی حهلوان و جورقانی عه قره روونبکاته وه.

- جۆله میترگی - الجولمیرگیه Jolamergi:

هۆز و تایه فه کوردیه کانی دانیشتووی ناوچه شاخاوییه کانی جیا که ره وه ی نیوان هه کاریی باشوورو هه ری می نازه ری بجان به جۆله میترگی ناسراون که ئەمه درانه پال بۆ شارۆچکه ی جۆله میترگی سه نته ری ولات هه ر له سه رده می مه غۆلییه وه، چونکه وای لی هات، ئەم هۆزانه به هیژترین هاو په یانی خیله کییان دروستکرد، ژماره ی پیا وه کانی له سی هه زار چه کدار تیپه ری بیان کرد. (مسالك الإبصار، ۱۳۱/۳).

هۆزه کانی جۆله میترگی کوردی ره سه نن و ولاته که یان به شیوه یه کی گشتی ولاتیکی شاخاوی سه خت و داخراوه، له گه ل ئەوه شدا میرانی جۆله میترگی خاوه نانی ولاتی هه کاری، گوتوویانه ئیمه ده چینه وه سه ر خه لیغه عه باسییه کان، له وه شدا دیاره زۆربه ی هۆزه کوردیه فه رمانه واکان، هه ر وایان ناو له خۆیان ناوه. (شه ره فنا مه، ص ۱۲۵)، له گه یترانه وه یه کی دیکه شدا هاتوه: ئەوان نه وه ی (عتبه کوری أبي سفیان أموی)ن. (صبح الأعشى، ۷ / ۳۰۶، السلوك ۱ / ۴).

إن زاد عنها ما يروعها
فالغاب يدفع عنه قسوره
أ أبا شجاع يا عقيدة ندى
كر من اروضة وعنصره
الله يعلم كيف أحمد ما
او ليتنيه وكيف اشكره

(ديوان السري الرفاء، ۱۲۷/۲-۱۲۸).

۲- مير مهنكهلانى دووهم و مير داودى كورى:

دواى تىپه پىنى زياتر له دوو سهده به سهر ميژورى نهيوي، ديسان باسى نه وه كانى مير مهنكهلان ديتته وه نيو سه چاوه كان، ثم مهنكهلانى دووهم _ زياتر بير بو ته وه ده چيت، نه وهى مهنكهلانى يه كه م بيت- له مير ه كانى سولتان (سه لاهه ددين) بوو، دواى وه فاتى سولتانيش له گه ل هاوشانه كانى خوى له مير ه كورده كانى دى، سوز و وه لايان دايه كورده كهى (الملك الأفضل علي). (أبن شداد، النوادر السلطانية، ص ۲۰۱).

به لام مير داودى كورى مهنكهلان كه گومانان لى نيه، نه مه كورى مهنكهلان، له دلسوز ترينى مير ه كان بوو بو سولتان (سه لاهه ددين)، خوى كورده قوربانى سه لامهت ده رجوونى سولتان نه وه بوو دواى ته وهى دوو له باتنيه كان كه به رگى سؤفانيان له بهر بوو، له سالى (۵۷۱/ك/۱۱۷۵ز)، له شاروچكهى عزار په لامارى سولتان (سه لاهه ددين) يان دا، بو ته وهى بيكوژن، يه كه ميان كوژرا، دووهميان هيرشى هينا، ثم مير ه روو به پروى ته وهى دووهم بوو وه، به شمشيره كهى خوى كوشتى، به لام باتنيه كهش بهر له مردنى شمشيريكى له نيوچه وانى مير داود دابوو، ئيدى ته وه بوو دواى چهند روژيك مير داوديش بهم برينهى مرد. (البنداري، سنا البرق الشامى، ص ۱۰۰، الروضتين، ۲/۲۶۹، أبن واصل، مفرج الكروب، ۲/۴۵، سير اعلام النبلاء، ۱۵/۴۳۵).

۳- مير سيف الدين مهنكهلان كورى مجلى (على) (نيوهى يه كه مى سه دهى حوتى كوچى/

سيتزهى زايينى و تا پاش سالى ۱۲۶۰/ك/۱۲۶۲ز به ميرى مايه وه).

سيف الدين مهنكهلان به ديارترين مير ه كانى هه كارى باكور (جوله ميژگ) ده ژميردريت، ميريكى به هيتز و به توانا بووه، به وه وه سفكراوه، كه: "خاوهنى جوله ميژگ و قه لاکانى

مير نشينى جوله ميژگ - بنه مالهى مهنكهلان

له و كاته دا كه (ابو الهيجاء كورى عبدالله الهكارى) و تهو ميرانهى له دواى تهو هاتن فه رمانره وايى و كارگيريه تى ناميدى و ناوچه كانى سهر به ناميدى وه كو قه لاک و قولله كانى هه كارى باشووريان گرتنه ته ستو، به نو مهنكهلانيش فه رمانره وايى به شى باكورى ولانى هه كاريان گرتنه ته ستوى خويان كه ثم به شه، ههر له سه رده مى مه غوليه وه به شه مدينان - جوله ميژگ ناسرا.

ثال مهنكهلان بنه ماله يه كى فه رمانره واي كوئى هه كارييه، به لام هه واله كانى به شيوه يه كه ده توانين بلتين، تا ناوه راسته كانى سه دهى حوتى كوچى / سيتزهى زايينى نادياره و به راده يه كه نزيكه له نه بوون.

۱- مير ابو شجاع منكلان:

(أبو شجاع منكلان) لهو مير ه كورده تهيه كه چورنه ته نيو خزمه تى همدانيه كان، لهو بروايه دايين، باپيرى يه كه مى تهو بنه ماله ناسراوترين يانه و بنه ماله كه شى به ناوى خوى دناسرين، تاكه سه رچاوه يه كيش له باره يه وهى هه مانبيت، ديوانى شاعيرى موسلى (سرى الرفاء) ه كه له (۳۶۶/ك/۹۷۶ز) كوچى دوايى كردوه، چونكه ته مه له هؤنراوه يه كيدا پيايه لده دات و به بونهى له دايك بوونى كورده كهى به ناوى (أبا الفتح) و هاتنه سه ركارى خوى وه كو ميرى شاروچكهى (حديثه) ي سه ر به موسل پيرو زايى ليده كات:

غضبان ينساني وأذكره
وينام عن ليلي واسهره
ومجوره ما صار مورقه
حظى وحظ سواي مشمة
سرب الحديثه راضيين به
في مأمن من ينظره

دهوربه‌ری و ناوچه‌کانی هاوتخومی جو له میترگه" (تاریخ الملك الظاهر، ص ۳۳۲)، ده‌شکری ئه‌مه به دامه‌زێنه‌ری راسته‌قینه‌ی میرنشینی هه‌کاری _ شبو _ شو بژمێردریت که ئه‌مه له سه‌ده‌کانی پاشتر بووه به‌هێزترین ده‌سه‌لاتی خۆجیبی کوردستان و ده‌سه‌لاته‌که‌ی به‌ره‌و باشوریش درێژبووه، تا وایلیهات هه‌ندی ناوچه‌ی به‌شی باشوری ولاتی هه‌کاری، واته: بادینانیش بگریته‌وه، به‌ تایبه‌تیش دوا‌ی شه‌وه‌ی میرانسی نامیدی رۆڵیان نه‌ماو هی‌ز و توانا عه‌سکه‌رییه‌کانیان له‌ بن هات، هه‌روه‌ها بنکه‌ی ولاتی هه‌کاری سه‌تته‌ری قورساییه‌ سیاسییه‌که‌ی له‌ قه‌لاکانی ناشب و عه‌مادیه‌ گوازرایه‌وه بۆ شارۆچکه‌ و قه‌لای جو له‌میترگ، له‌ قوولایی چیاکانی هه‌کاری که له‌وه‌په‌ری سه‌ختی و پارێزراوی دابوو، چونکه له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه چیا به‌ره‌زکان ده‌وره‌ی ده‌داو بنکه‌ی به‌شی باکوری هه‌کاری، واته: شه‌مدینان بوو. پێده‌چیت له‌ ماوه‌ی سه‌رده‌می عه‌باسی گرنگیه‌کی شه‌وتوی نه‌بووی، چونکه (یاقوت الحموی) ناماژه‌ی بۆ نه‌کردوه، کۆنترین باسکرانی بۆ سه‌رده‌می مه‌غولی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌وه وه‌سف‌کراوه که: ((له‌ پارێزراوترین پێگه‌کانی سه‌ر چیا به‌که‌ی له‌خۆدا براوه‌ بوو، زابی گه‌وره‌ش له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وری دابوو، ریگه‌ی هیچ سوپایه‌که‌ نه‌بوو بێته‌ سه‌ری، هیچ تیرنکی نه‌یده‌گه‌یشتی، سه‌ر پشتی چیاکه‌شی فراوانبوو بۆ کشتوکال تیدا کردنیش ده‌شیا، له‌ هه‌موو لایه‌کی شه‌که‌وتیکی به‌رز هه‌بوو، شه‌وه‌ی بیویسته‌بایه‌ خۆی بپاریزی ده‌چوو شه‌وی، به‌رزاییه‌که‌یشی به‌ به‌فر داپۆشرا‌بوو، سه‌رکه‌وتن بۆ سه‌ری له‌ هه‌ندی شویندا ده‌بوو به‌سه‌ر هه‌ندی میخ‌ی چه‌قێتراو بپه‌ریه‌وه، شه‌وه‌شی نه‌یتوانیبا به‌سه‌ر شه‌وه‌ چیا به‌لگه‌رێ، ده‌بوو به‌ په‌ت رابکێشتری، هیسته‌ره‌کانی باریش هه‌ر وایان لێ ده‌کرا)) (مسالك الابصار، ۱۳۱/۳، صبح الأعشى، ۳۷۷/۴).

ناوی (جولمیرک) له‌لای (ابن شداد و ابن عبد الظاهر) به‌هه‌له‌و به‌ ریز کراوه‌ته (جل مرد، حول مرک). (تاریخ الملك الظاهر، ص ۳۳۲، الروض الزاهر، ص ۸۷)، به‌لام (ابن العبري و العمري) به‌ شێوه‌ی ته‌واوی خۆیان چه‌سپاندوه. (تاریخ الزمان، ص ۳۰۹، مسالك الابصار، ۱۳۱/۳).

هه‌رچی سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی نیوان خۆی و شه‌وانه‌ی پیتشه‌خۆیه‌تی له‌ میرانسی جو له‌میترگ، وای بۆ ده‌چین ئه‌مه له‌ بنه‌مائه‌ی (منکلان) بێت، چونکه ناونان به‌ ناوی باپیرانه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی با‌بووه له‌ میژووی بنه‌مائه‌ کوردییه‌کان. هه‌روه‌ها ده‌شیت کوری میر مجلی کوری مروان الهکاری بێت که ئه‌مه له‌ میره‌کانی سولتان (سه‌لاحه‌ددین) بووه له‌ شه‌په‌ری گه‌وره‌ی عه‌کا له‌ سالی (۵۸۵/ک/۱۱۸۹ز) کوزراوه (الكامل، ۲۰۳/۹).

ده‌بی شه‌وه‌ش بزانی که کورو نه‌وه‌کانی به‌ باشیان زانی هه‌ر له‌ شام و میسر بێننه‌وه، به‌ تایبه‌ت میر عزالدین عمر کوری مجلی و کوره‌که‌ی نورالدین علییی جێگری هه‌له‌ب (۶۵۹- ۶۷۸/ک/۱۲۶۱- ۱۲۸۰ز).

له‌ راستیدا شه‌ش بنه‌مائه‌ی هه‌کاری له‌ سوپای شه‌یویدا هه‌بوونه، شه‌وانیش:

۱- بنه‌مائه‌ی عیسانی فه‌قیه.

۲- بنه‌مائه‌ی مه‌شطوبی هه‌کاری.

۳- بنه‌مائه‌ی خوشترین.

۴- بنه‌مائه‌ی باخل.

۵- بنه‌مائه‌ی مجلی کوری مروان.

۶- بنه‌مائه‌ی (بدرالدین ابی القاسم) (هه‌روه‌ها پڕوانه: الهکاریه).

دیاره ده‌ستینشانکردنی په‌یوه‌ندی خۆین و خزمایه‌تی له‌ نیوان شه‌و بنه‌مالانه ناسان نییه، به‌لام گرنگترین رووداوێک له‌ سه‌رده‌می میر (سیف الدین منکلان) دا شه‌وه‌یه که ولاتی هه‌کاری وه‌کو ته‌واوی هه‌ریمه‌کانی دیکه‌ی خه‌لافه‌ی عه‌باسی رووبه‌رووی شالاوه سه‌خت و زیانبه‌خشه‌کانی مه‌غول بوو، هۆلاکو پێی وابوو: چیاکانی هه‌کاری بنکه‌و شوینی خۆ تیدا پاراستنی کورده هه‌لاتوه‌کانن. (جامع التواریخ، ص ۷۱۹).

هه‌لوێستی میرانی کوردیش له‌ به‌رامبه‌ر داگیرکاری مه‌غولی له‌ یه‌که جیاوازیبوو، هه‌بوو به‌ریه‌رچی دانه‌وه و شه‌په‌ری له‌گه‌ل کردن، هه‌شبوو دوا‌ی شه‌وه‌ی بێتومید بوو له‌وه‌ی که شه‌پرکردن له‌گه‌لێان سوودیکی هه‌بێ، خۆی بۆ به‌ده‌سته‌وه دان و ملکه‌چی بۆیان نواند، به‌لام زۆرینه‌یان شه‌وه‌یان هه‌لبژارد که په‌یوه‌ندی به‌ شه‌وییه‌کان و مه‌مالیکه‌کانی شام بکه‌ن، ئینجا له‌ویوه به‌ یارمه‌تی شه‌و مه‌مالیک و شه‌وییه‌نه‌ درێژه به‌ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی مه‌غول به‌دن، (میر سیف الدین منکلان)یش له‌نیو شه‌مانه‌ی دوا‌یی بوو و له‌ سالی (۶۶۰/ک/۱۲۶۲ز)، خۆی و منداله‌کانی و نامۆزاکانی و نزیکه‌ی سێ سه‌ده له‌ سواره‌کانی، په‌یوه‌ندی به‌ پاشا (ظاهر بیرسی مملوکی) کرد، پاشاش پیتشوازی لێکردن و ریزی زۆری لێنان، چاکه‌ی باشی له‌گه‌ل میر (سیف الدین) کردو ما‌ل و سامانی زۆری پێی به‌خشی و ئیمتیازاتی (طبلخانه‌ی پێی داو (خلع‌ی بۆ کرد "حاشییه‌کی وه‌کو حاشییه‌ی پاشای بۆ دروستکرد " به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌که، شه‌م میره‌ گه‌رانه‌وه بۆ کوردستانی به‌ باشت زانی له‌وه‌ی له‌ غه‌ریبی بێنیتشه‌وه، بۆیه (ببیرس) نووسراویکی بۆ کرد، (هه‌ولیر)ی له‌سه‌ر داوا‌ی خۆی وه‌کو پاداشت پێدا، به‌م شێوه‌یه له‌گه‌ل سێ له‌ میره‌ کورده دووره‌ولاته‌کاندا

گهرايهوه كوردستان، بهو مه به سستهی له ولاته كهی خۆیدا درێژه به بهر بهر كانی و بهر په چدانه وهی مه غۆله كان بدات، (ابن شداد) زياد له وه دهنووسیت: ((كاتيك گهيشته وه سنووره كانی ولات... هيرشی هینا به سهر، ههر ته ته ریکي تيايدا مابووه وه هم مووی كوشتن و ژنه كانی كردنه جاريه، دواتر له شه ریکي نيوان خۆی و نه واندا كوژرا)). (تاریخ الملك الظاهر، ص ۳۳۲-۳۳۳، الروض الزاهر، ص ۸۷) تاریخ الزمان، ص ۳۰۹.

۴- مير اسد الدين موسا كورپی مير سيف الدين (موسی الاقطع):

جی باوكه كوژراوه كهی گرتوه له فه رمانه وایی و هه موو نه وه لایانهی باوكی كه وتنه ژیر ده سه لاتی، ئیتر له سه بهر نامه ی باوكی رۆیشت له رو به پرو بوونه وهی مه غۆل و ده ركردنیا به هیز له ولاته كهی، بۆیه له نيوان ههردوو لا شه رو ییك دادانی زۆر دروستبوو، خاناتی مه غۆلش له لای خۆیا نه وه به لێرایی كاریان كرد، بۆ نه وهی به زووترین كات خۆیان زگار بكن له م سیره، سه ره نجام ههردوو لا بریاری ناگر به ستیان داو له سه ره نه وه ریکكه وتن كه (چاوی تینسه برن و نه ویش چاویان تینسه بریت).

ههر نه م سیره له سه رده می باوكی له سالی (۶۴۷/ك/۱۲۴۹ز)دا، له شه ره كانی نيوان (بدرالدين لؤلؤ)ی میری موسل و نه یو بهی كان به شداری كرد و به كه له ده سته كانی له وه شه رانه له ده ست دا، بۆیه به موسای اقطع ناوی ده ركرد. (تاریخ الملك الظاهر، ص ۳۳۳).

(اسد الدين موسى الاقطع) له سواره نازاكان بوو، له كوردستاندا له گه له مه غۆله كاندا شه رو ملاملانی زۆری هه بوو، له گه له خاچه رسته كانیش نه وكاتهی له شام بوو به هه مان شیوه. چیرۆك و هه كایه تی زۆری له باره وه چناره، تیاياندا زۆر جار نه فسانه تیکه له به راستی كراوه، له وه بروایه دام نه مه نه م سیره هه كاری بهی كه له نيوان هه كاری بهی كان به (أسد الدين كلابی) ناویانگی ده ركرد و نازناوی (چنگ زێرین)ی پیدرا. (شه رنامه، ص ۲۳۸-۲۴۰).

- چاربوختی - الجهار بختیه Charbukhti:

له هۆزه كانی هه ریمی جزیره - دیاره كر- ه، له ده رو به ری (معدن و خیزان _ هیزان) - نیشته جی بوون، له ناوه كیدا ناماژهی نه وه بهر جه سته ده بیته كه نه وانه لكیك بوونه له هاو به ندی خیله کی بوختی كه ده بیان هۆز و تیره ی له خو ده گرت، هه یچ به كه له (مه سعودی و عومه ری و مه قریزی)یش له كاتی باس كردنی هۆزو تابه فه كوردیهی كاندا، باسی نه م

هۆزه یان نه كرده وه، میژوونووس (فارقی) كه له دواي (۵۷۷/ك/۱۱۸۱ز) كوچی دواي كرده وه به كه م میژوونووسه كه ناماژهی بۆ نه م هۆزه كردی، نه وه هاتووه (باد كورپی دۆستهك)ی دامه زێنه ری میرنشینی دۆسته کیی مه روائی (۳۷۲-۴۷۸/ك/۹۸۲-۱۰۸۵ز) و هه ره ها (مروان كورپی كك)ی زاوی (باد) و باوكی میرانی مه روائی داوه ته پال جه هاره ختیبهی كان، به لام ناوی نه م هۆزه له دانه چاپكراوه كهی میژووی فارقی بووه ته (حاربوختی)، كه له راستیدا ناوه دروسته كهی (چه هاربوختی)یه. (ابن العديم، بغية الطلب في تاريخ حلب، ۳/۱۱۳۰).

- چۆپی - الجوییه Chopi:

چۆپی هۆزیکه گه وهی كوردی هه ریمی جزیره - دیاره كره، خاوه ن میژوویکی به ریزه، له دواي بوختی و به شنه وی، سییه م به ناو بانگترین هۆزه كانی نه وه هه ریمه یه، ههر له رۆژانی ده ولته تی دۆسته کی - مه روائی، ناسراو بووه. سه رۆكه كانی نه م هۆزه له و بره وایه دا بوونه، كه له نه سل (بهرام جوبین)ن. (خریده القصر، قسم شعراء الشام، ۲/۵۴۵) نه وه به هه رامه ی كه له سه ركرده ساسانی به تواناكان بوو، سه ركه وتنی گه وهی به سه ر تورك و هه موو نه وه هۆزو نه ته وانه به ده سته یته كه هه ره شه یان له سنوره كانی باكوور و رۆژه لاتی ده ولته تی ساسانی ده كرد، له شه ری دژی ده ولته تی بیژه نتیش سه ركر دایه تی بالای سوپای ساسانی پی سی پیدرا، دواتر له پاشا هه رمز دی چواره م (۵۷۹-۵۹۰ز) یاخی بوو و پاشایه تی خۆی را گه یاند. (كريستنسن، ایران في عهد الساسانيين، ص ۴۲۷-۴۲۸)، جا وه كو ده ره كه ویت ده شیته له بهر نه وه به چۆپی ناو ترا بیته.

دیاره له نیو میر و تاكه كانی بنه ماله كوردیهی فه رمانه واكان تا سه رده مانی دره نگیش، باو و ابووه كه بانگه شه ی نه وه بۆ خۆیان بكن، ده گه رینه وه سه ر پیاوه میژووی به گه ره كان، جا نه م پیاوانه له میژووی ئیسلامیه وه ده ركه وتن، وه كو: خه لیفه كان و گه وه هاو له لان و ئالو به یته، یانیش له میژووی كوژندا ده ركه وتن، وه كو نه رده شی ری كورپی بابکی كوری ساسان و کیسرا نه وشیروان یان ته نانه ت نه گه ره كسانی نه فسانه و خورافیش بن، وه كو رۆسته می زال و كورکین میلاد و كودزی كوری كیتو. (شرفنامه، ص ۵۴-۵۵، ۲۵۳، ۲۳۳، ۵۳۲، ۶۰۰).

له نیو كوردان ههر له زووه وه وه ها باو بووه، كه (به هرام چۆپین) له پاله وانه كورده زۆر دیار و ده گمه نه كانه، (شرفنامه، ص ۵۴) دوور نیبه نه وه بروایه ش له جی خۆی بیته، چونكه به هرام

چۆيىن براهه كى هه بووه ناوى (كوردى) و خوشكىكىشى هه بووه ناوى (كوردى) بووه. (تارىخ الطبري، ۱۷۶/۲، ۱۷۸-۱۸۲).

(ابن الأثير) و هها ده گيڤيتهوه كه چۆيى درانه پالنه بۆ ((جوب)ى كوردى (اللباب، ۳۰۴/۱)، (ابن الصابوني) كه له (۱۶۸۰/ك/۲۸۱)ن كۆچى دوايى كردوه زانبارى پتر ده لئى و ده لئيت: ((جوبى: به (الجيم المضمومة و اليباء الموحدة)، هۆزىكى كوردى به (شوييه) شيان بى ده گوتريت، واته به (شين المعجمه) ش ناويان ديت)) (تكملة إكمال الإكمال، ص ۱۰۵، الزبيدي، تاج العروس، ۱۲۰۲/۲).

ناوى جوبى له هه ندى سه رچاوه ديكه به (جونى) ش هاتوه. (الكامل، ۷۸/۹، الخطط المقزيرية، ۴/۵۰).

چۆيى له هۆزه نيشته جيڤوهه كان بووه، ميرنشينيكى بچووكى هه بووه، گه لى شاعير و فهقيه و قازى و زاھيدى لى هه لكه وتوه كه ئەمانه ناوبانگى باشيان له ولاتى خۆيان و عيراق و ولاتى شاميش ده ر كردهوه، له وانه:

- فهقيه و زاھيد ابو عبدالله محمد كورپى على كورپى مه هراڤنى جوبى:

ئەمە لەسەر دەستی ئيمامى گه وره "الكيا الهراسى" (۴۵۰-ك/۵۸-۱۰۵۸-ز) زانستى به دهسته يئاوه، دواى ئەوه ريگه زوهد و خواپه رستى له سه ر شيوهى هاوشانه كانى خۆي له قوتابيانى كورد گرتوته بهر، تا واى ليتهاتوه له رۆژگارى خۆي بووه ته به كه له زاھيده گه وره كانى كوردستان، هاوړي و شويكه وتوانى خۆي له ده وري كۆبوونه ته وه، له سالى (۴۰/ك/۱۴۵-ز) كۆچى دوايى كردوه. (اللباب، ۳۰۴/۱).

- فهقيه و واعيز ابو عمران موسى كورپى محمد كورپى سه عيدى جوبى (سه دهى ۶/ك/۱۲-ز):

ئەمە له هاوړييانى (حافظ السلفى صدر الدين ابى طاهر أحمد كورپى محمد الاصفهاني) (۴۷۲-۵۷۶/ك/۷۹-۱۰۷۹-ز) بووه، كه (ابن الصابوني) ته نيا كه سه تيشكى خستبيته سه ر ژيانى، بۆيه زۆرى له باره وه نازارى، ئەوه نده هه يه ئەو چووه ته جزيره ي بوتان، له وى له لاي زانا گه وره كان بووه ته قوتابى و زانستى ليوه رگرتون، دواتر چووه ته ديمشق و به (الحافظ السلفى) گه يشتوه، له خويندندا بووه ته هاوړي، پيكه وه زانستيان له (ابى طاهر الجنابى و ابى الحسن على كورپى الحسن الدمشقى الموازىنى) و خه لكى ديكه ش وەرگرتوه، وه هاى قسه بۆ (سلفى)

كردوه، كه: ئەو له (ابى الحسن الخراطى) ي جه زيره ي بوتانى بيستوه، كه شيخ ابو بكر محمد كورپى الحسن البشنوى گوتويه تى: ((ره وشه هه ره باشه كام له خه لكى هه ره خراپ فيربوم)).

ئەوه ي دوو ناو و دوو نازناوى هه بووه، (ابو عمران موسى) و (ابو محمد عبدالرحمن) (تكملة اكمال الاكمال، ص ۱۰۶-۱۰۷، تاج العروس، ۲/۲۰۲).

له و ته گرنگ و كاريگه ره كانى (ابى عمران الجوبى): "دايكم له ماله وه قوتريكى پيشان دام، پيى گوتم: ئەمە شويني فرميسكه كانى باوكته!!" (ابن الجوزى، المدھش، ص ۳۱۳).

- پياوى باش شيخ ابو أحمد عبدالله كورپى أحمد كورپى موساى چۆيى:

ئەمە له سؤفييه كانى سه ده ي پينجه مى كۆچى / يازده ي زايينييه، هه ميشه له چيايه كدا كه ناوه كه ي ته و او روون نييه: (حرد-جور- حمريين؟) له خه لوهدا بووه، سالى (۴۶۸/ك/۱۰۷۵-ز)، له شوينه كه ي خۆي، پيشبيني ده ركه وتنى شيخ عه بدولقاردى گه يلانى كردوه. (بهجه الأسرار، ص ۴).

- حسن كورپى سعيد كورپى عبدالله كورپى بندارى به ناوبانگ به (علم الدين الشاتان) ي

شاعير و نووسه ر (۵۱۰-۵۹۰/ك/۱۱۱۶-۱۱۹۴-ز):

له گه وره ترين ناو دارانى كوردى سه رده مى سولتان (سه لاهه ددين) ه، له قه لاي (شاتان) ي سه نته رى ميرنشيني چۆيى له دايك بووه، دواتر چووه ته موسل و په يوه ندى كردوه به (نور الدين محمود كورپى زهنگى) و له سالى (۵۷۲/ك/۱۱۷۶-ز) يش په يوه ندى به سولتان (سه لاهه ددين)، خاوه نى ئەو قه سيده به ناوبانگه يه له پياهه لدانى سولتان سه لاهه ددين، كه تيايدا ده لئيت:

غدا النصر معقوداً براياتك الصفرا

فسر وافتح الدنيا فانت بها احرى

يمينك فيها اليمن واليسر في اليسرى

فبشرى لمن يرجو الندى فيهما بشرى

(خريدة القصر، قسم شعراء الشام، ۲/۳۶۱ وما بعدها، سنا البرق الشامي، ص ۱۲۶،

طبقات الشافعية الكبرى، ۴/۲۱۰، النجوم الزاهرة ۶/۵۸).

- (امین الدین ابراهیم کوری سعید الشاتانی)ی شاعیر (?-۵۵۴هـ/۱۱۵۹ز):
 ئەمە برای (علم الدین الکبیر)ه، ماوهیهک وه کو جیگری وه زیری (خلاط) بووه، دواتر
 "خۆی بۆ ریکخستنی کاروباره کانی خۆی یه کلاکردۆته وه". وه کو براکهی شاعیر بووه، (عماد
 الأصفهانی) که تاکه سهراوهیه له (خریده) کهی خۆیدا ئاماژهی بۆ کردبێ، چه ند دێره
 شیعیکی ئەمە له سه زاری (علم الدین)ی برای وه رگرتووه و بۆ خۆینه رانی گوازتووه ته وه:

ولو أنّ دجلة فيها والفرات
 وسبحون والبحر كانت مدادي
 وجيخون والنيل ما بلغت
 عشير الذي يتويه فؤادي
 من الشوق يا من حوى مهجتي
 وصير طرفي حليف السهاد

له گه له چه ندين دێری دیکه ش. (خریده القصر، قسم شعراء الشام، ۵۴۳-۵۴۴، مرآة
 الزمان، ۲۳۲/۸).

- قازی شهاب الدین محمد کوری احمد کوری خلیل الجوی (۶۲۶-۶۹۳ک / ۱۲۲۹-۱۲۹۴ز):
 له مانگی رهجه بی سالی (۶۲۶ک/۱۲۲۹ز) له ولاتی خۆی له دایک بووه، وه کو دابی
 قوتابیانی کوردی ئەوسا، کوردستانی جیهیشتووه و چووته به غداد و خوراسان و لای القطب
 الرازی (?) و زانای دیکه ش دهرسی خۆیندووه، دواتر گه یشته زانستییه کانی به ره و ولاتی شام و
 میسر درێهیان هه بووه، له لای (ابن الحاجب) که له (۶۴۶ک/۱۲۴۸ز) کۆچی دواپی کردووه و
 (ابن الصابونی) ش دهرسی خۆیندووه. پسپۆریه تی له قهزا به دهستهیناوه، له گه وره شاره کانی
 میسر و شام، له وینهی: قاهیره و دیمه شق و قودس وه کو قازی دامه زری تراوه. له سالی
 (۶۹۳ک/۱۲۹۴ز) مردووه. (تاج العروس، ۲/۲۰۲).

له سه ره ئاستی سیاسیش سه رۆکه کانی هۆزی چۆپی له قه لاکانی شاتان و حصن طالب
 میرنشینیکی بچووکیان دامه زران دووه.

رووباری غرزان - رووباری (أرزن)، واته: ناوچهی رۆژه‌لاتی هه‌لکه‌وتوو له باکووری رۆژه‌لاتی (حصن کیفا)، زیاتر وا پیده‌چیت که ئەو دەست‌نیشانکردنه وردتر بێت. (حضارة الدولة الدوستکیة، ص ۱۳۲).

(قره ارسلان الارتقی) له سالی (۵۶/ک/۱۱۶۱ز) قه‌لای (شاتان)ی داگیر کرد و خاپووری کرد، به‌مه‌ته‌واوی نیشانه‌کانی له ده‌ست‌چوون و چ شویننه‌وارینکی نه‌ما، ئیدی چیدیکه له ریزی قه‌لای حصن و شارۆچکه‌کانی دیاربه‌کریش له سه‌رچاوه‌کاندا ناماژه‌ی بۆ نه‌کرا.

دامه‌زراندنی میرنشینی چۆپی:

چاکه‌ی ناشکرکردنی میرنشینی چۆپی له‌بیرکراو بۆ به‌رێز (عبدالقیب یوسف) ده‌گه‌ریته‌وه، چونکه ئەو یه‌که‌م که‌س بوو ناماژه‌ی بۆ بوونی ئەو میرنشینه کرد، توانی به‌ سوودوه‌رگرتن له‌و زانیارییه‌ که‌مانه‌ی لێره‌وه‌ له‌و پهرش و بلا‌بوون، میرنشینیکی کوردی له‌بیرکراو زیندروبوکاته‌وه و به‌ هۆیه‌وه‌ی ژماره‌ی میرنشینه کوردیه‌کان زیاد بکات. (حضارة الدولة الدوستکیة، ص ۱۳۱)، من لای خۆمه‌وه، له‌گه‌ل گه‌رانی چوپرم به‌نیو سه‌رچاوه‌ میژووویه‌کان، نه‌متوانی شتیکی دیکه‌ی نوێ له‌ باره‌ی میرنشینی چۆپی بدۆزمه‌وه، جگه‌ له‌ ته‌نیا گێرانه‌وه‌یه‌کی (یاقوت الحموی) نه‌بیت له‌ باره‌ی (حصن طالب).

هه‌ر له‌ سه‌رده‌می بووه‌یه‌یه‌وه‌ هۆزی چۆپی خاوه‌نی ده‌سه‌لاتیکی خێله‌کی به‌هێز بوو، له‌ چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی مه‌روانیدا ده‌سه‌لاتیکی خێله‌کی دامه‌زراند که‌ زۆر له‌ میرنشینیکی بچووکي نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆ ده‌چوو، سه‌رۆک و میرانی ئەو هۆزه‌ گۆرپه‌یه‌لی میری مه‌روانیان ده‌کرد، خۆیان به‌ شوینکه‌وته و دلسۆزی سیاسه‌ته‌که‌ی ده‌زانی، به‌لگه‌ش دروستبوونی زیاتر له‌ ژن و ژنخوازییه‌کی سیاسیه‌ که‌ له‌ نیوان بنه‌ماله‌ی میرانی مه‌روانی فه‌رمانه‌وه‌وا سه‌رۆکه‌کانی هۆزی چۆپی دروستبوو، ئەه‌وه‌تا دوو له‌ کورانی مامه‌کانی میر (نصر الدوله احمد کورپی مروان کورپی کک) که‌ له‌ نیوان (۴۰۱-۴۵۳/ک/۱۰۱۰- ۱۰۶۱ز) ژیاوه‌ ژنیان له‌ چۆپه‌کان هینا، (رئیس أبو عبدالله محمد کورپی موسک کورپی محمد کورپی کک)یش ژنیکی چۆپی هینا، دوو کورپی له‌و ژنه‌ بوون به‌ ناوه‌کانی (موسک و مامک) ناوی نان. (موسکی کورپی منکلانی کورپی رئیس افشین کورپی منکلان کورپی کک)یش خاتوو (بادیه‌)ی چۆپی خواست، له‌و ژنه‌یدا (محمد دکسیر)ی بوو. (تاریخ الفارقی، ص ۲۶۲-۲۶۳)، وه‌کو ده‌شزانرێت تاکه‌کانی بنه‌ماله‌ی فه‌رمانه‌وه‌وا زۆربه‌ی جار ژنیکی

میرنشینی چۆپی

ولاتی ئەم هۆزه و مولکه‌کانی:

زه‌حه‌ته‌ به‌ وردی بگه‌ینه ده‌ست‌نیشانکردنیکی دروست بۆ ئەو پارچه‌ جوگرافییه‌ی هۆزی چۆپی تیایدا ژیاون و له‌سه‌ریدا میرنشینه بچووکه‌که‌یان دامه‌زراندوه، چونکه سه‌رچاوه‌ بولدانی و میژووویه‌کان به‌ ته‌واوه‌تی خالین له‌ هه‌ر زانیارییه‌که‌ له‌م باره‌یه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئەه‌شدا ده‌توانرێ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ئەو ناوچانه ده‌ست‌نیشان بکریین، ئەمه‌ش له‌ رێگه‌ی زانیی مولکه‌کانی، له‌وانه‌ قه‌لای (شاتان) و (حصن طالب) که‌ ئەمانه‌ سه‌ر به‌ حصن کیفا (حسنکیف) بوونه، چونکه ناشکرایه (حصن طالب) قه‌لایه‌کی به‌ناوبانگی نزیك (حصن کیفا) بووه. (معجم البلدان، ۲/۲۶۵)، (ابن شداد)یش (حصن طالب)ی له‌ دوا (حصن کیفا) و (حصن الهیثم) له‌ زنجیره‌ی قه‌لای حصنه‌کانی دیار به‌کر ژماردوه. (الاعلاق الخطیره، ۳/۲۴۹)، دواتر ئەتایه‌ک "قره ارسلان کورپی داود کورپی سقمان الأرتقی" (۵۴۳-۵۷۰/ک/۱۱۴۸-۱۱۷۴ز) خاوه‌نی (حصن کیفا)، میرنشینی چۆپی رووخاند و ولات و قه‌لای چوارچێوه‌ی میرنشینه‌که‌ی داگیر کرد. (الکامل، ۹/۷۸، معجم البلدان، ۲/۲۶۵).

به‌لام هه‌رچی قه‌لای (شاتان)ی پایته‌ختی میرانی (چۆپی)یه، له‌ لایه‌ن میژوونووسانه‌وه، ناماژه‌ی پێ کراوه، به‌ تاییه‌ت لای ئەوانه‌ی ژیاونه‌ی که‌سایه‌تی زانستی و روشنبیری به‌ناوبانگی چۆپی (حسن کورپی سه‌عید کورپی عبدالله)ی ناسراو به‌ (علم‌الدين‌الشاطانی)یان نووسیه‌، به‌لام بێ ئەوه‌ی وه‌کو پینویست شوینه‌که‌ی ده‌ست‌نیشان بکهن، هه‌ر ئەه‌نده‌یان گوتوه‌: له‌ ده‌ورووه‌ری دیاربه‌کره. (خریده‌ القصر، ۲/۳۶۱، وفيات‌الاعیان، ۲/۱۱۴، طبقات‌الشافعية‌ الکبری، ۴/۲۱۰).

به‌ پشت به‌ستن به‌ گوته‌ی (ابن حوقل)یش له‌ (صورة‌ الأرض، ص ۱۹۷) ده‌توانین بلێین شوینه‌که‌ی له‌ ته‌نیش شاری (طنزی) بووه، که‌وتۆته‌ پشتی، یان که‌وتۆته‌ رۆژئاوای، یانیش که‌وتۆته‌ رۆژه‌لاتی رووباری دیمله‌ له‌ ناوچه‌ی نیوان رووباری (رزم) - ناڤا بوستان - و

ناهیتین که له ناسته کانی دهسه لات و دهوله مه نیدیدا هاوشسانی شهوان نه بیته، بۆ نمونه چه ندین ژن و ژنخوازی له نیوان میرانی مه پروانی و بنه ماله فرمانره واکانی شه دادی و چه مدانی و به شنه وی کراوه (تاریخ الفارقی، ص ۸۰، ۱۲۱، ۲۰۹، الکامل، ۸/ ۶۹-۷۰) نیت زانیاری له سهر میرانی چۆبی وه کو شه وه وایه نه بیته، هه چه نده شهوان له ((ماله گه وره کان)) بوونه، به لام ناو و هه واییان نازانریت، جگه له م میرانه ی خواره ویهان:

۱- میر بهاء الدولة محمد کوری حسین کوری شبل (?- ۵۴۱/ک/ ۱۱۴۶ز):

ئه مه له مینژووینکدا که له ئیمه ونه میری قه لای شاتان بووه، به لام تا مردنیشی له سالی (۵۴۱/ک/ ۱۱۴۶ز)، هیچی وای له باره وه نازانری، شه وه نه بیته شاعیر بووه و شاعیر و شیعر دۆستانی خۆشویستوه، ((چاکه کار بووه و شه ده بیاتی هه بووه)) له گه شاعیرانی سه رده می خۆشی مونا زه ده ی شیعیان هه بووه، جاریکیان بۆ (سعید کوری عبدالله کوری بنداری) باوکی (علم الدین الشاتانی) ی نووسیوه:

يا واغلاً في المَهْمَةِ البیداء
بالعمرس الوخاذه الوجناء
أبلغ أبا منصور التَّدب الذي
قَدَحَلَّ معتلياً على الجوزاء
عني السَّلَام وَّ قَلَّ له يا مَنْ غدا
بقريضه فرداً من الاكفاء
حاشاي أن أنسى حقوقاً لامريء
قَد حَلَّ مني مَوْضِعَ الآباء

(خریده القصر، ۵۴۵/۲)

کاتیکیش (علم الدین الشاتانی) قه لای شاتانی جیته یشت و خۆی له خزمه تکردنی دابری و چوره موسل، میر (به هائلدهوله) بۆی نووسی:

أما مِنْ رسولٍ مبلِّغٍ ما أقوله
إلى علم الدین الإمام وینشده
بُحْرمة ما بيني وبينك لاتكن
مكدرَّ ما صفيته وتبدده

كغازلةٍ غزلاً وتَنْقُضُهُ بما
يُفكر قلبها وتجدده

(خریده القصر، ۵۴۵/۲)

هه ره ها (عماد الأصفهانی) ش پینج دیری دیکه ی له یه کئی له هۆنراوه کانی دیکه ی گوازتوته وه.

(خریده القصر، ۵۴۶/۲)

(أبو الحسن عیسی کوری الفضل النصرانی) ش له و شاعیرانه بووه که هاتووچۆی ده رباری میر (بهاء الدولة) ی کردوه و خۆشه ویستی و دۆستایه تییه که له نیوانیان دروستبووه، بۆیه شه وکاته ی میری جوبی سه فه ری حصن زیاد (خرتبرت) ی کردوه، بانگی کردوه و پیدایه لداوه:

تكون بما فارقين ووحشتي
تزيد لنأني عنكم وبعادي
فكيف أحتيالي والمهاية بيننا
تحول وأطوادُ حصن زيادٍ

(خریده القصر، ۳۵۰/۲)

۲- میر درباسی جوبی (۵۴۱-۵۵۶/ک/ ۱۱۴۶-۱۱۶۱ز):

دوای مردنی میر (بهاء الدولة) میر (درباسی جوبی) فرمانره وایی قه لاکانی (شاتان) و (حصن طالب) ی گرتنه شه ستۆ. (من تأریخ آمد ومیافارقین، ص ۲۷۶)، ده کری بگوتری شه مه له کورانی میر (بهاء الدولة) بووه، نیت میرنشینی جوبی تا سالی (۵۵۶/ک/ ۱۱۶۱ز) له (شاتان) و تا سالی (۵۶۰/ک/ ۱۱۶۴ز) له (حصن طالب) دا ده مینیتته وه، چونکه له مینژووی یه که مدا، کورده ملییه کان له میر (درباس) راده پهرن، له قه لای شاتان وده ده ری دهنین و شه قه لایه ی داگیر ده کن، بۆ شه کاره شیان کۆمه کی و یارمه تی له شه تابه ک (قهره ارسلان کوری داودی شه رته قی) ی خاوه نی (حصن کیفا) وهرده گرن که شه مه ش به رۆلی خۆی ته ماعی له وه دابوو مولکه کانی میرنشینی جوبی که که وتبووه ته کیان، بجاته سه ر ولاته که ی خۆی، بۆیه هیرشی کرده سه ر قه لای شاتان، دهستی به سه رداگرت و خاپوری کرد، فرمانره وایه تییه که یشی خسته سه ر حصن طالب (الکامل، ۹/ ۷۸)، چوار سالیش پاش شه وه، دهستی به سه ر (حصن طالب) یش داگرت که شه مه دوا پیگه ی جوبیه کان بوو،

بەمەش بە تەواوی كۆتایی بە میرنشینی جویی هینا (معجم البلدان، ۲/۲۶۵)، بەلام میر (درباس) بەرەو جزیرە بۆتان رایکرد و بەر لەودی بگاتە ئەوشارە لە ریگەدا کۆچی دوایی کرد. (من تاریخ آمد ومیافارقین، ص ۲۷۶).

بە روخانی میرنشینه کەشی، ئیتر لەسەر شانۆی رووداوەکاندا، جویی هەوالی نامینی، بەلام وەکو هۆزێکی کوردی تا کۆتاییەکانی سەردەمی مەملوکی دەمینیتەوه. (الخطط المقریبة، ۳/۴۰۵).

- حەسنانی - الحسانیة - (خۆشناو):

(حەسنانی) ناوی لە سەرچاوەکانی سەردەمی عەباسی نەهاتوو، یەكەم ناوھاتنی بۆ سەردەمی مەغۆلی دەگەریتەوه، کە لەوێشدا (ابن فضل الله العمری) تەنیا میژوونوسە کە هەندێ زانیاری لەبارەو تۆمار دەکات، لەو زانیاریانەدا ئەو تێدەگەین کە ئەم هۆزە لە نێوان هەولێر و شارەزور و خفتیان (راوندوز) دەژین و ئەم ولاتەیان بە ولاتی (کرکار) دەناسریت (؟) ئەم هۆزە سی تیرە لێ دەبوووه، ئەوانیش:

۱- تیرە میر عیسی کوری شهاب الدین.. کە ئەمە گەورەترین تیرە بوو.

۲- تیرە میر عبدالله کوری شهاب الدین زنکی.. ئەوێش دوو لقی لێ دەبوووه، بریتی بوون لە (بلی و جاک).

۳- تیرە فخر الدین أمير.

ژمارە چە کدارانی (حەسنانی)ش دەگەیشته نزیکە هەزار پیاو، ((کە هەموویان خاوەن گیانی بەهێز بوون)) (مسالك الإبصار، ۳/ ۱۲۶ - ۱۲۷).

- حەكەمی - الحکمیة:

وەکو لە گوتەکانی (مسعر کوری مهلهل) دەخوینریتەوه، کە لە دەرووبەری سالی (۳۴۱/ك/۹۵۲) سەردانی شارەزوری کردوو، ئەم هۆزە لە هۆزە گەورە و زۆر بلاووبووکانی ولاتەکانی هەولێر و شارەزور، (پروانە: الرسالة الثانية، ص ۱۰، معجم البلدان، ۳/۳۷۵) بەلام زۆر لە بارە میژووی ئەو هۆزە نازانریت، ئەو نەبیت بە پشت بەست بە لیکچوونی وشەیی نێوان ناوەکانیان، گووتویانە دەدریتە پال خەلیفە (مروان کوری حکم الأموي)، (ذیل مرآة الزمان، ۲/۲۲۸) بەلام راستەکە ئەوێه کە باپیرە گەورە حەكەمیەکان لە پیاوانی سەر بە خەلیفە نایراو بوو، وەکو مەقریزی تیشک دەخاتە سەر ئەمە (المقفي الكبير، ۳/۷۷۱).

کاتیکیش دەولتەتی ئەیوبی لە میسر و ولاتی شام دامەزرا، میرانی حەكەمی پەیوەندییان کرد بە سوپای ئەیوبی، ناودارترین میرەکانیان بریتی بوون لە:

- میر (أبو الهیجاء السمین) کە لە (۵۹۳/ك/۱۹۷) کۆچی دوایی کردوو، کە ئەمە بوو دیارترین ئەو میرە کوردانە لە خزمەتی سولتان سەلاحەددین بوون، ئەویش کردییە یەك لە گەورەترین فەرماندەکانی سوپاکە، رۆژێکی گەورە لە جەنگەکانی سولتان سەلاحەددین لە دژی خاچپەرستان بینی، بە تاییەت لە شەری گەورە عەكکا لە سالی (۵۸۵/ك/۱۸۹). (الكامل ۲/۲۰۲، ۲۳۴، ۲۳۷)،

- میر (أبو الطیب خشتین کوری تلیل کوری ابی الهیجاء کوری افشین کوری خشتین کوردی حەكەمی ئەرپلی)، ئەمە لە سالی (۵۷۸/ك/۱۸۲) ئەو کاتە باوک و مامەکانی لەنێو سوپای (سەلاحەددین)دا خزمەتیان دەکرد، لە میسر لەدابکیوو، بە هەردوو میر (حسام الدین عیسی کوری خوشترین و عماد الدین احمد کوری سیف الدین المشطوب الهکاری)یدا هەلداوه، سەرەنجام لە سالی (۶۱۹/ك/۲۲۲) لە هەولێر کۆچی دوایی کرد. (ذیل مرآة الزمان، ۲/۲۲۷-۲۲۹، المقفي الكبير، ۳/۷۷۰-۷۷۲).

- حەمیدی - الحمیدیة:

حەمیدی یەكێکە لەو هۆزە گەورە و ناسراوانە کورد کە لە سەردەمی ئیسلامیدا ناویان هەیه، لە ناوچە شاخاویی رۆژەلاتی موصل هەلکەوتوو لە نێوان رووبارەکانی زابی گەورە خازدا نیشتەجی بوونە.

ناوی حەمیدی لە ناوی باپیرە گەورەیانەوه هاتوو، یانیش لەوانەیه لە ناوی یەك لە میرە یەكەمینە گەورەکانیانەوه هاتیبیت، نەك لە ناوی (نامیدی - العمادی)، وەکو هەندێ وەهای بۆچوونە، چونکە ئەمە زۆر بە دوور دەزانرێ کە پەیوەندییەك لە نێوان حەمیدی و عەمادیدا هەبووبیت.

کۆترین هەوال لە بارە کوردە حەمیدیەکان، لە سەرچاوە ئیسلامییەکاندا بۆ سالی (۲۹۳/ك/۹۰۶)ی دەگەریتەوه، ئەوێش ئەوکاتە پیاوانی هەردوو هۆزی حەمیدی و داسنی پەیوەندییان کرد بەو بزوتنەوێهێ کە (محمد کوری بلالی هەزبان)ی سەرۆکی هەزبانیهکان لە دژی (أبي الهیجاء عبدالله کوری حمدان التغلبي) پیتی هەلسا، ئەو (أبي الهیجاء عبدالله)یە خەلیفە (مکتفی) (۲۸۹-۲۹۵/ك/ ۹۰۲-۹۰۸) وەکو والیی موصل و دەرووبەری دامەزراند (الكامل ۶/۱۱۲).

(ابن حوقل) له وهسفیدا بۆ ههریمی چیاکان (اقليم الجبال) ناماژه بۆ زۆری ژماره‌ی
حه‌میدیه‌کان و بلا‌بوونه‌وه‌ی فراوانیان له سه‌رده‌می خۆیدا ده‌کات، ده‌لێت: ((ته‌و چیاپانه _
مه‌به‌ستی چیاکانی کوردستانه _ له لایه‌ن کوردانی هه‌میدی و لاری و هه‌زبانی و ته‌وانی
دیکه‌شه‌وه له کوردانی شاره‌زور و سه‌هه‌وه‌رد تیدا نیشته‌جین)) (صورة الأرض، ص ۳۱۵)،
ئه‌مه له‌گه‌ڵ ته‌وه‌دا که مه‌سه‌ودی هه‌واچاخی له درێژه‌ی ناماژه‌دانه‌کانی بۆ تابه‌فه و هۆزه
کوردیه‌کان، ناماژه‌ی بۆ هه‌میدیه‌کان نه‌کردوه.

پیاوانی هه‌میدی ناماده‌ی زۆرباش و به‌شداری کارایان له نێو سوپای ته‌یوییدا هه‌بوو، له
شه‌ره‌کانی له دژی خاچه‌رستانیش نازایه‌تیه‌کی که‌م و ینه‌یان پێشاندا، له‌وانه: (نصر الحمیدی)
که له شه‌ری عه‌کا له سالی (۵۸۵/ک/۱۱۸۹ز) کوژرا، ((ئیتیر به‌باشی رۆشت و وه‌کو
شه‌هیدیک شۆینی خۆی له به‌هه‌شتدا بینی)). (العماد الاصفهانی، الفتح القسی، ص ۴۶۴)

پیاویکی دیکه‌یان (هه‌کندری الحمیدی)ی گه‌وره‌ی ته‌و ته‌یه کوردیه‌ی سوپای (المملک العزیز
کوری صلاح الدین)ه، که به‌هه‌زیه‌ی ناسراوه. میر (بدرالدین الحمیدی)ش له میرانی (المملک
الناصر یوسف)ی میری (حه‌له‌ب و دیمه‌شق)ه، له سالی (۶۴۸/ک/۱۲۵۰ز) له شالای
ته‌یوییه‌کان بۆ سه‌ر میسر، به‌مه‌به‌ستی وه‌رگرتنه‌وه‌ی میسر له ده‌ست مه‌مالیکه‌ تورکه‌کان
کوژرا. (ذیل الروضتین، ص ۱۸۶، تاریخ الاسلام، ص ۵۹-۶۰، السلوک، ۱/۳۷۵).

له سه‌ر ناستی زانستی و رۆشنیریش له هه‌میدیه‌کاندا فه‌قیه و راوی فه‌رموده (أبو محمد عبد
الله کوری محمد کوری یونس الحمیدی)ی ناسراوه به (ابن الأستاذ) (تاریخ اربل، ۱/۲۷۱) و (خالد
کوری درباس کوری یوسف الحمیدی) (ابن الشعار، قلائد الجمال، ۳/۱۸۳) و (موفق الدین ابو
القاسم کوری عمر کوری فضل الکوردی الحمیدی) ده‌رده‌که‌ون، که ته‌مه‌ی دوایان یه‌که‌م زانا بووه له
قوتابخانه‌ی (الهرویه) له (حه‌له‌ب) ده‌رسی گوتیه‌ته‌وه، دواتر بۆ ده‌رسگوتنه‌وه چووه‌ته قوتابخانه‌ی
(الشعیبیه) و نزیکه‌ی نۆ ساڵ مامۆستایه‌تی تیدا کردوه له سالانی نیوان (۶۳۳-۶۴۲/ک/۱۲۳۵-
۱۲۴۴ز)، دوا‌ی ته‌وه بووه‌ته قازی شاری (المعه‌ه)، (ابن شداد) میژووی مردنی به هه‌له تۆمارکردوه
که ده‌لێت: ((ته‌و له سالی ۶۱۰/ک/۱۲۱۳ز) مردوه...)). (الأعلاق الخطیره، ۱/۲۵۷، ۲/۲۶۱).

قازی و فه‌قیه‌ی شافعی (ابو عمرو عثمان کوری محمد کوری ابی علی کوری عمر کوری
محمد کوری موسی الکوردی الحمیدی)، زانسته سه‌ره‌تاییه‌کانی له فه‌قیه‌ی شافعی له
قوتابخانه‌کانی موسل به‌ده‌سته‌یه‌ناوه، دواتر رووی کردۆته ولاتی شام به مه‌به‌ستی درێژه‌دان به
خوێندن، له‌وه‌ی له‌به‌ر ده‌ستی (امام عبدالله کوری ابی عصرون) بووه‌ته قوتابی، دواتر چووه‌ته
میسر و له (شعر دمیاط) بووه‌ته قازی و له قاهره له (الجامع الاقصر) و قوتابخانه‌ی (السیفییه)

ده‌رسی گوتۆته‌وه، (شیخ ابی الحسن المقدسی) زانستی لێ وه‌رگرتوه، دواتر بووه‌ته جینگری
(قاضي القضاة) صدرالدین عبدالملك کوری درباس الماران‌ی له قه‌زای (قلیوب) و ناوچه‌کانی
سه‌ر به‌و قه‌زایه، ماوه‌یه‌ک دواتر ته‌وه‌شی جیه‌ب‌شستوه و چووه‌ته مه‌که‌که، ئیتیر ته‌و به‌شه‌ی
ته‌مه‌نی که ما‌بوو له‌وه‌ی به‌سه‌ری بردوه، له سالی (۶۲۰/ک/۱۲۲۳ز) هه‌ر له مه‌که‌که مردوه.
(التکملة لوفیات النقلة، ۳/۹۷، طبقات الشافعية الكبرى، ۸/۲۹۳).

پیاوه‌باشه‌که‌ش (ابو الحسن مظفر کوری منصور کوری ابی الجیش الکوردی الحمیدی)ی له لایه‌ن
منداله مامه‌کانی (الأمیر المبارز کک) به (الاطروش) ناسراوه، له ولاتی عه‌قره له‌دایکبوو و
گه‌وره‌بوو و په‌یوه‌ندی به سوپای ته‌یوی کرد، هه‌روه‌ها به‌شداری کرد له شه‌ره‌کانی که‌ناره‌کانی
شام له دژی خاچه‌رسته‌کان و له سالی (۶۳۳/ک/۱۲۳۵ز) دا له ماردین کۆچی دوا‌یی کرد،
ته‌رمه‌که‌ی گوازیاره‌وه بۆ دنیسر _ قوج حصار و له‌وه‌ی نێژرا. (التکملة، ۳/۴۱۷-۴۱۸).

موحه‌دیه‌سی هه‌نه‌فی (ابو الحسن علی کوری ابراهیم کوری خشنام کوری احمد الحمیدی
الکوردی)ی ناسراوه به (حه‌له‌بی)، له قوتابخانه‌ی (جاولی) ده‌رسی گوتوه، به موده‌ریسه‌ش تیا‌یدا
مایه‌وه، تا عه‌سکه‌ره‌کانی مه‌غۆل له کاتی هاتنه‌ناوه‌یه‌یان بۆ حه‌له‌ب له مانگی سه‌فه‌ری سالی
۶۵۸/ک/۱۲۶۰ز کوشتیان. (الأعلاق الخطیره، ۱/۲۲۷، الوافی بالوفیات، ۲۰/۹) کوره‌که‌شی
ئیه‌راهیم کوری علی (۶۲۹-۷۰۵/ک/۱۲۳۲-۱۳۰۵ز) قازی حس و ئیمامی مزگه‌وته‌که‌ی و
(ناظر)ی مه‌شه‌دی خالدی، کاتیک مه‌غۆل هاتنه نێو حه‌له‌ب په‌یوه‌ندی پێوه‌کردن و تا سالی
(۶۹۹/ک/۱۲۹۹ز) تیا‌یدا مایه‌وه، هه‌ر بۆ مه‌غۆله‌کانیش بووه والی قه‌زای (خلاط) و تا سالی
مردنی (۷۰۵/ک/۱۳۰۵ز) له‌وه‌ی و له‌و کاره‌ی مایه‌وه. (الدرر الکامنه، ۱/۳۰).

شێخی به‌ته‌مه‌نیش (ابو الثناء محمود کوری احمد الحمیدی الکوردی کیلانی البغدادی
الشافعی) که له پاش (۶۲۰/ک/۱۲۲۳ز) کۆچی دوا‌ی کردوه و هاوولایه‌یه‌که‌ی (الشیخ الصالح
المعمر ابوالحسن علی نبا (?)) کوری صالح کوری نصر کوری یوسف الحمیدی البغدادی الحنبلی) که
له دوا‌ی (۶۱۱/ک/۱۲۱۴ز) کۆچی دوا‌ی کردوه، که هه‌ردووکیان له قوتابیانی شیخ عه‌بدولقادی
گه‌یلانی بوون، له زوهد و ته‌سه‌وفدا و له‌وانه‌بوون که ناماده‌ی دانیشته‌کانی ده‌بوون و گوتیان له
نامۆگارییه‌کانی راده‌گرت، که‌راماتیشیان لێ گێراوه‌ته‌وه. (به‌جه الاسرار، ص ۱۳، ۶).

شیاوی ناماژه پێدانه که (حه‌میدی) له‌گه‌ڵ گه‌وره‌یی و ناوبانگه‌که‌شیدا له ماوه‌ی سه‌رده‌می
عه‌باسی، که‌چی له سه‌رچاره‌ی سه‌رده‌مه ئیسلامیه‌ دره‌نگه‌کان ناوی ون ده‌بی، هیچ زانیارییه‌کی
له باره‌وه ناییت، واپێده‌چیت پارچه پارچه بووێت بۆ ژماره‌یه‌ک تیره و لقی بچوک، یانیش به
ناویکی دیکه‌وه مایه‌ته‌وه، واته: ناوه‌که‌ی گۆرابیته و ناوه‌که‌ی نه‌مابی.

رۆژئاوای عهقره، له دهسته راستی رینگه‌ی عهقره - دهۆك، (ياقوت الحموی) له باره‌یه‌وه‌ی ده‌لێت: ((قه‌لایه‌کی گرنگی زۆر به‌رزه... له عهقره به‌رزتر و گه‌وره‌تریشه، به‌لام هه‌مان نرخه عهقره‌ی نییه)) (معجم البلدان، ۳/۳۷۲).

دیاره به‌شێك له ناوبانگییه‌که‌ی (شوش) بۆ هه‌ناری شوشی ده‌گه‌رێتته‌وه، که له گوندی (شه‌رمه، یان شه‌رمه‌ن) ی نزیکی به‌ره‌م ده‌هینرا، به‌لام دیاره نهم گونده له سه‌رچاوه‌دا به‌هه‌له به (شه‌رمه‌له) ناوی براوه (معجم البلدان، ۳/۳۷۲، تقویم البلدان، ص ۲۷۴).

ده‌کرۆ ویلایه‌تی (مه‌رج) یش زیاد بکری،- که ویلایه‌تیکی خۆشی فراوان و له شوینتیکی نزمایی زه‌وی دایه،- میترگ و گوندی زۆری تێدایه و له سه‌ر چیاکانی شوشی قه‌لا هه‌نه (معجم البلدان، ۱۰۱/۵)، به هه‌مان شێوه عه‌مرانیه‌ش (عمرانی) که گوندیکی گه‌وره‌ی هاوسنوری ناحیه‌ی (شوش) و (مه‌رج) بوو، گوندیکی کشتوکالی شوشی هه‌بوو، تری شوشی زۆر بوو (معجم البلدان، ۴/۱۵۳).

(عه‌قره) له سه‌رده‌می مه‌غۆلی شارۆچکه‌یه‌کی گرنگ بوو، زه‌ویه‌کی به‌ پیست و هه‌وایه‌کی ته‌ندروستی هه‌بوو، به به‌ره‌مه‌یه‌نانی میوه، به تاییه‌تی تری و دروستکردنی شه‌راب و بازرگانیکردن پێیه‌وه ناوبانگی ده‌رکردبوو، به‌مه‌ داهاته‌کانی له کۆتایی سه‌رده‌می مه‌غۆلی گه‌یشته (۲۷,۴۰۰) دینار (نزهة القلوب، ص ۱۵۹) دیاره شه‌راهه‌که له لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه دروستده‌کرا که به‌شێکی دانیشتوان بوون و نزیکه‌ی دوو سه‌د مایک بوون (شرفنامه، ص ۲۵۷).

میرانی حه‌میدی

۱- میر أبو الحسن کورپی عیساکی حه‌میدی:

له کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می بووه‌یه‌ی خاوه‌نی عه‌قر (عه‌قره) میر (أبو الحسن کورپی عیساکی حه‌میدی) بوو، له‌گه‌ڵ میر (أبی الحسن سلار کورپی موسک الهذبانی) ی هاوسینی که خاوه‌نی هه‌ولێر بوو، له مملانییدا بوو، بۆیه (أبا علی کورپی موسک) ی له دژی براکه‌ی هانداو یارمه‌تی دا، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ولێری له‌ژێر ده‌ستدا ده‌ربینی، دیاره له‌مه (أبو علی) سه‌رکه‌وت و ده‌ستی گرت به‌سه‌ر هه‌ولێردا، (سلاری) برایشی به‌ دیلگرت و خستییه‌ به‌ندبخانه، ئه‌و کاته هه‌ردوو میرنشین عه‌قره‌ی حه‌میدی و هه‌ولێری هه‌زانی سۆزیان بۆ میرنشین عه‌قیلی موسل (۳۸۶ - ۴۸۹ / ۹۹۶ - ۱۰۹۶) (ز) هه‌بوو و ملکه‌چی فه‌رمانه‌وایی ئه‌وی بوون، بۆیه که میر (قرواش کورپی مقلد العقیلی)

میرنشین حه‌میدی

به وردی نازانریت که‌ی و کێ میرنشین حه‌میدی دامه‌زراندوه، له‌مه‌دا حالێ وه‌کو حالێ زۆریه‌ی میرنشین و ده‌سه‌لاته کوردیه‌کانی دیکه‌یه، هه‌چ ناماژه و هه‌والێکی میرانی حه‌میدی وه‌کو ئیمه‌ بیزانین تا کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می بووه‌یه‌ی له سالی (۴۴۰/۴۸۸) (ز) نییه، چونکه سه‌رچاوه گرنگی پێده‌ره‌کان به شێوه‌یه‌کی گشتی به که‌می ناماژه به‌ میره کوردیه‌کان ده‌دن، ئه‌و زانیارییه‌ که‌مه‌ی له باره‌شیاوه‌ هه‌یه، له درێژیه‌ی بابته‌کانی دیکه‌وه ده‌که‌ونه به‌رچاو.

- مولکه‌کانی میرنشین حه‌میدی:

هه‌ر له کۆنه‌وه حه‌میدی له ولاتی (عه‌قره و شوش) دا ژماره‌یه‌ک قه‌لاو (حصن) و پینگه و گوندی چیاپی سه‌خت و پارێزراویان هه‌بوو، قه‌لائی عه‌قره (ساگر) شیان _ که ناشکرایه ده‌که‌وێتته سه‌ر گردێکی به‌رز _ کردبووه سه‌نته‌ری به‌رپه‌ردنی ناوچه‌کانیان و پایته‌ختی سیاسی ده‌سه‌لاته‌که‌یان، تا وای لێهات ناوی عه‌قره به ناوی ئه‌مه‌وه ده‌ناسراو ده‌گوتی عه‌قره‌ی حه‌میدی (عقر الحمیدی). (معجم البلدان، ۳/۳۷۲، ۴/۱۳۹، الکامل، ۹/۱۳، صبح الاعشی، ۴/۳۲۹) ئیتر وایلێهات وه‌کو هۆزه کوردیه‌کانی دیکه‌ی هاوسینی، وه‌کو هه‌زانی له هه‌ولێر و هه‌کاری له عه‌مادیه و داسنی له ولاتی داسن (دهۆك) و زرزاری له خفتیان _ راوندوز، بووه خاوه‌نی میرنشینێکی نیمچه نادیار.

له سه‌ر زمانی (أبن الأثیر) ده‌سته‌واژه‌کانی ((ته‌واوی قه‌لاکانی کوردی حه‌میدی)) (الکامل، ۸/۳۴۳) و ((ته‌واوی قه‌لاکانی کوردی حه‌میدی و ویلایه‌ته‌کانیان)) هاتوه (التاریخ الباهر، ص ۴۸)، جا جگه له قه‌لائی (عه‌قره) ی سه‌نته‌ر، له ده‌وره‌یه‌ی ژماره‌یه‌ک قه‌لاو حصن و شارۆچکه هه‌بووه، هه‌موویان له‌ژێر ده‌سه‌لاتی میرانی حه‌میدی بوون، که گرنگترینیان قه‌لائی (شوش) ی به‌ناویانگ بووه، ئه‌و قه‌لایه‌ش له سه‌ر چیایه‌کی به‌رز بووه و به توندی پارێزراو بووه، دوازه فه‌رسه‌خ/ واته: نزیکه‌ی ۶۵ کم له موسل دوور بووه (الکامل، ۹/۳۵۰)، ده‌که‌وته

بهو بهر وه پيشچوونهی مملانیکانی حمیدی ههزبانیی زانی، توره بوو، رقی له میر (أبی الحسن الحمیدی) هه لگرت و سهز نهشتی کرد، له وهی کهوا جورتهتی نهوهی کردوه، دهست وه بدهاته نیسو کاروبارهکانی میر نشینی ههزبانیی ژیر دهسهلاتی نهو و یاخیانی له دژی میری ههولیری سهه به نهو هاندایی، بویه داوای لیکرد قهلائی ههولیر بدهاتهوه (سلار) و له دژی (أبا علی) ی یاخی شهه بکات، (أبو الحسن الحمیدی) یش به ناچاری بهمه رازی بوو، ژن و مندالهکانی خۆی به بارمته لای میری عهقیلی دانا، تا مههه کهی میری عهقیلی جیبهجی کرد، میری عهقیلیش ژن و منداله کهی بو گهراندهوه، قهلاکانیشی پیدایهوه، بهلام دواي نهوه (أبا الحسن الحمیدی) و (أبا علی الهذبانی) غه دریان له میر (سلار) کرد، نهوهش لهوکاتهی که (سلار) له ریگهی گهرا نهوهی بوو بو ههولیر، بویه دیسانهوه گهراپهوه موسل، پیاوهکانی خۆی رهوانهی ههولیر کرد، بو نهوهی نهو شارهی بو وه بگرتهوه، بهلام دوو میره که نهوانیشیان گرت (الکامل، ۸/ ۴۹).

له سالی (۴۶۱/ ۱۰۴۹) یش میر (أبو الحسن کورپی عیسیکان الحمیدی) له گهه میره کوردهکانی تر، به سوپاوه په یوه نندیان کرد به سوپای میر (قرواش کورپی مقلد) بو شهه ری (زعیم الدوله أبی کامل) ی برای، ئیتر هه موویان بهرهو شاروچکهی (معلثایا) ی نزیك له شاری دهوکی ئیستا هاتن، تالانیان کرد و خاپووریان کرد، دواي نهوه میر (أبو الحسن الحمیدی) و (میر أبو حرب سلیمان کورپی نصر الدوله احمد کورپی مروان الکوردی) ی جیگری باوکی بهسهه جهزیره ی بو تان، ریزی سوپای (قرواش) یان جیبهشت و په یوه نندیان کرد به (زعیم الدوله)، بهلام (ابن الاثیر) ههچ هۆکاریک بو نهوه دهستنیشان ناکات (الکامل، ۸/ ۵۰).

(أبو الحسن) تا پاش سالی (۴۵۶/ ۱۰۶۳) له فهرمانهه وایی ماوه ته وه، چونکه لهوساله دا خۆی و میر (أبی علی الهذبانی) له دیوانی خه لافهت بانگکران و (خلع) یان بو کراوه (مرآة الزمان، ص ۱۱۰).

۲- میر عیسی الحمیدی:

دواي دابرائی نزیکهی نیو سه دهه، دیسانهوه سههراوهکان دینهوه سههه باسی میریکی دیکهی حه میدی، نهویش میر (عیسی الحمیدی) یه که نهو هاوچاخی نهتابه کی موسل (عماد الدین زنگی) ی (۵۲۱ - ۵۴۱/ ۱۱۲۷ - ۱۱۴۶) بوو.

میر (عیسی) له ماوهی بهه له وهی (عماد الدین زنگی) نهتابه کیه ی موسل بگریته دهست له سالی (۵۲۱/ ۱۱۲۷) له ناوچهکانی ژیر دهسهلاتی خۆیدا فهرمانهه وایی ده کرد،

کاتیکیش عیما دهه دین زهنگی موسلی گرته دهست، دانی نا به فهرمانهه واییه تی میر عیسی بهسهه هه موو نهو قهلائیانهی به میرات بو ی مابوونه وه، ((له ههچ یه کیکی له وناوچانهی له بهردهستی بوو، به رهه لستی نه کرد)) (التاریخ الباهر، ص ۸۰، ۴۸، الکامل، ۸/ ۳۴۲)، دیاره واده ده کهوی، نهو زانیاری هه بووی لهسهه نهو هههزه دهسهلات و توانا سهه رازییهی میری حه میدی هه ییوه، بویه وه های بینیه بو خۆی و بو نهتابه کیه ته تازه کیه شی وه ها باشته دان به دهسهلاتی نهو میره بهسهه ولاته کهی خۆیدا بیئی و مملانیی له گهه ناکات.

بهلام له گهه نهو هه لویسته باش و ناشتیانهش، که (عماد الدین زنگی) له بهرام بهه میر نشینی حه میدی نواندی، که چی میر عیسی دوودلی نه ده کرد له پيشکه شهکردنی یارمه تی سهه رازی و ههه و سوپا به خه لیفه ی عه باسی (المسترشد بالله)، نهوهش لهوکاتهی که خه لیفه ی ناویرا له مانگی رهه زانی سالی (۵۲۷/ ۱۱۳۲) بو شهه ری زهنگی بهرهو موسل هات، که چی گه مارو ی خه لیفه بهسهه موسل شکستی هه ناو سوپا که بهرهو به غدا گهراپه وه نه گهراپه وه، پاش نهوه زهنگی ههه شی هه نا یه سهه قهلائی عه قره و قهلا حه میدیهکانی دی و بو ماوه یه کی دریش گه مارو ی دان، شهه له نیوان هه رهو لا گهه رم بوو و توند بوو، گه مارو کههش تا سالی پاشتر (۵۲۸/ ۱۱۳۳) به رهه وام بوو، تا نه غام بهوه گه یشت، قهلا له دواي قهلا گهراو (زهنگی) به خۆی بهسهه شووهی قهلائی عه قره کهوت، بهلام نازانی چاره نووسی میر عیسی چی بهسهه هات (التاریخ الباهر، ص ۸۰، ۴۸، الکامل، ۸/ ۳۴۰-۳۴۳، مفرج الکروب، ۱/ ۵۵).

ده کوی بگوتی: میر نشینی حه میدی دواي نهو رووداوه سهه ره خۆیی خۆی له دهسه تداوه، زهوی و زار و قهلاکانیشی وه کو سهه جهه قهلاکانی ولاتی هه کاری و ههولیر و شاره زوور بوونه ته به شیکی مولکهکانی نهتابه کیه تی زهنگی.

وه کو دهرده کهویتی نهتابه کهکانی موسل له بهه زور فراوانی زهوی و زارهکانیان و زوری خیروبیر و بهروبوومه کشتو کالییهکانی نهو ناوچانهی ژیره دهستان، بو مندالهکانی خۆیان دهه پینه وه، له پال وانیش فهرمانهههه و جیگری دیکه یان له مه مالیکه تورک و تورکمانه کان دادههه زانند، بویه سههیر نیبه ههوالی حه میدی تا کو تایی سهه رده می حه میدی، ئیتر له سههراوهکاندا ون بی، چونکه دواي مردنی (سیف الدین غازی کورپی مودود کورپی زنگی) له سالی (۵۷۶/ ۱۱۸۰) عه قره ی حه میدی بو کوره بچووه کهه ی به ناوی (ناصر الدین کسک) بهه راپه وه (الکامل، ۹/ ۱۵۰) (نور الدین ارسلان شاه کورپی مسعود کورپی مودود کورپی زنگی) یش بهه له مردنی خۆی له سالی (۶۰۷/ ۱۲۱۰) قهلائی عه قره ی حه میدی و

قه‌لای شوش و فەرمانرہ‌واہیہ تیکردنیانی بۆ کورہ بچووکه کەوی بە ناوی (عیساده‌دین زەنگیسی دووہم) برپەوہ، ئیتر رەوانەیی عەقرەدی کرد، فەرمانیشی پیکرد، ((کاروباری مەملەکەتە کەوی ریک بخا، بیپاریزی و بەرژەوہەندییە کانی لە بەرچاوی بگری))، (الکامل، ۳۰۴/۹، ۳۲۰) (عماد الدین زنگی)یش ویستی قەلکانی ولاتی هەکاری زیاد بکات، (قه‌لای عەمادیە و دەوربەری) و قەلکانی ولاتی زۆزان بخاتە سەر مولکەکانی خۆی، ئەو ئاواتەیی لە سالی (۶۱۵/ک/۱۲۱۸ز) هاتەدی، بەلام (بدر الدین لؤلؤ)ی ئەتابکەیی موسل لەناکاو و لە شەویکی سەرەتای سالی (۶۱۶/ک/۱۲۱۸ز)، هیرشیشی پێچەوانەیی هینایە سەر (عماد الدین زنگی) و لە نزیک عەقرە شەری لەگەڵ کرد و وەدەری نا، بۆیە (عماد الدین) بە شکاری بەرەو هەولیر رایکرد (الکامل، ۳۲۱/۹)، لە سالی (۶۱۸/ک/۱۲۲۱ز)یش (بدر الدین لؤلؤ) نەبوونی (عماد الدین زنگی) بەسەر مولکەکانی خۆی بەهەلزان، بۆیە هیرشی هینایە سەر قەلای شوش و بۆ ماوەیەکی دوور و درێژ گەمارۆیەکی توندی خستە سەر کە گەمارۆکە درێژبوو، ئەو خۆی گەراپەوہ موسل و مەسەلەیی ملکەچکردنی قەلکەیی بۆ ھاوڕیکانی بەجێهێشت، ئەوانیش بواریان لە پیتش بەرگریکەران تەسککردەو، تا توانییان دەست بەسەر قەلکەدا بگرن (الکامل، ۳۴۹/۹ - ۳۵۰).

۳- میر عز الدین محمد کورپی بدر الحمیدی (? - ۶۲۷/ک / ۱۲۳۰ز):

میر (عز الدین محمد) لە میرانی (الملك الأشرف کورپی الملك العادل الأيوبي)ی (۶۱۵ - ۶۳۵/ک/۱۲۱۸ - ۱۲۳۷ز)یە، وەکو میرە کوردەکانی ھاوشیوی، پەيوەندی کرد بە سویای ئەیوبی، بەلام (مظفر الدین کورپی)ی ئەتابکەیی هەولیر (۵۸۶ - ۶۳۰/ک / ۱۱۹۰ - ۱۲۳۲ز) لە سالی (۶۱۵/ک/۱۲۱۸ز) توانی بەلامی خۆی رابکێش، بەمە بوو بە یەکیک لە میرە گەورەکانی، لە شەرکانیدا تا رادەییەکی زۆر یشتی پێ دەبەست، قەلایەکیشی بۆ برپەوہ، کە پیتی دەگوترا (ساروا)، دەکەوتە رۆژەلاتی هەولیر (الکامل، ۳۲۳/۹، ۳۸۲، مفرج الکروب، ۷۰/۴).

ئیتیر میر عز الدین محمد بوو میر و فەرمانرہ‌وای قەلای (ساروا) و لەو پۆستەیدا مایەوہ، تا لە سالی (۶۲۷/ک / ۱۲۳۰ز) لەسەر دەستی تورکمانەکان کوزرا، لەو سالیەدا ئەو تورکمانانەیی بە (قشتیالی) دەناسران، لەژێر فەرمانرہ‌وایی پیتشەواکیان (شمس الدین صونج) زیانیکی زۆریان بە کوردستان گەیان، ریکریان دەکرد، بازگانان و ریکارانیان دەترساند، ((گەندەلییان لە زویدا دەکرد))، بۆیە هیرشیان کردە سەر قەلای (ساروا) و غەدریان لە خاوەنی ئەو قەلایە میر (عز الدین) کرد و کوشتیان، قەلکەشیان داگیر کرد.

(مظفر الدین) ویستی شەری تورکمانەکان بکات و قەلکەیان لە دەست بێنیتەوہ دەر، بۆیە ژمارەییەکی سەربازی دایە پیتشە خۆی و هیرشی هینایە سەر، بەلام لەبەر ئەوەی قەلایەکی سەخت و پارێزراو بوو، زەفەری پیتنەبرد و پیتی وەرناگیرایەوہ (الکامل، ۳۸۲/۹، محسن محمد حسین، اربیل فی العہد الاتابکی، ص ۱۵۸ - ۱۵۹).

۴- میر و شاعیر کریم الدین أبو الحسن علی کورپی محمد کورپی بدر کورپی أبی بکر کورپی قحطبة الحمیدی العقری (? - ۶۲۷ھ / ۱۲۳۰ز):

پیتەچیت ئەم (کریم الدین علی)یە کورپی میر (عز الدین محمد کورپی بدر الحمیدی) بی، هەرچەندە سەرچاوەکان لەم بارەییەوہ هیچ پیتشکەش ناکەن، ئەمە میر و سوارچاک و ئەدییش بوو، نازاری پەيوەندی بە قەلای عەقرە و میرنشینی حەمیدی چی بوو، چونکە وەکو باوکی لە میرانی ئەیوبی بوو، یەکیک بوو لە میرەکانی (الملك الكامل کورپی الملك العادل الأيوبي)ی (۶۱۵ - ۶۳۵/ک/۱۲۱۸ - ۱۲۳۷ز)، لە سالی (۶۲۷/ک / ۱۲۳۰ز) لەو شەری لە نیوان (الملك الكامل) و (الملك الغالب کە یقویدای یەکەم)ی (۶۱۶ - ۶۳۴/ک/۱۲۱۹ - ۱۲۳۶ز)ی پاشای سەلجوقیەکانی روم رویدا، لەو شەرەدا کوزرا (معجم الالقاب، ۷۶/۴).

۵- المبارز کاک حکم (بە نزیکیی لە دەوربەری ۶۴۰ - ۷۱۰/ک / ۱۲۴۲ - ۱۳۱۰ز):

(المبارز کاک) لە ماوەی سەدەیی حەفتەمی کۆچی / سیزدەییەمی زایینی، لە ناودارترین کەسایەتیە کوردەکانە، لە هەموشیان بە شان و شکۆتر و پایەدارترە، لە (مازنجان)یەکانە، کە ئەمانە تیرەییەکی (حەمیدی)نە (صبح الأعشی، ۴ / ۳۷۵ معجم الالقاب، ۴ / ۳۲۶ - ۳۲۷).

المبارز کاک (مبارز الدین أبو بکر کاک کورپی سيف الدین محمد کورپی أبی الجیش الحمیدی المازنجانی) (معجم الالقاب، ۴ / ۳۲۶) لە سەرەتای سەردەمی خۆیدا، لە میرانی خەلافەیی عەباسی بوو، لە دیوانی خەلافەتەوہ نازناوی (مبارز الدین)ی لە بەرامبەر نازایەتی و دلۆزی و کۆششەکانی لە خزمەتی خەلافەیی عەباسییەوہ پیتدرا، چونکە پیاویکی نازاوی بەرێژ بوو (التعريف بالمصطلح الشريف، ص ۵۹، صبح الأعشی، ۴ / ۳۷۵، ۷ / ۳۰۷) لە خیزانیکی خاوەن ((رەچەلەکیکی دیرین لە فەرمانرہ‌وایی و پیتشەییەکی لە دەسلات و پیتشەوایە تیکردن (بوو))، تاکەکانی خیزانە کە دیانگوت: ((ئەوان بە بریاری خەلیفەکان کاروباری ئەو ولاتەو فەرمانرہ‌وایە تیکردنیان بۆ براوەتەو و لەمەوہ ئیتیر سواری پشتی ئەسپی دەسلات بوونە)) (التعريف، ص ۵۹).

کاتیکیش مهغۆل هیرشیان هینایه سهر ههریمه کانی خهلافه ی عهباسی و ههولیر و تهوای شاره کانی دیکه ی کوردستانیان داگیر کرد، (مبارز کاک) هاته بهر دهستیان، نهوانیش ریزیان گرت و خراپه یان له گه ل نه کرد، به لگو وه کو خۆی و له سه ر مولکه کانی خۆی هیشتیانه وه، زیاده له وهش ولاته کانی عه قره و شوش (عقر شوش) ییشیان بۆ بریه وه، دواتر شارۆچکه کانی (ههریر) و (تهل ههفتون) ییشیان خسته سهر ناوچه کانی ژیر دهسه لاتنی ته و که نه مانه ش دوو ناوچه ی سهر به ههولیر بوون، له لایه ن خۆشیانه وه کردیانه جیگری خۆیان به سه ر ههولیر و دهووبه ری، پینج سه د سواریشیان له ژیر فرمانی دانا (صبح الأعشی، ۴ / ۳۷۵).

(مبارز کاک) ته مه نیککی درێژی هه بوو نزیکه ی سه د سا ل ژیا، له و ته مه نه یدا نزیکه ی هه فتا سا ل فه رمانه رهبایی کرد، چونکه ته و ((له ته مه نی بیست سا لیدا میرایه تی وه رگرت و تا ته مه نی گه یشته سه رووی نه وه د سا لئ له و پۆسته یدا مایه وه، هیممه تیشی هیممه تی لاوان بو)) (مسالك الابصار، ۳ / ۱۲۸، صبح الأعشی، ۴ / ۳۷۵).

له کاره باشه کانی ته و میره له رووی بیناسازیدا دروستکردنی قوتابخانه یه کی گه و ره ی ((دیوار بهرز) بوو، به شیککی گه و ره ی مولکه کانی خۆی کرده وه قفی ته و قوتابخانه یه (معجم الألقاب، ۴ / ۳۲۷).

میرنشینى حه میدی (مازنجانى) له دواى (مبارز کاک) و رووخانىدا:

موبارز کاک له دهووبه ری سا لئ (۷۱۰ / ۱۳۱۰ ز) کۆچی دوا یی کرد، کوره کانی له شوینیدا وه کو میرو کارگیرى ناوچه کانی دى جییان گرتسه وه (تاریخ أوجایتو، ص ۱۱۵)، میر (عز الدین) ی کورپی له جیئ دانیشته، تهویش له سه ر بهرنامه ی باوکی روشت، بۆیه میرنشینه که له سه رده می ته مه شدا پارێزگاری له هیز و سه ربه خۆیه که ی خۆی کرد، به لام دیاره وه کو پینده چیت له فه رمانه رهباییدا زۆر ته مه ن درێژ نه بووه، بۆیه (نجم الدین) ی برای جیگه ی گرتوته وه و تهویش هه ر له سه ر بهرنامه ی باوک و براکه ی رویشته، په پیره ی له هه مان سیاسه تی ته وان کرد، بۆیه جوړیک له هیز و دهسه لاتنی بۆ میرنشینه که پاراست، دوا ی خۆیشی (شجاع الدین) ی کورپی جیگه ی گرتسه وه که ته مه که سه یکی لاواز بوو، نه یتهوانی ته و بۆشاییه پر بکاته وه که به مردنی باوکی دروستبوو (التعریف، ص ۵۹، صبح الأعشی، ۷ / ۳۰۷).

تهوه ی په یوه ندی به رووخانی ته و میرنشینه وه هه یه، تهوه یه که نازاری ته و رووخانه که ی روویداوه، به لام تهوه ی ناشکرایه تهوه یه که ته و میرنشینه له سه رده می (میر شجاع الدینی نهوه ی مبارز کاک) به ره و لاوازی و له بهریه ک هه لوه شانسه وه هاتوه، ده شی ته وهش به دوور نه گیرئ، که بوونی ته و میرنشینه له نزیک میرنشین و هۆزه فه رمانه رهبایه کانی دیکه ی وه کو عه مادیه و سوړان و زرزاری و گه ردی تهوانی دیکه ش، یه که له هۆیه کانی رووخانی بوو بیته، چونکه له راستیدا میرانی حه میدی مازنجانی له گه ل زیباریه کانی خاوه نانی ولاتی زیبیار له شه ر و مملانی دابوون. (صبح الأعشی، ۴ / ۳۷۸).

- خاتونى - الخاتونیه:

خاتونى ئیستا، هۆزیکى کوردی به عه ره ببوه، له دهووبه ری سنجار و به عاجی سه ر به موسل نیشه جین، یه کیک له ناودارانى سه ده ی دهیه می کۆچی / شازده ی زاینسی ته م هۆزه، (ابراهیم کورپی یوسف کورپی سوار الکوردی الخاتونى) یه. (شذرات الذهب، ۸ / ۱۳۸).

- خه سرۆیى - الخسرویه:

ته مه هۆزیکى کوردی نیمچه نادیاره، (عتبی) که له (۴۲۸ / ۱۰۳۶ ز) کۆچی دوا یی کردوه له کتیبه که ی خۆیدا (التاریخ الیمینی) ده لیت: (عضد الدولة البویه) که له (۳۷۲ / ۹۸۲ ز) کۆچی دوا یی کردوه، تیپیکى سه ربازی له کوردان دروستکردو ناوی نان خه سرۆیى، ته مه ش وه کو درانه پال بۆ به شی دووه می ناوه که ی خۆی (فنا خسرو). (الکرد فی الدینور، ص ۱۱۸)، منیش له وپروایه دامه (عتبی) ورد نه بووه، چونکه خه سرۆیى تیپیکى سه ربازی نه بووه، به لگو هۆزیک بووه، واش درده که ویت که به ناوی باپیره گه و ره یان ناویان ده رکردبئ که له هۆزه کانی (زموم الاکراذ) ی هه ری می فارسن که ده که ویتسه سه ر که نداو. (صورة الأرض، ص ۲۴۰)، دواتر ته و هۆزه له رووداوه کانی سا لئ (۳۷۹ / ۹۸۹ ز) واته: رووداوه کانی پاش مردنی (عضد الدولة) به حه وت سا ل، به شدارى هه بووه. (الروذراوی، ذیل تجارب الأمم، ص ۲۰۱).

- خەتّى - الخطية:

لە سەرچاوە مێژووییەکاندا جگە لە (ابن الأثير) ھۆزىكى بەم ناوەمان لە ھىچ يەكێكى دى نەدیتەو، ئەم باسى ئەو دەكات، كە: (أبا الهيجاء السمين) - كە ئەمە يەكێك بوو لە سەرکردە گەورەكانى سولتان سەلاحەددىن - لە كوردە (خەتّى) يەكانە، بەلام لە شوێنێكى دیکەدا دیتەو سەرى و دەلیت: ئەو لە كوردە حەكەمىيەكانە (الكامل، ۲۰۲/۹، ۲۳۷).

جا دەشى خەتّى تیرەيەك لە تیرەكانى حەكەمىيەت، ئەو ھۆزە گەورە و دەسەلاتدارەى ولاتى ھەولێر، جگە لەو (خەتّى) ئیستا گوندیكى ئاوەدانە و ھەر لە سەدەى نۆزدەھەمەو نایانگى خۆى ھەيە، ئەمەش بە ھۆى ئەو رۆلەى كە درایە پال (مەلا محەمەدى خەتّى) لە رووداوەكانى مێرنيشىنى سۆرانى.

- داربان - الداربان:

ئەو ھۆزە بە لای (ابن الأثير) ەو بە ناوى ناوچەكەيانەو (داربان) ناوى دەرکردووە كە ئەمەش ھەلەيە، دروستەكە (داربان)ە، ناوچەكە لە ھەرىمى خوزستان (ھواز)، ئەمەمان بە وردبوونەو لە رووداوەكاندا ھەلەينجاو، دەنا نەماتوانبوو بە شىوہەكى ورد ناوچەكەيان دەستنيشان بکەين، ديارە لە سالى (۲۶۶/ك/۸۸۰ز) كوردانى داربان لەگەل شۆرشگيرانى زەنج شەريان لە نىوان دروست بوووە لەو شەپەدا سەرکەوتن بۆ ئەوان بوو (تارىخ الطبري، ۵۵۵/۹، الكامل، ۲۳/۶).

- درادە - دراده:

سەرچاوە مەملوکیيەکان ژياننامەى كەسايەتییەکیان تۆمارکردووە، بە ناوى (علم الدين أحمد كورى عبدالرحمن كورى عبدالکريم كورى عەلى كورى جەعفەر درادە)، كە لە سالى (۷۱۸، ۱۳۱۸ز) يان سالىك دواى ئەو (۷۱۹، ۱۳۱۹ز) لە قەرافەى ميسر لە ژيان دەرچوو (أبن حجر العسقلانى، الدرر الكامنه ۱۶۷/۱۲)، البرزالی، (تارىخ البرزالی ۴/ ۳۱۵)، (المقریزی، المقتفی، المقتفی الکبير، ۱/ ۲۹۴ - ۲۹۵)، ئەو ھى لێرەدا گرنگە ئەو یە كە مەقریزی دەلیت: درادە ھۆزىكە لە كوردان (المقتفی الکبير، ۱/ ۲۹۵) لەم ناماژەيە بترازى، تا ھەنووكە ھىچ زانیاریتكم لەمەر ئەم ھۆزە گومناو دەست نەكەوتوو.

- داسنى - ديسنى - الداسنية - الדיسنية - داسن:

داسن - (ديفە سنا) ناویكى مێژووییە، ھەر لە كۆنەو ھاتۆتە ناوہو، واتای مێژوویی و نایینی ھەيە لە مێژووى كوردى كۆن (پروانە: گوڤارى لالش، ژمارە ۶)، (دھوك- ئاب ۱۹۹۶)، (لا ۱۰۶-۱۱۲)، لە سەردەمى ئیسلامیشدا بوو تە ناوى ئەو زنجیرە چيايەى لە نىوان شىخان و ئەتروش درێژدەبیتەو، تا دەگاتە دھوك، واتە: ((چيايەكى گەورەى باكورى موسلە، لە بەشى رۆژھەلاتى ديجلە)) (معجم البلدان، ۴/۳۲) ولاتى (داسن)یش لە لای (ابن حوقل) و (قس يوحنا) لەو فراوانترە، ئەو ناوچەيەيە كە زابى گەورەى پێدا تێدەپەريت (صورة الأرض، ص، ۲۶۰، تارىخ يوسف بوسنايا، ص ۵۶، ۸۲)، لەلایەكى دیکەو، قەلاى (داسن) لە چوارچۆی ئەو ناوچە كوردیانەو دەژمێردریت كە لەلایەن موسلمانە فاتیحەكانەو فەتحكراو (فتوح البلدان، ص ۳۲۷)، ھۆز و تايەفە كوردییەكانى دانیشتووى چياى (داسن)یش بە داسنییەكان ناسراون (معجم البلدان، ۲/۴۳۲).

ناوى (داسن) لە كتيبيكى (سريانى كۆن)یش (لە سەدەى ۲/ك/۸ز)دا بە شىوہى داسان ھاتوو (ايشوعدناح البصرى، الديورە فى مملكتى الفرس والعرب، ص ۸۱، ۴۳)، بەلام لە ھەندى سەرچاوەى مەملوکی بە (ى) ھاتوو - ديسنى - (التعريف، ص ۱۴۹، السلوك، ۲/۳۲۷).

داسنییەكان لە سالى (۲۹۳/ك/۹۰۶ز) لە پال حەمیدی و ھەزبانییەكان وەكو پيشتر باسى لێوە كرا راپەريون (الكامل، ۶/۱۱۲).

داسنییەكان لەسەر دەستی ھێزەكانى مەغۆل لە ناوہراستەكانى سەدەى (۷/ك/۱۳ز)، چى تالییە بەسەريان ھات، ناچار ناوچەكانى خۆيان جیھتت و بە ھەرىم و ولاتەكانى دیکەدا بلابوونەو، دواتر ھەندى كۆمەليان ھاتنەو ولاتەكانى خۆيان، (العمرى) دەلیت: ((داسنى لە رووى ژمارەو جۆر و كۆمەليیەو زۆر باش بوون، تا مێرەكەيان (بدر كورى كيايك) (؟) بە خۆى و مال و مندالەكانى ولاتەكەى جیھتت... بەمە پەرش و بلابوون و لیکجيابوونەو...)) (مسالك الأمصار، ۳/ ۱۳۴-۱۳۵).

ھەندى تايەفەى داسنى كەوتنە شامى ميسر، لەوى چوونە ريزى ئەو تيبە كوردییەى لە چوارچۆی سوپای مەملوکیدا ھەبوو (التعريف، ص ۱۴۹)، بەلام ھەوالى مێرەكانى داسنى بە تەواوتەى لە سەرچاوە مەملوکیيەكاندا ونە، ميسر (بلبان الديسنى) كە لە سالى (۷۳۰/ك/۱۳۳۰ز) كۆچى دوابى كردوو يەكێكە لەوانە (السلوك، ۲/۳۲۷).

یه کینک له قوربانیانی داسنی به دهستی مه غۆل، (خضر کورپی جعفر کورپی زاده الداسنی) یه، که له " الدر الکامنه " به "الدشتی" هاتوو، نه وهش هه له یه .. ئەم پیاوه زوو په یوه ندى به هۆلاکۆ کردبوو، نه ویش ریژی لینگرتبوو و له خۆی نزیك خستبووه، به لām دواتر لیبی تورپ ده بی، دهیکورزی و منداله بچوکه کانیشی و له نیویشیان (عومەر) ی ناسراو به (جمال الدین) ی له دایکبووی سالی (٦٦١/ك /٢٦٣١ز)، "که ئەمه له هدیة العارفین، ٧٩١/١ به جلال الدین هاتوو، به لām ئەمه هه له یه " فرۆشت و (صاحب شرف الدین هارون الجوینی) ئەمه یانی کرپی و له مندالییه وه هه لی خویندنی موسیقا و هونه ره کانی گۆرانی گوتن و موسیقاژهنی بۆ ره خساند، به مه ناوبانگی ده رکرد و له ماوه یه کی زوودا بووه یه که له مامۆستاکانی موسیقا و موسیقاژهنی، چوو شام و په یوه ندى به مه مالیکه کان کرد، بۆیه الملك الناصر محمد کورپی قلاون (٦٩٣-٧٤١/ك /٢٩٤-١٣٤٠ز) به دوایدا نارد که چوو لای خستییه نیو حاشییه ی خۆی و مووچه یه کی بۆ بریه وه و خستییه چوارچیتوه ی پیاوانی نه لقه تایبه تییه که ی خۆی.

(جمال الدین عمر الداسنی) کتیبیکى له زانسته کانی موسیقا و هونه ره کانی ژهنین و گۆرانی گوتن دانا، ناوی نا: (الکنز المطلوب في الدوائر والضروب)، نوسخه یه کی دهستنووسی ئەو کتیبه له کتیبخانه ی (الاصفیه - سرکر علی) له شاری (حیدرآباد) ی پاکستانییه (الدر الکامنه)، ٩٧/٣، کشف الظنون، ٤٣٧/٢، هدیة العارفین، ٧٩١/١، فارمر، مصادر الموسيقى العربية، ص١٦، ١٠٣).

ئهو ده ی تایبه ته به مردنیشی، (حاجی خلیفه) باسی ده کات و (بابانی) ش له وه وه ده یگوازیتته وه: گوايه ئەو له سالی (٨٠٠/ك /٣٩٨ز) مردوو، که ئەمه میژوو یه که به دوور ده زانریت، (ابن حجر) شوینی میژوو ی مردنی به به تالی به جیه یشتوو، به لām زۆتر پیده چیت له ده وروبه ری سالی (٧٤٨/ك /١٣٤٧ز) مردبی، ئەمه ش به ی پیه ی که یه که له لیکۆله ره کان پئی گه یشتوو، (کشف الظنون، ٤٣٧/٢، هدیة العارفین، ٧٩١/١، عبدالرحمن مزوری، مشاهیر الكرد، الفنان عمر الداسنی، ترجمة عیدو بابیه شیخ، مجلة لالش، العدد (٢-٣)، دهوک، ١٩٩٤، ص ١٩٥-١٩٦).

شیاو ی نامازه پیدانه: عه لامه ی خوالیخۆشبوو (مه سعود محمد) که وتۆته هه له یه کی میژوو بی، کاتیک هاتوو ته تیکه لاوی کردوو له نیوان (جمال الدین عمر کورپی خضر الداسنی) ی موسیقاری به ناوبانگ و یه که له نووسه وه وه کان به ناوی (خضر کورپی عمر الکویسنجلی)، که

سالی (٧٧٦/ك /٣٧٤ز) له شارۆچکه ی (کویسنجاق)، کتیبی (الأذکار) ی (تیمامی نه وه ی) که له (٦٧٦/ك /٢٧٧ز) کۆچی دواپی کردوو له بهرگرتۆته وه، (مسعود محمد) ئەو دوو که سانه ی به یه که زانیوه، ئەمه ش به ته نیا له بهر ئەوه ی لیکچوون له نیوان ناوی دووانییان هه بووه، نیت به بی لیکۆلینه وه و وردبوونه وه له سه رچاوه گرنگی پیدره کان، ئەم بریاره ی داوه.

له بهر رۆشناپی ئەم هه له بی پاساوه ش، درێژه ی داوه به قسه کردن له سه ر شاری کۆیه که چهند ناوه دان بووه له ماوه ی سه ده کانی ناوه راست، شاریک بووه له بواره کانی هونه ر و موسیقادا پینشکه وتوو و بووژاوه بووه!! (حاجی قادری کوی، ٣٦٠-٣٦٤).

— دوکهری — الدکرية = Dogari

زانباریه کی ئەوتۆ له باره ی میژوو ی (دوکهری) یه وه له کوردستاندا نییه، زیاتر وا پیده چیت، ئەمه له هۆزه کانی باکوری ولاتی شام بووی، ههروه ها لێره دا له باره ی ناسنامه ی ئەو هۆزه وه کیشه یه کیش له نیوان میژوونووسان هیه، بهرزالی (البرزالی) که له (٧٣٩/ك /١٣٣٨ز) ده لیت: له هۆزه کانی کورده و قسه ش هیه که ده لێن، که هۆزیکى تورکمانه. (المقتفی، ٣/٣٨٧). (ابن ناظر الحیش) که له (٧٨٦/ك /٣٨٤ز) کۆچی دواپی کردوو، که ئەمه هاوچاخى (سالم الدوکری) ی به ناوبانگترین پیشه وای دوکهریه، (سالم) ی له چوارچیتوه ی میره تورکمانه کان داناوه (تثقیف التعریف، ص٧٣، السلوک، ٩٩٠/٤، النجوم الزاهرة، ٣٦٦/١٤)، به لām میژوونووسی دیمه شقی (ابن حجی) ی که له (٨١٦/ك /١٤١٣ز) ئەو که هاتۆته سه ر (سالم الدوکری) به ((سه رۆکی کوردان)) ی ناوبردوو، وا پیده چیت له دیمه شق، له سالی (٧٩٦/ك /١٣٩٤ز)، بینیبیتی (تاریخ ابن حجی، ٥٧/١)، له هه مان کاتدا (ابن حجر) که له (٨٥٢/ك /١٤٤٨ز) کۆچی دواپی کردوو له باره ی (دوکهری) یه وه گوتویه تی: ((تیره یه کی کوردانه)) (الدر الکامنه، ٢٦٧/١). ههروه ها گوتراوه (سالم الدوکری) له میره کانی تورکمانه (انباء الغمر، ١/٤١٣).

نیمه ش مه یل به لای ئەو ده به یین (سالم الدوکری) له سه رۆکه تورکمانه کان بی، ئەمه ش نه فی ئەوه ناکات که دوکهری هۆزیکى کوردی بووی، ههروه ها ده شی ئەوه ش بگوتری که (دوکهری) یه کان هۆزیکى تیکه ل بن له کورد و تورکمان، چونکه له راستیدا به شه کانی باکوری ولاتی شام هه ره له سه رده می ئەیو بییه وه، پرپوه له هۆز تایه فسه کوردی و تورکمانییه کانی ش که له و ناوچانه دا له ته که یه کتری ژیاون.

له سه‌رده‌می هیژشه‌کانی ته‌میوری له‌نگ بۆسه‌ر کوردستان و ولاتی شام، (دوکه‌ری) یه‌کان ده‌سه‌لاتیکی هۆزه‌کیان هه‌بووه، بۆیه له‌ سالی (۷۹۶/ک/۳۹۴ز) یدا (سالم‌الدکری) ده‌چیتته دیمه‌شق بۆ پال مه‌مالیکه‌کانی شام و یارمه‌تی لی وەرگرتن بۆ به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی ته‌میوری له‌نگ، (مه‌مالیک) ده‌کانیش پیتسوازی لیده‌که‌ن و له‌ گۆره‌پانی هۆزه‌کان له‌ دیمه‌شق خه‌مه‌یه‌کی بۆ هه‌لده‌ده‌ن، له‌وی داده‌به‌زی، نیت دواي ئه‌وه دیت پیتش له‌ (ته‌میوری له‌نگ) ده‌گریتته‌وه‌و به‌ره‌نگاری ده‌کات (تاریخ ابن‌حجی، ۵۷/۱).

موحه‌ددیس و پیاوی باش (أبو بکر کوری غازی کوری أبوبکر کوری غازی الذکری الکردی البعلبکی) ی (۶۳۶-۷۰۸/ک/۱۲۳۸-۱۳۰۸ز) یش یه‌کیکه له‌ پیاوه‌ ناوداره‌کانی ئه‌م هۆزه (الدر الکامنه، ۲۶۷/۱). له‌ سه‌رده‌می عوسمانیش (دوکه‌ری - دوکه‌رلی) به‌ یه‌کیکه له‌ تیره‌کانی هۆزی مه‌زنی (ملی - ملان) داده‌نرا.

- دونبلی - دنبل - الدنبلیه:

هۆزیکی دیرینه و له‌دریژی پیاوی ناوه‌راست و سه‌رده‌می عوسمانیدا ناسراو بووه، به‌ هۆی ژماره‌یه‌ک له‌ رۆله‌ ناوداره‌کانی که له‌ زۆریه‌ی بوواره‌کانی مه‌عریفه‌ ناوبانگیان ده‌رکردوه، هه‌والی ناچریت. تاکه‌کانی ئه‌و هۆزه له‌ ناوچه‌ی له‌یه‌که‌جیا و له‌یه‌که‌دوور نیشته‌جیبوونه، (عمری) راستی کردوه که گوتویه‌تی: ((دنبلی پهرش و بلاون له‌ ولاته‌که‌و له‌ هه‌موو دۆلیکا لیکتر داپراون)) (مسالك الإبصار، ۱۳۵/۳)، نیت نازانین شوینی بنجیان کوئییه.

هه‌ر له‌ رۆزانی مه‌سعودیه‌وه هه‌ندی تیره‌ی دونبلی هاتونه‌ته ولاتی شام (مروج الذهب، ۱۲۴/۲)، (عبد الرحمن کوری أبي الورد الدنبلی)ش له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی چاره‌می کۆچی/ ده‌ی زاینی، له‌ که‌سایه‌تییه‌کانی میرنشینی دۆسته‌کی - مه‌روانیی بووه (تاریخ الفارقی، ص ۹۳) ئه‌مه‌ش له‌وانه‌یه به‌لگه‌یه‌که‌ بێ له‌سه‌ر بوونی دونبلیه‌کان له‌ هه‌ریمی جه‌زیره و دیاربه‌کر، له‌ ماوه‌ی دیاریکراودا (حضارة الدولة الدوستکیة، ص ۲۱۰).

له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کیش که کوردانی دونبلی له‌سه‌ر زاریانه‌، میر (عیسا)ی باپیره‌ گه‌وره‌ی میرانی دونبلی، له‌ جه‌زیره‌ی بۆتانه‌وه‌ چوه‌ته‌ نازه‌ریجان، له‌وی یه‌که له‌ سولتانه‌ کۆنه‌کان ناوچه‌ی (سکمان‌ناباد)ی بۆ بریوه‌ته‌وه، به‌ له‌به‌رچاگرنتی ئه‌وه‌ش، ئه‌وا نیشتمانی بنجی دونبلیه‌کان به‌ پیتی راستترین گێڕانه‌وه‌ و گوت، له‌لای به‌دلیسی، ویلایه‌تی (بوختی - بۆتان)ه، بۆیه به‌ (دونبلی بوخت) ناسراون، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا دونبلی هه‌ر به‌ یه‌که له‌ هۆزه‌کانی هاوپه‌یمانی بوختی ماپه‌وه (شرفنامه، ص ۲۷۴، ۵۱۳-۵۱۵).

له‌ ژياننامه‌ی یه‌کیکه له‌ که‌سایه‌تییه‌ کوردیه‌ دنبله‌کان ئه‌وه ده‌رده‌که‌وت، که هه‌ندی خه‌لکی ئه‌م هۆزه له‌ شارۆچکه‌ی (معلشایا) نیشته‌جیبوونه (معجم الألقاب، ۵۱۱/۳).

ئه‌وه‌ی گومانیشی تیدا نه‌بی، ئه‌وه‌یه: چه‌ندین تیره و تابه‌فه‌ی دنبلی به‌ درێژیی چاخه ئیسلامیه‌کان له‌ چه‌ندین ناوچه‌ی رۆژه‌لاتی موسل مارنه‌ته‌وه، که به‌ وردتر ده‌ستینیشانی بکه‌ین، ده‌لێین: له‌ چیاکانی مه‌قلوب و موختار (مسالك الإبصار، ۱۳۵/۳)، (فه‌یروز نبادی) که له‌ (۸۱۷/ک/۴۱۴ز) کۆچی دواي کردوه ده‌لێت: ((دنبل له‌سه‌ر کیشی قنغد، هۆزیکی کوردانی ناوچه‌کانی موسله)) (القاموس الحیط، ۱۳۲۳/۲).

پیاوانی (دنبلی) په‌یوه‌ندیان کرد به‌ پاشاکانی ئه‌یوی، ئه‌گه‌رچی ئه‌مه وه‌کو ده‌رده‌که‌وت، له‌ چوارچێوه‌یه‌کی به‌رته‌سکیشدا بووه، ئه‌مه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی هۆزه کوردیه‌ گه‌وره‌کانی تر، میر (سیف‌الدین‌الدنبلی)ش سه‌رۆکی حامیه‌ی (افامیه‌)ی ولاتی شام بوو، له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می ئه‌یویدا، به‌ره‌رچی سه‌ربازه‌کانی مه‌غۆلی دایه‌وه و له‌ ناوچه‌که‌ی خۆی دووری خستنه‌وه (مفرج‌الکروب، ۳۰۷/۶، تاریخ أبو الفداء، ۳۲۰/۲).

له‌لایینیکی دیکه‌وه: (دنبلی)یه‌کان له‌ ناوچه‌ سنوورییه‌کانی چوارچێوه‌ی ویلایه‌ته‌کانی (خوی و وان) میرنشینیکیان هه‌بوو، کاتیک که‌ آوزون حسن (حسن‌الطویل) (۸۵۷-۸۸۲/ک/۱۴۵۳- ۱۴۷۷ز) ویلایه‌تی هه‌کاری له‌ بنه‌مه‌له‌ی شنبو (شو) داگیرکرد، فه‌مانه‌روایی ئه‌و ویلایه‌ته‌ی دایه (دنبلی)یه‌کان (شرفنامه، ص ۲۳۹).

دنبلی له‌ ماوه‌ی سه‌رده‌می عه‌باسیدا ژماره‌یه‌که فه‌قیه‌و موحه‌ددیسی دیاریان به‌ره‌م هیناوه، له‌وانه:

- فه‌قیه‌ی مالیکی و موحه‌ددیس (أبو الحسن رضوان کوری إبراهيم کوری مه‌ملانی دنبلی کوردی).. ئه‌مه له‌ یه‌کیکه له‌ شاره‌ سنوورییه‌کانی نیوان ولاتی موسلمانان و ولاتی کافران ده‌ژیا که ئه‌و ناوچه‌ هه‌میشه‌ پرپوونه له‌ سه‌رباز و موجاهید بۆ به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی دوژمنان. له‌و شاره‌دا ئیمامی یه‌کیکه له‌ مزگه‌وته‌کان بووه، ئاماده‌ی ده‌سه‌کانی (حافظ‌السلفی) بووه، بۆ ئه‌وه‌ی فه‌رموده‌ی لی بیستی، (السلفی) پیتی سه‌یر بووه، ده‌دریتته پال (دنبلی)، له‌ باره‌یه‌وه‌ی ده‌لێت: ((شاره‌زایی و خۆشه‌ویستییه‌کی باشی بۆ مه‌زه‌بی مالیکی هه‌بووه))، هه‌ر له‌و شاره‌ له‌ مانگی سه‌فه‌ری سالی (۵۴۳/ک/۱۴۸ز) کۆچی دواي کردوه و هه‌ر له‌و شاره‌ش نیژراوه (معجم‌السفر، ۱۹۶/۱).

- موحه دديس (محمد) يان (ابو محمد كورې وهبان الدنبلي). .. ټهوه له موحه دديسه گه وره كاني شيعه ماوهى سه دهى شه شه مى كوچى / دوازدهى زايينييه (عبد الرزاق بيك الدنبلي، تجربه الاحرار وتسليه الابار، ٤٦/١).

- قازيبى شافيعى (أبو العباس أحمد كورې نصر كورې حسين الأنباري) ي ناسراو به (الشمس الدنبلي). .. له "معجم البلدان" يش به "الديلي" هاتوه كه ټهوه هه له يه، ټهوه خه لكى (دنبلي) ي سهر به (موسل) ه، ميژوونووسان ټهوه يان بو مان روونه كرده ټهوه كه له بهرچى دراوته پال (الأنبار)؟ هاتوته (به غداد) و له خانه خه لاهى عه باسى، بووته جيگرى (قاضي القضاة كمال الدين أبو الفضائل يحيى كورې القاسم الشهرزورى) كه له (٥٩٩/ك/٢٠٢) (ز) كوچى دوايى كردوه، پياويكى دادپه روره و به ويژدان و له خواترس بووه، له بريا ره كاني خوئى يه كرا بووه، پابه ندى شه ريعهت بووه. جاريكيان له مه سه له يه كدا چاكه له گه ل (ياقوت) دا كردوه و هه قى بو وه رگرتوته وه، بويه (ياقوت) له باره يه وهى ده لئيت: "له باره و درع و دين و ريگرنتى له حوكميك كه نه گونجاوه هه والى باشى هه بووه، له فه رمانه كاني ټهوه نه ترساوه كه به ناروا فه رمانيان به سه ردا كردوه و مادام به ناهه قى زانيوه فه رمانه كانيانى ره تكدوته وه، هه رچه نده بو بيتجگه خوى شتى و هها سته م بووه، به لام ټهوه له سه ره هه قدا له لؤمه ي كه س نه ترساوه، چاكه له گه ل منيش كردوه، خودا پاداشتى بداته وه و ره هميكي زورى پييكات، چاكه كه يشى ټهوه بوو، هه قيكى بو من گه رانده وه كه ماوه يه كه وتبووه نيوان من و ټهوه هه قه، ټهوه هه به ي ټهوه ي پيشتر يه كتريمان ناسى بي، يان يه كينك له لاي ټهوه شه فاعه تى بو من كردبى، به لكو مه سه له كه ټهوه بوو، ټهوه له پشتى په رده يه كى ته نكه وه بو هه قى رووانى، ناموژگارى به رامبه ره كه مى كردو به نه رمييه وه مامه لى له گه لدا كرد، تا واى ليكرد دان به هه قدا بنى" (معجم البلدان، ١/ ٢٥٨).

شمس الدنبلي له پوسته كه ي خويدا (دادوه رى) ده مي نيته وه، تا قازيبى شاره زورى له سالى (٥٩٠/ك/١٩٤) (ز) عه زلده كريت، ټهوه كاته پيكه وه ده گه رپنه وه موسل، له وى وه كو موده رپس و موفتبي مه دره سه ي نيزامى كوون و مه دره سه ي كه مالى داده مه زريت، تا له سالى (٥٩٨/ك/٢٠١) (ز) يان له سالى (٦٠١/ك/٢٠٤) (ز) كوچى دوايى ده كات، (ابن باطيش) ي ژباوه له (٥٧٥-٦٥٥/ك/١١٧٩-١٢٥٧) (ز) خاوه نى كتبيى (طبقات الشافعيه) كه ناماده ي مه راسيمى نويز له سه ر كردن و شاردنه وهى بووه، ده لى: (شمس الدنبلي) ده قى زورى بو كيشه كان ده هيتايه وه و له فه تاو كانيدا زور صائيب بوو، گرنگيشى به كتبيى (الوسيط) (أمام

الغزالي) كه له (٥٠٥/ك/١١١) (ز) كوچى دوايى كردوه ده دا (معجم اللقب، ١/ ٨٩-٩٠، الوافي بالوفيات، ٨/ ١٣٦-١٣٧، طبقات الشافعية الكبرى، ٦/ ٦٧).

- موحه دديس و بازركان (قوام الدين أبو الحسن على كورې أبى بكر كورې سليمان كورې ابراهيم كورې حسن الدنبلي) ي خه لكى شاروچكه ي (معلثايا - مالطا) ي هاروخي شارى ده و ك كه ټهوه له دا يكيووى سالى (٥٤٨/ك/١١٥٣) (ز) يه، له سه فه ره كاني خويدا له لا بيك فه رموده ي كو كرده ټهوه و له ولاره ش بازركانى كردوه، ده لئين: سه ردانى چل ولا تى كردوه، تيا ياندا گو يبيستى فه رموده بووه و تو ماري كردوون، دواتر چوته نه سه كه نده ريبه، له وى ناماده ي ده رسه كاني (الحافظ السلفي) بووه. له سالى (٦١٧/ك/٢٢٠) (ز) يش له ريگه ي چوونى بو حج، به به غدادا تپه رپوه و فه رموده ي تيدا پيشكه شى خه لكى كردوه (ابن النجار، تاريخ بغداد، ١٨/١٥١-١٥٢، معجم الألقاب، ٣/٥١١، سير أعلام النبلاء، ١٥/٢٨٤، الوافي بالوفيات، ٨/١٣٦-١٣٧)، (سليمان) ي براشى وه كو خوئى موحه دديس بووه (القاموس المحيط، ٢/١٣٢٣).

- بهاء الدين الدنبلي، هه موو ټهوه ي تا ئيستا له باره يه وهى ده زانين، ټهوه يه كه (دار القرآن) ي له خانه ي خه لاهى عه باسى له به غداد دروست كردوه، ټهوه وه كو مه دره سه يه ك و ابووه بو بيتجگه ياندى قورنان خوئيان، باشتري قورناوخيونانى ټهوه روژگاره تيايدا ماموستا بوونه، له وانه: تقى الدين على كورې عبدالعزيز الأربلي (٦١٠-٦٨٨/ك/١٢١٣-١٢٨٩) (ز) گه وره ي قورناوخيونانى عيراق له سه رده مى خوئى (تاريخ الاسلام، حوادث (٦٨٠-٦٨٩ هـ، ص ٣٣٧، الوافي بالوفيات، ٢١/١٦٣) و عزالدين الحسن بن فضائل البرجوني (معجم الألقاب، ١/١٣٨).

- سليمان الدنبلي: ټهوه له شيوخه كاني محيدينى ناسراو به (ابن العربي) ي (٥٦٠-٦٣٨/ك/١١٦٥-١٢٤٠) (ز) خاوه نى كتبيى (الفتوحات المكيه) يه (www.alwaraq.com).

- حسام الدين الدنبلي كه له (٦٨٣/ك/٢٨٤) (ز) كوچى دوايى كردوه، له قوتايانى شاعير " جلال الدين الرومى" ي (٦٠٤-٦٧٢/ك/١٢٠٧-١٢٧٣) (ز) خاوه نى (مه سنه وى) يه كه له هه ر قوتاييه كى تر لاي ټهوه ماموستايه ي خو شه ويستتر بووه، له سه رو كايه تى ته ريقه ي (مه وله وى) يشى به جيگرى خوئى دايناوه، له زياتر له مه سنه وييه كى خوئى پيدا هه لداوه،

تیااندا به (ضیاء الحق) وهسفیده کات و وه کو کوری رۆحی خۆی دایدەنیت. ئەمە لەو سۆفییە کوردانەییە کە گوتهی بەناوبانگی ((امسیت کردیا واصبحت عربياً))یان دەدریتە پال. (جلال الدین مولوی، مثنوی معنوی، تحقیق رینولد نیکلسون، ص ۳-۴، ۱۵۶، ۲۵۳، ۴۷۶، ۶۳۲، ۷۹۴، ۸۰۰)، (جلال الدین الرومی) له یه کۆی له قهسیده کانیدا جهخت له سههر ئەوه ده کاتهوه، که (حسام الدین) کورده، ئەوه تا ده لیت:

همجنان مقصود من زین مثنوی
 آی ضیاء الحق حسام الدین توای
 مثنوی آندر فروع در اصول
 جمله آن تست ((کردستی)) قبول

(مثنوی معنوی، دفتر چهارم، ص ۵۰۴).

- رهزادی - الرهزادیه:

له هۆزه وه کانی ولاتی هه کارییه، هه شارۆچکهی بامهرنی و دهووبهیری بوونه، میژوونوس و بولدانییه موسلمانه کان بی ناگابوونه لهو هۆزه، بهلام قهشهی سریانی یوحنا کورپی کلدون (سهدهی ۴/ ۱۰ز)، ئەو گوتوویهتی: له گوندی بامورنی (راستییه کهی: بامهرنی) پیاویکی گهوره و بهناوبانگ ههیه، له (رهزادی)یه کانه (تاریخ یوسف بوسنایا، ص ۱۰۸، ۶۲).
 میر (علی کورپی داود الکردی)یش که خهلیفه (معتزدهی عهباسی ۲۷۹-۲۸۹/ک ۸۹۲-۹۰۲ز) به والی موسل دایهزراند، لهو (رهزادی)یانه بوو (التنبیه والإشراف، ص ۶۴)، ناوه کهی له لای (ابن الأثیر) بریتییه له (علی بن داود بن رهاذ الکردی). (الکامل، ۶/ ۷۳).

- روادی - رهوندی - الروادیه - راوندی:

روادی تیرهیه کی هۆزی گهوهی ههزبانیه، یانیش تیره و لقیکی کۆچهره رهونده کانی ئەو هۆزه گهورهیه (الکامل، ۱۰/ ۱/ ۹، وفيات الأعيان، ۷/ ۱۳۹-۱۴۱)، پیده چیت ناوه دروسته کهی به کوردی (رهوند) بی، وه کو (بدلیسی) وهه ای چه سپاندووه (شرفنامه، ص ۱۷۳) که به مانای هۆزه کۆچهر و گهرمیان و کویستانکه ره کانی به دواي له وهه دیت، چونکه تیره و لقه کانی ههزبانیه کۆچهر و نیمچه نیشته جیشن، له وهزه کانی سالد له دهشتی (ههولیر)ی

فراوان و ناوچهی نیوان ههردوو زاب و هاوینه ههواره کانیان له چیاکانی تازه ریجانی رۆژئاواو ناران و ئهرمینیا، هه میسه گهرمین و کویستانیان کردووه (صوره الأرض، ص ۲۰۵، ۲۸۹).
 له لایه کی دیکهوه، له سهراوه میژووویه کاند و تیده گهین، که (الرواد) یان (رواد)، ناو یان نازناوی که سایه تیه کی میژووویه، شهویش باپیره گهوهی میرانی روادی خاوه نانی (نازه ریجان)، چونکه (ابن حوقل) وای نووسیوه: ((أبو الهیجاء بن الرواد)) و ((أبو الهیجاء بن الرواد)) (صوره الأرض، ص ۲۸۹، ۳۰۳)، / (مسکویه) که له (۲۱/ ۴/ ۱۰۳۰) کۆچی دواپی کردووه، شهویش وهه ای تومار کردووه ((حسین کورپی محمد کورپی الرواد)) (تجارب الأمم، ۲/ ۱۸۰)، هه ره نده بۆ زانین، ههردووکیان لهو ماوه میژووویه ژیاون که میرنشینی روادی تیدا ده رکه وتووه، بهلام له گێرانه وهی میژووونوسانی دواتر، ناوه که به (الروادی) هاتووه (تاریخ الفارقی، ص ۲۰۸-۲۰۹، الکامل، ۸/ ۲۷۴، وفيات الأعيان، ۷/ ۱۳۹).

دیاره به بۆچوونی یه کێک له میژووونوسان، له کۆندا و عادهت بووه، ناوی باپیر له پیش ناوی باوک بۆ که سهکان بنوسریت، ئەگه ره شهویش وهه بیت، ئەوا مه به ست له (الرواد) ئەوه نابێ، ناوی که سینک بی، به لکو ئەمه ده بیته درانه پال بۆ (بنی الرواد). (بروانه: حسام الدین النقشبندی، آذربایجان، ص ۱۳۵).

هه رچی (مینۆرسکی)یه، ئەو بۆ ئەوه ده چیت که: به نی روادی کورد که له سه ره تایی سه رده می بووه یه یی (دهووبهیری سالی ۳۴۳/ک ۹۵۴ز) له سه ر شانۆی روواوه کانددا ده رکه وتن، ئەوان نه وهی به نی روادی عه ره بن که له هۆزی (ئه زده) و له رۆژانی ده سه لاتی خه لیفه (الموتکل علی الله)ی عه باسی (۲۳۲-۲۴۷/ک ۸۴۷-۸۶۲ز)، فه رمانه وهی هه ندی شاری نازه ریجیان بوونه وه کو (ارومیه، ته وریز..). به لام به لگه ی بۆ ئەو رایه ی، ته نیا لی کچوونی وشه یی نیوان ناوی ههردوو خیزانه، نه ک هه یچی تر (داثره المعارف الإسلامیه، ماده آذربایجان، ۱/ ۱۲۹)، یه ک له لی کۆله رانیش به قه رینه و به لگه ی میژووویه وه ئەوه ی ده رخستوه که هه یچ په یوه ندی، یان هاو به ندیه ک له نیوان ههردوو خیزاندا نییه (آذربایجان، ص ۱۱۴-۱۲۷).

کورد هه ر له زوه وه به ره له فتوحاتی ئیسلامی، به شیوه ی کۆمه ل کۆمه لێ له یه کجیا له چه ندین شوینی ئیره و ته ویی ئه رمینیا و قه فقاز ژیاون، ئەوه تا (باب الأکراد) له شاری (بردعه) و (نهر الأکراد) له (ئهرمینیا) له رۆژئاوای دبیل - دوین بوونه. له هه واله کانی فه تخی ئه رمینیا شدا ئەوه هاتووه: سه رکرده ی موسلمان (حبیب کورپی مسلمه) له (أرجیش) وه سه فه ری کرد... به (نهر الأکراد) دا تیه پری و له می رگی (دبیل) دابه زی... (فتوح البلدان،

ص ۲۰۳، معجم البلدان، ۱/۱۶۶)، له سهردهمی عهباسیشدا جالیاتی کوردی له شارهکانی (برذعة، بيلقان، دویسن و ولاتی نهرمه) دا هه بوونه (الدينوري، الأخبار الطوال، ص ۴۰۵، مسالك الممالك، ص ۱۰۹، المقدسي، أحسن التقاسيم، ص ۲۸۹).

دهشکری بگوتری: زۆریه ی ئه و کوردانه ی ئه و ناوچانه له تیره و تایه فهکانی روادی بوونه، (محمد کوری شداد کوری کورتک) یه که له سه رکردهکانی روادی بووه، توانیویه تی میرنشینی شه دادی له ده وریه ری سالی (۳۴۰هـ/ ۹۵۱ز) دامه زرینی، هه ره له هه مان ماوه دا سه ره زکیکی دیکه ی روادی له هه ری می نازه وریی جاندا میرنشینی روادی دامه زراندا (له باره یه وه ی پروانه: آذربایجان، ص ۱۳۲-۱۷۶)، هه وه ها ئه یویه کانیش به بنه چه ده گه ری نه وه بو گوندی (نه جندانقان) ی هه لکه وتوو له سه ره ده رگای (دوین) ی ئه رمینیا، که زۆریه ی دانیشتوانهکانی کوردی روادی بوون (وفیات الأعیان، ۷/ ۱۳۹-۱۴۱، سیر أعلام النبلاء، ۱۵/ ۴۳۴)، که ئه وسا و بهر له وه ی له سه ره داوه تنامه ی براده ری به وه فای حۆی (مجاهد الدین بهروز) ی شه حنه ی بغداد له گه ل خیزانه که ی به ره و عیراق بیست، (شادی) ی باپیره ی (سه لاهه ددین ئه یوبی) له پیاوانی ده رباری (ابن ابی الأسوار کوری منوچهر الشدادی الروادی) بوو (تاریخ الفارقي نشر امدرود صفحات منه في ذیل تاریخ دمشق للقلانسي، ص ۳۱۶).

هه ندی خیزان و گروپی روادی به گه ل ئه یویهکانی کورانی میله ته که ی حۆیان که وتن و به ره و عیراق و دواتر ولاتی شام و میسر هاتن و هه میشه پشتیوانییان ده کردن، له وانه میر (عمر کوری ابی بکر) ی باوکی فه قیه و زمانه وانی به ناوانگ (ابن الحاجب) که له (۶۴۶هـ/ ۱۲۴۸ز) کۆچی دوابی کردوه، ئه مه له خزمه تی (اسد الدین شیرکۆ) بوو، به شداری له شالاوهکانی شیرکۆ بو سه ره میسر کرد و رۆلی گه وری له وه سه ره که وتنانه بینی که شیرکۆ له وه به ری وه به ده سته هیئا، دوا ی ئه وه له ماوه یه کی دیکه دا بووه (حاجب) ی میر (عزالدين موسك کوری جکۆ) ی کوره خالی سولتان سه لاهه ددین (وفیات الأعیان، ۳/ ۲۴۸).

هه ریبه که له: (فارس الدین الروادی) که له (۷۰۶/ ۱۳۰۶ز)، میر (سیف الدین محمد الروادی) ی میرانی (الطبرداریه) و میر (سیف الدین أبو بکر) ی سه رکرده ی (أجناد الخلقه)، ئه مانه ش میرانی روادی بوون له نیو سوپای مه ملوکی (بیرس الدوادار، زبده الفکره، ص ۱۳۴، ۲۱۵، تاریخ الجزري، ۲/ ۹۷۹، البداية والنهاية، ۱۴/ ۶۰۶).

دواجاریش ده شی له وپروایه بین که میژوو نووسی ناسراو به (ابن حجر العسقلانی) که له (۸۵۲هـ/ ۱۴۴۸ز) ی خاوه نی دانراوه گرنگه کان له بوارهکانی فه رمووده و فیه و ژیانامه

(تراجم) و میژوو، ئه ویش له نه وه ی میر (احمدیل کوری إبراهیم کوری وهسوذان الکردی الروادی) ی خاوه نی (مراغه) یه، که ناوبراو له سه ره ده سته یه که له (باطنیه)کانی شاری به غداد له سالی (۵۱۰هـ/ ۱۱۱۶ز) کوزرا، چونکه ره چه له کی (ابن حجر) وه کو له کۆتایی هه ندی له کتیبهکانی حۆی به ده سخته ی حۆی نووسیویه تی، له لای باپیره یه کی به کۆتا دیت، ناوی (احمدیل) ه. (السخاوي، الجواهر والدرر في ترجمة شيخ الاسلام ابن حجر، ۱/ ۱۰۱، انباء الغمر، ۱۳/ ۱ (مقدمة المحقق حسن حبشي)).

- رۆژبه یانی - الروزبهانیة - Rozhbayani:

ئه وه له هۆزهکانی (گۆران) ی گه وریه، له کۆتاییهکانی سه دهکانی ناوه راست له (درتنک) و (حهلوان) داده نیشتن (شرفنامه، ص ۳۵۱)، له ماوه ی نیوه ی دووه می سه ده ی ده یه می کۆچی / شازده ی زایینی (أبو بکر الروزییانی) میری (درتنک) بوو، (مأمون بك، مذكرات مأمون بك، ص ۷۸-۸۰)، به لām سه رچاوه فارسییه کان وایان داناوه ئه م هۆزه له هۆزهکانی لورستانی بچووک بی که به لورپی ره سه ن نازانرین، چونکه له دۆلی (کولی) ویلایه تی (مانرود) دا پیگه یه کیان نه بووه (تاریخ کزیده، ص ۵۴۹-۵۵۰، نطنزي، منتخب التواریخ ص ۵۳) به واتا: ئه مانه له چوارچیوه ی ره عیه تی میرنشینی خورشیدی بوونه، له لورستانی بچووک، به بی ئه وه ی له کورده لوره کان بن. له گیزانه وه یه کی دیکه شدا هاتوو ه که: رۆژبه یانی له هۆزهکانی شولی هه ری می (شولستان) ن، چونکه میر (سیف الدین مهاکانی رۆژبه یانی) له سه رکردهکانی شولان بووه (منتخب التواریخ، ص ۳۸)، (مه لا محمد جمیل رۆژبه یانی) ش کتیبینی که به هیزی له باره ی هۆزه که ی نووسیوه، تیایدا زانیاری نویی شیاوی گرنگی پیدانی نووسیوه، ناوی زۆریکی که سایه تی سیاسی و ناینیشی نووسیوه، که هه ره له سه رده می ساسانییه وه و به درێژایی سه رده مه ئیسلامیه کانیش، نازناوی (رۆژبه) و (رۆژبه یانی) بیان هه لگرتوو ه (پروانه: نبذة عن العشيرة الروزییانية والمعروفين من الروزییانية، ط ۲، أبريل ۲۰۰۱)، به مه ش به لنگه ی میژوووی برواپیتکراوی له سه ره کۆنی (رۆژبه یان) تۆمار کردوه که ئه م ناوه به واتی (ناسودهکانی رۆژان) دیت، ناویکی کۆیه و تاکی ئه م ناوه (رۆژبه) یه (نبذة، ص ۲۴)، به لām ئیمه نازانین په یوه ندی ئه م که سایه تیانه به رۆژبه یانه وه چییه و ئه وه هۆزه ده ریته پال کامه یان.

- رۆژەکی - الروزکیة - Rozhaki:

سەرچاوه میژوووییەکانی بەر لە سەردەمی عەباسی باسی ئەم ھۆزە (رۆژەکی)یان نەکردوو، ھەرچەندە یەکیک لە گەورەترین ھۆزەکانی (بەدلیس و مووش و أخلاط) بوو و بە لانی کەمەو ھەر لە سالی (۷۰۰/ک/۱۳۰۰ز) لەو ناوچانە فەرمانرەوا بوو. ناوھەکی لە تۆمارەکانی دیوانی ئینشای مەملوکی بە (ش) نووسراوە رۆشەکی (تثقیف التعریف، ص ۷۵، صبح الاعشی، ۷/۳۰۲-۳۰۳)، ھەرھەمدا میر (ضیاءالدین الروزکی) یش ناوی ھۆزەکی ھەر بە پیتی (ش) لەسەر مۆرەکی ھەلکەندوو، نووسیویەتی: ((برسم الامیر ضیاءالدین بن شمس الدین الروشکی))، میر شەرەفخان بەدلیسی کە تاکێکی ھۆزی (رۆژەکی)یە، تەنیا میژوونوسیەکە کە زانیاری تێروتەسەل و وەکو پێویست لەبارە ھۆز و میرنشینی رۆژەکی خستبێتە بەر دەست، ئەو گێڕانەوھەکی نیمچە میژوویی لەبارە ڤرۆستبوونی ھۆزەکی ھینا، تیایدا ئەو دەخوێنێتەوە: رۆژەکی بە بنچە ھاوبەندییەکی ھۆزەکانە، لە بیست و چوار ھۆز و تیاھەکی کوردی پیکھاتوو، رۆژی لە رۆژان لە شوێنیک بە ناوی (تاب)ی سەر بە (خویت) لە ویلاھەتی (مووش) کۆبوونەتووە، لە نیوان خۆیان لەسەر ئەو ریککەوتوونە کە یەکیەتیەکی پیکبێنن و ھاوبەندییەکی ھۆزەکی ڤرۆستبەکن، ئیتر ئەم ھاوبەندییەکی لەو کۆبوونەوھە ڤرۆستبوو، ناوێر رۆژەکی (واتە: رۆژیک لە رۆژان). (شرفنامە، ص ۵۹۷-۵۹۸).

لە ماوەی سەردەمی زالبوونی مەغۆلی و تورکمانی و عوسمانیش ھۆزێکی گەورە و بەھێز بوو، میرنشینیکی لە بەدلیس و دەورووبەری ھەبوو، میرەکی لە میرە گەورەکانی کوردستان بوو، ناوی میر (شرف الدین ابو بکر)بوو، لە کۆتاییەکانی سەردەمی مەغۆلی خاوەنی بەدلیس بوو، ئەمە یەکەم میری زنجیرە ھەمەکانی ئەو میرنشینیە (التعریف، ص ۵۴، صبح الاعشی، ۷/۳۰۲-۳۰۳).

دەکرێ تیرە و لقەکانی رۆژەکی بەسەر دوو کۆمەلە دابەشکەین، ئەوانیش:

کۆمەلە یەکەم: بریتیە لە ھۆزەکانی بەدلیسی کۆن، واتە: دانیشتوانی بنجی ئەو شارە دەورووبەری، ئەوانەش پینج ھۆز بوون: قیسانی (کیسانی)، بایکی (بابکی)، ژوقیسی، مودکی (بودکی)، زیدانی.

کۆمەلە ھە دووھەم: ئەمە گەورەتر و فراوانتر بوو، ئەو ھۆز و تیرە و لقانە ڤرتۆتەو کە ھاتوونەتە ناوچەکانی بەدلیس و ھاتوونەتە ژێر باڵی میرنشینی رۆژەکی و تیایدا نیشتەجێ

بوون، ئەوانە بەپیتی ھەندێ گێڕانەوھە لە ویلاھەتی ھەکاری ھاتوونەتە ئەو ناوچانە، یانیش بە پیتی گێڕانەوھەکی تر لە ولاتی بابان - شارەزور ھاتبوون، بە پیتی گێڕانەوھە سییەمیش دەلیت: ھەردوو ھۆزی رۆژەکی و ھەکاری لە ھۆزە بابانییەکانەو ھاتوونەتەو (شرفنامە، ص ۴۸۲، ۵۹۸)، ھەمووشیان دەچنەو سەر دوو ھۆزی بنجی کە بریتیە لە بلباس و قەوالیسی، چونکە تیرە و لقەکانی بلباس بریتین لە:

کلە جیری، خرییلی، بالکی، خیارتی (?)، کوری، بریشی (بروش - بروزی)، سکری، کارسی، بیدوری، بلاکردی.

بەلام تیرە و لقەکانی قەوالیسی بریتین لە:

زردوزی، ئەنداکی، برتافی، کردی کی (کردکی)، سھودی، کاشاگی، خالیدی، ئەستودی (استورکی)، عەزیزان (شرفنامە، ص ۶۰۳)، ئەم سی لقە ڤرۆستی لە (حصن کیفا)ش ھەن (شرفنامە، ص ۳۱۵-۳۱۶).

(کلە جیری)ش ھەر لە ھۆزەکانی (گۆزان)ە (شرفنامە ص ۵۵۲).

- زەرزاری - زاری - زەرزا - الزراریة:

لە پاش ھەزبانی زەرزاری بە دوو گەورەترین و بەناوبانگترین ھۆزەکانی ھەولیر دادەنریت، ناوچەکانیشی بریتی بوون لە چیاکان و ئەو بەرزاییانە لە بەری باکوورەو بەسەر (ھەولیر)یان دەروانی، ھەرھەمدا ناوچە شاخاوییە سەختەکانی نیوان خفتیان - رواندوز تا شنۆ - و زنجیرە ڤرۆستی چیاکانی مرت (مامەرووت؟) و جنجرین (کێلە شین) بوو و بەشیکی رینگە ڤرۆستی بازرگانی نیوئەولتەتی ھەولیر - مراغە - تەوریزیش لە ژێر کۆنترۆلی ئەمانە بوو (مسالك الإبصار، ۳/ ۱۲۹ - ۱۳۰، صبح الاعشی، ۴/ ۳۷۶ - ۳۷۷).

ئەو ڤرۆستی پەيوەندی بە ناوی (زەرزاری)یەو ھەبیت، ئەوا ئەو ناو ھەو کوردییە، لە دەستووسی (مسالك الأبصار ۳/ ۱۳۰)دا ھاتووە: زەرزاری وشەکی ئەعجەمی، بە واتای: کورێ گورگ دیت، بەلام راستییەکی کورێ زێرە:

- زەر = زێر.

- زار - زارو = مندال، کور.

(کاتر میر)ی رۆژھەلاتناسیش تیشکی خستۆتە سەر ئەمە (دائرة المعارف الإسلامية، مادة أشنه، ۲/ ۲۲۲).

له رۆژگاری پێش دەرکهوتنی ئەیبیبیەکان، چەند کۆمەڵێکی زەرزاری بەرەو ولاتی شام و میسر چون، فەقیهی ناسراو (محمد کوری علی کوری رمضان الزرزاری) له دیمەشق له سالی (١٥٤٧/٥٤٧ز) له دایکبوو و هەر لەوێ له سالی (١٢٢٩/٦٢٢٢ز) کۆچی دوایی کرد (الذهبی، تاریخ الاسلام، ص ٣٧٥).

له گەڵان دروستبوونی دەولەتی ئەیبیبیەکان له میسر، پیاوانی زەرزاری پەيوه‌ندیان کرد به سوپای ئەیبیبی، هەندیکیان له سوپایه پله و پایه‌ی به‌رزبان وەرگرت، له‌وانه: شێرکۆی کوری باخلی زەرزاری و نەوشیروانی زەرزاری و جەمالەدین خوشترینی زەرزاری (ابن شداد، النوادر السلطانية، ص ١٩٤، سنا البرق الشامي، ص ٢٠٣)، و میری گەرە شروین کوری حەسەنی زەرزاری، (که ئەمه له گەڵان ژماره‌یه‌ک له هاورێکانی له رزگارکردنی به‌یت المقدس له سالی (١٥٨٣/٥٨٣ز) شه‌هید بوون (تاریخ الاسلام، حوادث ٥٨١-٥٩٠هـ)، ص ١٥٢). هەر وه‌ها میر بدر الدین الزرزاری که ئەمه‌ش له میرانی (الملك الناصر يوسف)ی میری حەلب و دیمەشق بوو، له شالۆی ئەیبیبی بۆ سەر میسر له سالی (١٢٤٨/٦٤٨ز) کۆژا (السلوک، ١/٣٧٥) له گەڵان میر سیف الدین الزرزاری و ئەوانی دیکه‌دا (الروض‌الزاهر، ص ١٧٠).

هەندی گروپی زەرزاری هەر له سەده‌ی (شه‌ه‌می کۆچی / دوازه‌ی زاینی) یه‌وه له شاری (سنجار) جێگیر بوونه، ئەوه‌تا له سالی (٥٧٨هـ / ١١٨٢ز) دا کاتی‌ک سولتان (سه‌لاح‌ه‌دین) گه‌مارۆی خسته سەر شاری (سنجار) و باره‌که‌ی له‌سه‌ر ئەوه‌سه‌که‌رانه‌ی ئەتابه‌کیه‌ی موسل ته‌سک کرده‌وه که تییدا بوون، له‌و کاته‌دا یه‌ک له میرانی زەرزاری نیو ئەوه‌قەڵایه، به نه‌ینی پەيوه‌ندی به (سه‌لاح‌ه‌دین) وه‌کرد و ئەرکی هاتنه‌ ناوه‌وه و ده‌سته‌به‌سه‌رداگرته‌نی بۆ ناسان کرد (الکامل، ٩/١٥٨)، به هه‌مان شێوه قازیی شافیعیی ناسراو (بدر الدین یوسف کوری الحسن کوری علی السنجاری) ی که له (٦٦٣/٦٦٣ز) کۆچی دوایی کردوه و براهه‌ی، که ئەویش قازی بووه‌وه ناوی (برهان الدین الخضر) که له (٦٨٦/١٢٨٧ز) کۆچی دوایی کردوه، هه‌ردووکیان له زەرزاریه‌کانن، هه‌ردووکیان له قازییه گه‌وره‌کانی میسر بوونه، له هه‌ردوو سه‌رده‌می ئەیبیبی و مه‌ملوکی، ((سیره‌ی - بدر الدین - له هه‌موو خه‌لکی باشت بووه... به سه‌رۆکایه‌تی کردن و سه‌رکه‌وتوویی به‌ناوبانگ بووه... له پیاوه‌ باشه‌کانی رۆژگار بووه)) (الصقاعي، تالی کتاب وفيات الأعيان، ص ٦٩، ١٦٨).

زەرزاری ژماره‌یه‌ک پیاوی سیاسه‌ت و زانا و خاوه‌ن چاکه و فەقیه‌و قازی به‌ناوبانگی لێهه‌لکه‌وتوه، له‌وانه:

- (أبو الحسن علی کوری سلاری ناسراو به (الملك العادل سيف الدين)، وه‌زیری خه‌لیفه (الظافر الفاطمي) بۆ پینج سال (٥٤٣ - ٥٤٨/١١٤٨ - ١١٥٣ز)، (ئین خه‌له‌کان) ده‌لیت: ((له هه‌ندی میژووی میسریدا بینومه، نووسراوه: ئەوه کوردی‌کی زەرزاری بووه)) (وفیات الأعيان، ٣/٤١٦ - ٤١٨).

- بنه‌ماله (ئین خلکان).. به‌ناوبانگترین ئەندامی ئەوه‌بنه‌ماله‌یه قازی و میژوونوس (أبو العباس شمس الدین احمد کوری محمد کوری إبراهیم کوری أبی بکر کوری خلکان) ه (٦٠٨-٦٨١/١٢١١-١٢٨٢ز)، خاوه‌نی کتییی (وفیات الأعيان) ه، (ابن خلکان) به (موسای کوری گوتوه: ئەوان سەر به هۆزی زەرزارینه، دایک و باوکیشی خه‌لکی شاری (به‌خ‌ی) خوراسانن (وفیات الأعيان، مقدمة المحقق، ج ٣، الصفحة ط).

(ابن خلکان) دواي ئەوه‌ی ناوبانگی ده‌رکرد، پرۆپاگه‌نده‌ی ئەوه‌ی کرد که ئەوه له به‌رپه‌کیه‌کانه، ئەوه مه‌سه‌له‌یه‌ی که خسته‌یه‌ی کیشمه‌کیش له‌گه‌ڵ نه‌یاره‌کانی، ئەوه پرۆپاگه‌نده‌یه‌شی بووه جێی گله‌بی و لۆمه‌یه‌کی زۆر که شامیه‌کانی هاوچاخی خۆی ناراسته‌یان کرد، (یونینی) ی که له (٧٢٦هـ) کۆچی دوایی کردوه ده‌لیت: ((هه‌بوو ده‌یگوت: "أبو شامه" ئەوه ره‌جه‌له‌که‌ی بۆ هه‌لبه‌ستاره که ده‌چیته‌وه سەر به‌رپه‌کیه‌کان، به‌لام وایه، ئەوه‌تا به‌رگێکی (تاریخ أربل) ی وه‌زیره (شرف الدین) م به‌رچاوه‌وت، ئەوه باسی مردنی نامۆزای (قاضي القضاة)، (واته: أبین خلکان) ی نووسیوه، ئەویش داوه‌تییه پال به‌رپه‌کیه‌کان، ئەمه‌ش له‌وانه‌یه به‌ر له ده‌رچوونی له (أربل) بووبی، صاحب کمال الدین (واته: أبین العديم) یش باسی کردوه، ئەویش داوه‌تییه پال به‌رپه‌کیه‌کان)) (ذیل مرآة الزمان، ٤/١٥٣، الوافي بالوفيات، ٧/٢٠٤) له به‌شه چاپکراوه‌که‌ی (تاریخ أربل) ی (ابن المستوفی) ش ده‌بینن، که ئەوه پاساوی ژياننامه‌نووسینی دوو له مامه‌کانیه‌تی که له باره‌ی (ابن خلکان) یان نووسیوه، ئەوانیش (الفقيه عمر کوری خلکان) ی مردوو له (٦٠٩/١٢١٢ز) کۆچی دوایی کردوه و (حسین کوری خلکان) ی که له (٦٢٢/١٢٢٥ز) کۆچی دوایی کردوه و نه‌یانداوه‌ته پال به‌رپه‌کیه‌کان (تاریخ أربل، ١/٢٨٣، ٣٣٣) به‌لکو له ژياننامه‌ی (عمر کوری خلکان) دا گوتراوه: ((خه‌لکی گونديکه به باپریه‌وه ده‌ناسرئ و دراوته پال ئەوه، ئەمه‌ش له‌سه‌ر شێوازی درانه‌پال له زمانی کوردیدا)) (تاریخ أربل، ١/٢٨٣)، (أبن الشعار الموصلی) که له (٦٥٥/١٢٥٧ز) کۆچی دوایی کردوه، ژياننامه‌ی یه‌ک

له تاكه كانی خیزانی خه له كانی نووسیوه، له باره یه وهی گو توویه تی: ((له نه وهی كوردانه)) (قلاند الجمان، ۱/۴۷۷ نقلًا عن مقدمة أحسان عباس لكتاب وفيات الأعيان، ج ۷).

پروپاگه ندهی (ابن خلکان) یش به گه رانه وه بۆسه ر به رامیکه فارسه کان، وای کرد خه لکی بلین: له بنه چه دا زهر زارییه کان فارسن، (العمری) ده لیت: ((ده لیتن یه كه له وه عه جه مانه ی بوونه ته كورد، نه وه عه جه مانه ن كه ده چنه وه سه ر پاشا كانیان - واته: به رمه کیه کان -) (مسالك الابصار، ۳/۱۳۰، صبح الاعشی، ۴/۳۷۶).

بنه ماله ی (خلکان) له خیزانه دیرینه كانی ولاتی (هه ولیر)ن، میژووه كه ی به لانیكه م به سی سده ده كه ویته پیتش سه رده می قازی (ابن خلکان)، چونكه أبو القاسم عبید الله كوری خلکان له هاوری نزیكه كانی شاعیر ابی الطیب المتنبی (۳۰۱-۳۵۴ ك/۹۱۳-۹۶۵ ز) بووه، په یه ونده ی به هیژ و گۆزینه وهی دیاری له نیوانیاندا هه بووه، جارتیکان (عبیدالله كوری خلکان) دیارییه كه ده داته (متنبی)، (متنبی) یه كراست نه و شیعه ری پیتدا هه رده لی:

قد سَعَلَ الناسَ كَثْرَةَ الأملِ
وَأَنْتَ بِالْمُكْرَمَاتِ فِي شَغْلِ
تَمَثَّلُوا حَاتِمًا وَلَوْ أَعْقَلُوا
وَلَكُنْتَ فِي الْجِدِّ غَايَةَ المَثَلِ
أَهْلًا وَسَهْلًا بِمَا بَعَثْتَ بِهِ
إِيهَا أبا قاسمٍ وَبِالرُّسُلِ

تا كۆتایی شیعه كه

(دیوان المتنبي بشرح الواحدی، ۱/۹۰)

(ابو القاسم) یش له بۆنه یه کی دیکه دا، جامیکی پر له هه لوی بۆ ده نیسری، نه ویش له سه ر دیوی ده ره وهی جامه كه به زه عفران نه م دیرانه ی بۆ ده نووسی:

أَقْصِرْ فَلَسْتَ بِزَائِدِي وَدَا
بَلِّغِ المَدَى وَتَجَاوَزْ الحدَا
أرسلتها مملوءةً كرمًا
فَرَدَّدْتُهَا مملوءةً حمداً

جاءتكَ تَطْفِیحٌ وَهِيَ فَارِغَةٌ
مَشْنَى بِهِ وَتَطْنَهَا فَرْدَا

(دیوانه، ۱/۹۱)

بنه ماله ی زهر زاری چه ندين كه سایه تی به ناویانگیان هه بووه، له نیویاندا فه قیه ی شافیعی (أبو محمد إسماعیل كوری سعید كوری إسماعیل الزرزاری) و (أبو یعقوب یوسف كوری سعید الزرزاری) و (أبو حفص عمر كوری محمد كوری سعید كوری إسماعیل الزرزاری) (تاریخ اربل، ۱/ ۲۷۱، ۲۷۵ - ۲۷۶) و چه ندين كه سایه تی دیکه یشی هه بووه، له وانه:

- (إبراهیم كوری علی الزرزاری) كه له سالی (۷۴۱ ك/۱۳۴۰ ز) كۆچی دوایی كردوه (الدرر الكامنه، ۱/ ۵۰).

- (الفقيه المالکی محمد الزرزاری) كه له شه عبانی سالی (۸۰۰ ك/ ۱۳۹۸ ز) كۆچی دوایی كردوه (أنباء الغمر، ۲/ ۳۳).

سه رچاوه میژووییه كانی وه كو: (تاریخ اربل و تاریخ الإسلام للذهبي والوافي بالوفيات والدرر الكامنة والضوء اللامع...) پرن له ناوی كه سایه تییه ناودار و به ناویانگه كانی زهر زاری.

له سه ر ناستی سیاسیش، پیتشه واکانی زهر زاری نیمچه میرنشینیکی بچووی سه ر به میرانی (هه ولیر) یان دروستکرد، بنكه كه ی قه لای خوفتیانی پاریزراو بوو كه وای لیتهات به خوفتیانی زهر زاری، یان (خوفتیانی أبی علی الزرزاری) ناسرا، نه وهش وه كو درانه پالا بۆ میر جمال الدین أبی علی (معجم البلدان، ۲/ ۳۸۰، وفيات الاعیان، ۳/ ۵۰۵، مسالك الابصار، ۳/ ۱۳۰).

شارۆچكه كانی (شنۆ و سیده كان و باله کیان و به رازگرد) و جگه له وانهش له ژیر فه رمانه وایی زهر زاریه کان بوونه (تثقیف التعریف، ص ۵۹)، له میره کانیشیان له كۆتایی سه رده می عه باسی میر (حسام الدین داود الخفقیانی) دیاره، كه له میره كانی خه لیفه (الناصری عه باسی (۵۷۵-۶۲۲ ك/ ۱۱۷۹-۱۲۲۵ ز) بووه (معجم الالقاب، ۴/ ۴۹۳).

خوتیان كه له زمانی كوردیدا سووك بووه و بووه ته هاودیان، دواتر بووه شارۆچكه یه کی ناوه دان، چونكه ((له سه ر لوتكه ی چپایه كه، له ژیره وهی رووباریکی گه وره ی هه میسه ره ژشتوو و بازار و دۆلیکی گه وره هه یه)) (معجم البلدان، ۲/ ۳۸۰)، نه و شارۆچكه یه خانه ی داد و دامه زراوه ی دیکه یشی سه ر به میرنشینی لی بووه، هه ندی له و قازیانه ی كه وا دیار بن، بریتین له: (بهاء الدین عبدالعزیز كوری محمد العمری) ی ناسراو به (قازی خوفتیان)، هه رچی كوره كه شیبه تی (مجد الدین أبو محمد موسی) كه له سالی (۶۶۵ ك/ ۱۲۶۶ ز)، له مه راعه چووه ته لای (أبن الفوطی) میژوونوس،

ئەویش نووسەرلىكى لىزان بۇ، لە حىساب و كاروبارى وىلاياتدا زانا بۇ، شارەزايى تەواى
هەبوو لە رىكخستىنى كاروبارەكان و ناسىنى عومالەكان (معجم اللقب، ۵۴۲/۴).

لە سالى (۷۰۰/۱۳۰۰) زىش خاتون توتاكجى كىچى ھۆلاكو قوتاجخانە و خەلوەتگا -
خانەقاھەكى لە خوفتىان دروستكرد (معجم اللقب، ۲۴۶/۱).

زەرزارى كە دواتر واى لىھات بە زەزرا - زرارى ناسرا، وەكو ھۆزىكى گەورەى خاوەن ھىز و
دەسلات تا سەردەمى عوسمانىيەكان ماىھە، لە ھەموو ئەو مېژوھەيدا پارىزگارى لە
مىرنىشەنەكەشى كىرد كە لە كۆتايىھەكانى سەردەمەكانى ناوھەداست، پانتايىھەكى جوگرافى باشى
ھەبوو، سنورە كارگىپىھەكانى شىنۆ و لاھىجانى دەگرتەو، بەدلىسى لە فەھرەستى
شەرفنامەكەيدا بەشىكى بۆ مىرنىشەنەى زەزرا تەرخانكردو، بەلام لە ناوھۆكەكەيدا نەھاتوو
مېژووھەكى بە درىژى باسبكات، بۆ ئەوھش دەشى پاساوى ئەو بوبى كە زانىارى پىويستى
دەست نەكەوتوبى.

پاشتر لە كۆتايىھەكانى سەدەى پازدەھەمى زايىنى، (بىر بوداق بەبە) دامەزرىنەرى
مىرنىشەنەى بابان ھەرىمى (لاجان - لاھىجان) لە دەست ھۆزى زەزرا بە زەبرى ھىز دەرھىتاو.
(شرفنامە، ص ۴۷۴).

زەركى - زەركەلى - الزرقية - Zargi:

لە ھۆزەكانى دەورەبەرى نامەد و ميافارقىن وحصن كىفای كوردستانى باكورە، لە ماوہى
سەدەى ھەفتەمى كۆچى / پازدەھەمى زايىنى، لە بەھىزترىن ھۆزە كوردىيەكانى ناوچەكە بوو،
شويىنى بنەھەتى ناوچەكانى (ترجىيل و عتاق) ى نزيك شارى (نامەد) بوو، بە پىيى
گىرئانەوھەكى نىمچە ئەفسانەبى، مىراني زەركەلى لە رەچەلەكى (شىخ حسن كورپى سىد عبد
الرحمن) ى نەوہى ئىمام (اسماعيل كورپى جعفر الصادق) ن، كە ئەم پىاوہ بە شىخ (حسن الازرقى)
ناسراو، چونكە پىاوئىكى چاوشىن بوو، يانىش لەبەر ئەوہى جلوبەرگى شىنى پۆشىوہ
(شرفنامە، ص ۴۱۳)، ئەمە لەگەل منداللەكانى لە ولانى شاموہ ھاتوو و تىكەل بە كورد
بوونە. ديارە پىتەھەواو سەزۆك ھۆزە كوردىيەكان و تەنانت شىخ و پىاوہ نايىيەكانى كوردىش،
بە بەردەوامى لەبەر ھۆكار و پالتەرى زانراو، رەچەلەكى خۇيان بردۆتەوہ سەر (ال البىت)،
ديارە (شىخ حسن) ىش دواى ئەوہى بە لەخواترسى و وەرە و زوھد دەرکەوتووہ، بە راستى
سەرکەوتووہ لەوہى بە ناواتى خۆى بگات، ئىتر خەلك لە دەورى كۆبوونەتەوہ و وايان زانىوہ
سەرچاوەى خىر و چاكەبە، كە ئەمە واى لىكردوہ لە قوناعى دواتردا بتوانى خەلكىكى زۆر لە

شويىنكەوتە و پشتگىراني خۆى كۆبكاتەوہ، ئىتر بەمە واى لىھاتووہ مندالل و نەوہكانى شىخ
ھەسەنى زەرقى بنە مىرى دەقەرەكە و دەسلەلانى سىاسى بەھىزبان لەسەر قەلاو شورراكانى
سەر بە نامەد و حصن كىفا بچەسپىنن، ھەر ئەمانە توانىيان چوار خىزانى فەرمانرەوا لە
قەلاكانى دەرزىنى و كوردەكان و ترجىيل و عتاق دا بەزىنن (شرفنامە، ص ۴۱۳-۴۲۷).

نازانرى ئەو ھەكايەتەى لەبارەى بنەچەى زەركەلى چنراوہ ھەتا چەند راستە، بەلام ئەوہ
دەزانرى كە ئەم ھۆزە ھۆزىكى كوردىيى ناسراو بوو، ھەر لە سەدەى ھەشتەمى كۆچى /
چواردەى زايىنى ھىز و دەسلەلەتتىكى گەورەى ھەبوو و چەندىن قەلاو شارۆچكەى لەبەر
دەست دا بوو، ھەوالى جوولانەوہ و چالاكىيە سەربازىيەكانى بە بەردەوامى لە سەرچاوە
فارسى و مىسرىيەكاندا ھاتووہ (انباء الغمر، ۲۸۰/۱، ۲۹۱، كتاب ديار بكرىيە، ص ۳۲،
۴۸، ۵۷، ۹۵) ھەمووشيان بە پىچەوانەى شەرفنامە جەخت لەسەر ئەوہ دەكەنەوہ كە
ئەم ھۆزە ھۆزىكى كوردىيە، بەلكو (بەعقوب بىكى زرقى) ى كە لە (۱۵۷۸ز) لە
پىتەنگى ئەو شاعىرانەى كورد بوو كە شىعريان بە زمانى داىك نووسىوہ، ديوانە
شەرىكىشى بە زمانى كوردى ھەبوو، (شرفنامە، ص ۴۱۵). زرقى ئىستاكە بە
(زەركەلى) دەناسرىن، ئەمەش ديارە دواى ئەوہ واى لىھاتووہ، كە پاشگرى (لى) ى
دراھەپال لە توركى و عوسمانىيى خراوہتە سەر ناوہكەى، ئەووش لەسەر شىپواى ھۆزە
كوردىيەكانى دىكەش وەكو: (ھەيدەرالى، جىرانلى...)، نووسەر و مېژوونووسى ناسراو و
خاوەنى قاموسى (الإعلام) كە (خىر الدىن زەركەلى) ى، ئەویش يەككە لە زەرقىيەكان (لە
بارەى ئەم بابەتەوہ پروانە: وتارىكى: عبد الرحمن الباشا، لە گۆفارى شارەوانى دەھوك،
ژمارە (۳) ۱۹۹۸، لا ۱۰۶ - ۱۰۷).

زموم - الزموم - زموم الأكراد:

ھۆز و تايەفە كوردىيەكانى ھەرىمى فارس ئەوانەى ناوچەكانىيان بەسەر دەرياي فارس
(كەنداو) - باشورى ئىران - ياندا دەروانى، ھەر لە سەردەمى ساسانىيەوہ و بە درىژايى
سەدەكانى يەكەمى دەرکەوتنى ئىسلام، يەك لە رەگەزە گرنگەكانى دانىشتوانى ئەو ناوچانەيان
پىكدەھىنا، ئەمانە بە رۆلى گرنگ ھەلساون لەو رووداوہ سىاسىانەى لە رۆژانى يەكەمى
فتوحاتى ئىسلامى و لە سەردەمى ئومەيش رووبەرووى ناوچەكەيان بووہ (فتوح البلدان، ص
۳۸۱، تاريخ الطبرى، حوادث سنة (۲۳ھ)، ۱۷۸/۴، ۱۸۳، ۱۸۶).

ئەو ھۆز و تايەفانە دابەشبوونە سەر پېنج زوم، يان روم، كە تاكەكەيان (زم)، يان (رم) ھو بە واتاي ((شويتى كوردان و مائەكانيان ديت لە زمانى فارسى)) (نزھە المشتاق، ٤١٨/١، معجم البلدان، ٧١/٣)، تا ئىستاش بە شويتى تايەتتى ھۆزە كۆچەريەكان لە ھوەرگا شاخاويەكانيان دەگوتى (زومە)، ئەمەش واتە: كۆمەلە خېمە و رەشائىك.

زومەكان بریتى بوون لە:

١- زەمى رميجان.. ئەمە بە زەمى (جیلویە)ش دەناسى، سەرۆكى زەمەكانە، لە ھەموو زەمەكانى تر گەورەترە، (جیلویە الكردى)ش كە لە گەورە سەرکردەكانى خەلیفە (أمین)ی عەباسیە (١٩٣-١٩٨ك/٨٠٩-٨١٣ز)، لە سالى (١٩٦ك/٨١١ز) كوزراو (اليقوبى، تأريخ اليقوبى، ٣٠٩/٢).

٢- زەمى لوانجان، ئەمە لە دواى رەميجان دى لەرووى قەوارەو، لە ماوەى سەدەى سێيەمى كۆچى / نۆيەمى زايىنى بە زەمى (احمد بن الليث الكردى) ناسراو.

٣- زەمى ديوان، يان زەمى (حسين كورى صالح).

٤- زەمى مازنجان، يان زەمى شەھريار.

٥- زەمى كاريان، بە زەمى (أحمد كورى حسن) و زەمى (أردشير)يش دەناسىت.

وھو ديارە ھەموو زەمىك بە ناوى سەرۆكەكەى دەناسىت (مسالك الممالك، ص٧١-٧٢، صورة الأرض، ٢٣٦).

(ابن البلخي)ى (سالى ٥٠٠ ك/١٠٦ز) لەژێر ناوئىشانى (ذکر كردان بارس)دا دەلێت: ((سوپای فارس لەو كوردانە پێكدەھات، ئەمانە چەك و پارە و ئەسپ و دابەى زۆريان ھەبوو، بەلام زۆربەيان لە شەرەكانى رۆژانى فەتى ئىسلامى كوزران، ئەوھى ماىھودەش پەرش و بلاو بوون و ئىكجىبابوونەو، كەسيان لى رزگار نەبوو، تەنيا پياويكىيان نەبى، كە ناوى (علك بور) بوو، ئەمە بووە موسلمان و كوردانى فارس - واتە: ھەريمى فارس - لە نەسلى ئەو پياوھن))، (فارسنامە، ص٢٤٠، بە فارسيە)، (ئەو باس لە چەكدارەكان دەكا ئەك ھەموو كورد) لەگەل ئەوھشدا كورد لە ھەريمى فارسدا تا رۆژانى غەزوى مەغولى بۆ سەر ھەريمەكانى رۆژھەلاتى ئىسلامى ھەر مانەو، زۆربەش بوون، بە شىوئەيەك كە نەكراو سەرژمىريان بكرى، يان بژمىردىن، تەنھا لە ديوانى (الصدقات) نەبى (صورة الأرض، ص٢٣٦).

بولدانىيەكان ژمارەى كوردى ئەو زومانەيان وھا داناو: ((بەلام ناوچەكانى كوردان، لەوھ زۆرتەن سەرژمىرى بكري، بەلام ئەوان بە تەواوى ناوچەكانى ولاتى فارسىيان، (...)) زياتر لە پېنجسەد ھزار رەشمال، وھو عەرەبەكان لە زستان و ھاویندا گەرميان و كوستان دەكەن، بە

دواى ھوەرگا، لە ھەر مائىكدا (...). لە نيوان پياويك تا دە پياو دەردەچن - لەلاى (الأصطخري)ش ھزار سوار تا سەد سوار - لە پياوان و بەم شىوئەيە)) (مسالك الممالك، ص٧٢، صورة الأرض، ص٢٣٦، أحسن التقاسيم، ص٣٣٢، ٣٣٩).

بەريوھبردى ھەر لايتكى ئەو زەمانە و پاريزگارى ليكرديان و بەرقەراركردنى ئاسايش تياياندا بە سەرۆكىكى كورد سبيردراو، ئەو بەرپرسە لە ((چاكردى كاروبارەكانى ناوچەكەى و پاراستنى كاروانەكان و ريگاكان و ھەلسان بە كاروبارەكانى سولتان، ئەگەر گەيشتە ناوچەكانى و جيبەجيكردنى فرمانەكانى كە لەوھ وھو مەماليكە...)) (صورة الأرض، ص٢٣٩، معجم البلدان، ٧١/٣).

بولدانىيە موسلمانەكان زياتر لە سى ناوچە (زوم - زومە)يان لە ناوچەكانى ھۆزە كوردىيەكانى فارس ژماردووھ كە بریتين لە:

(الكرمانية، الرامانية، مدين، حي محمد بن بشر، البقيلية، البنداذهميرية، حي محمد بن إسحاق، الصباحية، الإسحاقية، الاذركانية، السهركية، الطمادھنية، الزيادة، الشھرية، البنداقيه، الخسرية، الزنجية، الصفرية، الشھيارية، المھرکية، المبارکية، الاستامھرية، الشاھوية، الفراتية، السلمونية، الصيرية، الازادختية، المطلبية، المالیه، اللاریه، البرادختية، الشاھكانية، الجليلية) (مسالك الممالك، ص٧٢، صورة الأرض، ص٢٤٠، أحسن التقاسيم، ص٣٣٩).

(ابن حوقل) بيستويەتى لە ھەر يەكە لەو ناوچانە ھزار سوار، يان كەمتر و يان زياتر دەردەچیت، لە زستان و ھاویناندا بەرھو گەرميان و كوستانەكان دەچن، تەنيا كەمىيان نەبن، كە لەسەر سنورى (صرد) - واتە: ناوچە ساردەكان - كوستان - زوزان، بەلام ھەرچى خەلكى (جروم) - واتە: گەرميان - ئەوان نە دەجولین و نە لە شوينيك بۆ شوينيكى تر دەگوازنەو، بەلكو بەو ناوچانەى ھەيانە واز دینن، بە ھوى پياو و دابەكانيان توپەي و ھيژىكى و ھايان ھەيە، زەجمەتە سولتان بتوانى شتيكىيان لەگەل بكات، ئەگەر بىھويت... دەشلین: ئەوانيش لە سەد ناوچە زياتر، بەلام سى و چەنديكىيان لى ژماردوون. (صورة الأرض، ص ٢٤٠ - ٢٤١).

- زەنگەنە - الزنگنه Zangana:

لە ھۆزەكانى ھەريمى چياكان - كوردستانى رۆژھەلاتە، لە ماوەى سەردەمى عەباسى بەو ناوھ نەناسرابو، يەكەم ناوھاتنى زەنگەنە بۆ سەدەى ھەفتەمى كۆچى / سيزدەى زايىنى

دەگەریتسەو، ئەوکاتەى دەسەلاتىكى ھۆزەكىي دروستکرد و ولاتى كنگاور و ناوچەكانى دەوروبەرى خستە ژىر دەسەلاتى خۆى، ئەو رۆژە ھەزار پىا و لە خزمەتى مىرى ئەو ھۆزە دابوون، كە ناوى (جمال الدين بالان) بوو، بە نازايەتى و زىرەكى وەسفاكران (مسالك الإبحار، ۳/ ۱۲۶).

گىرپانەوھەيك ھەيە، دەلىت: ھەر سى ھۆزى (سىيامەنسورى و جەنكى و زەنگەنە) لە سى (برا) پانەو ھەراوھەيان گرتو، لە زىدى خۆيان كە لورستان، يان ولاتى گۆران و ئەردەلانە دەچوونە (شرفنامە، ص ۵۵۱) ھەندى كۆمەلى زەنگەنە ھاتوونەتە نىو سنوورەكانى عوسمانى و لە ھەندى گوندى سەر بە ويلايەتى كەركوك جىگىر بوونە.

دەكرى بشگوترى: پەيوەندىيەك ھەيە لە نىوان زەنگەنە و شازنجان كە ئەمەى دووم يەكىكەو لە گەرەترىن ھۆزەكانى ھەرىمى چىكان و شارەزور.

- زوھەيرى - الزھيرىة:

ھۆزىكى نىمچە بزە، راكان زياتر لەسەر ئەوھين كە ئەمە تىرەيەكە لە تىرەكانى جاوانى گەرە، ناوچەكانى نىشتەجىبوونى دەكەونە ولاتى زاب و نەعمانىيەى باشوورى رۆژھەلاتى بەغدا و بەشى رۆژھەلاتى رووبارى دىچلە كە ھەر لە سەردەمى ئىسلامىيەو ھەلكى ئەو ناوچانە تىكەلەيتىك بوونە لە كورد و عەرەب.

وھكو دياريشە، ناوى ئەو ھۆزە، كە (زوھەيرى)يە، درانەپالە بۆ كەسايەتییەك بە ناوى (زوھەيرى)، لەوھەيە بە (بنو زوھير) ناسراون، وھكو ئەمە لە شىعرەكانى شاعىر (حىص بىص) بە ديار دەكەويت (پروانە: ديوانى ناويرا، ۱/ ۲۷۹).

ئەو ھەوالانەى لەبەر دەستمانە سەبارەت بە زوھەيرى ھەمووى تايبەتە بە مىر (فخر الدين ابو حرب (ابو المظفر - ابو المھند) ھندى كورى ابى فياض الزھيرى الكردى)، ئەمە لە مېرە گەرەكانى عىراق بوو لە سەردەمى خەلىفە مەقتفى عەباسى (۵۳۰-۵۵۵/ك ۱۱۳۶-۱۱۶۰ز)، لە رووداوەكانى سالى (۵۴۹/ك ۱۱۵۴ز) يىش باسى ھەيە، بەلام چالاكىيە سىياسىيەكانىمان لەلادا روون نىيە، (ابو الغناتم نجم الدين محمد كورى على المھرثى) شاعىر (۵۰۱-۵۹۲-۱۱۰۷/ك ۱۱۹۶ز) بە قەسىدەيەكى ھەقىدە بەيتى پىاي ھەلداو، كە ئەدەبىدۆستان ئەم قەسىدەيان بە تەرتىن و ناسكتىن قەسىدە ژماردو، لە يەك كاتدا پىياھەلدار و پىياھەلدارویشى گەرە كردو، ناوبانگەكەى سنوورى عىراقى بەزاندو، جى سەرسامى و زىرى ئەھلى ئەدەب و شىعردۆستان بوو، بۆيە دلپان گىرۆدەى بوو و نووسەرو مېژوونوسان نامازەيان پىكردو، (ابى عبداللە اللارجانى) گىرپاويەتییەو دەلى:

((مرؤقتك له سەمەر قەند - له ولاتى ئەودىوى زى - پىي گوتم: ئەمەش ئەوكاتەى باسى خۆشى تەبىعەتى خەلكى عىراق و ناسكى دەربىنەكانىيان كرا: بۆ خەلكى عىراق ئەوئەندەيان بەسە، يەكىكى وەھايان تىبا بى گوتى:

تنبهيا يا عذبات الرند

كم ذا الكرى؟ هب نسيم نجد

ئىتر لەبەر ناسكى و خۆشى وشەكانى چەند جارىك ئەو دىرەى دووبارە كردەو، مەبەستىشى دىرى يەكەمى ھۆنراوئەكەى (ابن المعلم)ە.

ئەم ھۆنراوئەيە كارىگەرەيەكى زۆرى لە دەروونى عىمادى كاتى ئەسفەھانىي كە لە (۵۹۷/ك ۱۲۰۰ز) كۆچى دوايى كردو بە جىھىشتو، چونكە كەسىك بوو زۆرى ھەز لە شىعرى باش كردو، بۆيە وھكو نامازەى بۆ كرا، زۆر بەو ھۆنراوئەيە كارىگەر بوو، بەم شىوئەيە راي خۆى لە بارەبەوئەى دەربىو: ((وشەيەك لە ناسكى شەنە باى بەيانى ئەفسونانى، لەگەل چىننىكى جوانى تەستورى، ھات و بە فرىاي كەوت و ھىرشى ھىنا، تا واى لىھات گۆرانىيەكەكان گۆرانىيان بۆ گوت، (گۆرانى دۆستان) يىش ئارەزووئەكانىيان لەو دۆزىيەو، بە تايبەت لە پىشەكەيە پەسند و عاشقاىەتییەكەى، لە شىرىنى و بەرزى و خۆشىيەكەى، كە ئەوھش لە پىياھەلدارانى مېر (ھندى كوردى) بوو...)) (خرىدة القصر و جريدة العصر، القسم العراقي، ۱/ ۴۳۸ - ۳۷۲/ك ۳۹، ۲) ئەم دىرانەى لى گوازتۆتەو:

تنبهيا يا عذبات الرند

كم ذا الكرى هب نسيم نجد؟

مر على الروض وجاء

سحرا يسحب بردى أرح وبرد

حتى إذا عانقت منه فحاه

عاد سموماً، والغرام يعدي

واعجبا متى! أستشفي الصبا

وما تزيد النار غير وقد

أعلل القلب بيان ((رامت))

وما ينب غصن عن قد

إن نك الغيث الحمى، وذن

أَنْ يُنِيرَ فِي عِرَاصِهَا وَيُسَدِّي
سَقْتَهُ عَيْنِي، وَرَمَتْهُ
أَضْلَعِي بَوَائِلِ وَبَارِقِ وَرَعْدِ
طَرْفِ يَحْفُ الْمُزْنَ وَهُوَ وَاكْفُ
كَأَنَّمَا جَفْنَاهُ كَفَا هِنْدِي

(خریدة القصر، القسم العراقي، ٤٣٩/١-٤٤١، معجم الالقباب، ٢٢٦/٣-٢٢٧).

شاعیر (حیص بیص) له ژمارهیهک هۆنراوهیدا پێیدا ههڵداوه. (پروانه دیوانهکە: ٣٦٠/١-
٣٦١، ٢٧٩/٢-٢٨٢، ٢٩٩، ١٦٢/٣، ٣٧٢-٣٧٤) له یه کێکیاندا ده‌لیت:

أجا وسلمى ام بلاد الزاب
وابو المهندس ام غضنفر غاب؟
رفع المنار بنو زهير في العلى
بالفارس المتغطف الوهاب

(دیوان حیص بیص، ٢٧٩/٢)

- زومانی - الزومانیة:

هۆزێکی دیکه‌ی نیمچه نادیاره، هه‌رچه‌نده‌ میرنشینیشی هه‌بووه، ناوچه‌کانی تێدا
نیشته‌جێبوونی ده‌کونه‌ هه‌رێمی ئه‌رمینیا - له‌ به‌ری باشوری ده‌ریاچه‌ی وان (بحیره‌ اخلاط).
(معجم البلدان، ٣/١٥٩).

- زیباری - الزیبارية:

له‌ هۆزه‌ کوردیه‌کانی عه‌قره‌ و شوشن که‌ تا ئێستاش له‌ شوینانه‌ن، به‌ ناوی شوینه‌که‌یان
(زیبار) هه‌ ناسراون، (زیبار) ییش په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ ناوی زێی زابی گه‌وره‌ که‌ به‌ واتای که‌ناری
زێ دیت. زیبار و ولاتی زیباری له‌ کتێبه‌که‌ی (صبح‌ الأعشى: ٤/٣٧٨)دا، به‌ هه‌له‌ بۆ ولاتی
(دینار و دیناریه‌) گۆراوه‌.

له‌ ماوه‌ی سه‌رده‌می مه‌غۆلی ئیلخانی، دوو میری زیباری ده‌سه‌لاتی ئه‌و هۆزه‌یان له‌ نیوان
خۆیان دابه‌شکردبوو، یه‌ کێکیان (ابراهیم کوری میر محمد الزابی) و ئه‌وی تریان (میر شهاب
کوری بدر الدین برش) بوو، ژماره‌ی پیاوه‌کانیشیان نزیکه‌ی پینسه‌د پیاوی چه‌کدار بوو.

هه‌ر له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسیه‌وه‌ زیباریه‌کان خاوه‌نی هه‌یز و ده‌سه‌لات بوونه‌،
ئه‌مه‌ش به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌رۆکه‌که‌یان (ابراهیم کوری محمد) په‌یوه‌ندی باشی له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌
عه‌باسیه‌کانه‌وه‌ هه‌بووه‌، خه‌لافه‌تیش دانی به‌ هه‌موو ئه‌و ناوچه‌نه‌دا ناوه‌ بۆی که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی
دابوو. له‌ دوا‌ی مردنیشی کورێکی بچووکی هاته‌ جێی و خۆی له‌ په‌نای (مبارز کاک المازنجانی
الحمیدی) نا، ((بۆ ئه‌وه‌ی بۆی بیه‌تته‌ پشت)) (مسالك الإبصار، ٣/١٣٢-١٣٣).

هه‌ر له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می مه‌غۆلیش، ده‌سه‌لاتی زیباریه‌کان رووی له‌ زیاد بوون و
گه‌وره‌بوون ده‌کرد، ئه‌مه‌شیان له‌ سه‌ر حسیبی مازنجانیه‌کان بوو که‌ ئه‌مانه‌ی دووهم تیره‌یه‌کی
هۆزی گه‌وره‌ی هه‌میدی بوون، دوا‌ی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کانی میر (مبارز الدین کاک المازنجانی الحمیدی)
نه‌یاننوانی پارێزگاری له‌ میراته‌که‌ی باپیریان بکه‌ن، ئیتر ده‌سه‌لات له‌ عه‌قره‌و شوش و زیبار
که‌وته‌ ده‌ست زیباریه‌کان، و بوونه‌ خاوه‌نی ژماره‌یه‌ک قه‌لا، له‌وانه‌: قلاده‌، شوش، عمران‌ی،
بازیان، ئه‌مه‌ش به‌ر له‌وه‌ی، که‌ ئه‌و ناوچه‌یه‌ به‌ ته‌واوه‌تی بکه‌وێته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی میرانی
عه‌مادیه‌. (شرفنامه، ص ٢٥٧).

- ساکی:

له‌ هۆزه‌ کوردیه‌کانی لورستانی بچووکه‌، به‌لام به‌ بنه‌چه‌ به‌ لور ناژمێردین، چونکه‌
شوینی نیشته‌جێبوونی له‌ دۆلی (کولی ویلايه‌تی (مانرود) نه‌بووه‌. (کزیده‌، ص ٥٥٠،
شرفنامه، ص ١٤١).

له‌ سالی (١٤٠٥/٢ک) ١٤٠٥ ز) ییش سوپایه‌کی ته‌یموری به‌ رێنمایی ته‌یمور له‌نگ هه‌رشێ هه‌ینایه‌
سه‌ر ئه‌و هۆزه‌ی ساکی و مال و مولکه‌کانیان به‌ تالان بردن. (یزدی، ظفرنامه، ٢/٢٧٨،
میرخواند، روضه‌ الصفا، ٦/٣٩٦، التاريخ الغياثي، ص ١٩٦).

- سرات - السراة:

هۆزێکی نادیا‌ری دیکه‌یه‌، مه‌سه‌ودی ئاماژه‌ی بۆ کردووه‌. (مروج الذهب، ٢/١٢٤)، به‌لام
وا پێده‌چێت مه‌سه‌ودی به‌ هه‌له‌چووبی و شته‌کانی لێ تێکه‌لبووبی، چونکه‌ (سرات) یان
(سرات)ی خه‌وارچی به‌ هۆزێکی کوردی ژماردووه‌، ئه‌مه‌ش له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ له‌ ناوچه‌
کوردیه‌کاندا، به‌ تایبه‌تی له‌ شاره‌زوور و ئازده‌ریجان و ناوچه‌کانی ده‌وره‌یه‌ری ده‌ریاچه‌ی ورمی
- که‌ ئیستا به‌ ده‌ریاچه‌ی سرات ده‌ناسرێت - بلا‌بوونه‌وه‌، (دیسیم کوری ابراهیمی شادلوپه‌ی)

میری نازہ ریجنجانش (۳۱۵-۳۴۶/ک/۹۱۷-۹۵۷ز)، له خوارجھه كان بسو. (مسكويه، تجارب الأمم، ۲/۳۲).

- سورجی - السرنجیة (؟):

له باره ی سورنجیه وه له كوردستان هیج شتیك نازانریت، میژوونوسه میسریهه كان له ریگه ی رۆله كۆچكردوهه كانی ئه وه هۆزه به ره و لا تسی مهملوكی، ئه وه هۆزه نادیاره یان ناشكرا كرده وه، ئیتر مه قریزی ئه وه هۆزه ی له ریزی هۆزه كوردیهه كان ژماردوه. (الخطط المقریزیة، ۳/۴۰۵، السلوك، ۱/۴).. (فیروز آبادی) ش ده لیت: ((سرنج: وه كو عه پنه د هۆزیکێ كوردان)). (القاموس المحیط، ۱/۳۰۰).

زانایانی ئه وه هۆزه له زانستی فهرموده دا پسپۆرییان وه رگروه و تاییدا ده ركه وتوون، له وانه: - (المحدث ابی منصور محمد كوری احمد كوری مه دی السرنجی) قوتابی ژماره یه ك زانا بووه، یه كه له مامۆستاكانی (حافظ السلفی) یه، له (نصیبین) دا شتی لیوه رگروه. (سیر أعلام النبلا، ۱۵/۲۸۳) ئه مه باركیشی به هه مان شیوه زانا بووه له فهرموده دا. (القاموس المحیط، ۱/۳۰۰).

- (المحدث علي كوری عبدالرحمن یان علي كوری عبدالله كوری عبدالرحمن السرنجی) له شیخه كانی (ابن حجر العسقلانی) بووه، صحیح مسلم و سنن ابی داودی له قوتابخانه و خانه كانی فهرموده ی میسری و له وانه ش قوتابخانه ی بیرسی گوتۆته وه، (ابن حجر) له باره یه وه ی ده لیت: ((له كۆن و نوێه شتم لی وه رگروه))، ئه مه له سالی (۸۱۳/ك/۴۱۰ز) كۆچی دوایی كرده وه. (انباء الغمر، ۲/۷۴۳، السخاوی، الجواهر و الدرر، ۱/۲۰۸، الضوء اللامع، ۵/۲۳۸-۲۳۹).

به دووریش نازانریت هۆزی سورجی هۆزی (سوورچی) بن، ئه مه ش به به لگه ی لیکنزیکی وشه یی نیوان هه ر دووکیان.

- سلیقانی - السلیمانیه Slevanaiy:

سلیمانی (سلیقانی) هۆزیکێ گه ره بوو پینکهاتبوو له چه نددین تیره و لقی، هه ر له سه رده می جه لانیرییه وه له شاری (میافارقین) و ده وره ی و هه روه ها له شارۆچکه كانی قولب و باگمان ده سترۆیشتوو بوون، هاویه یمانی هۆزی زه رقی بوون، هه والیان له سه رچاوه میژوویهه كاندا پینکه وه دیت. (انباء الغمر، ۱/۳۳۱، ۳۴۷، كتاب دیار بکریه، ص ۳۲، ۵۷، ۹۵) هه ندی له

تیره كانی بریتی بوون له: بانوكی، هویدی، دلخیران، بوجیلان، زیلان، بسیان، زکزیان، برازی (شه ر فنامه، ص ۴۴۳).

سلیقانه یی له قه لاکانی خۆیدا ده سه لاتیکی گه وه ی دروستکرد، به یه كه له قه واره خۆجیبیه به هیزه كانی دیار به كر ده ژمێردرا.

له میره كانی سلیقانه یی چه ندانیکیان ده ناسرین، له وانه:

- غرز الدین، یان عزیز الدین كوری بهاء الدین (سه ده ی ۸/ك/ ۱۴ز) (انباء الغمر، ۱/۲۸۰، ۲۹۱)

- ئیبراهیم بێکی سلیمانی (سه ده ی ۹/ك/ ۱۵م) (كتاب دیار بکریه، ص ۲۲۹)

- رکن الدین السلیمانی.. كه ئه مه له گه ل "عزیزالدین السلیمانی" له میرانی نزیکێ (ملك الظاهر عیسی الأرتقی) ی خاوه نی مار دین بوو (۷۷۸-۸۰۹/ك/ ۱۳۷۶-۱۴۰۶ز) (ابن عربشاه، عجائب المقدور، ص، ۷۰-۷۴).

به دلێسی له باره ی هۆزی سلیقانه یی ده لیت: ((له ویژدانی چه سپینه رانی ئالاکانی دادگری و ئینساف و له بیروکه كانی نووسه رانی بیدعه ی خراپ و نابه جی ون نابی که ره چه له کی بنه ماله ی میرانی سلیقانه یی به رزه بیتته وه بو "مروان الحمار" دوایین پاشاكانی ئه مه ویهه كان))، له باره ی بنه چه ی ناوی سلیقانه یی ش زیاتر له وه درێژه ده دات و ده لیت: ((ده شیت ئه وانه له پشتی (سلیمانی كوری عبد الملك كوری مروان) ی خه لیفه كانی مه روانی بن...)) (شرفنامه، ص ۴۴۱-۴۴۳).

وه كو ده زانریت، پر ووپاگه نده كردنی چوونه وه سه ر قوره ی ش به گشتی و نالولبه ییت به تایبته تی و دروستکردنی داره ژییانی نه سه ب و گۆزینی هه وال و گێرانه وه كان و چینی حیاکیه ت و چیرۆکه كان بو چه سپاندنی ئه وه پر ووپاگه ندانه، له مه سه له باوه كانی نیوان میر و سه رۆك هۆز و به گه كان هه روه ها شیخه كان و پیساوه نایینییه كانی كورد بووه، ئه م دیارده یه له كوردستاندا له دوا ی رووخانی به غدا ی پایته خت و ناوه ندی جیهانی ئیسلامی و خه لافه ی عه باسی له سالی (۶۵۶/ك/ ۱۲۵۸ز) ئه وه نده زۆر ته شه نه ی كرده وه، به شیوه یه كه سه رسامی دروستده كات، بۆیه را له سه ر ره چه له کی میرانی سلیقانه یی هه ر وایه، به لام هه ریه كه له (ابن حجر العسقلانی) و (أبی بكر الطهرانی) چه نددین جار جه ختیان له سه ر ئه وه كرده ته وه، كه: سلیقانه یی هۆزیکێ كوردیه یه و هیج په یوه ندیهه کی به به نی ئومه ییه وه نییه.

لهو ناو دارانهی دهرتینه پاڤ (سلیقانهیی) ژمارهیهك ناو دار ههن، لهوانه: فهقیهه شافعی کوپر (احمد کوپری رمضان کوپری عبد الله السلیمانی)ی ناسراو به (الشهاب الحلبی)ی دانیشتوری قاهرهیه، له سالی (۸۰۸/ک/۴۰۵ز) له شارۆچکهی سلیمانی - سیلوان - سهنتهری شارستانی هۆزهکه - له دایک بووه و له دهوروبهری سالی (۸۸۰/ک/۴۷۵ز) کۆچی دواى کردووه (الضوء اللامع، ۳۰۲/۱-۳۰۳).

- سنجان - السنجان - السنجانیه:

هۆزیکى تهواو نهناسراوه، له ههچ سهراچهیهکی میژوویی باسی نههاتوووه، (شیخ صفی الدین) که له (۷۳۵/ک/۳۳۴ز) کۆچی دوايي کردووه که باپیره گهورهی شا (ئیسماعیلی سهفهوی) (۱۴۸۷-۱۵۲۴ز) و دامهزینهری دهولهتی سهفهویه، لهو هۆزهی (سنجان)ی کورده، ناوی تهواوی (صفی الدین اسحق کوپری شیخ امین الدین جبرائیل کوپری الصالح کوپری قطب الدین أبو بکر کوپری صلاح الدین رشید کوپری محمد الحافظ لکلالم الله کوپری عواض (عوض) کوپری بیروز الکردی السنجانیه). (أبن بزاز اردبیلی، صفوة الصفا، ص ۷۰).

به دووریش دهزانری پهیوهندی له نیوان هۆزی (سنجان) و هۆزی (سنجابی - سنجاوی -) نیستا دانیشتوو له گوند و شارۆچکهکانی سهرا به شاری (اسلام ئاباد - پارێزگای کرمانشاه - کرمانشان) ههبی، چونکه (سنجابی) ناویکی دروستکراوه بۆ ئهوه هۆزه که میژووی دروستبوونی له سهردهمی قاجاری دوورتر ناکهوتیهوه (محمد کیوان بورمکری، ایل سنجابی، ص ۶، ایرج افشار سیستانی، ایلها و جادرنشینان، ص ۲۶۱-۲۶۲) جگه لهوهش (سنجابی) ههرا له بنجدا هۆزیکى سهرا بهخۆ نهبووه، بهلکو به هۆی کۆبوونهوهی کۆمهلیک هۆزی وهکو لهک و لوپ و زهنگه نه و گۆران و جاف دروستبوو (کورد و کوردستان، ۱/ ۳۸۸، ایلها، جادرنشینان، ص ۲۶۳).

- سندي - السنديه:

وهکو دهزانین ههوالی سندي به دريژایی سهردهمهکانی یهکه می ئیسلامی ونه، بۆیه تهگهرا (سندي) ههشبووی، پیگهیهکی سیاسی ئهوتوی نهبووه، بهلام به هاتنه پیشی سهدهی حهفتهمی کۆچی / سینهی زاینی، (سندي) وهکو یهک له هۆزه کوردیه گهورهکان دهردهکهویت، به پیتی گهواهی (العمری) مولکی فراوان بووه و گهلیک قهلائی ههبووه، ئهوه

دهلیت: سنديهکان له ههموو هۆزه کوردیهکان به ژماره زۆترن، له ههمووانیش مهدهدیان زۆتره، ژمارهی پیاوهکانی گهیشتهته نزیکهی سی ههزار شهراکهرا (مسالك الأبصار، ۳/ ۱۳۴، صبح الأعشى، ۴/ ۳۷۸)، دیاره کهس پیش ئهه نهکهوتوو له ناماژهدان به سندي.

سندي دهسهلاتی خۆی بهسهرا ناچه شاخاوییهکانی نیوان باشوری جهزیرهی بۆتان و رۆژههلاتی روبراری دیچه، واته: ئهوه ناچهیهی ئهمرۆ به قهزای زاخۆ دهناسریت، سهپاند، حکومهت و کارگێهریهتی شارۆچکه و قهلاکانی سهرا به زاخۆش له سهردهمی دهسهلاتی تورکمانهکانی قهرهقۆینلو و ئاق قۆینلو هی سنديهکان بوون، ئهوهش دواى ئهوهی مههرانییهکان لهو ناچههنا نهما بوون و ونبوون، تا وای لیتهات، ئهوه ناچهیه به ویلیهتهی سنديیان ناوی دهرکرد (شرفنامه، ص ۲۵۷).

دیاره مهغۆلهکان زبانی مادی و گیانی گهورهیان له هۆزه کوردیهکان داو ولاتهکانی ههکاری و جهزیره کهوتنه بهر چهندی شالاری بهدوایه کداهاتوو مهغۆلهکان، ههنديکیان له سالی (۶۵۷/ک/ ۲۵۹ز) له ژیر فهراماندهی هۆلاکو بوون، له سالی (۶۷۵/ک/ ۲۶۸ز) یش سوپایهکی مهغۆلی که له ده ههزار سهرا باز پیکهاتبوو بۆ شهرا کوردان هیرشیان هینایه سهرا ئهوه کوردانهی خۆیان له چیاکانی ههکاری قایم کردبوو (جامع التواریخ، ص ۷۱۹، ۸۱۲). بهلام له گهلا سهختی بارهکه و بهردهوامبوونی شالارهکانی مهغۆلانی، هیشتا ژمارهیهکه قهلائی کوردی ناچهی زاخۆ ههرا له ژیر فهرامانهوايي میره کوردهکاندا مانهوه، که ههندي لهو میرانه سهرا به هۆزی سندي بوون.

یهکی له میرانی ناواری سندي ئهوانهی ناویان مابیتهوه، بریتیه له (میر توکل الکردی)ی خاوهنی شارۆچکهی (شرانش)ی نزیك زاخۆ (له سالی ۸۱۷/ک/ ۱۴۱۴ز) که ئهه به سهرا کایهتی کۆمهلیک پیاوی سندي له گهلا ژمارهیهک میره کوردی تر، هیرشیان هینایه سهرا کورده ئیزیدییهکانی لالش و قهبری (شیخ عدی کوپری مسافر الهکاری)یان ههلهتهکاند و ئهوه گومهزهیان رووخاند که له سهرا قهبرهکهی دروستکراوو (السلوک ۴/ ۲۹۳-۲۹۴).

(ادی السیرینی)ی میژوونوسی سرانیس ناماژه بۆ ئهوه دهکات که: سهرا به سنديهکان هاتنه ناو (باسرینا)و تالانیان کرد و (الوجه عزیز)یان تیدا کوشت (تاریخ طور عابدين، ص ۱۰۴). ئیتر زاخۆ و قهلاکانی سهرا به زاخۆ تا دهرکهوتنی عوسمانیهکان به دهستی سنديهکانهوه مانهوه، دواى ئهوه (میر حسن کوپری میر سیف الدین) - که ئهه به کیک بوو له میرانی

عه مادیه - قه لای دهۆکی له داسنییه کان و قه لای زاخۆی له سندییه کان داگیر کردو مولکه کانی ههردوو هۆزی خسته سهر میرنشینی عه مادیه (شرفنامه، ص ۲۶۱)، به لام ئهو بنه ماله سندییه فه مانپه وایه ی زاخۆ تا رۆژگاری به دلیسی، جوړیک دهسه لاتیان هه مابوو (شرفنامه، ص ۲۵۸-۲۶۱).

له ناودارنی سنديش له کوټاییه کانی سهرده می ناوه راست، بریتین له:

- قازی و شرۆقه کهر (شهاب الدین احمد کوری یوسف السندي الصلفی) ی که له (۸۹۵ک، ۱۴۹۰ز) کوچی دوایی کردوو، که شرۆقه و لیدوانی له سه ره چهن دین کتیب داوه. (کشف الظنون، ۱/ ۳۱۷، ۲/ ۱۳۱، ۱۵۵، ۵۰۷)، (کحاله، معجم المؤلفین، ۱/ ۳۲۸).

- (الفقيه الشافعي ابو بكر كوري اسماعيل كوري يوسف السندي الحصفی) ی ناودار به (الترابی)، که ئه مه له عه مادیه له سالی (۹۲۰ک/ ۱۵۱۴ز) کوچی دوایی کردو نووسه ری کتیبی (شرح القصارى فى التعريف) ه. (هدیه العارفین، ۱/ ۲۳۸).

- سۆرانى - السهرانية - السهرية:

لهو هۆزانه یه که له ماوه ی سهرده می مه غۆلی چالاکانه دهر که وتن و هاوسیی زه زاراییه کان بوون، زیدیان بریتی بوو له ناوچه کانی نیوان شه قلاوه و رواندوز، به دهشتی هریر و دهر به ندى گه لی عه لی به گیش که به دهر به ندى گه و ره دهناسریت.

سروشتی شاخاوی ولاتی سۆرانییان کاری کردبووه سهر شیوازی ژیانیان و یارمه تی پیاوانی ئهو هۆزه ی دا، له وه ی که وا ناوچه که و ئهو ریگه بازرگانیه ی به ویدا تیده په ری بجه نه ژیر دهسه لاتی خو یان، له وه ش زیاتر دههاتنه سهر ری کاروانه بازرگانیه کان و هه ندى جار تالانیا ن ده کردن، بۆیه به پیتی گوته ی (العمری) به ریگری ناویان دهر کرد، (شمس الدین محمد کوری ساعد الأنصاري) یش له باره ی ئه وانه وه نووسیه تی، ده لیت: ((ئه گهر بیت و یه که له کوردان گه ریترابیتته وه سهر جنۆکان، ئه و بینگومان ئه وانه)) (مسالك الإبصار، ۳/ ۱۲۹).

له ناوه راستی سه ده ی هه فته می کوچی / سیزده ی زاینیدا، سۆرانى وه کو هۆزه کوردیه کانی تر، رو به رووی باریکی ئالۆز و زه جمهت بووه وه، ئه ویش شالاو و هیرشه کاولکارییه کانی مه غۆل بوو بۆ سهر ناوچه که ی، ئیتر مولکه کانی له لایهن سه ربازه مه غۆله کان دوو چاری تالان هاتن، بۆیه ژماره ده که گروپ و کو مه له ی ئهو هۆزه، به ناچاری ناوچه کانی خو یان جیه یشت و روویان کرده میسر و ولاتی شام، له وى سه ره تا چوونه ناو سوپای ئه بیوبی و پاشتریش چوونه

ناو سوپای مه ملوکی، له وه سیه تی (مقدم الأکراد) ی سه ره به ده ولته تی مه ملوکیدا هاتوه: ((... ولا نسهر طرف سه ری إلا لینام قریر العین...)) (التعريف بالمصطلح الشريف، ص ۱۴۹).
دوای تیکچوون و نه مانى رۆلی هۆزی زه زاری و که مبه و نه وه ی ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی، دهسه لات و فه مانپه وایه ی له ناوچه کانی شه قلاوه و رواندوز که وته بهر دهستی میرانى سۆرانى که ئه مه له سه ده ی هه شته می کوچی / پا زده ی زاینیدا بوو، به مه قه لای خه فتیان (رواندوز) ی پایته ختی پیشوری میرنشینی زه زاری، بووه پایته ختی میرنشینی سۆرانى، له وه ش به دوا ئهو میرنشینه نوییه، له رووداوه کانی هه ولیردا هه مان ئهو رۆله ی بیینی که پیشتر میرنشینی زه زاری لهو قه لایه ده بیینی.

- سیوه یلی - السولیه - السیویلیه:

سیوه یلی هۆزیکى گه و ره ی کوچه و ی ولاتی شاره زووره و هه ره له سهرده می بووه یه ییه کانه وه ناسراوه، له گه ل هۆزانی دیکه ی ناوچه که زستانان له شاره زوور ده بوون و به هاتنی وه زری به هاریش ده چووه له وه رگا شاخاوییه کانی (الرساله الثانيه، ص ۱۰).

(ابن فضل الله العمری) ناوچه کانی ئهو هۆزه ی له ماوه ی سه ده ی (۷ک/ ۱۳ز) به ((شویئیکى نیوان شاره زوور و شنۆی نازه ریججان ده ستنیشان کردوه))، ئه و کاته دوو تیره ی هه بووه: تیره که له لایهن میر کورک (?): کوری عزالدین محمود سه رۆکایه تی ده کراو تیره ی دووه میشى له لایهن میر داودى کورى به دران سه رۆکایه تی ده کرا.

هه رچی ژماره ی پیاوانی ئهو هۆزه (سیوه یلی) یه، به نزیکه ی دوو هه زار پیاو دانراوه که هه موویان به نازایه تی و جوامیریه وه وه سفکراون (مسالك الإبصار، ۳/ ۱۲۶).

ئىستا که سیوه یل ناحیه یه که له شاره زوور، بینگومان په یوه ندى هه یه به هۆزی سیوه یلی، هه و ره ها گوندى (سه وله) ش له ناوچه ی قه ره داغدا هه یه، دوور نییه ئهو گونده ش په یوه ندى به سیوه یلییه وه هه بی، به لام ناشی په یوه ندى له نیوان سیوه یلی و هۆزه کانی شول هه بی، چونکه (العمری) جیاوازی له نیوانیاندا کردوه (مسالك الابصار، ۳/ ۱۲۵).

- سینى - السینی:

ئهو له هۆزه کوردیه نادیاره کانه که زوو چوونه ته میسر، (نویری) ده لیت: ((هۆزیکى کوردان به سینى دهناسرین)) (نهاية الأرب، ۹/ ۱۲۳)، ئهو میرانه ی که سه ره به و هۆزه بن و ناسراوبن، بریتین

له: حسام الدين أمير مری (? خاوهنی قه‌لای شه‌عبانییه، (که‌لا شابانیا - قه‌زای زاخو) (صبح الأعشى، ۷/ ۳۱۰)، رای زیاتریش له‌سه‌ر شه‌ویه، که‌ئمه له‌قیکی سندی بوویت.

- شازنجان - الشاذنجان - شازنجان Shazingan:

هۆزیکێ گه‌وره و ناوداری ولاتی هه‌لوان (خانه‌قین _ سه‌ربیل زهاو) و شاره‌زور، هه‌ر له سه‌رده‌می پێش ده‌رکه‌وتنی بووه‌یه‌یه‌یه‌کانه‌وه، ده‌سه‌لاتی هه‌بووه به‌سه‌ر به‌شیکی ریگی بازرگانی نیوده‌وه‌له‌تی به‌غداد - خوراسان، له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ به‌ ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی شه‌ودا درێژده‌بووه‌وه، له‌ نزیك عه‌قه‌به‌ی هه‌لوان (مروج الذهب، ۲/ ۱۲۴، التنبيه والإشراف، ص ۹۴، أخبار الراضي بالله، ص ۸۸). هه‌ندێ جارێش شه‌وه‌ هۆزه هه‌لده‌ستا به‌ ریگرتن له‌و کاروانه بازرگانیانه‌ی به‌ ناوچه‌کانیدا تیده‌په‌رین و تالانیان ده‌کردن، شه‌وه‌تا له‌ سالی (۳۲۹ك/ ۹۴۱ز) ریگه‌یان له‌ کاروانیکێ گه‌وره‌دا گرت که‌ جۆره‌ها که‌ل و په‌ل و شتومه‌کی له‌خۆدا هه‌لده‌گرت و به‌ره‌و خوراسانی ده‌برد که‌ شه‌و کاروانه تالانکراوه، هی میر (به‌جکه‌می تورکی) و هاوڕێکانی بوو (اخبار الراضي، ص ۱۹۲).

حکومه‌تی بووه‌یه‌یه‌ش له‌ به‌غدا ملکه‌چی شه‌و واقیعه‌ بوو، بۆیه کارگێڕه‌تی هه‌لوان و پارێزگاریکردنی به‌ میری شازنجانی (أبن أبي الشوك الكردی) سپارد (تجارب الأمم، ۲/ ۱۵۵). شه‌و میره‌ کورده‌ش سه‌رکه‌وت له‌وه‌ی شه‌و پۆسته‌ی خۆی بۆ دروستکردن و دانانی بناغه‌ی میرنشینیکی خۆجێیی بچوک به‌کاربێنی که‌ له‌ قۆناغی دواتردا زوو به‌ زوو بووه‌ یه‌ک له‌ میرنشینه‌ کوردییه‌ گه‌وره‌کان و رۆلێکی به‌رچاوی بینی له‌ رووداوه‌کانی کوردستانی کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می بووه‌یه‌ی و سه‌ره‌تاکانی سه‌رده‌می سه‌لجوقی (له‌ باره‌ی میرنشینی شازنجانی، بروه‌نه: الکرد فی الدینور وشهرزور، ص ۱۹۵-۲۵۱).

له‌ ده‌وره‌یه‌ری سالی (۵۱۱ك/ ۱۱۱۷ز) میرنشینی شازنجانی ده‌رووخیت، به‌وه‌ ئیتر شازنجانی هه‌والیشی نامیئت، بۆیه له‌ رووداوه‌کانی کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی و سه‌ره‌تای هاتنی مه‌غولییه‌کان، هیچ هه‌والیکێ شه‌وه‌ نابیستین.

- شارۆنی - الشارونیه:

هۆزیکێ نادیاره، پیده‌چیت شه‌وه‌ ناوه‌ی به‌ هه‌له‌ نووسراویت، به‌ ته‌نیا یه‌ک ناماژه له‌ باره‌یه‌وه‌ی هه‌یه (ابن الجاور، تاریخ المستبصر، ص ۱۷).

- شاهنجان - الشاهنجان - الشوهجان:

له‌ هۆزه‌کانی ولاتی ماهی کوفه و ماهی به‌سرا، واته: دینه‌وه‌رو نه‌هاوه‌ندی سه‌ر به‌ هه‌ریمی چیاکانی کوردستانی رۆژه‌لاته، زۆری له‌ باره‌وه نازانریت، مه‌سه‌ودی چاوی به‌ پیاوانی شه‌م هۆزه (الشوهجان-الشاهنجان) که‌وتوه، پێیان گوتوه: ئیمه له‌ نه‌وه‌ی (ره‌بیه‌ی کوری نزاری کوری مه‌عد)ین (? (مروج الذهب، ۲/ ۱۲۴).

به‌لام راسته‌ر شه‌ویه، ناوی دروستی شه‌م هۆزه (شاهنجان) بیته، وه‌کو میژوونوسی هه‌ولێری (ابن المستوفی) و میژوونوسی تریش وه‌هایان تۆمارکردوه (تاریخ اربل، ۱/ ۲۶۳، الخطط المقریزه، ۳/ ۴۰۵، السلوك، ۱/ ۴).

له‌ ناودارانی شاهنجان پیاوچاک و وه‌لی سه‌رده‌می خۆی (وردانشاه الشاهنجان)یه، شه‌مه له‌ سه‌ده‌ی (۶ك/ ۱۲ز) ژیاوه، له‌ گه‌وره‌ پیاوچاکان و خاوه‌ن که‌راماته‌کان بووه، شتی گرنگی لێ ده‌گێڕنه‌وه، له‌ هه‌ولێر ژیاوه و له‌ هه‌ولێریش کۆچی دوایی کردوه، له‌ گوندی (صوامع)ی نزیك شه‌و شاره‌ نیژراوه، ئیتر گۆره‌که‌ی بووه‌ته‌ جی مه‌به‌ستی خه‌لکان (تاریخ اربل، ۱/ ۲۶۳).

- شه‌مردلی - الشمردلیه - شیردلی (? - شیرانی (?):

له‌ هۆزه‌ نادیاره‌کانی ولاتی شاره‌زور، نه (ابن الأثیر) و نه شه‌وانه‌ش که‌ (الکامل)ی کتیبی ناوبراویان نووسیوه‌ته‌وه، ناوه‌که‌یان به‌ دروستی و ته‌واوی نه‌نووسیوه، محمد کوری خرزاد (خورزاد- نه‌وه‌ی خۆر) یه‌ک له‌ پێشه‌واکانی خه‌واربچه سه‌فریه‌کان بووه، له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه (المعتمد)ی عه‌باسی (۲۵۶-۲۷۹ك/ ۸۷۰-۸۹۲ز)، شه‌و پیاوه له‌ (شه‌مردلیه)کان بووه (الکامل، ۶/ ۳۶). ده‌شیت په‌یوه‌ندی دروستبکری له‌ نیوان شمردلی و شارۆچکه‌ی شه‌میرانی شاره‌زور.

- شه‌نبه‌کی - الشنبکیه - شنبکی:

هۆزیکێ نادیاره، ناگری بگه‌ینه شه‌و راستیه‌ی شوینی نیشته‌جینوونیان ده‌ستنیشان بکه‌ین، شه‌وه‌والانه‌یش که‌ له‌ باره‌یه‌وه‌ی هه‌نه هه‌موویان تاییه‌تن به‌ پیاوه‌کانی شه‌وه‌، به‌ تاییه‌ت شه‌وانه‌ی که‌ سۆفی و زاھید بوونه. دیسانه‌وه ناگری شه‌وه‌ش به‌ پێتین و بلتین: شه‌مه هه‌ر شه‌وه‌یه، که‌ له‌ ده‌ستنوسی (مسالك الأبصار)دا به (التستکیه) ناوی هاتوه.

کتیبه‌کانی ژیانامه‌ی زاھید و سۆفیه‌کان و کتیبه‌کانی ته‌به‌قات ناماژیه‌یان بۆ شه‌نبه‌کی کرده‌وه، شه‌مه‌ش له‌ کاتی تۆمارکردنی ژیانامه‌ی سۆفی و پیاوچاکی ناسراوه (أبی محمد

الشنبکی)ی خاوهنی تاج العارفين ابا الوفاء الحلوانی) و شیخ عدی کوری مسافر الهکاری)ی شیخی نیزیديانی که له (١٦٦٢/ك٥٥٧)ن) کۆچی دوایی کردوه.

(أبو محمد الشنبکی) له سه ره تاي ته مه نی خۆیدا له وانه بوو که له یاسا ده رچوو بوو و خه ریکی ریگری بوو، دوای شهوه تۆبه ی کرد و وازی له دنیا هیئا، چوو له گوندیتک به ناوی (حدادیه) له زهوییه کانی باشوری عیراق خۆی نیشته جیکرد و لیبراو ئیجتیهادی کرد، تا بووه یه که له گه وه سه فیه کان و له سه ره ده می خۆیدا سه ره نجم بووه سه ره کۆی سه فیه کان، ئیتر خۆی یه کلا کردوه بو نامۆزگاری کردنی خه لکی به ره وه نه مجمانی کاری باش، له باره ی ده ستگرتن به زوهد و له خواترسی گوه ی زۆری ده درتته پال (تاریخ اربل، ١/١١٤، ٢/١٦٧، الطبقات الکبری، ١/١٣٣، قلائد الجواهر، ص٧٩، الکواکب الدریه فی تراجم الساده الصوفیه، ١/١٨٢). له باره ی ژبانی شه نه که بیه وه شتی زۆر نازانریت، چونکه سه رچاوه کان هه ره جه ختیان له سه ره زوهد و له خواترسی و پیشینی و کرده وه سه ره کانی کردۆته وه، چووه ته میسر و له وی له قاهیره نیشته جی بووه، هه ره له ویش مردووه. له پاشه خۆی له سالی (١٥٢٧/ك٩٣٣)، (سیدی احمد کوری الحاج محمد الشنبکی) که ته مه ده شیت وه چه ی بیئت، یان یه که له ده ره وشه کانی بیئت، مزگه وتیتک و خانه قایه کی له سه ره گۆره که ی دروست کرد که ده که ویتته (ازبکیه)ی (حاره الشنبکی) و به (زاییه الشنبکی) ده ناسریت (علی مبارک باشا، الخطط التوفیقیه، ٦/٩١).

له سه فیه کانی تریش که ده درتته پال شه نه که کی، هه ره که له (ناصر الدین محمد کوری الشنبکی) له نه وه ی شه نه که بیه له قاهیره، زۆر جار ده چووه بازاری کتیب و له وی چاری به (الصفدی)ی میژوو نووسی که له (٧٦٤/ك١٣٦٣)ن) کۆچی دوایی کردوه (ده که وت (اعیان العصر، ٤/١٦٧٧، الدرر الكامنه، ٣/٢٧٧).

هه ره ها (موفق الدین ابو الحسن علی کوری محمد کوری عبدالرحمن الشنبکی)، ته مه له خانه قاکه ی خۆی له گوندی (حدادیه) دانیشت، را له سه ره شه وه به که له نه وه ی (شه نه که) یه له سالی (١٢٨٩/ك٦٨٨)ن) مردووه هه ره له خانه قاکه ی خۆی نیژراوه (معجم الالقب، ٥/٦٣٨).

- شه هرلی - الشهريه:

له هۆزه کانی ناوچه ی جه زیره و دیاربه که ره، سه رچاوه مه ملوکیه کان ناویان هیئاوه و جیا به له (السه ریه - السهرانیه - سۆزانی)، له حوسنی ئاران و ده وره به ریدا میرنشینیکی بچووکی هه بووه.

(شه هرلی) یه کی که له هۆزه کانی هاویه ندی هۆزه کی بوختی، ده شی هه ره (شه هرلی) بیئت که دواتر پاشگری (لی) بو ناوه که ی زیاد کرابی که له سه ره ده می عوسمانیدا شه و پاشگره بو ناو زیاد ده کرا (شرفنامه، ص٢٧٣)، سه رچاوه میسر یه کانیش ژبانه می ژماره یه که میری شه هرلی یان نووسیوه، له وانه:

- (الأمیر شجاع الدین خضر کوری عیسی الشهري)ی خاوهنی (حصن ناران) و براکه ی که ناوی (عبد الله الشهري)یه، هه ره دوو کیان له و میره کوردانه ن، که ده سه لاتداری مه ملوکی دانیا ن پیداناون و په یوه ندییا ن له که لدا به ستوون (تشقیف التعریف، ص٧٩، صبح الأعشی، ٧/٣١٠ - ٣١١).

- (میر صرام الدین ابراهیم کوری شه ری الكردي)ی جیگری شاری دورک، به نازییه تی و بوژییه وه وه سفکراوه، له سالی (٧٩٠/ك١٣٨٨)ن) دا له شه ری (سیواس) دا کوژراوه (ابن تغری بردی، المنهل الصافي، ١/١٨٣).

- (میر شرف الدین موسی کوری محمد کوری شه ری الكردي)ی جیگری شاری سیس له ناسیای بچووک، ته مه له یه که کاتدا نووسه ره و فه قیه نکی شافیعی بوو، (ابن تغری بردی) زیاد له وه ده لیت: ((مندالانی شه هرلی ناسراون، کۆمه له یه کیان تا ئیستا له ژبان و له سه ره (ناران)ن، هه ندیک دیکه شبان له سه ره ده می ئیستامان، والی ناوچه کانی سه ره به ولاتی هه له بن)) (النجوم الزاهره، ١١/١٩٥).

- شاسواری - الشوساري - الشاسواري:

ته وه ی ده درتته پال ته مانه، (ابراهیم الكردي)یه که له ناو دارانی سه ده ی نۆیه می کۆچی/پازده یه می زاینینی (الضوء اللامع، ٧/١١).

- شیرۆیی - شیروى - شیروینی - شیرویان:

هۆزیک کی گه وه ی ویلایه تی (صاصون - جزو - عزوبه)، له هه واله کانی کوردستانی باکوردا هه ره له سه ره تا کانی سه ده ی نۆیه می کۆچی/پازده یه می زاینینی دا ناوی هاتوو، (میر حسن شیرۆیی) له هارچاخانی (میر شمس الدین الثاني الروزکی)ی میری به دلپس بووه (شرفنامه، ص ٣٧٣ - ٣٧٤، ٦٢٧ - ٦٢٨).

به دلپسی ناوی شه و هۆزی به دوو شیوه چه سپاندوو، شه وانیش: (شیرۆیی و شیرۆیان)ن، له یه که له ده ستنووسه کانی شه ره فنامه ش به (شرۆین) ناوی هاتوو (شرفنامه، ص٣٦٣، ٤٠٨)،

هۆزێکی دیکهش دههۆزینهوه به ناوی (شیروا)، لهوانهیه ئه مه تیرهیهك له تیرهکانی هۆزی (شیروان)ی ویلایهتی (صاصون) و لقیك له لقهکانی بوختی (بوتانی) بێ که له دهووربهری (تهزه)ی سه ره به جزیرهی بۆتان نیشتهجیبوه (شرفنامه، ص ۲۷۴).

دیسانهوه (شیروان) ناوی خانهوادهیهکی فه رمانه وهای دیرینی نیوان دهیهها خانهواده و بنه مائه ی فه رمانه وهای کوردیهیه، پایته خته که ی بریت ی بووه له قه لای (کفر)ی باکوری شاری (سه عرهت)، مۆلکه کانیشی بریت ی بوونه له قه لای شیروان، شبستان، کرنی، ناویل (شرفنامه، ص ۴۰۵ - ۴۱۲)، ههروهها (شیروا) له قه لاکانی (دیاربه کر) بووه (الاعلاق الخطیره، ۲/۳، ۲۴۸).

(شهروه _ شهروین)یش ناویکی ره سنی کوردیهیه، له میژووی کوردیدا ناسراوه، له بنجدا ناوی که سیکه، له میژووی ناوه راستدا چه ندین که سایه تی کوردی لهیه که جیامان هیه بهو ناوه، لهوانه: (شیرۆی کورپی مه م) له میرنشینی دۆسته کی - مه روانی، (شیرۆی) باوکی میر به دره دینی هه کاری، (شیرۆینی گه لائی) که ئه مه له میره کانی هه ولیره، له کاتی هاتنی داگیره کری مه غۆلی بۆ ئه و شاره. زیاد له مانه: (شیرۆی) باوکی میر (سیف الدین ابراهیم الکردی الجاکی) که له (۱۶۷۳/ک/۱۲۷۴ز) کۆچی دوا یی کردوه، (شیرۆینی) میری موحه مه دیهه کان و هی دیکهش (تاریخ الفارقی، ص ۷۵ - ۷۷، معجم البلدان، ۱/۳۲۸، سنا البرق الشامي، ص ۲۷۷، تاریخ الملك الظاهر، ص ۳۳۳، ذیل مرآة الزمان، ۳/ ۸۹-۹۰، مسالك الألبار، ۳/۱۳۴).

ههروهها (شیروان) ناوی ناوچه یه که ئه ویش (شیروان مه زن)ه، سه ره به قه زای (میرگه سور)ه. میژوونووسی که نیسه تو ما المرجی (توماس مرکه)ی خاوه نی کتیبی (الرؤساء)ی ژیاو له سه ده ی (۳/ک/۹ز)، له گوندیک له دایکبووه، پێی ده لێن: (نه خشون)، له هه ریمی بیت شارونایا (شیروان)ی سه ره به هه ریمی حدیاب (هه ولیر) (کتاب الرؤساء، مقدمه العرب الأب البیر أبونا، ص ۳).

ئه وهی تابه تیش بیت به ره چه له کی میرانی شیروان، ئه وانیه خاوه نی قه لای (کفر) و ده وروبه رینه، به دلیسی له خاوه ن هه واک و گێره وه ده کان ده گێریتته وه و ده لێت: ((باوک و باپیرانیان له سه ره تای سه رده می خۆیان لای ئه یوییه کان وه زیر بوونه، کاتیکیش قه ده ر وای کرد، ره شمائی ده سه لاتی ئه و چینه به سه ره مه مله که ته کانی میسر و شام بپێچریتته وه، له سالی (۱۶۶۲/ک/۲۶۳ز)، ئه م بنه مائه به ناویانگه به ریکه وتن له گه ل یه ک له نه وه کانیان که ئه ویش

باپیری پاشاکانی حصن کیفا بوو، به ره وه ئه و ولاتانه هاتن، له گێرانه وه یه کی دیکه دا: ئه مانه به ره چه له ک ده چه وه سه ره پاشا شیروان)) (شرفنامه، ص ۴۰۵، وینظر ص ۳۱۵).

له میژووی ئه یوییدا نه مانبینیوه، وه زیریک بوویته سه رۆکی وه زیرانی پاشاکانی ئه یوی ناوی شیروان بووی، ته نها میر (شروه - شروین المهراي)ی ناسراو به (سبع جانين) هیه که ئه مه له میره کانی (الملك الاشرف كورپی الملك العادل) بووه. (أبن نظيف الحموي، التاريخ المنصوري، ص ۹۰، ۱۶۱)، به لām پێده چیت ئه و وه زیره ی له گێرانه وه که دا مه به ست بیت که گوايه له نبو هۆزی شیرواندا ناسراو بووه، ئه وه (نجم الدين محمود)ی - ناسراو به (جمال الدين) بێ له سه رچاوه فارسیه کان - که کورپی (تاج الدين علی کورپی شروین الشیروانی الکردی)ی ناسراو به (وه زیری به غداد)ه که ئه مه له سالی (۷۳۶/ک/۱۳۳۵ز)، له حکومه تی مه غۆله ئیلخانیه کادا، داوای لیکرا وه زاره تیک پیک بێنی، ئه مه ش وه کو ده لێن: دوا ی ئه وه ی عه لی پادشای فه رمانه وه ای دیاربه کر له به غدادا ده سه لاتی گرت ه ده ست و (موسا خان کورپی عه لی کورپی بایدۆی) وه چه ی هولا کۆی وه کو خانی به غدا چه سپاند، وه زاره تیشی به (نجم الدين محمود الشیروانی) سپارد (خواندمیر، حبيب السير، ۳/۱/۲۲۵، دستور الوزراء، ص ۳۳۲-۳۳۳، عبدالرزاق سمرقندي، مطلع سعدين، ۱/۱۳۰).

عه لی پادشا و موسا خان هه ره دوکیان له گه رمه ی مملانی تونده کانی نیوان جه مه سه ره کانی هێزی مملانی که ره بۆ ده ستگرتن به سه ره ته ختی مه غۆلی له سالانی نیوان (۷۳۷-۷۳۸/ک/۱۳۳۶-۱۳۳۷ز) کوزران، (نه جمه دین)ی وه زیریش دوا ی کوزرانی موسا خان له کۆتاییه کانی سالی (۷۳۷/ک/۱۳۳۷ز) له گه ل (حسام الدين حسن الغوري) له به غدا هه لاتن و له مانگی سه فه ری سالی (۱۳۳۸/ک/۱۳۳۷ز) گه شتته میسر، له وێ (الملك الناصر محمد) پێشوازی لیکردن، پله ی (امیر طبخانه)ی دایه نه جمه دینی وه زیر و ناوچه یه کی زۆر و فراوانی بۆ بریه وه، له سه ره تای سالی (۷۴۲/ک/۱۳۴۱ز)یش (الملك المنصور كورپی الملك الناصر) داوای له نه جمه دین کرد، پۆستی وه زاره تی ولاتی میسر بگریته ئه ستۆ، ئه ویش داوا که ی به جیه تیناو له و پۆسته یدا مایه وه، تا له مانگی ره جه بی سالی (۷۴۳/ک/۱۳۴۲ز) لا برا، دواتر له مانگی (ذي الحجه)ی هه مان سالدا ئه و پۆسته ی وه زاره تی بۆ گه رتینرایه وه و ئه مجاره دیان تا مانگی ربیع الآخره ی سالی (۷۴۵/ک/۱۳۴۴ز) مایه وه، دوا ی ئه وه وازی هیناو پاشتر چووه غه ززه له وێ له سالی (۷۴۸/ک/۱۳۴۷ز) کوزرا، له قاهیره دا ((رحبه وزیر بغداد))ی شه قامی (ملوخیا) ده دریتته پال ئه م (البدایة والنهاية، ۱۴/۱۷۷، الخطط المقریبه، ۳/۹۴، الدرر الكامنة، ۴/۲۰۲-۲۰۳).

وا درده که ویت که دواي کوزرانی نه جهه دین منداله کانی گهراونه ته وه کوردستان، بۆ زانینیش به پیتی گوته ی هندی له سهراوه درهنگه کانی فارسی، (تاج الدین علی شیروانی) باوکی (نه جهه دینی وهزیر) له هندی له ویلایه ته کانی عه ره بستان فه رمانه ووا بووه که لیته دا مه به ست ویلایه ته کانی دیار به کر و دیار ره بیعه یه (دستور الوزراء، ص ۳۳۲، مطلع سعیدین، ۱۳۰/۱)، ته و تا (الخوافی) که له (۸۴۹/ک/۱۴۴۵) کۆچی دوايي کردووه ناوی ده نیت: میر مه حمود کورپی میر علی شیروانی دیار به کری (مجله فصیحی، ۴/۴۸)

- صوحه تی و عه ده وی - الصحبیه و العدهویه:

کوردی ئیزیدیه کان به درێژایی میژووی ناوه راست به چه ندین ناوی له یه کجیا ناویان هاتووه، له وانه: (الداسنیه، التیراهیه، العدهویه، الصحبیه)، (مه قریزی) له درێژه ی گوته کانی له سه ر شالوی میره کورده کان بۆ سه ر گۆر و مه زاری شیخ عوده ی کورپی موسافیری هه کاری له لالش، له سالی (۸۱۷/ک/۱۴۱۴) ز، ده لیت: شوینکه وته و موریده کانی شیخ عوده ی له ماوه ی ته و سه رده مه دا (واته: سه ده ی ۹/ک/۱۵) ز، له نیوان کوردان به سوحه تی ده ناسران (السلوک، ۴/۲۹۳ - ۲۹۴)، که بیگومان ته م ناوه له (صوحه ت) ی به واتای هاوڕیبه تییه وه دارێژراوه، واته (صوحه تی، یان هاوڕیبه تی شیخ عوده ی)، به لام به ر له وه له سه ده ی (۷/ک/۱۳) ز، به (عه ده وی) ده ناسران (مؤلف مجهول، کتاب الحوادث، ص ۳۱۵، الکتبی، فوات الوفيات، ۱/۳۳۵).

- عه شانی - العیشانیه:

له هۆزه کانی شاره زوور و هه ری می چیاکانه، گومانی زۆرمان هه یه که ته م ناوه هه له ی تیاکرا بیته و به هه له نووسرا بیته.

(نه قشه به ندی) به لقیکی (به رزیکان) ی ده زانیته (الکرد فی الدینور، ص ۱۲۸)، ده کری بلین: ناوچه شاخاوییه کانی نیوان شاره زوور و هه ری می چیاکان و هه ری می تازه ریجان، ناوچه ی نیشته جیبوونی ته و هۆزه بووه، هه ردو برا (ونسداد و غانم) ی کورانی (أحمد العیشانی) له ده ور به ری سالی (۳۰۰/ک/۹۱۳) ز ده سه لاتی خۆیان به سه ر پارچه یه کی فراوانی هه ری می چیاکاندا گرت و نزیکه ی نیو سه ده له ده ستیان مایه وه (الکامل، ۷/۱۰۱) له وه به ولاوه، هه یچ زانیا ریبه کی دی له باره ی عه شانییه وه نییه.

- غه ری - الغری (?):

هۆزیکی نادیا ره و ناوه که یشی سهیره! له گه ل ناوی هۆزه کور دییه کانی دی ناگوخی، (نویری) تاکه که سه ناماژه ی بۆ کر دبیته، له باره یانه وه ده لیت: (تیره یه کن له کورد)) (نهایه الأرب، ۹/۱۳۰).

- فزولی - شامی - الفضلویه - الشامیه:

فزولی، یان فزلی یه کیکه له و گروپه کور دییانه ی له ولاتی شام نیشته جی بوون، ده درینه پال (فتح الدین فضلویه)، (قاضی غفاری) به بی ده ستنیشان کردنی کاتی رو داوه که، ده گێرته وه ده لیت: کاتیک ناکۆکی له نیوان (علی کورپی فتح الدین فضلویه) و سولتانه کانی شام دروست بوو، _ که بی ده چیت مه به ست لیته سولتان سه لاهه ددین ته یوی بیته _، شامیه کان به شه و هه لیان کوتایه سه ر شوینکه وتوانی عه لی و کۆمه لیکان لی کوشتن، بۆیه ئیبراهیمی کورپی عه لی له گه ل شوینکه وتوانی رایان کردو هاتنه ده ور به ری میافارقین (تاریخ جهان آرا، ص ۱۶۹) له ویدا به کورده شامیه کان ناسران (معجم البلدان، ۵/۲۳۶).

له کاتیک دواتریش - سالی ۵۰۰/ک/۱۱۰۶ ز - به پیتی خه ملاندنی ته و سه رچاوه فارس یانه ی که به وه ناسراون: ورد نینه له ده ستنیشان کردنی میژووه کان که به مه شه ته و میژووه ی ئیره ش که ده ستنیشانی ده کن، زۆر ورد نییه، نزیکه ی سه ده خیزانی کوردی _ له چاپیکی شه ره فنا مه دا ته مانه چوار سه ده خیزانی کورد بوونه _ چیا ی سماقی ولاتی شامیان جیه یشتووه و به ره و لورستان چوونه، پتیشه نگیان (أبو الحسن الفضلوی) بووه که ته مه له نه وه کانی (فتح الدین الفضلوی) بووه (تاریخ کزیده، ص ۵۳۹، تارین نکارستان، ص ۲۰۵).

دیا ره تیبینی ته ره ش ده کریته که (حمد الله المستوفی) و ته وانه شی له وه وه شت ده گوازه وه زۆر گرنگی به ده ستنیشان کردنی میژووی رو داوه کان نادهن، ره چاوی زنجیره ی زه مه نیش ناکه ن که کامه رو داو پیش کامیانه، بۆیه گێرانه وه کانیا ن زۆریه جا ره کان به یه کدا چووه و کاتیا ن تییدا زۆر دیا ر و دروست نییه، بۆ نمونه: (حمد لله المستوفی) ده لیت: (ابا طاهر الفضلوی) ی نه وه ی (ابا الحسن الفضلوی) و دامه زیننه ری میرنشینی فه زله وی له لورستانی گه وره، له دوا ی سالی (۵۵۰/ک/۱۱۵۵) ز به ماوه یه ک - واته: له ده ور به ری سالی ۵۵۵/ک/۱۱۶۰ ز مردووه _ (تاریخ کزیده، ص ۵۴۰) به لام (قاضی غفاری) ده لیت: (عه لی) ی بایره ی (ابا طاهر) له سالی (۵۸۴/ک/۱۱۸۷) ز به ده ستی (شۆل) کوزرا وه (جهان آرا، ص ۱۷۰)، که چی له راستیدا (ابا طاهر) له سالی (۶۰۲/ک/۱۲۰۵) ز مردووه (المجامع المختصر، ۹/۱۸۵-۱۸۶).

(ابن الفوطي) ييش ژياننامهى (أبى طاهر)ى نووسيوه ته وه، كردوويه تيبه (ابن على كورى الكوركللى اللرى)، ههروهه له گهڤ (حمد الله المستوفى) ش كۆك نيبه له سهه بنه چهى ميرانى لورستانى گه وه، شه وه رته ده كاته وه بنه چه يان بجه تته وه سهه كورده له شام هاتووه كان بۆ لورستان، به لكو شه وان نه وهى (مير عز الدوله هزار اسب كورى بنكيز كورى عياض اللرى الكردى) ين كه له (٤٦٣ك/١٠٧٠ز) كۆچى دوايى كردووه، ((ملك الجبال))، له كۆتايى ژياننامهى (هزار اسب) ييش ده لئيت: ((شه ويش - واته: ولاتى لور - له ده ستى كوره كانيه تى)) له ژياننامهى مير (بهلولان كورى هزار اسب) ييش شه وه زياد ده كات و ده لئيت: ((ئىستاكه شه ولاتانه له چوار چينه وى گرنگيپيدانه كانى شه وان)) (معجم الألقاب، ٣٦٢/١، ٤٩٠/٢ - ٥٠، ٣٣/٣).

فهيلى:

كورده فهيليبه كان به شىكى گه وهى گه لى كورد بيكد يين، هه ره له كۆنه وه له ناوچه كانى پشتكو و بيشتكو نيشته جى بوونه، ولاته كه يان له كاتى ئىستايدا ناوچه به كى فراوانى ههردوو بهرى سنورى عيراقى - ئيرانى داگير ده كات، (ايرج افشار) ده لئيت: فهيلى هه ره له گهڤ سهه تاي سهه ده مى سهه وهى بووه ته ناوى لورستانى بچووك (ايلهها، جادر نشينان، ص ٣٤٧)، به لام فهيلى وه كو ناوى هۆزىك به لانيكه م سهه ده يه ك كۆنتره له سهه وهى، ده شى يه كه م ناماژه وى ميژوويى بۆ كورده فهيليبه كان به ناوى ئىستايدان بۆ سالى (٨٠٥ك/٤٠٢ز) بگه رپه تته وه، هه ره كه ئىستا له مهنده لى و ده وروبه ره كهى ده ژيان، كاتيك چه ند تپيكي سوپاي ته يمورى به دزبول (ديزفول) دا تپه رين، چوونه نيو ((ناوچه كانى ساكى وفه يلى)) و سهه ربازه كانيان مال و مولكى شه و ناوچه يان تالان كرد (اليزدى، ظفرنامه، ٢٧٨/٢، التاريخ الغياثي، ص ١٩٥).

- قهحتانى - القحطانية - قاتانى:

هۆزىكى كوردى ناديارى هه ريمى نازه ريبجانه، له باره يه وهى ته نيا يه ك گيرانه وه هه يه، شه ويش هاسيى هۆزى هه زبانيه، به وه وه سفكراون، كه: ((جوړيكن له كوردان))، سهه رۆكى قهحتانيانيش (الفضل كورى احمد الكردى) له فه رمانده كانى (جستان كورى شرمزن الديللى) بووه، له رووداوه كانى سالى (٣٤٩ك/٩٦٠ز) ناوى هاتووه (تجارب الأمم، ١٧٩/٢)، ئىستاكه كاتانى - قاتانى له هۆزه كورديه ئيزيديه كانه.

- گهردى - كرتاوى - القرتاوية Gardi؟:

له هۆزه كانى ولاتى هه وليرى سهه ده مى مه غوليبه، شوينى نيشته جيبوونى له ولاتى به ست (به ستوڤه) وه دريژده بيتته وه، تا ده ربه ندى قرابلى (قربولى - ده ربه ندى گۆمه سپيان) (؟) و شوينانى تريش، پاريزگارى كردنى ده ربه ندى و بازرگان و گه شتيارانى تپه ريو به م ناوچه نه خرابووه شه ستوى شه هۆزه، دياره ليكچوونىكى وشه ييش له نيوان كرتاوى و گهردى هه يه كه هه ر دوو كيان له هۆزه كانى هه وليرن. (مسالك الابصار، ١٢٦/٣ - ١٢٧).

- قهه كچلو - قهه كچلو:

شه مانه له گهڤ هۆزى (ناق كچلو) له سهه ده مى هه ر دوو ده لته تى توركمان (قهه قوينلو) و (ناق قوينلو) له ده وروبه رى ماردىن ده ژيان (كتاب ديار بكريه، ص ٢٣٤)، تا ئىستا ش شه هۆزه ماوه و پاريزگارى له ناوه كۆنه كهى ده كات (قهه كچ)، له نزيك شارۆچكهى (سيفرك) ده ژين (مارك سايكس، القبائل الكوردية في الامبراطورية العثمانية، ص ٧١).

- قوره يشى - القريشية:

شه وه هۆزه كورديه كه به قوره يشى ناسراون، شه وه له بهر درانه پاليانه بۆ ناوچهى نيشته جيبوونى بنجى خويان له دۆلى قوره يشى نزيك شارۆچكهى (ته نزه) هه ريمى جه زيره، ده نا هيج په يوه نيديه كى نيبه به قوره يشى، شه كورده قوره يشيانه رووبه روى مه غول بوونه ته وه و تا سالى (٦٢٨ك/٢٣١ز)، شه رپان له گهڤ كردوون و بيتشيان لى گرتوون (الكامل، ٣٨٥/٩)، دياره هه ره له هه مان شه و ناوچه يه دا گونديك هه يه به ناوى قوره يشى و به سيوه كانى ناوبانگى ده ر كردووه (معجم البلدان، ٣٣٧/٤).

تا سهه ده مى عوسمانى، قوره يشى مان و پاريزگاريمان له ناوه كهى خويان كرد، يه كيك بوون له وه هۆزانهى سهه به ميرنشيني بوختى بوون، قه لآى (كبور) ييش له ژير ده سه لاتى شه وان و هۆزى كارسيدا بووه (شرفنامه، ص ٢٧٣ - ٢٧٤).

- كوهى - القوهية (؟):

له هۆزه كانى هه ريمى چيكانه، له وان هه تيره يه كه له تيره كانى جورقان (گۆزان) بى، ته نيا يه ك جار باسى كراوه. شه گه رچى شتىكى له شيوه ميرنشينيكى بچووكيشى هه بووه، شاره كانى

(قرماسین - کرمانشاه و خولنجان و قه‌لای آرنه) تا سالی (٤٣٠/ک/١٠٣٨ ز)، واته: تا شه و کاته‌ی که حسام الدوله فارس کوری محمد کوری عنازی شازنجانی دهستی به سه‌رداگرت و کردیه به‌شیتکی میرنشینه‌کی خوی، له ژنیر دهسه‌لاتی شه‌ودا بوون. (الکامل، ١٧/٨-١٨).

- قه‌میوری - القیمیریه:

هه‌ر له سه‌رده‌می شه‌یوییه‌وه شه‌وه‌زه هه‌زتیکی گه‌وره و ناسراو بووه، به ناوی قه‌لاکه‌ی نووسراوه (قه‌میور)، شه‌مه باره‌گای میره‌کانی بووه و پایته‌ختی میرنشینه بو‌ماوه‌بییه‌که‌یان بووه. له ماوه‌ی گوژانه‌وه‌ی دهسه‌لات له شه‌یوییه‌که‌وه بو مه‌مالیکه‌کان، واته: له رووداوه‌کانی ولاتی شام، رۆژتیکه‌ی به‌رچاو و کاریگه‌ریان بینی، به دل‌سۆزی و لێپراوی به‌رگریان له شه‌یوییه‌کان کرد، له شه‌ره‌ی شه‌یوییه‌کان له‌گه‌ژ مه‌مالیکه‌ تورکه‌کان ده‌یانکرد، هه‌روه‌ها له رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی شالۆی مه‌غۆله‌کانیش بو‌سه‌ر ولاتی شام، به‌رگریه‌کی باشیان کرد، دیارترین میرانی قه‌میوری بریتین له:

- میر ناصر الدین حسین کوری عزیز کوری ابی الفوارس کوری موسک القیمی (٦٠٠-٦٦٥/ک/١٢٠٣-١٢٦٧ ز) دروستکهری مه‌دره‌سه‌ی قه‌میهری. (البداية والنه‌ایة، ١٣/٢٥٠، مرآة الزمان، ١/٧٦٠ - ٧٦٢).

- میر سیف الدین أبو الحسن یوسف کوری ابی الفوارس کوری موسک القیمی، به میری گه‌وره (الأمیر الکبیر) و گه‌وره‌ترین میرانی قه‌میهری (أكبر الأمراء القیمییه) وه‌سفکراوه، نه‌خۆشخانه‌ی سالحه‌ی سه‌ر چیا (قاسیون) له (دیمه‌شق) له وه‌قفی شه‌وه (البداية والنه‌ایة، ١٣/١٩٥).

- ضیاء الدین یوسف القیمی، شه‌مه له سالی (٦٤٨/ک/١٢٥٠ ز) له شالۆی شه‌یوی بو‌سه‌ر میسر کوژرا.

- شهاب الدین القیمی و هی دیکه‌ش له ناودارانێ شه‌وه میرنشینه‌ن (تأریخ أبو الفداء، ٢/٢٩١، النجوم الزاهرة، ٧/٦-٧).

به‌لام له کوردستاندا، میرانی قه‌میهری میرنشینه‌کی بچووکیان له قه‌لای قه‌میهر دروستکرد.

میرنشینی قهیمه‌ری

قه‌لای قهیمه‌ر:

قه‌لای قهیمه‌ر و هۆزی قهیمه‌ری دانیشستوری ئه‌و قه‌لایه، تا رۆژگاری ئه‌یوییه‌کان نه‌ناسراو بوون، هه‌رچه‌نده له سه‌رده‌مه‌کانی دواتردا ناوبانگییه‌کی باشیان به‌ده‌سته‌یه‌نا. یه‌که‌م ده‌قی میژوویی که ناوی بردبن، کتیبه‌که‌ی (یاقوتی هه‌مه‌وی) یه‌که‌ ئه‌ویش له راستیدا زانیارییه‌کانی له‌باره‌ی ئه‌مانه‌وه ورد نییه، ئه‌وه‌تا به شیوه‌یه‌که پیناسه‌ی کردوون، ئه‌وه شتیکی گشتییه، نه‌که تاییه‌تی، ناتوانی بۆمان بپه‌ته‌ریگه‌خۆشکه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین شوینه‌که‌ی ده‌ستنیشان بکه‌ین، بزاین ده‌که‌وئته‌ کوئی نیوان شار و شارۆچکه و قه‌لایکانی دیاربه‌کر، ئه‌و نووسویه‌تی: ((قه‌لایه‌که له یه‌که له چی‌ا‌کانی نیوان موسل و ئه‌خ‌لات، ژماره‌یه‌که میری موسل و ئه‌خ‌لات ده‌درینه پال ئه‌و قه‌لایه که ئه‌وانیش کوردن)). (معجم البلدان، ۴/۲۴۴)، کاتیکیش له کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می ئه‌یوییه‌ی و سه‌ره‌تا‌کانی سه‌رده‌می مه‌ملوکی، میره قه‌یمه‌رییه‌کان رۆژنکی گه‌وره‌یان له رووداوه‌کانی میسر و ولاتی شامدا گیرا، هه‌روه‌ها به هۆی کاره به‌رچاوه‌کانیان له‌سه‌ر هه‌ردوو ناستی جیهادی و بیناسازی به باشی ده‌رکه‌وتن و له پایه‌دا به‌رزبوونه‌وه، قه‌لای قهیمه‌ر ناوبانگی ده‌رکرد و ئیتر لای میژوونوسه شامی و میسریه‌کان ناسرا، وایلیهات ناگاداری هه‌واله‌کانی بن که ده‌که‌وته نزیک (اسعد - سعرت - سیرتی). (ذیل مرآة الزمان، ۴/۱۷۴، الوافی بالفیات، ۲۱/۲۵۰)، (له نیوان ئه‌م و جه‌زیره‌ی ئه‌یبن و عومه‌ر - بۆتان‌دا) (عیون التواریخ، ۲۱/۳۱۵) که ئه‌مه قه‌لای قومی (که‌لا قومی) نیوان هه‌ردوو گوندی قومی و هروری ناوچه‌ی به‌رواری بالای سه‌ر به ده‌هۆک نییه و قه‌لایه‌کی دیکه‌یه.

ئه‌و هۆزه کورده‌ش که له قه‌لای قهیمه‌ر و گوند و زه‌ویه‌کانی سه‌ر به‌و قه‌لایه ده‌ژیان، وه‌کو درانه پال بۆ ناوی ئه‌و قه‌لایه، به قه‌یمه‌ری ناسران، چونکه ئه‌و قه‌لایه بووه پایته‌ختی فه‌رمانه‌وایی و شوینی نیشته‌جیبوونی میره‌کانیان.

دروستبوونی میرنشینی قهیمه‌ری:

سه‌رچاوه میژوویه‌کان ئه‌وه‌یان رووننه‌کردۆته‌وه که میرنشینی بچوکی قهیمه‌ری که‌ی دروستبووه، هه‌روه‌ها چۆن توانی ده‌ست به‌سه‌ر قه‌لای قهیمه‌ردا بگریت، بۆیه تا سه‌رده‌می ئه‌یوییه‌ی میژووی ئه‌و هۆزه به ته‌واوه‌تی به نادیار ده‌می‌نیتته‌وه، به‌لام به هاتنی سه‌ده‌ی هه‌فته‌می کۆچی / سێزده‌می زایینی و تیبینی ده‌کریت که میرانی قهیمه‌ری ده‌که‌ونه ناو ناوانه‌وه و وه‌کو ((أعیان الأمرء)) ناویان دیت (معجم البلدان، ۴/۲۴۴)، هه‌روه‌ها به‌خاوه‌ن ده‌سه‌لات و کاریگه‌ری به‌سه‌ر ره‌وتی رووداوه‌کانی هه‌ریمه‌کانی جزیره و دیاربه‌کر له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ناماژبه‌ۆکراو ناویان دیت، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ده‌نوسریت که رۆژنکی گرنگیان هه‌بووه له پالپشتی کردنی پاشا‌کانی ئه‌یوییه‌ی له مملانی هه‌ریمه‌یه‌کانیان له‌گه‌ڵ خه‌وارزم و سه‌لجوقیه‌کانی رۆم و مه‌غۆلدا، له گرنگترین میره‌کانیشیان که له‌م رووانه‌ی باسکرا، ناویان تۆمارکراوه، بریتین له:

۱- میر أسد الدین أبو الفوارس کوری موسک (چاره‌گی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ۷/ک/۱۳ز):

میر (أسد الدین أبا الفوارس) به یه‌که‌م میری قهیمه‌ری داده‌نریت، زۆریه‌ی میر و که‌سایه‌تییه قه‌یمه‌رییه‌کانی تر به کور و نه‌وه‌ی ئه‌م میره داده‌نرین، ئه‌مه له ماوه‌یه‌کی درێژی نیوان سالانی (۵۹۵- ۶۲۰/ک/۱۱۹۸- ۱۲۲۳ز) میری قه‌لای قهیمه‌ر بووه، به‌لام هیچ رۆژ و به‌شداریه‌کی له رووداوه‌کاندا بۆ تۆمار نه‌کراوه، چهند کورنکی له دوا به‌جی ماوه (معجم البلدان، ۴/۲۴۴، البدایه والنهایه، ۱۳/۱۹۵، ۱۴/۱۴۴).

۲- میر حسام الدین الحسین کوری أبي الفوارس القیمري (۶۲۰-۶۴۸/ک/۱۲۲۳-۱۲۵۰ز):

به پیتی درێژه‌ی رووداوه‌کان ئه‌وه ده‌رده‌که‌وئیت که (میر حسام الدین الحسین) له دوا‌ی باوکی شوینی ئه‌وی گرتۆته‌وه له فه‌رمانه‌وایی، هاوچاخی (ملك الاشرف موسى کوری الملك العادل سيف الدین أبو بکر الأیوبی) ی (۶۱۵-۶۳۵/ک/۱۲۱۸-۱۲۳۷ز) میری جزیره بووه و یه‌که له میره‌کانی ئه‌و بووه، کاتیکیش ئه‌یوییه‌کان ده‌سه‌لاتی خۆیان درێژکرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ریمه‌کانی جزیره و دیاربه‌کریش بکه‌ونه ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌وان، کۆشان بۆ ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به میر و سه‌رۆک هۆز و خاوه‌ن قه‌لا کورده‌کانه‌وه بکه‌ن، هه‌روه‌ها هانیان دان بۆ ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیان پتوه بکه‌ن و بینه‌ ناو لایه‌نگران و شوینه‌که‌وتووانیان له ریزه‌کانی سوپای ئه‌یوییه‌ی، ئیتر ئه‌وانیش

وه‌لامیاندانه‌وه، به‌وه‌ئه‌یوییه‌کان کوردانی شه‌وه‌ریمان‌ه‌یان له‌ تپیی سهر‌بازی تاییه‌ت ریک‌خست و سهر‌کردایه‌تی شه‌و تپیان‌ه‌شیان ههر به‌ سه‌رۆکه‌ کورده‌کانی خۆیان سپارد، له‌وانه‌ تیشک ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر:

- (میرانی به‌نو زکری) شه‌وانیش ((له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی کوردان بوون)) (المنهل الصافی، ۳۰/۱).

- میرانی مالباتی (الطوری).

- میرانی نال شه‌بولغه‌وارس کوری موسه‌کی قه‌مه‌ری.

(میر حسام‌الدین القیمیری) په‌یوه‌ندی کرد به‌ (الملك الاشرف الأيوبي) و بووه‌ یه‌ک له‌ فه‌رمانده‌ گه‌وره‌کانی سوپاکه‌ی له‌ دیاربه‌که‌ر و شه‌خالات، شه‌مه‌ چونکه‌ جیی متمانه‌ی (الملك الأشرف) بوو، هه‌موو شیعتیمادی له‌سه‌ر شه‌بوو و گرنگی زۆری پیده‌دا، بۆیه‌ شه‌و زرخوشکه‌ی خۆی پیتدا که‌ له‌ دایکیه‌وه‌ خوشکی بوو (التاریخ المنصوری، ص ۲۰۲، الجوینی، تاریخ جهانکشی، ۱۸۲/۲، جامع‌التواریخ، ص ۴۶۵).

کاتیک (جلال‌الدین خوارزمشاه) که‌له‌ نیوان (۶۱۷-۶۲۸ک/ ۱۲۲۰-۱۲۳۱ز) دا ژیاوه‌ له‌ سالی (۶۲۶ک/ ۱۲۲۹ز) هی‌رش‌ی هینایه‌ سه‌ر شه‌خالات و به‌ دامه‌زاندنی چه‌ند مه‌نجه‌نیقیک له‌ ده‌وره‌به‌ریدا گه‌مارۆی له‌سه‌ر توند کرد، (میر حسام‌الدین القیمیری) له‌ نیو سوپای شه‌یوی بوو له‌و شاره‌، ئیتر شه‌و مه‌ره‌ قه‌مه‌ریه‌ له‌ رووبه‌روبوونه‌وه‌ و تپیکشکاندن‌ی خه‌وارزمیه‌ داگیرکه‌ره‌کاندا پاله‌وانیه‌کی گه‌وره‌ی تۆمار کرد (التاریخ المنصوری، ص ۱۸۴-۱۸۶، الکامل، ۳۸۰/۹)، کاتیکیش دوا‌ی گه‌مارۆیه‌کی توندی هه‌وت مانگی، (له‌ شوالی ۶۲۶ک - کۆتایی جمادی‌الأولی ۶۲۷ک)، خه‌وارزمیه‌کان هاتنه‌ ناو شاره‌که‌ و داگیریان کرد، (میر حسام‌الدین) به‌ دیل گیرا، به‌لام توانی له‌ ده‌ست خه‌وارزمیه‌کان رزگاری بی‌ت و رابکات، ئیتر شه‌خالاتی جیه‌یش‌ت و هاته‌ (رقه‌) بۆ لای (الملك الأشرف)، له‌ویدا قسه‌ی شه‌وه‌ی بۆ (اشرف) کرد، که‌ ((خه‌وارزمیه‌کان لاوازن و شه‌وانه‌ی هاتوونه‌ زۆر که‌من، شه‌وه‌ نین له‌ به‌رامبه‌ریان ده‌سته‌وسان بین))، بۆیه‌ (اشرف) له‌ (دیمه‌شق) ده‌و نامه‌ی ره‌وانه‌ی لای براکه‌ی کرد، به‌ ناوی (الملك الکامل) که‌ له‌ نیوان (۶۱۵-۶۳۵ک/ ۱۲۱۸-۱۲۳۷ز) دا ژیاوه‌، که‌ شه‌وه‌یان خاوه‌نی میسر بوو، بۆ شه‌وه‌ی راستی واقیعه‌که‌ی شه‌خالاتی تپبگه‌نینیت، (ابن‌نظیف‌الحموی) ده‌لیت: ((کتیبی‌ایبک - عز‌الدین‌ایبکی یه‌ک له‌ میرانی‌الملك‌الاشرف و له‌وانه‌ی خوارزمشا له‌ شه‌خالات دیلی کردبوون - گه‌یش‌ت، تپایدا هاتبوو، که‌: خوارزم له‌سه‌ری توند کردوونه‌ و دوا‌ی شه‌وه‌ی قه‌مه‌ری

رایکردووه‌، بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ بیانکوژی))، شه‌مه‌ چونکه‌ راکردنی قه‌مه‌ری خوارزمشای زۆر توپه‌ کردبوو، بۆیه‌ جامی توپه‌یی خۆی به‌سه‌ر مه‌ره‌ دیلکراوه‌کانی تردا رشت و زۆر به‌ توندی و خرابی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کردن (التاریخ المنصوری، ص ۱۴۳).

دواتر په‌یوه‌ندی (حسام‌الدین القیمیری) له‌گه‌ل (الملك‌الاشرف) تپیکچوو، بۆیه‌ (الاشرف) له‌سه‌ر کاری لا‌برد و خسته‌یه‌ به‌ندیخانه‌، پاش ماوه‌یه‌ک ئینجا نازادی کرد، شه‌مه‌ش وایکرد (حسام‌الدین القیمیری) خزمه‌تی (الاشرف) جیبیللی و په‌یوه‌ندی بکات به‌ (سلطان‌علاء‌الدین که‌یقوبادی یه‌که‌می سه‌لجوقی) و پیتی بلیت: ((من شه‌و ولاتانه‌ت بۆ فه‌تح ده‌که‌م))، ئیتر له‌ سالی (۶۳۰ک/ ۱۲۳۲ز)، شه‌خالات و شه‌و ناوچانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستی بوون، هه‌مووی به‌ده‌سته‌وه‌ دا (التاریخ المنصوری، ص ۱۵۵، ۱۷۳).

به‌لام پاش چه‌ند سالی (حسام‌الدین القیمیری) هاته‌وه‌ نیو ریزی سوپای شه‌یوی و له‌لای (الملك‌الناصر یوسف) می‌ری هه‌له‌ب خزمه‌تی کرد، له‌ سالی (۶۴۶ک/ ۱۲۴۸ز) له‌ هه‌له‌ب قوتابخانه‌یه‌کی بۆ شافیعیه‌کان دروستکرد، به‌ قوتابخانه‌ی قه‌مه‌ری ناسرا (الاعلاق‌الخطیره‌، ۲۶۲/۱)، هه‌روه‌ها به‌شداری کرد له‌ شالای شه‌یوی بۆسه‌ر میسر له‌ سالی (۶۴۸ک/ ۱۲۵۰ز)، له‌و شالاه‌دا له‌ شه‌ری (العباسه‌) بریندار بوو، دوا‌ی چه‌ند رۆژیک به‌و برینانه‌یه‌وه‌ گیانی له‌ده‌ستدا، لاشه‌که‌ی خۆی و لاشه‌ی (ضیاء‌الدین) ی برای که‌ شه‌ویش له‌و رینگایه‌دا گیانی له‌ده‌ستدابوو، هه‌لگیران و هینران له‌ قودس نی‌ژران (الحنبلی، الانس‌الجلیل فی تاریخ‌القدس‌والخلیل، ۲۶۲/۱).

۳- شمس‌الدین‌عزیز‌کوری‌أبی‌الفوارس‌القیمیری (؟):

شه‌مه‌ کوره‌گه‌وره‌ی (أبی‌الفوارس‌القیمیری) یه‌، هه‌رچه‌نده‌ که‌ له‌ ((مه‌ره‌ زۆر به‌رپه‌زێه‌کانه‌)) (الوافی‌بالوفیات، ۲۶۱/۱۲، الدارس، ۴۴۲/۱)، به‌لام له‌ سه‌رچاوه‌کاندا هه‌یج هه‌والیکیمان ده‌ست ناکه‌ویت، هه‌ر شه‌مه‌ باوکی ((مه‌ری گه‌وره‌)) ناصر‌الدین‌أبو‌المعالی‌الحسینی له‌ دایکبووی قه‌لای قه‌مه‌ریه‌، له‌ سالی (۶۰۰ک/ ۱۲۰۳ز)، دروستکه‌ری قوتابخانه‌ی قه‌مه‌ریه‌ له‌ دیمه‌شق، له‌ سالی (۶۶۵ک/ ۱۲۶۶ز) له‌ کاتیکدا پارێزگاری له‌ که‌ناره‌کانی شام ده‌کرد، له‌ویدا کۆچی دوا‌یی کرد (ذیل‌مرآة‌الزمان، ۳۶۹/۲، الوافی‌بالوفیات، ۲۶۱/۱۲ - ۲۶۲، عیون‌التواریخ، ۳۵۱/۲، البدايه‌والنهايه‌، ۲۵۰/۱۳).

پتویسته ناماژه بۆ ئەوە بەکەمین کە قسە لێردا لە بارەى میرانى قەیمەرییە کە ئەمەمان بۆ چەسپاوه، ئەو میرانە پیتش و پاش کۆچى قەیمەریانیشت بۆ ولاتى شام لە سالى (١٢٤٢ك/١٢٤٤ز)، لە قەلاى قەیمەردا دەسەلاتیان گرتۆتە دەست، دەرکەوتنى رۆلى گەورەى میرانى قەیمەرىش لە وێنەى: (ضیاء الدین موسی و سیف الدین یوسف و شهاب الدین الکبیر و عزالدین محمد و ناصر الدین الحسین) و هى دیکەش لە ولاتى شام، لە ئاراستەکردنى رووداوه کاندایە ماوهى گوازتنه وهى نیتوان ئەبویبیه کان و مەمالیکە کان و جیهاد و پالەوانبەتیبە گەورەکانیان لە کەنارەکانى شام، لە گەڵ پەرۆه بێناسازییه خێرخوازییه کانیان، وەکو دروستکردنى قوتابخانە و مزگەوت و نەخۆشخانە و هەموو ئەو چاکە و خێر و حەسەناتانەى هەیانبووه، دەخوازن لیکۆلینە وهى تیرۆتەسەل و وردیان لەسەر بکریت (بروانه: لیکۆلینە وهى کمان بە زمانى کوردی، لە بارەى کورده قەیمەرییه کان و رۆلى جیهادی و کاره بێناسازییه کانیان لە ولاتى شام و میسر کە لە گۆقارى زانکۆى سلیمانى، ژماره (١٧) دا، سلیمانى ٢٠٠٦، ل ٢٧-٥٤)، بەلاکراوه ته وه.

٤- میر نجم الدین القیمیری (? - ١٢٤٣ك / ١٢٤٥ز):

میریکی نادیاره، لەو قەیمەریانەیه کە کۆچى کردوه بۆ شام و لەوى لە دیمەشق لە سالى (١٢٤٣ك/١٢٤٥ز) کۆچى دوایى کردوه، لە گۆرستانی (الجبل) نیتراوه، دەشکرى ئەو دەستەواژهیه چاکبەینە وه کە بە تەنیا هەوالى کۆچى دوایى ئەو میره قەیمەرییه تۆمارکردوه و نووسیویه تی: ((نجم الدین القیمیری عمر ناصر الدین))، بەلام راستیوه کەى بریتیبە لە: ((نجم الدین القیمیری مامى (عم ناصر الدین)) (ذیل الروضتین، ١٧٨) کە مەبەست لە (ناصر الدین) بریتیبە لە (الحسین کورپی شمس الدین عزیز القیمیری) هاوچاخى خۆى و لە بەناوبانگترین میره کانی قەیمەرییه.

٥- میر سیف الدین یوسف کورپی أبى الفوارس القیمیری (? - ١٢٥٤ك / ١٢٥٦ز):

میژوونوسان (میر سیف الدین القیمیری) یان ناوا وەسف کردوه: ((لە کۆتاییه کانی تەمەنى خۆیدا، یه کینک بووه لە گەورەترین میره کان و لە رووی بێگه وه بەرزترین پیتگه ی هەبووه، لە هەمووشیان و ره بەرزتر بووه، تەواوی میره کورده کانی قەیمەرى و ئەوانى دیکەش ریزیان لیتاوه وەکو شویتنکەوتەیه کى گوترايه ل ئە خزمه تیدا بوونه)) (ذیل مرآة الزمان، ٤٣/١-٤٤)،

((لە بەرپزترین و گەورەترین میره کان و پالەوانه باسکراوه کانیان بسوه)) (الذهبی، العبر، ٣/٢٧٠) و ((لە میره گەورەکانه و پایه یه کى بەرزى هه یه له لایه ن پاشاكانه وه)) (عیون التواریخ، ٨٣/٢٠) و ((نەم میره گەورەیه ... گەورەترین میرانى قەیمەرییه، ئەوان - واتە: کوردان - لە بەر دەستیدا و هەما دوه و هەستان، وەکو لەبەر دەستی پاشایاندا خەلك دوه و ستیت)) (البدايه والنهایه، ١٣/١٩٥).

لە راستیشدا لە شام و دیمەشقدا و هەما بوو، بەلام لە قەلاى قەیمەردا، ئەوا لە قۇناعى ئەوئى ناگادار نینه نازانین دەسەلاتى گرتۆتە دەست و فەرمانرەواى کردوه، یان نا؟ (الکتبى) لە گێرانە وه یه کدا کە گومان هه یه له وردبوونى، دەلێت: ئەو خوشکەزای خاوهنى قەیمه ره (عیون التواریخ، ٨٣/٢٠) بەلام لە راستیدا ئەو کورپی خاوهنى قەیمه ر میر (أسد الدین القیمیری) یه، نەك خوشکەزای بى، (ذهبی) یشت دەلێت: ((دەلێن کورپی خاوهنى قەیمه ره)) (تاریخ الإسلام، حوادث (٦٥١-٦٦٠هـ)، ص ٤٨١).

دواتر ئەوهى لەلامان چەسپاوه، ئەوه یه کە نەوهه کەى بە ناوى (عزالدین على) وه هەما ناسراوه، کە: ((خاوهنى قەلاى قەیمه رى بەناوبانگه، ئەم قەلايه ی له باپیرانه وه بۆ مابوو وه)) (ذیل مرآة الزمان، ١٧٤/٤، عیون التواریخ، ٢١/٣١٥).

٦- میر ناصر الدین عیسی کورپی سیف الدین یوسف القیمیری:

سەرچاوه کان هەوالتیکی وەکو پتویستیان لەبارەى ئەم میره وه بۆ تۆمارنه کردوین، هەرئەوه نده هه یه، دەلێن: ئەمە لە گەڵ باوک و مامه کانی په یوه ندى به (الملك الصالح نجم الدین الايوبى) ی میرى میسر کردوه لە سالى (١٢٤٢ك/١٢٤٤ز)، دواتر لە گەڵ دەستەیه ک میرى کورد لەو شالاهى ئەبوی کوزراون، کە (الملك الناصر یوسف) ی میرى دیمەشق و حەلەب بە نامانجى وەرگرتنه وهى میسر لە دەست مەمالیکه تورکه کان لە سالى (١٢٥٠ك/١٢٥٠ز) بریبیه سەر میسر (تاریخ الاسلام (حوادث ٦٤١-٦٥٠هـ)، ص ٦٠).

٧- میر عز الدین على کورپی ناصر الدین عیسی کورپی سیف الدین یوسف القیمیری کە لە

(١٢٨١ك/١٢٨٢ز) کۆچى دوایى کردوه و رووخانى میرنشینی قەیمه رى:

ئەمە لە دهوروبه رى سالى (١٢٤٣ك/١٢٤١ز) لە قەلاى قەیمه ر له دایک بوو، دواى ئەوهش باوک و مامه کانی به ره ولاتى شام و میسر چون، ئەو هەر لە قەلاى قەیمه رى زیندى خۆى مایه وه، بەلام (جمال الدین یوسف) ی برای چووه میسر و لەوى نیشته جى بوو (تاریخ الجزرى، ٣/٧٠٤).

کاتیکیش مەغۆل ھەریمی جەزیرەیان داگیر کرد و کۆتاییان بە دەسەڵاتە خۆجییە کوردییەکانی ئەوی ھینا، قەڵای قەیمەریش کەوتە ژێر دەستیان، (میر عزالدین) ناچار بوو بچیتە ولاتی شام، لەویدا ماوەیەک خۆمەتی کرد، دوا ئەوە وازی لە خۆمەت ھینا و لە سالی (٦٨١ھ/١٢٨٢ز) کۆچی دوازی کرد، بەو کۆچی دوازیەشی میرنیشینی قەیمەری یە کجاری رووخاو ئومیدی دروستبوونەوی نەما (ذیل مرآة الزمان، ١٧٤/٤، عیون التواریخ، ٢٥٠/٢١).

- کاجکی:

لەوانە دەدرێنە پال ئەم ھۆزە قازی و مودەریس صدر الدین محمد الکردی الکاجکی قازی شارۆچکە (منبج) و مودەریسی مەدرەسە نوریە (حەلب) ە کە بۆ ماوەی چوار ساڵ دەرسی لەنێو ئەو مەدرەسەییە گوتەو (٦٢٣ - ٦٢٧ ک/١٢٢٦ - ١٢٣٠ ز)، دواتر چوو شارێ (مرعش) و تیایدا پۆستەکانی قازی و وەزارەتیشتی وەرگرت، سەرەنجامیش ھەر لەو کۆچی دوازی کرد. (الاعلاق الخطیرة، ٢٥٠/١/١).

- کدوانی - الکردوانی:

ھەوالتی ھۆزی کدوانی لە رووداوەکانی کوردستاندا نەھاتوو، بۆیە زەحمەتە شوینی نیشتەجیبوونیان دەستنیشان بکرت، ئەوەی دەزانیت ئەوەیە کە وەکو ھۆزە کوردییەکانی تر، چەند گروویکیان بەرەو حیجاز و ولاتی شام و میسر کۆچیان کردوو، لەو کۆچەرە کدوانیانە (جمال الدین یوسف کوری بابا کوری عمر کوری محمود کوری رستم الکردوانی الشافعی) ھەلکەوتوو، (سخاوی) لە بارەییەوی دەلیت: ((ئەو ئیستاکە (واتە سالی: ٨٩٩ ک/١٤٩٤ ز) لە شارەکەدا لەسەر خیزیکی گەورەییە)) (الضوء اللامع، ٣٠٣ / ١٠).

- گەڵالی - الکلالیة - الجلالیة:

جەلالی، یان گەڵالی لە گەورەترین و دیرینترین ھۆزەکانی شارەزور و داقوق و (الکرخینی) کەرکوک، یە کەم ھەوالت لە بارەییەوی بۆ سالی (٢٦٧/٨٨١) دەگەریتتەو. (الکامل، ٣٦/٦)، لە سالی (٣١٤ ک/٩٢٦ ز) ئەم کوردە گەڵالیانە بە رووی (أبی الھیجاء عبد الله کوری حمدان) ی والیسی موصل و شارەزور راپەرین. (الکامل، ١٨٣ / ٦).

سەرچاوەکانی سەردەمی عەباسی ناوی ئەم ھۆزەیان بە (الجلالیة) چەسپاندوو، کە ئەمە بە عەرەبیکراوی وشە (گەڵالی) یە (التنبیة والأشرف، ص ٩٤، مروج الذهب، ١٢٤/٢، الرسالة الثانية، ص ١٠، الکامل، ٣٦/٦)، بەلام سەرچاوەکانی سەردەمی مەغۆلی و، ھەرودھا سەرچاوە مەملوکییەکانیش ناویان جارێک بە گەڵالی (الکلالیة) و جارێکی تر بە جەلالی (الجلالیة) ھیناوە (تاریخ الملک الظاهر، ص ٣٣٣، الروض الزاهر، ص ٨٨، مسالك الأبصار، ٣/١٢٥-١٢٦، نهاية الأرب، ٢/٣٠٧) لەولاشەو (نقشبندی) لەو بروایەییە کە گەڵالی (الکلالیة) جیا یە لە جەلالی (الجلالیة) و ھۆزێکی دیکە سەر بە ھۆزی، ھیچ پەویەندییەکی بە جەلالی (الجلالیة) وە نییە، تەنانەت تا ئیستاش جەلالی (الجلالیة) و گەڵالی (الکلالیة) دوو ھۆز وەکو خۆیان ماون و پارێزگارییان لە ناو کۆنەکەمی خۆیان کردوو. (الرسالة الثانية لمسعرین مهلهل و شهرزور، مجلة جامعة السلیمانیة، العدد (٨) ص ٢١٨)، کەچی وەکو لە گوتەمی میژووونوسانی تر تێدەگەین، ئەوان بە زۆری پێیان وایە، ھیچ جیاوازییەکی لە نێوان گەڵالی (الکلالیة) و جەلالی (الجلالیة) ناکەن، ئەوەتا میر شرف الدین کوری سلاری میری ھولێر و ئەشنویە لە کۆتاییەکانی سەردەمی عەباسی و سەرەتاکانی دەرکەوتنی ھیرشکاری مەغۆلی دراوتە پال گەڵالی (الکلالیة) (تاریخ الملک الظاهر، ص ٣٣٣، الروض الزاهر، ص ٨٨) لە ھەمان کاتدا (الفقیه ابا الحسن عبدالله کوری شروین) دراوتە پال جەلالی (الجلالیة) کە ئەو لە گوندی (باکلبا) ی نزیک ھەولێر لە ھاورپێانی یاقوتی حەمەوی بوو کە لە (٦٢٦ ک/١٢٢٩ ز) کۆچی دوازی کردوو (معجم البلدان، ١/٣٢٨) دیسانەو (عزالدین عبدالعزیز) ی نووسەری ھولێری دراوتە پال جەلالی (الجلالیة) (معجم اللقب، ١/٢٣٦)، ھەرودھا تەواوی لقەکانی (الجلالیة) ی بلابوووە لە (درتنک و الکرخینی و داقوق و ھەولێر و ئەشنویە) لەو سەردەمە بە گەڵالی (الکلالیة) ناسراون (مسالك الابصار، ٣/١٢٥-١٢٦).

لە سەردەمی ئەتابەکی لە جەلالیەکاندا (الجلالیة) میر (مجاهد الدین بزان کوری مامین الکردی) (میری کوردان) ی کە لە (٥٥٥ ک/١١٦٠ ز) کە خاوەنی (صرخد) بوو و یەک بوو لە پێشەنگانی سوپای نوری (مەبەست: نورالدین محمود کوری زەنگییە) لە دیمەشق و ولاتی شام، ئەم (مجاهد الدین) ە بەلایەکی گەورەیی بەسەر خاچەرستاندا ھینا، لە بەرگریەکانی بۆ ھیرشەکانیان، (قلانس) ی ھاوچاخی لە بارەییەوی دەلیت: (... ئەو بە شەھامەت و نازیەتی و رای دروست و زانیاری بە شەرەکان وەسفکراو... ھەرودھا بە بویری و لیبووردن و نوێژ و دابەشکردنی سەدەقەت بەسەر ھەزار و لاوازەکان وەسفکراو...) (ذیل تاریخ دمشق، ص ٣٠٦، ٣٥٩، الروضتین، ١/٣٤٢-٣٤٣، الدارس فی تاریخ المدارس، ١/٤٥٢).

میر مجاهد الدین به پارہی تاییہ تی خوی مزگہ وتیکی له دەر وازہی (باب الفرادیس)، هەر وها مەدرەسە می موحایدییەشی له دیمەشق دروستکرد، سەرەنجام میر مجاهد الدین له سالی (٥٥٥/١١٦٠ز) گیانی لە دەستدا و کۆچی دوایی کرد (ذیل تاریخ دمشق، ص ٣٥٩، الأعلاق الخطیرة، ١/١، ٢٤٨، الدارس، ٢/٤٥١-٤٥٥).

له ماوهی سەر دەمی مەغولی، گەلانی (کلاییه) کان له سی شویندا نیشتەجی بوون، تاییه فیه کیان له (دانتک ؟) و نهاوندی نزیك شارەزور، تاییه فیه دوو میمان له لادیکانی (داقوق و کەرکوک) دەژیان، تاییه فیه سییە مییش کەوتبوونە (ئەشنویە) ی سەر بە هەریمی نازەریجان (مسالك الأبصار، ٣/١٢٥)، هەر وها له هەولیریش گەلانی (کلاییه) دەبینین، (ملك شرف الدین کورپی سلاز) وەکو ئاماژە ی بۆ کرا، لهو گەلانیانە بوو، کاتیکیش له سالی (٦٥٨/١٢٦٠ز) شرف الدین کورزا، تاکەکانی هۆزە کە ی له مەغۆله کان یاخی بوون و لییان راپەرین، له پاشان ناچار بوون هەولیریان جێهێشت و بەرەو ولاتی شام رۆیشت، لهوی پەییوەندیان بە مەمالیکە کانهوه کرد، ئەوهی له ئیو ئەوانهوه دیار بوو، میر تاج الدین شروان کورپی حمدان (راستییه کە ی سلاز) ی برای (الملك شرف الدین) و میر (رکن الدین) ی خوشکەزای بوون، له گەل حەفتا سوارچاک (تاریخ الملك الظاهر، ص ٣٣٣، مسالك الإبصار، ٣/١٢٥).

له گەلاییه کانی ئەشنویە و هەولیر گەلی نووسەر و ئەدیب و پیایوی کارگێری هەلکەوتن، له وانه:

- الفقیه ابو الحسن عبدالله کورپی شروین الجلالی (معجم البلدان، ١/٣٢٨).

- الکاتب عز الدین أبو المجد عبد العزيز علی کورپی أبی الهیجاء الاربلی الجلالی (ناظر الکوفه) (معجم الالقاب، ١/٢٣٦).

- الأديب عز الدین أبو علی الحسن کورپی علی کورپی أبی الهیجاء الاربلی برای عز الدین عبد العزيز، ئەمە شاعیر بوو، له سالی (٦٨٧/١٢٨٨ز) چەند دێرێک شیعری بۆ (ابن الفوطی) گوتوو (معجم الالقاب، ١/١٣٥).

ئێستاکە گەلاییه کان له چەندی ناوچە ی لیکجیای کوردستان بلا بوونەتەوه (الرسالة الثانية و شهرزور، ص ٢١٨-٢١٩).

- کەلھور - کلەر:

کەلھور لقی سییەمی لقی کانی گەلی کورد پێکدێنیت، هەر له کۆنەوه له ناوچەکانی (درتنگ و قصر شیرین و سربل ذهاب و ماھیدشت) نشتەجینە، دواتریش هەر له سەدە ی

نۆیەمی کۆچی / پازدە ی زایینییەوه ئیتر فەرمانرەوایی ئەو ناوچانەیان کردوو (شرفنامه، ص ٥٢، ٥٣٥-٥٣٨).

ناوی کەلھور له هەوالەکانی سەرەتاکانی سەر دەمی عوسمانیدا هاتوو، (مطراقي زاده، رحلة مطراقي زاده، ص ٧٤) به هۆی گۆرانکارییه سیاسییه کانی ناوچە کە به هۆی مملانیکیانی (ناق قوینلو و سەفەوییه کان و عوسمانیه کان) دروستبوو، چەندی کۆمەلە ی کەلھورییه کان شان به شانی هۆزە کوردییەکانی تری کوردستانی رۆژەلات بەرەو ناوچەکانی دیکە ی کوردستان رۆیشت و شۆینی سەرەکی خۆیان جێهێشت، هاتنە هەندی ناوچە ی رۆژەلاتی موسل (دفتر طابو العثماني لسنة ٩٤٦هـ / ١٥٤٠م نقلاً عن سعدي عثمان، کردستان الجنوبية، ص ١٧٦).

دیسانەوه کەلھور ناویکی میژوویی دێرینە، موفەسیرە کۆنەکان چۆنیەتی دروستبوون و واتاکانیان شینە کردۆتەوه، ئێستاکە رای نوێ هەیه بۆ لیکدانەوه ی، بەلام بە تەنیا لەسەر بۆچوونی کەسی دامەزراره (شرفنامه، ص ٥٣٤، ٤٣) (تعلیقات المترجم)، آیت الله محمدی، جغرافیای تاریخی آیوان غرب، ص ٤١).

- کەیکان - کەیکی - الکیکان - کیکی:

له هۆزە کوردییە کۆنەکانی ولاتی موسل و تا ئێستاش ماون، له سەر دەمی عەباسییەوه ناسراوه ناوی هەیه (التنبيه والإشراف، ص ٩٤).

کەیکانییه کان هەموویان، یان بەشیکیان شوانکاره بوونە و کویستان و گەرمیانان کردوو، له زستاناندا هاتوونەتە دەشتەکانی موسل و دوا ی هاتنی وەرزی بەهار چوونەتە لەوەرگا زستانییه کانیان له زۆزانەکان، زۆرجار ماللە کانیان به هەرزان فرۆشتوو له بازارەکانی موسل، ناوەکە ی له کتیبی (الکامل) دا به هەلە بووتە کلیکان (الکامل، ٩/٣٧٥).

میرانی کەیه کان پەییوەندیان به ئەبوییه کانهوه کردوو چوونە میسر، بەلام رۆلی سیاسیان له میژووی ئەبویی و نەو دیار نییه، یەکی لهو میرانەیان بریتییە له:

- میر عز الدین خضر کورپی محمد الکیکانی.. کە ئەمە براکانییدا له کۆتاییه کانی سەر دەمی ئەبویی زهوی و زاری زۆرو بیستانی گەورە ی خورماو ترییان هەبوو له ویلیەتی (فیوم) ی میسر (النابلسی، تاریخ الفيوم وبلادها، ص ١٤٥، ١٤٩).

له کوردستانیشت ئەو میرە کەیکانیانە ی دەیانناسین، بریتین له:

- میر نور الدین بزغک (؟) کورپی میر عز الدین موسی الکیکانی.. ئەمە له رۆژانی داگیرکاری مەغۆل بۆ کوردستان، لهو چەند میرە به ژماره کەمانه بوو کە له موسل بوون، سەرەتا ملکەچیەتی

بۆ مەغۆلییەکان کرد، ئەوانیش ناوچەییەکی زۆریان بۆ بریەوه و داوایان لێ کرد، پارێزگاری رینگاوبانەکان و پاسەوانیتی رینگەیی بازگانی هەولێر - مەراغە بکات، بەلام دواتر لیبیان هەلگەراپەوه و هەندێ بارەگای مەغۆلەکانی لە هەولێر تالان کرد و هێرشێ برده سەر پارچەکانی سویای مەغۆلی، لە دواى ئەوه له سالی (٦٦٠/ك١٢٦٢ز) پەيوەندى کرد بە (الملك الظاهر بيبرس المملوكى)، خان و برايه كيشى له گەڤ بوو، له گەڤ نزيكەى پەنج سوار (تارىخ الملك الظاهر، ص ٣٣٣).
 له زاناو ناودارانى كهيكان له ولاتى شام، (قازى شەمسەدين مەمەدى كورى يوسفى كوردى كهيكانى) يه كه قازى (غەزە) بووه و هەر له وێش له سالی (٦٩٤/ك، ١٢٩٥ز) كۆچى دوايى كردوو و له قودس به خاك سپێردراوه. (المقتفى، تاريخ البرازلى، ٣٩٤/٢/١).
 كهيكان له رۆژى ئەمڕۆياندا بە كهيكى دەناسرێن و هېچ پەيوەنديهك له نيوان ئەمانه و كاكەيبەكان نيينه.

- لور - اللرّ - اللرية - لوري:

(لور - لورى) ناوى كۆى تەواوى هۆزو تايهفە و تيرە كورديبه كانى دانيشتورى ئەو ناوچانهيه كه له ميژوودا به لورستان، واتە ولاتى لوران ناسراوه (معجم البلدان، ١٦/٥، ٢٥).
 هېچ ناكۆكيهه كى شياوى باسيش نيينه له سەر دەستنیشانکردنى سنوورى ناوچەکانى، چونکە ئەو ولاتەيه كه دهكهوێته نيوان هەريئى چياكان له باکور و هەريئى خوزستان - ئەهواز له باشور و عيراق له رۆژئاوا و ئەسفههان له رۆژههلات (تقويم البلدان، ص ٣١٣، صبح الاعشى، ٤/٤٣٣)، ئەم ناوچانه له روى کارگيريبهوه تا سەردهمى خەليفە هارون الرشيد (١٧٠-١٩٣/ك١٩٨٦-٨٠٩ز) سەر به هەريئى خوزستان بوون، له پاشان له خوزستان کرانهوه و خزانە سەر هەريئى چياکان، ئەمەش له بەر ئەوهى پەيوەندييان به ئەوهى دووهمهوه زۆتر بوو.
 سەرچاوه كانى سەردهمى عەباسى له سەر ئەوه كۆکن، كه: لور له هۆزه كورديبه كانه و ميره كانى دراونهتە پال كورد، چ سەرچاوهيهك نيينه، شتى پيچەوانهئى ئەوه بليت (التنبیه والاشراف، ص ٩٤، مروج الذهب، ١٢٤/٢، الكامل، ٤٤/٨، ٦١/٩، مرآة الزمان، القسم الخاص بتأريخ السلاجقة، ص ١٦-٢٠، ابن سعيد المغربى، كتاب الجغرافيا، ص ١٦١)، (ابن حوقل) يش دهليت: ((لور له خودى خويدا ولاتيكه... دهشتى ههيه و هەريئ و شار و بازاړى ههيه، كورد له ههموياندا زۆرينه)) (صورة الارض، ص ٢٣٢، نزهة المشتاق، ١/٤٠٠)، (ياقوت) يش پشتگيرى دهكات و دهليت: ((اللر بالضم وتشديد الراء... نهويهكى كوردان... ئەو ناوچانه بهوانهوه دەناسرێ و پێيان دەگوترێ: ولاتى لور...)) (معجم البلدان، ١٦/٥).

بەلام له گەڤ هاتنى سەردهمى مەغۆلى، دەبينين سەرچاوه ميژووييه كان، له نيوان به شيويهكى تايهت سەرچاوه فارسىيه كان، جياوازي له نيوان كورد و لور دهكەن، بەره و ئەوه دهچن لور به نتهويهكى سەر بهخۆ دابئين، ئەوه تا (عمري) دانيشتوانى ((شانشيني چياكان)) دابه شده كاته سەر كورد و لور و شۆل و شوانكاره و بۆ هەريه كهيان به شيتك تايهت دهكات (مسالك الابصار، ٣/١٢٤)، له سەرچاوه فارسىيه كانيش دەنوسرێت: ههواله كانى كورد و لور (اكراد واللور - كردان ولران) واتە: وه كو دوو نتهوهى شان به شانى يهك (البناتكى، تاريخ بناكتى، ص ٤١٩، تاريخ أولجايتو، ص ٦٦، قاضي احمد غفاري، تاريخ نكارستان، ص ٢٧٥، تاريخ جهان آرا، ص ١٦٧)، بەلام له گەڤ ئەوه شدا بەدليسى كورده لورەكانى به لقى دووهمى چوار لقه كانى ميللهتى كورد ژماردوووه (شرفنامه، ص ٥٠)، دواتر ميرانى لور تا پاش سەردهمى مەغۆليش، خۆيان به كورد زانيوه (السلوك، ص ٤٧١/٢).

سەرچاوه كان سى رايان له بارهى ناوى (لور) هوه نووسيوه، لهوانه:

- ١- لور له سەرەتاوه له ناوچەيهك سەرچاوهيان گرتوو، پێى دهگوتریت (لر - لور) كه دهكهوێته تەنگه بەريئى به لورى پێى دهگوتریت (كول)، نزيك بووه له تخوبه كانى گونديك كه پێى گوتراوه (كرد) له ويلايهتى (مانرود)، ئيتر به ناوى شوينى يه كه مى سەرچاوه گرتنيان ناسراون.
 - ٢- چيايه داپوشراوه كانى به دارستان و سهوزايى به لورى پێى دهگوتریت (لر - بالكسر - لير) به لام له بەر زهجمهتى گۆکردنى، (بدلوا الكسر الى الضم فقالوا: لر - لور)، (ليئ) يش به كوردى واتە: ئەو شوينهى دار و بار به چرى دايدەپۆشن.
 - ٣- باپيره گهورهى لورەكان ناوى (لر - لور) بووه.
- هەر ئەم سەرچاوانه دوو گيرانهوهى ئەفسانهيبش له بارهى بنهچەى لورەوه دهچن، (حمد الله المستوفى) واى بينيوه كه راى يه كهم له راستى نزيكتره، به لام (به دليسى) به گيرانهوهى راى يه كهم وازى هيناهوه (تارىخ كزيبده، ص ٥٣٧، منتخب التواريخ، ص ٣٥، تارىخ نكارستان، ص ٢٠٦، شرفنامه، ص ١٢٥).

دهشى هۆز و تيرە و تايهفەكانى لور دابهش بكهينه سەر سى بهش، ئەوانيش:

بهشى يه كهم: هۆزه كانى لورستانى گهوره، له باشور، ئەمانه له بيست و پينج هۆز زياتر بوونه، جياوازي ههيه له سەر ناوى زۆرهيان: ئستركى، ماکۆيه، بختيارى، جوانكى، بيدانيان، زامديان (زاهديان)، علائى، لوتوند، كوتوند، بوازكى، شنوند، زاكى، جاكى، هارونى، ئەشكى، كوى، ليروى، مومى، يغمومى (بجسغوى؟)، كمانكيشى، مامه سيني، يان: ملكى (ارملكى)،

توانی، کسدانی، مدیحة (؟) اکورد، کولارد (تاریخ کزیده، ص ۵۴۰-۵۴۱، منتخب التواریخ، ص ۴۰-۴۱، شرفنامه، ص ۱۲۹).

ئەو ھۆزانە دوای ئەوێ میر (ھزار ئاسب) لە لورستانی گەرە دەسەلاتی گرتە دەست کە ئەمە لە پاش مردنی باوکی (ابا طاهر کورپی محمد الفضلوی)ی کە لە (۱۲۰۵/ک/۶۰۲) کۆچی دوایی کردووە ھاتە سەرکار، لە دەوری کۆبوونەووە و پشتگیرییان کرد (الجامع المختصر، ۹/ ۱۸۵-۱۸۶، تاریخ کزیده، ص ۵۴۰-۵۴۱).

بەشی دووهم: ھۆزەکانی لورستانی بچووک لە باکوور:

ئەمانە سێ ھۆزی گەرە بوون، بریتی بوون لە: (سلبوری، سەییوانی یان سیلوانی، یان تری)، ئەو ھۆزانەش بە رۆژی خۆیان دا بەشەبەنە سەر چەند لق و تیرەبەک، وەکو (جەنکروبی) کە ئەمە گەرەترینیانە، میرانی لورستانی بچووک لە مانەن، فضلوی (فضلی)، ستوند، نالانی، کاکاھی (کاکەبی) رخواری، درێ، و برارند، مانکەرە دار، واری، ئەنارکی، ئەبو العباسی، علی مامسنی، کیجای (کیژ)، خودکی، بندوئی، سلکی، خودکی...

بەشی سێیەم: ھەندێ ھۆزی دیکە، کە بە لوری رەسەن دانانرێن، بەلکو لە ھۆزە کوردییەکانی ترن، چونکە شوینی سەرچاوە گرتنی بنجیان دۆلی (کول) نییە کە ھۆزەکانی لور تیایدا سەریان ھەلدا، بەلکو ئەمانە لە لورستانی بچووک ژیاون و لەگەڵ دانیشتوانە کە تیگەلاو بوون، ئیتر بە زاری لوری قسەیان کردووە و بوونەتە لور، بریتینە لە:

کرکی (کورسکی)، لنبکی، روزبھانی (روزبەیان)، ساکی، عبد الملکی، ئەبازکی، زنگنە، شادلویی، سنویندی، لک، داودعیانی، محمد کماری، سامی، سھي، ئەسبان، ئەرکی (ھرکی)، ھەندیکیان بە ناوی باپرە یە کە میان و ھەندیکیشیان بە ناوی ولاتە کەیان ناسراون (تاریخ کزیده، ص ۵۴۹-۵۵۰، منتخب التواریخ، ص ۵۳، شرفنامه، ص ۱۴۱).

ھەندێ کۆمەڵە لورە کوردەکان، ھەر لە سەردەمی سولتان (سەلاحەددین) ھوہ پەبووندییان بە ئەبوہیبیە کەنەوہ کرد، زۆربەیان بەم ھۆبەوہ لە ولاتی شام جێگێ بوون (مسالك الألبصار، ۱۳۵/۳)، ھەندێ لە زانایانی لور بریتینە لە:

- الشیخ الصالح ابو عبدالله محمد کورپی حسن کورپی عیسی اللرستانی.. کە ئەمە لە خزمەتی (شمس الدوله تورانشاه کورپی ئەبووب) بوو و بۆ یەمەن لە گەڵی رۆشت، لە سالی (۱۲۱۵/ک/۲۱۵) کۆچی دوایی کرد (التکملہ لوفیات النقلہ، ۲/۳۲۵).

- الشیخ تقی الدین اللر.. ئەمە شیخی خانەقای سەلاحیە بوو، لە سالی (۱۲۱۴/ک/۲۱۴) کۆچی دوایی کردووە (السلوک، ۱/۱۸۲)

- لەک - لک:

لە ھۆزیکی گەرەبە، دەیان لق و تیرە لێ دەبیئەوہ، بێ ئەوێ لە لورە رەسەنەکان بن، بەلام یەک لە میژوونوسان لە چوارچێوەی ھۆزەکانی لوری ژماردوون (منتخب التواریخ، ص ۵۳)، لە کۆن و تا ئێستاش، لە بەشی باکووری رۆژەلاتی لورستانی بچووک لە شارۆچکەکانی (کوھدشت و ھرسین و نوراباد) دانیشتوون، ناوچەکانی بە (لەکستان) ناسراو، ئەوێ پەبووندی بە بنەجە ی ناوہ کەشیانەوہ ھەبە، (لەک).. ئەوانە نزیکە سەد ھەزار کەس بوون بە لەک ناسراون کە بە فارسی بە واتای (سەد ھەزار) دیت (محمد آمین زکی، کورد و کوردستان، ۱/۳۹۲)، تەفسیری باویش لە نێو لەکان ئەوێ کە بییان وایە: ئەوان میللەتیکی ناوہندن لە نیوان لور و کوردان، بۆیە ناوہ کەیان لە وەرگرتنی پیتی یە کەمی ھەردوو وشە (لور) و (کورد) پێکھاتووە بەمە (ل+ک) = لەک پێکھاتووە.

لەک وەکو تەواوی ھۆزەکانی تری لورستانی بچووک و کرماشان، لق و تیرە لە شوینیان تیش ھەبوو، یەکیکیش بوو لەو ھۆزە کوردیانە بە لانیکەم ھەر لە سەردەمی عوسمانییەوہ لە دەوروبەری موسل بوونە (کوردستان الجنوبیہ، ص ۱۷۶) تا ئێستاش ھەندێ لق و تیرە ھۆزی لەک لە ھەردوو پارێزگای ھەولێر و کەرکوک دەژین.

دیسانەوہ لەو پیاو چاکانە دەدرێنە پاڵ ھۆزی لەک، (الرجل الصالح ابراهيم لەک)ھ، ئەمە لە زاھیدانی سەردەمی ئیسلامییە داوینەکانە، گومەزێک لەسەر گۆرە کەمی کراو، ئیتر بوو ئەو شوینی کە خەلکی بۆ تەبەرەو ک دەھاتنە سەردانی، (تەمبۆر لەنک)یش لە سالی (۱۳۹۳/ک/۷۹۵) لە رێگە خۆی بەرەو بەغدا، سەردانی ئەو مەزارە کرد (شامی، ظفرنامە ص ۱۳۸-۱۳۹، روضۃ الصفا، ۶/۲۱۵، التاریخ الغیاشی، ص ۱۸۵).

- لوینی - لوینی - اللوینی - لایینی:

لە رۆژگاری ھێرشکارییەکانی مەغول، لایینی لە دوای باپیری، بە دوو ھۆزی گەرەوێ شارەزور دادەنرێت، چونکە ((لە ھەموو ھۆزەکانی تر پیاویان زۆتر بوو و لە ھەمووشیان

پاره‌دارتر بوون))، گه‌لی گۆران و هه‌له به‌سه‌ر ناوه‌که‌یدا هاتوو، شه‌وه‌تا له ده‌ست‌نووسی (مسالك الامصار) دا (۱۲۶/۳) به (اللوته) هاتوو و (قلقشندی) یش کردوو به‌تیبیه (اللوته) (صبح الاعشى، ۳۷۴/۴) (مینۆرسکی) یش به (الکوسا) یش تو‌مار کردوو (کرد در دائرة المعارف اسلام، ص ۷۲) به‌لام ناوی دروستی بریتیبیه له ((لوین - اللوینیه - لایینی))، که به‌مه ناوی ته‌واوی به‌ده‌ر ده‌که‌و‌یت (تاریخ ابن خلدون، ۱۴۹/۷-۱۵۰).

پیشتر باسما له‌وه کرد که لایینی و باپیرییه‌کان پینکه‌وه به‌ره و لاتی شام و له‌ویوه بۆ میسر و ئینجا مه‌غریب رۆشتن، له‌وی لای (مرتضی) ی دوا میری مووه‌حیدین گیرسانه‌وه (پروانه: البایریه).

سه‌رۆکه‌کیان له ولاتی غه‌ریبی میر (خدر کوری محمد) بوو، له خیزانه دپاره‌کانیشیان، هه‌ندیکیان بریتی بوون له: بنو حمو (?) و بنو بوصه (?) (تاریخ ابن خلدون، ۱۵۰/۷).

- ماگردان - الماجردان - ماهگردان :Mahgurdan

(مسعودی) ناماژه بۆ شه‌وه ده‌کات، که ماگردان له هۆزه‌کانی کنکور (کنگاور) ولاتی نازهریبجان، به‌لام که‌نگور شاریکی هه‌ریمی چیاکانه (مروج الذهب، ۱۲۴/۲) ته‌گه‌ریش زانیمان که‌نگور له چوارچیوهی هۆزه‌کانی گۆرانه، شه‌وا ده‌کرئ بلین: ماگردان لکینکه له گۆران.

- مارانی - المارانیة:

مارانی تیره‌یه‌کی گه‌وره و ناسراوی هۆزی گه‌ورهی هه‌زبانیه، به درێژایی سه‌رده‌می عه‌باسی شوینی شه‌وه هۆزه ((مروجی خوار موسل بووه)) (التکمله لوفیات النقلة، ۱۵۶/۲، وفيات الأعیان، ۲۴۳/۳).

له سالی (۳۰۹/۹۲۱ز) مارانییه‌کان له ده‌وله‌تی عه‌باسی یاخی بوون، بۆیه خه‌لیفه مقتدر (۲۹۵-۳۲۰/۳۲۲-۹۰۸ز) محمد کوری نصر الحاجبی وه‌کو والی و جیگرگی خۆی به‌سه‌ر شاری موسل دامه‌زراند، شه‌م والیه عه‌باسیه سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر بزوتنه‌وهی کورده مارانییه‌کان سه‌رکه‌وت و زیاتر له هه‌شتا پیاویانی به ده‌ست به‌ستراوی ره‌وانه‌ی به‌غدا کرد (الکامل، ۱۹۶/۶).

خیزانی (بنو درباس) له ولاتی میسرکه زۆریه‌یان قازینه، بوونه‌ته مارانی، له‌وانه:

- صدر الدین عبد الملك کوری عیسی کوری درباس کوری فیر کوری جه‌م کوری عب‌دوس المارانی.. شه‌مه هه‌ر له سالی (۵۶۶/۱۱۷۰ز) وه، له سه‌رده‌می سولتان (صلاح الدین الأیوبی)

و (الملك الأفضل)ی کوریشی، (قاضي قضاة)ی میسر بووه، له سالی (۶۰۵/۱۲۰۸ز) کۆچی دوابی کردوو (التکمله، ۲۵۶/۲-۲۵۸، البدايه والنهایه، ۵۲/۱۳).

- القاضي ضياء الدين عثمان کوری عیسی کوری درباس المارانی (۵۱۶ - ۶۰۲/ک/ ۱۱۲۲ - ۱۲۰۵ز).. ((شه‌مه له شه‌لی فه‌رمووده بووه که له پیناوی کۆکرده‌وه‌یدا زۆر گه‌راوه، زۆری نووسیوه و زۆریشی بیستوه)).

- عمر کوری عیسی کوری درباس المارانی.

- القاضي محمد کوری عبد‌الملك المارانیی که له سالی (۶۵۹/ک/ ۱۲۶۱ز) کۆچی دوابی کردوو.

- محی الدین کوری عبد‌الملك و هی دیکه‌ش (تاریخ اربل، ۲۱۵/۱، ۲۷۰/۲ تعلیقات الحقق).

هه‌روه‌ها خه‌تیبه‌کانی گوندی (کریمییه)ی ناوچه‌ی (مروج) یش مارانینه، له‌وانیش شه‌وهی دپاره (عمر کوری کویز کوری عبد‌الله کوری الحسن أبو خلیل المارانی)ی خه‌تیبی (کریمییه) و باوک و باپیریشی له پیشه‌ خۆی (معجم البلدان، ۴/۴۵۶).

- مازنجان - المازنجان - البازنجان (?) :Mazngan

مازنجان هۆزیکی گه‌ورهی ده‌وروبه‌ری شه‌سه‌فه‌هانی باشووره که به‌ره‌وه هه‌ریمی فارس - پارێزگای شیرازی نیستا درێژده‌بیته‌وه، ناوه‌که‌ی لای (ابن خرداذبه و الاصطخري و المسعودی) بریتیبیه له (بازنجان).. (المسالك والممالك، ص ۴۷، مسالك الممالك، ۶۸-۷۲، التنبيه والإشراف، ص ۹۴) له‌لای (ابن حوقل) یش (مازنجان) ه (صورة الأرض، ۲۳۶) هه‌ر (مسعودی) له کتیبیکی دیکه‌یدا کردوو به‌تیبیه (مازنجان) (مروج الذهب، ۱۲۴/۲)، له لای (تنوخی)ی که له (۳۸۴/ک/ ۹۹۴ز) کۆچی دوابی کردوو ناوه‌که‌ی به هه‌له بووه‌ته (مازنجان).. (الفرج بعد الشده، ۲۲۸/۴).

له سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی، نۆیه‌می زایینی، پیاوانی مازنجان رێیان له کاروانیکی بازرگانی گرتوه که له خوراسان هاتوو و مه‌به‌ستی شه‌وه بووه بگاته عیراق، بازرگان و گه‌شتیاره‌کانیان روت کردوو شه‌وه که‌ل و په‌له‌کانیان به تالان بردوون، شاعیر (دعبل الخزاعی) یش (۱۴۸- ۲۴۶/ک/ ۷۶۵-۸۶۰ز) له‌گه‌ل شه‌و کاروانه بووه، سه‌ربرده‌یه‌کی خۆش له نیوان شه‌و و رێگره‌کانی مازنجان دروستبووه (الفرج بعد الشده، ۲۲۸/۴).

یه‌که له (زموم) ه کوردییه‌کانی ولاتی فارس به زه‌می بازنجان ناسراوه، چونکه هۆزی بازنجانی دانیشتوو له لادیکانی شه‌سه‌فه‌هان له بنجدا لقیك بوونه له زمه بازنجانییه‌کان (مسالك الممالك،

ص ۷۲، صورة الأرض، ص ۲۳۶) (ابن حوقل) دهلیت: ((کورد نەسپی نازادکراویان نییه، تەنها لە لای مازنجانییه دانیشتوانەکانی سنووری نەسفهان نەبێ)) (صورة الأرض، ۲۴۰).

و هەکو دەر دەره کەوێت، کورد بە چرپی لە نەسفهان و گوندەکانی دەرووبەری دانیشتون، تەنانەت ئەو رۆژگارە ئەو ناوچانە بەشێک بوونە لە ولاتی کورد، چەندین جار سەرچاوە میژوووییەکان نامازەیان بۆ ئەو کردوووە کە لە ناوچەکانی نەسفهاندا کورد هەنە، ئەوەتا لە سالی (۲۹۵/ ۹۰۷ز) بۆ نمونە: دە هەزار کورد بە دەوری یەک لەو سەرکردە کوردانە کۆبوونەوه کە لە دەولەتی عەباسی یاخێ بوو (تاریخ الطبری، ۱۰/ ۱۳۷)، پێدەچێ ئەوانە مازنجانی بوون.

سەرۆکەکانی مازنجان بەشدارییان لەو رووداوە سیاسییانە کردوووە کە ولاتی فارس و نەسفهان و چیاکان بەخۆیانەوه دیو (مسالك الممالک، ص ۸۵-۸۷).

(مازنجان) دیسانەوه گوند و لادێیەکی سەر بە (عقره)یە، دانیشتوانەکەمی (حەمیدی)نە کە تیرەیهکن لە (مازنجان)ی، میر (المبارز کاک)یش لەمانە بوو (پروانە: الحمیدی).

- مالیکی - المالکیة:

هۆزی مالیکی لە دەرووبەری (جیرفت) و (بردشیری) هەرمیی (کرمان) نیشتەجیبوون، ئەمە لە بنجدا یەکیکە لە (زەمەکانی کوردان) لە ولاتی فارس.

(أبو محمد القاسم) لە سالی (۳۹۰-۳۹۱ک/ ۱۰۰۰-۱۰۰۱ز) بۆ کوشتنی (طاهر کورپی خەلف) کۆمەکی لەم کوردە مالیکیانە وەرگرت، ئەو هەبوو بەگەڵ خۆی دان و بەرەو (داریزینی) بردن (تاریخ هلال الصابی، ص ۳۷۶ - ۳۷۷).

- ماھکی - ماھکی:

ماھکی نیستاکە لە هۆزەکانی (کرمانشاه - کرمانشان) (کورد و کوردستان، ۱/ ۳۹۴) کە بەم ناوە ناسراوە، لەبەر ئەوەیە، چونکە دراوێتە پال قەلای ماھکی نزیکی بندنیدین (مەندلی)، ئەم قەلایە قەلایەکی بەرزو پارێزراو و زۆر سەخت بوو، سەر بە ولاتی (اللف) بوو، هەر لە سەر دەمی خەلیفە عەباسی المقتفی (۵۳۱-۵۵۵ک/ ۱۱۳۶-۱۱۶۰ز) و دای ئەوەش هەوالتی بە چرپی هاتوو، (اللف)یش ئەو دەقەرەیه کە دەکەوێتە (لپالی چیاکانی هەمەدان و دینەور) بە ئاراستە عیراقووە (الکامل، ۱۶/ ۹، ۴۵، معجم البلدان، ۱۴/ ۵).

بە گۆرەیی سەرچاوە میژوووییەکان، هۆزی ماھکی لە قەلاکەمی خۆیدا میرنشینێکی بچووکی هەبوو، (بەدلیسی) ناوی دەنی (حکومەتی ماھکی) (شرفنامه، ص ۱۲۱)، چونکە ئەو

قەلایە هەر لە سەر دەمی خەلیفە مقتدر بانلە (۲۹۵-۳۲۰ک/ ۹۰۸-۹۳۲ز) لە ژێر دەسەلاتی میرەکانی خۆی بوو، دای ئەو لە دەرووبەری سالی (۴۴۲ک/ ۱۰۵۰ز)، بوو تە ئەقتاعێک بۆ میر (سرخاب کورپی محمد کورپی عناز الشانجانی) (الکامل، ۵۷/ ۸)، ئەمەش دیارە پێش ئەو بوو کە میرانی جەنگاوەری تورکمان داگیری بکەن و دەسەلات و خێروبیترەکانی بخرن ژێر ریکی خۆیان کە ئیتر خەلافەتیش ناچار دانی نا بە دەسەلاتیان و ئەو ناوچانە و تەواوی ولاتی (لف)یان کردە ئەقتاعێک و بزیان بپێنەوه، دەبێ ئەوەش بلیین کە زووتر هەر لە سەر دەمی خەلیفە (المقتدر) ئەم قەلایە لە دەست (کورد و تورکمان)ەکان بوو، تا ئەو رۆژەی خەلیفە المستنجد بانلە (۵۵۵-۵۶۶ک/ ۱۱۶۰-۱۱۷۰ز) دەستی بەسەردا گرتەوه و خستیەوه سەر مۆلکەکانی خەلافەت (الکامل، ۵۸/ ۹، ۶۶، ۷۲، ۷۹).

و هەکو دەر دەره کەوێت خەلافەت کارگێرەتی ئەو قەلایە لە دەست میرە ماھکیەکانی خاوەنانی هیشتۆتەوه، ئەوەتا لە سالی (۵۶۲ک/ ۱۱۶۶ز) دا (شەملە)ی خاوەنی خوزستان هاتە ناو ئەو قەلایە و داوای لە خەلافەت کرد، لەو ولاتەدا بەشێکی پێ بدات، هەر و هەر برازاکی خۆی بە سەرۆکیەتی کۆمەڵێک سەرباز بۆ شەری ((تایەفەیهک لە کوردان)) هەنارد کە دەشی مەبەست لەم تایەفەیه هۆزی ماھکی بێ (الکامل، ۹۶/ ۹-۹۷).

وا تییینی دەکرێت کە جاریکی تر ئەو قەلایە کەوتۆتەوه ژێر دەسەلاتی خەلافەت و خەلیفە مستضیء بامر اللە (۵۶۶-۵۷۵ک/ ۱۱۷۰-۱۱۷۹ز) بەرپێوەبردنی کاروبارەکانی بە یەکیک لە مەمالیکەکانی خۆی سپاردوو، ئیتر ئەمجارەیان تا سالی (۵۷۸ک/ ۱۱۸۲ز) لە ژێر دەسەلاتی خەلافەت ماوێتەوه، (عبدالوهاب الکردی)ی ناسراو بە (السارقی)یش یەکیک بوو لەو میرانە ماھکی، زانیاری هەبوو ئەو ناوچانە دەوری ئەم قەلایە دەدەن، چەند سەخت و چەند زەحمەتە مەزۆ پێی بگات، هەر و هەر بە باشی ئەوەشی زانیووە کە مەحاله ئەو قەلایە کە لە باشترین قەلاکانی عیراقە بەهێز لە خەلافەت وەر بگێرێتەوه، بۆیە پەنای بردە بەر شیوازی فینلکردن، ئیتر بۆ ئەو مەبەستە بە یارمەتی یەک لە شوانەکانی پیلانیکی تۆکمەمی کیشا، (ابن شاهانشاهی) کە لە (۶۱۷ک/ ۱۲۲۰ز) کۆچی داویی کردوو بە دوورودریژی تیشکی خستۆتە سەر ئەم پیلانە کە بە هۆی ئەم فیل و پیلانە ئەم (السارقی) توانیویەتی خۆی و هاوڕێکانی بگەنە ناو قەلاتەکە و لەوێ جیگری خەلافەت و ئەوانەیان کوشتوو کە لەگەڵی بوون، دای ئەو سەری ئەم کوزراوانەیان بریووە و لە سەر قەلاتەوه ئەم سەرانیان فری داوێتە خوارووە کە خەلافەتیش ئەم هەوالتی پێ گەییووە، دەست بەجێ کەوتۆتە خۆ بۆ دووبارە

وهرگرتنه‌وهی ئەم قەلایە و سزادانی (السارق) و هاوڕێکانی، بۆیە خەلیفە (الناصر) فەرمانی کردووه، لەژێر سەرکردایەتی (سنقر الکبیر) و ژمارەیه‌ک لەو میرانە میمالیک که له‌گه‌ڵیدانه، سوپایه‌ک رێکبخوێ و بچن ئەو قەلایە وهر بگرنه‌وه، ئیتر ئەو سوپایه ناماده ده‌کری و دین گه‌مارۆ ده‌خه‌نه سەر قه‌لای، به‌هۆکاری جۆراوجۆر ده‌یان‌ه‌وێت (عبدالوهاب) ی ناسراو به‌ (السارق) رازی بکه‌ن به‌وه‌ی که واز له‌وه‌ لۆیسته‌ی بی‌نی و قه‌لایه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ بدات، ته‌نانه‌ت واده‌یان پێداوه‌ پاره‌ی زۆری پێی بدن و زه‌وی و زاریکی به‌فرراوانی بۆ بپه‌نوه، به‌لام هه‌موو ئەمه‌ سوودی نه‌بووه و ناوبراو رازی نه‌بووه‌ خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ بدات، چونکه‌ بر‌وا‌ی به‌ قسه‌کانیان نه‌هاتوووه و پێی وابوووه ئەمه‌ فیلێکه‌ لێی ده‌که‌ن، بۆیە خۆی له‌ قه‌لایه‌ زیاتر توند کردووه، ئیتر ماوه‌ی گه‌مارۆدانه‌که‌ درێژبووه‌ته‌وه و ئەو سوپایه نه‌یان‌توانی بچنه‌ ناو قه‌لایه‌که‌، خه‌لیفه داوای لێکردن، گه‌مارۆکه‌ هه‌لبگرن و بگه‌ڕینه‌وه‌ به‌غدا (مضمار الحقائق، ص ۹۰-۹۱).

(عبدالوهاب) بۆ ماوه‌ی نۆ سالان پارێزگاری له‌ ده‌سه‌لاتی خۆی ده‌کات له‌وه‌ قه‌لایه‌، له‌ پاشان له‌ سالی (۵۸۷/ک/۱۱۹۱ز) ده‌ستگیرکراوه و زنجیره‌ندکراوه، به‌لام خه‌لیفه (الناصر) لێی خۆشبووه و فرمانی کردووه نازادی بکه‌ن، ئینجا خه‌لیفه‌ی بۆ کردووه و (کوسات و اعلام)ی داوه‌تی و (دینه‌ره‌ر)یشی بۆ پرپوه‌ته‌وه (تاریخ الاسلام، حوادث ۵۸۱-۵۹۰هـ، ص ۷۴).

- موحه‌مه‌دی - المحمدية:

میژوو نووسان به‌ وردی ناوچه‌ی نیشته‌جێبوونی ئەم هۆزه‌یان ده‌ست‌نیشان نه‌کردووه، ئەوه‌نده‌یه‌ ده‌گوتری، ولاته‌که‌ی ده‌که‌وێته (چسایه‌که‌ له‌ چسایه‌کانی موصل)) (الابشیه‌ی، المستطرف، ۵۳۴/۲)، له‌وانه‌شه‌ ئەم هۆزه هه‌ر هۆزی هه‌میدی خۆی، یان لقینکی هه‌میدی بی، دیسانه‌وه‌ موحه‌مه‌دییه‌ گوندیکێ ولاتی داسنی رۆژه‌لاتی موصل و ئەو ناوچه‌یه‌، که‌ زێی زابی گه‌وره‌ی پێدا تێده‌په‌ری، (أبن حوقل) پێیدا تێپه‌ریوه، ناوچه‌که‌ی سنووردار بووه، له‌ چوارچۆیه‌ی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی میر (محمد کوری حسنون الکردی)یه (صورة الارض، ص ۲۶۰)، هه‌ر ئەم گونده‌ خۆی، زیدی شیخ (خضر کوری أبی بکر کوری موسی المهرانی)یه که له (۶۷۶/ک/۱۲۷۷ز) کۆچی داوایی کردووه که ئەم شیخه مامۆستای پاشا (الظاهر بیبرس المملوکی) بووه، سه‌رچاوه‌ میسریه‌کان گوتووینانه، خه‌لکی گوندیکێ سهر به‌ جزیره‌ی (أبن عمر - بوتان)ه، چونکه‌ ئەو ناوچه‌یه‌ گه‌وره‌ترین سه‌نته‌ری شارستانی ناوچه‌کانی باکور و رۆژه‌لاتی موصل بووه و نزیکترینیان بووه له‌ گونده‌که‌ی (البدايه‌ والنهایه، ۲۸۷/۱۳، المقفی

الکبیر، ۷۵۱/۳)، جا موحه‌مه‌دییه‌ ئەو هۆزه‌یه‌ که له‌ گوندی موحه‌مه‌دییه‌ نیشته‌جێ بووه، ناوه‌که‌شی هه‌ر له‌ ناوی ئەو گونده‌ وهرگرتوو، یانیش دوور نییه‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ گونده‌که‌ ناوی خۆی له‌ ناوی ئەو هۆزه‌ وهرگرتبێ، له‌ سه‌رده‌می سه‌غولی (شروین) میری (موحه‌مه‌دییه‌) بووه‌ و نزیکه‌ی شه‌شده‌ پیاوی هه‌بووه (مسالك الابصار، ۱۳۴/۳).

- مه‌روانی - المروانية:

هۆزه‌یه‌که‌ تا کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می فاتیمی نه‌ناسراو بووه، ناو و به‌سه‌رهاتی له‌ کوردستاندا و نه، یه‌کیکه‌ له‌ هۆزه‌کانی جه‌زیره‌ی (ابن عمر - بوتان)، بۆیە به‌ مه‌روانی ناسراوه، چونکه‌ دراوه‌ته‌ پال میره‌که‌ی که ناوی (مه‌روان) بووه (تاریخ الجزیری، ۶۳۵/۲) نه‌که‌ درابیتته‌ پال خه‌لیفه‌ی ئەمه‌وی مه‌روانی کوری حه‌که‌م (۶۴-۶۵/ک/۶۸۲-۶۸۳ز)، چونکه‌ میرانی مه‌روانی وه‌کو دابی زۆربه‌ی خێزانه‌ ده‌سه‌لاتداره‌ کوردیه‌کانی تر، ره‌چه‌له‌کی خۆیان برده‌ته‌وه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌کان و گه‌وره‌ هاوه‌له‌کان، وایانپیشانداده‌ له‌ نه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ مه‌روانی ئەمه‌وین، ئەمه‌ش ته‌نها له‌به‌ر لێکچوونی ناوه‌کانیان، نه‌که‌ له‌به‌ر شتیکی تر، ئەگه‌رچی ماوه‌یه‌کی زه‌مه‌نی دووریش له‌ نێوانیاندا هه‌یه‌ (نه‌یاه‌ الارب، ۳۰۷/۲، الخطط المقریبه، ۴۰۵/۳، السلوک، ۴/۱)، (مقریزی) خۆی ئەم پرپاگه‌نده‌ی مه‌روانیانی گوازوتۆته‌وه‌ و ده‌لیت: ((مه‌روانییه‌کان خۆیان وای بۆ ده‌چن))، که له‌مه‌دا ناماژه‌ بۆ ئەوه‌ هه‌یه، که ئەم (واته: مه‌قریزی)متمانە‌ی به‌م پرپاگه‌نده‌ی مه‌روانیان نییه‌.

پیاوانی مه‌روانی له‌ دادواوییه‌کانی سه‌رده‌می فاتیمیانه‌وه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ ده‌وله‌ته‌وه‌ کرد، یه‌که‌ له‌و میرانه‌یان که ئەو په‌یوه‌ندییه‌ی کرد، میر (سیف الدین الحسین کوری أبی الهیجاء)ی زاوای وه‌زیری فاتیمی (صالح کوری رزیک)ه‌که‌ له‌ نێوان سالانی (۵۴۹ - ۵۵۶/ک/۱۱۵۴ - ۱۱۶۱ز)دا ژیاوه، ئیتر بووه‌ یه‌که‌ له‌ میره‌ ده‌سه‌لاتداره‌ گه‌وره‌کانی وزاره‌تی (سین رزیک)، ئەو نازناوانه‌ی پێی دراوه، گوزارشته‌ له‌ به‌رزایه‌ و پێگه‌ی ده‌که‌ن، له‌ ده‌رباری فاتیمی، نازناوه‌کانی بریتی بوونه‌ له: ((الأجل المظفر الأمين، سيف الدين حصن المسلمين، ذي الفضائل و المناقب، یمن أمير المؤمنين، أبي عبدالله الحسين بن الأمير فارس الدولة أبي الهیجاء الفاتزي الصالحی)) (المقریزی، اتعاظ الحنفا، ۲۲۷/۳، دیسانه‌وه‌ پرپاگه‌ی: صبح الأعشی، ۳۰۷/۴). هه‌ر له‌ وه‌سفی ئەو میره‌دا هاتوووه: ((کورد بووه ... به‌ نازایه‌تی به‌ناوبانگ بووه، له‌ ده‌وله‌تدا له‌ پێش بووه و پایه‌یه‌کی هه‌بووه، له‌ شه‌ریشدا شاره‌زا بووه و ئەزموونی هه‌بووه)) (الخطط

المقرزية، ۳ / ۸۷)، (خوخه حسين)ی گهړه کی (الديلم)ی قاهره به ناوی شهوه وه ناوړه که ده که ویتته کۆلانیکی ته سکی به رامبهه شهوه له کۆلانی شهوانی دیتته ده، ههروه ها گه رمای (الرصاص)یش شه و بنیاتی ناوه. (الخطط المقرزية، ۳ / ۸۷، ۱۵۰).

له میرانی مه پوانی سه رده می مه ملوکیش میر (بدر الدین حسن) و دوو کوره کانی (علاء الدین علی) و (شهاب الدین احمد)ن که له (۷۳۳/۱۳۳۳ز) کۆچی دوایی کردوه و هی دیکه ش بوونه (تاریخ الجزري، ۲ / ۳، ۶۶۲/۶۳۵، ۹۰۸، أعيان العصر، ۱ / ۱۲۴-۱۲۵، ۱۳۹/۳، البداية والنهاية، ۱۴ / ۱۰۵).

- مستکان - المزدنکان:

(مسعودی) ناماژه ی بۆ شه هۆزه کردوه (مروج الذهب، ۲ / ۱۲۵) به لām هیچ زانیاریه کمان له باره یه وهی ده ست نه که وت، مستکان ئیستا که گوندیکه له شاره زوور - هه له بجه.

- موکری - مکری:

شه مانه له بنه پرتدا له هۆزه کانی ولاتی شاره زوورن، به لām له کۆتاییه کانی سه رده می ناوه پاستدا وه کو ده سه لاتیکی هۆزه کی له باشوری رۆژئاوای نازه ریجانی هاوسنوری شاره زوور ده رکه وتن، فه رمانپه واکه یان میر (سیف الدین) بوو که شه مه له یه که م سه رۆکه به هیزه کانیان بوو، ناوچه ی (دریاس)ی له (تورکمانه کانی جابلۆ) داگیر کرد و له پاشان ده سه لاتی بۆ چه ندين ناوچه ی تریش درێژ کرده وه، شه وانیشی خسته سه ر مولکه کانی خۆی، له بهر لیوه شواوی و لیژانیی به (مه ککار) ناسرا، (به دلیسی) له و پروایه یه، ناوی هۆزه که ش له نازناوی شه مه رده وه وه رگیراوه بووه ته موکری (شرفنامه، ص ۴۸۵).

له دوای مردنی میر (سیف الدین)، (صارم)ی کوپی، که به (صارم کرد - صارم الکردی) ناسرابوو، جینگه ی گرتوه، له سه رده می شه وه دا شا ئیسماعیلی سه فه وی ده رکه وت، به لām شه م (صارم)ه شه ونده به هیژ بوو، توانی به رپه رچی هیژ و شالۆویکی توند و گه وره ی سه فه وییه قزلباشه کان بداته وه که شه مانه بۆ شه وه هاتبوون (صارم) له ناو به بن و ولاته که ی داگیر بکه ن، به لām پیاوه کانی خۆیان له چیاکان قایم کردو هه موو ریگه یه کیان له پیش قزلباشه کان گرت، به م شیوه یه تووشی شکستیکی زۆر ناخۆشیا ن کردن.

له شه رانه (عبدی بیك شاملو) و (سارو علی مه ردار) کوژران که شه مانه هه ردو وکیان له فه رمانده کانی شه و شالۆه و له سه رانی دیاری قزلباش بوون (القزوینی، لب التواریخ، ص ۲۴۸، تاریخ جهان آرا، ص ۲۷۰، احسن التواریخ، ۲ / ۱۲۰-۱۲۱).

- مه لکان - ملکان - ملیکان:

مالباتی میرانی شه یوی شه وانه ی فه رمانپه وای حصن کیفا بوونه، به (مه لکان - مه لیکان).. (واته: پاشایان) ناسراون، شه مه ش له بهر شه وه ی له پاشایانی شه یوی هه لکه وتوون، به تیپه رپینی کاتیش ژماره ی شه ندامانی بنه مالله ی شه یوی له و ناوچه یه زیادی کرد، تا وای لیها ت بۆ خۆیان بوونه هۆژیکی سه ره بخۆ، (به دلیسی) ناوی ناوون هۆزی مه لکان (شرفنامه، ص ۳۰۷، ۳۲۲).

شه یوییه کانی حصن کیفا، یان میرنشینی مه لکان، له پاڤ میرنشینه کانی هه کاری و رۆژه کی و بوختی له کوردستانی باکور، به دیارترین قه واره ی سیاسی و میرنشینه کوردیه کانی کوردستانی کۆتایی سه رده می ئیسلامی ژمی رداون، چونکه دوای شه وه ی له سه ده ی حه فته می کۆچی/ سیژده می زایینی، ده سه لاتی سیاسی شه یوییه کان به ره و کزی و تواته وه هات، ته نانته له سه ر ده ستی مه مالیک و تورک و مه غۆله کان کۆتایی به و میرنشین و حکومه تانه شیان هیئرا که له میسر و ولاتی شام و هه ری می جه زیره دروستیان کردبوو، قه ده ر وای کرد، بنه مالله ی شه یوی حصن کیفا بۆ ماوه ی زیاتر له دوو سه ده پارێزگاری له مولک و ناوچه کانی خۆیان بکه ن و موداراتی سولتانه مه غۆلیه کان بکه ن، شه مانه شه گه رچی به بچووک و نیمچه نادیا ری ما بوونه وه له ماوه ی سه رده می مه غۆلی، به لām له کۆتاییه کانی سه ده ی هه شته می کۆچی/ چوارده ی زاییئیدا، بوونه وه میرنشینیکی ناسراوی خاوه ن ده سه لات و قه واره، پاشا کانیان پارێزگاریان له په یوه ندی باش و پته ویان له گه ل ده ولته تی مه ملوکی له میسر و شام کرد و به رده وام کاریان بۆ شه وه ده کرد، شه په یوه ندیانه به ره و پیش به ن و به هیژیان بکه ن.

دیاره میژوونوسه کۆنه کان هه وائی شه و میرنشینه یان فه رامۆش کردوه، بۆیه له نو سراوه کانیان زانیاری وه کو پیویست له باره یه وه ی نییه، به لām شه ره فخان ی به دلیسی به شیک له کتیبه که ی بۆ باسی شه یوییه کان له ولاتی حصن ته رخان کردوه، ئیتر به دوور و درێزی هه وائی شه وه ی داوه که میرنشینی شه یوی چۆن دروستبوو و تیشکیشی خستۆته سه ر ژیا ننامه ی پاشا کانی، به لām شه وه هه یه که زانیارییه کانی تیکه ل و پیکه ل و زۆر ته واو نین، ته نانته له گه ل

ئەو زانیارییە کە مانەش رێک ناکەون کە سەرچاوە مەملوکییەکان خستووایانە تە روو، چونکە دەستگرتنی ئەیووبیەکان بەسەر حصن کیفا و دروستکردنی دەسلەتاتی ئەیووبی تێدا بۆ نمونە، ئەمە مەسەلەییەکی روونە و نادیری تێ نەکەوتوو، مێژوونووسانیش بە درێژی و بە راشکاوانە ناماژەیان بۆ کردوو، لەم رووەوە چ جیاوازییەکان لە نێوانیاندا نییە، ئەوەندە هەییە بەدلیسی شتیکی نادیار لەو بارەییەوە دەگێرێتەوه، بە تەواوی لەو گێرانیەوهییە جیاوە کە رێککەوتنی لەسەرە (شرفنامە، ص ۳۰۷-۳۱۴).

دەستگرتنی ئەیووبیەکان بەسەر ئامەد و دروستبوونی ئەیووبیە

حصن کیفا:

لە دوایین رۆژەکانی سالی (۱۲۲۹/ک/۱۲۳۲ز)، سوپاکە (الملك الكامل) هاتنە دەرووبەری شاری ئامەد، دوای بەرەو ناو شارە کە هاتن، بەمە (الملك المسعود الارتقی) داواي ئەمانی کرد، (الملك الكامل) ییش ئەمانی پێدا وادە پێدا کە خۆی و مال و مندالەکانی بە سەلامەتی بێنێتەوه و دەستیانی لێ نەدەن، بەمە سوپای ئەیووبی بە فەرماندەیی (الملك الكامل) دەستی گرت بەسەر ئامەد و حصن و قەلاکانی سەر بەو شارە، لەولاشەوه (ملك الكامل) پراریدا هەندیک ناوچە لە ولاتی میسر بۆ (ملك المسعود) بپرێتەوه، بەلام شاری (حصن کیفا) و قەلاکەیی بۆ ماوەیەکی عاسی بوون، بۆیە تا مانگی موحرەم، یان سەفەری سالی (۱۲۳۰/ک/تشرینی یەکەمی ۱۲۳۲ز) کە لەمەدا گێرانیەوه کان ناکۆکن، ئینجا خۆیان بە دەستەوه دا، ئیتر (الملك الكامل) یە کە کورەکانی خۆی بە ناوی (الملك الصالح نجم الدين ایوب) ی لە سالی (۱۲۳۱/ک/۱۲۳۳ز) وەکو جیگری خۆی بەسەر ئامەد و دەرووبەریدا دامەزراند، ئەویش لەو ناوچانە مایەوه، تا لە سالی (۱۲۳۵/ک/۱۲۳۷ز) (الکامل) ی باوکی مرد و بە هۆی هاتنە سەر تەختی براکە (الملك العادلی دووهمی کوری کامل) کە لە نێوان (۱۲۳۵-۱۲۳۷/ک/۱۲۳۷-۱۲۳۹ز) دا ژیاوه ئاژاوه لە میسر پەیدا بوو، ئەوساکە ئامەدی جێهێشت و کورەکەیی خۆی بە ناوی (الملك المعظم غیاث الدین تورانشاه) ی وەکو جیگری خۆی بەسەر ئەو ناوچانەیی خۆی جێهێشت. لە سەر دەمی (الملك المعظم) ییش ئامەد رووبەر ووی شالاری سەلجوقییە رۆمیەکان بوووه و کەوتە ژێر دەستیان، بەمە (المعظم) تیایدا دەرچوو و پێدەچیت دواي ئەوه هاتبیتە قەلائی (حصن کیفا)، ئەوێی کردبێ بە پایتەختی خۆی، لە کۆتاییەکانی سالی (۱۲۴۷/ک/۱۲۴۹ز) ییش دا (المعظم تورانشاه) بانگی میسر کرا، بۆ ئەوهی لەسەر تەختی باوکه

مردوو کە دابنیشیت، ئەویش چوو میسر و کورەکەیی خۆی بە ناوی (الملك الاوحد) (الموحد) تقی الدین عبدالله ی لە حصن کیفا جێهێشت، دواي کوزرانی (المعظم) ییش لە سالی (۱۲۵۰/ک/۱۲۵۰ز) و رووخانی ئەیووبیەکانی میسر لەسەر دەستی مەمالیک، (الاوحد) لە حصن کیفا مایەوه و تیایدا ئەیووبیەکانی حصن کیفای دامەزراند (الاعلاق الخطیره، ۵۳۴/۳، ابن العربي، تاریخ مختصر الدول، ص ۲۵۹، کتاب الحوادث، ص ۲۹۰-۲۹۱، الحنبلي، شفاء القلوب، ص ۴۲۷-۴۳۱).

مولکەکانی میرنشینهکە

شاری حصن کیفا:

حصن کیفا، یان حصن کیبا، یان کیرت، حصنیکی خاوەن مێژووییەکی کۆنە، شوینەواری کۆنی وەهای تیا بە سەدهی هەشتەمی پێش زاین دەگەرێتەوه، لە سەر دەمی رۆمانیدا بارەگای ئەسقفی سریان بوو، لە سەر دەمی ئیسلامییش بوو شارۆچکە و قەلائیەکی مەزن، لە رووی کارگێراییەوه سەر بە هەریمی جزیره (دیاریە کر)، بە شیوەیەکی نزیک دەکەوتتە نێوان هەردوو شاری ئامەد و جەزیرە بۆتان، کە لە هەریە کەیانەوه نزیکەیی سێ رۆژە ریی (۶۰-۷۰) میل دوورەوه دەکەوتتە سەر کەنارەکانی رووباری دجلە و نێوان دوو جۆگە ئاو کە لە باکوورەوه دێن و دەرژینە نیو ئەم رووبارە، لەسەر شیوەی ئەشکەوتیکە، لە کێویکی بەرزدا، لە سێ لاوه بە چیا دەورە دراوه، لە باکووریشەوه دجلە پێشی لێ دەگریت (معجم البلدان، ۲/۲۶۵، الاعلاق الخطیره، ۳/۵۲۹، بلدان الخلافة الشرقية، ص ۱۴۴، شترک، دائرة المعارف الاسلامية، مادة حصن کیفا، ۷/۴۵۴).

یاقوت و گومان دەبا کە ناوی (کیبا) بنهچەیه کی (نەرمەنی) ی هەیه. (معجم البلدان، ۲/۲۶۵)، رۆمەکان ناویان نابوو (کیفس)، یان (کیفی). (بلدان الخلافة الشرقية، ص ۱۴۴-۱۴۵)، شەرەفخانی بەدلیسیش وەهای دەبینیت کە ئەم ناوه لە ناوی دامەزرێتەرە کە (کیفای کوری طالون) هاتبیت (شرفنامە، ص ۳۱۰)، (شترک) ییش بۆ ئەوه دەچیت کە (کیفس) لە سەرچاوە سریانیهیەکان (کافی) یه. (مادهی: حصن کیفا، ۷/۴۵۴)، وەکو خۆیندەوهش (حصن کیفا) هەر لە سەر دەمی پێش عوسمانیهیەوه بە شیوەی (حصن کیفا _ حسنکیف) دەخوینرێتەوه و گۆدەکریت، دانیشتوانیشی گێرانیەوهیەکی خۆشیان هەیه بۆ راقەی ئەمە. (شرفنامە، ص ۳۰۹-۳۱۰).

قه‌لای حصن کیفا شوینیکی ناسایشی و بهرگری نایابی هه‌بوو، له‌به‌ر سه‌ختی و دورده‌ده‌ستییه‌که‌ی به (رأس الغول) ناوده‌نرا (شرفنامه، ص ۳۱۰)، چونکه چیا به‌رزه‌کانی دوروبه‌ری پاسه‌وانیه‌تییه‌کی سروشتییان بۆ دابینکردبوو، ریگه‌ی چوونه ناو ئه‌و حصنه‌ته‌نهما به‌شی یه‌ک که‌سی ده‌کرد، له‌دوره‌ی ئه‌و حصنه‌خنده‌قتیکی قول هه‌لکه‌نرابوو، له‌چیا به‌که‌ی به‌رامبه‌ر ئه‌و حصنه‌ش غاری دور و ئه‌شکه‌وتی کۆن هه‌بوون، که‌س نه‌یانده‌گه‌یشتی، ئه‌گه‌ر دوزمن هی‌رش یینابوایه، دانیش‌توان ده‌چوون له‌وئ خۆیان په‌نا ده‌دا، هه‌روه‌ها له‌ناو ئه‌و حصنه‌سه‌ردابی فراوان هه‌بوو، له‌ژیر زه‌وییه‌وه ده‌گه‌یشته‌شته‌ی دیج‌له، دانیش‌توان به‌که‌رو ئیستره‌کانیان داد‌به‌زینه‌ خوارئ بۆ ئه‌وه‌ی ناو هه‌لینجن، که‌س‌یش نه‌یده‌دیتن. (الاعلاق الخطیره، ۳/۵۳۰-۵۳۱).

ناحیه و قه‌لاکانی سه‌ر به (حصن کیفا) و سه‌ر به میرنشینی ئه‌یوبی له‌و حصنه‌بریتی بوون له:

__ شارۆچکه و ناحیه‌ی (سه‌عرت).

__ شارۆچکه و ناحیه‌ی عاب‌دین.

__ شاری ارزن.

__ قه‌لای به‌شیری (شرفنامه، ص ۳۰۸-۳۰۹).

__ قه‌لای ئه‌رغیس - ئه‌رغنی (الضوء اللامع، ۳/۱۸۵).

پاشاکانی ئه‌یوبی حصن کیفا تا سه‌ره‌تای سه‌رده‌می المملک العادل سلیمان (۶۴۸-۷۸۰/ک/۱۲۵۰-۱۳۷۸ز):

مه‌لیکی ئه‌وحده (تقی‌الدین عبدالله) تا پاش سالی (۶۸۰/ک/۱۲۸۱ز) له‌حصن کیفا مایه‌وه و پارێزگاری لیکرد، (الاعلاق الخطیره، ۳/۵۳۴، تاریخ الاسلام، ص ۳۳۳)، پاش مردنیشی، کوره‌که‌ی به‌ناوی (المملک الکامل)ی ناسراو به (العادل) سیف‌الدین أبو بکر شادی (محمد) جیگه‌ی گرت‌ه‌وه، ئه‌ویش له‌سالی (۷۰۰/ک/۱۳۰۰ز) به‌ده‌ستی ته‌تاره‌کان کوژرا، بۆیه له‌و حصنه‌دا المملک الصالح نجم‌الدین ایوب (صلاح‌الدین یوسف) بیان له‌جیی دانا، ئه‌مه‌ وینه‌یه‌کی بی‌فرمان بوو، وه‌کو (الذهبی) ده‌یلی، به‌لام (المملک الصالح)یش له‌گه‌ل کورێکی له‌سالی (۷۲۶/ک/۱۳۲۶ز) له‌سه‌ر ده‌ستی (المملک العادل مجیر‌الدین محی‌الدین/ مجد‌الدین) محمدی برای ده‌کوژرین، ئیدی ئه‌و پیاوکوژه له‌سه‌ره‌تای سالی دواتر

ده‌سه‌لآت ده‌گریته‌ ده‌ست و له‌و حصنه‌ده‌بیته‌ فه‌رمانه‌وا، تا پاش سالی (۷۶۳/ک/۱۳۶۲ز) له‌و پۆسته‌ی ده‌میته‌وه، دواتر المملک المجاهد (العادل، الکامل) شهاب‌الدین غازیی کورێ جیگه‌ی ده‌گریته‌وه (تاریخ الجزیری، ۲/۱۲۹-۱۳۰، تاریخ الاسلام، حوادث (۶۶۱-۶۷۰ک)، ص ۲۹۲، شفاء القلوب، ص ۴۹۸، الزبیدی، ترویج القلوب، ص ۱۷۹)، وا پیده‌چیت ئه‌وه‌یان هی‌نده‌ی فه‌رمانه‌وایی نه‌کردی، چونکه وه‌کو ده‌بینین، له‌ماوه‌ی سالی (۷۷۳/ک/۱۳۷۱ز)ی المملک الصالح سیف‌الدین ابوبکر أحمدی کورێ فه‌رمانه‌وای حصن کیفا بووه (انباء الغمر، ۱/۷).

(داود بن ناصر الاعیری)ی (؟) پزیشکی موسلی ناسراو به‌پزیشکی هه‌ردوو ده‌وله‌تان که له‌حصن کیفا داد‌نیشت کتیبی (نهاية الادراك والاعراض من الاقربادینات)ی بۆ (المملک العادل شهاب‌الدین غازی کورێ محمد)ی نووسی، له‌مانگی (ذی‌الحجه)ی سالی (۷۲۶/ک/۱۳۲۶ز) له‌نوسینه‌که‌ی بووه‌وه (کشف الظنون، ۲/۱۹۸۵).

(المملک الصالح سیف‌الدین) به‌ئاره‌زووی خۆی له‌سالی (۷۸۰/ک/۱۳۷۸ز) وازی له‌فه‌رمانه‌وایی هی‌نا، ئیتر رای ناودار و خه‌لک و ئه‌وانه‌ی پرسیاریان لئ ده‌کری، له‌سه‌ر (فخرالدین سلیمان)ی برای کۆده‌بیته‌وه، ئه‌مه‌ به‌ (المملک العادل) ده‌ناسری و کونیه‌که‌یشی ده‌بیته‌ (أبی‌المفاخر). (انباء الغمر، ۱/۱۸۰، ترویج القلوب، ص ۸۴).

ئه‌یوبیه‌کانی (حصن کیفا) هه‌ر له‌روژی دروستبوونیان له‌سالی (۶۴۸/ک/۱۲۵۰ز) و تا سه‌رده‌می (المملک العادل) میرنشینیکی بچوک و که‌م ده‌سه‌لآت و نیمچه نادیاریان هه‌بووه، به‌لام ده‌سه‌لآت و ویستی سیاسی ئازاد و سه‌ربه‌خۆیان نه‌بووه، مه‌ره‌کانی وایان به‌لاوه‌باشتر بووه، ملکه‌چی سولتانه مه‌غۆلی و جه‌لائیرییه‌کان بکه‌ن و بچنه ژیر فرمانی ئه‌وان و دان به‌ده‌سه‌لاتی ئه‌وان به‌سه‌ر ولاته‌که‌ی خۆیاندا بنین.

پاشاکانی حصن کیفا له سه‌رده‌می هی‌ز و ده‌رکه‌وتندا

۱- المملک العادل ابو‌المفاخر فخرالدین سلیمان کورێ المملک المجاهد غازی (۷۸۰-۸۲۷/ک/۱۳۷۸-۱۴۲۴ز):

مملک العادل سلیمان به‌یه‌که له‌دیارتیرین و به‌ناوبانگترین پاشا ئه‌یوبیه‌کانی (حصن کیفا) داد‌نریت، له‌هه‌مووشیان زیاتر فه‌رمانه‌وایی کردوه، ئه‌یوبیه‌ی حصن له‌سه‌رده‌می ئه‌مه‌و

به ههولتی ئەمە له میرنشینیکێ بچوکی بی ناوهوه بهروپیش چوو، بووه یهك له میرنشینەکانی کوردستان، بهشیکێ زۆری ناوچهکانی دیاربهکری گرتەوه، له راستیدا ئەو باره سیاسییە شلەژاو و ئەو باره ناچارامی و پشیتوییە له ماوهی سەدهی هەشتهمی کۆچیدا/ چواردهیهمی زاینی دا، کوردستان و هەرێمەکانی دەرووبەری گرتەوه، له گەڵ ئەو بارە ی که دواي ئەوهش له ناوچه کهدا دروستبوو، دەشی یارمەتی میره کورده خۆجیبیەکان و سەرۆک هۆزه کوردییەکانی دابی، لهوهی کهوا ناوچهکانی دەسەلاتی خۆیان فراوانتر بکەن، به نازادییەکی زیاتریش له سنووری ناوچهکانی ژێر دەسەلاتی خۆیاندا، مومارەسە ی فەرمانرەوایی و بەرپۆهبردنی کاروبارهکانی هەرێمەکانیان بکەن، ئەمەش له سایه ی چاودێری دەولەتی مەملوکی له میسر، (ملك العادل سلیمان)یش یهك لهوانه بووه، تاونیویەتی سوود لهو هەلومەرجه وەرگری و وا بکات میرنشینەکی بپیتە هیژیکێ خۆجیبی کاریگەر له رووداوه ناوخواییەکانی دیاربهکری، ئەوه بوو توانی شاری سعرت (سیرتی)یش بخاتە چوارچێوهی ناوچهکانی دەسەلاتی خۆی، هەرۆهها دینار و درهه میشی به ناوی خۆی له سکه دا، هەرۆهها مزگهوتی (الرضي)ی له شاری (حصن) دروستکرد. (انباء الغمر، ۱/۱۸۰، شفاء القلوب، ص ۴۷۴).

(ملك العادل) به ریکهوتنی تەراوی ئەو میژوونوسانە میژووی ژیانان نووسیوه، به راستی پاشایهکی دادگر بووه، ئاقل و دلباش بووه، میژوویکی پەسەند هەیه، کهسیک بووه، نازایهتی و زانستی و باش سیاسهتکردن و هەموو ئەو سیفته باشانە تیا کۆبووهتەوه، جگه له مانه ((چاکی و زیرهکی و بەشداری باش و کهرهه میش))ی هەبووه. (النجوم الزاهرة، ۱۵/۱۲۳، شفاء القلوب، ص ۴۷۱، الضوء اللامع، ۳/۲۶۸، ترویج القلوب، ص ۸۴).

له پاڵ سەرکهوتنیشی له بواری سیاسی و په یوهندی باشی له گەڵ میللهته که ی، ئەدی و شاعیر و ههلبهستفانیکی باشیش بوو، ((ههلبهست و پهخشان و دیوانه شیعریکی جوانیشی ههبوو)) (الضوء اللامع، ۳/۲۶۸) هەرۆهها هۆگری خۆیندنهوهی کتیب و نووسینهوهیان بووه، له سالی (۷۸۹هـ/۱۳۸۷ز) بهشی سییهمی تاییهت به هەریمی جزیرهی کتیبی (الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام والجزيرة) عزالدين ابن شدادى که له (۶۸۴هـ/۱۲۸۵ز) کۆچی دواي کردوه به دهستی خۆی نووسیوه، دانهیهکی ئەمه له کتیبخانهی (بودلیان)ی زانکۆی (اوکسفورد) پارێزراوه. (حضارة الدولة الدستورية، ص ۳۶۱)، کتیبخانه که ی دایکه کتیبی میژووی و ئەدهبی و مهعریفیی له خو دهگرت، وهکو کتیبهکانی: (الامتاع والموانسة)ی (ابي حيان التوحيد)ی ك له (۴۱۴هـ/۱۰۲۳ز) کۆچی دواي کردوه، له بهشی دووهمی دانه

دهستنوسه که ی کتیبه کهدا ئەمه هاتوه: ((رسم خزانة السلطان الاعظم... ابي المفاخر فخر الدين والدنيا سليمان بن غازي ((محمد الايوبي)) - والصحيح بن محمد الايوبي - خلد الله تعالى مملكته وسلطانه...)) (مقدمة كتاب الامتاع والموانسة، الصفحة ق من مقدمة التحقيق).

کهسیک بووه ناگاداری بزوتنهوه ئەدهبیه که ی میسریش بووه، په یوهندی به شاعیر و ئەدهبیهکانیانوه ههبووه، میژوونوسه میسریهکان ناگاداری ئەوه بوونه که ئەم بهرپۆه شاعیریش، بۆیه هندی له دێره شیعرییهکانیان له دیوانه کهیدا گوازتۆتهوه:

اربعان الشباب عليك مني
وسلام كلما هب النسيم
سروري مع زمانك قد تنادي
وعندي بعده وجد ومقيم
فلا برحت لياليك الغوادي
وبدر التم فيها نديم
.....

ونرفع في رياض الحسن طورا
وطورا للتعانق نستديم

(الضوء اللامع، ۳/۲۶۸، شذرات الذهب، ۴/۱۷۸).

(قلقشندی) جارێکیان چاوی به پیاوهکانی (حصن کیفا) له شاره میسریهکان دهکهویت، ئەوان پێی دهلێن: (ملك العادل) شاعر دههۆنیتتهوه، بۆیه (قلقشندی) هندی دێر له سه ره مان قافییهی ئەو دهنووسیت و بۆ (ملك العادل)یان رهوان دهکات:

سليمان الزمان بحصن كيفا
له في الملك آثار كرام
زكا اصلاً قطاب الفرع منه
وطاب الغصن اذا طاب الكمام
بنوايوب ابقوا منه ذخراً
ونعم الذخر والقليل الهمام

(صبح الاعشى، ۴/۳۲۱-۳۲۲).

(حنبلې)ی که له (۸۷۶ک/۱۳۷۴ز کۆچی دوايي کردوه) له دیوانه‌که‌ی (ملك العادل)دا وردبوتوه زانیاریی له‌باره‌وه هه‌بووه، ده‌لێت: له‌ژێر شه‌ش ده‌روازه (باب) رێک‌خراوه، یه‌که‌میان نامۆژگارێیه و دابه‌شده‌بیتته سهر سیّ به‌شی تر، دووه‌میان تایبه‌ته به‌ براه‌تیکردن (اخوانیات) و شه‌وی له‌گه‌ڵ لاوان ده‌گونجی و شه‌مش دوو به‌شه، سییه‌میشیان تایبه‌ته به‌ لاواندنه‌وه و سه‌ره‌نشتکردن، شه‌مش سیّ به‌شه، چواره‌میان له‌ باره‌ی پیا‌هه‌ڵدان و غه‌زه‌له و سیّ به‌شی هه‌یه، پینجه‌م تایبه‌ته به‌ مه‌ی (خمریات) و دوو به‌شه، شه‌شه‌می تایبه‌ته به‌ یاری (مداعات) و یه‌که‌ به‌شه.

ژماره‌یه‌که‌ دێریشی له‌ شیعره‌کانی گواستۆته‌وه. (شفاء القلوب، ص ۴۷۵-۴۷۷).

نوسه‌ریکی نادیار له‌ باره‌ی شیعره‌کانی پاشاکانی حصن کتیبیکی دانا، ده‌شی (حنبلې) بیئت، ناوی نا (الدر الثمین فی شعر الثلاثة السلاطین) تیایدا شیعره‌کانی (ملك العادل) و (ملك الاشرف احمد)ی کورپی و (ملك الكامل کورپی الاشرف)ی نه‌وه‌ی کۆکرده‌وه. (کشف الظنون، ۵۶۱/۱).

گرنگترین رووداوێک له‌ سه‌رده‌می (ملك العادل) دووچاره‌اتنی (حصن کیفا) و ته‌واوی ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان بوو به‌ شالۆ و هێرشه‌ به‌دوا‌یه‌که‌دا هاتوه‌وه‌کانی (ته‌پور له‌نگ) (۷۸۷-۸۰۷ک/۱۳۸۵-۱۴۰۵ز)، (ملك العادل سلیمان) له‌و میره‌ کوردانه‌ بوو که‌ په‌یره‌وی له‌ سیاسه‌تی ناگر به‌سی و ناشته‌وا‌ییبی له‌گه‌ڵ ته‌پور کرد، بۆ شه‌وی خۆی و ناوچه‌که‌ی له‌ مه‌ترسی شه‌ر بپارێزیت، شه‌وه‌تا له‌ سالی (۷۹۶ک/۱۳۹۴ز)دا هاته‌ لای ته‌پور له‌ شاری (رها - اورفه)، دیاری بۆ هینابوو و ملکه‌چی و گوێپرا‌یه‌لی خۆی بۆ راگه‌یاندا، به‌مه‌ش له‌وه‌دا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سته‌پێنا که‌ ولاتی حصن له‌ مه‌ترسییه‌کانی شه‌ریکی وێرانکه‌ر بپارێزیت، چونکه‌ ته‌پور هاتنه‌که‌ی په‌سند کرد و دانی پێدانا که‌ له‌سه‌ر مولکه‌کانی خۆی بمینتیه‌وه. (ظفر نامه یزدی، ۴۷۶/۱-۴۷۸، روضة الصفا، ۲۲۷/۶)، له‌ شالۆی سییه‌می ته‌پوریش بۆسه‌ر دیاره‌که‌ له‌ سالی (۸۰۳ک/۱۴۰۱ز)دا، (ملك العادل) بۆ جاری دووه‌م و له‌گه‌ڵ ته‌واوی میر و فه‌رمانه‌روایانی کورد و تورکمانی هه‌ریمی دیاره‌که‌ر گوێپرا‌یه‌لی خۆیان بۆی دووباره‌ پێشانداوه، وه‌فدیکیان پێکه‌پێنا، هاتنه‌وه‌ لای بۆ شاری (ماردین) و سۆز و گوێپرا‌یه‌لی خۆیان بۆ دووپاتکرده‌وه، جۆره‌ها توحه‌ف و دیاری گرانبه‌ه‌اشیان بۆ هینا، شه‌ویش بۆ هه‌ریه‌کیان ((خلعیکی رازینراوه و قایشیک و شمشیکی زی‌ری پێدان)) (مجم‌ل فصیحی، ۱۴۴/۳، ظفر نامه یزدی، ۲۵۵/۲-۲۵۶).

به‌دلیسی باسی شه‌وه‌ ده‌کات که‌ کاتیکی شاه‌رخ‌ی کورپی تیمورلنک (۸۰۷- ۸۵۰ک/۱۴۰۴- ۱۴۶۶ز) له‌ سالی (۸۲۴ک/۱۴۲۱ز) هاته‌ نێو هه‌ریمی دیاره‌که‌رووی کرده‌ مولکه‌کانی (قره‌ قوینلو) بۆ شه‌ری کورپه‌کانی (قره‌ یوسف) و گه‌یشته‌ تخویه‌کانی (وان و وستان - ی سه‌ر که‌ناره‌کانی باشووری ده‌ریاچه‌ی وان)، ملك الكامل خلیل (شه‌وها هاتوه‌، به‌لام راستییه‌که‌ی (العادل سلیمان)ه‌) پینشوا‌زی له‌ که‌ژاوه‌ سولتانییه‌که‌ی کرد و هاته‌ سه‌ردانی، به‌مه‌ سۆزی شه‌وی بۆ خۆی راکیشا، له‌ شه‌نجامدا رێگه‌ی به‌ شه‌و و میرانی دیکه‌ی کوردستاندا، تا بگه‌رینه‌وه‌ ولاته‌که‌ی خۆیان. (شه‌ره‌فنامه، ل ۳۱۳-۳۱۴).

به‌م شیویه‌ (ملك العادل) به‌ هۆی دانا‌یه‌که‌ی خۆی و دووربینییه‌ سیاسیه‌که‌ی، توانی مه‌ترسی ته‌پوریه‌کان له‌سه‌ر ولاته‌که‌ی خۆی دووربخاته‌وه، هه‌روه‌ها توانی موها‌ده‌نه‌ی (قره‌ ایلیک عثمان الاق قوینلو)ش (۸۰۶-۸۳۹ک/۱۴۰۴-۱۴۳۶ز) بکات.

(ملك العادل) سه‌ره‌نجام له‌ سالی (۸۲۷ک/۱۴۲۴ز) کۆچی دوا‌یی کرد و له‌ (حصن)دا نیژرا، شه‌مش دوا‌ی شه‌وه‌بوو که‌ نزیکه‌ی نیو سه‌ده‌ فه‌رمانه‌روایی کرد. (انباء الغمر، ۳/۳۳۵، الضوء اللامع، ۳/۲۶۸).

۲- ملك الاشرف ابو المحامد شهاب الدين احمد کورپی العادل (۸۲۷-۸۳۶ک/ ۱۴۲۴-۱۴۳۳ز):

شه‌مه‌ دوا‌ی باوکی ده‌سه‌لانی گرتنه‌ ده‌ست، له‌سه‌ر هه‌مان به‌رنامه‌ی باوکی رۆشت، پارێزگاری له‌ په‌یوه‌ندییه‌ خۆشه‌ویستییه‌ باشه‌کانی نێوان خۆیان و مه‌مالیکه‌کانی میسری کرد، خۆی به‌ جیگری شه‌وان ژماردا له‌سه‌ر ولاتی حصن.

شه‌مه‌ له‌ رووی ره‌وشتیشه‌وه‌ وه‌کو باوکی خۆی سیفاتی باشی هه‌بوو، لێپورده‌بوو، چاکه‌کار و سه‌خی و نازاو نه‌به‌رد و هه‌میشه‌ پێشه‌نگ بوو، به‌ هۆی شه‌قل و ناین و سیاسه‌تی باشی هه‌میشه‌ لای میلیله‌ته‌که‌شی خۆشه‌ویست بوو. (درر العقود الفریده، ۱۰۰/۲-۱۰۱، المنهل الصافي، ۱/۲۸۸، شفاء القلوب، ص ۴۷۸-۴۷۹)، به‌لام دیاره‌ له‌ باوکی زیاتر ((ناره‌زووی به‌لای شه‌ده‌ب و به‌شداری کردن له‌ هونه‌ره‌کان و چاکه‌ و نازایه‌تییه‌وه‌)) هه‌بوو. (شفاء القلوب، ص ۴۷۷-۴۸۰).

هه‌روه‌ها شاعیری بووه، شیعری باشی هه‌بووه، دیوانی شیعره‌کانی خۆی ره‌وانه‌ی میسر کردوه، (سخاوی) له‌سه‌ری وه‌ستاوه‌ و گوتویه‌تی: شه‌م دیوانه‌ی شیعری زۆری له‌باره‌ی لاواندنه‌وه‌ی باوکی و گریان بۆی و غه‌زه‌ل و زوه‌دیيات له‌خۆده‌گریت. چه‌ند دێرپیکیشی لی گواستۆته‌وه‌:

بدا حیی وقد خضب الیبدین
فاتلف مهجتي بالحاجبین
وبین النوم والجفن اختلاف
كما بین الذی اهوی ویبینی
.....

فزرنی یا حبیبتی تلق أجراً
ودس فضلاً علی رأسی وعینی

(الضوء اللامع، ۳۰۹/۱)

له سالی (۸۳۶ک/۱۴۳۳ز) پیدا سولتان (اشرف برسبای) مهملوکی (۸۲۵-۸۴۱ک/۱۴۲۲-
۱۴۳۷ز) به سه رۆکایه تی سوپایه کی گه وره چاوی بریه هه ریمی دیار به کر، بۆ شه ری ((قره ایلك
عثمان الاق قوینلو)) دامه زرتینه ری ده وله تی (اق قوینلو)، که ناوبراو له ولاتی دیار به کردا
خرابه کاری ده کرد و ده ستدریزی ده کرده سه ر بازگان و گهشتیار و میر و پاشا سۆزداره کانی
سولتانی مهملوکی، ئیدی سولتان هات و گه پشته شاری نامه د، تیاپدا دابه زی، نه وساکه مانگ
شه وال بوو، میر (دولت شاه کردی) ی خاوه نی قه لای (اکیل) هاته لای، سولتانیش ریزی لیگرت و
برباری خه لعی بۆدا، (ملک الاشرف) یش ناره زووی هه بوو بیتته دیداری سولتانی مهملوکی، وه کو
(ابن تغری بردی) ده لیت: ((مه به سستیکی ته واوی هه بوو له کۆبوونه وه له گه لی له سه ر نامه د))
(المنهل الصافی، ۲۸۸/۱)، ئیتر له کۆتاییه کانی مانگی شه والدا له شاری (حصن کیفا) له گه ل
ده سته به ک له پیاوانی هاتنه در به ره شاری نامه د، بۆ نه وه ی له پیش ده سستی سولتان نامه د
بن، به لام بی نه وه ی حیسابی نه وه بیان کردی که مه بادا له ریگه له گه ل سه ربازه کانی (اق قوینلو)
تووشی یه ک بن و بۆ نه مه خۆیان نامه د کردی، نه وه بوو له دریزی ریگه که یاندا نویژی به یانی،
یان نویژی عه سریان دیتته پیش، (وه که له سه رچاوه کاندایاوازی له سه ر نه مه هه یه)، نه وه له
نه سپه که ی دیتته خوار، ده ستویژ هه لده گری و نویژه که ی ده کات، نا له وه کاته دا کۆمه لیک له
تورکمانه کانی (قره ایلك الاق قوینلو) به هه لی ده زانن، تیربارانی ده کهن، به مه بریندار ده بیت و
له نه نجامدا گیان ده به خشیت، هه ر له م رووداوه دا نیراوی سولتانی مه مالیکیشی له گه ل
ده کوزریت، ئیدی هاوړپیکانی هه ندیکیان هه لی ده گرن و ده یه نه وه (حصن)، هه ندیک کی که یشیان
خۆیان ده گه یینه نامه د و نه وه هواله به سولتان راده گه یین که به سه ر میره که یاندا هاتووه، به مه
سولتان ناره حه تر ده بیت و نازاریکی زۆرتتر ده چیژیت. (السلوک، ۸۹۶، ۹۰۱/۴، الصیرفی، نه زه
النفوس والابدان، ۲۶۳/۳، مؤلف مجهول، حولیات دمشقیه، ص ۶۷، الضوء اللامع، ۳۰۸/۱).

(ملك الاشرف) به م شیوه یه له کاتیکدا ((نه وه له حصن به بی نامه ده بی وهرگرتن بۆ شه ری و
به مه به سستی سه لامکردن له سولتان)) ده رکه وت، له ریگه دا له لایه ن دوژمنانی به عه در کوزرا.
(النجوم الزاهرة، ۲۲/۱۵، ۱۸۲).

۳- الملك صالح (دوات) الكامل ابو المکارم صلاح الدين خليل كوري الملك الاشرف (۸۳۶-
۸۵۶ک/۱۴۳۳-۱۴۵۲ز):

به پیتی زۆریه ی سه رچاوه مه ملوکیه کان، نه مه له دوا ی کوزرانی باوکی فه رمانزه وایه تی
حصن کیفای گرته ده ست، (شرف الدین یحیی) ی برایشی ره وانیه نامه د کرد، بۆ نه وه ی له وه ی
بچیتته لای سولتان و ره زامه ندی نه وه بۆ نه م کاره وهریگریت (السلوک، ۸۹۷/۴، النجوم
الزاهره، ۱۸۲/۱۵، حولیات دمشقیه، ص ۶۹) به لام (ابن حجر) به گواسته نه وه له (سخاوی)
ده لیت: ملك الصالح خوی و هاوړپیکانی هاتنه لای سولتان، که چی هه ر (سخاوی) خوی له
پاشتر رای گۆریوه و گوتوویه تی: نه وه ی هاته لای سولتان (شرف الدین یحیی) بوو (انباء الغمر،
۵۰۳/۳، الضوء اللامع، ۳۰۸/۱، ۲۱۵/۱۰).

دیاره سولتان ره زامه ندی نواندووه له وه ی (ملك الصالح) له جیتی باوکی دابه زرتیت، خلع
و شمشریکیشی بۆ ناردووه، سه رچاوه میسرینه کان له سه ر نه وه کۆکن، که: (ملك الصالح) - که
له پاشان نازناوی بووه کامل - نزیکه ی بیست سال له حصن کیفا مایه وه، دادگری له ولاته که ی
به رجه سته کرد و سومعه یه کی باشی به ولاته که ییدا بلا بوویه وه (النجوم الزاهرة، ۱۸/۱۶،
السخاوی، التبر المسبوك، ص ۳۸۵، الضوء اللامع، ۱۹۱/۳-۱۹۲)، له کاتیکدا (أبو بکر
الطهرانی) ی میژوونوسی (ناق قوینلو) که هاوچاخی رووداوه کانه، له باره ی رووداوه کانی سالی
(۸۴۱ک/۱۴۳۷ز) ده لیت: سوپای حصن کیفا به فه رمانده بی ملک خلع په یوه ندی کرد به
سولتان (حمزه کوری قره ایلك عثمان)، له رووداوه کانی ساله کانی (۸۵۳-۸۵۴ک) یش ده لیت:
ملك خلف سولتانی (حصن کیفا) یه (کتاب دیاربکریه، ص ۱۳۱، ۱۹۱).

ملك الكامل خليل به ده سستی ناصری کوری له مانگی (ره بیعو لته وه لی سالی ۸۵۶ک/نازاری
۱۴۵۲ز) کوزرا (الضوء اللامع، ۲۹۴/۱، ۱۹۶/۱۰، التبر المسبوك، ص ۳۸۵).

۴- الملك الناصر ابن الكامل خليل (ربيع الاول- رمضان ۸۵۶هـ/ آذار- ايلول ۱۴۵۲ز):
الناصر له سه ر باوکی کوده تای کرد و کوشتی، به مه ده سه لاته که ی زه وت کرد، به وه دش
منداله کانی دیکه ی الملك الكامل له حصن کیفا هه لاتن، أحمد چووه ته بریز و (الملك مبارک و

الملك سليم) یش چوونه قه‌لای (هیشم) له‌لای (حاجی عون) ی‌خواه‌نی دابه‌زین (تاریخ طورعابدین، ص ۱۰۶).

(الملك الناصر) تا کورژانی له هه‌مان سالدا له ده‌سه‌لاتدا ده‌مینیتته‌وه.

۵ - الملك الكامل أحمد كورپی الملك الكامل خليل و مير حسن كورپی عثمان كورپی العادل سليمان (۸۵۶-۸۵۹هـ/۱۴۵۲-۱۴۵۵ز):

دوای کورژانی (الملك الكامل خليل)، ته‌یویبیه‌کانی حصن کیفا تووشی لاوازی و توانه‌وه هاتن، ته‌و یه‌کیه‌تیبه‌یان له ده‌ستدا که ده‌یپاراستن، ناکۆکی و ململانی که‌وته نی‌و تاکه‌کانی بنه‌ماله‌ی فرمانره‌وا که نه‌وه‌ی (الملك العادل سليمان) بوون، میژوونوو سیکی سریانی له دیاربکر و هاوچاخ‌ی ته‌و رووداوانه ده‌نوو سی‌ت: ((ململانی و دوژمنداریه‌کی گه‌وره که‌وته نی‌و شانشینی حصینین، ئیتر وای لیتهات هه‌ندیکیان هه‌ندیکی دیکه‌یان جیته‌شت)) (تاریخ طور عابدین، ص ۱۰۵).

(الملك الناصر) یش نه‌یتوانی زیاتر له هه‌وت مانگ پارێزگاری ده‌سه‌لاته‌که‌ی بکات، چونکه براکانی و کورپه مامه‌کانی ره‌تیان کرده‌وه دان به ده‌سه‌لاته‌که‌یدا بنین و لێی یاخی بوون و دوژمنایه‌تیان کرد، ته‌وه بوو میر حسن کورپی عثمان کورپی الملك العادل سليمان سه‌رکردایه‌تی بزوتنه‌وه‌یه‌کی هه‌لگه‌رانه‌وه یاخیه‌تی له دژیدا کرد، سوپایه‌کی کۆکرده‌وه و خۆی له قه‌لای (باسرینا) ی ناوچه‌ی (طور عابدین) ی سه‌ر به (حصن کیفا) قایم کرد، (الملك سليم) و (الملك مبارک) ی کورپانی (الملك الكامل خليل) یش په‌یوه‌ندیان پی‌وه کرد و هه‌موویان له شه‌ویکی ره‌مه‌زاند هیرشیان هی‌نایه سه‌ر حصن و میر حه‌سه‌ن (الملك الناصر) ی کوشت، ته‌وه‌ش ((نه‌ک به مه‌به‌ستی خاوه‌نداری بوون به‌لکو به مه‌به‌ستی تۆله‌کردنه‌وه)) و ه‌کو (السخاوی) جه‌خت له سه‌ر ته‌وه ده‌کاته‌وه (التبر المسبوك، ص ۳۸۵)، دوای ته‌وه (احمد کورپی الملك الكامل) ی بانگ‌کرده‌وه که ته‌مه له‌به‌ر زه‌بری براکه‌ی بۆ ته‌وریز هه‌لاتبوو، ته‌مه‌ی و ه‌کو پاشای ته‌و حصنه دامه‌زاند و نازناوی (الملك الكامل) ی پێدا که ته‌وه نازناوی باوکه کورژاوه‌که‌ی بوو (النجوم الزاهره، ۱۸/۱۶، الضوء اللامع، ۲۹۴/۱، ۳۰۳/۳، ۱۹۶/۱۰)، به‌لام له راستیدا ده‌سه‌لاتی فیعلی هه‌ر له ده‌ستی میر حه‌سه‌ن بوو.

۶- الملك العادل خلف كورپی محمد كورپی سليمان (۸۵۹-۸۶۶هـ/۱۴۵۵-۱۴۶۱ز):

باره‌که بۆ (الملك الكامل) و میر (حسه‌ن) ی وه‌سیی له دوو سال زیاتری نه‌کیشتا، ئیتر خالی (الملك الكامل) و ناموزاکه‌ی به ناوی (خلف کورپی محمد کورپی سليمان) لی‌یان

هه‌ل‌سایه‌وه و له شه‌ویکدا به یارمه‌تی چل له پیاوه‌کانی به‌سه‌ر (حصن) ی دادا، میر (حسه‌ن) ی کوشت و خۆی کرده مه‌لیکی حصن و نازناوی (الملك العادل) ی به‌خۆی دا، به‌لام هه‌رچی (الملك الكامل) ه، ته‌و له کوشتن رزگاری بوو و رای‌کرده قه‌لای (ارغیس) و له‌ویته‌وه رۆشته به‌غدا و له‌ویش چوره میسر.

(الملك خلف) دوای مه‌لیکی گه‌وره‌ی (حصن کیفا) بوو، هی‌زو هه‌یه‌تی بۆ ته‌یویبیه‌کانی حصن کیفا گه‌رانه‌وه، ((پاله‌وانیکی خاوه‌ن هی‌ز و ده‌سه‌لات بوو))، و ه‌کو ته‌وانه‌ی پی‌شه‌ خۆی شیعیریشی داده‌نا، یه‌ک له شاعیره‌کان به‌م شپوه‌یه‌ پیاوی هه‌ل‌ده‌دا:

قالوا بموت الكامل الحصن و هت

وعزها قد حاد عنها و صدف

فقلت ان كان مضى کاملها

فإن فيها خلفاً عن من سلف

(الضوء اللامع، ۲۹۴/۱، ۱۸۴/۳-۱۸۵)

له گێژانه‌وه‌کانی (ابی بکر الطهراني) وای به دیار ده‌که‌ویت، که (الملك خلف) هه‌ر له دوای کورژانی (الملك الأشرف احمد) ه‌وه، ئیتر ته‌و ده‌سه‌لاتداری فیعلی حصن کیفا بووه، ته‌وه‌ش و ه‌کو باب و باپیرانی سه‌ر به (قره قوینلو) بووه و هاوکاریان بووه له ململانیکیان له‌گه‌ل (ناق قوینلو) که ته‌مه وای کردووه ئۆزۆن حه‌سه‌ن (حسن الطویل) ئاق قوینلو (۸۵۷-۸۸۲ک/۱۴۵۳-۱۴۷۷ز) رقی لی‌ته‌لبگری و به دوای هه‌لیکدا بگه‌رئ بۆ ته‌وه‌ی په‌لاماری بدات و خۆی له ده‌ست رزگار بکات، دیاره (الملك خلف) یش به که‌سایه‌تیبه به‌هیژه‌که‌ی خۆی و به هاو‌په‌یانیبه‌تیبه‌که‌ی له‌گه‌ل (قره قوینلو) بووه‌ته کۆسپییکی گه‌وره‌ی پی‌ش ئۆزۆن حه‌سه‌ن، چونکه پی‌شی له فراوانبوونه‌که‌ی گرت و نه‌یه‌یشت هه‌ریمی دیاربه‌کر بجاته ژیر ده‌سه‌لاتی خۆی، به‌لام به‌رده‌وامبوونی توندوتیژی و توندبوونی ناکۆکی و دوژمنایه‌تی و یه‌کدی ره‌تکرده‌وه‌ی نی‌وان تاکه‌کانی خانه‌واده‌ی ته‌یوی، سه‌ره‌نجام بووه هۆی کورژانی (الملك خلف).

له سه‌ره‌تای سالی (۸۶۶ک/۱۴۶۲ز)، هه‌ردوو برا (ایوب و زین العابدینی کورپانی علی کورپی محمود کورپی العادل سليمان) هی‌رشیان هی‌نایه سه‌ر (الملك خلف) له حه‌مام و به‌غه‌در کوشتیان، (سخاوی) برای سی‌یه‌میشیان به ناوی (عبدالرحمن) بۆ زیاد ده‌کات که ته‌وه‌ش به‌شداری له‌م کورژانه‌ی مه‌لیک خه‌له‌فدا کردووه، دوای ته‌وه‌ش ته‌م پیاوکورژانه‌ی روویان کردۆته

دەرباری شانشین و لەوئ (هارون)ی کورپی (مەلیک خەلف)یشیان کوشتوو (النجوم الزاهرة، ۲۷۳/۱۶، کتاب دیاربکریمه، ص ۳۶۷، الضوء اللامع، ۱۸۵/۳)، (ادی السبرینی) کورپی دووهمی (ملک خلف) بە ناوی (موسی) زیاد دەکات کە ئەویش لەو رووداوە کوزراوە (تاریخ طوعابدين، ص ۱۰۸)، دیارە (تۆزۆن حەسەن)یش دەستی هەبوو لە خۆشکردنی ئاگری ناکۆکی نێوان ئەیوبییەکان و وەکو پاشتر دەردەکەوێت، دیارە هەر ئەویش لە دواى ئەو پیلانەووە بوو کە مەلیک خەلف و کورپەکانی تێدا کوزراون.

۷- الملك الصالح زين العابدين كورپی علی كورپی محمود كورپی الملك العادل سليمان (۸۶۶هـ/۱۴۶۲ز):

(زين العابدين) دواى ئەوئ فەرمانرەوایی گرتە دەست و نازناوی (الملك الصالح)ی بە خۆی دا، ئیتر تا مانگی (زیلقەعدە سالی ۸۶۶هـ/۱۴۶۲ز) لە فەرمانرەوایی مایه‌ووە، دواى ئەوئ سولتان تۆزۆن حەسەن ناکۆکی و ئاژاوەکانی نیسو خانەوادی ئەیوبییە بە هەلزانى و بە سەرۆکایەتی سوپایەکی گەورەو بە بیانووی تۆلەکردنەوئ خۆینی مەلیک خەلف بەرەو حصن کیفا هات، گەمارۆی خستە سەری و ئەو گەمارۆیەى حەوت سال درێژەى کیشا، تا لە مانگی (زیلقەعدە) توانی بێتە ناوی، بەلام بکوژانی مەلیک خەلف، بە پیتی گوتهی بەدلیسی هیچیان نەکرد، تەنیا بێتومیدی و پەشیمانی نەبۆ (شرفنامه، ص ۳۱۴)، بۆیە لەبەر دەستی تۆزۆن حەسەن کوزران، دواى ئەوئ تۆزۆن حەسەن توانی تەواوی قەلاو ناوچەکانی دەوروبەری حصن کیفا داگیر بکات و هەموویانی بۆ سولتان (خەلیل)ی کورپی برپەووە (کتاب دیاربکریمه، ص ۳۶۷، ۳۹۳-۳۹۴، احسن التواریخ، ۴۳۱/۱).

پەيوه‌ندی ئەيووبییه‌کانی حصن کیفا - میرنشینی مەلکان بە مەمالیک

ئەیوبییەکانی حصن کیفا هەر لە گەڵ دروستبوونیان پەيوه‌ندی دۆستایەتی باشیان لە گەڵ دەولەتی مەملوکی هەبوو، تەواوی پاشاکانی ئەو حصنە پارێزگارییان لەو بەرنامەییە کرد، سولتانەکانی مەمالیکیش ریز و تەقدیریان بۆ ئەو ئەیوبیانەى حصن کیفا هەبوو، ئەوئش بەو پیتیەى ئەوئ مەلیکی صالح (نجم الدين أیوب)ن کە چاکەى چوون و جیگەرپوونی مەمالیکەکان بۆ میسر بۆ ئەو دەگەرپیتەووە، (العمری) لەوبارەبەرە دەلیت: ((ئیستاکە حصن کیفا و پاشاکەى کە لە پاشاوەئ پاشا ئەیوبییەکانە، لەوانەییە کە لە لایەن پاشاکانی میسرەووە بە چاوی ریزو گەورەییەووە بۆیان

دەروانیت، ئەمەش لەبەر پینگی وەلاى کۆنیان بۆیان و بەرەو وامبوونی دۆستایەتیان تا ئیستاش)) (التعريف، ص ۵۲، صبح الاعشى، ۳۲۰-۳۲۱، ۲۹۲/۷).

پاشاکانی حصن کیفاش لەلایەن خۆیانەووە دانیان بە دەسەلاتی دەولەتی مەملوکی دادەنا و دانیان دەنا کە لە جیهانی ئیسلامیدا پیتشەنگن و چاکە و دەسەلاتیان بەسەریانەووە هەییە، بۆیە خۆیان بە نویتەر و والی ئەوان دەژمارد. (النجوم الزاهرة، ۱۸۳/۱۵).

وێرانەکردن و بێهوودە هیئانی تورکمانەکانی قەرەقۆینلو و ئاق قۆینلو بەسەر هەریمی دیاربەر و بە ئاشکرا دۆژمانیەتیکردنی توندی پیتشەواکانی ئاق قۆینلو بۆ ئەیوبییەکان، هەرەو هەر بەرەو وامبوونی شالۆه‌کانی تەیموری بۆ سەر ناوچەکە، هەموو ئەمانە وایان کرد پاشاکانی حصن کیفا پەيوه‌ندییەکانیان لە گەڵ سولتانى مەملوکی و نویتەرەکانیان لە ولاتی شامدا بەهێزتر بکەن، هەرەو هەرەوئبەدەن ئەو پەيوه‌ندییانەیان هەر بە باشی بیتیئەووە. بۆیە کەناله‌کانی پەيوه‌ندی نێوانیان جۆراوجۆریبون، هەموو لایەنیکی گرتەووە، سەردان و نامەگۆرینەووە بەرەو وام بوو، نێراو و سەفیر و وەفدەکانی پاشاکانی حصن کیفا بە بەرەو وامی لە ولاتی مەملوکیان ون نەدەبوون، هاوړی و دۆست و نزیکەکانیان بۆ زۆربەى مەبەستە فەرمی و زانستی و بازرگانییەکان بە بەرەو وامی دەچوونە ولاتی شام و میسر، لەوئش زیاتر هەندى کەس و کۆمەلەى بنەمالەى ئەیوبی و هەرەو هەرەو دانیشتوانی ولاتی حصن کیفا چوون لە شارەکانی شام و میسر نیشته‌جى بوون، ئەوئتا (الملك الجليل صلاح الدين يوسف كورپی الملك الناصر احمد كورپی الملك المجاهد غازی برازای الملك العادل سليمان) چوو لە میسر دانیشت، هەر لەوئش لە سالی ۸۱۹هـ/۱۴۱۶ز بە نەخۆشى تاعون مرد (الضوء اللامع، ۲۹۳/۱۰-۲۹۴).

(ابن تغری بردی) لە بارەى (ملك الجليل)هەرەو لە گەڵ هاوړیکانی (الملك الاشرف) قسەى کردووە، ئەوان پیتیان گوتووە: ((پیاویکی بالا مامناوئندی بوو، ریشی رەش بوو، رەنگی سەوز بوو، زەعیفیکی جوان و دلگیر بوو، تا رادەییکی زۆر حەزی لە یاری تۆپ بوو، زۆریشی حەز لە راوکردن بوو)) (المنهل الصافي، ۲۹۰/۱)، (السخاوی) بۆ ژياننامەى (الملك الكامل خليل) پشتی بە قسەکانی هەندى لە خزمەکانی مەلیکی ناوبراو بەستوو، لەوانەش باوکی مەنصورى نیشته‌جی شاری (جمه). (الضوء اللامع، ۲۹۴/۱).

لە پاش مردنی (الملك العادل) لە سالی ۸۲۷هـ/۱۴۲۴ز، (مرجان العادلى الحبشى)ی (کە لە ۸۶۵هـ/۱۴۶۱ز) کۆچی دواى کردووە - خادیم و عەتیقى الملك العادل- حصنى جیهیشت و بە هەژاری پەراگەندەى ولاتان بوو، چووە ولاتی شام و لەوئش رۆیشته میسر و تیایدا نیشته‌جى بوو،

وهكو خاديم و گهورهی خاديمان كاری كرد، بهمه حالي باشبوو و بووه جينگری پيشهنگی ممالیکان، بهلام پهيوهنديشی به نهويیبهکان هه نه بریبوو، تهنانهت له لای دهسه لاتداره میسریبهکان میانگیری بو دهکردن، نهو هتا نهو کاتهی مهلیک خه لهف بهسهر (الملک الکامل احمد کوری الملک الکامل خلیل) سه رکهوت و بهم هویهوه، نهوهی دوهم له ولاتی حصن ههلات، هاته میسر، (مرجان) پيشوازی لیکرد و ریزی لینا، ئیتر (الملک الکامل) له میسر مایهوه، تا له سهردهمی سولتان (خشدقمی) (۸۶۵-۸۷۲هـ/ ۱۴۶۱-۱۴۶۸ز) هه لهوی مرد (الضوء اللامع، ۲۹۴/۱۰، ۱۵۳/۱).

پاشاکانی حصن کیفا سووربوون لهسه رهوهی، ههوالی بهرهوپيشچوونه سیاسیهکان و شه ره بهردهوامهکانی نیوان تورکمانهکانی قهره قوینلو و ئاق قوینلو که له ههریمهکانی دیاربهکر و نهرمینیاو نازهریجان بهرپهوه دهچوو، به بهردهوامی بگهیننه مهمالیکهکان، واته وهکو چاو و سیخور و ابوون بو مهمالیکهکان، نهو هتا که سولتانی مهملوکی به ناوی (الملک المؤید شیخ الحمودی) (۸۱۶-۸۲۴هـ/ ۱۴۱۳-۱۴۲۱ز) له سالی (۸۲۰هـ/ ۱۴۱۷ز) هاته ههریمی دیاربهکر، نیردراوی مهلیکی عادل سلیمان به دیاربهکانیهوهی هاته لای سولتانی ناویراو وه لای خاوهنی حصن کیفای بو نویکردهوه، له سالی (۸۲۳هـ/ ۱۴۲۰ز) یش، نیردراوی مهلیکی عادل دهسه لاتدارانی مهملوکی ناگادار کردهوه، بهوهی کهوا قهره یوسف قهره قوینلو له نیوان شارهکانی سولتانیه و ته ورزیز ژههر خوار دوو کراوه و بهوه کوژراوه، جگه لهمانه مهلیکی عادل نیردراو و وهفدهکانی خوی له بونه گرنکهکاندا ده نارده میسر، نهو هتا له سالی (۸۲۴هـ/ ۱۴۲۱ز) که (الملک الظاهر) هاته سه ره تختهی دهسه لات، وهفدیکی هه نارده میسر بو پیروزیایی لیکردنی (انباء الغمر، ۱۳۱/۳، ۲۴۹، النجوم الزاهرة، ۵۳/۱۴، ۱۰۷، نزهة النفوس والابدان، ۳۹۲/۲، ۴۸۰).

دهولهتی مهملوکیش نهويیبهکانی حصن کیفای به هاوپه یانیکی بههیزی خوی زانیوه که ناکری دستبهرداریان بی تا به روی تورکمانهکاندا بووه ستیتهوه، له هه مان کاتیشدا چاوئیک بی بوی، بو گه یاندنی هه ره ههوال و زانیاریهکی نوی، لهسه رهوهی له ناوچهکانی رووددات، بویه به گویرهی نهو توانایه له بهردهستیدا بوو، کاری دهکرد، لهسه ره دابینکردنی پاریزگاری لیکردنی، له هه ره دستدریزیبهکی دههکی، نهگه بریته سه ری، کاتیکیش (الملک الاشرف خلیل) له سالی (۸۳۶هـ/ ۱۴۳۳ز) به دهستی تورکمانهکانی ئاق قوینلو کوژرا، وهکو پیشتر ئامازه مان بو کرد، (الأشرف برسبای) داخیکی زوری کیشاو زور ناره حهت بو بوی، داوای کرد بکوژهکانی بو بینن، بو

نهمه فرمانی دا ژماره یهک عه ره ب و تورکمانی بو ههلبژیرن، بو نهوهی به دواي بکوژهکاندا بچن و بیانگرن، نهوانیش بیست پیاویان بو هیئا، یهک له بهندهکانی نهو ریکهوتنامهیهش، که له سالی (۸۳۶هـ/ ۱۴۳۳ز) دا سولتان بهسه ره قهره نیلک ئاق قوینلو سه پاندی، نهوه بوو که: ((نابیت هیرش بکاته سه ره حصن کیفا و خه لکه کهی و فه رمانه واکانیشی)) (السلوک، ۸۹۷/۴، حولیات دمشقیه، ص ۶۷-۶۹، نزهة النفوس والابدان، ۲۶۳/۳-۲۶۵).

یهک له روهکانی پهيوهندی نیوان ههردوو لا نهو نامه گوژپینه وانه بوو که له لایه ن ههردوو لاره دهکرا، نامه کان نهوانه ی له لایه ن مهمالیکه وه ئاراسته ی پاشاکانی حصن کیفا دهکران، له پله ی پینجه م بوون، له دهواوینی ئینشای مهملوکی بهو ده برینه گوژارشتی لی دهکرا: (ادام الله تعالی المجلس الامیری)، هه ره وه له لایه ن جینگری مهملوکی بهسه ره شامیشه وه که له پله ی پینجه م بوو، نامه کان له دیوانی ئینشادا به (الجناب الکبیر) پيشکه شده کران (التعريف، ص ۵۲-۵۳، صبح الاعشی، ۲۹۲/۷-۲۹۳، ۲۲۵/۸-۲۲۶).

پهيوهنديهکانی مهملوکی - نهويی بواری دیکه ی بیجگه له سیاسیهی گرته وه، وهکو بوارهکانی تهدهب و زانستیش، نهو هتا پاشاکانی (حصن کیفا) لهسه ره نهوه راهاتبوون که بهره هم و دیوانه شیعیبهکانیان رهوانه ی میسر بکه ن، وهکو نهوهی (الملک العادل و الاشرفی کوری و ملک خلف) کردیان. (شفاء القلوب، ص ۴۷۵-۴۸۳، الضوء اللامع، ۳۰۹/۱، ۱۸۵/۳).

(عزالدين احمد کوری ابراهيم الحنبلی المصری) که له (۸۷۶هـ/ ۱۴۷۲ز) کوچی دوايی کردهوه، هه لسا به دانانی کتیبیک له باره ی نهويیبهکانه وه به ناوینشانی (شفاء القلوب في مناقب بني ايوب)، نه مهش هه ره له چوارچیهی نهو پهيوهنديه باشه ی نیوان میسر و حصن کیفا، لهو کتیبه ییدا به دریزی له باره ی (الملک العادل و الملک الاشرف) ی کوری نووسیوه، پیاپه لداون و وهسفی زوری کردوون، له ماوه ی نهو کتیبه شیدا وا ده رده که ویت که نهو ههستی قوول و ریز و ئیحتیرامیکی گه وره و زوری بو هه ریه که لهو دوو پاشایانه هه بووه و پهيوهنديشی له گه لیان بهه یز بووه (شفاء القلوب، ص ۴۶۸ وما بعدها).

پهيوهنديه تهدهبيبهکان ته نیا لهسه ره دهسه لاته سیاسیه کان کورت نه بووه وه، به لگو توژیژه رۆشنه بره کیشی وهکو زانایان و فه قیهه کان و میژوونو سه کانشی گرته وه، نهو هتا میژوونو سه میسریبهکانی وینه ی (ابن حجر العسقلانی و ابن تغری بردی و السخاوی) و هی دیکه ش، خاوه ن ناگاداری و زانیاری بوون به باره کان (حصن کیفا) و ههوالی پاشاکانی، هه ره شتیکیش پهيوهندی بهوانه وه هه بووايه، یه کسه ره دهیانقوسته وه و دهیاغسته نیو کتیبهکانیان که نه مه به

روونی به کتیبه کانیانه وه دیاره، تهنانهت په یوه ندى کهسى هه بووه له نیوان (الحافظ ابن حجر) و میژوونوس (حسن کورې ابراهیم السی) ی خه لکی (حصن کیفا)، شهو میژوونوسه ی کتیبه کی له باره ی میژووی ولاته که ی نووسی و به شیکى بو (ابن حجر) نارد، وهک له پیتشه کیدا ناماژه مان به وه کرد (الضوء اللامع، ۹۲/۳).

شیخ شهاب الدین ابوبکر الحصنی، (۸۱۵-۸۸۱ک/۱۴۱۲-۱۴۷۷ز) که کورې (محمد کورې شادی الحصنی) یه که له بازگانه دهوله مهنده کانی (حصن کیفا) یه، بو مه به ستی زانستی له میسر داد نه شت، یان جار جار ده جووه شهو، هه واله کانی (اق قوینلو) له وه وه گوژراونه شه وه. (انباء الغمر، ۳/۴۹۸-۴۹۹، الضوء اللامع، ۷۶/۱۱).

ههروه ها فه قیه و زانای ناینی به ناویانگ شه ره فه ددین نه حمده ی کورې نیسماعیل کورانی شه هر زوری (۸۱۳-۸۹۳ک/۱۴۱۰-۱۴۸۸ز) که له دایکبوی گوندیکى ولاتى (گورانه) له له شاره زور، چوه (حصن کیفا) و له هوجره کانی شهو دهرسى زمانى عه ره بیی خویند، دواتر له دوروبه رى سالى (۸۳۰ک/۱۴۲۷ز) هر به دواى زانستدا چوه دیمه شق، له ویتشه وه له دوروبه رى سالى (۸۳۵ک/۱۴۳۲ز) هر بو هه مان مه به ست چوه میسر، سه ره نجام بووه یه کیک له ناوداره به ناویانگه کان. (الضوء اللامع، ۲۴۱/۱-۲۴۲).

به لام هه رچی په یوه ندى شه یوه کانی (حصن کیفا) یه له گهل میرنشینی قره قوینلوی ترکمانی (۷۸۱-۸۷۳ک/۱۳۷۹-۱۴۶۹ز)، له سه رچاره فارسى و مه ملوکیه کان زانیاری وه کو پیویست له باره ی سروشتی شه په یوه ندى نه نیوان هه ردوو لا نیبه، به لام له گهل شه وه شدا ده کرى بگوترى که شالوه به رده وامه کانی (ته پور له نگ) بو سه ر هه ریمه کانی روژه لاتى نیسلامى، به دريژایى بیست سال له سالانى (۷۸۷-۸۰۷ک/۱۳۸۵-۱۴۰۵ز) و به رده واموونى (شاهرخ کورى ته پور له نگ) له سه ر به رنامه فراواغوازییه که ی باوکى له لایهک، گه وره بوونى ده سه لات و هیژى (قره ایلك عوسمان) ی سه رۆكى تورکمانه کانی (آق قوینلو) ش دوژمنى به رده وامى (قره قوینلو) و دوژمنى باوه کوشته ی (قره یوسف القره قوینلو) (۷۹۱-۸۲۳ک/۱۳۸۹-۱۴۲۰ز)، له گهل زوربوونى مه ترسییه کانی له هه ریمی دیار به کر له لاینکی تر، دواى شه وه ش دروستبوونى هاوپه یمانیه کی سه ربازیی له نیوان شه دو دوژمنانه ی (قره یوسف) بو شه وه له دوو لاهه توقى بکه، شه مه (قره یوسف) ی وا لیکرد، به ره و میر و سه رۆکه کورده کانی هاوسیتی روویسوورپیتی، بویه کارى له سه ر شه وه کرد، لییان نزیکیته وه و په یوه ندى کانی له گهل شه وان به هیژ بکات، بو شه وه بو شه ره به رده وامه کانیان له به ره لیکجیاپه کانداسوود له توانا

سه ربازییه کانیان وهریگریت، به فیعلیش له وه هه وله یدا سه رکه وت، شه وه تا کاتیک سه رکه وتنى گه وره ی به سه ر ته پورى و جه لانیرییه کان له سالانى (۸۱۰-۸۱۱ک/۱۴۰۷-۱۴۰۸ز) به ده ست هیئا و شاری ته بریژى داگیر کرد، کردیه پایته ختی خوی، (ملک العادل الأیوبی) و له میره کانی دیکه ی کوردستانیش به خوشی، یان به زور دانیان به ده سه لاتیدا به سه ر ولاته که دا هیئا و دیارییان بو نارد. (روضه الصفا، ۵۶۱/۶).

له گهل شه وه شدا هیچ ده قیک نیبه، شه وه روونبکاته وه که نایا سروشتی په یوه ندى کان له مساوه ی فرمانه رهاوی کوره کانی (قره یوسف) له (نیوه ی یه که مى سه ده ی ۹ک/۱۵ز) چی به سه ر هاتوه، به لام له سه رده مى (جهانشاه کورې قره یوسف) له سالانى (۸۴۸-۸۷۳ک/۱۴۴۴-۱۴۶۸ز) شه په یوه ندى ناسایی بوونه، شه وه تا کاتیک (ناصر) (۸۵۶ک - ۱۴۵۲ز) کوده تای به سه ر (ملک کامل) ی باوکیدا کرد، (احمدی کورې دووه مى مه لیکى کوژراو) رایکرده ته بریژ، له وه ی په نای برده به ر (جهانشاه)، له وه ی له لای مایه وه، تا کوژرانی ناسر له مانگی ره مه زانی هه مان سالدا. (الضوء اللامع، ۱۰/۱۹۶، ۱/۲۹۴).

(ملک خلف) په یوه ندى به هیژى له گهل (جهانشاه) دروست کردبوو و هه ردووکیان له دژى میره کانی (آق قوینلو)، ببوونه هاوپه یمانی یهک، شه وه تا (ملک خلف) بووته یه که له سوپا سالاره گه وره کانی سوپاکه ی (جهانشاه)، له سالى (۸۵۴ک/۱۴۵۰ز) یش، (ملک خلف) به فرمانی (رستم ترخان) که له فرمانده گه وره کانی سوپای (جهانشاه) بوو، سه رکردایه تی سوپایه کی کرد چوه سه ر شاری ماردين، له وه ی نابلوقه ی خسته سه ر (انکیر الاق قوینلو)، له سالى (۸۵۹ک/۱۴۵۵ز) یش (جهانشاه) ریگه ی دایه (ملک خلف) که له لای شه پروا به ره و شاری (حصن کیفا) بچیت، به مه (ملک خلف) به ره و ولاتى خوی هاتوه، ده ستی به سه ر شاره که دا گرت و له فه لاکه دا نابلوقه ی (الملك الكامل الثاني) دا. (کتاب دیاربکریه، ص ۱۹۱، ۲۴۰).

- سه ره لدانی (اوزون حسن الاق قوینلو) و رووخانی شه یوه ی (حصن کیفا):
(قره شه لیک عوسمان کورې تور عه لی) دامه زرنه رى میرنشینی آق قوینلو (۸۰۶-۹۰۸ک/۱۴۰۳-۱۵۰۲ز) هر له سه رده تای ده رکه وتنى، هه لویتیتکی دوژمنانه ی له به رامبه ر میر و سه رۆک هۆزه کورده کانی هه ریمی دیار به کر وهرگرت، نامانجی شه وه بوو، کوژایى به فرمانه رهاویته کانیان بییت و ولات و مولکه کانیان داگیر بکات، بویه هه ر زوو له سه ر حسیتی زهوی و مولکی شه کوردانه ده ستی به جیبه جیگردنى سیاسه ته فراواغوازییه که ی خوی کرد، ئیدی هیژى ده کردنه سه ر و باجی بی مانای سالانه ی له سه ر داده نان، شه مه ش هه مووی

به بیانوی شه‌وهی، شه و کوردانه په‌یوه‌ندی باشیان له‌گه‌ل مه‌مالیکه‌کان هه‌یه و هاوکاری (قره یوسف القره قوینلو) ده‌کن.

شه‌وه‌تا له سالی (۸۰۷ک/۴۰۴ز) (نیبراهیم به‌گ) ی کورپی بو شه مه‌به‌سته ره‌وانه‌ی کوردستان کرد، شه هاته نیو شاروچکه‌ی (حصن) و سه‌ربازه‌کانی هیرشیان کرده سه‌ر زه‌وی و زار و ناوچه‌کانی سه‌ر به‌و شاروچکه‌یه، به‌مه (الملک العادل) ملکه‌چی بوو و گوپراهی‌لی کرد، (نیبراهیم به‌گ) یش بریک پاره‌ی سالانه‌ی له‌سه‌ر کرده شه‌رک، بو شه‌وه‌ی له به‌رامبه‌ردا وازی لیبنین و هیرش نه‌که‌نه سه‌ر ولاته‌که‌ی. (کتاب دیاربکره، ص ۴۹).

(قره ایلك) سیاست و هه‌لو‌ئسته دوژمنکاریه‌کانی له به‌رامبه‌ر (أیوبیه حصن کیفا) نه‌گوپری، تا له سالی (۸۳۹ک/۴۳۵ز) کوژرا، شه‌وه‌تا وه‌کو له پیشتر باسمان‌کرد، له سالی (۸۳۶ک/۴۳۲ز) واته سی سال پیش کوژرانی، پیاوه‌کانی بوسه‌یه‌کیان بو (الملک الاشرف خلیل) داناو کوشتیان، (ابن تغری بردی) له‌م رووه‌وه و هه‌ا باسی (قره ایلك) ده‌کات: ((عومری دریش‌بووه‌وه، خه‌لک و پاشاکانی دیاربه‌کر له ده‌ستی دووچاری ناله‌باری و وچه‌له‌مه‌ی زور هاتن، به تایه‌ت پاشا شه‌یوبیه‌کانی (حصن کیفا)، چونکه شه‌وانه به هوی ناویراوه‌وه له ته‌نگی و به‌لادا ده‌ژیان، شه‌رو به‌لا‌کانی له‌گه‌ل پاشاکان سالانیتیکی دریشی کیشتا)). (النجوم الزاهره، ۲۰۱/۱۵).

(ابوبکر الطهرانی) میژوونوسی (اق قوینلو) ته‌نیا‌یه له هینانی هه‌وال و زانیاری ده‌گه‌من، له باره‌ی (الملک خلف ایوبی) و مملانیتیکانی له‌گه‌ل (اوزون حسن الاق قوینلو)، لیبه‌وه‌ی شه‌وه تیده‌گه‌ین که (الملک خلف کورپی محمد کورپی الملک العادل سلیمان)، هه‌ر له پیش سالی (۸۴۱ک/۴۳۷ز) یه‌وه وه‌کو زووتر ناماژه‌ی بو کرا، فه‌رمانه‌وای فیعلی (حصن کیفا) بووه، یان باشر بلین فه‌رمانده‌ی فیعلی سه‌ربازی سوپای حصن کیفا بووه.

به‌لام به هاتنه سه‌رته‌ختی (اوزون حسن) له میرنشینی (اق قوینلو)، لاپه‌ره‌یه‌کی نوی له میژووی میرنشین و ده‌سه‌لاته هوزه‌کیه کوردیه‌کانی هه‌رمی دیاربه‌کر ده‌ستپیده‌کات، چونکه شه‌وه دیارترینی شه میرانه‌ی (اق قوینلو) و توندترینیانه له دوژمنایه‌تی بو میره کورده‌کان. شه‌مه له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی خویدا زنجیره‌یه‌ک شالوی سه‌ربازی هینایه سه‌ر کورده‌خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان، سه‌ربازه‌کانیشی نازاد کردن له‌وه‌ی به‌ناره‌زووی خویمان تالان و راو‌ووتی له‌و ناوچه کوردیانه‌دا بکه‌ن شه‌وه‌تا له سالی (۸۵۷ک/۴۵۳ز) دا له نریک (حصن کیفا) دابه‌زی و سوپای له ده‌وربه‌ریدا دامه‌زاند، بو شه‌وه‌ی شه‌ری شه‌و میره کوردانه بکات که له ته‌ک

(جهانگیر میرزا) ی برا گه‌وره‌یدا وه‌ستابوون، به‌مه میره‌کان یه‌ک له دوی یه‌ک و له نیوانیشیان خاوه‌نی حصن کیفا، ملکه‌چییان بو نواندو گوپراهی‌لیان بو کرد، بی ژمار دیاری و مه‌رو مالانیشیان بو برد.

به‌لام که (ملک خلف) به ره‌زامه‌ندی و پالپشتی (جهانشاه القره قوینلو) ده‌ستی به‌سه‌ر (حصن کیفا) دا گرت و (الملک الکامل الشانی) له نیو قه‌لاکه‌یدا نابلو‌قه‌دا، (اوزون حسن) شه‌مه هه‌له‌ی قوزته‌وه و خیرا به‌ره‌و (حصن) ی ناویرا و هات، به بیانوی شه‌وه‌ی، ده‌یه‌ویت بگاته فریای (الملک الکامل) و رزگاری بکات و نابلو‌قه بگاته سه‌ر (ملک خلف) له‌و شاره‌دا، که‌چی شه‌مه‌ی بو نه‌کراو شه هه‌وله‌ی بیته‌وده بوو. (أبوبکر الطهرانی) به‌چهند بیانویه‌کی لاواز ده‌یویت پاسا بو شه شکسته‌ی (اوزون حسن) بیته‌وته، ده‌لیت: (ملک احمد، واته: الملک الکامل) له ترسی سه‌ربازه‌کانی اوزون ده‌له‌رزی، بویه ریگه‌ی نه‌دا هه‌موویان بیته ناو شاره‌که، شه‌گه‌رنا چوونه ناو شاره‌که، کاریکی ناسان بوو. (کتاب دیاربکره، ص ۲۴۰، ۲۳۵).

(ملک خلف) سو‌روبو له‌سه‌ر شه‌وه‌ی شاری (حصن) و قه‌لاکه‌ی به زه‌بری هیز داگیر بکات و ده‌سه‌لات له (الملک الکامل الشانی) سه‌ر به (اوزون حسن) دا‌مالیت، له سالی (۸۵۹ک/۴۵۵ز) شه‌مه‌ی بو کراو کوره‌مامه‌که‌ی خو‌ی که ناوی (میر حسن کورپی عوسمان کورپی الملک العادل سلیمان) بوو و وه‌کو (وه‌سی) بوو به‌سه‌ر (الملک الکامل الشانی) ی کوشت. (الضوء اللامع، ۱۰۳/۳)، له‌و کاته‌شدا (اوزون حسن) سه‌رقالی شه‌ره‌کانی خو‌ی بوو له نازه‌ربینجان، بویه که شه‌مه هه‌واله‌ی پیگه‌یشت، زوری پی سه‌یر و ناکاو بوو، یه‌کسه‌ر فرمانی شاهانه‌ی ده‌رکرد که (سولتان خلیل) ی کورپی به‌ره‌و نامه‌د بچیت، سوپایه‌کی گه‌وره کوبکاته‌وه و هیرش بباته سه‌ر (حصن کیفا)، شه‌ویش له هه‌مانکاتدا له لایه‌نی خو‌یه‌وه‌ی هیرش بکاته سه‌ر شاره‌که. جیگه‌ی ناماژه‌یه که (الطهرانی) شه‌وه له‌بیرخو‌ی ده‌باته‌وه که ناماژه بو شکسته‌کانی (اوزون حسن) و کوره‌که‌ی بکات، له هیرشانه‌ی‌اندا بوسه‌ر (حصن کیفا)، ئیدی ده‌چیته سه‌ر هۆکانی شه‌و شکسته، وای پيشانده‌دا که (ملک خلف) کاتیک بینی مه‌ترسیه‌ک له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌وری ده‌دات، دیاری و پاره‌ی بو (اوزون حسن) نارد و خزمه‌تگوزاری پیشکesh کرد و واده‌ی شه‌وه‌ی پیدا که سالانه و وه‌کو برپاری داوه، پاره‌ی زوری بو بنیریت، به‌مه (اوزون حسن) هیزه‌کانی خو‌ی ده‌کیشتته‌وه، ده‌چیته ناو ده‌قه‌ری (سعرت) و شه‌ری فه‌رمانه‌واکه‌ی

دهكات، كه مير (ابدال)ی سۆزداری (جيهانشاه القره قوينلو) بوو، سهربازه كانيشی (سعرت) و گونده كانی دوروبه ری تالان دهكهن و مهرو مالات و پارهیه کی زۆر بوؤ خۆیان ده بهن كه ئەم زۆرییه وهكو وهسفرکراوه، ((به قهد زۆری لم و خۆلی بیابان و دۆله کان بوو)) (کتاب دیاربکیه، ص ۲۴۷، ۲۵۴).

هەرچی (الملک خلف) بوو، له سههر ههلوئستی رتهکهره وهی خۆی بوؤ سیاسه تی دوژمنکاریانهی (اوزون حسن) مایه وه، بهرنگاری ههولنه فراواخوازییه کان بوو وه وه، به لکو (سعرت)یشی نازاد کرده وه كه سههر به ولاتی (حصن) بوو. (کتاب دیاربکیه، ص ۳۶۷، تاریخ طورعابدین، ص ۱۰۶).

ئهم ههلوئسته نازایانهی (ملک خلف) بووه هۆی وروژاندنی (اوزون حسن)، بۆیه به هه موو هۆیه ک و توانایه کی ههولنی له ناو بردنی (ملک خلف)ی دا، ئەمه چ به ناگر بهستی و چ به پیلانگێری. ئەوه تا پاش ئەوهی بۆی ده رکهوت كه بیده سه لاتره له وهی بتوانیت به هۆی هیزه وه رووبه روو بوونه وه کانی له گه لیدا یه کلابکاته وه و له ناوی ببات، دهستی کرد به ناردنی نامه بۆی، له بهاری ئەوهی كه له شاری (سعرت) بکشیتته وه، ئەمهش له سههر ئەو بنه مایه ی كه گوايه ئەو شاره مولکی ئەوه به لام ئەیوبیه کان هیچ مافیکیان به سهریه وهی نییه، که چی (ملک خلف) داواکە ی رته کرده وه، ئەمه وایکرد، (اوزون حسن) به فه رمانده یی (سولتان خلیل)ی کوری هیرشیک ی بکاته سههر (سعرت و حصن کیفا)، ئەویش رۆشت و بو ماوه یه کی درێژ ئابلووقه ی خسته سههر ئەو شارانه، به لام ئەم هه ولانه شی شکستیان هینا. (کتاب دیاربکیه، ۳۶۷-۳۶۸).

ئیت رزگار بوون له (ملک خلف) بووه گرنگترین کاریک له پيش (اوزون حسن)، هه میشه بیری ده کرده وه كه چۆن ئەو نه رکه به جیبینی و پلانی بو داده نا، له و رووه وه ده گپرنه وه: ((وا ریکه وه رۆژیکیان حسن بینگ - اوزون حسن- كه وهك هه میشه به رده وام بیری له وه ده کرده وه، چۆن زه فه ر به (حصن) ببات، ئا له و کاته دا (صاحب الکرامات) بابا عبدالرحمن المجدوب لپی هاته ژوور و به ئاماژه کردن بو ئاراسته ی حصن پینی گوت: ((جنان بکشم تراکه هیچ ندانی)) و اتا: (چه ندم هه ول له گه ل دایت و تۆش هیچ نه ده زانی)، بۆیه (حسن بیک) فرمانی کرد، میژووی ئەو کاته ی بو تۆمار بکه ن، پاش چه ند رۆژیک هه والی بو هات که: له و کاته یدا (ملک خلف) له گه رماو بووه، (ملک زین العابدین و ملک آیوب) له

(ملک خلف) راپه ریون و کوشتوویانه، وا ده رکهوت کاتی کوژرانی ملک خلف و قسه که ی (مجدوب)ی ناوبراو له یه ک کاتدا بوونه)) (کتاب دیاربکیه، ص ۳۶۷-۳۶۸، ۳۹۴).

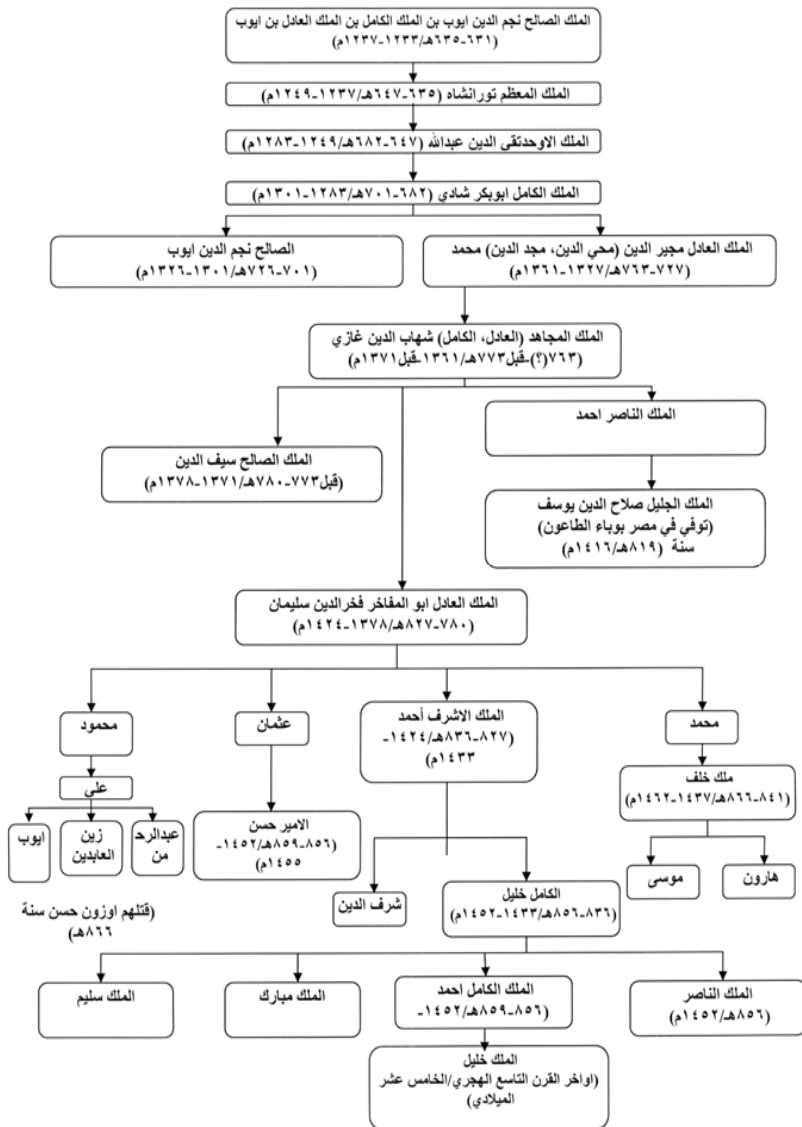
به م شپوهیه خه ونه که ی (اوزون حسن) وه دی هات، ئەو خه ونه ی ده سالی به رده وام له سالاتی (۸۵۶-۸۶۶ك) بو وه دیهینانی ده کۆشاو سی جار له و پیناوه دا شکستی هینا، بۆیه هه ر که ئەو هه والیه ی بیست، سواریبوو به ره و (حصن کیفا) و هه موو ولاته که ی داگیر کرد، فه رمانه وایه که ی بو (سلطان خلیل)ی کوری بریه وه، شمشیری خسته گه ردنی هه ری که له (زهین لعابدین و ئەیوب)، به بیانوی خۆین ستاندنه وه ی ملک خلف، به لام له راستیدا له م کاریدا مه بهستی ئەوه بوو، به ته واوه تی کۆتایی به ئەیوبیه کان بپنیت. (النجوم الزاهره، ۲۷۳/۱۶، الضوء اللامع، ۱۱۲/۳).

وایده چیت میژوونوسه میسریه کان په یان به و پیلانه نه بر دیت، که (اوزون حسن) بو کوشتنی ملک خلف دا پریشتبوو، هه روه ها (طهرانی)ش به مه بهست خۆی دوور گرتوه له وه ی ئاماژه به و پیلانه بدات، به لام به دلیسی، شتیک ده گپرتته وه، به هۆیه وه ی په رده له سههر رۆلی راستی (اوزون حسن) له دارشتنی پیلانه که هه لده مالی، بینگومان ئەویش له خه لکی (حصن کیفا)ی بیستوه، ناواخنی ئەوه ی به دلیسی ده لیت، ئەوه یه: دوا ی ئەوه ی ملک خلف خۆی له قه لای حصن کیفا قایم کرد و رتهی کرده وه خۆی بو (اق قوینلو) به دهسته وه بدات، ئەوان په نایان بو بهر فرۆ فیل برد، هاتن یه ک له پسمامه کان (ملک خلف)یان له خسته برد، به وه ی که وا له پاش ناوبراو ده سه لات ده ده نه ئەو، ئەویش به و قسه خۆشه ی ئەوان له خسته چوو، ئیدی له هه لیک ده گه را بيقۆزیتته وه، تا بۆی هاته پيش و ئەوسا که ئەوه ی کرد که کردی. (شهرفنامه، ل ۳۱۴).

ئەيوبييهكان دواى رووخانى (حصن كييفا):

دواى دەستگرتنى (اوزون حسن) بەسەر ولاتى (حصن) و بېرىنەھى بۆ سولتان خەلىلى كورې لە سالى (۸۶۶ك/۱۶۶۲ز)دا، ھەوالى بنەمالەى فەرمانرەواى ئەيوبيى ون دەبىت، سەرچاھەكان ئەم شەرە بە كۆتايى پى ھىنانى دەسلەتتى ئەيوبيى دادەنن. (النجوم الزاهرة، ۲۷۳/۱۶، الضوء اللامع، ۱۸۴/۳، ترويح القلوب، ص ۸۶-۸۷)، بەلام بەدلىسى باس لەوھ دەكات كە كاتىك (اوزون حسن) شارى (حصن كييفا) داگىر كورد، (المملك خليل كورې سليمان) - زياتر بىر بۆ ئەوھ دەچىت كە ئەمە نەوھى المملك الكامل خليل كورې المملك الاشرف احمد بىت، ئەگەر وا دەبنن ئەمە بە ناوى باپىرى كرايىتەوھ - رايكرده شارى (حما) و تيايدا خۆى ون كورد، بەلام كاتىك ئاژاھ و شلەژان لە نىو ريزى مېرەكانى (ئاق قوينلو) لە كۆتايىسەكانى سەدەى نۆيسەمى كۆچى / پازدەى زايىندا بەرپابوو و قسەيان لەيەكترى جيابووھ، (المملك خليل) ئەم ھەلەى قۆزتەوھ بە يارمەتى (مير شاھ محمد الشيروى لە نەوھەكانى ميرانى ھۆزى شىروانى كە پۆستى وەزارەتى ئەيوبيەكانيان ھەبو لە حصن كييفا) گەراپەوھ، پىساوانى ھۆزە كوردىيەكانىش لە پششىدا كۆبونوھو پالپششىيان كورد، لە گەراننەوھى مولكەكانى باب و باپىرانى، ئىدى بە يارمەتى ئەوان، توانى شارى (سەرت) بە زەبرى ھىز بەگەپىننەوھە ژىر دەسلەتتى خۆى و ميرانى ئاق قوينلو لى و دەدە بنىت، ئىنجا ھىرشى بردە سەر (حصن كييفا) و رزگارىكردەوھ، بەمە سەربەخۆى تەواوى خۆى لە ولاتى (حصن) راگەيانند، دواى ئەوھ خوشكى شا ئىسماعىلى سەفەوبى دامەزرىنەرى دەولەتى سەفەوبى خواست، لە پاشەخۆشى مندال و نەوھەكانى پارىزگاربيان لە بەشىكى دەسلەت و فەرمانرەواى خۆيان بەسەر ناوچەكانى (حصن كييفا) و (عربكىرى سەر بە خربوت) كورد و ھەر لە دەستيان مايەوھ، چونكە پاشەخۆى، ئەوھبوو سى كورەكانى (مملك حسين) و (مملك سليمان) و (مملك محمد) بە دواى يەك لە ماوھى سەدەى دەى كۆچى / شازدەى زايىندا، لەجى باوكيان بوونە مير و لە پىناو پارىزگارى كورد لە دەسلەتتى خۆيان و ناوچەكانيان، لەگەل سەفەوبەكان كەوتنە مملانىيىكى ناخۆش، تا لە كاتى دانانى (شەرەفنامە) لە سالى (۱۰۰۵ك/۱۵۹۷-۱۵۹۷ز) گەورەى خانەوادەى ئەيوبيان لەو ناوچانە (سلطان حسين كورې مملك كورې مملك خليل) بوو، (بەدلىسى) ھىواى بۆ دەخواست، خودا راوہستەوى بكات، چونكە لە بنەمالەى شەرەف و راستىيە. (شەرەفنامە، ص ۳۱۵، ۳۲۳-۳۲۴).

دارژيانى بنەمالەى ئەيوبيى فەرمانرەوا لە (حصن كييفا)



- مه‌لکیشی - ملکیشی:

مه‌لکیشی هۆز و بنه‌ماله‌یه‌کی کوردی فه‌رمانه‌وای (جمشکزاک) و قه‌لاکه‌ینه، (جمشکزاک) پش قه‌لایه‌ک و ده‌قه‌ریکه ده‌که‌و پتسه نیوان نامهد و مه‌لاتییسه، نزیکه له (حصن أران)ی هه‌ریمی جه‌زیره - کوردستانی باکور -، ده‌یان قه‌لاو شوینی دیکه سه‌ر به‌ ئه‌ون. (معجم البلدان، ۳/ ۳۶، غرس‌الدين الظاهري، زبدة كشف الممالك، ص ۵۲).

هۆزی مه‌لکیشی له که‌سه‌یکه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، ناوی (مه‌لکیش)یان (مه‌لکیشۆ)یه که ئه‌مه زیاتر وا پیده‌چیت باپیره گه‌وره‌ی تاکه‌کانی ئه‌م هۆزه بوو پت، یانیش یه‌ک له به‌ناوبانگترین سه‌رۆکه به‌راییه‌کانیان بوو پت، سه‌رۆکه‌کانی ئه‌م هۆزه دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌سه‌ر (جمشکزاک) و ناوچه‌کانی ده‌رووبه‌ریدا گرت، وایان پرۆپاگه‌نده کرد که مه‌لکیشی باپیره‌یان له نه‌وه‌ی عه‌باسییه‌کانه، ئه‌مه‌ش وه‌کو پرۆپاگه‌نده‌ی زۆربه‌ی هۆزه کوردییه فه‌رمانه‌وایان، به‌لام بئ‌ هیچ گومانیک ئه‌مه پرۆپاگه‌نده‌یه‌کی نادروست بووه. له گێرانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌شدا که ناته‌واو یه‌کی گه‌وره‌ی پتوه دیاره، چونکه میژوووه‌کانی یه‌کدی ناگرنه‌وه، ده‌لیت: مه‌لکیش له نه‌وه‌ی میریکسی سه‌لجوقیه به‌ ناوی مه‌لیکشاه کورپی محمد که له سالی (۵۹۸هـ / ۱۲۰۱ز) له سه‌ر ده‌ستی (رکن‌الدين سليمان كورپی قلیج ارسلان السلجوقی)ی میریکسی سه‌لجوقیه رۆمییه‌کان کوژرا، به‌لام بۆ زانین سه‌رچاوه میژووویه‌کان، هیچ شتیک له‌باره‌ی ئه‌م رووداوه‌وه تۆمار ناکه‌ن، بۆیه به‌دلیسی به‌ره‌و گێرانه‌وه‌ی دووهم دیت که ده‌لیت: فه‌رمانه‌وایانی مه‌لکیشی، له زنجیره‌ی میرانی مه‌لیکشاهی ناوبراون، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌به‌ر زۆری به‌کاره‌ینانی له لایه‌ن کورده‌وه، ناوه‌که‌ی دووچاری گۆزان و شیواندن هاتوه، پاساویشی ئه‌وه‌یه که ناوی فه‌رمانه‌وایانی (جمشکزاک) گوزارشت له‌وه‌ ده‌که‌ن که ئه‌وان سه‌ر به‌ بنه‌ماله‌یه‌کی تورک بن، چونکه له‌گه‌ڵ ناوه کوردی و عه‌ره‌بیه‌کان ریک ناکه‌ون. (شه‌ره‌فنامه، ل ۳۲۷-۳۲۹).

به‌ پتی گێرانه‌وه‌ی سییه‌میش: مه‌لکیشی له نه‌وه‌کانی مه‌لکیشی یه‌که‌مه، خه‌لکیکی زۆری هۆزه‌که‌ی خۆی له ده‌رووبه‌ری خۆی کوژده‌وه، هه‌لیکوتایه سه‌ر ده‌یه‌ها قه‌لاو ده‌قه‌ری لیکجیا جیا و داگیری کردن، تیاياندا خۆی کرده فه‌رمانه‌وا، ئه‌م تازایه‌تییه‌ی نواندی، وای کرد هۆزه‌که‌ی ناوی ئه‌و له خۆیان بنین. (شه‌ره‌فنامه، ل ۳۲۹).

به‌م شیوه‌یه ده‌بینین گێرانه‌وه‌ میلیلی و چه‌کایه‌ته زۆر دووباره‌بووه‌کانی نیسو خه‌لک، سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می (به‌دلیسی)یان پیکه‌یتناوه، له‌به‌رته‌وه‌شه، ره‌چه‌له‌کی میرانی (جمشکزاک) و

هۆزی مه‌لکیشی ده‌باته‌وه سه‌ر بنه‌چه ناگوردییه‌کان، له‌مه‌شدا حالیان وه‌کو حالێ زۆربه‌ی بنه‌ماله‌ کورده فه‌رمانه‌وایانی کوردستان پيشانده‌دات.

به‌لام له راستیدا مه‌لکیش له نه‌وه‌ی عه‌باسییه‌کان نه‌بووه و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیشی به‌ تورکه سه‌لجوقیه‌کانه‌وه نییه، به‌لکو به‌ گه‌واهی سه‌رچاوه میژووویه‌ کۆنه‌کانی مه‌ملوکی و فارسی، له خانه‌واده‌یه‌کی دیرینی کورد بووه، ئه‌م هۆزه دواتر به‌و ناوه‌ی ئه‌م ناسراوه، (مه‌لیکشۆ)ش ناویکی لیکدراوی کوردییه، به‌ واتای (لامل)، یان (یاخی)، یان (شۆرشگێر) دیت. (بروانه: شه‌ره‌فنامه، ل ۳۲۹، په‌راوێزی: (۹)).

بنه‌ماله‌ی (مه‌لکیشۆ) په‌یوه‌ندیان به‌ ئه‌یوییه‌کانه‌وه کرد، (به‌اء‌الدين كورپی مه‌لکیشۆ) و (عز‌الدين كورپی مه‌لکیشۆ) له میرانی (ملك‌الکامل‌الأول‌الأيوبي) بوون، به‌لام (فخر‌الدين محمد كورپی اسعد كورپی مه‌لکیشۆ)، له میره‌کانی (ملك‌الناصر يوسف أمير حلب ودمشق) بسو، خاوه‌نی ((پله‌و پایه)) بسو، باوک و مامه‌کانی به‌ هه‌مان شیوه میر بوون، له گوزارشتکردنیکی کاره‌کی، که ره‌تیکرده‌وه، مه‌مالیکه‌ تورکه‌کان ده‌ست به‌سه‌ر (میسر و شام) دا بگرن، میر (فخر‌الدين) کۆتایی به‌ خزمه‌ته‌کانی ئه‌وان هینا وازی له ژبانی سه‌ربازی هینا، نیت تا سالی مردنی، که سالی (۶۷۴هـ / ۱۲۷۵ز)یه، به‌ بیکاری دانیشیت. (مفرج‌الکروب، ۴/ ۲۵۷، ۵/ ۸۰، عیون‌التواریخ، ۲۱/ ۸۷، النجوم‌الزاهرة، ۶/ ۳۰۴).

له سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچیدا، چوارده‌ی زاینیش، میر (خالد‌الملکیشی‌الکردی) و منداله‌کانی (جلال و محمود و أحمد) له نیسو ئه‌و میرانه‌دا بوون که خاوه‌نی قه‌لاو فه‌رمانه‌وایی بوون و ده‌وله‌تی مه‌ملوکی ده‌رگای په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵدا کردنه‌وه، سوڵتانی مه‌ملوکی دانی پیدان و به‌ فه‌رمی نامه‌ی له‌گه‌ڵدا ئالوگۆر کردن. (تثقیف‌التعریف، ص ۷۶، صبح‌الأعشی، ۷/ ۳۱۱).

له سه‌ده‌ی دواتریشدا، (شیخ‌حسن)ی فه‌رمانه‌وای (جمشکزاک) له دیارترین میره‌کانی کوردستان بووه و به (شیخ‌حه‌سه‌نی کورد) ناوبانگی ده‌رکردوه. (کتاب‌دیار‌بکریه، ص ۹۳، ۹۶).

- ملان - میلان - الملیّة - مللي:

له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌مه‌وه، میلان له میژووی هاوچاخی کورددا وه‌کو فراوانترین هاویه‌یانی هۆزه‌کی ده‌رکه‌وت، زیاتر له چل لکی له‌خۆ ده‌گرت، زۆربه‌یان کۆچهر و نیمچه‌ کۆچهر بوون،

ولانته بنجییه که شیان سیگۆشەیی نیوان (نصیبین و أورفه - الرها و دیاربکر) ی پینکده هیئا، سەنتەرە که یان شاری (ویرانشهر) بوو، برۆی باو ئەو ییە که میلان هۆزیکە، یان کۆمەلێک هۆزی یە کگرتوو، لە نوێو دەروستبوو، چونکە ناوی لە سەرچاوەکانی پێش سەدی هەژدە یەم نەهاتوو، شەرەفخانە بە دلێسیش ناماژەیی بۆ نە کردوون، هەر وەها ناوێکی گەلێک ئالۆزی و ناداری لە خۆی دەگریت، (مارک سایکس) دەلێت: ((نادارییەکی کەم وێنە بەم ناوێوە دەلکیت، کە زۆر سەرئێخراکێشە، پرسباری ورد و بیژمارم لە بارەیانەو زۆر لە کوردان کرد، بەلام کەسیان وەلامێکیان نەدامەو، بگەینتە راقەیک بۆ ئەو هۆزە، بتوانم پێی رازی بێم)) (القبائل الكوردية في الامبراطورية العثمانية، ص ۶۵).

(ابراهیم پاشا) ی سەرۆکی هۆزەکانی میلان لە کۆتایی سەردەمی عوسمانی، رای تایبەتی خۆی هەبوو، لەبارەیی مێژووی هۆزەکی خۆی، ناواخەکی ئەو بوو کە: هەموو کورد دەچنەو سەر دوو لک، ئەوانیش (میلان) و (زیلان) (میلان) بە تەنیا لە هەزار و دوو سەد هۆز پێک دیت، ئەمانە بە ولانته کاندایا بۆبوونەتوو، هەندێکیان نەماون و هەندێکی دیکەیان ماون. (القبائل الكردية في الامبراطورية العثمانية، ص ۶۶).

لە راستیشدا ئەم رایەیی ابراهیم پاشا شتیکی لە راستیی تێدا یە، چونکە (ملیە) یان ملی - میلان -، لە سەدی شەشەمی کۆچیدا / دوازدەمی زایینی هەبوونە و دەتوانین بڵێین لە هەمان ناوچەش ژیاون، هەرچەندە زانیاری لەبارەیانەو تەنها لە سەر یەک گێرانەو کورت دەبیتهو، ئەویش ئەو یە، کە لە سالی (۵۵۶/ک/ ۱۶۱ ز)، پیاوانی هۆزی میلان دەستیان گرت بەسەر قەلای شاتان، کە ئەم قەلایە لە مولکەکانی هۆزی جویی بوو، خۆیان تێدا قایم کردو و میر (درباس الجویی) ی خاوەنی قەلاکەشیان و دەدر نا. (من تأریخ آمد و میافارقین، ص ۲۷۶).

- (مەمۆبی - ماموویی) - المموي:

وا پێدەچیت زیاتر لە هۆزیکێ کوردی بەم ناوێ هەبن، یان بە واتایەکی دیکە، ئەمە یەک هۆزبوو لک و تیرەیی زۆری لێ بوو تەو و بە ناوچە لێکدوو رەکان بۆبوونەتوو، لەوانە هەندێکیان لە ولاتی هەکاری کە یەک لە میرەکانیان بریتییە لە (شرف الدین احمد کورپی شهاب الدین داود کورپی بلس الهکاری المموي) کە هەر واتی ئەمە لە دوا هاتنی داگیرکەری مەغۆلی بۆ کوردستان دەکەوتتە نێو سەرچاوەکان و دەلێن: ((عەسکەرێکی زۆر) لە گەلێدا بوون، بەلام سالی (۶۵۵/ک/ ۱۲۵۷ ز) لە سەر دەستی کەسیکی تورکمان بە ناوی (ابن سمری) بە

فیل کۆژا. (الأعلاق الخطيرة، ۳ / ۵۲۵-۵۲۶)، هۆزیکێ دیکە بە هەمان ئەو ناوێ، لە گەل چەند هۆزیکێ هاوشیوەی، لە کۆتاییەکانی سەدی شەشەمی کۆچی / دوازدە یەمی زایینی، ولاتی خۆیان کە دەکوتە دەورەبەری چبای سماقی ولاتی شام جێهێشت و بەرەو لورستانی گەرە چوون، لەوی لە دەوری میر (هزار اسب کورپی أبي طاهر اللري الفضلوي) کۆبوونەو. (تاریخ کزیده، ص ۵۴۰ - ۵۴۱).

(بابا ئەردەلان) ی دامەزرێنەری میرنشینی ئەردەلان سەر بەم هۆزی دوابی بوو. (کلودیوس جیمس ریج، رحلة ریح الى العراق، ص)، دیسانەو هۆزی سییەمیش بە ناوی مەماکویی لە لورستانی گەرە هەیه، ئەوانیش لە چبای سماقەو هاتوونە، لە لورستانی بچووکیش هۆزی چوارەم هەیه، بە ناوی مەمای. (تاریخ کزیده، ص ۵۴۰ - ۵۵۰).

- مەهرانی - میرانی - المهرانية (؟):

مەهرانی لە سەردەمی عەباسییکاندا هۆزیکێ ناسراو بوو، لە ناوچە شاخاویەکی نیوان باکور و باکوری رۆژەلانی موسڵ چەندین قەلای حەسنى پارێزراو و قایمی هەبوو، رۆلی سیاسی ئەو هۆزە لە ماوەی هەردوو سەدی پێنجەم و شەشەمی کۆچیدا / یازدە و دوازدەمی زایینی دەرکوت، لە (حەسینیە) زاخوی نیستا و دەورەبەری نیشتەجێ بوون و بە هۆیەوێ ژمارەیکە قەلای حەسنى پارێزراوی دەستکەوت.

(مسعودی) لە لیستی ناوی هۆزە کوردییەکان باسی ئەو هۆزی نە کردوو، لە سەرچاوەکانی پێش سەدی پێنجەمی کۆچیدا ئەو هۆزە هەر هەر واتیان نییە. دەبێ ئەوێش بزانی کە مەهرانی و مارانی جیاوازان و دەبیتهو جیاوازی لە نێوانیاندا بکەین، کە ئەمەیی دوو، واتە: مارانی لە بنجدا تیرەیکێ هۆزی هەزبانی گەرە بوون، لە (مروح) ی باشوری موسڵ دەژیان.

(مەهرانی) تا ئێستاش پارێزگارییان لە ناوی خۆیان کردوو، ئەوێتا زۆرتەری بیرورا لە سەر ئەو یە، کە هۆزی میرانی هەر هۆزی مەهرانییە.

هەرچی پەییوەندی بە دەسلاتی سیاسیشەو هەیه، لە دەقە مێژووییەکاندا ئەو بەدیار دەکەوێت کە دەسلات و فەرمانرەواییەتی ناوچەیی زاخۆ، هەر لە کۆتاییەکانی سەردەمی عەباسییەو، بە تایبەت دوا ئەوێ زۆری میرانی مەهرانی و پیاوەکانیان پەییوەندیان بە سوپای ئەییوویی کرد و چوونە پاڵ ئەییووییەکان، وەکو دواتر تیشکی دەخەینە سەر، بۆ هۆزیکێ تر گوازاو تەو، ئەویش هۆزی (سندی) یە.

رسته) و (ابن الفقيه) دا باسی کراوه و وایان داناوه که یه کینکه له چهند شارۆچکه یه کی دیا ریکراوی ناوچهی موسل. (المسالک والممالک، ص ۸۵، الاعلاق النفیسه، ص ۸۷، مختصر کتاب البلدان، ص ۱۲۵).

- شهعبانیه: قه لایه کی کۆنه، یه کینکه له گرنگرتین قه لاکانی مههرانییه، به لآم له گه لآ نهوه شدا بولدانییه کان باسیان نه کردووه، تا ئیستاش پاشماوه روخواوه کانی ماوه و له بهرچاوانه، به (که لا شابانیا) دهناسریت، له نزیك شارۆچکه ی (باتوفه) ی سهنته ری ناحیه ی (کلی) یه، ههروهها دیسانه وه یه کیتک له گه ره که کانی (زاخۆ) ش ناوی (شهعبانیه) یه.

- قه لای کواشی (اردمشت): قه لایه کی سهخت و قایمه، له سههر لوتکه ی چیا یه کی بهرزه، ده که وپته نیوان ههردوو گوندی (اردمشت) و (کواشی)، (یاقوت) ده لیت: ئەم قه لایه به (اردمشت) دهناسریت و (کواشی) ناوه نوپکه یه تی، به لآم له وهدا هه لئه ی کردووه که ده لیت: ده که وپته سههر کیتی جودی. (معجم البلدان، ۱/ ۱۴۷، ۴/ ۴۸۶). و سی ده قه ری زوی هه بو، خه لیفه (المعتضد) (۲۷۹ - ۲۸۹ ک/ ۸۹۲ - ۹۰۲ ز) ویرانی کرد، دوا یی (ناصر الدوله الحمدانی) بنیاتی نایه وه. (معجم البلدان، ۱/ ۱۴۷).

- قه لای جهراحییه: نه وه سههر به جهزیره ی بۆتان بوو. (الأعلاق الخطیره، ۳/ ۲۱۵).

- قه لای زهغه رانییه: یه کینکه له قه لاکانی مههرانییه کان. نه وه ش له لاپالی چیا یه کی زنجیره چیا ی سپییه، له دهسته چه پی گه لی زاخۆ که بهم ناوه ناسراوه، دراوه ته پال رووه کی زهغه ران که به زۆری له و ناوچه یه دا ده رویت، خه لیفه (المعتضد) له (دیر الزعفران) ی نزیك نه وه قه لایه له سالی (۲۸۱ ک/ ۸۹۴ ز) دابه زی، شوینه واری نه وه دیر و قه لایه تا ئیستاش ماونه ته وه، جگه له مانه ش، له و ناوچه یه شوینه واری چه نندین قه لای دیکه دۆزراونه ته وه که بریتین له قه لاکانی: (رابییه و قی و فرح و سروه (...؟))، هه مووشیان قه لای مههرانییه کان بوونه، به لآم ناویانگیان که متر بووه.

به لآم نه وه ده شته پان و بهرینه درێژبووه ی نیوان (معلثایا) تا ده گاته فیشخابوور (بیشخابوور) که له میژوودا به (باهذرا - بانوهذرا) ناسراوه، نه وه به ناوچه کشتوکالییه

میرنشینی مههرانی

مولکه کانی هۆز و میرنشینی مههرانی:

له و ناوچه یه دا که ئیستا که سنوره جوگرافییه کانی قه زای زاخۆ پینکدیتن، ژماره یه که قه لآو حصنی سهریازی دۆزراونه ته وه که نه وانه بهر ده وام له لایه ن میرو پیتشه وای هۆزه کوردییه کان بهر پتیه براون، به تایبهت هۆزه کانی: مههرانی، بوختی، هه کاری، سندی و هی دیکه ش، له و قه لایانه ش که باسما لیکردن:

- حسنییه: زاخۆ له ماوه ی چاخی ئیسلامی به حسنییه ناسراوه، (یاقوت) باسی نه وه ده کات، که نه و شاره دراوه ته پال (حسن). (معجم البلدان، ۲/ ۲۶۰)، گوتوشیانه نه وه (حه سه ن) هی نه و شاره ی دراوه ته پال ناوه که ی، بریتییه له (ناصر الدوله الحسن کوری أبی الهیجاء الحمدانی) ی میری موسل، به لآم دیاره نه و رایه راست نییه، چونکه باسی (حسنیه) له میژوو بیئکدا کراوه، که وتۆته پیتش سهرده می (ناصر الدوله). (تاریخ الطبری، ۱۰/ ۳۸، حوادث سنة ۲۸۱ هـ) تا ئیستاش یه که له گه ره که کانی زاخۆ به (حسنیه) دهناسریت.

(حسنیه) شویتیکی باشی له سههر نه و ریگه گشتییه هه بوو که موسل به جهزیره و بۆتان ده به ستیته وه، ههروهها ده که وپته سههر رووباری خابوور (حسنى) که له ولاتی زۆزانه وه سههرچاوه ده گریت، له ناوه راستی شاره که مزگه وتیکی گه وره هه بوو، رووباری خابووریش له گرنگییه که ی زیاتر ده کرد، چونکه کاروانه کان ناچار ده بوون له سههر پردی ده لال له رووباری خابوور بیه رنه وه، ئەم پرده له سهرده می (مه قدسی) ی که له سالی (۳۸۷ ک/ ۹۷۷ ز) دا هه بووه. (أحسن التقاسیم، ص ۱۲۶)، ههروهها ناوی نه و رووباره زهوی و زاریکی فراوانی ناوه دا، بۆیه له سههر که ناره کانی نه و ناوه، چه نندین گوندی کشتوکالی له چیاکانی باکوری موسله وه هه بووه. (معجم البلدان، ۲/ ۳۳۱).

- باجلی - باجلایا:

باجلا، یان (گوندی باجلی ئیستا) شارۆچکه یه کی به ناویانگ بووه له ماوه ی سهرده می عه بباسی، له نووسراوی جوگافیاسه موسلمانه به راییه کانی وینه ی (ابن خرداذبه) و (ابن

به‌پیته‌کان ده‌ژمیردریخت، جوړه‌ها به‌روبوومی تیدا به‌ره‌م ده‌هیتریت، به‌تایسه‌تی دانه‌وئله، به‌مه‌ش ده‌بیته‌سه‌رچاوه‌ی خیرتیکی گه‌وره بو دانیش‌توانه‌که‌ی و پاره‌ی زوریان به‌سه‌ردا ده‌بارینیست، (ابن حوقل) له‌مه‌ر (باهذرا) وه‌ده‌نووسیست: ((ولاتیکی زوره، زه‌وی و زار و ناوچه‌کانی زور و فراوانن، داهات و به‌روبوومی به‌کجار زوره)) (صورة الأرض، ص ۱۹۷).

له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌المعتمد (۲۵۶-۲۷۹ک/۸۷۰-۸۹۲ز)، له‌ناوچه‌ی شاخاوی نیوان روژه‌لانی موسل ژماره‌یه‌ک میری کورد سه‌ریان هه‌لدا، له‌وانه (الامیر شداد الکردی) ی‌خواه‌نی قه‌لای (حسینیه) و (الامیر جعفر) ی‌خواه‌نی قه‌لای (اردمشت)، ته‌مه‌ش دوا‌ی ته‌وه‌ی ناوچه‌که‌که‌وته‌ ژیر ده‌ستی خه‌واربچه‌کان و سایه‌ی ده‌سه‌لانی ناوه‌ندی به‌سه‌روه‌نه‌ما، ئیدی میره‌ کورده‌کان له‌گه‌ل خه‌واربچه‌کان و میره‌ هه‌مدانییه‌ عه‌ره‌به‌کان هاوپه‌یانیان به‌ست و ده‌سه‌لانیان به‌سه‌ر موسل و ناوچه‌کانیدا گرت، خه‌لیفه (المعتضد) یش دوا‌ی ته‌وه‌ی خه‌لیفه (المعتمد) ی‌مامی له‌سالی (۲۷۹ک/۸۹۲ز) سووربوونی خو‌ی راگه‌یاند له‌سه‌ر ریشه‌کیشکردنی ره‌گه‌کانی گوپراه‌ل نه‌بوون و یاخیه‌تی و پاککردنه‌وه‌ی ده‌وروبه‌ری موصل له‌خه‌واربچ و هه‌مدانییه‌کان و میره‌ کورده‌کان، ئیدی بو‌جاری دووه‌م له‌سالی (۲۸۱ک/۸۹۴ز) دا‌رووی کرده‌ موسل و قه‌لای ماردینی بنکه‌ی هه‌مدانییه‌کان و خستنیه‌وه‌ ژیر ده‌سه‌لانی ناوه‌ندی، له‌ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌شیدا رووی کرده‌ قه‌لای (حسینیه) و شه‌ری میر (شداد) ی‌کرد، به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وت و قه‌لاکه‌ی رووخاند. (تاریخ الطبری، ۱۰/۳۸، الکامل، ۶/۷۷)، دوا‌ی ته‌وه‌ هیزه‌کانی هیترشیان کرده‌ سه‌ر قه‌لای (اردمشت) و نابلو‌وقه‌یان دا، به‌لام خه‌لکه‌که‌ی ره‌تیا‌نکردنه‌وه‌ خو‌به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌ن، بو‌یه‌ خه‌لیفه‌ خو‌ی چوه‌ لایان و له‌لایان دابه‌زی، وا‌ پی‌نده‌جیت میر جه‌عفر به‌ر له‌گه‌یشتنی خه‌لیفه‌ به‌قه‌لاکه‌، قه‌لاکه‌ی جیه‌پشتی، بو‌یه‌ خه‌لکه‌که‌ش به‌کسه‌ر خو‌یان به‌ده‌ست خه‌لیفه‌وه‌ دابی، خه‌لیفه‌ش ده‌ستی به‌سه‌ردا گرت و دیره‌ شیعریکی گوت. (معجم البلدان، ۱/۱۴۷)، به‌لام هه‌رچی میر جه‌عفره‌ که‌ بووه‌ یه‌ک له‌فه‌رمانده‌کانی سوپای خه‌واربچ، له‌شه‌ریکدا له‌گه‌ل سوپای موسل له‌سالی (۲۸۲ک/۸۹۵ز) کوژرا. (الکامل، ۶/۷۹).

دوا‌ی ته‌م هیرشه‌ی خه‌لیفه (معتضد) ئیتر هه‌والی میرانی ناوچه‌ی زاخو‌ له‌سه‌رچاوه‌کاندا ون ده‌بی، له‌راستیشدا ولاتی هه‌کاری و زوزان و ته‌وا‌ی جه‌زیره‌ رووبه‌رووی زخیره‌یه‌ک هیرشکاری بوونه‌وه، ته‌وه‌ش هه‌مووی بو‌ملکه‌چکردنیان بو، ته‌وه‌تا له‌کو‌تاییه‌کانی سالی (۲۹۲ک/۹۰۵ز)، خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ناسراو به‌ "مکتفی" (۲۸۹-۲۹۵ک/۹۰۲-۹۰۸ز)، (عبدالله کوری حمدان کوری حمدون التغلبی) ی‌ناسراو به‌ (ابی الهیجاء الحمدانی) وه‌کو‌والیی

موسل و ده‌وروبه‌ری و به‌ولاتی هه‌کاریشه‌وه‌ دامه‌زراند، ئیدی هه‌زه‌کانی (هه‌زبان‌ی و داسنی و هه‌میدی) ته‌م کاره‌ی خه‌لیفه‌یان ره‌تکرده‌وه، هه‌رچه‌نده‌ دایکی والیی ناوبراو کوردیش بو، بریاری ته‌وه‌شیان دا که‌ کاردانه‌وه‌ی توندیان ده‌بیست، ئیدی له‌چیای (داسن) و ده‌وروبه‌ری (نه‌ینه‌وا) و (خازر) یاخی بوون ده‌ستی پیکرد، دوو سالیش دواتر بزوتنه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ دروستبوو که‌ میریکی کوردی نه‌ناسراو رابه‌رایه‌تی کرد، ته‌ویش ده‌ستی به‌سه‌ر چیاکاندا گرت. (تاریخ الطبری، ۱۰/۱۳۷، الکامل، ۶/۱۱۱-۱۱۲).

(ابا الهیجاء الحمدانی) سالی (۳۱۷ک/۹۲۹ز) دوا‌ی تیه‌گلانی له‌پیلانیکی سه‌رنه‌که‌وتوو که‌ ده‌یوست خه‌لیفه‌مقتدر لابه‌ری و (قاهر) له‌شوینیدا بکاته‌ خه‌لیفه، کوژرا، بو‌یه (مقتدر) بریاریدا، (ناصر الدوله‌ الحسن کوری ابی الهیجاء الحمدانی) کوری له‌سه‌ر ته‌قتاعه‌کانی ناوبراو که‌ (قردی و بازیدی) بو، بکاته‌وه‌ فه‌رمانه‌وا. (الکامل، ۶/۲۰۰، ۲۰۷)، به‌م شیوه‌یه‌ دوا‌ی ته‌و گوپرانکارییه‌ قه‌لاکانی (حسینیه - زاخو) و (اردمشت) و (هرور) و (شعبانییه) و (ملیسی) و (برقی) که‌وتنه‌ ژیر فه‌رمانه‌وایی هه‌مدانی. (تجارب الامم ۲/۳۷۴-۳۸۷).

له‌دوا‌ی مردنی (ناصر الدوله‌)ش له‌سالی (۳۵۸ک/۹۶۹ز)، ناکوکی و مملانی له‌نیوان کوره‌کانی نویبوویه‌وه، (أبو تغلب فضل الله) ی‌کوری - که‌ له‌ژنه‌ کورده‌که‌ی بو، به‌ناوی (فاتیمه‌ کچی ته‌حمه‌د) - توانی فه‌رمانه‌واییه‌تی موسل و قه‌لاکانی هه‌ردوو هه‌زی هه‌کاری و مه‌هرانی بخته‌ ژیر ده‌ستی خو‌ی. (التوخی، نشوار المحاضرة، ۳/۲۲، الفرج بعد الشدة، ۲/۱۰۸، الکامل، ۷/۳۲).

- ده‌ستگرتنی (عضد الدولة البویهی) به‌سه‌ر قه‌لاکانی مه‌هرانی و هه‌کاری:

له‌سالی (۳۶۷ک/۹۷۷ز) مملاتییه‌کی توند له‌نیوان (عضد الدولة البویهی) و (أبی تغلب الحمدانی) ی‌خواه‌نی موسل و ده‌وروبه‌ری به‌ولاتی هه‌کاری و هی دیکه‌ش سه‌ریه‌لدا، ته‌مه‌ش به‌هوی په‌یوه‌ندیکردنی دووه‌م به‌ریزه‌کانی (عزالدوله‌ بختیار)ی دوژمنی (عضد الدولة) له‌عیراقه‌وه‌ بو، ئیدی ته‌مه‌ له‌گه‌لیان به‌شه‌ر هات و له‌م شه‌ره‌دا به‌ختیار کوژرا، دوا‌ی ته‌وه‌ به‌ره‌و موسل هات، له‌مانگی (ذي القعدة) له‌ده‌روازه‌کانی ته‌و شاره‌ وه‌ستا، نوینه‌ریکی (أبی تغلب) بو‌ناشته‌وایی هاته‌ لای و پاره‌ و سامانیکی باشی بو‌هیئا، بو‌ته‌وه‌ی له‌به‌رامبه‌ردا واز له‌ده‌وروبه‌ری موسل بیئی و ده‌ستدریژیان نه‌کاته‌ سه‌ر، به‌لام (عضد الدولة) له‌به‌رامبه‌ر ته‌و نه‌رمی نواندنه‌ی (أبی تغلب) ره‌زامه‌ندی نه‌نواند و جه‌ختی له‌سه‌رته‌وه‌ کرده‌وه، که‌: ((ئیمه‌

لايه کمان به شمشير کرده مولکی خۆمان، دواي شهر و مملانی ناشته وایی له سهر ناکهین))،
 ئەوەشی بۆ روونکردنەوه، که ولاتی موسل و دیاربکر له لای ئەو له عیراق خۆشه و بیسترتن،
 بهمه (أبا تغلب) بۆ ئومید بوو لهوهی چیتر قسه کردن له گهژ (عضد الدولة) سوودیکی هه بی،
 بۆیه به ناچاری (موسل) ی جییهشت و بهرهو قهلاکانی له ولاتی (دیاربکر) دا هاتهوه، بهلام (أبو
 الوفاء طاهر کوری محمد) ی فرماندهی (عضد الدولة) تا (میافارقین و ارزن) سهری له دوو نا،
 بۆیه (أبو تغلب) بهرهو هه کاری ئاراسته ی خۆی گۆری، له نزیك رووباری (خابور الحسنيه)
 لایدا، له وێوه هه لکشایه سهر قهلاکانی له زنجیره چپای سبی - بیخیر: اردمشت (کواشی) و
 زهغه رانیه و ((هه ندی) پاره و سامانی لهوان شاردهوه به لکو سه لامهت بن له تالانی دوژمن))،
 (أبو الوفاء) ییش (عضد الدولة) ی لهو سه ره پچییه ی (أبی تغلب) له موسل و هه لاتنی بۆ
 قهلاکانی خۆی له هه کاری بۆ ئەوهی خۆیان تیا قایم بکات، ئاگادار کردهوه، بۆیه (عضد الدولة)
 سوپایه کی گه وره و له بن نه هاتووی له ژیر فرمانده یی خۆی هیئایه سهر (أبی تغلب)، ناچار
 (أبی تغلب) بهرهو ولاتی جهزیره رایکرد، له ویشه وه چوه شاری (به دلیس) و له ویشه وه چوه
 ولاتی رۆمه بیزه تیییه کان، چونکه سه ربازه کانی (عضد الدولة) به رده وام به دوایه وه ی بوون،
 ((سووربوون له سهر ئەوهی هه رچی پاره و سامانیکی لایه تی، لیبی بستین، چونکه بیستبوویان
 زۆری پییه))، بهم شیویه ش (أبو تغلب) ته واری قه لآو ناوچه کانی خۆی له ولاتی هه کاری
 له ده ستدا، به لام تیا یاندا ((هیچ گه وه ره یکی گرانه ها و دوری به نرخ و که لویه لیك و هه ر شتیك
 که گرنگ بوو و سووک بوو ده توانرا به ری، هیچی تیا یاندا جینه هیلابوو هه مووی له گه ل خۆ
 بردبوون)). (تجارب الأمم ۳۸۷/۲).

(أبو تغلب کوری ناصر الدوله الحمدانی) له سهر هه مان به رنامه ی باوکی، چه ند
 که سایه تیییه کی کورد، له خزمانی دایکی (فاطمه ی کچی أحمد) ی له سهر قه لآکانی ناوچه
 کوردیییه کان دانا، له وانه به ره برسی قه لآی اردمشت (صالح کوری بانویه - یان بادویه) ی
 ((سه رۆکی کوردان))، له تهك (صالح کوری بانویه) دا (أبو تغلب) مه ملوکیکی له غولامه کانی
 باوکی به ناوی (طاشتم) بۆ دایبکردنی پاراستنیکی زۆرتتر بۆ قه لآکه لهو قه لآیه دا دامه زراندا
 که پر بوو له ((کالای نایاب، له جوژه ها جل و بهرگ و فه رش و خشل و زیتر و کانزا
 جوانکاریه کان و زۆریه ی جوژه نایابه کانی خشل و پاره))، دیاره (أبا الفوارس محمد کوری ناصر
 الدوله) ش هه ر له سالی (۳۵۸/ك / ۹۶۹ز) یدا لهو قه لآیه زیندانی کرابوو، (أبو تغلب)
 به ره یوه بردنی کاروباری زیندانی کراوه کانیکی به ئافره تییکی به ته مه ن سپارد، ناوی (نازیانو)

بوو، ((بروای پتی هه بوو،... فرمانیسی پیکرد، نه هینلیت کهس بگاته ابو الفوارس، یان
 هه وائی بزانی، ته نانه ت شوینی زیندانییه که یشی له ته واری شه حنه و ده سه لاتداری قه لآ
 بشاریته وه))، ئەم پیره ژنه ش ئەو فرمانانە ی به باشترین شیوه جی به جی کرد. (الفرج بعد
 الشدة، ۲ / ۱۸۵-۱۸۶، تجارب الامم، ۳۹۲/۲).

(عضد الدولة) دهستی کرد به پاککردنەوهی ته واری شار و قه لآکان له ده سه لاتی (أبی تغلب)
 و براکانی، ئیدی له ماوه ی سالی (۳۶۷-۳۶۸/ك / ۹۷۷-۹۷۸ز) ی، پیاوه کانی ده ستیان گرت
 به سه ر (موسل) و (نامه د و میافارقین و ماردين و ره جبه) و ته واری ولاتی (مضر)، دواي ئەوه
 دهستی کرد به ملکه چکردنی قه لآکانی اردمشت و شعبانیه و هرور، ئەمه به وپییه ی، که به
 فه رمی ئەوانه سه ر به (أبی تغلب الحمدانی) نه، میژوونوس مسکویه ی که له (۴۲۱/ك /
 ۱۰۳۰ز) کۆچی دوا یی کردوه یه ک له ئەندامانی ئەو لیژنه یه بووه که ئه رکی ئەوه ی خراوته
 ئەستۆ، سه ر ژمیرو زه خیره و توحه فیاته کانی نیو قه لآی اردمشت بکات، ئەوانه ی که (أبو تغلب)
 له دواي خۆی به جی هیشتن، به پیی خه ملاندنی ئەو میژوونوسه، ئەو که لویه لانه باي نزیکه ی
 بیست هه زار دره هم، واته: بیست ملیۆن دره هم بوون. (تجارب الأمم، ۳۹۳/۲).

قه شه یۆحه نناش ئاماژە ی بهر کاولکارییه ی ولاتی (داسن) ی گرتۆته وه کردوه، له ئەنجامی
 هاتنه ناوه ی سوپای (عضد الدولة). (تاریخ یوسف بوسنایا، ص ۵۵_۵۶).

(عضد الدولة) به باشترین شیوه ئەو نه خشه یه ی به جییه نا که له پیناویدا هاتبوو، له
 (موسل) دا (أبا الوفاء طاهر کوری محمد) ی به والی داناو داوای لیکرد، ((کاروباره کان به باشی
 به رپۆه ببات و کاربه ده سه ته کان دامه زرینی و یاسای پیویست ده ریکو دیوانه کان تۆمار بکات))،
 به خۆشی گه رپایه وه به غداد، له (ذي القعدة ی سالی ۳۶۸/ك / ۹۷۸ز) گه یشته وه به غداد،
 خه لیفه ی طاع (۳۶۳-۳۸۱/ك / ۹۷۳-۹۹۱ز) به گه رمی هاته پیشوازیی. (تجارب الامم،
 ۳۹۷/۲، المنتظم، ۹۹/۷، مرآة الزمان، حوادث (۳۴۵-۴۴۷هـ، ص ۲۰۰).

له سه ده ی پینجه می کۆچیدا / یازدهیه می زاینی، ولاتی مه هرا نیییان و ناوچه کانی دیکه ی
 جهزیره رووبه پرووی هیرشی هۆزه کانی غه زوی تورکی بوونه وه، به تاییه ت له سالی (۴۲۶/ك /
 ۱۰۳۵ز)، له دواي ئەوه ش رووبه پرووی هیرش و شالۆی سولتان سه لجوقیه کان بوونه وه، له وانه:
 هیرشه کانی سولتان طغرل بك له سالی (۴۴۶/ك / ۱۰۵۴ز)، هیرشه کانی سولتان ألب ارسلان
 له سالی (۴۶۳/ك / ۱۰۷۱ز)، هیرشه کانی سولتان ملکشا ه له هه ردوو سالی (۴۷۷ - ۴۷۸/ك /
 ۱۰۸۵ - ۱۰۸۶ز).

شالوده‌کافی پساوانی سه‌جوقی و نه‌تابه‌گه‌کانیان له موسل بۆسه‌ر هه‌رتمه‌ چیاپیه کوردیه‌کافی رۆژه‌لات و باکوری موسل به‌رده‌وام بوو، ئه‌وه‌تا له سالی (۱۱۵/ک/۵۰۹) (ز) سولتان محمدی سه‌جوقی شاری موسل و نارچه‌کافی سه‌ر به‌و شارهی بۆ سه‌رکرده‌ی تورکی ناسراو به (جیوش بك) برپیه‌وه، ئیتر ناوبراو کاره‌کافی گرته‌ ئه‌ستۆ، یه‌که‌م کاره‌کافی به‌ هیتش بردنی راوان بۆسه‌ر ولاته‌کافی هه‌کاری و زۆزان و جزیره و به‌شنه‌وی ده‌ست پێک‌کرد، قه‌لای میره کورده‌کافی ئابلوقه‌ داو ده‌ستی به‌سه‌ر زۆربه‌یاندا گرت، کورد خۆیان به‌ هۆی چیاو دۆل و ته‌نگه‌به‌ره‌کان پاراست و وایان لیهات جورته‌تی ئه‌وه‌ نه‌که‌ن له‌به‌ر هه‌بیه‌تی ئه‌وه‌ سه‌رکرده‌یه چکه‌ هه‌لب‌گرن. (الکامل، ۳۰۹/۸).

به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وه‌ شالوده‌وانه‌ش سه‌رکرده‌ مه‌هرانییه‌کان توانییان تا سه‌رده‌می عمادالدین زنگی نه‌تابه‌کی موسل (۵۲۱ - ۵۴۱/ک/۱۱۲۷ - ۱۱۴۶) (ز)، پارێزگاری له‌و موڵکانه‌ی خۆیان بکه‌ن که‌ به‌ میرات بۆیان مابوه‌وه، به‌لام مه‌هرانییه‌کان ده‌سه‌لاتیه‌کی یه‌که‌گرتوی خۆجیان نه‌بوو کۆیانبکاته‌وه، بۆیه‌ هه‌ر میریکیان به‌ جیا فه‌رمانه‌وه‌ایی قه‌لایه‌ک، یان چه‌ند قه‌لایه‌کی ده‌کرد، هه‌مووشیان له‌ یه‌که‌تری جیا‌بوون و هه‌یچ هاوبه‌ندیه‌ک به‌یه‌که‌وه‌ی نه‌ده‌به‌ستنه‌وه، بۆ نمونه:

- میر عبدالله کوری عیسی کوری ابراهیم، که‌ ئه‌مه‌ گه‌وره‌ترین میری مه‌هرانییه‌، خاوه‌نی قه‌لایه‌کانی ره‌بیه‌ و قه‌ی و فه‌رح و هه‌ی دیکه‌ش بووه، دوا‌ی مردنیه‌ی (عه‌لی) کوری جیه‌گی گرت‌ه‌وه.

- میر ابراهیمی مه‌هرانی: ئه‌مه‌ له‌ موریدانی شیخ عدی کوری مسافری هه‌کاریی که‌ له (۵۵۷/ک/۱۱۶۲) (ز) کۆچی دوا‌یی کرد‌وه‌ بوو و له‌وانه‌ بوو که‌ بر‌وا‌ی به‌ که‌رامات و چاک‌کارییه‌کافی ناوبراو هه‌بوو، له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ فه‌قیر و سو‌فیه‌کافی هاو‌پێ هات‌وته سه‌ردانی شیخ له‌ لالش (قلاند الجواهر، ص ۸۶)، (شمس‌الدین عبدالله‌ی کوری ئه‌م میر (ابراهیم) له‌ ریزه‌کافی سو‌پای ئه‌تابه‌کی موسل خزمه‌تی کرد‌وه، له‌ میره‌ گه‌وره‌کانیش بووه، له‌گه‌ل چه‌ند میریکی دیکه‌ له‌ سالی (۵۹۴/ک/۱۱۹۸) (ز) به‌ نه‌خۆشی مرد‌وونه. (التاریخ‌ الباهر، ص ۱۹۳، الکامل، ۲۴۰/۹).

- میر (حسن کوری عمر) خاوه‌نی قه‌لای شه‌عبانییه.

- میریکی تر نووسه‌ره‌کان ناویان بۆ رووننه‌کراوه‌ته‌وه، به‌ (خول و هارون) ناویان نووسیه‌وه، ئه‌مه‌ خاوه‌نی قه‌لای کواشی (اردمشت) بووه.

هه‌ر میریکی مه‌هرانییه‌ له‌وانه، له‌گه‌ل سه‌ختی قه‌لایه‌کانیشی لاوازتر‌بوون له‌وه‌ی بتوانن به‌ ته‌نیا خۆیان و بێجگه‌ له‌ پالپه‌شتی خه‌لکی تر خۆیان له‌ مه‌ترسییه‌ ده‌ره‌کییه‌کان پسا‌ریزن، ئه‌مه‌ش کاری عیما‌ده‌دین زه‌نگیه‌ی ئاسان کرد، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ زوویی به‌سه‌ر هه‌موویاندا سه‌ربه‌که‌وی، ئه‌وه‌بوو خۆی و پساوه‌کافی تری له‌ وینه‌ی (قراجا و نه‌صیره‌دین) و هه‌ی دیکه‌ش، توانییان له‌ ریگه‌ی زنجیره‌ شالوده‌ی سه‌ربازی، ده‌ست به‌سه‌ر زۆربه‌ی قه‌لا مه‌هرانییه‌کاندا بگرن، به‌مه‌ش توانییان کۆتایی به‌ ده‌سه‌لاتی قه‌واره‌ بچووه‌که‌ نیمچه‌ سه‌ربه‌خۆکان بیه‌نن، ئه‌وانه‌ی سه‌رۆکه‌ مه‌هرانییه‌کان دروستیان کرد‌بوو. (الکامل، ۳۴۳-۳۴۴).

کاتیکیش ده‌ولته‌ی ئه‌یوبی له‌ میسر دروست‌بوو، زۆریکی میر و خاوه‌ن قه‌لا مه‌هرانییه‌کان په‌یوه‌ندیان به‌ (صلاح‌الدین‌ الا‌یوبی) کرد، هه‌ندیکیشیان بوونه‌ سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کافی سو‌پای ئه‌یوبی له‌ ماوه‌ی شه‌ه‌ره‌کافی دژ به‌ خاچه‌رستان، جی‌ی ئاماژه‌یه‌ که‌ کورده‌ مه‌هرانییه‌کان رۆلێکی پێشه‌نگییان هه‌بوو له‌ رزگارکردنی شاری قودس، له‌وانه‌ به‌ تابه‌ت:

- میر فتح‌الدین‌ ابی طالب حسن کوری عبدالله‌ المهرانیی که‌ له (۵۶۸/ک/۱۱۷۲) (ز) کۆچی دوا‌یی کرد‌وه.

- میر ابراهیم کوری حسین‌ المهرانی (که‌ ئه‌مه‌ له‌ ماوه‌ی ئابلوقه‌ی هه‌سکه‌لان له‌ سالی ۵۸۳/ک/۱۱۸۷) (ز) کۆژرا.

- میر درباس‌ المهرانی.

- میر آیاز‌ المهرانی (ئه‌مه‌ له‌ مانگی شه‌والی سالی ۵۸۷/ک/۱۱۹۱) (ز) کۆژرا، قاره‌مانیه‌کی ناسراو بوو.

- میر حسام‌الدین‌ حسین کوری باریک‌ المهرانی.

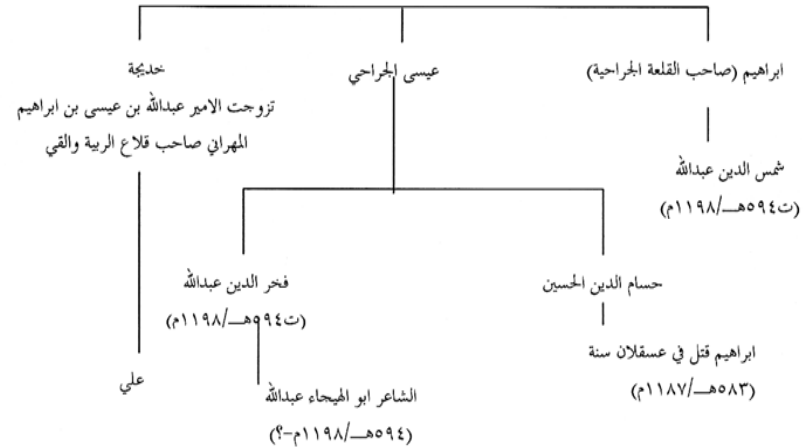
- میر محمد کوری باریک‌ المهرانی.. ئه‌وه (قاره‌مانیه‌ک بوو له‌ قاره‌مانه‌کافی ئیسلام)) له‌گه‌ل هه‌ی دیکه‌. (الفتح‌ القسی، ص ۱۱۳، ۵۱۳، ۵۵۹؛ ابن‌ شداد، سیره‌ صلاح‌الدین، ص ۱۹۹، ۱۷۳، ۱۷۱، ۱۷۰، ۱۱۰، الروضتین، ۴/۱۳۲، تأریخ‌ الأسلام، حوادث (۶۸۱-۶۹۰ هـ)، ص ۱۵۲، ۲۸، ۲۰).

- میر شمس‌الدین‌ شیروه کوری حسین‌ المهرانیی ناسراو به‌ (سبع‌ المجانین)، ئه‌وه‌ له‌ سالی (۶۴۲/ک/۱۲۴۴) (ز) کۆچی دوا‌یی کرد، خاوه‌نی (تربه‌ المهرانی و رباط‌ المهرانی و قوتانجانه‌ی مه‌جونیه‌ی دیمه‌شق بوو).

تا کۆتاییه‌کافی سه‌رده‌می عه‌باسی میره‌ مه‌هرانییه‌کان پارێزگاریان له‌ به‌شیه‌ک له‌ ده‌سه‌لاته‌ هۆزه‌کییه‌کانیان کرد، له‌ قه‌لا سه‌خت و پارێزراوه‌کانیاندا، (ئه‌یوبی مه‌هرانی) که‌ دوا

میری مہرانی بوو، له گهژان ژمارهیهک میری ناوچه که که له خزمهتی نه پرته قبیسه کان بوون، به دهستی مهغول کوژران، له وهش بهدوا قهلاکانیان کهوته دهست خانه مهغوله کان. (الخزنداری، تاریخ مجموع النوادر، ص ۱۹۶).

دارژانییهک له بنه مائه فه زمانه و مهرا نییه کان که بنه مائه (حه سنن) کوری ته بی تالب کوری باروخی مههرانی) به:



- نه رگسی - النرجسية - Nergisi:

نه رگسی تیره یه کی هۆزی جاوانه، له حیلله ی به نی مهزید - شاری حلله - و ده ور به یه نیشته چی بوون. میره کانی تهو تیره یه له ریزه کانی (سوپای مهزیدی - میرنشینی مهزیدی) دا خزمه تیان کردوه، له دوا ی کوژرانی میر (سیف الدوله صدقه المزیدی) ش له سالی

(۵۰۱/ک/۱۱۰۷ز)، میرانی نه رگسی و به شیر ی ولاته که یان به سه ر خویاندا دابه شکرد و له لایه ن سه لوجویییه کاندا زیاتریان له وه ده سته کهوت که شایانی بوون، شاعیری صارم مرجی کوری بتشاه البطائحي له هۆنراوه یه کیدا به م بۆنه یه وه ده لیت:

وعشرون ألفاً أقطعت (نرجسية)
كثيراً لها الف ولو أنها بعر
ولولا سفاه الرأي كان عليهم
من الغنم الأعشار والصوف والشعر

(خریده القصر، ۴/۲/۵۳۴-۵۳۵).

به شیخی گه وه ی چاکه ی ناوده رکردنی نه رگسییه کان بۆ کۆمه لیک له و رۆلانه ی ده گه ریتته وه، ته وانه ی نالای زوه د و ته سه و فیان له عیراقدا هه لگرت، له وانه:

- أبی الوفاء الحلواني محمد كوری محمد كوری زید النرجسی (۴۱۷-۵۰۱/ک/۱۰۲۶-۱۱۰۷ز)، ناسراو به (کاکیس) و به ناوبانگ به (تاج العارفین)، شوتینکه وتوه کانی سه ره جه له یه کیان بۆ دروست کردوه، ده یگه ریتیتته وه سه ر ئالوبه یه ت، پيشه نگی شیخه کانی سه رده می خۆی بووه و له ته قواو له خواتر سیدا تیمامی زه مان ی خۆی بووه، به ر له وه ی تۆبه بکات و له سه ر ده سته شیخه که ی خۆی ابي محمد الشنبکی بیتته وه سه ر راسته ری، ریگر بووه. شیخ (عبدالقادر الگیلان ی) له باره یه وه ی ده لیت: ((له سه ر ده رگای هه قدا پیاویکی دیکه ی کوردی وه کو شیخ ته بولو هفا نییه)). (بهجة الاسرار، ص ۱۴۳-۱۴۴، قلاتد الجواهر، ص ۸۰-۸۱، الطبقات الکبری، ۱/۱۳۵).

شاعیری گه وه ی ئیرایش (ابو المجد مجدود کوری ئاده م) ی ناسراو به (حکیم سنائی) که له نیوان سالانی (۵۲۶/ک/۱۱۳۱ز و ۵۴۵/ک/۱۱۵۰ز) کۆچی دوا بی کردوه له باره ی شیخ (ابی الوفاء) وه ده لیت:

قرنها باید که تا از مشتم آدم نطفة

بو الوفا ی کرد کردد یا شود ویس قرن

واتاکه ی به کوردی: چه ندین سه ده ی پیویسته، تا نوتفه یه که له پشتی ئاده می یه که بیته ((ابا الوفاء الکردی)) یان ((أویس القرني))

(أدوارد براون، تاریخ الادب في ایران، ص ۴۰۲-۴۰۴).

- شیخ محمد کوپری روستم - دشمنی کوردی حەنبەلی، که له هاویری و موریدەکانی شیخ عبد القادر الگیلانی بووه، ئەویش له نەرگسییەکانە، بە شیخ جاکیری زاھید ناسراوە و ناویانگی دەکردوو. له دووری رۆژە رێبەک لە شاری سامەرا، له پارچە زەویەکی وشکدا لایدا، تیایدا تەکیەیهکی بۆخۆی دروستکرد و کردییە مالتی هەمیشەیی خۆی، ئیتر خۆی بۆ تەقواو خواپەرستی یەکلای کردوو، له سالانی نێوان (٥٩٠-٥٩١/ک/١١٩٤-١١٩٥ز)، کۆچی دوایی کرد و هەر لەو تەکیەیهی خۆیدا نێژرا، گۆرەکە ی بوو شوئینیک، ئەوێ مرز و دوعایەکی هەبووایە، دەچوونە سەری، خەلکیش لەلایدا گوندیکیان دروستکرد، پیتی دەگوترا (رازان)، تا ئیستاش شوئینەواری تەکیەکە بۆ بەرچاوی خەلکی هەر ماوه.

ئەو پایەیهکی گەورە هەبوو له لای موریدەکانی، بە خاوەنی کەرەمات و سوننەت و خواپەرستیەکی زۆر دەناسرا، شوئینکەوتە زۆری هەبوو، هاوێ وەهای هەبوو له دینداری و خواپەرستییدا بە ناویانگ بوون.

دوای مردنی شیخ (جاکیر)یش (ئەحمەد)ی برای له تەکیەکەیدا له جیگە دانیشت، دوای مردنی ئەویش شیخایەتی بۆ (غرس الدین الحاجی) و لەویشەوه بۆ دوو کۆرەکانی (ئەحمەد و محەمەد) و لەوانیشەوه سەرەنجام بۆ (عماد الدین کوپری احمد کوپری غرس الدین) گۆتێرایەوه که ئەم (عمادالدین)ە هاوچاخی داگیرکاری مەغۆلی بوو بۆ عێراق. (الذهبي) له (شیخ شعيب الترمذی) که ئەمە یەکیکە له شوئینکەوتوانی شیخەکانی جاکیری هەندێ زانیاری لەسەر منداڵ و نەوەکانی شیخ جاکیر دەگوازیتهوه (تاریخ الإسلام، رووداوەکانی سالی (٥٩٠-٥٩٩ک) ص ٣٧٤-٣٧٥، سير اعلام النبلاء، ٢١/٢٦١، معجم الألقاب ٢/١٠٥، ٤٠٧، السوافي بالوفيات، ١١/٣٩، الكواكب الدرية، ٢/٢٣٥).

(ابن الفوطي)یش له شیعەرەکانی (غرس الدین الحاجی) گوازتۆتەوه، لەوانە:

خليلي ماذا ارتجى من غدٍ أمري
طوى الكشح عني اليوم وهو مكين
وإن إمرءاً قد ظن عنك بمنطق
يسد به فقر أمري لضنين

(معجم الألقاب، ٢/١٠٥).

ماوتەتەوه بڵێن: تا ئیستاش هۆزی نەرگسی بە ناوه کۆنەکە خۆی (نەرگسی) دەناسرێت، له باری ئیستایدا له گوندیکی سەر بە قەزای (ایوان)ی پارێزگای (ایلام) دەژین که ئەو گوندەش هەر بە ناوی خۆیانەوه ناوناوه (نەرگسی). (جغرافياي تأريخي ايوان غرب، ص ٣٢٩).

- نشاور - النشاورة - النشاورة:

هۆزێکی نيمچه نادياره، زۆریه گومانەکان لەسەر ئەوێن که ئەمە له هۆزەکانی هەریمی چیاکان و شارەزور بوو بۆ (التنبيه والأشراف، ص ٩٤)، یەک له میردەکانی بریتییە له (مستخص الدوله قوام الدين المبارز باتکین کوپری عبدالله الكردي النشاوري)، (ابن الفوطي) چوار جارو لەژێر نازناوی لەیه کجیا ژياننامه کە تۆمار کردوو (قوام الدين، المختص، مستخص الدولة، المبارز)، له سەرچاوهی ونبوشهوه سی میژووی بۆ مردنی دەستنیشانکردوو، که بریتین له: (٤٤٠ک، ٤٤١ک، ٤٤٧ک) (معجم الاداب، ٣/٤٨٤، ٤/٣٢٣، ٥/١٣٩، ٣/٢٠٣)، ئەوێندە دەزانێ ئەمە له سەرکردە دیارەکانی سوپای بووئیهی بووه، بۆ پلهی (اصفہسالار - میری سوپا) بەرزکراوتەوه، له سالی (٤٠٤ک/١٠١٣ز) وەزیر (فخر الملك) له گەڵ (ابی الحسن علی کوپری سابور الدیلمی)ی بە سەرۆکایەتی تیبیکی عەسکەری پێکھاتوو له تورک و دەیلمەکان، بۆ ئاقلکردنی کوردەکانی هەریمی چیاکانی رەوان کرد (معجم الألقاب، ٥/٢٠٣).

ئەم پیاوێ پایە و مەقامیکی گەورە هەبوو له لای بووئیهیەکان، جیسی متمانە (الملك الرحيم ابو كاليجار)ی دوا پاشای بووئیهیەکان بووه، ئەو له بەرپۆرەبردنی کاروبارەکانی دەوڵەتەکە زۆری پشت بەمە دەبەستا، میژوونووسانیش تیشکیان خستۆتە سەر سلووک و راستی رایەکانی و لێزانیی بە مەسەلەکانی دین و دنیا و خۆشویستنی زۆری بۆ زانیان و شاعیران (معجم الألقاب، ٣/٤٨٤).

- هەزبانی - هۆزەبانی - الھذبانیة:

هۆزێکی گەورە دێرینە و لە وەتەمی میژوونووسە موسلمانەکان زانیارییان لە بارەمی میژووی کوردییەوه هەیه، ئەو هۆزە دەناسن، نیشتمانی بنجی ئەم هۆزە چەندین ناوچەمی فراوانی هەریمەکانی جەزیرە و ئازەرییان بووه، دەکرێ بگوترێ ناوچەکانی ژیانێ ئەو هۆزە هەولێر و دەورووبەری دەگرتهوه، ناوچەیهکی نێوان زابی گەورە و زابی بچوک هەواری زستانانیا، بوو، هەروەها ناوچەکانی دەورووبەری حەوزی رووباری خازر و مەرچی موسل و لادیکانی

مهراغه و تهوژیز و سهلماس و شنۆ و نریز و دهووبه‌ری له ههریمی نازه‌ریبجان، ههموو نه‌وانه‌ش شوینی دانیشتن و ژبانی نه‌وه‌هۆزه‌بوونه، ههندی‌تیره و تابه‌فه‌ی هه‌زبانیش به‌ره‌و باکور بۆ ته‌رمینیاو قه‌قاز به‌ دوا‌ی له‌وه‌رگادا رۆشتن و تیایدا له‌چه‌ندین شار و گوندا قه‌راریان گرت، ته‌مانه‌ش به‌ زۆری کۆچهر بوون، له‌وانه‌ بوون که به‌ ره‌وند ده‌ناسرین، له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا به‌ رواد‌ی ناسراون (پروانه: الروادیه).

میژوونوسه‌ کۆنه‌کان ناوی نه‌وه‌هۆزه‌یان به‌ دارپشتنه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی نووسیه‌ (الهذبانية)، بۆ نه‌وه‌ی ماناو چه‌مکه‌که‌ی لی‌کبه‌نه‌وه‌ که نه‌وه‌ بواری له‌ پیش لی‌کۆله‌ره‌ هاوچاخ و نوویه‌کان کرده‌وه، بۆ نه‌وه‌ی بسنج و بناوانی نه‌وه‌ ناوه‌ بدۆزنه‌وه، نه‌وه‌تا (مینۆرسکی)ی رۆژه‌لاتناس وای ده‌بینی، نه‌وه‌ ناوه‌ له‌ (حیدیاب)ه‌وه‌ هاتوو که نه‌وه‌ی دووهم ناوه‌ کۆنه‌که‌ی ولاتی (هه‌ولیز)ه‌ له‌ سه‌رده‌می پیش نی‌سلامدا. هه‌روه‌ها گوتراوه: نه‌مه‌ له‌ (هه‌زبنی - نه‌زه‌بنی)یه‌وه‌ هاتوو، به‌ واتای (که‌وره‌م) له‌ کرمانجی ژووورو، یانیش ده‌لین: له‌ (هیزان)ه‌وه‌ هاتوو، یان له‌ (هۆزه‌بان - هۆزه‌فان)ه‌وه‌ هاتوو که به‌ واتای سه‌رۆک و خاوه‌نی هۆز دیت به‌لام راقه‌ی دروست و نزیکتر له‌ راستی نه‌وه‌یه، که نه‌وه‌ ناوه‌ وشه‌یه‌کی کوردیه‌ و اتایه‌کی تابه‌تی هه‌یه‌ و گونجاوه‌ بۆ نه‌وه‌ی ناوی هۆزیک بی‌ت، دروستبوونی ناویش له‌سه‌ر بنه‌مای وه‌ها، له‌ زمانێ کوردیدا ناساییه‌ و له‌ رووی ریزمانیه‌وه‌ هیچ لاریه‌کی لێ نییه‌ (پروانه: آذربایجان، ص ۱۰۹).

میر عزالدین کورپی میر ابی الهیجاء خوشترین کورپی میر حسام الدین عیسی کورپی میر خوشترینی هه‌زبانی (۶۲۰-۷۰۰/ک/ ۱۲۲۳-۱۳۰۰ز)، له‌ میژوووه‌که‌ی خۆیدا ههندی شتی نویی له‌ باره‌ی میرنشینی پیشینانی خۆی له‌ هه‌ولیز گپراوه‌ته‌وه، به‌ شیوه‌یه‌کی که‌رتی جیاوازه‌ له‌وه‌ی (ابن الاثیر و ابن المستوفی و سبط ابن الجوزی) له‌ هه‌مان رووه‌وه‌ گپراوه‌تیا نه‌وه، ههندی زانیاری دیکه‌شی گوتوو هه‌ی دیکه‌ باسیان نه‌کردوو (تاریخ ابن ابی الهیجاء، ص ۲۱۸، ۱۹۱).

پیشتر بیرورا و ابو که هه‌زبانیه‌کانی ههریمی نازه‌ریبجان دوا‌ی نه‌وه‌ هی‌یرش و راوه‌دوونانه‌ روویان له‌وه‌ ههریمه‌ کردوو که میر (أبو الهیجاء عبد الله الحمدانی)ی میری موسل له‌ سالی (۲۹۳/ک/ ۹۰۶ز) به‌ نامانجی ناق‌لکردنی (محمد کورپی بلال)ی پیشه‌نگی هه‌زبانیه‌کانی نه‌نجامی دابوو، جا له‌گه‌ل نه‌وه‌ی ههندی گرووبی یاخیبووی هه‌زبانی به‌ کاره‌کی رۆشتبوونه‌ نازه‌ریبجان،

به‌لام (ابن حوقل) گومانی له‌وه‌دا نه‌هیشتوو که ده‌قه‌رانیکی نه‌وه‌ ههریمه‌ی (نازه‌ریبجان) که کم نینه، له‌ چوارچێوه‌ی نیشتمانی بنجی هه‌زبانیه‌ (صوره‌ الأرض، ص ۲۸۹).

بی‌گومان هه‌زبانیه‌کان کوردی تو‌خن، به‌لام باسی بنه‌چه‌یان له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی نه‌فسانه‌یی و که‌کایه‌تی پرۆپوچ رزگاری نه‌بووه، چ پاساویش، یان راقه‌کردنیکیش نایینه‌وه‌ له‌ پشت پرۆپاگه‌نده‌ی سه‌رۆک و گه‌وره‌کانی هه‌زبانی که خۆیان ده‌ده‌نه‌ پال که‌سیکی نه‌فسانه‌یی وه‌کو (هدد کورپی بدد)، یان (جولندی کورپی کرکی) ((سته‌مکارت له‌ سته‌مکار))، ده‌شگوتری مه‌به‌ست له‌ مه‌لیکی سته‌مکاری ئاماژه‌ بۆکراو، نه‌وه‌ مه‌لیکه‌ سته‌مکاریه‌ که قورسانی پیرۆز له‌ سوپه‌تی (الکھف) ئاماژه‌ی بۆ کردوو که ده‌فه‌رمووت: ﴿أما السفينة فكانت لمساكين يعملون في البحر فأردت أعيبها و كان وراءهم ملك يأخذ كل سفينة غصبا﴾ (الآية ۷۹) (تاریخ ابن ابی الهیجاء، ص ۲۱۹).

دیاره‌ نه‌وه‌ درانه‌ پال له‌ باره‌ی بنه‌چه‌ی هه‌زبانیه‌کانه‌وه‌ له‌ هه‌ولیزدا بلاو و باوه‌ریبکراو بووه، (ابن دحیه‌ الکلبی)یش (۵۴۴_۶۳۳/ک/ ۱۱۴۹-۱۲۳۵ز) له‌ رۆژانی مانه‌وه‌ی له‌ هه‌ولیزدا له‌ سالی (۶۰۴/ک/ ۱۲۰۷ز) و دواتریش هه‌ر نه‌وه‌ی بی‌ستوو (وفیات الاعیان، ۲۱۱/۱-۲۱۲)، مردن و له‌ ناوچوونی (هدد کورپی بدد)ی پاشای کوردی ده‌نگوباس خراپ و له‌ ده‌ستچوونی مولکه‌که‌ی وه‌کو په‌ندیک ژماردوو که نه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی گپراوه‌ته‌وه، نه‌وه‌تا ده‌لین:

((کوا نه‌وه‌ به‌شه‌ره‌ی ناوی ئاده‌مه‌و خوا‌ی گه‌وره‌ و موته‌عال خه‌لقی کرد؟ کوان پیغه‌مه‌برانی له‌ مندالانی نه‌وه‌؟... کوان سه‌ده‌ و نه‌وه‌ رابردوو‌ه‌کان؟ کوان ته‌بابیعه‌ و نه‌قیاله‌کان؟ کوان پاشاکانی هه‌مه‌دان؟... کوان فیرعه‌ونه‌کان و نه‌وانه‌ی زانای سیحر بوون، که فیرعه‌ونی موسای که‌لیم له‌ وان بوو؟! کوا پاشای هه‌زبانی هدد کورپی بددی کوردی؟ نه‌وه‌ی که سته‌مه‌کانی هیچ سوودیکی گرنگیه‌کی بۆ نه‌بوو؟! خوا‌ی گه‌وره‌ (جل جلاله‌) هه‌والی له‌ باره‌ دابوو، که: نه‌وه‌ هه‌موو پاپۆریکی زه‌وت ده‌کرد، میژوونوسانیش گوتبوویان نه‌وه‌ پاشایه‌ بوو که دلێ هه‌مووانی پر ترس ده‌کرد، هاو‌ریه‌یه‌کانی ده‌کوشتن و له‌ خاچی ده‌دان، ته‌ماعی له‌ ماییان ده‌کرد، به‌بی نه‌وه‌ی ته‌ماشای سه‌ره‌نجامی مال بکات؟ کوان فارسه‌کان و پاشاکانیان؟...)) (النبراس فی تاریخ خلفاء بني العباس، ص ۲۲۲).

یهک له شاعیرانیس همر بهو واتایه وه ده لیت:

إِنَّ خَيْرَ الْمُلُوكِ أَلُّ الْجُلُنْدِيِّ
عَشِيرًا وَمَحْتَدًا وَجُدُودًا
مَلَكُوا الْبِحَرَ بَعْدَمَا مَلَكُوا الْبَرَّ
إِلَى الْيَوْمِ... وَسُجُودًا
وَتَرَى الْكُرْدَ فِي الْجَمُوعِ وَفِي السِّيفِ
لَهَا الْيَوْمَ سُوقًا وَعَبِيدًا
تَلِكُ أَبْنَاؤُهُمْ تَحْنُ لَهَا الْفَرَّ
سَ وَسَادُوا الْمُلُوكَ نُبَلَاءً وَجُودًا
غَلَبُوا النَّاسَ بِالْمَكَارِمِ وَالْفِضْ
لٍ وَعِنْدَ اللَّقَاءِ فَاقُوا الْأَسُودَا

(دعبل الخزاعي، وصايا الملوك، ص ۱۰۵).

گومانی تیدا نییه هۆزی هه زبانی بهو قهواره و بلا بوونه وه یه، به تپه پینی کات چه نندین لک و تیره ی لیبووه ته وه، له وانه هه بوونه گه وره و هه بوونه بچووک، هه شیان بووه نیشته جی، یان نیمچه نیشته جی و هه شیان بووه کۆچهر بوونه، به لام هه موو شه و تیرانه ی هه زبانی ته نیا دووانیان ناوه کانیان ناشکرایه و ده ناسرین، نه وانیش بریتینه له: مارانی و رووادی، یه که میان له (مروج) ی خوار موسل نیشته جی بوون (بروانه: المارانیه). دووه میشیان کۆچهر بوون، به لام هه ندی تیره یان که به ناویانگترین تیره کانیان، نیشته جی بوونه و ازیان له ژبانی کۆچهری هیناوه، (مینۆرسکی) ده لیت: له وانه یه زه رزاری لقیکی هه زبانییه کۆنه کان بیت (داتره المعارف الإسلامیه، ماده اشنه، ۲/۲۲۲)، به لام شه وهش بۆچوونیککی لاواز و له راستی به دووره.

هه زبانییه کان له ماوه ی سهرده مه کانی عه باسی و نه یوبی و مه ملوکی، چ له سه ر ناستی سیاسی و سه ربازی، یانیش له سه ر ناسته کانی زانستی و مه عریفیش، بیژمار ناوداریان به ره هم هیناوه، سه رچاوه کانی میژووی سیاسی و کتیبه کانی ته به قات و میژووی ژبان و وه فییات هه وائی ده یانیا ن له خو ده گرن، له و ناوداران ه یان:

- (محمد کوری موسک).. له قوتاییانی (حافظ السلفی) یه (سیر أعلام النبلاء، ۱۵/۲۸۴)

- (حسام الدین ابی علی الهذبانی) ی میری یه که م (الأمیر الأول) له ده و له ته تی الملک الصالح نجم الدین آیوب کوری الکامل (۶۳۷-۶۴۷ ک/۱۲۳۹-۱۲۴۹ ز).

- شاعیر جمال الدین بختیار الهذبانیی که له (۶۷۷ ک/۱۲۷۸ ز) کۆچی دوایی کردوه. (تالی کتاب و فیات الأعیان، ص ۵۵).

- الصوفي ناصر الدین محمد کوری موسی الهذبانی الموصلی (۷۷۷-۸۶۰ ک/۱۳۷۵-۱۴۵۶ ز).. له دیمه شق له دایک بوو و له ویش گه وره بوو، هه ر له مندالییه وه ی به ره و دنیای ته سه وف هات، پرهنسیپه کانی ته سه وفی له باپیره ی خو ی (ابی بکر الموصلی) و هی دیکه ش وه رگرت و خه رقه ی پۆشی، له بواری ئادابه کانی ته سه وه وه چه نندین دانراوی دانا، خاوه نی کتیبی (فتوح الوهاب ودلائل الطلاب الی منازل الاحباب) ه. (الضوء اللامع، ۱۰/۶۵، هدیه العارفین، ۲/۲۰۰).

ماوه ته وه بلین: میرانی هه زبانی له قه لای هه ولیر و ده و روبه ری میرنشینیکیان دروست کرد.

(هسوزان كورې مملانی روادى ههزبانى) يه (٤١٦-٤٥١ك/١٠٢٥-١٠٥٩ز)، بهوه وهسفرکراوه که ((خاوهنى اورميه بووه)) و له رۆژتاواوه دهسهلاتهکانى تا قهلاى (برکرى) ي باکورى دهرياجه (خلاط) - دهرياجه (وان) دريژبوتهوه (الكامل، ٧/٣٣٩، ٧/٨)، شه به دور دهزاني ههمان مير (أبو الهيجاء موسك) ي خاوهنى (اربل) بيت.

ميرنشينى ههزبانى

٢- مير شرف الدين عيسى كورې موسى - موسك الهذباني (?-٤٣٧هـ/١٠٤٥ز):
أبو الهيجاء موسك له ميژووويك كه ميژوونوسان دهستنيشانيان نه كردهوه، مردووه، له پاشهخوي مندالانى خوي و برازاكانى له سهه مولكهكانى پيكنه هاتوون و ناكوكي كه وتوته نيوانيان، بويه په نايان بو توند و تيزي بردووه، به مه له بهريه كهه لووه شانوه و فهوزا به دهماره كاني شه ميرنشينه گه نجه شوژبوتهوه، سهه نهجام باره كه بو (مير شرف الدين عيسى كورې موسى) يه كلا بووتهوه، بويه (سالار) ي براى ناچار بووه هه ولير جي بهيلى و بچيته لاي كوره پوره كه ي مير (قراوش كورې مقلد العقيلي) ي ميرى موسل (٣٩١-٤٤٢ك/١٠٠١-١٠٥٠ز) و له وي نيشته جي بيت (الكامل، ٤٢/٨).

به لام دورى سالار له هه ولير سنوورتيكي بو مملاني ناخوييه كاني بنه ماله ي جكو دانه ناوه، به لكو شه مملاني يانه گه ورت بوونه و شمشيريان تيا بهر زكراوتهوه، شه و تا دوو له برازاكانى مير عيسا، ده چوونى ميرى ناوبراو به مه به ستي راو كردن له قهلا به ههله دهزانش، بويه له دژيدا راده پهن و دهيكوژن، به مه پايته ختي ميرنشينه كهش له قهلا ده خنه ژير دهسه لاتي خويان، شه له لاي مير (قراوش عقيلى) ش قوزرايه وه كه شه ويش له لاي خويه وه چاوى له هه ولير بوو بيخاته سهه مولكه كاني خوي و ده ستيكي هه بيت له فه زمانه وايه تى خالوانى له و قهلايه و قسه ي يه كلا كه ره وه ي هه بيت، له وه ي كى وه كو مير تيايدا دابنريت، بويه به پهله قراوش هاته هه ولير و سالارى له گهله خويدا هينا و تيايدا وه كو ميرى نوئ چه سپاندى (الكامل، ٤٢/٨).

٣- مير سالار كورې موسى (٤٣٧-٤٣٨ك/١٠٤٥-١٠٤٦ز):

شه مير به لاوازي كه سايه تى خوي و به خراپى سياسه تكدن جيا كراوتهوه، چونكه نه يتوانيوه سياسه تتيكي روونى له به رامبهه دوژمنانى هه بيت و پاريزگارى له ميرنشينه كه ي بكات، هه رچهنده عقيلييه كانيش راسته وخو كومه كيبان كردهوه، بويه له ساليك به ولاوه

١- مير (أبو الهيجاء) ي يه كهه موسك (موسى - موسك) كورې جكو -

جكوي ههزبانى:

له پال بنه ماله ههزبانويه فه زمانه واكانى هه ريمه كاني نه رمينيا و نازه رييجان (شه دادى له ديبل و گه نجه و شه دادى دورم له شانى و روادى له ته وريز و ههزبانويه كاني ثورميه و شه دىلى)، ميرانى ههزبانى ميرنشينى كي ديكه يان له قهلاى (اربل) و ده وري بهرى دامه زرانده كه له هيج روويكه وه له هاوشيوه كاني كه متر نه بوو، شه وهش له نيوه دورمى سه ده ي چواره مى كوچى / ده به مى زايى بوو، شه وكاته ي كه هه ريمه كورديه كان هه ره موويان له لايه ميرنشين و دهسه لاته هه ريمه كاني به ريمه ده بران. مير أبو الهيجاء موسك كورې جكو - جكوي ههزبانيش يه كهه ميره كاني شه ميرنشينه يه كه ناماده ييه كى به رده وامى هه بوو له رووداوه كان و وه كو دهرده كه ويت له وانه يه ميرى دامه زرينه ر بيت، هه موو شه وه له به رديه وه ي ده زانين شه وه يه، شه ميره په يوه ندى هاوسيه تى باشى له گهله عقيلييه عه ره به كاني موسل هه بووه، وه لاي بو يان نوواندووه، مير مقلد كورې مسيب العقيلي (٣٨٦-٣٩١ك/٩٩٦-١٠٠٠ز) خوشكى أبو الهيجائى خواستوه، له و ژنه دا كوره كه ي بووه به ناوى مير قراوش كورې مقلد (وفيات الاعيان، ٢٦٤/٥، مينورسكي، تاريخ قفقاز، ص ١٩٧).

له سالى (٣٨٧ك/٩٩٧ز) يش (جرايل كورې محمد) كه شه يه كه له پياوانى فارس بووه، داواى يارمه تى له مير أبو الهيجائى ههزبانى كردهوه، بو شه وه ي يارمه تى بدات، له گرته وه ي شارى داوقدا، كه هى خوي بووه، شير له گهله كويوه ته وه و له سهه شه وه ريكيكه وتوون، سهه نه جام هه رده ووكيان پيكه وه له گرته وه ي شه و شاره و وه درناني پياوانى (فخر الدوله البويهى) سهه ركه وتوون (الكامل، ١٨٧/٧-١٨٨).

بو ماوه ي نيو سه ده له (٣٨٧-٤٣٧ك)، ميژوونوسان هيج زانياريه كى ديكه مان له باره ي ههزبانويه كاني (اربل) هه ولير پى نادهن، له و ماوه يده ميژووى ههزبانى ميرنكى ديكه ي به نازناوى (أبو الهيجاء) ي لى هه لكه وتووه، شه وه كورې (رييب الدوله) و خوشكه زاي مير

نهیتوانیوه فرمانره‌وایی بکات، ناموزاکه‌ی به ناوی (ابوالحسن علی کورپی موسک) لایبرد و له‌جییدا خۆی کرده میر.

۴- میر ابو الحسن علی کورپی موسک (۴۳۸-۴۴۰/ک/۱۰۶۶-۱۰۶۸ز):

(ابن الاثیر) که یه‌که‌م میژوونوسه، هه‌والی میرنشینی هه‌زبانی له سه‌رچاوه‌ی ون ده‌گوازیته‌وه، نه‌یتوانیوه ناو و کونییه‌ی میرانی هه‌زبانی به وردی و ته‌واوی ده‌ستنیشان بکات، بۆ نمونه ناوی میر (موسک) له‌گپراوه‌وه‌کانی ته‌ودا به سۆ شیوه‌ی له‌یه‌کجیا هاتوه، بریتینه له: (موصک، موسک، موسی)، له‌وه‌ش زیاتر هه‌ندی جار به ناوی خۆیان ناوی شه‌و میرانه ده‌بات و هه‌ندی جاری دیکه‌ش به کونییه‌کانیان ناویان دینیت، هه‌روه‌ها جیاوازی (ابن ابی الهیجاء) له نیوان (ابی علی الحسن) و (ابی الحسن علی) ناکات که ته‌مانه کورانی (ابن الهیجاء) ی یه‌که‌من، ده‌زاین یه‌ک له کورده‌کانی ناوی (هه‌سه‌ن) بووه و به (ابی علی) ناسراو بووه (تاریخ اربل، ۳۷۱/۱، ۲۰۶).

زنجیره‌ی بینه‌وبه‌رده و مملانسۆ ناوخۆیییه‌کانی نیوان تاکه‌کانی بنه‌ماله‌ی هه‌زبانیه‌یه فرمانره‌واکانی هه‌ولیر درێژه‌ی ده‌بیت، ته‌مه ده‌بیتته هۆی رووخانی میر ابی الحسن علی، بۆیه ناوبراو زۆر له‌سه‌ر ده‌سه‌لات نامیته‌وه، ته‌و رووخانه‌شی دوا‌ی ته‌وه هات که ناوبراو شکستی هیئا له‌وه‌ی له‌به‌رده‌م هاوپه‌یانی هه‌میدی هه‌زبانی بووه‌ستیت و پیلانه‌کانیان هه‌لوه‌شیتته‌وه که ته‌و هاوپه‌یانییه له بنجدا له پیناو رووخاندنی ته‌و و ده‌رکردنی هه‌ولیر له شوینکه‌وته‌یی عه‌قیلییه‌کان و دانانی سنووریک بۆ ده‌سه‌لاتی فراوانیان به‌سه‌ر پرسه چاره‌نووسازییه‌کانی هه‌ولیر و ده‌سته‌ردانیان له کاروباره ناوخۆیییه‌کانی ته‌وشاره دروستیبوو، ئیدی میر (ابو الحسن کورپی عیسکان الحمیدی) ی میری ولاتی عه‌قر و شوش کۆمه‌کی و پشتگیری (ابی علی الحسن کورپی موسک) ی کرد که ته‌مه رکیبه‌ری براکه‌ی بوو به ناوی (ابی الحسن) ی سۆزدار ی عه‌قیلییه‌کان و به هۆی ته‌وانه‌وه خۆی کردبووه والی هه‌ولیر، ته‌وه‌بوو میر (ابو الحسن کورپی عیسکان الحمیدی) له‌گه‌ل کۆمه‌کی و پشتگیری بۆ میر (ابی علی الحسن کورپی موسک) ی ناوبراو هانیشی دا ته‌و شماره له ده‌ست براکه‌ی ده‌ربیتیت، (ابو علی) یش له سالی (۴۴۰/ک/۱۰۶۸ز) به سوود وه‌رگرتن له‌و پشتگیرییه سه‌فه‌رو چوونه‌ده‌ری میر (قرواشی عه‌قیلی) ی له موسل و خه‌ریکبوونی به کاروباری تره‌وه‌ی به هه‌لی گونجاو زانی، بۆ به‌جیته‌نانی ناواته‌که‌ی، بۆیه ده‌ستی به‌سه‌ر (هه‌ولیر) دا گرت و (ابا الحسن) ی براشی خسته به‌ندبخانه، دوا‌ی

ته‌وه‌ش هیچ یه‌که له میر (ابی علی الهذبانی) و میر (ابی الحسن الحمیدی) نه‌چوونه ژیر شه‌و شیواز و کارانه‌ی میر قرواشی عه‌قیلی ده‌یگرته به‌ر بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی هه‌ولیر (الکامل، ۴۹/۸).

۵- میر ابوعلی الحسن کورپی موسک (۴۴۰-دوا‌ی ۴۵۶/ک/۱۰۶۸-۱۰۶۳ز):

میر (ابو علی الحسن الهذبانی) تا دوا‌ی سالی (۴۵۶/ک/۱۰۶۳ز) پارێزگاری له ده‌سه‌لاته‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر (هه‌ولیر) دا کرد، په‌یوه‌ندییه‌کانیشی له‌گه‌ل عه‌قیلییه‌کان به‌ره‌و باشی چوون، ته‌وه‌بوو میر قرواش کورپی بدران العقیلی (۴۴۳-۴۵۳/ک/۱۰۵۱-۱۰۶۱ز) گوتی له پیتشیاره‌که‌ی ته‌و راگرت و له‌سه‌ر داوا‌ی ته‌و، ته‌و نابلووه‌یه‌ی چوار مانگ بوو له‌سه‌ر قه‌لا‌ی موسلی داناوو، هه‌لیگرت (الکامل، ۸۲/۸، مرآة الزمان، ص ۱۱۰، ۱۰۴).

له‌گرنگرتین کاره‌کانی میر (ابوعلی الحسن) ده‌ستخستنی سه‌ره‌به‌خۆیی و جیا‌کردنه‌وه‌ی هه‌ولیر له عه‌قیلییه‌کان و به‌ده‌سته‌یتنانی ره‌زانه‌ندی و دانانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقی بوو به میرنشینه‌که‌ی، ته‌وه‌تا له سالی (۴۵۶/ک/۱۰۶۳ز) میر (ابو علی الحسن) به هاوپه‌یانی هه‌وسۆ و هاوپه‌یانه‌که‌ی میر (ابی الحسن کورپی عیسکان الحمیدی) چوونه به‌غداد و سه‌ردانی ده‌رباری خه‌لافه‌تیان کرد، به ناما‌نجی وه‌ده‌سته‌یتنانی ره‌زانه‌ندی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له ((خه‌لعکردنی بۆیان...)) (مرآة الزمان، القسم الخاص بتاريخ السلاجقة، ص ۱۱۰).

۶- میر (ابو الهیجاء) ی دوو‌م الحسین کورپی ابی علی الحسن کورپی (ابی الهیجاء) ی

یه‌که‌م موسک کورپی جکو الهذبانی:

نازاین که‌ی میر (ابو الهیجاء) له دوا‌ی باوکی هاتۆته سه‌ر ته‌ختی هه‌ولیر، چونکه سه‌رچاوه‌کان بۆ ماوه‌یه‌کی نزیکه‌ی نیو سه‌ده هه‌یچیان له باره‌ی هه‌زبانیه‌کانی هه‌ولیر نه‌نووسیوه، بینگومان ته‌و هاتنه سه‌رته‌خته‌ی ناوبرا‌ویش له‌و ماوه‌یه‌ی نیوان سالانی (۴۵۷-۴۷۷/ک/۱۰۶۴-۱۰۸۴ز) بووه.

(ابن الشعار) که له (۶۵۴/ک/۱۲۵۶ز) ناو و کونییه‌ی (ابی الهیجاء) ی به دروستی و به‌م شیوه‌یه چه‌سپاندوه: (ابو الهیجاء الحسین کورپی الحسن کورپی موسی کورپی جکو الهذبانی) (قلائد الجمان، ۶/۴)، راستیه‌که‌شی هه‌ر وه‌هایه (ابو الهیجاء الحسین کورپی الحسن کورپی موسی کورپی جکو الهذبانی)، هه‌روه‌ها (ابن المستوفی) چ بواریکی بۆ گومان نه‌هیتته‌وه که (أبا الهیجاء الثاني الحسین) نه‌وه‌ی (أبي الهیجاء الأول موسی - موسک) ه له (أبی علی

الحسن)ی کوری، چونکه ئەو ناوی سیانی و نازناو و کونیه کەمی له بەلگەنامە برۆاپینکراوە کانی سەردەمە کەمی خۆی وەرگرتوو (تاریخ اربیل، ۲۰۶/۱).

(ابو الهیجاء الهذبانی) له سەره تایی دەرکەوتنە سیاسییه کەمی خۆیدا پەیوەندی کرد بە خزمەتی سولتان مەله کشای سەلجوقی (۴۶۵-۴۸۵/ک/۱۰۷۲-۱۰۹۲ ز)، درای ئەو بوو جیگره‌وه‌ی باوکی و سولتانی سەلجوقی میرنشینه کەمی هەر بە دەست ئەو هیشتەوه، هەموو ئەو شەیی لەو ماوه‌یه له باره‌وه دەزانێ، ئەو‌یه کە سولتان مەله کشای سەلجوقی وەکو نیراویک ره‌وانه‌ی کردوو بۆ لای میر (منصور کوری نظام الدین نصر کوری نصر الدوله احمد کوری مروان الکردی) خاوه‌نی دیاربه‌کر (۴۷۲-۴۷۸/ک/۱۰۷۹-۱۰۸۵ ز)، بۆ ئەو‌یه بری ئەو سی هه‌زار دیناره‌ی لێ وەربرگێ کە سولتان داوای لێکردبوو، دواتر (ابو الهیجاء) بۆ (فضل)ی کوری گێراوه‌ته‌وه، کە میری مه‌روانی چۆنی به‌ گه‌رمیه‌کی زۆره‌وه پێشوازی لێکردوو و خزمه‌تی زۆری پێشکەشکردوو، ئەمە له‌بەر ئەو‌یه نیراوی سولتانه، چۆنیش دەستی پێکردوو له‌ ناماده‌کردنی بره‌ پاره‌که، بۆ ئەو‌یه به‌م شیوه‌یه مه‌ترسی سوپا گه‌وره‌که‌می مەله‌کشا له‌سه‌ر دیاربه‌کر دووربخاتوه و به‌مه‌ وڵاته‌که‌می له‌ شه‌ری سەلجوقیه‌کان دووربخاتوه (اسامه‌ بن منقذ، کتاب الاعتبار، ص ۸۹-۹۰).

له‌گه‌ڵ هاتنی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچیدا/ دوازه‌ی زایینیش، میر (ابو الهیجاء الهذبانی) بوو فه‌رمانه‌ره‌وای راسته‌قینه‌ی هه‌ولێر و میرنشینه‌کەمی، له‌گه‌ڵ ناکۆکییه‌کانی سەلجوقیه‌کان و دابه‌شبوونه‌ ناوخۆیه‌کانیشیان کە بوو هۆی لاوازیوونی ده‌وله‌تی سەلجوقی و له‌بهریه‌که‌له‌شانه‌وه‌ی، سه‌ربه‌خۆیه‌کی زیاتریشی ده‌ستکەوت، وای لێهات بوو یه‌ک له‌ میره‌ گه‌وره‌کانی کورد. هه‌ندێ له‌ نازناوه‌ فه‌خویه‌کانی بریتی بوون له‌ ((عزالدين شهاب الدولة، مه‌هد الاسلام، تاج الملوك)) (تاریخ ابن ابی الهیجاء، ص ۲۱۸).

شاعیرێک به‌ ناوی (مسهر) له‌ هۆنراوه‌یه‌ کیدا پیاپه‌ه‌ده‌ده‌ات و ده‌لێت:

حسبي بفضلی ثروة وذخيرة
أن عز ما بين السورى الإثراء
وتمسكي بولاء أروع مساجد
سمحت به أيامنا البخلاء
ملك على الغلات عز بنعته الـ
دين الحنيف وذلت الأعداء

وتهدمت عن عزمه وحسامه
في المعضلات الدولة الغراء
نظمت له عقد البناء صنائع
شرفت نفائس ذرها النعماء
فافخر فمن إحسانك البيض الصبي
والجرد والزينة السمراء
ومن اعتزامك مؤيل سكتت به
للامتاع القلعة الشماء
في حمى إزائه اختتمت بفنائها
للاقدار وهي قضاء
كأن قصر عن قصر فعله
بالركب لو ظفرت بها الدماء
شهدت بصحة ملكه وعلائه
آي الكتاب وعزة قعساء
نسب أصالته السيل خصارم
عبق البناء بذكرهم كرماء
قوم بهم زرق الأسنان والطبي
في السلم والحرب العوان رواء
(تاریخ ابن ابی الهیجاء، ص ۲۱۹).

له‌ سالی (۵۰۰/ک/۱۱۰۶ ز)یش (ابو الهیجاء) له‌ نامه‌یه‌ کیدا کە بۆ میر (جگرمش)ی میری موسلی نووسی، تیایدا له‌وه‌ی ناگادار کردوه‌ کە ئەو (جاولی سقاو)ه‌ی سولتان (محمد) موسل و دووربه‌ره‌که‌می له‌ ده‌ست ده‌ره‌ینه‌واوه‌، شارۆچه‌که‌می (بوازیح)ی داگیر کردوو و به‌ره‌و هه‌ولێر دیت، (جگرمش)یش هه‌یێکی بۆ ره‌وانه‌ کرد کە له‌ لایه‌ن کوره‌کانی فه‌رمانده‌یه‌ی ده‌کران، بۆ ئەو‌یه له‌ رووبه‌روونه‌وه‌ و پێشگرتن له‌ (جاولی سقاو) یارمه‌تی بده‌ن، تێتر له‌ گوندی (باکلبا)ی نزیک (هه‌ولێر)دا (جگرمش) خۆی له‌گه‌ڵ (جاولی سقاو) رووبه‌رووی یه‌کبوونه‌وه‌، به‌لام له‌م رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌دا (جگرمش) و کورانی (ابو الهیجاء الهذبانی) به‌ دیل گیران (الکامل، ۲۳۸/۸-۲۳۹).

ههروهها (ابو الهيجاء) به هيزه كاني خۆي له سالي (٥٠١ ك/ ١١٠٨ ز) به شداري له هيزه كاني سولتان (محمد) ي سه لوقي كرد، بۆ سه ر موسل و ناوچه كاني ده روه به ري، بۆ سه وه ي له ده ست (جاولي سقاو) يان ده ربيته ته وه (الكامل، ٢٥٢/٥).

ديسانه وه (ابو الهيجاء) يه كيك بو له و مير و فه رمانه و ايانه ي له سالي (٥٠٥ ك/ ١١١١ ز) به فه رمان ي سولتان محمدي سه لوقي له سنجار كو بو نه وه يان كرد، له سه ر چو نيه ته ي شه رو رو به رو بو نه وه ي خا چه ره سه كان، سولتان محم د بۆ (ابو الهيجاء) ي نوو سي بو، په يوه ندي به و سوپايه ي سولتان بكات كه ناماده كراوه بۆ سه وه ي به ره و شام بروت، ئي تر سوپاي سولتان به ره و پيگه كاني خا چه ره ستان به ري كه وت، ئابلو و قه ي شاره كاني (ره ها و ته ل باش) و شو ي تاني دي كه ي دا، چه ندين قه لآ و حصني شي له ژي تر ده ست ي خا چه ره ستان ده ره ي نا (الكامل، ٢٦٢/٨-٢٦٣).

وه كو له گي رانه وه كاني (ابن الاثير) دا تي ده گه ين: (ابو الهيجاء الهذباني) له كو تاييه كاني ته مه ني خۆي سه وه ي به باش زاني كه له خزمه ته ي خه لافه ته ي عه با سي دا بمني ته وه، بۆ يه كاروباري هه ولي تر و ميرنشيني هه زباني بۆ دوو كوره كاني خۆي به نا وه كاني (فضل و ابي علي) به جي ته ي شت، ئيدي سه وه بو له سالي (٥١٧ ك/ ١١٢٣ ز) يه ك له سه رو كه كاني با به كرى كه سه مه برا زاي مير با به كرى كورى مي كا ئيله، نه بووني (ابو الهيجاء) ي له هه ولي تر به هه لزاني و سه وه ي له ده ست ي دوو كوره كاني ده ره ي نا، ئي تر سه مه شاره له ده ست سه وه ي دو اي ي مايه وه، تا وه كو له سالي (٥٢٠ ك/ ١١٢٦ ز) مير (عزالدين مسعود كورى آقسنقر البرسقى) بو وه والي موسل، سه مه له با به كر كورى مي كا ئيلي توند كرد كه برا زا كه ي نا چار بكات، هه ولي تر بدا ته وه خا وه نه كاني خۆي (الكامل، ٣٢١/٨).

له سا له كاني (٥٢٠-٥٢١ ك/ ١١٢٦-١١٢٧ ز) يش به هۆي ملاملا نبي نيوان (بيرنقش الزكوى) شه حنه ي بغداد له لايه ن سولتان و نو ينه راني خه ليفه، ناكۆكي و ملاملا ني كه وته نيوان خه ليفه ي عه با سي (المسترشد با لله) و سولتان مه حمودي سه لوقي (٥١١-٥٢٥ ك/ ١١١٧-١١٣١ ز)، سه مه بو وه هۆي سه وه ي سولتان به سوپا كه ي خۆ يه وه به ره و به غداد بۆ، بۆ سه وه ي سه و كيشه يه چاره سه ر بكات و شه ري سوپاي خه ليفه بكات كه له به شي روژه لاتي دي چه وه سه نكه ريان گرت بو، هه رچي خه ليفه شه بري اري دا بۆ پاراستني به غدا ي پا يته خت له تور كه سه لوقي به كاني خه نده ق هه لكه ن، ئي تر به يه كدا دان له نيوان هه ردو لا رو ويدا، سه ركه وتن بو وه به شي سوپاي خه ليفه، وي ستيان ته وا و باره كه له سوپاي سولتاني سه لوقي توند بكن، له وه شدا خه ري كه بو سه ركه وتني يه كجاره كي يان به ده ست دي نا، سه گه ر به اتبا (ابو الهيجاي هه زباني) له

ريزي سوپاي خه ليفه ده رنه چو بو وايه، ده رچو نه كه شي به في تل بو، وا ي پيشان دا ده يه وي ت رو به رو ي دو ژمن بي ته وه، كه چي كه دوور كه وته وه په يوه ندي به سوپاي سولتاني به وه كرد (التاريخ الباهر، ص ٣٠، الكامل، ٣٢٢/٨)، سه وه ي سه يره (ابن الجوزي) ي ناسرا و به وه ي كه وا له گي رانه وه ي رو دا وه كان دا ورد ني به، ده لئيت: سه و مير ه ي سوپاي خه ليفه ي جي ته ي شت، بري تي بو له مير ابو الفتح كور ي و رام الجواني (المنتظم، ٣/١٠)، سه وه له كا تي كا كه (أبا الفتح) له سالي (٤٥٥ ك/ ١٠٦٣ ز) مر د بو.

رئيسانسي رۆشنبري و بيناسازي هه ولي تر

ده كرى بگوتري، كه رئيسانسي رۆشنبري و بيناسازي هه ولي تر له ما وه ي سه ده ي شه شه مه ي كو چي دا / دوا زده ي زاييني كه ده دري ته پال ته تا به كي به كان، له راستي دا له سه رده مه ي هه زباني به وه سه رچا وه ي گرت بو، به لام دواتر له سه رده مه ي سه تا به كي به كان گه يشته لوت كه ده ست كرا به بيناي دامه زرا وه رۆشنبري و زانستي و با زا ر و دو كان و خانه ي له به رگرتنه وه ي كت ي ب و... هتد، مي ژو نو و س ي هه ولي تر ي ناسرا و به (أبن المستوفى) تيشكي بو مان خستو ته سه ر لايه ني كي سه و رئيسانسه بيناسازي و بزاقه با زرگانيه، هه ره ها تيشكمان بۆ ده خاته سه ر زۆ ري كي كت ي ب و به لگه نامه و حاشيه و ته علي قاتيك كه له ما وه ي فه رمانه واي ي (ابي الهيجاء الهذباني) له و شاره دا نوو سرا ون، يان له به ريان گي را وه ته وه (تاريخ اربل، ٧٠/١-٧٢، ٢٠٦، ٣٣٢-٣٣٣، ٣٧٠).

ئيتر له سه رده مه ي سه مير ده دا، هه ولي تر به و خا ويه ي نه ما كه له سه ده يه كه مه كاني ئيسلام ي هه يبو و به ويلا يه ته ي (شاد فيروز) وا ته: حه لوان به سترا يه وه (المسالك و الممالك، ص ١٨)، به لكو له و ما وه يه دا بو وه شاري كي زين دو وي پر له چالا كي و جو وله، هه ره ها بو وه سه ته ري كي زانستي و مه عري في گرنه گ، خا وه ن قه له مه كاني بۆ خۆي را كيشا و بو وه نا وه ندي كي به يه كگه يشتن ي رۆشنبري بۆ سه وه ي زانا يان و قوتا ياني زانست له ناو چه كاني ده رو به ريش وه كو شنۆ و كه ركوك و بلد الزرزاريه و حبتون و هي دي كه ش رو وي تي بي كه ن (تاريخ اربل، ٧٠/١)، له وانه فه قي به ي شافيعي (ابو بكر محم د كور ي ابراهيم كور ي حسيني شنۆبي) كه سه مه ها ته هه ولي تر و وه كو خه تيب له يه كي له گونده كاني سه و شاره خزمه ته ي پيشك ه ش كرد، هه ره ها خه ري كي فه رمو ده بو و ژماره يه ك كت ي بي له دوا ي خۆي جي ته ي شت، به خه ته ده ست ي خۆي كت ي بي (التذكرة) ي له في قه ي شافيعي و ما مو ستا كه ي (ابى الفضل عبدا لعز يز كور ي على شنۆبي) كه له (٥٥٠ هـ / ١١٥٥ ز) كو چي دوا يي كرد نوو سي وه ته وه و له

سالی (۱۲۹/۵۲۳ز) له نووسینه‌وهی ته‌واو بووه، (ابن المستوفی) له‌سهر نه‌وکارانه‌ی وه‌ستاوه و گرنګی پیداون (تاریخ اربل، ۷۰/۱).

نیتړ ناوبانګی هه‌ولیتړ سنووری ههریتمه کوردییه‌کان د‌به‌زینت و ده‌گاته ههریتمه فراوانه‌کانی روژه‌لاتی نیسلامی، بویه فوقه‌ها و شاعیران و ثوده‌باو ناموژگاریکه‌ران و بازگانان و خاوه‌ن پیشه‌جوړاو‌جوړه‌کان له هه‌موو لایه‌که‌وه رووی تیده‌کهن.

نه‌وانه‌ی له روژانی میر (ابی الهیجاء الهذبانی) هاتوونه‌ته هه‌ولیتړ، شاعیری ناسراو به (الطغرائی) بووه که نه‌مه ناوی خوئی (مؤید الدین الحسین کوری علی‌الاصفهان‌ی) یه که له (۱۲۱/۵۱۵ز) کوچی دواپی کردووه (وفیات الأعیان، ۱۸۹/۲)، له‌گه‌ل (أبو الفتوح أحمد کوری محمد الغزالی) که له (۱۲۶/۵۲۰ز) کوچی دواپی کردووه برای نیمامی غه‌زالی و کوچی وه‌عز و ناموژگاریی له قه‌لای هه‌ولیتړ به‌رپویه ده‌برد (تاریخ اربل، ۳۳/۱-۳۴)، یه‌کیتی تریش که له و ماوه‌یه دیتته هه‌ولیتړ (شیخ علی ابن الهیتی) ی (۴۴-۴۶-۵۲/۱۰۵۲-۱۱۶۸ز) بوو (تاریخ اربل، ۵۳/۱-۵۴).

ده‌ستگرتنی عیما‌ده‌دینی زه‌نگی به‌سهر هه‌ولیتړ و رووخانی میرنشین

هه‌زبان‌ی

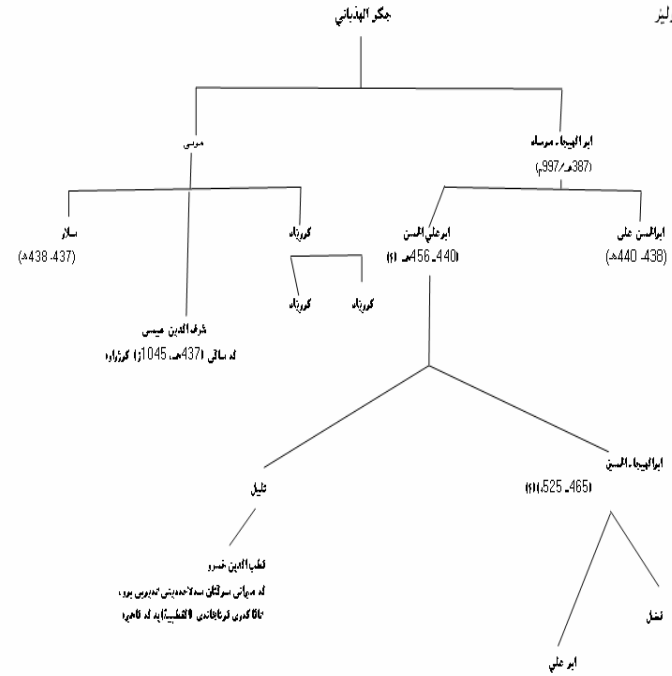
میژوونوسان ناماژه بو‌ئوه ناکهن، که‌ی (ابا الهیجاء) کوچی دواپی کردووه و میرنشین‌ه‌که دوا‌ی نه‌و چی لیته‌اتووه، ته‌نانه‌ت له‌سهر نه‌وه‌ش جی‌اوا‌زن که له چ سالی‌کدا عیما‌ده‌دین زه‌نگی ده‌ستی به‌سهر هه‌ولیتړدا گرتووه و کو‌تابی به‌ فرمان‌ر‌ه‌وایی بنه‌ماله‌ی هه‌زبان‌ی فرمان‌ر‌ه‌وایی نه‌م شاره‌ هی‌ناوه. له‌م باره‌یه‌وه میژووی له‌یه‌کجیا ده‌خه‌نه به‌رده‌ست که خو‌یان له نیوان سالانی (۵۲۰-۵۲۶/۱۱۲۶-۱۱۳۲ز) ده‌بیننه‌وه، به‌لام زیاتر وا پیده‌چیت، ده‌ستگرتنی زه‌نگی به‌سهر هه‌ولیتړ پیش ده‌ستگرتنی ناوبراو بیت به‌سهر داقوق له سالی (۱۳۶/۵۳۱ز)، چونکه زه‌جمه‌ته وینای ده‌ستگرتنی زه‌نگی به‌سهر داقوق به‌ر له ده‌ستگرتنی به‌سهر هه‌ولیتړدا بکرتیت، چونکه هه‌ولیتړ گرنگیه‌کی له ههر شوینتیکی دیکه جی‌اوا‌زتری هه‌بووه، بو‌ئوه که‌سه‌ی فرمان‌ر‌ه‌وایی موسلی کردووه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ش که که‌وتوته سهر ریگای نیوان موسل و داقوقیش (ارییل فی العهد الاتابکی، ص ۴۱).

(ابن ابی الهیجاء) یش مردنی میر (ابی الهیجاء الهذبانی) به‌ روژی شه‌مه‌ی (۱۶جماد الآخرتی سالی ۱۹/۵۱۹ز) ده‌ستنیشان‌کردووه (تاریخ ابی الهیجاء، ص ۲۱۹)، به‌لام نه‌م

میژووه وه‌کو د‌رده‌که‌ویت، میژوویکی دروست نییسه، چونکه نه‌وه‌ی گومان‌ی له‌سهر نییسه، نه‌وه‌یه، که: (ابا الهیجاء الهذبانی) تا مانگی شه‌عبانی سالی (۵۲۵/ک/آب ۱۳۱ز) فرمان‌ر‌ه‌وایی راسته‌قینه‌ی هه‌ولیتړ بووه، نه‌مه‌ش به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی (ابن المستوفی) له‌گه‌واهیی (القاضي ابی بکر محمد کوری القاسم کوری المظفر الشهزوری) (۴۵۳-۴۵۳۸/ک/۱۰۶۱-۱۱۴۳ز) کو‌لیوه‌ته‌وه، له‌سهر داننانیک که (ابو الهیجاء) بو‌ پی‌اویکی نه‌سرانیی خه‌لکی هه‌ولیتړی دانناوه، جا (القاضي الشهزوری) ده‌قی نه‌و گه‌واهی‌نامه‌یه‌ی به‌ خه‌تی ده‌ستی خوئی نووسیه‌ته‌وه، تیایدا هاتووه: ((له مه‌جلسی میر عزالدین مه‌مد الدوله، ابی الهیجاء الحسین کوری الحسن کوری موسی الهذبانی - آدم الله إقداره- ناماده‌ بووم... محمد کوری عبدالله کوری القاسم کوری المظفر الشهزوری له بیست و سیی شه‌عبانی سالی پینجسه‌د و بیست و پینج "نابی ۱۳۱ز" نه‌مه‌ی نووسیه‌)) (تاریخ اربل، ۲۰۶/۱).

به‌لام له‌گه‌ل رووخانی یه‌کجاره‌کیی میرنشین‌ی هه‌زبان‌ی و داگیرکردنی هه‌ولیتړ له لایهن تورکه‌کانیشه‌وه، کورانی میر (ابو الهیجاء) تا ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کوچی/ دوا‌زده‌یه‌می زاینیش هیشتا به‌شیتک له ده‌سه‌لاتیان به‌سهر نه‌و شاره‌دا ههر مابوو (کتاب الاعتبار، ص ۸۹-۹۰).

له‌ولاشه‌وه هیشتا چهنه‌د سالیکی که‌م به‌سهر رووخانی فرمان‌ر‌ه‌وایی هه‌زبان‌یه‌کان به‌سهر هه‌ولیتړدا تینه‌په‌ری بوو که ته‌یوییه‌کان له‌سهر گو‌ره‌پانی سیاسی ولاتی شام ده‌رکه‌وتن، دیاره‌ نه‌وانیش له خیزان‌تیکی دیکه‌ی هه‌زبان‌ی و له تیره‌ی روادی بوون، بویه هه‌زبان‌یه‌کانی هه‌ولیتړ دوود‌لییان نه‌کرد له‌وه‌ی په‌یوه‌ندیان پی‌وه بکهن و بچنه نیو سوپاکه‌یان، له‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیان پی‌وه کردن: میر (قطب الدین خسرو کوری تللیلی) برازای (ابی الهیجاء الهذبانی) خاوه‌نی هه‌ولیتړ بوو که نه‌مه بووه یه‌که‌مین سه‌رکرده‌ی کورده‌کانی سوپای شه‌یوی (التاریخ الباهر، ص ۱۴۱-۱۴۲)، وفیات الاعیان، ۷/۱۵۳، النجوم الزاهرة، ۶/۱۶) هه‌روه‌ها نه‌وه خاوه‌نی مه‌دره‌سه‌ی قوتبیه‌یه که له قاهره له سالی (۵۷۰/ک/۱۱۷۴ز) دروستیکرد (المخطوط المقریزيه، ۴/۲۰۴).



- ههزار میژدی - الهزار مردیة:

ههزارمیژدی، ههزار تهسب له ناوه باوه کانی میژووی کوردی ناوه پراسته که تهوانه ناوی ناودارانن (الکامل، ۹/۶، معجم الالقب، ۱/۳۶۲).

له ماوهی سهده کانی ناوه پراست له ولاتی کورداندا شویتیک نابیننه وه به ناوی (ههزار میژدی)، (فاتیمه کچی احمد الکردی الهزارمردی) یش ژنی (ناصر الدوله الحسن کورپی عبد الله الحمدانی) میژی موسل (۳۱۷ - ۳۵۸/۹۲۹/۹۶۸ز) له ههزارمیژدییه کان بووه، (الفرج بعد الشده، ۲/۱۰۸)، ههزارمیژدی ئیستا که شهسکه وتیکی شوینه واری و میژوویی کونه ده که ویته پارێزگای سلیمانی، به لام نازانین نایا ههزارمیژدی لیسه دا ناوی هۆزیکه، یان ناوی شویتیکی جوگرافییه؟

- هه کاری - الهکاریة:

یه کیکه له گه وره ترین هۆزه کوردییه کانی سهرده می عهباسی و به ناوبانگترینیشیان، له سهرده می ئه یوییه وه به ناوی ناوچه که یان (هه کاری) ناسران که ئه وسه سه ره به موسل بوو و بنکه ی هه ریمی جه زیره - دیاره کر بوو، وا پیده چیت ته مه له ژماره یه ک هۆزی بچوک پیکه اتبیت و زیاتر وه کو هاویه ندیه کی هۆزه کی هاویه یان بووی، چونکه هه ره له سهرده مه کونه کاندایا تاکو ئیستاش له ولاتی هه کاریدا ژماره یه ک هۆز و تایه فه و گروپی کوردی نیشته جی بوونه که له راستیدا ناوی زۆریه ی ته و هۆزانه نازانیت، به تایه تیش هۆزه بچوک و که م دهسه لاته کانیا، یان ته وانه ی نه یانته وانیوه به شداری له رووداوه میژووییه کاندایا بکه ن، یان بجه ناو بینه و به رده هۆزه کی و سه ربازییه کان، بۆیه سه رچاوه میژووییه کان له ناوی ولاته که یان ناویکی گشتگیریا و هه رگرتوه بۆ برینی به سه ره هه موو ته و هۆزانه ی له و ولاته ده ژین، به تایه تیش بۆ ته وانه ی که قه لاکانی عه مادیه و جۆله میژگ و قه لاکانی تری ده و روبه ریا ن کردۆته شوینی نیشته جیبوون و سه نته ره و پایته ختی دهسه لاته کانیا، ته وه ی سه یریشه (مسه ودی) له چوارچیه ی ته و هۆز و تایه فه کوردیا نه ی ژماردوونی، ناوی هه کاری نه بردوو، هه رچه نده هه شبوه.

یه که م ناماژده ان بۆ هه کاری بۆ سالی (۳۶۹/ک / ۹۷۹ز) ده گه ریته وه (الکامل، ۷/ ۱۰۲)، هه کاری له پێشه نگی ته و هۆزه کوردیا نه یه که دهسه لاتیکی هۆزه کیی نیمچه سه ره به خوینا دروست کردوو و دهسه لاتیا ن به سه ره قه لا سه خت و پارێزراوه کانی ولاتی هه کاری هه لکه وتوو له ناوچه یه کی ده و ره دراو به زنجیره چیا سه خت و به رزه کان کیشاوه.

ئەو بەكات، كە چ رووداو و مەسەلەيەك تايبەتە بە چ شارۆچكە و قەلایەك و چۆن ئەمانە لە رووداو و پەرسەكانی قەلایە شارۆچكەكانی تری ولاتی هەكاری جیابكاتەو.

لە لایەکی ترەو، هەكاری لە رووی کارگێڕییەو هەریمیکی سەرەخۆ نەبوو، وەکو یەكەییەکی کارگێڕی مامەلەیی لەگەڵ نەكراو، بەلكو بەشێك بوو لە هەریمی جزیرە - ولاتی نیوان دوو زێیان - و سەر بە شاری موسلی بنكەیی ئەو هەریمە بوو، بۆیە سنووری چەسپاوی بۆ دروست نەبوو كە بە فەرمی دانسی پێدانرابی، سەرچاوە گرنگپێدەرەكانیش هیچ زانیارییەکیان بە دەست نەداو كە لە توانایدا بی، بەهۆیەو بەتوانین بگەینە سنوورەكانی و رووكاری سروشتەكەیی لە چیاكان و رووبارەكان و ئەوێ چوارچێوە جوگرافیەكەیی پێكدی، دەستنیشان بکەین. هەرەها رووبەرپوویونەو هشی بۆ شالۆ و هێرش و پەلامارە سەربازییە دەرەکییەكان، ئەوانەیی كەوا بە درێژایی مێژوو بەسەریدا هاتوونە، هەرەها مەملانی هۆزەکییەكانی نیوان هەكاری و هۆزەكانی هوسی لەسەر سنوورەكانی نیوان، ئەمانەش بە سروشتی حال بوونەتە هۆی نەچەسپانی سنوورەكەیی، بۆیە بە بەردەوامی سنوورەكانی لە گۆراندا بوو، كە مەبۆتەو و فراوان بوو (بۆ زانیاری زیاتر لە بارەیی ولاتی هەكاری و قەلایەكانی، بگەرێتو بۆ: نەبەز مەجید ئەمین، المشطوب الهكاری، رسالە ماجستیر، جامعە صلاح الدین (أربیل ۱۹۹۱)، ص ۲۸-۴۰، هەرەها: درویش یوسف حسن هرووری، بلاد هكاری (۹۴۵-۱۳۳۶م)، (دهوك ۲۰۰۵)، ص ۱۷-۲۰، ۳۹-۵۹).

بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا و بە پشت بەست بە سەرچاوە جوگرافیەكان و بە وردبوونەو لە هەوالتی ولاتان و لێكدانەو هە ئامازەیی مێژوونووسان و بولدانییەكان و گەرپیدە موسلمانەكان لە بارەیی ئەو ولاتەو، لە تواناماندا دەبی، بە شێوەییەکی نزیکیی سنوورەكانی ولاتی هەكاری وینەبکێشین و بلین: (لە رۆژئاواوە ناوچەیی شاخاوی نیوان رووباری دیجلە، لە رۆژەلانیەو هەریمی نازەریجان و رووباری زایی گەرە، لە باشوورەو شاری موسل و مرج عقرە، لە باکووریشەو زنجیرە چیاکانی درێژەو بووی لە جزیرەیی بۆتانەو تا چیا جودی - واتە: ولاتی زۆزان - و هەموو ئەو ناوچانەیی گرتۆتەو). جا لە لای باشووریەو تا دەرۆبەری موسل درێژبووتەو، بۆ نمونە (لالش)ی سەنتەری پیرۆز سەبارەت بە كوردە ئیزیدیەكان كە دەكەوتتە چیاکانی داسنی بەناویانگ، بەو دەسەفراوە كە دەكەوتتە ولاتی هەكاری و (شیخ عدی كوری مسافر)یش كە لە لالش نێژراو، ئەویش دراوتە پال هەكاری (الكامل، ۸۰/۹، تاریخ اربل، ۱۱۴/۱-۱۱۶، وفيات الاعیان، ۳/۲۵۴)، هەرەها عەینسەنی (شیخان)یش لە ولاتی

میرنشینی هەكاری

ولاتی هەكاری:

ناوەكانی (الهكارية - بلد الهكارية - بلد الهكار - بلاد الهكار - جبال الهكارية - جبال هكار) ناوی جوگرافی بوونە. لە ماوەیی سەردەمی ئیسلامی مەبەست لێیان ناوچە شاخاوی و نیمچە شاخاویەكانی نیوان باکووری رۆژەلانی شاری موسل بوو كە ئەمانە ((كۆمەلە شاخیکیی سەرووی موسل بوونە و گوندیشیان لەخۆ گرتو)) (المنتظم، ۷/۷۹) هەرەها ((شارۆچكە و لادییەکی لای چیا، یان گووتوویانە چیاو گوندیکیی زۆری سەرووی موسلن لە جەزیرەو)) (الانساب، ۵/۶۴۵) هەرەها ((ویلايەتەكە چەندین حصن و گوندی سەر بە موسل لەخۆ دەگرت)) (اللباب، ۳/۳۹۰) هەرەها: ((شارۆچكە و لادی و گوندانیکیی سەرووی موسل، لە ولاتی جزیرەیی ئین و عومەر، كوردانیکیان تیا دەژی، پێیان دەلین: هەكاری)) (معجم البلدان، ۵/۴۰۸)، جا بێگومان ئەمە سەر بە موصل بوو (الكامل ۷/۱۰۲، ۹/۳۶۹، ۸۰)، (ابن خلکان)یش زیاد لەوانە دەلێت: ((هەكاری درانەپالە بۆ هۆزیک، ژمارەییەك گوند و قەلایە پێگەیان لە ولاتی بەشی رۆژەلانی شاری موسل هەیی)) (وفیات الاعیان، ۳/۳۴۵).

كەوابی: هەكاری هەریمیکی چیاييە، پارچەییەکی جوگرافی فراوان دەگرتەو، ژمارەییەك قەلایە شارۆچكە و حصن و گوندی پارێزراو و لانی چیايي سەخت دەگرتەو، ناوی زۆربەیان دەزانن، بەلام لە شوین و مێژووی زۆربەشیا ناگادار نین، چونكە سەرچاوە مێژوویی و بولدانییەكان و كتیبەكانی ژیا نامە حیسابی یەك شار، یان ناوچەییەکی بچووكی پەر چیاو دۆلیان بۆ هەكاری كرددو، بە شێوەییەك لە كاتی باسكردنی شەر و رووداو و پەرسەكانی پەپووند بەوناوچانە، سەرچاوەكان هەر تەنیا بە ناوھینانی ناو گشتییەكەیی هەكاری وازیان هیناوە، بەبۆ دەستنیشانكردنی ورد بۆ ئەو لادی و شارۆچكەیی رووداو كەیی تیدا رووداو، ئەمەش یەكێكە لەو زەحمەتانەیی كاتی لێكۆلینەو دا رووبەرپووی لێكۆلەر دەبی، وادەكات نەتوانی بە درێژی لەسەر هیچ رووداویك بووستیت و هەرەها نەتوانیت جیاوازیی لە نیوان

هه‌کاری بووه (معجم‌اللقاب، ۱۹۹/۴-۲۰۰) هرور وعه‌مادیه‌ش له قه‌لاکانی ولاتی هه‌کاری بوونه (الکامل، ۳۴۳/۸-۳۴۴، ۳۲۱/۹) که ئەمانه له کاتی ئیستایان هه‌ردوو ناوچه‌ی بادینان (هه‌کاری باشوور) و شه‌مدینان (هه‌کاری باکوور) ده‌نویتن و خه‌ریکه بلێتن به ته‌واوی ئەو ناوچانه ده‌گرێته‌وه.

دیاره ئەوه‌ش دروسته که ناو له هه‌کاری بنریت: ولاتی قه‌لاکان، یان قه‌لاکانی هه‌کاری، ئەمه له‌به‌ر زۆری ئەو حصن و پینگه سه‌ربازی و قه‌لا سه‌ختانه‌ی له‌خۆی گرتوه، له‌سه‌ر لوتکه‌ی زنجیره چیاکانیش هه‌ر له‌کۆنه‌وه ژماره‌یه‌کی زۆر خالی پشکنین و چاودێری (زالگه) و قه‌لا هه‌بوونه، ئەوانه‌ی دروستیان کردونه و سوودیان لێ‌وه‌رگرتون به‌به‌رده‌وامی پیاوانی هۆزه کورده‌کانی نیشته‌جێی ئەو ناوچانه بوونه، تا ئیستاش شوینه‌وار و وێرانه‌ی زۆریکیان له‌به‌رچاو ماون، له‌وانه گرنگرتینیان:

- معلشایا:

(معلشایا - المعلة) به‌لایه‌نی که‌م هه‌ر له‌سه‌رده‌می ساسانییه‌کانه‌وه یه‌کێک بووه له گرنگرتین قه‌لا کوردیه‌کان، (فتوح‌البلدان، ص ۳۲۷)، له‌نزیک (مالطای ئیستاش گردێکی شوینه‌واری هه‌یه، وای پیده‌چیت، ئەمه پاشاوه‌ی ئەو قه‌لایه بووبی.

- قه‌لائی ناشب:

ئەمه له‌گه‌وره‌ترین و سه‌ختترین قه‌لاکانی ولاتی هه‌کاری بووه، سه‌رۆکه‌کانی هه‌کاری ئەمه‌یان کردۆته‌ باره‌گای حکومه‌ت و پایته‌ختی به‌رپه‌رده‌ی ولاته‌که‌یان، تا (عماد‌الدین زنگی) ئەتایه‌که‌ی موسل له‌سالی (۵۳۷/ک/۱۱۴۲ز) وێرانی کرد، پاشاوه‌کانی ئیستاکه‌ به (نامیدیکا خراب) ده‌ناسرێ و ده‌که‌وێته‌ نزیک (سه‌رسنگ) له‌رووی رۆژه‌لاتیه‌وه‌ی، هه‌روه‌ها تا ئیستا گوندیک هه‌یه به (ناشاوا) ناوده‌بریت، ئەویش هه‌ر له‌نزیک (سه‌رسنگ)ه.

- قه‌لائی عه‌مادیه (ئامیدی):

قه‌لایه‌کی سروشتی سه‌خته و له‌سه‌ر چیایه‌کی به‌ته‌نیا، ناوی ته‌واوی (أمیدا)یه که ئەمه له‌لایه‌ن جوگرافیناس (شه‌ریفی ئیدریسی) که له (۵۶۰/ک/۱۱۶۵ز) کۆچی دوایی کردوه چه‌سپینراوه، ئەمه‌ش هه‌ر (نامات)ه کۆنه‌که‌یه که ناوی له‌نوسراوه‌کانی پاشای

ناشووری (شمسی أددی پینجه‌م) (۸۲۳-۸۱۰ پ.ز) دا هاتوه‌، دواتریش سه‌رۆکه کورده‌کان به‌دریژیای سه‌رده‌مه‌ میژویه‌کان ئەو قه‌لایه‌یان کردوه‌ته‌ بنکه‌ی به‌رپه‌رده‌ی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتیان و شووره‌یه‌ک بۆ رته‌دانه‌وه‌ی هی‌زه ده‌ره‌کییه‌کان بۆ سه‌ر مولکه‌کانیان دروستکردوه‌، دروستکردوه‌، بۆیه ئەم قه‌لایه به‌وه ناسراو بووه که یه‌کێکه له‌سه‌نته‌ره‌کانی فه‌رمانه‌وایی کوردی.

عه‌مادیه به‌ر له‌وه‌ی زه‌نگی ده‌ست به‌سه‌ر موسلدا بگریت، له‌گه‌لا توغیانی سه‌رکرده‌ تورکه‌کانی خاوه‌نانی موسلش، سه‌ره‌خۆیی خۆی سه‌ندۆته‌وه، هه‌روه‌ها ((حصنیکی گه‌روه‌و گرنگ بوو، له‌نیو حصنه‌کانی ناچه‌ چیایه‌کاندا نمونه‌ی که‌م بوو))، به‌لام خاوه‌نه‌کانی به‌جیانی هیشته‌بوو، ئەوه‌ش به‌پیتی قسه‌ی (ابن‌الأثیر): له‌به‌رته‌وه‌ی نه‌یانتوانی بوو پارێزگاری لێ‌بکه‌ن، بۆیه که‌ زه‌نگی ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌ندی له‌قه‌لاکانی هه‌کاری داگرت، به‌هاورپیکانی گوت: ((ئه‌گه‌ر کورده‌کان به‌رامبه‌ر به‌و حصنه‌ ده‌سته‌وسان بووبن، من له‌به‌رامبه‌ریدا ده‌سته‌وسان نام))، بۆیه فه‌رمانیدا سه‌رله‌نوێ بنیاتنرێته‌وه، به‌لام ئەو گێرانه‌وه‌یه‌ی که‌ ده‌لیت: عه‌مادیه به‌نازناوی زه‌نگی که‌ ((عماد‌الدین)) بووه ناوناوه، یانیش درانه‌پاله‌ بۆ (عماد‌الدوله‌ البویه‌ی)، ئەمه له‌رووی میژویه‌وه نادرستی ده‌رکه‌وتوه و ئیتر جێی باوه‌ر نییه.

دوای ئەوه‌ی (ناشب)یش وێران بوو، عه‌مادیه شوینی گرتوه، بووه بنکه‌ی ولاتی هه‌کاری، به‌تایبه‌ت به‌شی باشووری، واته: بادینان.

- قه‌لائی هرور: ئەمه ده‌که‌وێته‌ نیوان هه‌ردوو گوندی هرور و قومری، له‌سه‌ر لوتکه‌ی چیایه‌کی به‌رزه، هه‌ر له‌سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچی/چوارده‌ی زاینیدا به‌قه‌لائی قومری (قمریه) ناویانگی ده‌رکردوه.

زیاد له‌وه‌ش: له‌ولاتی هه‌کاری ژماره‌یه‌کی تر قه‌لاو حصن و پینگه و شارۆچکه و گوندی چیاپی هه‌بوونه، ناویانگیان که‌متر بووه و ناگرێ شوینه‌کانیان بدۆزینه‌وه و به‌وردی ده‌ستنیشانیان بکه‌ین که‌ که‌وتونه‌ته‌ کوێ، ئەوانیش بریتی بوونه له:

نوشی یان موشی، قه‌لائی جدیده که ئەمه ناوه‌که‌ی له‌کتیپی (الکامل) به‌هه‌له‌ کراوه‌ته‌ جزیره، خه‌لی که‌هیجه، راستیه‌که‌ی: گه‌لی که‌هیجه‌یه، بابۆ خه‌لو، راستیه‌که‌ی: بابۆخه‌کییه، ئیستاکه‌ ناحیه‌یه‌کی ناوچه‌ی دۆسکییه، شوینه‌واری قه‌لائی مونده‌ریسه‌شی لێ‌ماوه، باکزا، راسته‌ر ئەوه‌یه، ئەمه گوندی باکوژی ئیستایه، نسباس، کونس، مازگرد، مابرما، ملاسی،

كۆمەلەيەكى گەورەيان لە غەزەكانى تر جىباوونەو و لە ترسى مير (وهسوژان كورى ملان الكردى الهذباني الروادى) نازەريجانيان چۆلكرد، ئەوانە لە سالى (٣٢٢ك/٠٤٠٠ز) زنجيره چىاي (سەلماس)يان برى و گەيشتنە ولاتى هەكارى، لەوى كورده هەكارىيەكان رووبەرپرويان بوونەو و شەريكى توند لە نيوان هەردوو لايندا روويدا، لە ئەنجامدا كورده هەكارىيەكان رايانكرد و غەزەكان بوونە خاوەنى ژن و مندال و مال و مولكەكانيان، نيتر كوردهكان خۆيان لەنيو چىايە سەختەكان و تەنگەبەرەكان قايم كرد (الكامل، ٣٤٠/٧)، بەلام غەزەكان بەدوايندا چوون و گەيشتنە قوولايى چيا و دۆلەكان، لەوى لەنيو تەنگەبەر و پيچەكان كوردهكان بۆسەيان بۆ دانانەو و زىانى گىيانى گەورەيان ليدان، بە پتي خەملاندنى (ابن الاثير) لەم شەرانە نزيكەى هەزار و پينجسەد كەسيان لى كوزرا، هەروەها ژمارەيەكيان لى بەديل گيرا، لە نيوياندا حەوتيان لە ميرەكان بوون، سەديش لە گەورە پياو و ناودارەكانيان بوون، هەروەها كوردان ئەسپ و كەلويەل و كالاكانيان لى بە غەنيمە گرتن و هەموو ئەوەيان لى سەندنەو كە لە ولاتى هەكارى لەوانيان دزى بوو و تالانيان كردبوو، نيتر غەزە رزگاربوو كەنيش پەرش و بلاو بوون و لە نيوان چياو دۆلەكاندا خۆيان لە غەزيتى بوارد، بەمە لە كۆى زياتر لە سى هەزار غەز كە هاتبوونە ناو شار و هەريتمەكانى: نازەريجان، هەكارى، زۆزان، قردى و بازىدى، حسينيە، بيشخابور، شار و ناوچەكانى دياربەكر و موسل و ناوچەكانى تر، ژمارەيەكى كەمتر لە پينج هەزار نەفەريان نەبى، دەنا كەسى ديكەيان سەلامەت دەرئەچوون (الكامل، ٣٣٩/٧-٣٤٢).

سەرچاوەكان لە بارەى ماوەى دواى هيرشى غەزەكان بۆ سەر ولاتى هەكارى و تا دەيهى دووهمى سەدەى شەشەمى كۆچى / سيزدەى زايىنى هيچ زانبارىيەك لەسەر بارى ناوخۆيى ئەو ولاتە بەدەستەو نەدەن، بەلام ئەوەى ئاشكرايە، بە سەرھەلدانى سەلجوقىيەكان - كە ئەمانە تايەفەيەكان بوون لە غەزەكان - و چوونە ناويان بۆ بەغداى پايتەخت لە سالى (٤٤٧ك/٠٥٥٥ز) و دەستگرتنيان بەسەر هەريتمەكانى خەلافەى عەباسى، بوو هۆى رووخانى بنەمالە فەرمانرەواكانى كورد، چونكە دروستبوونى دەولەتەكەيان بە شيوەيەكى خراپ و بەهيز كارى كورده سەر ميژووى سياسىيى كورد، ئىدى ئەو بوو زۆرەى ميرنشين و دەسەلاتە كوردىيە خۆجىيەكان لە بەرامبەر شالوى سى سولتانه سەلجوقىيە گەورەكان طغرل بك (٤٢٩-٤٥٥ك/ ١٠٣٧-١٠٦٣ز) و الب ارسلان (٤٥٥-٤٦٥ك/ ١٠٦٣-١٠٧٣ز) و اليب ارسلان (٤٥٥-٤٦٥ك/ ١٠٧٣-١٠٩٢ز) خۆيان نەگرت و رووخان، ديارە رووخانى لە ناكاي ميرنشيني مەروانيش لە سالى (٤٧٨ك/ ١٠٨٧ز) باشتري بەلگەيە لەسەر سروشتى سياسەتى

سەلجوقىيەكان بەرامبەر ميرنشينه كوردىيەكان، (شەرەفخانى بەتليسى) راست بوو كە گوتوويەتى: سەلجوقىيەكان لەبەرايى ئەو فەرمانرەوايانە بوون كە دوژمنانە رووبەرپروى فەرمانرەوا كورده نيشتمانىيەكان بوونەو و لىيان دان (شرفنامە، ص ٦٠٧).

گرنگترين ميرانى هەكارى

١- مير (أبو الهيجاء كورى عبدالله كورى أبى الخليل كورى مەرزەبانى هەكارى ؟)- ٥٣٠هـ / ١١٣٦ز): ئەمە يەكەم ميرىكە لەو ميرانەى هەكارى كە ناسرا بيت، سەرەتاي چالاكىيە سياسىيەكانى بۆ سالى (٤٨٩ك/٠٩٦٠ز) دەگەرپيتمەو، ئەوكاتەى كە يەك كەم بوو لە خەليفەكانى مير (محمد كورى شرف الدوله مسلم كورى قورپەيشى عەقىلى) (٤٧٨-٤٨٩ك/٠٩٦٠-١٠٨٥ز) (الكامل، ١٨٠/٨).

دواى ئەو مير (ابو الهيجاء الهكاري) بە دەستگرتن بەسەر قەلاو حصنەكانى دەرووبەرى، دەستى كرد بە بەهيزكردنى خۆى و فراوانكردنى ناوچەكانى ژيتر دەسەلاتى خۆى، ئەو دەش وەكو پيشينه و زەمىنەخۆشكردنىك بۆ دامەزراندنى ميرنشينيكى بەهيز، لەمەدا رووخانى ميرنشيني عەقىلىيى لە سالى (٤٨٩ك/٠٩٦٠ز) و دروستبوونى بارى ناشارامى و شلەژاوى موسل و دەرووبەرى، بە هەلزاني كە ئەم بارەى موسل لە ئەنجامى توندى ململانئى نيوان سەر كورده توركەكان لەسەر داگير كردن و فەرمانرەوايىكردنى ئەوناوچانە، دروستببوو، چونكە ژمارەيەك سەر كوردهى سەربازى بەهيزى تورك بە هۆى هيز و سوپاوە يەك لە دواى يەك دەستيان بەسەردا گرتبوون و فەرمانرەوايان تيدا كردبوون، ئەو دەش سەرەنجام شكستى هينناو نازاوەيەكى زۆر ئەو ناوچانەى گرتەو (الكامل، ١٦٦/٨، ١٨٠، ٢١٠، ٢٣٨، ٢٤١، تارىخ أبو الفداء، ٣٣ / ٢، ٤٠-٤١).

دەكرى بگوترى: مير (أبا الهيجاء الهكاري) رەزامەندى خەلافەتى عەباسى بەدەست هينناو لە لاين خەليفەو دان بە ميرنشينه كەى دانرا، بريارى ئەو دەش درا كە: هەموو ئەو قەلاو حصانەى لەژيتر فەرمانرەوايەتى ئەو دانە و بريتين لە: ئاشب و ناميدا (عەمادى) و جديده و گەلى كەهيجه و نوشى هەر لەژيتر دەسەلاتى ئەودا بيمنەو (التاريخ الباهر، ص ٦٤، الكامل، ٢٤٣/٨).

لە راستيدا خەليفەى عەباسى پيويستى بە خزمەتى مير و خاوەن ناوچە كوردو عەرەبەكان هەبوو، بۆ ئەوەى لە پالى بووستن، لە ململانئى تالەكانى لەگەل سەلجوقىيە توركەكان، بۆيە

دوودل نه بوو له ودهی متمانه و نیشانهی میریتی به هر یه کیك بدات كه داوای ده كړد، میره كورده كانیښ له لایه خویانه وه دسه لاتى رځى و هیږى مهنه وى خلیفه یان پى باشر بوو له هر دسه لاتىكى دیکه و ایان ژماردووه، هر دسه لاتى خلیفه به تنه نیا دسه لاتى شه رعیه، بویه له دوستوونى هم مور مملانییكى نیوان عه باسییه کان و سه لجوقیه کان، میره كورده كان هر له پال خلیفه عه باسی وه ستاون، هر چه نده ترازووی هیږیش له زوریه ی کاته كاندا به لای سه لجوقیه کانه وه بووه.

کاتیکیش خلیفه (مسترشد) له سالی (۲۷/۵/۱۳۳۳ز) گه ماروی خسته سهر شاری موسل و بارى له سهر (نصیر الدین جقرى) جیگرى (عمادالدین زكى) به سهر شاره كه وه تنه كړد، ماوه ی گه مارو كه درېږبووه، هره كه له میر (ابى الهیجاء - أبى الهیجاء) الهكارى و میر (عیسى الحمیدى) میرى عقره و بیجگه ی نه وانه ش، هاتنه یارمه تی خلیفه و هیږیان بو هیسا و میرى هر كارى سه ربازیكى زوری له گه ل بوو (المنتظم، ۳۰/۱۰، الكامل، ۲۴۳/۸).

بویه كه خلیفه سهر نه كه وت له وده ی بچیتنه ناو موسل و بهره و به غدا كشیاه وه، (عماد الدین زكى) هلسا به هینانى چن دین شالوى سه ربازی بوسه قه لاکانى همیدى و هر كارى و مه هړانى، سهر تا به قه لاکانى همیدى ده ستى پیکرد، نه مه ش وه كو تیشكى سه وز و ابو بو بویه میره كانى ولاتى هر كارى و له سه رووشیانه وه میر (أبى الهیجاء كورى عبدالله) كه نه و بهر له هى دیکه خوی ده ركى به وه كړد، كه قه لا و مولكه كانى له مه ولا ده بڼه نامانجى زهنگى، بویه نیراوانى خوی نارده لای زهنگى و پاره یه كى زوریان له بو برد و گوپراه لییان بو نواند، داوى نه وه خوښى هاته لای عیما ده دین زهنگى و له موسل دانیش، جا وه كو دهرده كه ویت، نه م میره كورده له و روزه پیاویكى به سالآچووی پیر بووه، نه وه ش به به لگه ی نه وه ی، كه (نه حمده) كورى مملانیى له گه ل ده كړد، له سهر نه وه ی قه لاکانى له بهر ده ست درېږنې و بیانغاته ژیر چنگى خوی، بویه كاتيك میر (أبى الهیجاء) بهره و موسل هات، (نه حمده) كورى له قه لای (ناشب) وده رنا و بو قه لای (نوشى) ره وانكړد، بو نه وه ی مه بادا نه بوونى وى له قه لاکه ی به هه ل بزانی و ده ست به سهر قه لاکه دا بگرى، له شویتیشى میریكى دیکه ی كوردى دامه زرانده كه به (باو الارجى) ده ناسرا، بو نه وه ی نه مه به رولى وه سى هه لسیت، به سهر كورده ته مه ن بچو كه كه ی كه ناوى (على) بوو (الكامل، ۳۴۳/۹).

(أبو الهیجاء) پاش ماوه یه كى كورت له موسل كوچى داوى كړد، نه و كاته (نه حمده) كورى خوی به میراتگرى شه رعى باوكى زانى، بو نه وه ی قه لاکانى باوكى بخاته ژیر ده ستى

خوی، تنه ناته بو نه مه خوی له (على) ی برا بچووكیشى به له پښت زانى، بویه له (نوشى) بهره و (ناشب) هات، بو نه وه ی له ده ست (باو الارجى) درېږنې، نه مه ی داویښ خوی له قه لاکه قايم كړد و شه رى له گه لدا كړد، كاتيك زهنگى به م مملانیییه میرانى كوردى زانى، بینى هه له بو ده ستگرتن به سهر قه لاکانى هر كارى، بویه به خیرایى بهره و (ناشب) هات، به زیره كیه كى سیاسى و به به كار هینانى فیل له گه ل نه وه خه لكانه ی خویان له ناو قه لاکه قايم كړد بوو، توانى نه و قه لایه بگریت و بیخاته ژیر ركیفى خوی، ښیر زوریكى لى كوشتن و خوینى كومه له یه ك له و ((پښه ننگانه ی كوردى)) شى رژاند، كه هاتوونه لای و گوپراه لى و سوږیان بو نواند بوو، له نیویشیاندا میر (باو الارجى)، له گپراه نه وه یه كى دیکه شدا كه له نیوان زانایان و هه والهیته كاندا باوه، ودها هاتووه: كاتيك زهنگى بووه خاوه نى قه لای ناشب، ویرانى كړد، جا له برى نه وه، هه لسا به بنیاتنانه وه ی عه مادیه (الكامل، ۳۴۳/۸ - ۳۴۴، تاریخ أبو الفداء، ۷۱/۲).

زهنگى داوى به جیهیتنانى به شیک له پلانه كه ی كه بریتى بوو له ده ستبه سه رد اگرتنى ولاتى هر كارى، خاوه نى هر دوو قه لای (هرور) و (چپای صور) ی به جیهیتشت و ده ستى لى نهدان، چونكه به پى بوچوونى نه و: ((نه وان شتیكى ودهایان نه بوو، لییان بترسى))، ښیر گه پراه وه موسل، جیگرو دزدارى قه لاکانىښى (نصیر الدین جقرى) درېږه ی دا به هیرش و كرده سه ربازییه كانى بو گرتنى زوریكى دیکه ی قه لاکانى هر كارى، نه وه بوو هره یه كه له قه لاکانى (ناشب) و (نوشى) و خه لى كه هیجه (كه لى كه هیجه) و جولاب (كولاب) ی گرتن و خاپورى كړد، هه روه ها سه ربازه كانى ناراسته ی قه لاکانى هوږى مه هړانى كړد، له ویش قه لاکانى شه عبانى و زه عفهران و فه رح و كواشى و سروه ی گرت و هه مووانى خستنه ژیر ده سه لاتى خوی، به مه ش ناوچه ی چیا كانیان بو یه كلا بووه وه و كیشى تیدا نه ما (الكامل ۳۴۴/۸).

جیى خویتى ناماژه به وه بکه ین كه (ابن الاثیر) دان به وده دهنى، نه و به سال نازانى كه ی زهنگى و نصیر الدین جقرى جیگرى نه و قه لایانه یان گرتووه، ناشكراشى ده كات كه سه رچاوه ی بو نه و رووداوانه، كومه لیک گپراه وه و هه والهینانى كورد بوونه كه نه وانیش هه وال و گپراه نه وه كانیان له گه ل یه كترى جیاوازی هیه و ته واو یه كترى ناگر نه وه، بو نمونه له كتیبه كه ی خویدا به ناوى (الكامل) باس له رووداوه كانى سالی (۳۷/۵/۱۱۴۲ز) ده كات، ده لى: زهنگى له و ساله دا قه لای (ناشب) ی فه تحكرد، هر له و ساله دا خابورى كړد و عه مادیه ی بینا كړد

(الکامل ۶-۵/۹)، به‌لام له کتیبه‌که‌ی تری به ناونیشانی (الباهر) ناماژه بۆ ئەوه ده‌کات که زه‌نگی که‌مارۆی خسته‌سه‌ر قه‌لای شه‌عبانی، پاشان فه‌تھی کرد و خاپووری کرد، ئینجا فه‌رمانی ده‌رکرد به‌ بیناکردنی عه‌مادییه‌ له‌ باتی ئەو (التاریخ الباهر، ص ۶۴).

به‌لام قه‌لاکانی دیکه‌ی هه‌کاری، هه‌ندیکیان تا دوا‌ی کوژرانی عیماده‌دین زه‌نگیش له‌ سالی (۵۴۱/ک/۱۱۴۶ز) هه‌ر مانه‌وه‌و پارێزگارییان له‌ ده‌سه‌لاتی خۆیان کرد، به‌ تاییه‌ت ئەو قه‌لایانه‌ی ده‌که‌وتنه‌و ئه‌وپه‌ری رۆژه‌لاتی و‌لاتی هه‌کاری، که‌ له‌ راستیدا زۆریه‌یان قه‌لای بچووک و خاوه‌ن میژووی نادیارن.

(نصیر الدین جقر) له‌ سالی (۵۳۹/ک/۱۱۴۴ز) له‌سه‌ر ده‌ستی (الب ارسلان کوری سو‌لتان مه‌جمودی سه‌لجوقی) کوژرا، زه‌نگی ئەوکاته‌ له‌ حالی فه‌تھکردنی قه‌لای بیره - یه‌ک له‌ قه‌لاکانی باکووری و‌لاتی شام - بوو، به‌لام که‌ ئەمه‌ روویدا، که‌ مارۆکه‌ی شکاند و به‌ خێزایی گه‌رایه‌وه‌ موس‌ل، ئەمه‌ش له‌ ترسی ئەوه‌ی مه‌بادا له‌ ماوه‌ی نه‌بوونی ئەو له‌ شاره‌که‌ خه‌لکی موس‌ل راپه‌رن، ئیتر گه‌یشته‌وه‌ موس‌ل و (زین الدین علی کوجک کوری به‌کتکین)ی دامه‌زرینه‌ری ئەتابکیه‌ی هه‌ولێری له‌ جیتی جیگره‌ کوژراوه‌که‌ی دانا.

(زین الدین علی کوجک) تا سالی (۵۶۳/ک/۱۱۶۸ز) وه‌کو جیگری موس‌ل مایه‌وه‌، عه‌مادییه‌و ناوچه‌کانی سه‌ر به‌ عه‌مادیه‌شی بۆ یه‌ک له‌ مه‌ملوکه‌کانی خۆی به‌ ناوی (قه‌راجا) بریه‌وه‌، هه‌روه‌ها ئەو کارانه‌ی ته‌واو کرد که‌ زه‌نگی ده‌ستی پێنکردبوون، بۆ ده‌ست گرتن به‌سه‌ر و‌لاتی هه‌کاری، ئەوه‌ بوو سنوره‌کانی ئەو ناوچه‌ شاخاویانه‌ی به‌زاند و هاته‌ ناویان، ده‌ستی به‌سه‌ر یه‌که‌ یه‌که‌ی قه‌لاکانی ئەو ناوچه‌یه‌دا گرت، به‌ تاییه‌ت ئەو قه‌لایانه‌ی که‌ که‌سانی پێشه‌ خۆی، هه‌موو ده‌سته‌وسان ببوون، له‌ داگیرکردنیان، له‌وانه‌: قه‌لاکانی جبل صور (جه‌لصوری - گه‌لیی سوری) و هرور و مه‌لاسی و مابرما و بابوخکی و باکزا و نسباس، به‌م شتیوه‌یه‌ش په‌رده‌ی به‌سه‌ر قۆناغیکی دیکه‌ی، قۆناغه‌کانی سه‌ره‌به‌خۆیی خودی هۆزه‌ کوردییه‌ هه‌کارییه‌کاندا هێناو خۆی، واته‌ (زین الدین علی کوجک) وایلیه‌ت، ئیتر بوویه‌ فه‌رمانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی هه‌کاری و هه‌ولێر و شاره‌زور و عه‌قره‌ و هه‌موو ئەو قه‌لاو حصن و پێگانه‌ش که‌ تیاپاندا بوون (الکامل ۳/۸).

۲- میر مبارز الدین أبو الفضل أحمد کوری حسن الهکاری:

میریکی نادیاره‌، نازانری که‌ی بووه‌ته‌ فه‌رمانه‌وه‌ی هه‌کاری، هه‌روه‌ها ئەوه‌ش نازانری که‌ په‌یوه‌ندی به‌ میر (أبی الهیجاء) هه‌ چۆنه‌، (أبن الفوطی) له‌ باره‌یه‌وه‌ی ده‌لیت: ((له‌و میرانه‌

بووه‌ که‌ ده‌ستی گرتوه‌ به‌سه‌ر چیاکانی هه‌کاری، قه‌دریکی گه‌وره‌ی هه‌بووه‌، یادیکی باشی هه‌بووه‌، زۆر سه‌خی و پیاوانه‌ بووه‌)) (معجم الألقاب، ۴/۳۲۲).

له‌گه‌ڵ گه‌وره‌بوونی پایه‌ی (ئه‌سه‌ده‌دین شیروک) و (سه‌لاحه‌ددین)ی برازای، سه‌رۆک و خاوه‌نانی قه‌لاکانی هه‌کاری په‌یوه‌ندیان به‌ سوپای ئه‌یوییه‌وه‌ کرد، هه‌ندیکیان بوونه‌ گه‌وره‌ فه‌رمانده‌کانی ئەو سوپایه‌، نه‌ک هه‌ر ئەوه‌، به‌لکو پیاوانی هۆزی هه‌کاری له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی هه‌زبان و رحه‌میدی و زرزاری و مه‌هرانی به‌ درێزایی میژووی ئه‌یوییه‌کان، پرپه‌ی پشته‌ی سوپای ئه‌یوییه‌کان پێکه‌ینه‌، زۆریه‌یان له‌ و‌لاتی شام و میسر نیشته‌جێ بوون، له‌وانه‌ دیارترینیان:

۱- میر (سیف الدین أبو الحسن علی کوری أحمد کوری أبی الهیجاء)ی ناسراو به‌ (المشطب الهکاری).. ئەمه‌ نه‌وه‌ی میر (أبی الهیجاء)ه‌، ((میر و گه‌وره‌ی کوردان بووه‌)) هه‌روه‌ها له‌ دیارترین میره‌ کورده‌کانی سوپای (سه‌لاحه‌ددین ئه‌یوی) بووه‌، له‌ سالی (۵۸۸/ک/۱۹۲ز) کۆچی دوا‌یی کردوه‌.

۲- میر (عماد الدین أحمد کوری سیف الدین المشطب الهکاری).. له‌ سالی (۵۷۵/ک/۱۱۷۹ز) له‌ دایکبووه‌ و له‌ سالی (۶۱۹/ک/۱۲۲۲ز) له‌ به‌ندیخانه‌دا مردوه‌، گه‌وره‌ترین میره‌کانی میسر بووه‌، ته‌واوی میره‌ کورده‌کان گوێراپه‌ل و شوێنکه‌وته‌ی ئەمه‌ بوونه‌.

۳- میر (بدر الدین محمد کوری أبی القاسم کوری محمد الهکاری).. له‌ گه‌وره‌ سه‌رکرده‌کانی (الملك المعظم الايوبي)ی و له‌ راویژکاره‌ نزیکه‌کانی بووه‌، خاوه‌نی هه‌لوێستی به‌ناویانگ بووه‌، له‌ شه‌ری خاچه‌رستان، له‌ شاری (قودس)دا قوتابخانه‌یه‌کی بۆ (شافیعییه‌کان) دروستکردوو چه‌ندین مولکی وه‌کو وه‌قف بۆ دانا، له‌گه‌ڵ میریکی دیکه‌ی کورد به‌ ناوی (سیف الدین کوری مه‌رزه‌بان) له‌ شه‌ری (طور) له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نجه‌ خاچه‌رسته‌کان له‌ سالی (۶۱۴/ک/۱۲۱۷ز) کوژران، خه‌لک بۆیان گریا.

۴- خه‌لیلی هه‌کاری حاجب.. له‌ شه‌ری گه‌وره‌ی عه‌ککا له‌ سالی (۵۸۵/ک/۱۱۸۹ز) کوژرا.

۵- میر (مجلی کوری مروان الهکاری).. له‌ شه‌ری گه‌وره‌ی عه‌ککا کوژرا.

۶- میر (الظهير الهكاري).. ئەمە ئەو پیاوہبوو كە ((نازايەتى و ئاين و زانستى كۆكردەو))، بىر فەقىھ (عیسای ھەكارى)یە، دوو بىر لى سالى (۵۷۳/ك/۱۱۷۷ز) بىر دىل گىران، خۆشى لى شەپى گەورە عەككا كوزرا، دواى ئەوئەش ئەو سى مېرە كوردە و ھى دىكەش لى ((نازايە ئارامگرتوھ كانى شەپگەكان)) كوزران، كەس نەمايەوہ بىر روى خاچپەرەستەكاندا بووہستىتەوہ، ئىتر لى پىشەوہ ھىرشىيان ھىناو روىيان كوردە ئەو گوردە خىمەى (سەلاھەددىن)ى بىرەوہ بوو و خەرىكبوو بىر دىلى بگرن.

۷- فەقىھ عیسای ھەكارى.. ئەمە (فەقىھ و سەربازىكى نازا و چاكەكار بوو)، راوئىژكارى سىاسى و سەربازى (سەلاھەددىن) بوو، پىشتىش لى سوپارى (أسد الدين شيركوز) خزمەتى كوردبوو، لى سالى (۵۸۵/ك/۱۱۸۹ز) كوزرا.

۸- میر (عزەددىن عمر كورپى مجلى الهكاري).. لى مېرانى (الملك الاشرف موسى) ى (۶۱۵- ۶۳۵/ك/ ۱۲۱۸-۱۲۳۷ز) ى كورپى (الملك العادل الايوبى) و پىشەنگى سوپاى (ھەلبە)، ((لى نازايەتيدا پلەيەكى بەرزى ھەبوو و سىفەتتىكى جوان و خورپەشتىكى بەرزى ھەبوو)) (الكامل، ۲۰۳/۹، ۳۸۱، الروضتين، ۲۰۸، ۵۴/۴، وفيات الأعيان، ۱۸۰/۱-۱۸۳).

لى لايتتىكى دىكەوہ، ولاتى ھەكارى سەرھەلدانى بنەمالەى مەنكەلانى بەخۆيەوہ دىت كە پايتەختەكەيان جۆلەمىرگى پارىزراو بوو، ئەوانىش بنەمالەيەكى دىكەى ھەكارى بوون، وردە وردە شوئى بنەمالەى (ابى المھىجاء)يان گرتەوہ، بەمە بنكەى ھەكارىش وردە وردە لى قەلاى عەمادىوہ بۆ جۆلەمىرگ گوازرايەوہ. (بىروانە: الجولمىركى).

- ھاوارى - الھوارىة:

ھۆزىكە خاوەن مېژووئىكى نەزانراوہ، وھا وەسفاكراوہ، كە ((تايەفەيەكى كوردانن))، لى يەكى لى لايەنەكانى شارەزور نىشتەجى بىسو، ئەوئەش بە بەلگەى ئەوہى، كە لى سالى (۶۷۹/ك، ۱۲۸۰ز) (مھى الدين الصادق)ى ناسراو بە (ابن ھوارى) كۆچى دوايى كورد، تەرمەكەى گوازرايەوہ شارەزور. (مەجمع الالقباب، ۷/۵)، ئىستاكەش ھاوار گوندىكى سەر بە ھەلەبجە - شارەزور، خەلكەكەى كاكەيىن.

(ھەوارى) بە ھۆى شىخى زاھىد (أبو بكر الهوارى البطائحي) ناوبانگى دەركد كە ئەوئەش لى ديارتتىن پىشەنگەكانى بزوتتەوہى تەسەووفە لى ماوہى سەدەى پىنجى كۆچى/ يازدەى زايىنى لى عىراق، پايلەيەكى گەورەى و رىزىكى زۆرى ھەبوو، گەورە شىخەكانى تەسەووف و زوھد و تەقوا ئىنتىمايان بۆى ھەبوو ((خەلكىكى زۆر لى دەولەمەندەكان بە قسەى ئەويان كوردوہ، شىخ و زانايان لى سەر ئەوہ يەكرانە كە كەسىكى خاوەن رىز و گەورەى بوو، شايانى ئەوہ بوو، بۆ گوتە و دانايىەكانى بگەپتەوہ، لى ھەموو ولاتىكەوہ خەلك ھاتتە سەردانى...، كەسىك بوو سىفەتەكانى جوان بوونە، رەوشتى بەرز بوو، لى روى ئەدەبەوہ زۆر تەواو بوو، زۆر خاكى بوو، تا ئەوپەرى توند بوو لى سەر دەستگرتن بە ھوكمە شەرعىيەكان...))، (شىخ عەبدولقادرى گەيلانى)ش يەك لى مورىدەكانى بوو، (بەھجە الإسرار، ص ۱۳۱-۱۳۳، قلائد الجواهر، ص ۷۸).

(ابن الفوطى) ئىنانامەى يەك لى نەوہكانى شىخ ئەبوہكرى ھەوارى) نووسىوہ كە ئەوئەش (مھى الدين الصادق ابو الحسن على كورپى عیسای ناسراو بە ابن ھوارى العلوى الواسطى) يە، دەئىت: ئەو لى مندالى شىخە خواناسەكان بوو، بەلام نازانئى بۆچى بنەچەى بردراوئەوہ سەر مەككە، چاكەى موسلمانبونى زۆرىكى مەغۇل و توركەكان بۆ ئەم پياوہ دەگەپتەوہ. (مەجمع الالقباب، ۷/۵).

- وركجى - وركجىة (?):

ھۆزىكى تەواو ناديارە، مەقرىزى تاكە سەرچاويە نامازەى بۆ كوردىت، بەلام ناوى ئەم ھۆزە، وەكو ناوى ھەر ھۆزىكى دىكەى ھاوشىوہى لى ھەردوو كىتیبى مەقرىزى (السلوك، ۱/۴، الخطة المقرزية، ۳/۴۰۵) بە شىواوى ھاتوہ.

- يەعقوبى - اليعقوبىة:

لى ھۆزەكانى رۆژھەلاتى موسلن، لى ماوہى سەدەى سىزدەيەمى كۆچى- نۆزدەى زايىنى، لى (مەرج) قەرارىان دەگرت، پياوہكانى چوونە پال بزوتتەوہكانى (خەوارىج)ەكان، كە لى كاتەدا ئەو ھىزە لى ھەرىمى جىزىرە چالاک بوون و (مساور كورپى عبد الحميد الشارى) سەرۆكايەتتى دەكردن، لى پاش ئەوئەش سەرۆكايەتى بۆ (ھارون كورپى عبد الله البجلي) گوازرايەوہ، دواتر واى لىھات كوردانى يەعقوبى بزوتتەوہيەكى خەوارىجى تايبەت بەخۆيان

بۆ دروستبوو، سوپای خیلافەت سێ جاری لەسەر یەك لە ساڵەکانی (٢٥٨هـ/٨٧٢ز)، (٢٦٦ك/٨٨٠ز)، (٢٧٣ك/٨٨٧ز) لەگەڵیان بە شەڕ هات، بەلام لە دوایین شەڕدا كە لە (سوق الأحد) لە دەورووبەری موسل ئەنجامدرا، سەرکەوتن بوو بەشی یەعقوبییەکان. (الکامل، ٦/٦١، ٢٤).

لە سەدەی دوواتریش، مەسعودی ناماژە ی بۆ یەعقوبییەکان کردوو، گوتویەتی: ئەمانە لەگەڵ جورجانی لەسەر ئایینی نەصرانین، لەمەشدا دیارە بە هەڵە چوو، چونکە تیکەڵیەکی لە نێوان یەعقوبییەکان و یەعاقیبەکان، کە ئەمە ی دووهم گرووپیکی نەصرانینە، بەلام ئەمی یەكەم، واتە یەعقوبییەکان موسلمانن، هەر مەسعودی ولاتی یەعقوبییەکانیشی بە ((ئەو ناوچەیی لە دوا ی موسل و چیا ی جودییهوه دی)) دەستنیشانکردوو، (مروج الذهب، ٢/١٢٤)، ئەمەش ئەو رووندەکاتەوه کە پێدەچیت بۆیە لە شوێنی بنجی خۆیان کە (مروج) ه کۆچیان کردبێ، چونکە لەوانە یە لەترسی تەنگ پێ هەلچینی سوپای موسل، یانیش لەوانە یە لەبەرئەوه بووبێ کە وەرزی گەرمی هاوین بچن لە لەوه رگا هاوینییهکانیان لەسەر لوتکە ی چیا ی جودی بەسەربەن. ئیتەر دوا ی ئەوه هەر لە سەدە ی چوارەمی کۆچییەوه هەوالی یەعقوبی ون دەبیت.

هۆزانی دیکە:

لە ماوه ی ئەو لیکۆلینەوه یەدا گەلی هۆز و تیرە و تایەفە ی دیکە ی کوردی هەبوون، هەر لە سەدە ی شازدە یەمەوه ناسرابوون، بەدلیسی ناماژە ی بۆ کردوون، زۆر بەشیان تا ئێستاش پارێزگاری لەو ناوانە یان دەکەن، بەلام سەرچاوه کانی بەر لە سەدە ی ناماژە بۆکراو، خالینە لە بوونی هەر زانیارییهك لە بارە یانەوه، بۆیە شەره فنامە وه کو تاکە سەرچاوه لە بارە یانەوه دەمیتیتەوه، لەوانە:

– لە صاصون و حصن کیفا و خیزان و فنک:

بابوسی، سوسانی، تەموقی (?)، خالدی، دیرمغاری، عزیزان، شقاقی (شکاک)، آشتی، محلی، أستورکی، کوردلی کبیر، کوردلی صغیر، رشان، کیشکی، جلکی، خندقی (?)، سوهانی، بیدیان، میران، کوینه (کویان) بلیلان (شەره فنامە، ص ٣٠٥ - ٣١٠، ٣٦٣-٣٦٤).

– لە بەهدینان (هە کاری کۆن):

مزوری، رادکانی (ریکانی)، بروری (برواری)، محل (?)، سیاب کوری، تیلی، بهل (نهل) (شەره فنامە، ص ٢٥٤-٢٦١).

– لە ولاتی گۆران (کوردستانی رۆژەه لات):

زند، حصیری (?)، شەرزوری، متیلج؟، هورمزیار، آمیناد (?)، مملوی (مملی)، گوندی مەملی قەزای چەمچەمال - کەرکوک - یش لەوانەن، کبیر - کلانی، زکتی، کرانی، کلکیری، هی، جمشکزاک (ئەمەش قەلاو شارۆچکە یە کە لە دیار بە کر) عربکیرو (شوێنیکە لە دیار بە کر). لەگەڵ بیست و چوار هۆزی دیکە لە قەراباغ کە شەره فخان ناوه کانی ناشکرانە کردوون. (شەره فنامە، ص ٥٥١-٥٥٢).

پاشکوکان

پاشکوی (۱)

القبائل الكردية وانسابها عند المسعودي (ت ۳۴۶هـ/ ۹۵۷م)

... وما قلنا من الاكراد فالاشهر عند الناس، والاصح من انسابهم، أنهم من ولد ربيعة بن نزار، فأما نوع من الاكراد - وهو الشوهجان بلاد ما بين - ماهين - الكوفة والبصرة، وهي أرض الدينور وهمذان - فلا تناكر بينهم أنهم من ولد ربيعة بن نزار بن معد، والماجردان - وهم من الكنكور ببلاد اذربيجان والهلبانية_ الهذبانية_ والسراة وما حوى بلاد الجبال من الشاذنجان واللبة_ اللرية_ والمادنجان، والمزدنجان والبارسان والحالية_ الجلالية_ والجابارقية والجاوانية والمستكان ومن حل بلاد الشام من الدبابلة_ الدنابلة_ وغيرهم، فالمشهور فيهم أنهم من مضر بن نزار، ومنهم اليعقوبية والمجورقان وهم نصاری، وديارهم مما يلي بلاد الموصل وجبل الجودي، وفي الاكراد من رأيهم رأي الخوارج والبراءة من عثمان وعلي رضي الله عنهما(مروج الذهب، ۲/ ۱۲۴).

وكذلك الاكراد عند الفرس من ولد كرد بن اسفنديار بن منوشهر منهم البازنجان والشوهجان والشاذنجان والنشاورَة والبوذيكان_ البرزيكان_ واللرية_ والمجورقان والجاوانية والبارسيان والجلالية_ والمستكان_ والجابارقة_ والمجروغان والكيكان_ والماجردان_ والهذبانية_ وغيرهم ممن بزمام فارس وكرمان وسجستان وخراسان واصبهان وارض الجبال من الماهات، ماه الكوفة، وماه البصرة، وماه سبذان والايفارين وها البرج وكرج أبي دلف وهمذان وشهرزور ودراباد و الصامغان واذربيجان، وارمينية وارن والبيلقان، والباب والابواب، ومن بالجزيرة والشام والشغور.

وقد ذهب قوم من متأخري الاكراد وذوي الدراية - منهم من شاهدناهم فيما ذكرنا من البلاد - إلى أنهم من ولد كرد بن مرد بن صعصعة بن حرب بن هوازن.

ومنهم من يرى أنهم من ولد سبيع بن هوازن، وحرب وسبيع عند نساب مضر درجا فلا عقب لهما، وانما العقب لهوازن من بكر بن هوازن.

ومن الاكراد من يذهب إلى أنهم من ربيعة ثم من بكر بن اثل، وقعوا في قديم الزمان لحروب كانت بينهم إلى ارض الاعاجم وتفرقوا فيهم، وحالت لغتهم، وصاروا شعوباً وقبائل(التنبيه و الاشراف، ص ۹۴).

پاشکوی (۲)

قبائل اللرّ الكردية واصولها

عند حمدالله المستوفي (ت ۷۵۰هـ/ ۱۳۴۹م)

فصل يازدهم از باب چهارم

در زبدة التواريخ آمده که وقوع [قوم، بوجهی کويند از آن است که در ولايت مانرود دهی است که آن را کرد خوانند ودر آن حدود بندي که آن را بزبان لری کول خوانند ودر آن بند موضعی که آن را لر خوانند جون در اصل ایشان از آن موضع بر خاسته اند، از آن سبب ایشان را لر گفته اند.

وجه دوم آنکه بزبان لری، کوه بردرخت را لر کويند، بکسر راء. بسبب ثقالت ری کسره لام را بضمه بدل کردند ولر گفتند.

وجه سبوم آنکه شخصی که اين طایفه از نسل اواند، لر نام داشته است و قول اول درستتر می نماید وهر جيز که در آن ولايت نبوده بزبان لری نام ندارد و بمجاز از نقل زبانی ديگر نامی بر آن اطلاق کرده اند. وسبب ظهور قوم لران بعضی کويند آنکه سليمان بيغمبر (ع) معتمدی به ترکستان فرستاد تا جهت او جند کنيزک خويروي بکر بياورند وحرزی در او آموخت تا در راه از شر شياطين ايمن باشد. آن مرد بوقت مراجعت با کنيزکان، در مرحله کول مانرود، حرز فراموش کرد وکنيزکان راشياطين بکارت زایل کردند، بر صورت آن مرد معتمد. جون سليمان کنيزکان را نيبه يافت، از آن مرد تفحص نمود که هر کزحرز فراموش کردی؟ گفت بلی در آن مرحله. سليمان دانست که اين فعل شياطين کرده اند. آن کنيز کان را با همان موضع فرستاد و از ایشان فرزندان آمدند. لران اند واین روايت ضعيف است که در حق کيلکان همين کويند.

وجهی ديگر آنکه جمعی اعراب بر سليمان (ع) عاصی شدند وبدان ولايت رفتند. با آن کنيزکان بتغلب دخول کردند. سليمان آن کنيزکان هم بدان ولايت فرستاد. ازیشان فرزندان آمدند. حق تعالی وبائی بر آن ولايت مسلط کرد که بغير از آن فرزندان نماندند واین قول بيش لران اصح است. زیرا که در زبان لری الفاظ عربی بسيار است. اما اين ده حرف در زمان لری نمی آيد: ح خ ش ص ض ط ظ ع غ ق.

اتابك هزار سف:

که [مهين وبهين همه] بود، قائم مقام بر شد وعادل وداد ورزید. در عهد او ملك لرستان رشك بهشت كشت وبدين سبب اقوام بسيار از جبل السماق شام بدو بيوستند: جون كروه عقيلي

از نسل علی بن ابی طالب و گروه هاشمی از نسل هاشم بن عبد مناف و دیگر طوایف متفرق چون: استرکی، ما کویه، بختیاری، جوانکی، بیدانیان، زاهدیان، علائی، کوتوند، بتوند، بوازکی، شوند، زاکی، جاک، هارونی، آشکی، کوی لیرای، ممویی، یغومی، کمانکشی، ممانسی، ارملکی، توانی، کسدانی، مدیحه، اکورد، کولارد، و دیگر قبائل که انساب ایشان معلوم نیست. چون این جماعت به هزار اسف و برادران بیوستند، ایشان را قوت و شوکت زیاد شد، بقایای شولان یزخم شمشیر از آن ولایت بیرون کردند و یکبار بر آن مستولی شدند.

لر کوجک:

در مقدمه ذکر مقام لران و سبب وقوع اسم لر بر ایشان یاد کرده که در کول مانرود بوده اند. چون در آن کول مردم بسیار شدند، هر گروهی بموضع رفتند و ایشان را بدان موضع باز خواندند، چنانکه سیوانی، جنکروی، اوتری و هر قبیله ای از لران که در آن کول مقام نداشتند، لر اصلی نباشند و شعب ایشان بسیار است چنانکه کوشکی، لنبکی، روز بهانی، ساکی، شادلوی، داودی، عباسی، محمد کاری، و گروه جنکروی، که امرای لر کوجک و خلاصه ایشانند از شعبه سلبوری باشند و از شعب دیگران این اقوامند: کارند رزجنکروی، فضلولی، شنودی، الانی، گاه کاهی، و رخوارکی، دری، ویراوند، مانکره، واری، امارکی، ابو العباسی، علی ممایی، کیجای، خودکی، مدرتی، و غیرهم که منشعب شده اند. اما قوم سامی، اسان، سهی، ارکی، اگر چه زبان لر دارند، لر اصلی، نیستند و دیگر دیهه‌ها مانرود لر نیستند، روستائی اند و این طوایف تا شهر سنهٔ ۵۴۰-۵۴۲، ۵۴۹-۵۵۱. بیرونی علی حده نداشته اند و مطیع (تاریخ کزیده، ص ۵۳۷-۵۳۸، ۵۴۰-۵۴۲، ۵۴۹-۵۵۱).

پاشکوی (۳)

انساب الكرد و قبائلهم عند المقریزی

(ت ۸۴۵هـ/ ۱۴۴۱م)

ذکر من ملک مصر من الاکرد

اعلم ان الناس قد اختلفوا في الاکرد، فذكر العجم ان الاکرد فضل طعم الملك بيوراسف... ومن الناس من الحقههم ياماء سليمان بن داود عليهما السلام... والاکرد عند الفرس من ولد كرد بن اسفندام بن منوشهر، وقيل هم ينسبون إلى كرد بن مرد بن عمرو بن صعصعة بن

معاوية بن بكر، وقيل هم من ولد عمر ومزيقيا بن عامر ابن ماء السماء، وقيل من بني حامد بن طارق، من بقية اولاد حميد بن زهير بن الحارث بن اسد بن عبد العزى بن قصي. وهذه اقوال الفقهاء لهم ممن اراد الخطوة لديهم لما صار الملك اليهم.

وإنما هم قبيل من قبائل العجم، وهم قبائل عديدة: كورانية بنو كوران وهذبانية وبشتوية وشاصنجانية وسرنجبية وبزولية ومهرانية وزردارية وكيكانية وجاك وكر ودنيلية المروانية انها من بني مروان بن الحكم، ويوزعم بعض الهكارية انها من ولد عتبة بن أبي سفيان بن حرب (الخطط المقريزية، ۴/۳-۴۰۴-۴۰۵، والسلوك، ۴/۱).

- لیستی ژیدهر و سه‌رچاوه‌کان (المراجع والمصادر):

یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بی و وه‌رگیدراره‌کان بۆ عه‌ره‌بی:

- الابشيهي، بهاء الدين ابو الفتح محمد بن احمد بن منصور (ت ۸۵۴هـ/ ۱۴۵۰م).
- المستطرف في كل فن مستظرف، دار الفكر (بيروت ۱۹۹۹).
- ابن الاثير، عز الدين أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد الجزري (ت ۶۳۰هـ/ ۱۲۳۲م)
- التاريخ الباهر في الدولة الاتابكية، دار الكتب الحديثة (القاهرة ۱۹۶۳).
- الكامل في التاريخ، دار الفكر (بيروت ۱۹۷۸).
- اللباب في تهذيب الانساب، مكتبة المثنى (بغداد (د.ت)).
- الادريسي، الشريف ابو عبدالله محمد بن محمد بن عبدالله (ت ۵۶۰هـ/ ۱۱۶۵م).
- نزهة المشتاق في اختراق الافاق، مكتبة الثقافة الدينية (القاهرة ۲۰۰۲).
- اسامة بن منقذ، مؤيد الدولة أبو مظفر اسامة بن مرشد (ت ۵۸۴هـ/ ۱۱۸۸م).
- الاعتبار، حرره فيليب حتي، مطبعة جامعة برنستون (الولايات المتحدة ۱۹۳۰).
- المنازل والديار، المكتب الاسلامي للطبع والنشر (دمشق ۱۹۶۵).
- الاسنوي، عبدالرحيم بن الحسن بن علي (ت ۷۷۲هـ/ ۱۳۷۱).
- طبقات الشافعية، دار الكتب العلمية (بيروت ۱۹۸۷م).
- الاضطخري، أبو اسحاق ابراهيم بن محمد الفارسي (ت بعد ۳۴۰هـ/ ۹۵۱م).
- المسالك و الممالك، تحقيق محمد جابر عبدالعال (القاهرة ۱۹۶۱).
- البديليسي، الأمير شرفخان بن شمس الدين (ت ۱۰۱۰هـ/ ۱۶۰۱م).
- شرفنامه، ترجمة محمد جميل الملا احمد الروزياني، ط ۲ (اربييل ۲۰۰۱).

- البرزالي، علم الدين، ابي محمد القاسم، بن محمد بن يوسف الأشبيلي، (ت ٧٣٩هـ، ١٣٣٨م).
- المقتفي على كتاب الروضتين، (تأريخ البرزالي)، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، المكتبة العصرية، (صيدا، بيروت، ٢٠٠٦م).
- ابن بطوطة، أبو عبدالله محمد بن عبدالله بن ابراهيم اللواتي (ت ٧٧٩هـ/١٣٧٧م).
- رحلة ابن بطوطة - دار الكتب العلمية (بيروت (د.ت)).
- البلاذري، أبو الحسن احمد بن يحيى بن جابر (ت ٢٧٩هـ/٨٩٢م).
- فتوح البلدان، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٧٨).
- البنداري، الفتح بن علي (ت ٦٤٣هـ/١٢٤٥م).
- تاريخ دولة آل سلجوق (بيروت ١٩٨٠).
- سنا البرق الشامي، اختصار كتاب البرق الشامي للعماد الاصفهاني، مكتبة الخانجي، (القاهرة ١٩٧٩).
- بيبرس الدوادار، الأمير ركن الدين بيبرس المنصوري (ت ٧٢٥هـ/١٣٢٥م).
- زبدة الفكرة في تاريخ الهجرة، تحقيق دونالد.س.ريتشاردز (بيروت ١٩٩٨).
- التادفي، محمد بن يحيى الحلبي (ت ٩٦٣هـ/١٥٥٦م).
- قلائد الجواهر في مناقب الشيخ عبدالقادر، دار احياء التراث العربي (بغداد ١٩٨٤).
- أبن تغري بردي، جمال الدين أبي الحاسن يوسف بن تغري بردي (ت ٨٧٤هـ/١٤٦٩م).
- حوادث الدهور على مدى الايام والشهور (منتخبات منه) تحرير وليام بيير (كاليفورنيا، بيركلي ١٩٣٠).
- المنهل الصافي والمستوفي بعد الوافي، تحقيق نبيل محمد أمين (القاهرة ١٩٨٥).
- النجوم الزاهر في ملوك مصر والقاهرة، (ج١-١٢) دار الكتب المصرية، (ج١٣-١٦) الهيئة المصرية العامة للكتاب (القاهرة ١٩٧٠-١٩٧٢).
- التنوخي، القاضي أبو علي الحسن بن علي (ت ٣٨٤هـ/٩٩٤م).
- الفرج بن الشدة، دار صادر (بيروت، ١٩٧٨).
- نشوار المحاضرة واخبار المذاكرة، دار صادر (بيروت ١٩٧٢).
- توما المرجي، توما أسقف المرج (توماس مركه) (القرن ٣هـ٩م).
- كتاب الرؤساء، تعريب الاب البيير ابونا (الموصل ١٩٦٦).
- الجزري، شمس الدين أبي عبدالله محمد بن ابراهيم بن أبي بكر (ت ٧٣٧هـ/١٣٣٦م).
- تاريخ حوادث الزمان وانبائه، المكتبة العصرية للطباعة والنشر (بيروت ١٩٩٨).

- أبن الجوزي، أبو الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد (ت ٥٩٧هـ/١٢٠٠م).
- المدهش، دار الجيل (بيروت (د.ت)).
- المنتظم في اخبار الملوك والامم،الدار الوطنية (بغداد ١٩٩٠).
- حاجي خليفة، مصطفى بن عبدالله جليبي (ت ١٠٦٧هـ/١٦٥٧م).
- كشف الظنون في اسامي الكتب والفنون،دار الفكر (بيروت ١٩٩٤).
- أبن حجر العسقلاني، الحافظ شهاب الدين احمد بن علي (ت ٨٥٢هـ/١٤٤٨م).
- انباء الغمر بابناء العمر، تحقيق حسن حبشي (القاهرة ١٩٩٤-١٩٩٨).
- تبصير المنتبه بتحرير المشتبه، المكتبة العلمية (بيروت ١٩٦٤).
- الدرر الكامنة في اعيان المئة الثامنة، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٩٧).
- الحسيني، صدر الدين علي بن ناصر (ت بعد ٦٢٢هـ/١٢٢٥م).
- زبدة التواريخ(اخبار الملوك والامراء السلجوقية)، دار اقرأ، ط ٢ (بيروت ١٩٨٦)
- الجنبلي، أبو البركات عزالدين احمد بن ابراهيم (ت ٨٧٦هـ/١٤٧١م).
- شفاء القلوب في مناقب بني ايوب، تحقيق ناظم رشيد، دار الحرية للطباعة (بغداد ١٩٧٨).
- الحنبلي، مجير الدين عبدالرحمن بن محمد المقدسي (ت ٩٢٧/١٥٢١م).
- الانس الجليل بتاريخ القدس والخليل، المطبعة الحيدرية (النجف الاشرف ١٩٦٨).
- ابن حوقل،ابوالقاسم محمد بن علي النصيبى (ت ٣٦٧هـ/٩٧٨م).
- صورة الارض،دار مكتبة الحياة(بيروت ١٩٧٩).
- أبو حيسان التوحيدى، علي بن محمد بن العباس الشيرازي النيسابوري (ت ٤١٤هـ/١٠٢٣م).
- الامتاع والمؤانسة، دار مكتبة الحياة (بيروت (د.ت)).
- حيص بيص، شهاب الدين سعد بن محمد بن سعد الصيفي (ت ٥٧٤هـ/١١٧٨م).
- ديوان حيص بيص، منشورات وزارة الاعلام، ج ١-٣ (بغداد ١٩٧٤-١٩٧٥).
- أبن خرداذبه، أبو القاسم عبيدالله بن عبدالله (ت ٢٨٠هـ/٨٩٤م).
- المسالك والممالك، دار احياء التراث العربي (بيروت ١٩٨٨).
- أبن خلدون، احمد بن محمد بن محمد (ت ٨٠٨هـ/١٤٠٥م).
- تاريخ أبن خلدون، دار الفكر، ط ٢ (بيروت ١٩٨٨).
- أبن خلكان، أبو العباس شمس الدين احمد بن محمد بن أبي بكر (ت ٦٨١هـ/١٢٨٢م).
- وفيات الاعيان وانباء أبناء الزمان، تحقيق احسان عباس، دار صادر (بيروت ١٩٧٧).

- طبقات الشافعية الكبرى، دار احياء الكتب العربية(القاهرة ١٩٦٤).
- السنخاوي،شمس الدين محمد بن عبدالرحمن (ت٩٠٢هـ/١٤٦٧م).
- التبر المسبوك في ذيل السلوك، مكتب الكليات الازهرية (القاهرة د.ت).
- الجواهر والدرر في ترجمة شيخ الاسلام ابن حجر، دار ابن حزم (بيروت ١٩٩٩).
- الضوء اللامع لأهل القرن التاسع، دار مكتبة الحياة (بيروت د.ت).
- السري الرفاء، السري بن احمد بن السري الكندي الموصل (٣٦٦هـ/٩٧٧م).
- ديوان السري الرفاء، عنيت بنشره مكتبة القدسي (القاهرة ١٣٥٥هـ).
- ابن سعيد المغربي، أبو الحسن علي بن موسى بن سعيد (ت٦٨٥هـ/١٢٨٦م).
- كتاب الجغرافيا، تحقيق اسماعيل المغربي (بيروت ١٩٧٠).
- السمعاني، أبو سعيد عبدالكريم بن محمد بن منصور (ت٥٦٢هـ/١١٦٧م).
- الأنساب، دار الفكر (بيروت ١٩٩٨).
- السلفي، صدر الدين أبو طاهر احمد بن محمد بن احمد الاصفهاني (ت٥٧٦هـ/١١٨٠م).
- معجم السفر، منشورات وزارة الثقافة والاعلام (بغداد ١٩٧٨).
- أبو شامة، شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل المقدسي، (ت٦٦٥هـ/١٢٦٦م).
- الروضتين في اخبار الدولتين النورية والصلاحية، دار الكتب العلمية (بيروت ٢٠٠٢).
- ذيل الروضتين، دار الجيل (بيروت ١٩٧٤).
- ابن شداد، بهاء الدين يوسف بن رافع بن تميم (ت٦٣٢هـ/١٢٣٤م).
- سيرة صلاح الدين الايوبي (النوادر السلطانية والحاسن اليوسفية، دار المنار (القاهرة ٢٠٠٠).
- ابن شداد، عزالدين محمد بن علي بن ابراهيم (ت٦٨٤هـ/١٢٨٥م).
- الاعلاق الخظيرة في ذكر امراء الجزيرة، تحقيق يحيى زكريا عبارة، ج ١ (دمشق، ١٩٩١)، ج ٣ (دمشق ١٩٧٨).
- تاريخ الملك الظاهر، باعتناء احمد حطيط (بيروت ١٩٨٣).
- الشطنوفي، نور الدين أبو الحسن علي بن يوسف اللخمي (ت٧١٣هـ/١٣١٣م).
- بهجة الاسرار ومعادن الانوار، مطبعة شركة التمدن الصناعية (القاهرة ١٣٣٠هـ).
- ابن الشعار، كمال الدين أبي البركات المبارك بن الشعار الموصل (ت٦٥٤هـ/١٢٥٦م).
- قلائد الجمال في فرائد شعراء هذا الزمان، ج ٣، دار الكتب للطباعة والنشر بجامعة الموصل (الموصل ١٩٩٢).. وطبعة دار الكتب العلمية، (بيروت، ٢٠٠٥).
- الشعرائي، أبو المواهب عبدالوهاب بن أحمد بن علي الأنصاري (ت٩٧٣هـ/١٥٦٥م).

- دعبيل الخزاعي، (ت٢٤٦هـ، ٨٦٠م).
- وصايا الملوك، الموسوعة الشعرية (قرص).
- الدواداري، أبو بكر عبدالله بن ابيك (ت٧٣٦هـ/١٣٣٥م).
- الدرّة الزكية في اخبار الدولة التركية، تحقيق اولرخ هارمان (القاهرة ١٩٧١).
- الدر الفاخر في سيرة الملك الناصر، تحقيق هانس روبرت روبر (القاهرة ١٩٦٠).
- الدينوري، أبو حنيفة احمد بن داود بن وند (ت٢٨٢هـ/٨٩٥م).
- الاخبار الطوال، تحقيق عبدالمنعم عامر (القاهرة ١٩٦٠).
- الذهبي، شمس الدين محمد بن عثمان بن قايمز (ت٧٤٨هـ/١٣٤٧م).
- تاريخ الاسلام ووفيات المشاهير والاعلام، دار الكتاب العربي (بيروت ١٩٩٨-١٩٩٩).
- تذكرة الحفاظ (بيروت ١٩٥٦).
- العبر في خبر من غير و ذبول العبر، دار الكتب العلمية (بيروت د.ت).
- سير اعلام النبلاء، دار الفكر (بيروت ١٩٩٧).
- معجم الشيوخ، مكتبة الصديق (الطائف ١٩٨٨).
- المشتبه في الرجال، تحقيق علي محمد البجاوي، دار احياء الكتب العربية(د.ت).
- ابن رسته، أبو علي احمد بن عمر (ت٢٩٠هـ/٩٠٣م).
- الاعلاق النفيسة، دار احياء التراث العربي (بيروت ١٩٨٨).
- الروذراوي، ظهير الدين أبو شجاع محمد بن الحسين بن محمد (ت٤٨٧هـ/١٠٩٤م).
- ذيل تجارب الامم، مطبعة شركة التمدن الصناعية (مصر ١٩١٦).
- الزبيدي، محمد بن محمد الملقب بمرتضى (ت١٢٠٥هـ/١٧٩٠م).
- تاج العروس من جواهر القاموس، تحقيق عبدالسلام احمد فراج(د.ت).
- ترويح القلوب في ذكر بني ايوب، تحقيق صلاح الدين المنجد (دمشق ١٩٧١).
- ابن الساعي الخازن، أبو طالب علي بن انجب (ت٦٧٤هـ/١٢٧٥م).
- الجامع المختصر، الجزء التاسع، تحقيق مصطفى جواد (بغداد ١٩٣٤).
- سبط بن الجوزي، شمس الدين أبي المظفر يوسف بن قزواغلي (ت٦٥٤هـ/١٢٥٦م).
- حوادث (٣٤٥-٤٤٧هـ) تحقيق جنان خليل محمد الهاموندي (بغداد ١٩٩٠).
- مرآة الزمان في تاريخ الاعيان، حوادث (١٠٥٦-١٠٨٦م) (انقرة ١٩٦٨)، الجزء الثامن، حيدر آباد الدكن (الهند ١٩٥١).
- السبكي، تاج الدين أبي نصر عبدالوهاب بن علي بن عبدالكافي (ت٧٧١هـ/١٣٧٠م).

- الطبقات الكبرى، دار الفكر (القاهرة ١٩٥٤).
- ابن شهر آشوب، رشيد الدين أبو جعفر محمد بن علي بن شهر آشوب الطبسي (ت ٥٨٨هـ/١١٩٢م).
- معالم العلماء، عنى بنشره عباس أقبال، مطبعة فردين (طهران ١٣٥٣هـ).
- شيخ الربوة الانصاري، شمس الدين أبي عبدالله محمد بن أبي طالب (ت ٧٢٧هـ/١٣٢٧م).
- نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، دار احياء التراث العربي (بيروت ١٩٩٨).
- ابن الصابوني، جمال الدين أبي حامد محمد (ت ٦٨٠هـ/١٢٨١م).
- تكملة اكمال الكمال، عالم الكتب (بيروت ١٩٨٦).
- الصفدي، خليل بن ابيك (ت ٧٦٤هـ/١٣٦٣م).
- اعيان العصر و اعوان النصر، دار الفكر (بيروت ١٩٩٨).
- الوافي بالوفيات، دار احياء التراث العربي (بيروت ٢٠٠٠).
- الصقاعي، فضل الله بن أبي الفخر النصراني (ت ٧٢٦هـ/١٣٢٦م).
- تالي كتاب وفيات الاعيان، تحقيق جاكلين سوبلة (دمشق ١٩٧٤).
- الصولي، أبو بكر محمد بن يحيى (ت ٣٣٥هـ/٩٤٧م).
- اخبار الرازي بالله والمتقي لله، دار المسيرة، ط ٢ (بيروت ١٩٧٩).
- الصيرفي، علي بن داود بن ابراهيم الجوهري (ت ٩٠٠هـ/١٤٩٥م).
- نزهة النفوس والابدان في تواريخ الزمان، مطبعة دار الكتب (القاهرة ١٩٧١-١٩٧٣).
- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ/٩٢٣م).
- تاريخ الطبري (تاريخ الرسل والملوك)، دار المعارف (القاهرة ١٩٧٧-١٩٧٩).
- الظاهري، غرس الدين خليل بن شاهين (ت ٨٧٢هـ/١٤٦٨م).
- زبدة كشف الممالك (باريس ١٨٩٤).
- ابن عبدالظاهر، محي الدين عبدالله بن رشيد الدين (ت ٩٦٢هـ/١٢٩٣م).
- الروض الزاهر في سيرة الملك الظاهر، تحقيق عبدالعزيز الخويطر (الرياض ١٩٧٦).
- ابن العربي، أبو الفرج غريغور يورس بن هارون الملقب (ت ٦٨٥هـ/١٢٨٦م).
- تاريخ الزمان، ترجمة أسحاق ارملة السرياني (بيروت ١٩٩١).
- تاريخ مختصر الدول، تحقيق الاب انطوان صالحاني اليسوعي، دار الرائد (بيروت ١٩٨٣).
- ابن العديم، كمال الدين عمر بن احمد الحلبي (ت ٦٦٠هـ/١٢٦٢م).
- بغية الطلب في تاريخ حلب، دار الفكر (بيروت ١٩٨٨).
- ابن عربشاه، شهاب الدين أحمد بن محمد بن عبدالله دمشقي (ت ٨٥٤هـ / ١٤٥٠م).
- عجائب المقدور في نواب تيمور، مطابع دار نافع (القاهرة ١٩٧٩).
- العماد الاصفهاني، عماد الدين بن محمد بن حامد (ت ٥٩٧هـ/١٢٠٠م).
- خريدة القصر و خريدة العصر، أجزاء قسم شعراء العراق، تحقيق محمد بهجة الاثري (بغداد ١٩٦٤، ١٩٧٣، ١٩٥٥)، قسم شعراء الشام، تحقيق شكري فيصل (دمشق ١٩٥٥-١٩٥٩).
- الفتح القسي في الفتح القدسي، الدار القومية للطباعة والنشر (القاهرة ١٩٦٥).
- العمري، شهاب الدين احمد بن يحيى بن فضل الله (ت ٧٤٩هـ/١٣٤٨م).
- التعريف بالمصطلح الشريف، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٨٨).
- مسالك الابصار، السفر الثالث (مخطوط) نسخة المجمع العلمي العراقي.
- العيني، بدر الدين محمد (ت ٨٥٥هـ/١٤٥١م).
- عقد الجمال في تاريخ اهل الزمان، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ج ١، ج ٤ (القاهرة ١٩٨٥، ١٩٩٢).
- الغياثي، عبدالله بن فتح الله البغدادي (ت بعد ٨٩١هـ/١٤٨٦م).
- التاريخ الغياثي، مطبعة اسعد (بغداد ١٩٧٥).
- ابن العماد الحنبلي، أبو الفلاح عبدالحفي (ت ١٠٨٩هـ/١٦٧٨م).
- شذرات الذهب في اخبار من ذهب (بيروت د.ت).
- الفارقي، احمد بن يوسف بن علي بن لازرق (ت بعد ٥٧٧هـ/١١٨١م).
- تاريخ الفارقي، تحقيق بدوي عبداللطيف عوض (القاهرة ١٩٥٩).
- أبو الفداء، الملك المؤيد عماد الدين اسماعيل بن علي (ت ٧٣٢هـ/١٣٣٢م).
- تقويم البلدان (باريس ١٨٤٠).
- المختصر في اخبار البشر (تاريخ بو الفداء)، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٩٧).
- ابن الفقيه، أبو بكر بن محمد الهمذاني (ت ٣١٠هـ/٩٢٣هـ).
- مختصر كتاب البلدان، دار احياء التراث العربي (بيروت ١٩٨٧).
- ابن الفوطي، كمال الدين عبدالرزاق بن احمد الشيباني (ت ٧٢٣هـ/١٣٢٣م).
- مجمع الاداب في معجم الالقاب، تحقيق محمد الكاظم (طهران ١٤١٦هـ).
- الفيروزآبادي، مجد الدين محمد بن يعقوب (ت ٨١٧هـ/١٤١٤م).
- القاموس المحيط، دار احياء التراث العربي، ط ٢ (بيروت ٢٠٠٠).

- قدامة بن جعفر، أبو الفرج قدامة بن جعفر بن قدامة (ت ٣٣٧هـ/٩٤٩م).
- الحراج وصناعة الكتابة، دار الحرية للطباعة (بغداد ١٩٨١).
- القرطبي، عريب بن سعيد (ت ٣٦٦هـ/٩٧٧م).
- صلة تاريخ الطبري، دار المعارف (القاهرة ١٩٨٢).
- القزويني، أبو زكريا محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ/١٢٨٣م).
- آثار البلاد واخبار العباد، دار صادر (بيروت ١٩٦٠).
- القلانسي، أبو يعلى حمزة بن اسد (ت ٥٥٥هـ/١١٦٠م).
- ذيل تاريخ دمشق، مطبعة الابهاء اليسوعيين (بيروت ١٩٠٨).
- القلقشندي، أبو العباس احمد بن علي (ت ٨٢١هـ/١٤١٨م).
- صحح الاعشى في صناعة الانشا، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٨٧).
- الكتبي، محمد بن شاکر (ت ٧٦٤هـ/١٣٦٣م).
- عيون التواريخ، دار الرشيد، ج ٢٠، (بغداد، ١٩٨٠)، ج ٢١ (بغداد ١٩٩٤).
- فوات الوفيات و الذيل عليها، دار صادر (بيروت ١٩٧٣).
- ابن كثير، عماد الدين اسماعيل بن كثير الدمشقي (ت ٧٧٤هـ/١٣٧٢م).
- البدايات والنهاية، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٨٧).
- ابن اللمش، أبو جعفر عمر بن خضر الدنيسري (ت ٦٤٠هـ/١٢٤٢م).
- تاريخ دنيسر، تحقيق ابراهيم صالح، ط ٢، (دمشق ١٩٩٢).
- مأمون بك بن بيك بك الاردلاني (ت بعد ٩٨٥هـ/١٥٧٦م).
- مذكرات مأمون بك بن بيك بك: نقله إلى العربية محمد جميل الروزياني، وشكور مصطفى، مطبعة المجمع العلمي العراقي (بغداد ١٩٨٠).
- مؤلف مجهول، (القرن السابع الميلادي).
- التاريخ الصغير، ترجمة الاب بطرس حداد (بغداد ١٩٧٦).
- مؤلف مجهول (القرن الثامن الهجري / الرابع عشر الميلادي).
- كتاب الحوادث، دار الغرب الاسلامي (بيروت ١٩٩٧).
- مؤلف مجهول.
- حوليات دمشقية (٨٣٤-٨٣٩هـ)، نشر وتحقيق حسن حبشي، مكتبة الانجلو مصرية (القاهرة ١٩٦٨).
- المتنبي، أبو الطيب احمد بن الحسين (ت ٣٥٤هـ/٩٦٥م).
- ديوان أبي الطيب المتنبي بشرح الواحدي، دار الارقم بن أبي الارقم (بيروت ١٩٩٤).
- ابن المستوفي، شرف الدين أبي البركات المبارك بن احمد اللخمي (ت ٦٣٧هـ/١٢٣٩م).
- تاريخ اربل، دار الرشيد للنشر (بغداد ١٩٨٠).
- مسعر بن مهلهل، أبو دلف مسعر بن مهلهل الخزرجي (ت ٦٣٧هـ/١٠٠٠م).
- الرسالة الثانية، اعتنى بنشرها و. مينورسكي، مطبعة جامعة القاهرة (القاهرة ١٩٥٥).
- المسعودي، أبو الحسن علي بن الحسن بن علي (ت ٣٤٦هـ/٩٥٧م).
- التنبيه والاشراف، دار مكتبة الهلال (بيروت ١٩٨١).
- مروج الذهب ومعادن الجوهر، دار الفكر، ط ٥، (بيروت، ١٩٧١).
- مسكويه، أبو علي احمد بن محمد بن يعقوب (ت ٤٢١هـ/١٠٣٠م).
- تجارب الامم، مطبعة التمدن الصناعية (مصر ١٩١٤-١٩١٥)، أعادت طبعه مكتبة المثني ببغداد.
- المقدسي، أبو عبدالله محمد بن احمد البشاري (ت ٣٨٠هـ/٩٩٠م).
- احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، دار احياء التراث العربي (بيروت ١٩٨٧).
- المقرئ، تقي الدين أبي العباس احمد بن علي (ت ٨٤٢هـ/١٤٤١م).
- اتعاظ الحنفا باخبار الفاطميين الخلفاء، مطابع الاهرام التجارية (القاهرة ١٩٩٦).
- السلوك لمعرفة دول الملوك، ٤ مجلدات (القاهرة ١٩٤١_١٩٧٢).
- الخطط المقرئية، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٩٧).
- درر العقود الفريدة في تراجم الاعيان المفيدة (قطعة منه)، منشورات وزارة الثقافة السورية (دمشق ١٩٩٥).
- كتاب المقفى الكبير، تحقيق محمد البعلاوي، دار الغرب الاسلامي (بيروت ١٩٩١).
- المناوي، زين الدين محمد بن عبدالرؤف (ت ١٠٢١هـ/١٦١٢م).
- الكواكب الدرية في تراجم السادة الصوفية (دار صادر بيروت ١٩٩٩).
- المنذري، زكي الدين أبو محمد عبدالعظيم بن عبدالقوي (ت ٦٥٦هـ/١٢٥٩م).
- التكملة لوفيات النقلة، مؤسسة الرسالة، ط ٤ (بيروت ١٩٨٨).
- ابن منظور، أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم (ت ٧١١هـ/١٣١١م).
- تهذيب تاريخ دمشق، دار الفكر (دمشق ١٩٨٨).
- ابن النجار، محب الدين محمد بن محمود بن هبة الله البغدادي (ت ٦٤٣هـ/١٢٤٥م).
- ذيل تاريخ بغداد، ج ١٨، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٩٧).

- قدامة بن جعفر، أبو الفرج قدامة بن جعفر بن قدامة (ت ٣٣٧هـ/٩٤٩م).
- الحراج وصناعة الكتابة، دار الحرية للطباعة (بغداد ١٩٨١).
- القرطبي، عريب بن سعيد (ت ٣٦٦هـ/٩٧٧م).
- صلة تاريخ الطبري، دار المعارف (القاهرة ١٩٨٢).
- القزويني، أبو زكريا محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ/١٢٨٣م).
- آثار البلاد واخبار العباد، دار صادر (بيروت ١٩٦٠).
- القلانسي، أبو يعلى حمزة بن اسد (ت ٥٥٥هـ/١١٦٠م).
- ذيل تاريخ دمشق، مطبعة الابهاء اليسوعيين (بيروت ١٩٠٨).
- القلقشندي، أبو العباس احمد بن علي (ت ٨٢١هـ/١٤١٨م).
- صحح الاعشى في صناعة الانشا، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٨٧).
- الكتبي، محمد بن شاکر (ت ٧٦٤هـ/١٣٦٣م).
- عيون التواريخ، دار الرشيد، ج ٢٠، (بغداد، ١٩٨٠)، ج ٢١ (بغداد ١٩٩٤).
- فوات الوفيات و الذيل عليها، دار صادر (بيروت ١٩٧٣).
- ابن كثير، عماد الدين اسماعيل بن كثير الدمشقي (ت ٧٧٤هـ/١٣٧٢م).
- البدايات والنهاية، دار الكتب العلمية (بيروت ١٩٨٧).
- ابن اللمش، أبو جعفر عمر بن خضر الدنيسري (ت ٦٤٠هـ/١٢٤٢م).
- تاريخ دنيسر، تحقيق ابراهيم صالح، ط ٢، (دمشق ١٩٩٢).
- مأمون بك بن بيك بك الاردلاني (ت بعد ٩٨٥هـ/١٥٧٦م).
- مذكرات مأمون بك بن بيك بك: نقله إلى العربية محمد جميل الروزياني، وشكور مصطفى، مطبعة المجمع العلمي العراقي (بغداد ١٩٨٠).
- مؤلف مجهول، (القرن السابع الميلادي).
- التاريخ الصغير، ترجمة الاب بطرس حداد (بغداد ١٩٧٦).
- مؤلف مجهول (القرن الثامن الهجري / الرابع عشر الميلادي).
- كتاب الحوادث، دار الغرب الاسلامي (بيروت ١٩٩٧).
- مؤلف مجهول.
- حوليات دمشقية (٨٣٤-٨٣٩هـ)، نشر وتحقيق حسن حبشي، مكتبة الانجلو مصرية (القاهرة ١٩٦٨).
- المتنبي، أبو الطيب احمد بن الحسين (ت ٣٥٤هـ/٩٦٥م).

- أبو بكر طهراني (ت بعد ٨٧٥هـ/١٤٧٠م).
- كتاب دياربكرية، با مقدمة وحواشي فاروق سومقر، جاب دوم (تهران ١٣٥٦هـ.ش).
- أبن بزاز اردبيلي، درويش توکلي بن اسماعيل بزاز بن حاجي محمد (ت بعد ٧٥٩هـ/١٣٥٧م).
- صفوة الصفا، انتشارات زرياب، جاب دوم (تهران ١٣٧٦هـ.ش).
- أبن البلخي، أبو زيد احمل بن سهل (ت حوالي ٥٠٠هـ/١١٦٠م).
- فارسنامه، بسعي واهتمام ليسترنج ونيكلسون (كمبرج ١٩٢١).
- البنساکتي، فخر الدين أبو سليمان داود بن تاج الدين أبو الفضل محمد (ت ٧٣٠هـ/١٣٣٠م).
- تاريخ بناکتي (روضة اولي الالباب في معرفة التواريخ والانساب) جابخانه بهمن (تهران ١٣٤٨هـ.ش).
- جلال الدين رومي، مولانا محمد بن محمد بن حسين بلخي (ت ٦٧٢هـ/١٢٧٣م).
- کلیات شمس تبريزي، جابخانه نصر، جاب اول (تهران ١٣٧٨هـ.ش).
- مثنوي معنوي، به تحقيق رينولد نيكلسون، جابخانه نصر، جاب اول (تهران ١٣٧٧هـ.ش).
- الجويني، علاء الدين عطا ملك بن بهاء الدين محمد (ت ٦٨١هـ/١٢٨٢م).
- تاريخ جهانکشي، ج ٢، بسعي واهتمام محمد بن عبدالوهاب قزويني، جاب دوم (تهران ١٣٧٨هـ.ش).
- حسن روملو، حسن أمير سلطان روملو (ت ٩٨٥هـ/١٥٧٧ز).
- احسن التواريخ، به اهتمام عبدالحسين نواني (تهران ١٣٤٩هـ.ش).
- حمدالله المستوفي القزويني، حمداله بن أبي بكر بن محمد بن نصر (ت ٧٥٠هـ/١٣٤٩م).
- تاريخ كزيده، مؤسسة انتشار أمير كبير (تهران ١٣٨١هـ.ش).
- زهة القلوب، كتابخانه طهوري (تهران ١٣٦٣هـ.ش).
- الخوافي، فصيح احمد جلال الدين محمد بن نصير الدين (ت ٨٤٩هـ/١٤٤٥م).
- مجمل فصيح، بتصحيح و تحشية محمود فرخ، جاب طوس (مشهد ١٣٣٩هـ.ش).
- خواند مير، غياث الدين بن همام الدين الحسيني (ت ٩٤٢هـ/١٣٥٣م).
- تاريخ حبيب السير في أخبار افراد البشر، مجلد سوم، كتابخانه خيام (تهران ١٣٣٣هـ.ش).
- دستور الوزراء، انتشارات اقبال، جاب دوم (تهران ٢٥٣٥ شاهنشاهی).
- رشيد الدين فضل الله الهمداني (ت ٧١٨هـ/١٣١٨م).

- أبن نظيف الحموي، أبو الفضائل محمد بن علي بن نظيف (ت بعد ٦٢٨هـ/١٢٣١م).
- التأريخ المنصوري، تحقيق أبو العيد دودو، المؤسسة الوطنية للكتاب (الجزائر ١٩٩٠).
- النعيمي، عبدالقادر بن محمد (ت ٩٢٧هـ/١٥٢١م).
- الدارس في تاريخ المدارس، تصحيح صلاح الدين المنجد، دار الكتاب الجديد (١٩٧١) (?).
- النويري، شهاب الدين احمد بن عبدالوهاب (ت ٧٣٣هـ/١٣٣٣م).
- نهاية الارب في فنون الادب، دار الكتب العلمية (بيروت ٢٠٠٤).
- النابلسي، أبو عثمان الصفدي، (ت ٦٥٦هـ/١٢٥٨م).
- تاريخ الفيوم وبلادها، دار الجيل (بيروت ١٩٧٤).
- ابن النديم، ابو الفرج محمد بن اسحق النديم (ت ٣٨٣هـ/١٩٩٣م).
- الفهرست، دار المعرفة (بيروت ١٩٧٨).
- الهلال الصابتي، أبو الحسن الهلال بن المحسن بن ابراهيم الكاتب (ت ٤٤٨هـ/١٠٥٦م).
- تاريخ الهلال الصابتي، ج ٨، الحق بذييل تجارب الامم للروذراوري (القاهرة ١٩١٩).
- أبن واصل جمال الدين محمد بن سالم (ت ٦٩٧هـ/١٢٩٧م).
- مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، ج ١، ج ٢، ج ٤ (القاهرة ١٩٧٢، ١٩٥٧، ١٩٥٣).
- ياقوت الحموي، شهاب الدين أبو عبدالله ياقوت بن عبدالله الرومي (ت ٦٢٦هـ/١٢٢٩م).
- معجم البلدان، دار صادر (بيروت ١٩٧٩).
- يوحنا بن كلدون (القرن العاشر الميلادي).
- تاريخ يوسف بوسنايا، ترجمه وعلق عليه القس يوحنا جولاغ (بغداد ١٩٨٣-١٩٨٤).
- اليعقوبي، احمد بن اسحق بن جعفر البغدادي (ت بعد ٢٩٣هـ/٩٠٥م).
- تأريخ اليعقوبي، دار الاعتصام، ط ٢ (قم المقدسة ١٤٢٥هـ).
- اليونيني، قطب الدين أبو الفتوح موسى بن محمد بن احمد (ت ٧٢٦هـ/١٣٢٦م).
- ذيل مرآة الزمان، حيدر آباد الدكن (الهند، المجلد الاول ١٩٥٤-١٩٥٥)، المجلد الثاني ١٩٦٠-١٩٦١.

دوهم: سهراوه فارسييه كان:

- أقسرائي، محمود بن محمد
- تاريخ سلاجقة يا مسامرة الاخبار ومساييرة الاخيار، باهتمام وتصحيح دكتور عثمان توران، جاب دوم، انتشارات اساطير (تهران ١٣٦٢هـ.ش).

- تاريخ طور عابدين، ترجمه إلى العربية كريكوريوس بولس بهنام، ١٩٦٣م.
- جمال رشيد احمد.
- دراسات كردية في بلاد سويارتو، دار آفاق عربية (بغداد ١٩٨٤).
- الحسيني، عبدالرزاق.
- اليزيديون في حاضرهم وماضيهم، منشورات المكتب العربي (بغداد ١٩٨٤).
- دائرة المعارف الاسلامية، الترجمة العربية (القاهرة ١٩٣٣). (حرف دال).
- مادة آذربيجان، مينورسكي، الجزء الاول.
- مادة اشنة، الجزء الثاني.
- مادة بوتان، سترك، الجزء الرابع.
- مادة حصن كيفا، سترك، الجزء السابع.
- دانتسيغ. ب. م.
- الرحالة الروس في الشرق الاوسط، ترجمة الدكتور معروف خزندار، دار الرشيد للنشر (بغداد ١٩٨١).
- الروزياني، الملا محمد جميل.
- نبذة عن العشرة الروزيانية والمعروفين من الروزيانية، ط٢ (اربييل ٢٠٠١).
- د. سعدي عثمان حسين، كردستان الجنوبية في القرنين السابع عشر والثامن عشر، كتابفروشي سوران (اربييل ٢٠٠٦).
- عبدالرقيب يوسف.
- الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، الجزء الاول- التاريخ السياسي (بغداد ١٩٧٢).
- الجزء الثاني- التاريخ الحضاري، ط٢، (اربييل ٢٠٠١).
- عباس العزاوي.
- عشائر العراق الكردية، مطبعة المعارف (بغداد ١٩٤٧).
- علي باشا مبارك.
- المخطط التوفيقية الجديدة لمصر القاهرة، ج٦، ط٢، الهيئة المصرية العامة للكتاب (القاهرة ١٩٨٧)
- فارمر، ه.ج.
- مصادر الموسيقى العربي، ترجمة د. حسين نصار (القاهرة ١٩٥٧).
- كريستنسن، آرثر.

- جامع التواريخ، جاب دوم، بكوشش بهمن كريمي، انتشارات اقبال (تهران ١٣٦٢هـ.ش).
 - سمرقندي، كمال الدين عبدالرزاق بن اسحاق (ت ٨٨٧هـ/١٤٨٢).
 - مطلع سعدين ومجمع بحرين، ناشر كتابخانه طهوري (تهران ١٣٥٣ هـ.ش).
 - شامي، نظام الدين (ت ٨٠٧هـ/١٤٠٤م).
 - ظفرنامه، بسعي واهتمام فلڪس تاور (بيروت ١٩٣٧).
 - غفاري، قاضي احمد بن قاضي محمد بن نجم الدين قزويني (ت ٩٧٥هـ/١٥٦٧م).
 - تاريخ جهان آرا، كتاب فروش حافظ (تهران ١٣٤٣ هـ.ش).
 - تاريخ نكارستان (تهران ١٣٨١هـ).
 - القاشاني، أبو القاسم عبدالله بن محمد (ت ٧٣٨هـ/١٣٣٧م).
 - تاريخ اولجايتو، باهتمام مهين همبلي، انتشارات علمي وفرهنكي (تهران ١٣٨٤هـ.ش).
 - القزويني، يحيى بن عبداللطيف الحسيني (ت ٩٦٢هـ/١٥٥٥م).
 - لب التواريخ، مؤسسة خاور، مطبعة سمين (١٣١٤هـ.ش).
 - مؤلف مجهول (القرن السادس الهجري / الثاني عشر الميلادي).
 - مجمل التواريخ والقصص، بتصحيح ملك الشعراء بهار، دارنده كلاله خاور (تهران ١٣١٨هـ.ش).
 - نظنزي، معين الدين (انوثيم اسكندر) (ت بعد ٨١٧هـ/١٤١٤م).
 - منتخب تواريخ معين، جابخانه حيدري (تهران ١٣٣٦هـ.ش).
 - يزدي، شرف الدين علي (ت ٨٥٨هـ/١٤٥٤م).
 - ظفرنامه، انتشارات أمير كبير (تهران ١٣٦٦هـ.ش).
 - وصاف الحضرة، شهاب الدين عبدالله بن فضل الله الشيرازي (ت بعد ٧٢٨هـ/١٣٢٨م).
 - تجزئة الامصار وتزجية الاعصار (تحرير تاريخ وصاف) (تهران ١٣٤٦هـ.ش).
 - مير خواند، مير محمد بن سيد برهان الدين بن خواند شاه (ت ٩٠٣هـ/١٤٩٨م).
 - تاريخ روضة الصفا، انتشارات كتابفروشيهاي بيروز (تهران ١٣٣٩هـ.ش).
- سييه م: ژيديره (مه رجعه) ه عه ربه و به عه ربه كراوه كان:
- الباباني، اسماعيل باشا بن مير سليم البغدادي (ت ١٩٢٠م).
 - هدية العارفين في اسماء المؤلفين وآثار المصنفين، دار الفكر (بيروت ١٩٩٠).
 - بر صوم، مار اغناطيوس افرايم الاول.

- عبدالصمد توداري (١٠٩٩هـ/١٦٨٨م).
- نور الانوار، ترجم محمد ملا عبدالكريم ما يتعلق بکردستان منه إلى اللغة الكردية بعنوان (جکيکی ميژووی هه ورامان ومهريوان) (بهغداد ١٩٧٠).
- علاء الدين سجادی
- ميژووی ئەدهبی کوردی، چاپی یه کهم (بهغدا ١٩٥٢).
- محمد امين زكي
- كورد و كوردستان، چاپخانه دار السلام (بهغداد ١٩٣١).
- محمد كيوان پور مكری
- عشائر كرد، پخش (١) ايل سنجابی، انتشارات دانش (تهران ١٣٢٩ ه.ش).

پینجهم: گۆقار و روژنامه كان:

- مجلة جامعة السليمانية، العدد (٨)، قسم ب- (السليمانية ٢٠٠١).
- مجلة بلدية دهوك، العدد (٣) (دهوك ١٩٩٨).
- مجلة لالش، يصدها مركز لالش الثقافي والاجتماعي، العدد (٢-٣) (دهوك ١٩٩٤)، العدد (٦) (دهوك ١٩٩٦).
- گۆقاری (گه لاویژ)، ژ (٥-٦) سالی پینجهم (بهغداد ١٩٤٤).

شه شهه م: پینگه ئە لیکترونییه كان:

www.alwaraq.com
www.lmamahdi.com
www.14masom.com

- ايران في عهد الساسانيين، ترجمة يحيى الخشاب (القاهرة ١٩٥٧).
- لسترنج، كي.
- بلدان الخلافة الشرقية، نقله إلى العربية بشير فرنسيس وكوركيس عواد، مطبعة الرابطة (بهغداد ١٩٥٤).
- محسن محمد حسين.
- اربيل في العهد الاتابكي، مطبعة اسعد (بهغداد ١٩٧٦).
- مصطفى جواد.
- جاوان القبيلة الكردية المنسية ومشاهير الجوانيين، مطبعة المجمع العلمي الكردي (بهغداد ١٩٧٣).
- النقشبندی، حسام الدين علي غالب.
- آذربيجان، اطروحة دكتوراه غير منشورة، كلية الاداب، جامعة بغداد (بهغداد ١٩٨٤).
- الكرد في الدينور وشهرزور، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الاداب، جامعة بغداد (بهغداد ١٩٧٥).

چواره م: ژیدره (مه ره ع) ه كوردی و فارسییه كان:

- ایت الله محمدي، جغرافیای تاریخی ایوان غرب (ایوان کلههر)، جاب نهضت (قم ١٣٧٦ ه.ش).
- ایرج افشار سیستانی، مقدمه ای بر شناخت ایلهها، جادرنشینان وطوایف عشایری ایران، جلد اول (تهران ١٣٦٦ ه.ش).
- اسماعیل فتاح قاضي.
- كرد در دائرة المعارف اسلام، انتشارات مركز صلاح الدين ايوبي (اورمیه ١٣٦٧ ه.ش).
- ئەولیاچه له بی.
- سیاحتنامی ئەولیا جله بی، وهرگێرانی له تورکییه وه سه عید ناکام، چاپخانه ی کوری زانیاری کورد (بهغدا ١٩٧٩).
- جهمال نه بهز و مه سعود محمه د و ئەوره جمانی حاجی عارف وقه ناتنی کوردۆ.
- بهرکوتیکی خه رمانی کوردناسی له شه وروبا، چاپخانه ی کۆژی زانیاری کورد (بهغدا ١٩٧٤).
- عبدالرزاق بيك دنبلی.
- تجربه الاحرار وتسليية الاسرار، چاپخانه شفيع (تبريز ١٣٦٩ ه.ش).